

Publicatieblad

van de Europese Unie

C 76

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

63e jaargang

9 maart 2020

Inhoud

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2018-2019

Vergaderingen van 28 t/m 31 mei 2018

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in PB C 99 van 14.3.2019.

AANGENOMEN TEKSTEN

I Resoluties, aanbevelingen en adviezen

RESOLUTIES

Europees Parlement

Dinsdag 29 mei 2018

2020/C 76/01	Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over de optimalisering van de waardeketen in de visserijsector van de EU (2017/2119(INI))	2
2020/C 76/02	Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over de invoering van GLB-instrumenten voor jonge landbouwers in de EU na de hervorming van 2013 (2017/2088(INI))	11
2020/C 76/03	Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over duurzame financiering (2018/2007(INI))	23
2020/C 76/04	Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het EU-scorebord voor justitie van 2017 (2018/2009(INI))	36

NL

Woensdag 30 mei 2018

2020/C 76/05	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais GA21 (MON-ØØØ21-9), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056125-02 – 2018/2698(RSP))	42
2020/C 76/06	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603, en genetisch gemodificeerde maissoorten die bestaan uit een combinatie van twee of drie van de events of het enkele event 1 507, 59 122, MON 810 en NK603, en tot intrekking van Beschikkingen 2009/815/EG, 2010/428/EU en 2010/432/EU ingevolge Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056123-02 – 2018/2699(RSP))	48
2020/C 76/07	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de uitvoering van controlemaatregelen voor de vaststelling van de conformiteit van visserijproducten met de criteria voor toegang tot de EU-markt (2017/2129(INI))	54
2020/C 76/08	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de toekomst van voeding en landbouw (2018/2037(INI))	62
2020/C 76/09	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de interpretatie en tenuitvoerlegging van het interinstitutioneel akkoord "Beter wetgeven" (2016/2018(INI))	86
2020/C 76/10	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het meerjarig financieel kader (MFK) 2021-2027 en eigen middelen (2018/2714(RSP))	103
2020/C 76/11	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het jaarverslag over de werking van het Schengengebied (2017/2256(INI))	106
2020/C 76/12	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (2016/2328(INI))	114
2020/C 76/13	Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het jaarverslag over de uitvoering van het gemeenschappelijk handelsbeleid (2017/2070(INI))	128

Donderdag 31 mei 2018

2020/C 76/14	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie van gedetineerde personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit in Iran (2018/2717(RSP))	139
2020/C 76/15	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie van voorvechters van vrouwenrechten in Saudi-Arabië (2018/2712(RSP))	142
2020/C 76/16	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over Sudan, met name de situatie van Noura Hussein Hammad (2018/2713(RSP))	147

2020/C 76/17	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 met aanbevelingen aan de Commissie over manipulatie van de kilometerstand bij motorvoertuigen: herziening van het wettelijk kader van de EU (2017/2064(INL))	151
2020/C 76/18	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de vervoerspijler van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen na 2020 (2018/2718(RSP))	159
2020/C 76/19	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie in Nicaragua (2018/2711(RSP))	164
2020/C 76/20	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de tenuitvoerlegging van het gezamenlijk werkdokument (SWD(2015)0182) – Gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen: Het leven van meisjes en vrouwen veranderen via de externe betrekkingen van de EU 2016-2020 (2017/2012(INI))	168
2020/C 76/21	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de uitvoering van de EU-strategie voor jongeren (2017/2259(INI))	180
2020/C 76/22	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp (2009/125/EG) (2017/2087(INI))	192
2020/C 76/23	Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over het reageren op verzoekschriften over de aanpak van onzekere arbeidsomstandigheden en het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (2018/2600(RSP))	200
AANBEVELINGEN		
2020/C 76/24	Aanbeveling van het Europees Parlement van 30 mei 2018 aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid over Libië (2018/2017(INI))	206

III Voorbereidende handelingen

Europees Parlement

Dinsdag 29 mei 2018

2020/C 76/25	P8_TA(2018)0205	
	Bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 wat betreft de bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee (COM(2017)0774 – C8-0446/2017 – 2017/0348(COD))	
	P8_TC1-COD(2017)0348	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 wat betreft de bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee	215

2020/C 76/26	P8_TA(2018)0206	
	Statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren (codificatie) ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren (codificatie) (COM(2017)0545 – C8-0337/2017 – 2017/0256(COD))	
	P8_TC1-COD(2017)0256	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren.....	217
2020/C 76/27	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 betreffende het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, de Zwitserse Bondsstaat, het Koninkrijk Noorwegen en de Republiek Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties (05882/2/2017 – C8-0241/2017 – 2016/0328(NLE)).....	219
2020/C 76/28	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 betreffende het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, de Zwitserse Bondsstaat, het Koninkrijk Noorwegen en de Republiek Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties (05883/2/2017 – C8-0240/2017 – 2016/0329(NLE)).....	220
2020/C 76/29	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting namens de Europese Unie van de overeenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen betreffende administratieve samenwerking, bestrijding van fraude en invordering van schuldvorderingen op het gebied van de btw (COM(2017)0621 – C8-0407/2017 – 2017/0272(NLE))	221
2020/C 76/30	P8_TA(2018)0212	
	Meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (COM(2016)0493 – C8-0336/2016 – 2016/0238(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0238	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad	222
2020/C 76/31	P8_TA(2018)0213	
	Terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ***I	
	Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (COM(2016)0128 – C8-0114/2016 – 2016/0070(COD))	
	P8_TC1-COD(2016)0070	
	Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Richtlijn (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten).....	226

2020/C 76/32

P8_TA(2018)0214

Beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) (COM(2017)0128 – C8-0121/2017 – 2017/0056(COD))

P8_TC1-COD(2017)0056

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) 230

Woensdag 30 mei 2018

2020/C 76/33

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor bijstand aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal (COM(2018)0150 – C8-0039/2018 – 2018/2029(BUD))..... 232

2020/C 76/34

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018 van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2018 in samenhang met het voorstel voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor steun aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal (08109/2018 – C8-0181/2018 – 2018/2030(BUD))..... 235

2020/C 76/35

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (05700/1/2018 – C8-0168/2018 – 2013/0103(COD)) 237

2020/C 76/36

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (aanvraag EGF/2018/000 - Technische bijstand op initiatief van de Commissie) (COM(2018)0165 – C8-0131/2018 – 2018/2048(BUD))..... 238

Donderdag 31 mei 2018

2020/C 76/37

Besluit van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de benoeming van Antonio Mura tot lid van de commissie die opgericht is overeenkomstig artikel 14, lid 3, van Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("EOM") (2018/2071(INS)) 242

2020/C 76/38

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 31 mei 2018 op het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Besluit nr. 1313/2013/EU betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming (COM(2017)0772/2 – C8-0409/2017 – 2017/0309(COD)) 243

Verklaring van de gebruikte tekens

- * Raadplegingsprocedure
- *** Goedkeuringsprocedure
- ***I Gewone wetgevingsprocedure, eerste lezing
- ***II Gewone wetgevingsprocedure, tweede lezing
- ***III Gewone wetgevingsprocedure, derde lezing

(De aangeduide procedure is gebaseerd op de in de ontwerptekst voorgestelde rechtsgrond)

Amendementen van het Parlement:

Nieuwe tekstdelen worden in ***vet cursief*** aangegeven. Geschrapte tekstdelen worden aangegeven met het symbool ***■*** of worden doorgestreept. Waar tekstdelen worden vervangen, wordt de nieuwe tekst in ***vet cursief*** aangegeven, terwijl de vervangen tekst wordt geschrapt of doorgestreept.

EUROPEES PARLEMENT

ZITTING 2018-2019

Vergaderingen van 28 t/m 31 mei 2018

De notulen van deze zitting zijn gepubliceerd in PB C 99 van 14.3.2019.

AANGENOMEN TEKSTEN

Dinsdag 29 mei 2018

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

RESOLUTIES

EUROPEES PARLEMENT

P8_TA(2018)0210

Optimalisering van de waardeketen in de visserijsector van de EU

Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over de optimalisering van de waardeketen in de visserijsector van de EU (2017/2119(INI))

(2020/C 76/01)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 42 en artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), op grond waarvan een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten is ingesteld,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2017 over de bevordering van cohesie en ontwikkeling in de ultraperifere gebieden van de EU: uitvoering van artikel 349 VWEU ⁽¹⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, met name artikel 35 daarvan over de doelstellingen van de gemeenschappelijke marktordening,
- gezien Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten,
- gezien Verordening (EU) nr. 508/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij, met name de artikelen 11, 13, 41 tot en met 44, 48, 63, 66, 68 en 70 tot en met 73,
- gezien de middellangetermijnstrategie van de Algemene Visserijcommissie voor de Middellandse Zee (GFCM) voor de periode 2017-2020, gericht op de duurzaamheid van de visserij in de Middellandse Zee en de Zwarte Zee,
- gezien zijn resolutie van 13 juni 2017 over de toestand van de visbestanden en de sociaaleconomische situatie van de visserijsector in de Middellandse Zee ⁽²⁾,
- gezien de nieuwe strategie van de Europese Commissie voor een nieuw en sterker strategisch partnerschap met de ultraperifere gebieden van de EU, bekendgemaakt op 24 oktober 2017 (COM(2017)0623),
- gezien zijn resolutie van 12 mei 2016 over de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten in restaurants en de detailhandel ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 27 april 2017 over het beheer van de visserijvloeden in de ultraperifere gebieden ⁽⁴⁾,
- gezien artikel 52 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie visserij (A8-0163/2018),

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0316.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0255.

⁽³⁾ PB C 76 van 28.2.2018, blz. 40.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0195.

Dinsdag 29 mei 2018

- A. overwegende dat de visserijsector van de EU zich voor steeds moeilijkere en complexere uitdagingen gesteld ziet; dat de toestand van de visbestanden en de stijgende kosten, met name vanwege de schommelingen in de brandstofprijzen, van invloed kunnen zijn op de inkomsten van de vissers; dat de dalende visquota en de oneerlijke verdeling ervan er in dit verband toe leiden dat de lokale gemeenschappen zich in een moeilijke situatie bevinden als gevolg van de daling in visvangstactiviteiten; dat bij de stijging van de vervoerskosten als gevolg van een dubbele impact van de hogere brandstofprijzen nog eens de concurrentie van importproducten uit derde landen komt; dat deze en andere problemen weliswaar worden onderkend, maar dat vele van de oorzaken van de verslechtering van de sociaaleconomische situatie in de sector, zoals de inadequate prijsvorming bij de eerste verkoop van vis, nog steeds in aanzienlijke mate voortbestaan;
- B. overwegende dat de visserijsector van strategisch belang is voor de visvoorziening en de evenwichtige voedingsbalans van de verschillende EU-lidstaten en een belangrijke bijdrage levert aan de sociaaleconomische welvaart van de kustgemeenschappen, de plaatselijke ontwikkeling, de werkgelegenheid, de instandhouding en de start van economische upstream- en downstreambedrijvigheid en het behoud van plaatselijke culturele tradities;
- C. overwegende dat de kleinschalige, ambachtelijke en kustvisserij 83 % van de actieve vissersvaartuigen van de Unie vertegenwoordigt en goed is voor 47 % van de totale werkgelegenheid in de visserijsector van de EU; dat in Verordening (EU) nr. 1380/2013 wordt bepaald dat "de lidstaten moeten trachten bevoorrechte toegang te geven aan de kleinschalige, de ambachtelijke en de kustvisserij", maar dat dit in de praktijk niet gebeurt;
- D. overwegende dat de naleving van de EU-voorschriften verplicht is voor de meeste distributeurs van visserij- en aquacultuurproducten, zoals supermarkten; dat de gevolgen van deze naleving voor de werkomstandigheden en het inkomen van vissers echter uiteenlopen, hetgeen nadelig kan uitpakken voor kleinere vissersvaartuigen;
- E. overwegende dat rekening moet worden gehouden met de grote verschillen tussen vloten, vlootsegmenten, doelsoorten, vistuig, productiviteit, consumentenvoorkeur en visconsumptie per inwoner in de verschillende EU-landen, alsook met de speciale kenmerken van de visserijactiviteit die samenhangen met de sociale structuur ervan, de afzetvormen en de structurele en natuurlijke ongelijkheid tussen de verschillende visserijregio's;
- F. overwegende dat de ambachtelijke vissers steun en financiële bijstand nodig hebben om nieuwe marktsegmenten te kunnen aanboren;
- G. overwegende dat de inkomsten en lonen in de visserijsector onzeker zijn, hetgeen te wijten is aan de wijze waarop de afzet in de sector geregeld is en waarop de prijzen bij eerste verkoop worden vastgesteld en aan het onregelmatige karakter van de activiteit zelf, en dat dit onder meer noopt tot instandhouding van passende nationale en communautaire overheidssteun aan de sector;
- H. overwegende dat een analyse van de belangrijkste punten in de waardeketen van visserijproducten ervoor kan zorgen dat de lokale vissers en producenten een groter deel van de waarde zelf behouden door nieuwe lokale markten te ontsluiten en lokale belanghebbenden te mobiliseren, wat een positieve weerslag kan hebben op de lokale gemeenschappen doordat in hun gebied dynamische, rendabele en duurzame economische activiteiten worden gecreëerd;
- I. overwegende dat in artikel 349 VWEU wordt erkend dat de ultraperifere gebieden zich in een bijzondere economische en sociale situatie bevinden die wordt gekenmerkt door structurele factoren (afgelegen ligging, insulair karakter, kleine oppervlakte, moeilijk reliëf en klimaat en economische afhankelijkheid van enkele producten, enz.) die vanwege hun blijvende en cumulatieve karakter de ontwikkeling van deze gebieden en de waardeketen van de visserijsector ernstig schaden;
- J. overwegende dat de primaire producenten weliswaar een fundamentele rol spelen in de waardeketen, maar niet altijd profiteren van de toegevoegde waarde die verderop in de keten gegenereerd wordt;
- K. overwegende dat het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) is ontworpen met het oog op meer duurzaamheid en een sterkere concurrentiepositie van de visserij- en aquacultuursector in de Unie;
- L. overwegende dat één manier om ervoor te zorgen dat visserijproducten uit ultraperifere gebieden op de belangrijkste afzetmarkten kunnen concurreren, is te garanderen dat de prijs van de vis uit die gebieden niet stijgt ten gevolge van de vervoerskosten;

Dinsdag 29 mei 2018

- M. overwegende dat de EU de grootste mondiale speler is wat betreft de afzet van visserij- en aquacultuurproducten;
- N. overwegende dat talrijke factoren de handel in vis- en aquacultuurproducten beïnvloeden, zoals de consumentenvoorkeur in de verschillende geografische gebieden;
- O. overwegende dat de gemeenschappelijke marktordening (GMO) voor visserij- en aquacultuurproducten bedoeld is om de transparantie en stabiliteit van de markten te vergroten, met name op het gebied van economische kennis van en inzicht in de markten voor visserij- en aquacultuurproducten van de Unie over de hele toeleveringsketen;
- P. overwegende dat in artikel 38 van Verordening (EU) nr. 1379/2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten de verplichting wordt ingevoerd om het vangst- of productiegebied te vermelden, alsook voor op zee gevangen visserijproducten, de naam, in geschreven vorm, van het deelgebied of de sector zoals die vermeld zijn in de FAO-lijst van visserijzones;
- Q. overwegende dat transparantie een wijze is om het recht van de consumenten te waarborgen om met de grootste precisie te kunnen uitmaken welke de kenmerken zijn van de producten die zij kopen; dat met het oog daarop de etikettering moet worden verbeterd door verplicht te stellen dat daarin dezelfde precieze informatie wordt opgenomen over de herkomst van de vis, zowel voor verse als voor verwerkte producten;
- R. overwegende dat het bij de huidige verkoopdynamiek niet mogelijk is de kostenschommelingen van de productiefactoren, met inbegrip van de brandstofkosten, door te berekenen in de visprijs en dat de gemiddelde prijzen bij eerste verkoop geen gelijke tred hebben gehouden met de ontwikkeling van de prijzen voor de eindafnemer;
- S. overwegende dat in de door de afdeling Structuur- en Cohesiebeleid in 2016 gepubliceerde studie getiteld "Small-scale fisheries markets: value chain, promotion and labelling" (Afzetmarkten van de kleinschalige visserij: waardeketen, bevordering en etikettering), duidelijk wordt gesteld dat de etikettering van visserijproducten van de EU verwarrend kan zijn voor de consument;
- T. overwegende dat producentenorganisaties voor visserijproducten en voor aquacultuurproducten de spil vormen voor de verwezenlijking van de doelstellingen van het GVB en van de GMO;
- U. overwegende dat de Unie zich inzet voor het behoud van hoogwaardige kwaliteit van visserijproducten, met name in het licht van de handelsbetrekkingen met derde landen;
- V. overwegende dat de verwerkende en conserverenindustrie van groot belang zijn;
- W. overwegende dat de plaatselijke actiegroepen voor de visserij (FLAG's) in het kader van het GVB van wezenlijk belang zijn voor de uitwerking en toepassing van sectoroverschrijdende en geïntegreerde strategieën voor een vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling die beantwoorden aan de behoeften van de lokale vissersgemeenschap, en dat ze erkend worden als een nuttig instrument dat bijdraagt tot de diversifiëring van de visserijactiviteiten;
- X. overwegende dat de bevoorradingsketen van vis niet op zichzelf staat en dat de totstandbrenging van koppelingen tussen bedrijfstakken van vitaal belang is voor de ontwikkeling van innoverende producten waarmee nieuwe markten kunnen worden aangeboord en voor een betere afzetbevordering;
- Y. overwegende dat het in de visserijsector van een aantal lidstaten van de Unie ontbreekt aan structurering en verenigingsvorming;
- Z. overwegende dat de visserijtakken in de ultraperifere regio's hun eigen behoeften hebben, die erkend worden in artikel 349 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie en die eveneens van invloed zijn op de structuur ervan;
- AA. overwegende dat brancheorganisaties (zoals reeds in de GMO vermeld) over het potentieel beschikken om de coördinatie van marketingactiviteiten over de hele toeleveringsketen te verbeteren en om maatregelen te stimuleren die in het belang van de hele sector zijn;

Dinsdag 29 mei 2018

- AB. overwegende dat de duurzame en efficiënte exploitatie van visbestanden in bepaalde gevallen beter kan worden bereikt via organisaties met leden uit verschillende lidstaten en regio's van de Unie, aangezien het hier om gedeelde bestanden gaat die dan ook voor elke regio apart moeten worden aangepakt en bestudeerd;
- AC. overwegende dat de visserijsector van groot belang is voor de sociaaleconomische situatie, de werkgelegenheid en de bevordering van de economische en sociale samenhang in de ultraperifere gebieden, die gekenmerkt worden door economieën met permanente structurele beperkingen en met weinig mogelijkheden voor economische diversificatie;
- AD. overwegende dat het tekort aan jonge vakmensen de modernisering en vooruitgang van de sector belemmert en een grote bedreiging vormt voor het overleven van veel kustgemeenschappen;
- AE. overwegende dat de rol van vrouwen in de visserijsector weinig zichtbaar is, hoewel vrouwen vaak achter de schermen werken, zoals in de logistieke ondersteuning of administratieve werkzaamheden, maar ook als visser of kapitein op sommige vissersvaartuigen;
- AF. overwegende dat de aanlandingsverplichting een reële economische en sociale belasting vormt die de winstgevendheid verkleint en die gevolgen heeft voor de waardeketen, en dat die gevolgen zo veel mogelijk moeten worden beperkt;
- AG. overwegende dat de consumenten meer bewust moeten worden gemaakt van het belang van gezonde voeding en duurzame productie;
- AH. overwegende dat de waardevermindering van de vis bij eerste verkoop en de stijging van de brandstofprijzen tot de oorzaken van de verslechtering van de sociaaleconomische situatie behoren;
1. verzoekt de Commissie en de lidstaten om samen met de regionale autoriteiten deskundigengroepen samen te stellen die belast zijn met het analyseren en voorstellen van corrigerende maatregelen in verband met het gebruik van verschillende begrotingsposten van het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij om te onderzoeken wat de oorzaken zijn van het niet uitvoeren en mogelijk verliezen van middelen, alsook om een passend niveau van toezicht en transparantie te waarborgen en een beter beheer te eisen van de betrokken overheden;
 2. dringt er bij de lidstaten op aan te voldoen aan de bepalingen van Verordening (EU) nr. 1380/2013 en daadwerkelijk bevoorrechte toegang tot vangstmogelijkheden te geven aan kleinschalige en ambachtelijke visserijvaartuigen van de EU;
 3. verzoekt de Commissie en de lidstaten te doen wat nodig is om de oprichting van producentenorganisaties te vereenvoudigen, onder meer door de bureaucratische obstakels van de huidige procedure weg te nemen en door de vereiste minimumproductie te verlagen om te bevorderen dat kleine producenten zich aansluiten; wijst erop dat eveneens de activiteiten van producentenorganisaties bevorderd moeten worden door deze organisaties meer autonomie te geven en ervoor te zorgen dat ze gemakkelijker toegang hebben tot de benodigde financiële steun, opdat ze naast het beheren van de visserij ook andere taken kunnen uitvoeren binnen een door de doelstellingen van het GVB vastgelegd kader, en dit met name voor de ultraperifere gebieden, die de werking van de producentenorganisaties en de brancheverenigingen lokaal moeten kunnen aanpassen in hun gebieden die gekenmerkt worden door een insulair karakter, geïsoleerde ligging, kleine omvang, een hoofdzakelijk ambachtelijke visserij en een grote kwetsbaarheid voor import;
 4. benadrukt dat de operationele programma's voldoende financiële ondersteuning moeten bieden om te bevorderen dat de producentenverenigingen hun producten rechtstreeks kunnen afzetten en dus een grotere rol spelen in de waardeketen, teneinde de waarde van hun productie te vergroten en de toegevoegde waarde van de visserijproducten te verhogen;
 5. verzoekt de Commissie en de lidstaten ervoor te zorgen dat de steun ten behoeve van de veiligheid en hygiëne aan boord geen onderdeel van een concurrentieproces gaan vormen en dat er meer geld wordt uitgetrokken voor de ambachtelijke visserij;

Dinsdag 29 mei 2018

6. verzoekt de Commissie en de lidstaten te bevorderen dat productenorganisaties de waardeketen op te nemen in hun productie- en marketingplannen, opdat het aanbod wordt afgestemd op de vraag, billijke inkomsten voor de vissers gewaarborgd worden en Europese consumenten producten vinden die voldoen aan hun behoeften, waarbij rekening wordt gehouden met onderlinge verschillen; wijst erop dat in dit verband marketingstrategieën die zijn aangepast aan lokale kenmerken, zoals sector- en/of productspecifieke campagnes, een essentieel middel zijn – dat ook de mogelijkheid van rechtstreekse verkoop moet omvatten – om consumenten beter te informeren en bewuster te maken, onder meer door middel van aanduidingen en etiketten die begrijpelijke informatie geven;
7. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de regionale en lokale overheden de kleinschalige visserij sterker te maken door de lokale consumptie aan te moedigen via rechtstreekse en meer gespecialiseerde marketing, "nul-kilometer"-afzetkanalen, met betere samenwerking tussen de overheid en de visserijsector in het kader waarvan openbare instellingen zoals scholen en ziekenhuizen worden bevoorrad met lokale visproducten, alsook met reclamecampagnes waarbij ook moet worden samengewerkt via private initiatieven om lokale levensmiddelen te promoten, zoals het Slow Fish-initiatief, en het seizoensgebonden karakter van bepaalde vangsten te eerbiedigen; verzoekt de Commissie en de lidstaten tevens om samenwerking tussen de toeristische en de visserijsector te ondersteunen en een lijst van goede praktijken op te stellen op basis van ervaringen die nieuwe samenwerkingsvormen faciliteren;
8. benadrukt dat een van de kernpunten van deze afzetstrategieën bestaat in de verplichte vermelding van de herkomst van het product op het etiket van visserijproducten, zowel voor verse als voor verwerkte producten;
9. verzoekt om de invoering van regelingen om de prijs bij eerste verkoop te verbeteren, ten behoeve van de vissers, wier werk zo beter beloond wordt, en om een billijke en juiste verdeling van de toegevoegde waarde over de waardeketen van de sector te bevorderen door de marges voor de tussenhandel te verkleinen, de productieprijs te verhogen en de consumptieprijs aan banden te leggen; bevestigt opnieuw dat de lidstaten in geval van ernstige evenwichtsverstoringen in de keten maatregelen kunnen nemen door bijvoorbeeld maximale marges voor de tussenhandel vast te stellen voor elke schakel in de keten;
10. verzoekt de Commissie en de lidstaten om steun voor het initiatief van organisaties van kleinschalige vissers in de EU om een speciaal logo in te voeren ter garantie van de versheid van het visproduct, uitstekende kwaliteit, gecontroleerde gezondheidsnormen, naleving van de 0 km-vereisten (waarmee de voorkeur wordt gegeven aan lokale producten in plaats van aan producten die van ver moeten komen), het feit dat het product van dichtbij komt en aansluit bij tradities, enz.;
11. wijst erop dat de bijlage bij Verordening (EEG) nr. 1536/92 inzake de handelsnormen voor conserven moet worden aangepast omwille van de transparantie en om de rechten van de consument te beschermen;
12. verzoekt de Commissie en de lidstaten een etikettering voor verse en verwerkte vis in te voeren waarin duidelijk het land van oorsprong wordt vermeld;
13. dringt er bij de lidstaten met klem op aan structurering en verenigingsvorming in de visserijsector te bevorderen;
14. verzoekt de Commissie een clausule met de kwaliteitsnormen van de EU in handelsovereenkomsten met derde landen op te nemen, zodat importproducten aan dezelfde normen moeten voldoen als de visserijproducten uit de EU;
15. verzoekt de Commissie en de lidstaten te zorgen voor een gelijk speelveld voor visserij- en aquacultuurproducten uit de EU en ingevoerde producten door er nauwlettend op toe te zien dat in de EU ingevoerde visserij- en aquacultuurproducten voldoen aan de huidige EU-wetgeving inzake veiligheid, hygiëne en kwaliteit en aan Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad ^(*) inzake IOO-visserij;

^(*) Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

Dinsdag 29 mei 2018

16. dringt aan op striktere toepassing van de EU-wetgeving inzake etikettering en consumentenvoorlichting, zowel op detailmarkten als in de horeca; acht dit van belang voor alle visserijproducten, zowel ingevoerde als in de EU geproduceerde producten; is in dit verband van mening dat de controleverordening (EG) nr. 1224/2009 daartoe in alle lidstaten strikter moet worden toegepast en dat de regelgeving moet worden uitgebreid tot alle fasen van de toeleveringsketen;
17. dringt er bij de Commissie op aan dat er een studie wordt gemaakt van de gevolgen van invoer voor de plaatselijke visserij;
18. verzoekt de Commissie een gepast gebruik van regionalisering toe te staan, met speciale aandacht voor de ultraperifere gebieden en evenals differentiatie van de ondersteuningsinstrumenten, zodat deze aangepast kunnen worden aan de verschillende soorten producentenorganisaties en hun specifieke behoeften;
19. benadrukt dat het van belang is beleid te maken dat de plaatselijke kustgemeenschappen in staat stelt een geïntegreerd aanbod te presenteren door gebruik te maken van de synergieën die teweeggebracht worden door verschillende productieve sectoren die direct of indirect voor lokale ontwikkeling kunnen zorgen; dringt er daarom op aan dat de middelen van het GVB gecombineerd worden met die van andere Europese programma's in het kader van het Europees Sociaal Fonds of het GLB; wijst erop dat met deze combinatie van middelen en programma's de initiatieven van plaatselijke gemeenschappen en ondernemers moeten worden ondersteund die gericht zijn op plattelandontwikkeling, verbetering van de leefomstandigheden en verhoging en vooral ook diversificatie van de inkomsten;
20. acht het van cruciaal belang dat de financiële ondersteuning van het vervoer van de vis uit ultraperifere gebieden naar de internationale markt wordt gehandhaafd, en bij voorkeur wordt verhoogd, om eerlijke concurrentie met producten uit andere plaatsen te garanderen;
21. verzoekt de Commissie te kijken naar de mogelijkheid om zo spoedig mogelijk een financieringsinstrument te creëren dat specifiek gericht is op ondersteuning van de visserij, op basis van de Posei-regeling voor de landbouwsector in de ultraperifere gebieden, en dat het visserijpotentieel van die gebieden werkelijk kan verbeteren; is van oordeel dat de mogelijkheid moet worden overwogen om in dit specifieke instrument de bepalingen over te nemen van artikel 8 (staatssteun), artikel 13, lid 5 (begrotingsmiddelen in het kader van gedeeld beheer), en de artikelen 70 (compensatieregeling), 71 (berekening van de compensatie), 72 (compensatieplan) en 73 (staatssteun voor de uitvoering van compensatieplannen) van Verordening (EU) nr. 508/2014 inzake het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij;
22. is van mening dat die lokale plannen voor de ontwikkeling van de kustgemeenschappen nieuwe activiteiten, ook zakelijk, moeten ondersteunen die het mogelijk maken om kwaliteitsgrondstoffen, specifieke verwerkingsprocessen en het cultureel en historisch erfgoed van die gemeenschappen te integreren in de waardeketen; wijst er tevens op dat die plannen afzetmechanismen moeten bevorderen, zoals verplichte vermelding van de oorsprong in de etikettering van de producten, waardoor de kwaliteiten ervan zichtbaar worden op de markt en ervoor wordt gezorgd dat het grootste deel van de gegenereerde inkomsten ten goede komt aan de betrokken gemeenschappen;
23. benadrukt daarnaast het belang van de zee, mariene rijkdommen en visserijproducten voor de bevordering van de cohesie en de ontwikkeling van de ultraperifere gebieden en de toepassing van artikel 349 VWEU; dringt er derhalve bij de Commissie op aan artikel 349 VWEU ook op visserijgebied in acht te nemen door de onafhankelijke Posei-regeling voor de visserij, die in het kader van de hervorming van het huidige EFMZV werd afgeschaft, volledig in ere te herstellen;
24. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de regionale en lokale autoriteiten de oprichting van brancheorganisaties en transnationale producentenorganisaties en verenigingen van producentenorganisaties (zoals al in de GMO is voorzien), op EU-niveau of op basis van biogeografische regio, te ondersteunen; wijst erop dat dit van wezenlijk belang is om de autonomie van producentenorganisaties te vergroten en hun onderhandelingspositie te versterken;
25. verlangt dat bij deze processen bijzondere aandacht wordt besteed aan het genderbeleid teneinde te waarborgen dat vrouwen naar behoren vertegenwoordigd zijn in deze organisaties; wijst erop dat op deze wijze de huidige rol van vrouwen in de sector zowel zichtbaarder als sterker wordt;
26. benadrukt het belang van nauwere samenwerking tussen wetenschap en visserij om de complexe afhankelijkheidsproblemen en zwakke punten in de processen binnen de waardeketen aan te pakken, zodat die kunnen worden verbeterd, hetgeen alle betrokken partijen ten goede zal komen;

Dinsdag 29 mei 2018

27. verzoekt de Commissie het gebruik van de informatie die wordt verstrekt door de waarnemingspost voor de Europese markt voor visserij- en aquacultuurproducten (EUMOFA) te bevorderen, zodat alle marktdeelnemers in de keten beschikken over transparante, betrouwbare en geactualiseerde informatie voor een efficiënte besluitvorming; verzoekt de Commissie in dit verband om bijgewerkte gegevens over de nieuwe uitdagingen voor de betrokken marktspelers, zoals de verkoop via internet en de veranderende consumptiepatronen;

28. pleit voor een ambitieuze hervorming van de GMO voor visserijproducten opdat die meer bijdraagt tot het waarborgen van het rendement van de sector, de stabiliteit van de markten, de verbetering van de afzet van visserijproducten en de verhoging van de toegevoegde waarde ervan;

29. verzoekt de Commissie de visserijproducten op te nemen in haar komende wetgevingsvoorstel inzake de bestrijding van oneerlijke handelspraktijken, een probleem waarmee levensmiddelen in het algemeen kampen;

30. verzoekt de Commissie met klem om herziening van het systeem voor de etikettering van visserijproducten zoals dat in Verordening (EU) nr. 1379/2013 is opgezet op basis van de visserijzones van de FAO, die meer dan 70 jaar geleden zijn vastgesteld met als doel om informatie te geven over vangsten en niet om de consument een aanknopingspunt te bieden, aangezien dit systeem verwarring schept en niet bijdraagt tot het verstrekken van duidelijke, transparante en eenvoudige informatie;

31. vraagt aan de Commissie, de lidstaten en regionale en lokale autoriteiten het tekort aan beroepskwalificaties in de visserijsector in kaart te brengen, vooral met betrekking tot jonge vissers, teneinde de beroepsopleidingen voor de visserijsector meer te richten op de werkelijke behoeften van de sector en daarmee bij te dragen aan de modernisering en de ontwikkeling van de sector en het behoud van de bevolking in vissersplaatsen, alsook aan het scheppen van passende arbeidsmogelijkheden in aquacultuur-, plattelands- en kustzones in de ultraperifere gebieden en in van de visserij afhankelijke regio's;

32. benadrukt het belang van het creëren van oorsprongsmarkten en van traditionele producten van bijzondere kwaliteit, die gepromoot worden op beurzen, in de kleinhandel en in de horeca, als middel om de toegevoegde waarde van lokale visserijproducten te vergroten en de plaatselijke ontwikkeling te stimuleren;

33. wijst erop dat specifieke strategieën voor de scholing in digitale vaardigheden op het gebied van beheer en met name afzet essentieel zijn om de positie van producenten in de waardeketen te verbeteren;

34. herinnert eraan dat de capaciteitsopbouwplannen zowel betrekking moeten hebben op de traditionele beroepen, die in de sector hoofdzakelijk door vrouwen worden uitgeoefend, als specifieke plannen moeten omvatten om de inzetbaarheid van vrouwen op de arbeidsmarkt en vrouwelijk ondernemerschap te bevorderen; benadrukt dat de opneming van deze specifieke aspecten in de formele opleiding ook de bijbehorende juridische effecten moet hebben en ervoor moet zorgen dat deze beroepsbeoefenaars een hogere status krijgen op de arbeidsmarkt;

35. verzoekt de Commissie te zoeken naar krachtigere regelingen om de afzet van verwerkte visproducten met een hogere toegevoegde waarde, met name conserven, te bevorderen, zoals dat ook voor bepaalde landbouwproducten gebeurt, alsook naar programma's om visserijproducten uit de EU te promoten in het buitenland, met name via internationale tentoonstellingen en beurzen;

36. verzoekt de lidstaten en de regionale autoriteiten dringend de marktdeelnemers in de visserijsector te helpen met het verkrijgen van toegang tot de kennis, netwerken en financiële middelen die nodig zijn om innovatieve activiteiten te ondernemen en nieuwe producten ("novel foods") te ontwerpen, met name de waardeverhoging van reeds gevangen soorten met een geringe economische waarde, en om onderzoeksorganisaties en -instellingen zoals oceanografische instituten daarbij te betrekken, zodat kan worden geprofiteerd van hun kennis van de basisgrondstoffen en de biologische, nutritionele en organoleptische eigenschappen daarvan, met als doel verspilling te voorkomen, de waarde van verse producten te maximaliseren, synergieën te stimuleren tussen de verschillende onderdelen van de waardeketen en de weerbaarheid van de sector te verhogen;

Dinsdag 29 mei 2018

37. verzoekt de lidstaten en de regionale en lokale autoriteiten mee te werken aan het opzetten van doeltreffende voorlichtingscampagnes over specifieke producten om de consument bewust te maken van kwesties zoals het belang van het eten van lokale visserijproducten, te laten zien wat de gevolgen zijn voor de plaatselijke werkgelegenheid en de sociale cohesie in de kustgemeenschappen, de nutritionele kwaliteiten van verse vis onder de aandacht te brengen en de consument bewust te maken van de noodzaak van opnemings van visserijproducten in een gezond eetpatroon, enz.;

38. verzoekt de Commissie een duidelijke definitie voor te stellen en de basis te ontwerpen voor een toekomstig Europees steunprogramma voor de ambachtelijke visserij dat bijdraagt aan de verbetering van de ecologische en sociaaleconomische duurzaamheid van de visserijsector van de EU, dat de producten uit de ambachtelijke visserij labelt, differentieert en valoriseert om de consumptie ervan te bevorderen, en dat nieuwe generaties enthousiasmeert om in de visserij te gaan werken door behoorlijke quota voor de ambachtelijke vissers en betere controle op de bestanden te waarborgen, zodat er een generatievernieuwing plaatsvindt die tot meer sociale cohesie in de kustgemeenschappen van de EU kan leiden;

39. verzoekt de Commissie specifieke openbare onlineraadplegingen op EU-niveau op te zetten om gegevens te verzamelen over de toeleveringsketen, problemen met markttransparantie, de verdeling van de waarde, de etikettering en de behoeften van consumenten uit een breed scala van belanghebbenden in de visserijsector in de EU;

40. verzoekt de Commissie te onderzoeken hoe mondiale waardeketens de ambachtelijke visserij kunnen helpen gemakkelijker in de wereldeconomie te integreren door de toegevoegde waarde van de producten van deze sector te vergroten en er tegelijkertijd voor te zorgen dat de ambachtelijke visserij en plaatselijke visserijgemeenschappen hun activiteiten kunnen voortzetten; benadrukt hoe belangrijk opleiding op het gebied van digitale vaardigheden in dit verband is;

41. is van mening dat de waardeketen van visserijproducten complex is, omdat die loopt van producenten via verschillende tussenpersonen naar detailhandels of restaurants; benadrukt dat vishandelaars en visverwerkers een belangrijke rol spelen in de waardeketen; merkt op dat de marge in de waardeketen gemiddeld zo is opgebouwd dat slechts 10 % naar de producenten gaat en de resterende 90 % naar tussenpersonen; benadrukt dat de verkorting van de waardeketen, met name door de oprichting van producentenorganisaties die vanwege hun productie- en marketingprogramma's cruciale spelers zijn, een eerste middel is om de inkomsten van kleinschalige vissers te verbeteren, maar ook om de consument een beter (en waarschijnlijk goedkoper) product te kunnen aanbieden;

42. benadrukt dat er moet worden geïnvesteerd in jonge professionals om de volgende generatie vissers enthousiast en mondig te maken, en dringt aan op het scheppen van kansen voor jonge vissers zodat zij nieuwe vaardigheden ontwikkelen, veerkrachtige ondernemingen opzetten, actief zijn in hun lokale gemeenschappen en een positieve bijdrage te leveren aan de waardeketen in de visserijsector;

43. verzoekt de lidstaten en de regionale autoriteiten gebruik te maken van de kans die dankzij de steun van de plaatselijke actiegroepen voor de visserij (FLAG's) wordt geboden om de activiteiten af te stemmen op de lokale behoeften op talrijke gebieden, zoals scholing en differentiëring van op innovatie gebaseerde activiteiten, en om vissers en leden van plaatselijke gemeenschappen te helpen om een beroep te doen op bestaande steunprogramma's en financiering van de EU;

44. verzoekt de Commissie te bestuderen of er, in het economisch en sociaal belang van de spelers in de waardeketen, met name de vissers, een sector kan worden gecreëerd die gebruikmaakt van de ongewenste bijvangsten die verband houden met de aanlandingsverplichting en in het kader waarvan plaatselijke initiatieven worden ondersteund;

45. verzoekt de lidstaten en regionale autoriteiten de informatieoverdracht over bestaande steunprogramma's te bevorderen en de administratieve ondersteuning, bijvoorbeeld door middel van informatieplatforms, te versterken;

46. verzoekt de Commissie initiatieven die selectiviteit bevorderen te promoten en te steunen om ongewenste bijvangsten te voorkomen en uiteindelijk de financiële leefbaarheid van de visserijtakken te verbeteren doordat er gevist wordt op soorten die beantwoorden aan de verwachtingen van de consumenten;

47. roept de Commissie en de lidstaten op een gendergevoelige benadering in hun visserijbeleid op te nemen, zodat de belangrijke rol van vrouwen in de visserijsector van de Unie zichtbaar en hun positie sterker wordt gemaakt;

Dinsdag 29 mei 2018

48. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de banden tussen het bedrijfsleven en de academische wereld te versterken door bijvoorbeeld te bepalen dat op technische zeevaartscholen ook onderwijs wordt gegeven in vakken in verband met visserij en aquacultuur;

49. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de regionale autoriteiten met vereende krachten de maatregelen uit te voeren die in dit verslag worden voorgesteld, teneinde de visserijactiviteiten rendabeler te maken;

50. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de regio's, alsmede aan de regeringen van de lidstaten en de adviesraden.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0211

Tenuitvoerlegging van de GLB-instrumenten voor jonge landbouwers in de EU na de hervorming van 2013**Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over de invoering van GLB-instrumenten voor jonge landbouwers in de EU na de hervorming van 2013 (2017/2088(INI))**

(2020/C 76/02)

Het Europees Parlement,

- gezien Verordening (EU) nr. 1305/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad ⁽¹⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1307/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 637/2008 van de Raad en Verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad ⁽²⁾,
- gezien Verordening (EU) 2017/2393 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2017 tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1305/2013 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo), Verordening (EU) nr. 1306/2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, Verordening (EU) nr. 1307/2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, Verordening (EU) nr. 1308/2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en Verordening (EU) nr. 652/2014 tot vaststelling van bepalingen betreffende het beheer van de uitgaven in verband met de voedselketen, diergezondheid en dierenwelzijn, alsmede in verband met plantgezondheid en teeltmateriaal ⁽³⁾,
- gezien de in opdracht van zijn beleidsondersteunende afdeling B: Structuur- en Cohesiebeleid uitgevoerde en tijdens de bijeenkomst van de Commissie landbouw van 23 november 2017 gepresenteerde studie "Young farmers: Policy implementation after the 2013 CAP reform",
- gezien zijn hoorzitting van 23 november 2017 over de uitvoering van beleid voor jonge landbouwers na de GLB-hervorming van 2013,
- gezien Speciaal verslag nr. 10/2017 van de Europese Rekenkamer met de titel "EU-steun voor jonge landbouwers moet doelgerichter worden toegewezen om doeltreffende generatievernieuwing te bevorderen",
- gezien zijn resolutie van 27 april 2017 over de stand van zaken in verband met de concentratie van landbouwgrond in de EU: manieren om landbouwers betere toegang tot land te geven ⁽⁴⁾,
- gezien de studie van de Europese raad van jonge landbouwers (CEJA) getiteld "Young farmers are key in the future CAP", die op 17 mei 2017 is gepubliceerd,
- gezien het advies van het Europees Comité van de Regio's getiteld "Ondersteuning van jonge Europese landbouwers" ⁽⁵⁾,
- gezien artikel 52 van zijn Reglement en artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
- gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en het advies van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A8-0157/2018),

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 487.⁽²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 608.⁽³⁾ PB L 350 van 29.12.2017, blz. 15.⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0197.⁽⁵⁾ PB C 207 van 30.6.2017, blz. 57.

Dinsdag 29 mei 2018

- A. overwegende dat slechts 6 % van alle personen die in de EU een landbouwbedrijf leiden jonger is dan 35 jaar, terwijl meer dan de helft ouder is dan 55 jaar, en overwegende dat er grote ongelijkheden bestaan tussen de lidstaten;
- B. overwegende dat deze cijfers in de afgelopen tien jaar niet wezenlijk zijn veranderd; het percentage jonge landbouwers daalt en de vergrijzing van de landbouwbevolking vormt een groot probleem; overwegende dat de situatie op het gebied van generatievernieuwing in de landbouw sterk verschilt per lidstaat en er daarom een flexibele en gediversifieerde aanpak nodig is;
- C. overwegende dat de door het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) ondersteunde landbouwontwikkeling al meer dan vijftig jaar overal voorrang geeft aan de uitbreiding en concentratie van landbouwbedrijven en aan een hoge kapitalisatie van productiemiddelen, waardoor bepaalde landbouwbedrijven moeilijk over te dragen zijn aan en/of nauwelijks toegankelijk zijn voor jongeren vanwege het aanzienlijke kapitaal dat nodig is voor hun overname;
- D. overwegende dat de vergrijzing van de landbouwbevolking in de veeteeltsector, en met name in de sector schapen- en geitenvlees, bijzonder nijpend is als gevolg van de beperkte economische rentabiliteit van deze sectoren;
- E. overwegende dat het aantal jonge landbouwers in de hele EU in de periode 2007-2013 is gedaald van 3,3 tot 2,3 miljoen en dat het areaal van door jonge landbouwers geëxploiteerde landbouwbedrijven in die periode is afgenomen van 57 tot 53 miljoen hectare;
- F. overwegende dat het in het licht van demografische veranderingen, zoals ontvolking en vergrijzing van de bevolking in plattelandsgebieden, van essentieel belang is perspectieven te bieden voor de landbouw als moderne en aantrekkelijke sector waarin jonge mensen graag willen gaan werken;
- G. overwegende dat er voor de toegang tot grond een ware concurrentiestrijd aan de gang is tussen jongeren die een landbouwbedrijf willen beginnen en reeds gevestigde landbouwers, en soms zelfs tussen jongeren en investeringsmaatschappijen die interesse zijn gaan tonen voor de landbouw;
- H. overwegende dat de toekomst van een heel model van landbouwontwikkeling dat is gebaseerd op familiebedrijven op de helling komt te staan;
- I. overwegende dat het GLB in dit opzicht een essentiële rol blijft spelen;
- J. overwegende dat het probleem van generatievernieuwing in de landbouw te maken heeft met moeilijkheden bij zowel de instroom van de nieuwe generatie als bij de uitstroom van de huidige generatie landbouwers en dat het gebrek aan jongeren die een baan in de landbouw ambiëren de economische en maatschappelijke duurzaamheid en groei van plattelandsgebieden en de voedselautonomie en voedselzekerheid van de EU in gevaar brengt; overwegende dat een bevredigende economische situatie de eerste voorwaarde is om werken in de landbouw aantrekkelijk te maken;
- K. overwegende dat bij de laatste hervorming van het GLB een reeks instrumenten is vastgesteld en ingevoerd die met elkaar kunnen worden gecombineerd en kunnen worden afgestemd op de nationale situatie van de lidstaten, met name verplichte betalingen voor jonge landbouwers in het kader van de eerste pijler (6,9 miljard EUR voor 180 000 jonge landbouwers) en in het kader van de tweede pijler, maatregelen zoals aanloopsteun, toegang tot financiering en krediet of de mogelijkheid om een thematisch subprogramma op te zetten voor jonge landbouwers (2,6 miljard EUR);
- L. overwegende dat niet alle lidstaten in de Unie een echt vestigingsbeleid voor de landbouw voeren en dat niet alle lidstaten alle instrumenten gebruiken waarover zij in het kader van het GLB beschikken om jonge landbouwers te steunen, met name de maatregel van de tweede pijler inzake "aanloopsteun ten bate van jonge landbouwers";
- M. overwegende dat jonge vrouwen die de verantwoordelijkheid voor het beheer van een landbouwbedrijf overnemen slechts een klein deel van de jonge landbouwers uitmaken, maar geen homogene groep zijn en dus verschillende behoeften hebben wanneer zij aan deze loopbaan beginnen;
- N. overwegende dat generatievernieuwing een van de voornaamste prioriteiten moet zijn van het toekomstige GLB, waarbinnen een gemeenschappelijk beleidskader voor aangepaste nationale strategieën wordt verschaft, en dat de bevordering van generatievernieuwing een absolute voorwaarde is om de landbouw in de EU op peil te houden en plattelandsgebieden aantrekkelijk en levendig te houden, met name door de diversiteit van landbouwbedrijven te bevorderen en duurzame landbouw in familiebedrijven te stimuleren;

Dinsdag 29 mei 2018

- O. overwegende dat de toegang tot landbouwgrond is aangemerkt als een van de grootste belemmering voor jonge landbouwers en nieuwkomers: een probleem dat al jaren bestaat en waarvoor echte oplossingen moeten worden gevonden; overwegende dat de toegang tot grond voornamelijk wordt belemmerd door enerzijds het verlies van landbouwgrond als gevolg van bodemverdichting, verstedelijking, toerisme, infrastructuurprojecten, veranderingen in gebruik en toenemende verwoestijning als gevolg van klimaatverandering, en anderzijds door de concentratie van land; overwegende dat speculatieve prijsstijgingen in veel lidstaten ernstige en in toenemende mate alarmerende problemen vormen voor nieuwkomers en jonge landbouwers; overwegende dat de huidige steunregelingen weliswaar de toegang tot financiering of kapitaal vergemakkelijken, maar geen oplossing bieden voor het wezenlijke probleem om toegang tot grond te verkrijgen voor het opzetten van een nieuw landbouwbedrijf;
- P. overwegende dat nieuwkomers op de markt, zoals jonge landbouwers, zeer gevoelig zijn voor prijsvolatiliteit en dat zij ook moeilijkheden ondervinden om toegang te krijgen tot financiering door banken of andere kredietprogramma's omdat het hun ontbreekt aan financiële activa die als waarborg kunnen worden gebruikt;
- Q. overwegende dat de steun van de EU voor jonge landbouwers doelgerichter moet worden ingezet om te zorgen voor generatievernieuwing en om de concentratie en de daling van het aantal landbouwbedrijven tegen te gaan;
- R. overwegende dat er ondanks de steunmaatregelen van de EU nog steeds uitdagingen bestaan in verband met de vestiging van jonge landbouwers en de generatievernieuwing in de landbouwsector van de EU;
- S. overwegende dat er onder nieuwkomers meer vrouwen als hoofdlandbouwer worden aangemerkt dan in de landbouwsector in het algemeen;
- T. overwegende dat het demografische beeld in sommige regio's van de EU zeer onevenwichtig is, met weinig of geen jonge inwoners;
- U. overwegende dat jonge landbouwers en nieuwkomers belangrijke bronnen van innovatie en ondernemerschap in de landbouw zijn, die voordelen opleveren zoals de toepassing van nieuwe kennis of technieken, de ontwikkeling van nieuwe bedrijfsmodellen die toegespitst zijn op eindgebruikers, de ontwikkeling van duurzamere landbouwsystemen, de ontwikkeling van nieuwe organisatiemodellen (bijv. deelpacht, voorfinanciering, crowdsourcing), de versterking van de banden tussen de landbouw en de lokale gemeenschap en de aanpassing van traditionele kennis om bedrijfsinnovaties te ontwikkelen (bijv. ambachtelijke levensmiddelenproductie);
- V. overwegende dat grote delen van de berggebieden met bijzondere moeilijkheden te kampen hebben als gevolg van lagere investeringscijfers, specifieke omstandigheden en onbegaanbaarheid, waardoor jongeren worden ontmoedigd in deze regio's te blijven of er een bedrijf op te zetten;
- W. overwegende dat daardoor over een flexibeler aanpak voor de nationale en/of regionale autoriteiten moet worden nagedacht wanneer de regeling voor jonge landbouwers wordt toegepast in landen met dergelijke regio's;
- X. overwegende dat nieuwkomers over het algemeen kleinere landbouwbedrijven exploiteren en daarom moeite hebben om grondstoffen tegen concurrerende prijzen te verkrijgen en om de hoeveelheden te produceren die nodig zijn om schaalvoordelen te behalen;
- Y. overwegende dat 80 % van de GLB-subsidies wordt verdeeld over slechts 20 % van de landbouwbedrijven in de EU en dat de werkelijke verdeling van de subsidies zelfs nog ongelijker zou kunnen zijn, aangezien uit de beschikbare statistieken niets kan worden afgeleid over eigendom van en zeggenschap over landbouwbedrijven;
- Z. overwegende dat het door de Europese Raad van jonge landbouwers in 2015 gelanceerde "Young Farmers Manifesto" pleit voor: toegang tot landbouwgrond en kredieten via overheidssteun, regelgeving om oneerlijke handelspraktijken in de voedselvoorzieningsketen tegen te gaan, maatregelen om de inkomensonzekerheid van jonge landbouwers te beperken, en steun voor investeringen en toegang tot landbouwgrond met het oog op behoud en bescherming van de bodem en optimalisering van het grondgebruik voor voedselproductie door jonge landbouwers;
- AA. overwegende dat jonge landbouwers de sleutel zijn tot een duurzame, gediversifieerde en inclusieve landbouwsector, en dat de toekomst van de voedselproductie en de bescherming van het milieu en het platteland kunnen worden veiliggesteld door hun toegang tot deze sector te bevorderen;

Dinsdag 29 mei 2018

- AB. overwegende dat extreme prijsschommelingen van landbouwproducten een ernstige belemmering vormen voor degenen die landbouwactiviteiten willen gaan ontplooiën, waardoor deze personen vaak genooddakt zijn om zich te richten op gespecialiseerde producten waarmee ze veiligere winstmarges kunnen behalen;
- AC. overwegende dat in de EU-wetgeving de begrippen "jonge landbouwers" en "landbouwers die met hun landbouwactiviteit beginnen" worden erkend;
- AD. overwegende dat het proces van concentratie van landbouwgrond steeds verder voortschrijdt; overwegende dat tussen 2005 en 2015 het aantal landbouwbedrijven met circa 3,8 miljoen is afgenomen en de gemiddelde omvang met 36 % is toegenomen;
- AE. overwegende dat in de Cork 2.0-verklaring van 6 september 2016 bezorgdheid wordt geuit over de uittocht, met name van jongeren, uit het platteland en erop wordt gewezen dat ervoor moet worden gezorgd dat plattelandsgebieden en -gemeenschappen (platteland, bedrijven, dorpen en kleine steden) aantrekkelijke plekken blijven om te wonen en te werken door de toegang tot diensten zoals scholen, ziekenhuizen, kraamzorg, breedbandnetwerken en vrijetijdsvoorzieningen alsmede faciliteiten voor burgers op het platteland te verbeteren om ondernemerschap te bevorderen in zowel traditionele rurale als nieuwe economische sectoren;
- AF. overwegende dat er voor een generatievernieuwing in de eerste plaats sprake moet zijn van echte bereidwilligheid bij verkozen politici (op EU- en nationaal niveau) en de verantwoordelijken in de sector, en met name de oudere generaties; overwegende dat deze bereidwilligheid een ambitieus en coherent algemeen beleid veronderstelt – wat vandaag de dag niet echt het geval is – dat gepaard gaat met zowel GLB-instrumenten als diverse nationale beleidsinstrumenten op uiteenlopende gebieden als grondgebruik, financiering, exploitatievormen, beleidsmaatregelen voor de structuur van landbouwbedrijven, belastingheffing, erfrecht, pensioenstelsels, opleiding enz.;
- AG. overwegende dat jonge landbouwers in de EU vandaag de dag concurreren in een snel veranderende agrarische sector; overwegende dat innovatie, onderzoek en precisielandbouw de mogelijkheid van hogere landbouwopbrengsten met zich meebrengen en tegelijkertijd zorgen voor een beter beheer van de hulpbronnen;
- AH. overwegende dat het aantal ingediende aanvragen voor de in de tweede pijler van het GLB opgenomen steunmaatregel inzake de vestiging van jonge landbouwers in sommige lidstaten het totale aantal verwachte nieuwe landbouwbedrijven voor de programmeringsperiode 2014-2020 heeft overschreden;
- AI. overwegende dat jonge landbouwers, die net als alle andere landbouwers in de EU hun producten produceren en op de Europese interne markt plaatsen, niet in alle lidstaten dezelfde zakelijke of leenvoorwaarden genieten;
- AJ. overwegende dat er initiatieven zijn ontplooid, zoals het "EU-actieplan voor slimme dorpen";
- AK. overwegende dat plattelandsgebieden bewoond moeten blijven, zowel door jongeren in de beroepsleeftijd als door ouderen;

Aanbevelingen*Begroting en toegang tot financiering*

1. steunt het behoud van een sterk GLB met het oog op de komende hervorming, aangezien dit de belangrijkste stimulans zou zijn voor jonge mensen die landbouwactiviteiten willen gaan ontplooiën;
2. pleit voor de tenuitvoerlegging van de recente beslissingen die in het kader van Verordening (EU) 2017/2393 zijn genomen en wenst dat de steun in het kader van de regeling voor jonge landbouwers wordt voortgezet door de maximale financiering op nationaal niveau te verhogen tot meer dan 2 % voor de verplichte betalingen uit hoofde van de eerste pijler en door de steunbedragen uit hoofde van de tweede pijler te verhogen teneinde generatievernieuwing in de hand te werken; benadrukt dat in elk toekomstig GLB de versterking van een steunmaatregel voor startende jonge landbouwers (subsidies voor jonge landbouwers) in overweging moet worden genomen;
3. is verheugd over het feit dat de lidstaten in het kader van Verordening (EU) 2017/2393 de mogelijkheid krijgen om de financiële toewijzing voor jonge landbouwers uit hoofde van de eerste pijler te verhogen tot 50 % van de bestaande drempels (voorheen 25 %); beveelt, ter bevordering van de generatievernieuwing, aan de periode waarin het bedrijf voor deze steun in aanmerking kan komen te verhogen; is ook ingenomen met het besluit dat de onder de eerste pijler opgenomen limiet ten aanzien van de toegang tot steun door middel van Verordening (EU) 2017/2393 wordt herzien en wordt verhoogd van vijf naar tien jaar vanaf de datum van oprichting van het bedrijf;

Dinsdag 29 mei 2018

4. is verheugd over het feit dat jonge landbouwers, zoals bepaald in Verordening (EU) 2017/2393, in aanmerking komen voor vestigingssteun in het kader van plattelandontwikkeling, ook wanneer zij een bedrijf opzetten samen met andere landbouwers die ofwel ouder zijn dan veertig jaar, met het oog op een betere generatiewisseling, ofwel jong zijn, waardoor de steun wordt geïntensiveerd;
5. merkt op dat de GLB-instrumenten voor jonge landbouwers moeten worden toegespitst op de specifieke behoeften van jonge landbouwers, met inbegrip van hun economische en sociale behoeften;
6. beveelt aan om de steunmiddelen af te stemmen op de leeftijd van de jonge landbouwers zelf en op hun opleidingsniveau;
7. is verheugd over het in maart 2015 door de Commissie en de Europese Investeringsbank (EIB) voorgestelde garantie-instrument voor de landbouw, dat het voor jonge landbouwers gemakkelijker moet maken om toegang tot krediet te krijgen; doet de aanbeveling dat de toegang tot financiering wordt verbeterd door nieuwkomers, ook vanuit particuliere financiële instellingen, leningen met rentesubsidie te verstrekken, in het bijzonder door de inzet van financieringsinstrumenten voor de toekenning van rentevrije leningen voor investeringen van jonge landbouwers; pleit voor een betere samenwerking met het EIB en het Europees Investeringsfonds om financieringsinstrumenten in het leven te kunnen roepen ten behoeve van jonge landbouwers in alle lidstaten;
8. acht het noodzakelijk om nieuwe vormen van participatieve financiering in de landbouw en de bestaande overbruggingsfinanciering voor grond in de EU te bevorderen, die vervolgens kunnen worden gecombineerd met deze nieuwe financieringsinstrumenten;
9. beveelt aan de door banken en financiële instellingen uitgevoerde kredietwaardigheidsbeoordelingen van landbouwbedrijven te verbeteren, onder meer door optimaal gebruik te maken van de financieringsinstrumenten van het GLB;
10. beveelt aan de door de Europese structuur- en investeringsfondsen geboden mogelijkheden toegankelijker te maken, die erin bestaan om, in aanvulling op de steun in het kader van het GLB, op synergetische wijze financieringsinstrumenten op te zetten en ten uitvoer te leggen in de vorm van leningen, garanties of equityfondsen waarmee jonge landbouwers toegang hebben tot financiering; merkt op dat een solide landbouwbedrijfsplan meestal een cruciale factor is om financiering te ontvangen en is van mening dat de normen voor behoudzame kredietverstrekking moeten worden toegepast; benadrukt dat er bemiddeling nodig is voor landbouwers en beveelt dan ook aan dat steunregelingen vergezeld moeten gaan van gekwalificeerde en onafhankelijke financiële adviesdiensten;
11. benadrukt dat de regeling voor jonge landbouwers beter onder de aandacht moet worden gebracht door de lidstaten en roept op tot nauwere samenwerking tussen de nationale, regionale en lokale autoriteiten om de informatie over de steuninstrumenten voor jonge landbouwers te verspreiden;
12. roept de Commissie op steunmaatregelen voor investeringen in slimme landbouw voor te stellen teneinde de toegang van jonge landbouwers tot technologische ontwikkelingen te verhogen;

Administratie en vereenvoudiging van de ten uitvoer gelegde maatregelen

13. is verheugd over het feit dat de hervorming van het GLB 2014-2020 nieuwe maatregelen heeft geïntroduceerd om jonge landbouwers te helpen landbouwbedrijven op te zetten; uit zijn bezorgdheid over het feit dat er vanwege de administratieve rompslomp vaak geen gebruik van deze maatregelen wordt gemaakt; constateert dat de algemene administratie van de rechtstreekse betalingen en de maatregelen in het kader van het plan voor plattelandontwikkeling als zeer complex en lastig wordt ervaren, met name door nieuwkomers die niet bekend zijn met het betalingssysteem; beveelt aan meer inspanningen te leveren om de procedures te vereenvoudigen en de tijd die nodig is voor de goedkeuring van betalingen terug te dringen;
14. is ingenomen met de wijzigingen die in Verordening (EU) 2017/2393 zijn aangebracht ter ondersteuning van jongeren waarmee hun toegang tot financieringsinstrumenten wordt verbeterd en wordt voorzien in een verhoging van de bedrijfstoeslag uit hoofde van de eerste pijler;
15. roept op tot systematische adviesverlening, met name voor jongeren die niet van het platteland afkomstig zijn;
16. feliciteert de Commissie met haar voornemen om de maatregelen voor generatievernieuwing in het kader van de komende hervorming van het GLB te verdiepen, maar is van mening dat deze nieuwe initiatieven vergezeld moeten gaan van een toereikende EU-begroting, omdat zij anders niet het gewenste stimulerende effect zullen hebben;

Dinsdag 29 mei 2018

17. betreft het gebrek aan coördinatie tussen de betalingen voor jonge landbouwers en de maatregelen inzake startpremies die door verschillende instanties worden beheerd;
18. dringt er bij de Commissie op aan een meer holistische aanpak te ontwikkelen die meer synergie mogelijk maakt tussen steun uit hoofde van de eerste pijler en steun uit hoofde van de tweede pijler, en benadrukt dat de laatstgenoemde steun door alle lidstaten ten uitvoer moet worden gelegd;
19. constateert dat de meeste nieuwe landbouwbedrijven zich in een concurrerende omgeving met snel veranderende omstandigheden bevinden; beveelt aan landbouwers in de EU meer flexibiliteit te bieden om op veranderende marktomstandigheden in te spelen aan de hand van hun bedrijfsplannen; is van mening dat overwogen moet worden de betalingstermijnen te wijzigen;
20. merkt op dat de lidstaten via beide pijlers van het GLB de mogelijkheid hebben andere instrumenten te hanteren en spoort de lidstaten met specifieke geografische uitdagingen, zoals bergachtige of in sommige gevallen minder ontwikkelde regio's, aan te overwegen een vermenigvuldigingsfactor (bijv. twee) in te voeren, waarbij rekening wordt gehouden met het aantal oogsten per jaar of de verschillende gewassen die daar kunnen worden geteeld, wanneer zij steun verlenen aan jonge landbouwers die zich in die regio's willen vestigen, teneinde activiteiten in deze regio's te stimuleren en te proberen het hoofd te bieden aan de demografische uitdagingen in die gebieden;
21. wijst erop dat oneerlijke handelspraktijken in de voedselvoorzieningsketen waarmee de koper en/of de verwerkende partij of handelaar hun gunstige onderhandelingspositie ten aanzien van hun leveranciers kunnen benutten, een ernstige bedreiging vormen voor de stabiliteit van de bedrijven van landbouwers; roept de Commissie ertoe op om adequate regelgeving op EU-niveau vast te stellen;
22. roept de lidstaten op de nodige regelgevende wijzigingen door te voeren zodat steun aan jongeren voor het toetreden tot de agrarische sector en de verbetering van landbouwbedrijven voor jongeren in alle nationale wetgeving wordt aangemerkt als een kapitaalsubsidie in plaats van een lopende subsidie;
23. erkent dat landbouwers de touwtjes in handen moeten houden wat betreft het beheer van hun grond en dat een landbouwbedrijf vrij en flexibel moet zijn om goed te kunnen functioneren, zoals elke andere soort onderneming;
24. benadrukt dat betalingen aan jonge landbouwers niet mogen worden uitgesteld, maar periodiek en op voorspelbare wijze moeten plaatsvinden om te voorkomen dat zij in de schulden raken en daardoor hun projecten niet kunnen uitvoeren;
25. dringt aan op een resultaatgerichte aanpak die de ontwikkeling van nieuwe innovaties en een beter beheer van de middelen stimuleert en zo gemotiveerde jonge landbouwers meer daadkracht geeft;
26. herinnert eraan dat een landbouwbedrijf alleen economisch levensvatbaar kan zijn als het kan uitbreiden om een kritische omvang te bereiken die in overeenstemming is met de economische realiteit van de markt;
27. beklemtoont dat rekening moet worden gehouden met de verscheidenheid aan grondgebieden, met name de moeilijke regio's die op maat gemaakte ondersteuning nodig hebben;

Toegang tot landbouwgrond en tegengaan van landroof

28. constateert dat de toegang tot landbouwgrond een van de grootste drempels voor jonge landbouwers en nieuwkomers in de landbouw in de EU vormt en beperkt is als gevolg van het feit dat in veel regio's weinig landbouwgrond te koop of te huur wordt aangeboden, alsook als gevolg van de concurrentie met andere landbouwers, investeerders en gebruikers die de grond voor woondoeleinden gebruiken, en moeilijkheden om financiering te krijgen; is van mening dat de omstandigheden die de toegang tot landbouwgrond beperken in elke lidstaat nader moeten worden onderzocht; is van mening dat het probleem met betrekking tot de toegang tot landbouwgrond wordt verergerd door het huidige systeem van rechtstreekse betalingen dat kan leiden tot hogere pachtkosten en aankooprijzen, gebaseerd is op een minimaal actief gebruik van de grond en subsidies grotendeels op basis van grondbezit toekent; is van mening dat bepaalde landbouwers, in de hoedanigheid van eigenaar of pachter, worden gestimuleerd hun activiteiten voort te zetten om hun subsidie te blijven ontvangen door een beroep te doen op dienstverleners om hun grond te bewerken of door hun arealen zo min mogelijk te bewerken; beveelt aan de vereiste activiteit te verhogen, met inachtneming van nieuwe landbouwmodellen bij de toewijzing van betalingen die gericht zijn op steun voor het behalen van specifieke resultaten (zoals de netto werktijd die wordt besteed aan de landbouw, waarbij ook rekening wordt gehouden met innovaties, de productie van specifieke milieuproducten of goederen die een maatschappelijke doelstelling dienen), en een verbod in te stellen op de ongerechtvaardigde combinatie van subsidies met de uitbetaling van ouderdomspensioenen;

Dinsdag 29 mei 2018

29. herinnert eraan dat jonge landbouwers voor de beoefening van duurzame landbouw de mogelijkheid moeten hebben te investeren in landbouwgrond of deze grond te verwerven, nieuwe of tweedehands machines te kopen en hun landbouwtechnieken te optimaliseren;
30. benadrukt dat eigenaars de vrijheid moeten hebben om te verkopen aan wie zij willen en verzoekt de Commissie de overdracht van grond en in het bijzonder opvolging te vergemakkelijken om de vestiging van jongeren te bevorderen;
31. roept de Commissie en de lidstaten op maatregelen te nemen om grondspeculatie met landbouwgrond tegen te gaan, aangezien de toegang tot grond het grootste probleem is waarmee jonge en nieuwe landbouwers te kampen hebben;
32. verzoekt de Commissie aanbevelingen op EU-niveau te doen ter bevordering van een actiever nationaal beleid inzake de toegang tot landbouwgrond op basis van beste praktijken;
33. roept de lidstaten op om nieuwkomers en jonge landbouwers voorrang te geven bij de toegang tot landbouwgrond door, overeenkomstig de Interpretatieve mededeling van de Commissie over de verwerving van landbouwgrond en het recht van de Europese Unie ⁽⁶⁾, ten volle gebruik te maken van regelgevende instrumenten die in sommige lidstaten al met succes ten uitvoer zijn gelegd; is in dit verband van mening dat de lidstaten instrumenten kunnen ontwikkelen zoals grondbanken om de toegang tot grond te vergemakkelijken en de landbouwgrond die niet in gebruik is en dus voor jonge landbouwers beschikbaar is in kaart te brengen;
34. onderschrijft het belang van een uitzondering voor jonge landbouwers op de huidige limiet van 10 % voor de aankoop van grond, vastgesteld bij Gedelegeerde Verordening (EU) nr. 480/2014 van de Commissie van 3 maart 2014 inzake structuurfondsen en in de richtsnoeren inzake staatssteun;
35. roept op om steun meer te richten op geïsoleerde of dunbevolkte gebieden of gebieden die het meest lijden hebben onder het gebrek aan generatievernieuwing;
36. verzoekt de Commissie om de uitwisseling van beste praktijken inzake de toegang tot grond in de lidstaten te ondersteunen;
37. verzoekt de Commissie een beoordeling uit te voeren van de directe en indirecte effecten van het opkopen van grond en landbouwgrond door niet-EU-ingezetenen op de beschikbaarheid en prijs van landbouwgrond;
38. stelt voor dat de lidstaten in het kader van hun nationale beleid adviesdiensten voor landbouwbedrijven en -beheer aanmoedigen om op landbouwmobiliteit en opvolgingsplanning gerichte diensten te ondersteunen en mogelijk te maken;
39. verzoekt alle lidstaten een steunregeling voor de overdracht van landbouwbedrijven in te voeren om steun te verstrekken aan exploitanten van landbouwbedrijven die ouder zijn dan 55 jaar, geen opvolger hebben en die bij pensionering in een precarie situatie terecht kunnen komen, op voorwaarde dat zij hun bedrijf geheel of gedeeltelijk overdragen aan een of meer jongeren;
40. dringt er bij de lidstaten op aan mechanismen in te voeren om te zorgen voor gedeeld eigenaarschap van landbouwbedrijven en daarbij bijzondere aandacht te besteden aan jonge vrouwen teneinde de eerbiediging van hun rechten te waarborgen;
41. is van mening dat de definitie van "actieve landbouwer" niet mag leiden tot administratieve rompslomp die verder gaat dan de lasten die voortvloeien uit de meest recente hervorming, noch tot een beperkte toegang voor jongeren tot de landbouw als gevolg van buitensporige voorwaarden;
42. constateert dat in veel lidstaten generatievernieuwing en de toegang tot landbouwgrond voor jonge landbouwers worden belemmerd als gevolg van late opvolging; is van mening dat het huidige GLB inmiddels in prikkels voorziet waarmee oudere landbouwers worden gestimuleerd hun landbouwbedrijven over te dragen aan de jongere generatie; beveelt aan maatregelen in overweging te nemen die oudere eigenaren aansporen hun bedrijf aan jonge landbouwers over te dragen, bijvoorbeeld in de vorm van de regeling ten behoeve van de uittreding van landbouwers en andere prikkels voor uittreding om de concentratie van grond door naburige exploitanten te vermijden; benadrukt het belang van juridische structuren zoals de "Groupement Agricoles d'Exploitation en Commun" (landbouwvereniging tot gezamenlijke exploitatie, GAEC) die jongeren kunnen helpen om samen een bedrijf op te richten en de overdracht tussen verschillende generaties kan vergemakkelijken;
43. roept de Commissie en de lidstaten op het gebruik van de mogelijkheden in het kader van plattelandsontwikkeling te stimuleren om nieuwe acties ter bevordering van landbouwmobiliteit te ondersteunen, met inbegrip van grondbanken, initiatieven voor het matchen van landbouwgrond en andere initiatieven op lokaal niveau om de toegang tot grond voor nieuwkomers te bevorderen;

⁽⁶⁾ PB C 350 van 18.10.2017, blz. 5.

Dinsdag 29 mei 2018

44. is van mening dat jonge landbouwers in de hele Unie onder dezelfde voorwaarden en tegen dezelfde rente toegang tot leningen moeten hebben en dat hierin geen verschillen mogen bestaan; verzoekt in dit verband de Commissie, samen met de Europese Investeringsbank, passende steunmaatregelen en kredietfaciliteiten voor jonge landbouwers vast te stellen;

45. dringt aan op de bevordering van nieuwe samenwerkingsmodellen tussen verschillende generaties landbouwers op basis van maatschapconstructies, coöperaties voor het gemeenschappelijke gebruik van landbouwwerktuigen, leasingcontracten voor de lange termijn en andere langetermijnregelingen, onderlinge regelingen tussen landbouwbedrijven, en financiële steun voor nationale of regionale organisaties die diensten stimuleren en faciliteren om jonge en oudere landbouwers bijeen te brengen (bijvoorbeeld in de vorm van op landbouwmobiliteit gerichte diensten);

46. merkt op dat een grotere en sterkere organisatie van landbouwers door middel van het opzetten van coöperaties en de vorming van producentenorganisaties in de sectoren die op EU-niveau door de verordening tot vaststelling van een gemeenschappelijke marktordening (GMO) zijn gereguleerd, kan bijdragen aan een hoger rendement van landbouwactiviteiten en aan de bescherming van het inkomen van landbouwers, met name van jonge landbouwers, door productiekeuzes te begeleiden en optimaal gebruik te maken van de kenmerken van plattlandsgebieden; voegt daaraan toe dat een structurele hervorming van de producentenorganisaties waarmee ze verantwoordelijker, sterker en efficiënter worden, en een grotere mate van vereniging in de eerste plaats een doeltreffende bijdrage kunnen leveren aan de bescherming en op termijn de verhoging van het rendement van de sector;

47. wijst op de verschillen in de situatie van generatievernieuwing binnen families en van nieuwkomers; is van mening dat beroepsopleiding en cursussen moeten worden afgestemd op de behoeften van degenen die het familiebedrijf willen overnemen of van degenen die van plan zijn een nieuw bedrijf op te zetten;

48. benadrukt dat jonge vrouwen moeten worden aangemoedigd om de verantwoordelijkheid voor het beheer in de landbouw op zich te nemen en dat zij voldoende steun moeten krijgen op het gebied van toegang tot landbouwgrond, krediet en uitgebreidere kennis van wet- en regelgeving;

49. is van mening dat de keuze om de toegang tot landbouwgrond te reguleren en dienovereenkomstig prikkels of beperkingen in te voeren aan de lidstaten moet worden overgelaten, met name om het fenomeen van landroof in de EU tegen te gaan en jonge landbouwers aan te sporen een eigen bedrijf op te zetten;

50. verzoekt de Commissie om in samenwerking met de lidstaten en belanghebbenden de onlangs aangenomen mededeling over het systeem van criteria voor de grondmarkten verder te ontwikkelen zodat de EU-wetgeving daadwerkelijk gelijke concurrentievoorwaarden voor alle potentiële kopers van grond handhaaft – met inbegrip van positieve discriminatie ten gunste van EU-landbouwers – en dat het voor de EU-lidstaten in het kader van de vier fundamentele vrijheden volkomen duidelijk wordt welke maatregelen voor de regulering van de grondmarkten zijn toegestaan, zodat landbouwers gemakkelijker grond kunnen verkrijgen voor land- en bosbouwdoeleinden; verzoekt de Commissie om de lopende inbreukprocedures die tot doel hebben te beoordelen of de wetgeving van de lidstaten inzake de verkoop van landbouwgrond verenigbaar is met de EU-wetgeving, op te schorten totdat de definitieve mededeling met bovengenoemde criteria is gepubliceerd;

51. acht het noodzakelijk dat in het nationale beleid inzake grondgebruik, stadsplanning en ruimtelijke ordening (vervoerinfrastructuur enz.) rekening wordt gehouden met het fenomeen van verspilling en vervolgens braaklegging van grond om deze opnieuw in gebruik te nemen, zodat er meer grond beschikbaar komt voor jonge landbouwers die zich willen vestigen;

52. is ingenomen met de Interpretatieve mededeling van de Commissie over de verwerving van landbouwgrond en het recht van de Europese Unie, maar wijst erop dat in de mededeling onvoldoende wordt aangegeven hoe de aankoop van aandelen door ondernemingsgroepen die vaak actief zijn over de grenzen, kan worden gereguleerd; verzoekt de Commissie de mededeling in dit verband bij te werken;

53. onderstreept het belang van samenhang tussen lokale, nationale en EU-maatregelen voor jonge landbouwers; roept de lidstaten op om generatievernieuwing te bevorderen, bijvoorbeeld door middel van erfenis- en belastingwetgeving, regels inzake toegang tot grond, ruimtelijke ordening en opvolgingsstrategieën voor landbouwbedrijven;

54. roept de lidstaten op vrouwen een eerlijke toegang tot grond te bieden om hen aan te moedigen zich in een plattlandsgebied te vestigen en een volwaardige en actieve rol te spelen in de landbouwsector;

55. verzoekt de Commissie een studie te financieren over de huidige toestand van de grondconcentratie in de EU, waarin rekening wordt gehouden met het fenomeen van groepen ondernemingen met dochterondernemingen die grond of de zeggenschap daarover via aandelentransacties verwerven en waarin de risico's van grondconcentratie worden geanalyseerd, niet alleen wat betreft de toegang tot grond voor jonge landbouwers en nieuwkomers, maar ook wat betreft voedselvoorziening, werkgelegenheid, milieu, bodemkwaliteit en plattlandsontwikkeling in het algemeen;

Dinsdag 29 mei 2018

56. acht het van belang dat de EU wetgeving aanneemt over de kwaliteit van grond, die nog steeds achteruitgaat als gevolg van niet-adequate landbouwontwikkeling; wijst erop dat deze aantasting van de bodem niet alleen gevolgen heeft voor de markt en de prijs van grond, maar ook voor de productiecapaciteit van grond die wordt overgedragen aan toekomstige generaties landbouwers;

57. stelt vast dat het huidige betalingssysteem van het GLB, en dan met name de ontkoppelde betalingen de overdracht van landbouwgrond niet bevordert en jonge landbouwers niet adequaat beschermt tegen schommelingen van de landbouwprijzen, waarvan zij duidelijk meer last hebben omdat ze pas begonnen zijn met hun bedrijf en praktische ervaring ontberen of misschien slechts in beperkte mate gebruik kunnen maken van financieringsinstrumenten;

Opleiding, innovatie en communicatie

58. merkt op dat de in plattelandsgebieden aangeboden beroepsopleidingen met de actieve betrokkenheid van de nationale adviesdiensten gemoderniseerd moeten worden en dat daaraan meer waarde moet worden toegekend; is van mening dat de toegang tot het Europees Sociaal Fonds vergemakkelijkt moet worden en dat er meer middelen moeten worden uitgetrokken voor beroepsopleidingen in plattelandsgebieden;

59. onderstreept het meest recente EU-initiatief, het Europees Solidariteitskorps, dat jongeren de kans biedt om vrijwilligerswerk te verrichten of te werken aan projecten op het vlak van natuurlijke hulpbronnen en op verschillende terreinen zoals landbouw, bosbouw en visserij;

60. beveelt aan deze jongeren aan te sporen zich bij coöperaties aan te sluiten, aangezien die belangrijk advies kunnen geven op het gebied van afzet, productie en andere aspecten die verband houden met hun landbouwbedrijf;

61. benadrukt dat er behoefte is aan een herziening van de criteria voor de ondersteuning van de aansluiting van jongeren bij een maatschap waarover zij geen zeggenschap uitoefenen en dat in dat geval de ontvangen steun in verhouding moet staan tot het aandeel van de jongere in die maatschappij;

62. verzoekt de Commissie en de lidstaten potentiële en al actieve jonge landbouwers meer mogelijkheden voor opleiding en advies te bieden, onder meer met betrekking tot vaardigheden voor het opstarten van agrarische ondernemingen, landbouwvaardigheden, (nieuwe) technologische en ondernemersvaardigheden, zoals kennis op het gebied van marketing, netwerken, communicatie, innovatie, multifunctionaliteit en diversifiëring, en financiële expertise;

63. verzoekt de Commissie en de lidstaten meer opleidingsmogelijkheden te bieden en meer mogelijkheden en stimulansen voor internationale mobiliteit; moedigt de invoering van een Erasmus-achtig programma in verband met beroepsopleiding aan om de vaardigheden en ervaring van jonge landbouwers te verbeteren, ook met betrekking tot nieuwe technologieën en nieuwe bedrijfsmodellen, en om te zorgen voor een doeltreffende en efficiënte overdracht van kennis;

64. acht het belangrijk de uitbreiding te bevorderen van netwerken van onderzoekers, wetenschappers, managers en jonge Europese landbouwers die geïnteresseerd zijn in nieuwe modellen voor economische ontwikkeling waarmee innovatieve oplossingen kunnen worden gevonden voor de sociale en marktbehoeften die opkomen in de wereld van nieuwe landbouwondernemingen;

65. roept de Commissie en de lidstaten op om jonge landbouwers en nieuwkomers informatie ter beschikking te stellen over innovatieve en niet-conventionele benaderingen die het meest geschikt zijn om een nieuw landbouwbedrijf op te zetten, zoals de ontwikkeling van nieuwe bedrijfsmodellen op basis van eindgebruikers, de ontwikkeling van duurzamere landbouwsystemen, de ontwikkeling van nieuwe organisatievormen (bijv. deelpacht, voorfinanciering, crowdsourcing), de versterking van de banden tussen de landbouw en de lokale gemeenschap en de aanpassing van traditionele kennis om bedrijfsinnovaties te ontwikkelen (bijv. ambachtelijke voedselproductie);

66. roept, om het aantal faillissementen van bedrijven zoveel mogelijk te verminderen, op tot de invoering van een mechanisme om bedrijven te monitoren of te adviseren teneinde jongeren gedurende ten minste de eerste drie jaar van hun bedrijfsactiviteit voortdurend te ondersteunen bij het nemen van beslissingen;

67. verzoekt de Commissie en de lidstaten initiatieven aan te moedigen, zoals het Franse "Demain je serai paysan" (Morgen word ik boer), die tot doel hebben een carrière als landbouwer onder jongeren te promoten en hun alle informatie te verstrekken die zij nodig hebben om zich te scholen en een bedrijf op te zetten;

Dinsdag 29 mei 2018

68. acht het van belang dat er een gunstig klimaat tot stand wordt gebracht voor de opvang van jongeren in agrarische beroepen door middel van collectieve en op solidariteit gebaseerde structuren, zoals groepen voor de gemeenschappelijke exploitatie van een landbouwbedrijf (maatschap van landbouwers), coöperaties voor het gemeenschappelijke gebruik van landbouwwerktuigen, coöperaties voor de verwerking en verkoop van landbouwproducten, groepen voor het delen van arbeidskrachten, bedrijfsvervangingsdiensten, groepen voor wederzijdse bijstand, groepen voor landbouwvoorlichting en innovatie, verenigingen van landbouwers en consumenten, netwerken tussen actoren in de landbouw en niet-agrarische actoren (Leader) enz.; benadrukt dat dankzij die organisatievormen ervaringen, advies en bepaalde kosten kunnen worden gedeeld, wat waardevol is voor de cashflow en de inkomsten van jongeren die vaak grote investeringen moeten doen bij het opstarten van hun bedrijf;

69. merkt op dat het van belang is om op het gebied van aangeboden diensten en infrastructuur (bijvoorbeeld toegang tot snelle breedbandverbindingen, scholen en kinderdagverblijven, wegen, enz.) geen onderscheid te maken tussen jongeren in landelijke gebieden en jongeren in de steden; vindt het dan ook cruciaal dat jonge landbouwers op het platteland hun bedrijven verder kunnen ontwikkelen en hun gezin kunnen onderhouden;

70. pleit ervoor dat ondernemende en initiatiefrijke vrouwen worden gestimuleerd, met name door bedrijfseigendom onder vrouwen en netwerken van vrouwelijke jonge landbouwers, nieuwkomers en ondernemers te bevorderen en er in de financiële sector die voor te zorgen dat vrouwelijke ondernemers op het platteland gemakkelijker toegang tot investeringen en kredieten hebben, zodat zij een onderneming kunnen opzetten die hun een stabiel inkomen oplevert;

71. is van mening dat generatievernieuwing berust op de aantrekkelijkheid van het beroep van landbouwer, maar vooral op het vermogen van de landbouw om een fatsoenlijk inkomen te genereren voor degenen die ervan willen leven; benadrukt dat het GLB met het oog op een levensvatbare landbouw aan de hand van regelgevende maatregelen een minimum aan marktsturing mogelijk moet maken, met name wanneer de markten slecht functioneren en crises veroorzaken; wijst erop dat de huidige deregulering van de markten een negatief effect heeft op de ontwikkeling van de landbouw, jongeren afkeert van de landbouw en in het algemeen zwaardere gevolgen heeft voor jongeren die al gevestigd zijn en vaak hoge schulden hebben vanwege hun aanloopkosten;

Openbare diensten

72. is van mening dat het ontwikkelen van moderne agro-ecologische landbouwpraktijken en nieuwe bedrijfsmodellen de landbouw tot een aantrekkelijkere optie voor jonge landbouwers zal maken; benadrukt dat jonge landbouwers moeten worden opgeleid en geschoold in de nieuwste technologieën om met name de huidige en toekomstige milieuproblemen aan te pakken; benadrukt dat het van belang is innovatieve en niet-conventionele benaderingen, zoals agro-ecologie, nieuwe bedrijfsmodellen op basis van eindgebruikers, digitale landbouwtechnologieën en slimme oplossingen te ondersteunen en dringt er bij de Commissie op aan erop toe te zien dat een toekomstig GLB hierin voorziet;

73. constateert dat jonge landbouwers een groot innovatie- en diversificatiepotentieel hebben, omdat zij veelal over meer vaardigheden en betere leidinggevende capaciteiten beschikken en meer geneigd zijn nieuwe markten te betreden, nieuwe productiemethoden te ontwikkelen en optimaal gebruik te maken van technologische ontwikkelingen en innovaties in de landbouwsector, die met name kunnen helpen om het hoofd te bieden aan de milieu-uitdagingen in de landbouw; acht het dan ook noodzakelijk om doorslaggevende steun te verlenen aan jongeren die innovatieve productietechnieken en -processen willen invoeren, zoals precisielandbouw en bodemconservering, die erop gericht zijn de rentabiliteit en ecologische duurzaamheid van de landbouwsector te verbeteren; verzoekt de Commissie om uitbreiding van het onderzoek naar het gebruik van technologieën en landbouwpraktijken die een duurzame landbouw met een lage impact op het milieu mogelijk maken; benadrukt dat het scheppen en behouden van nieuwe banen en de bevordering van innovatie en digitalisering op het gebied van beroepsopleiding in de landbouw van essentieel belang zijn voor de concurrentiekracht van de landbouw in de EU;

74. benadrukt dat landbouwers toegang moeten hebben tot infrastructuur, betaalbare, kwalitatief hoogwaardige openbare faciliteiten en diensten, zoals gezondheidszorg, onderwijs, supersnelle breedbandnetwerken, begeleiding, opleiding, culturele diensten, postdiensten, openbaar vervoer en betere wegen; is van mening dat jongeren die op het platteland wonen van dezelfde levensomstandigheden en levensstandaard moeten kunnen genieten als jongeren die in stedelijke gebieden wonen teneinde de leegloop van het platteland en de geografische kloof niet verder te vergroten;

75. verzoekt de Commissie en de lidstaten toe te zeggen alles in het werk te stellen om rechtstreekse afzetkanalen tot stand te brengen waarmee jonge landbouwers hun producten op duurzamere wijze en met een grotere winst op lokale markten kunnen verkopen;

Dinsdag 29 mei 2018

76. wijst erop dat een generatievernieuwing noodzakelijk is voor de verdere duurzame ontwikkeling van de kleinschalige landbouw en plattlandsgebieden;

77. verzoekt de Commissie een "Agenda voor het platteland" te ontwikkelen, die gecoördineerde maatregelen moet omvatten in het kader van de verschillende EU-, nationale, regionale en lokale beleidsmaatregelen voor plattlandsontwikkeling;

78. benadrukt dat het GLB slimme benaderingen nodig heeft, omdat deze nieuwe oplossingen het plattlandsleven en dorpen aantrekkelijk maken voor jongeren;

Maatregelen tegen de leegloop van het platteland

79. acht het noodzakelijk jonge landbouwers toekomstperspectieven te bieden om de leegloop van het platteland tegen te houden, en verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom nieuwe initiatieven te onderzoeken om ervoor te zorgen dat er op het platteland voldoende infrastructuur aanwezig is om nieuwe ondernemers en hun gezinnen te ondersteunen;

80. beveelt in dit verband aan de harmonisatie te overwegen van maatregelen in het kader van de plattlandsontwikkelingsprogramma's en de eerste pijler van het GLB, maatregelen in het kader van het cohesiebeleid van de EU en maatregelen op nationaal, regionaal en lokaal niveau, teneinde de doeltreffendheid daarvan te verbeteren;

81. wijst erop dat innovatie niet alleen betrekking heeft op landbouwtechnieken en nieuwe machines, maar ook op de ontwikkeling van nieuwe bedrijfsmodellen, waaronder instrumenten op het gebied van marketing, verkoop, opleiding, en gegevens- en informatieverzameling;

82. verzoekt de Commissie in de komende GLB-hervorming rechtstreekse betalingen toe te kennen aan kleinschalige bedrijven en agro-ecologische landbouw, aangezien dit met name ten goede zal komen aan jonge landbouwers en nieuwkomers;

83. wijst erop dat plattlandsgebieden ook moeten beschikken over diensten die de druk van de uitoefening van landbouwactiviteiten verlichten, zoals professionele begeleiding, financieel advies en advies over het beheer van landbouwbedrijven;

84. benadrukt dat in plattlands- en afgelegen gebieden breedbandverbindingen moeten worden aangelegd; is ingenomen met de verschillende initiatieven op het gebied van "slimme dorpen", die uiteindelijk tot doel moeten hebben nieuwe werkgelegenheidskansen en banen te scheppen voor jongeren op het platteland, hetzij in de vorm van aanvullende activiteiten op landbouwbedrijven, hetzij in de vorm van niet-agrarische activiteiten (sociale zorgvoorzieningen, mobiliteit, gezondheidszorg, toerisme, energie); is van mening dat de steeds hogere productiviteit in de landbouw en de dalende prijzen van landbouwproducten het steeds moeilijker zullen maken om voldoende inkomsten te genereren uit primaire landbouwactiviteiten, met name op kleine landbouwbedrijven;

85. is van mening dat een succesvolle strategie voor generatievernieuwing en steun aan jonge landbouwers gebaseerd moet zijn op een holistische aanpak, waarmee de toegang van jonge landbouwers tot grond, financiering, adviesdiensten en opleidingen mogelijk wordt gemaakt, en dat daarbij rekening moet worden gehouden met generatievernieuwing ten voordele van jonge en oudere landbouwers; benadrukt dat de landbouw, die onmisbaar is voor de mensheid, daardoor een aantrekkelijke beroepssector moet worden voor jonge landbouwers en de samenleving als geheel;

86. merkt op dat een sterke ondersteuning van jonge landbouwers en de ontwikkeling van nieuwe economische activiteiten in de landbouwsector van de EU van cruciaal belang zijn voor de toekomst van plattlandsgebieden en moeten worden bevorderd in het kader van het nieuwe GLB na 2020;

Het milieu en duurzaamheid

87. verzoekt de Commissie toe te zien op een sterkere samenhang en harmonisatie van de milieumaatregelen; herinnert eraan dat jonge landbouwers duidelijke maatregelen nodig hebben die gemakkelijk kunnen worden uitgevoerd;

88. is van mening dat, om ervoor te zorgen dat plattlandsgebieden bewoond blijven en te waarborgen dat de levensstandaard van de bevolking in deze gebieden vergelijkbaar is met die van stedelijke gebieden, de regelgevende en administratieve belemmeringen dringend moeten worden weggenomen, zodat exploitanten van landbouwbedrijven aanvullende agrarische en niet-agrarische activiteiten kunnen uitoefenen, met name op het gebied van sociale zorg, gezondheidszorg, toerisme, de mobiliteit van ouderen en energie, waardoor exploitanten van landbouwbedrijven en hun gezinnen een passend inkomen kunnen verdienen en het risico van ontvolking van het platteland wordt verminderd;

Dinsdag 29 mei 2018

89. roept op tot een nieuwe dialoog met de samenleving over de toekomst van de agrovoedingssector om een realistisch beeld te krijgen van het werk in de landbouw en om de kennis over de beroepsgroep "landbouwer" en de productie van levensmiddelen te verbeteren;

Andere

90. verzoekt de Commissie en de lidstaten maatregelen te nemen om het inkomen van landbouwers te beschermen tegen diverse klimaat-, gezondheids- en economische risico's en zo de weerbaarheid van landbouwbedrijven te versterken, met name door nieuwe risicobeheersinstrumenten te introduceren en door reeds bestaande instrumenten te versterken;

91. wijst in dit verband op de speciale eigenschappen van de ultraperifere gebieden van de EU waarvan de unieke milieu-, klimatologische en gezondheidssituatie heel anders is dan op het Europese continent, en pleit er dan ook voor dat er, zoals geregeld is in artikel 349 VWEU, beter rekening wordt gehouden met deze regio's en met hun specifieke behoeften en troeven bij de ontwikkeling en tenuitvoerlegging van de GLB-instrumenten voor jonge landbouwers, ook wat de toegang tot financiering betreft;

92. benadrukt dat kleine en familiebedrijven die onder zware omstandigheden werken en aanvullende bronnen van inkomsten zoeken nog meer moeten worden ondersteund, bijvoorbeeld door het financieren van adviesdiensten of innovatieve bedrijfsmodellen;

93. acht het raadzaam dat bij generatievernieuwing ook intergenerationele vernieuwing ten behoeve van jonge en oudere landbouwers in aanmerking wordt genomen; wijst erop dat landbouwers een opvolgingsplan moeten opstellen en dat er overgangsbetalings nodig zijn om deze opvolging mogelijk te maken;

o

o o

94. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Europese Rekenkamer en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0215

Duurzame financiering

Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over duurzame financiering (2018/2007(INI))

(2020/C 76/03)

Het Europees Parlement,

- gezien de inzet van de G20 voor duurzame groei onder het Duitse voorzitterschap van 1 december 2016 tot en met 30 november 2017, met bijzondere verwijzing naar de verklaring: "we zullen alle beleidsinstrumenten – monetair, fiscaal en structureel – afzonderlijk en collectief blijven gebruiken om onze doelstelling van sterke, duurzame, evenwichtige en inclusieve groei te bereiken en tegelijkertijd de economische en financiële veerkracht te vergroten",
- gezien de door de Verenigde Naties vastgestelde doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling, met name de verbintenis om maatregelen te nemen tegen klimaatverandering en de gevolgen daarvan en om een duurzame consumptie en productie te waarborgen,
- gezien de inzet van de Commissie voor duurzame investeringen in dit opzicht, in het kader van het plan voor een kapitaalmarktenunie (KMU) en met name de bevindingen van de deskundigengroep op hoog niveau (HLEG) inzake duurzame financiering,
- gezien het tussentijds verslag van de HLEG van juli 2017 over de financiering van een duurzame Europese economie, waarin de spanning wordt geschetst tussen het streven naar kortetermijnwinst en de behoefte aan langetermijninvesteringen om te voldoen aan de doelstellingen op milieu-, sociaal en governancegebied (MSG), en in het bijzonder gezien punt 5 op bladzijde 16 over de risico's voor het financiële stelsel en het beleidskader als de financiële prognoses een te korte termijn beslaan ("tragedy of the horizon"),
- gezien de mededeling van de Commissie van 8 juni 2017 over de tussentijdse evaluatie van het actieplan kapitaalmarktenunie (COM(2017)0292),
- gezien het eindverslag van de HLEG van januari 2018 over de financiering van een duurzame Europese economie,
- gezien bladzijde 14 van het tussentijds verslag van de HLEG, waarin wordt gesteld dat Europese investeerders een gezamenlijke blootstelling aan koolstofintensieve sectoren hebben van ongeveer 45 %, en dat minder dan 1 % van de wereldwijde institutionele investeringen groene infrastructuurvoorzieningen betreffen,
- gezien het feit dat prudentiële kaders, met name Richtlijn 2009/138/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2009 betreffende de toegang tot en uitoefening van het verzekerings- en het herverzekeringsbedrijf (Solvabiliteit II) ⁽¹⁾, alsook boekhoudkundige regels voor investeerders een langetermijnbenadering ontmoedigen, en dat prudentiële regels een kapitaalniveau vereisen dat in verhouding staat tot het risiconiveau over een periode van één jaar en alleen financiële risico's in aanmerking nemen voor de berekening van kapitaalvereisten,
- gezien artikel 173 van de Franse wet nr. 2015-992 van 17 augustus 2015 over de energietransitie voor groene groei,
- gezien zowel de toespraak van 22 september 2016 door Mark Carney, gouverneur van de Bank of England en voorzitter van de Raad voor financiële stabiliteit, als het verslag van het Carbon Trackers Initiative van 2015, met specifieke verwijzing naar het feit dat de gecombineerde marktkapitalisatie van de vier grootste Amerikaanse steenkoolproducenten sinds eind 2010 met meer dan 99 % was gedaald,
- gezien het in september 2016 opgerichte Platform klimaatfinanciering Luxemburg-EIB,
- gezien bladzijde 9 van de discussienota van de E3G van mei 2016 getiteld "Clean Energy Lift Off – Capitalising Europe's Energy Union", met specifieke verwijzing naar het feit dat de top 20 van energiebedrijven in Europa tussen 2008 en 2013 meer dan de helft van hun marktwaarde van 1 biljoen EUR zag verdampen,

⁽¹⁾ PBL 335 van 17.12.2009, blz. 1.

Dinsdag 29 mei 2018

- gezien de verslagen van het Carbon Tracker Initiative van 2015 en 2016, waaruit blijkt dat nog eens 1,1 tot 2 biljoen USD aan kapitaaluitgaven voor fossiele brandstoffen dreigt te stranden, met alleen al 500 miljard USD aan investeringen in de Chinese energiesector,
- gezien de aanbeveling van de Raad van de OESO inzake een gemeenschappelijke aanpak van door de overheid gesteunde exportkredieten en de in acht te nemen zorgvuldigheid op milieu- en sociaal gebied (de "gemeenschappelijke aanpak"), waarin wordt erkend dat het de verantwoordelijkheid van de deelnemers is om uitvoering te geven aan de verbintenissen die zijn aangegaan door de partijen bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en het de verantwoordelijkheid van de deelnemers is om de positieve en negatieve milieu- en sociale gevolgen van projecten, met name in gevoelige sectoren of in of nabij gevoelige gebieden, en de aan bestaande activiteiten verbonden milieu- en sociale risico's in overweging te nemen in hun beslissingen om overheidssteun te verlenen voor exportkredieten,
- gezien de OESO-richtlijnen voor verantwoord zakendoen voor institutionele beleggers van 2017, met name bladzijde 13, waar wordt gesteld dat investeerders, zelfs zij die minderheidsbelangen hebben, mogelijk rechtstreeks gekoppeld zijn aan nadelige effecten (mede)veroorzaakt door bedrijven waarin is geïnvesteerd, als gevolg van hun belang in of het beheer van aandelen in het bedrijf dat bepaalde sociale of milieueffecten veroorzaakt of daaraan bijdraagt",
- gezien de aanpak van de Europese Bank voor Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) voor de transitie naar een groene economie, die tot doel heeft de gevolgen van de klimaatverandering en andere vormen van milieuaantasting te beperken en/of beter te kunnen opvangen, en in het bijzonder gezien de documenten van de EBWO waarin de gevolgen van deze transitie en het milieu met elkaar in verband worden gebracht, waar nodig met inbegrip van wijzigingen in de beoordelingsmethodologie van het project,
- gezien het OESO-document van 2017 getiteld "Responsible Business Conduct for Institutional Investors: Key Considerations for Due Diligence under the OECD Guidelines for Multinational Enterprises",
- gezien het verslag van 2018 van de taskforce op hoog niveau voor investeringen in sociale infrastructuur in Europa, getiteld "Boosting Investment in Social Infrastructure in Europe",
- gezien de Franse wet betreffende de zorgplicht van ondernemingen van 27 maart 2017, en met name artikel 1 en artikel 2 daarvan,
- gezien Richtlijn 2014/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2014 tot wijziging van Richtlijn 2013/34/EU met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie en informatie inzake diversiteit door bepaalde grote ondernemingen en groepen ⁽²⁾ (Richtlijn bekendmaking niet financiële informatie), en met name artikel 19 en artikel 19, onder a) van Richtlijn 2013/34/EU, en de overwegingen 3, 6, 7 en 8 van Richtlijn 2014/95/EU,
- gezien Richtlijn (EU) 2017/828 van het Europees Parlement en de Raad van 17 mei 2017 tot wijziging van Richtlijn 2007/36/EG wat het bevorderen van de langetermijnbetrokkenheid van aandeelhouders betreft ⁽³⁾ (de Richtlijn betreffende de rechten van aandeelhouders),
- gezien Richtlijn (EU) 2016/2341 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2016 betreffende de werkzaamheden van en het toezicht op instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening ⁽⁴⁾ (de IBPV-richtlijn),
- gezien Richtlijn 2013/34/EU van het Europees Parlement en van de Raad van 26 juni 2013 betreffende de jaarlijkse financiële overzichten, geconsolideerde financiële overzichten en aanverwante verslagen van bepaalde ondernemingsvormen, tot wijziging van Richtlijn 2006/43/EG van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van Richtlijnen 78/660/EEG en 83/349/EEG van de Raad ⁽⁵⁾,

⁽²⁾ PBL 330 van 15.11.2014, blz. 1.

⁽³⁾ PBL 132 van 20.5.2017, blz. 1.

⁽⁴⁾ PBL 354 van 23.12.2016, blz. 37.

⁽⁵⁾ PBL 182 van 29.6.2013, blz. 19.

Dinsdag 29 mei 2018

- gezien Verordening (EU) 2017/2402 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 tot vaststelling van gemeenschappelijke regels betreffende securitisatie en tot instelling van een Europees kader voor eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie en tot wijziging van de Richtlijnen 2009/65/EG, 2009/138/EG en 2011/61/EU en de Verordeningen (EG) nr. 1060/2009 en (EU) nr. 648/2012 ⁽⁶⁾ (de STS-verordening),
- gezien artikel 8, lid 4, van Verordening (EU) nr. 1286/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2014 over essentiële-informatiedocumenten voor verpakte retailbeleggingsproducten en verzekeringsgebaseerde beleggingsproducten (PRIIP) ⁽⁷⁾ (de PRIIP's-verordening), waarin wordt gesteld dat wanneer een verpakt retailbeleggingsproduct en verzekeringsgebaseerd beleggingsproduct een aangetoonde milieugerelateerde of sociale doelstelling heeft, de producent aan de potentiële retailbelegger en andere belanghebbenden duidelijk moet maken hoe tijdens het gehele beleggingsproces aan deze doelstellingen wordt voldaan,
- gezien het voorstel van Triodos Bank voor "modelmandaten" die de vereisten bevatten van volledige integratie van MSG-factoren in investeringsbeslissingen, actieve betrokkenheid bij en stemmen over deze kwesties, de keuze van duurzame benchmarks, minder frequente maar zinvollere rapportage door vermogensbeheerders en een op de lange termijn georiënteerde vergoedings- en salarieringsstructuur,
- gezien de herinterpretatie door de Britse regering van fiduciaire verplichtingen, waardoor het verband met maximale rendementen wordt verzwakt en er kan worden nagedacht over ethische en milieukwesties,
- gezien de pioniersrol die de Europese Investeringsbank (EIB) speelt door de eerste groene obligatie ter wereld uit te geven en sinds januari 2018 de grootste emittent van groene obligaties ter wereld te worden,
- gezien de beginselen voor Positive Impact Finance ontwikkeld door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties voor financiële instellingen (UNEP FI),
- gezien het advies van het Europees Comité van de Regio's van 10 oktober 2017 getiteld "Klimaatfinanciering: een essentieel instrument voor de uitvoering van de overeenkomst van Parijs", waarin de nadruk wordt gelegd op de rol van lokale en regionale overheden bij het versterken van de investeringspijplijn om de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs te verwezenlijken,
- gezien het UNEP-onderzoek naar het ontwerp van een duurzaam financieel stelsel,
- gezien het verslag van het Climate Bonds Initiative van 2017, dat laat zien hoe obligaties worden gebruikt om de overgang naar een koolstofarme wereldeconomie te bewerkstelligen,
- gezien het UNEP-onderzoekverslag van 2016, waarin wordt vastgesteld dat verschillende nationale financiële regelgevers reeds duurzaamheidsbeoordelingen uitvoeren of voorbereiden en dat dergelijke initiatieven snel op EU-niveau moeten worden geïntegreerd, en gezien het punt dat dergelijke analyses moeten voortbouwen op gestandaardiseerde klimaatscenario's, waaronder een scenario waarin de stijging van de wereldwijde temperatuur ruim onder 2 °C wordt gehouden,
- gezien de aanbeveling in het eindverslag van de HLEG van januari 2018 dat de Commissie een duurzaamheidstest moet uitvoeren ten aanzien van alle financiële wetgevingsvoorstellen,
- gezien de mededeling van de Commissie over de tussentijdse evaluatie van het KMU-actieplan (COM(2017)0292) en haar duidelijke verklaring dat zij "zowel met beleidsmaatregelen als met publieke investeringen, de afstemming van private investeringen op klimaat-, hulpbronnefficiëntie- en andere milieudoelstellingen [ondersteunt]" (COM(2016)0601),
- gezien het verslag van de Bundesbank van april 2017 en het kwartaalbericht van de Bank of England voor het vierde kwartaal van 2014, waarin wordt gesteld dat het meeste geld dat in omloop is, wordt gecreëerd door de particuliere banksector als banken leningen verstrekken,

⁽⁶⁾ PB L 347 van 28.12.2017, blz. 35.

⁽⁷⁾ PB L 352 van 9.12.2014, blz. 1.

Dinsdag 29 mei 2018

- gezien artikel 2, lid 1, onder c), van de Overeenkomst van Parijs betreffende de noodzaak om "geldstromen te doen sporen met een traject naar geringe broeikasgasemissies en klimaatbestendige ontwikkeling",
- gezien het verslag van UNISDR en CRED "The Human Cost of Weather-Related Disasters 1995-2015", waarin wordt geconcludeerd dat 90 % van de in die periode geregistreerde grote rampen die door natuurgevaren werden veroorzaakt, verband hield met klimaat en weer, en dat rampen wereldwijd elk jaar voor 300 miljard USD aan economische schade veroorzaken ⁽⁸⁾,
- gezien het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030 en prioriteit 3 daarvan "Investeren in rampenrisicovermindering met het oog op weerbaarheid", met inbegrip van paragraaf 30, waarin is vastgesteld dat in voorkomend geval overwegingen en maatregelen in verband met rampenrisicovermindering meer moeten worden geïntegreerd in financiële en fiscale instrumenten,
- gezien het verslag van de Raad voor financiële stabiliteit van juni 2017 over de aanbevelingen van de taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie,
- gezien het werk van het Europees Comité voor systeemrisico's (European Systemic Risk Board – ESRB) over de risico's van gestrande activa en de behoefte aan Europese "koolstofstresstests",
- gezien speciaal verslag nr. 31/2016 van de Europese Rekenkamer, waarin is vastgesteld dat, ondanks dat de EU in de lopende begrotingsperiode 2014-2020 een politieke toezegging heeft gedaan om van elke vijf euro één euro (20 %) te besteden aan klimaatgerelateerde doelen, de EU niet op schema lag om aan deze toezegging te voldoen, aangezien de huidige maatregelen maar goed zijn voor ongeveer 18 % van het budget,
- gezien het statistisch verslag 2016 van de EIB van 27 april 2017, waaruit blijkt dat de steun van de EIB voor klimaatactie de verschillende marktcontexten in de EU blijft weerspiegelen en in 2016 het niveau van 20 % niet heeft gehaald in 16 EU-lidstaten, en dat de investeringen voor klimaatactie in 2016 weliswaar voornamelijk werden gedaan in de sterkere economieën van de EU, maar dat de EIB in 2016 projecten op het gebied van hernieuwbare energie heeft gefinancierd in 11 lidstaten en projecten op het gebied van energie-efficiëntie in 18 lidstaten,
- gezien het verslag van de taskforce op hoog niveau voor investeringen in sociale infrastructuur in Europa, waarin de minimale kloof voor investeringen in sociale infrastructuur in de EU op 100-150 miljard EUR per jaar wordt geraamd en de totale kloof voor de periode 2018-2030 op meer dan 1,5 biljoen EUR,
- gezien zijn resolutie van 8 februari 2018 over het jaarverslag over de financiële activiteiten van de Europese Investeringsbank ⁽⁹⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 februari 2018 over het jaarverslag 2016 van de Europese Centrale Bank ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 november 2017 over het Actieplan financiële retaildiensten ⁽¹¹⁾,
- gezien het investeringsverslag 2017/2018 van de EIB,
- gezien zijn resolutie van 2 juli 2013 over innovatie voor duurzame groei: een bio-economie voor Europa ⁽¹²⁾,
- gezien het pakket circulaire economie van de Europese Commissie van 2015 en de resolutie van het Parlement van 9 juli 2015 over hulpbronnenefficiëntie: de overgang naar een circulaire economie ⁽¹³⁾,

⁽⁸⁾ VN-bureau voor risicobeperking bij rampen https://www.unisdr.org/files/46796_cop21weatherdisastersreport2015.pdf

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0039.

⁽¹⁰⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0025.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0428.

⁽¹²⁾ PB C 75 van 26.2.2016, blz. 41.

⁽¹³⁾ PB C 265 van 11.8.2017, blz. 65.

Dinsdag 29 mei 2018

- gezien de leidende beginselen van de VN inzake het bedrijfsleven en mensenrechten en de verantwoordelijkheid om te beschermen, eerbiedigen en verhelpen (protect, respect, remedy),
 - gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling en de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A8-0164/2018),
- A. overwegende dat financiële markten een essentiële rol kunnen en moeten spelen om de overgang naar een duurzame economie in de EU te bevorderen, waarbij het niet alleen gaat over klimaatverandering en ecologische vraagstukken, maar ook over sociale en governancekwesties; overwegende dat hieraan gerelateerde markttekortkomingen dringend moeten worden verholpen; overwegende dat de milieu-, sociale en economische uitdagingen nauw met elkaar verbonden zijn; overwegende dat volgens het HLEG-verslag van juli 2017 de financieringskloof bij het verwezenlijken van de Europese inspanningen voor een koolstofarme economie bijna 180 miljard EUR bedraagt, waarbij andere doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling niet worden meegerekend;
- B. overwegende dat de ecologische transitie een stimulans moet zijn voor onze samenleving en de cohesie moet bevorderen; overwegende dat duurzame financiering een middel kan zijn om maatschappelijke uitdagingen met het oog op een inclusieve groei op lange termijn aan te pakken en het welzijn van burgers te bevorderen; overwegende dat criteria voor investeringen om klimaatverandering te beperken zeer veelbelovend lijken een goed uitgangspunt kunnen vormen; overwegende dat duurzame financiering verder reikt dan alleen klimaat- en groene investeringen en dat daarbij ook snel rekening moet worden gehouden met sociale en governancecriteria;
- C. overwegende dat een voorspelbaar en stabiel regelgevingskader voor investeringen in verband met klimaatverandering van het allergrootste belang is om de betrokkenheid van de particuliere sector bij klimaatfinanciering te bevorderen; overwegende dat de Europese Unie een norm voor een duurzaam financieel stelsel kan vaststellen door een geloofwaardig en alomvattend kader in te voeren waarvan de details geleidelijk moeten worden vastgelegd door middel van specifieke wetgevingsinitiatieven;
- D. overwegende dat er een mentaliteitsverschuiving bij alle belanghebbenden nodig is en dat daarvoor transversale wetgeving van de Commissie vereist is; overwegende dat institutionele beleggers en retailbeleggers er steeds meer belangstelling voor tonen om te investeren in producten die voldoen aan de MSG-criteria;
- E. overwegende dat een grotere transparantie van MSG-gegevens over bedrijven nodig is om "groenwassen" te voorkomen;
- F. overwegende dat effectbeoordelingen deel moeten uitmaken van de taxonomie voor duurzame financiële producten; overwegende dat de deskundigheid voor het berekenen van de effecten van investeringen op de MSG-doelstellingen groeit;

De noodzaak om te voorzien in een passend beleidskader om kapitaal te mobiliseren dat nodig is voor een duurzame transitie

1. benadrukt dat een snellere duurzame transitie kansen biedt om de kapitaalmarkten en financiële intermediairs in de richting van langlopende, innovatieve, sociaal en ecologisch verantwoorde en efficiënte investeringen te sturen; is ingenomen met de huidige trend om af te stappen van steenkool, maar wijst erop dat er meer inspanningen nodig zijn om af te stappen van andere fossiele brandstoffen; onderstreept dat het van belang is dat de Europese banken en kapitaalmarkten de voordelen van innovatie op dit gebied kunnen benutten; merkt op dat de MSG-voordelen en -risico's vaak niet voldoende worden geïntegreerd in de prijzen en dat dit marktprikkels biedt aan marktdeelnemers die gericht zijn op snel rendement voor niet-duurzame en op de korte termijn gerichte financieringsinitiatieven; benadrukt dat er een deugdelijk ontworpen politiek toezicht- en regelgevingskader moet komen om duurzame financiering te beheren, waarbij rekening wordt gehouden met de diverse kansen die EU-regio's bieden; merkt op dat een dergelijk kader zou kunnen helpen om op ruime schaal kapitaal voor duurzame ontwikkeling te mobiliseren en de marktefficiëntie zou verbeteren om kapitaalstromen te kanaliseren naar activa die bijdragen tot duurzame ontwikkeling; dringt er bij de Commissie op aan met een ambitieus wetgevingskader te komen, waarin rekening wordt gehouden met de voorstellen uit het Actieplan inzake duurzame financiering;

Dinsdag 29 mei 2018

De rol van de financiële sector bij duurzaamheid en het beleid dat nodig is om tekortkomingen op de markt te verhelpen

2. benadrukt dat de financiële sector als geheel, en zijn kerntaak van het toewijzen van kapitaal zo efficiënt mogelijk, ten gunste van de samenleving en in overeenstemming met de doelstellingen van de EU zou moeten worden bestuurd op basis van billijkheid en inclusiviteit en op basis van het beginsel van duurzaamheid, en MSG-indicatoren en de kosten van niet-optreden zou moeten opnemen in investeringsanalyses en investeringsbesluiten; wijst erop dat de onnauwkeurige beoordeling of misleidende presentatie van klimaat- en andere milieurisico's van financiële producten een gevaar voor de marktstabiliteit kunnen vormen; benadrukt de belangrijke rol van het economisch, begrotings- en monetair beleid bij het bevorderen van duurzame financiering door kapitaaltoewijzing aan en de heroïëtering van investeringen op duurzamere technologieën en bedrijven te vergemakkelijken, alsook op koolstofarme, rampenbestendige en hulpbronnenefficiënte economische activiteiten die de huidige behoefte aan toekomstige hulpbronnen kunnen verminderen en daardoor bijdragen aan het verwezenlijken van de duurzaamheidsdoelstellingen van de EU en de doelen van de overeenkomst van Parijs; erkent dat een passende en stijgende prijs voor de uitstoot van broeikasgassen een belangrijk onderdeel is van een functionerende en efficiënte milieugerichte en sociale markteconomie om tekortkomingen in de marktwerking te corrigeren; wijst erop dat de prijs op de Europese koolstofmarkt niet stabiel is; roept de Commissie en de lidstaten op zich in te zetten voor de geleidelijke afschaffing van directe en indirecte subsidies voor fossiele brandstoffen;

Gestrande activa en daarmee verband houdende systeemrisico's

3. onderstreept dat er weliswaar nog steeds waarde wordt gehecht aan koolstofactiva op de balanssen van ondernemingen, maar dat deze waarde zal moeten dalen om de overgang naar een koolstofarme samenleving te kunnen verwezenlijken; onderstreept daarom de aanzienlijke systeemrisico's die gestrande koolstofactiva en voor het milieu schadelijke activa meebrengen voor de financiële stabiliteit indien deze activa niet tijdig worden meegerekend in overeenstemming met hun risicoprofiel op lange termijn; benadrukt dat de identificatie, beoordeling en het zorgvuldige beheer van blootstellingen, en, na een overgangsperiode, de evenredige verplichte rapportage en geleidelijke vervreemding van deze activa noodzakelijk zijn voor de ordelijke, evenwichtige en stabiele overgang naar klimaatpositieve en hulpbronnenefficiënte investeringen; beveelt aan om het concept van gestrande activa uit te breiden tot fundamentele ecologische systemen en diensten;

4. dringt, zoals in 2016 voorgesteld door het ESRB, aan op invoering van Europese "koolstofstresstests" voor banken en andere financiële intermediairs om de risico's te kunnen bepalen die aan dergelijke gestrande activa zijn verbonden; is ingenomen met de voorstellen van het ESRB voor de ontwikkeling van klimaatbestendige prudentiële beleidsmaatregelen, zoals specifieke kapitaal aanpassingen die gebaseerd zijn op de koolstofintensiteit van individuele blootstellingen waarvan is vastgesteld dat zij in grote mate worden toegepast op de totale investering in activa die worden geacht zeer kwetsbaar te zijn voor een abrupte overgang naar de koolstofarme economie; beschouwt de toekomstige herziening van de verordeningen tot oprichting van de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) als een kans om te bekijken welke de rol de ETA's kunnen vervullen bij het onderzoek naar en de ontwikkeling van standaarden voor de beoordeling van koolstof- en andere met het milieu verband houdende risico's, de openbaarmaking ervan en de integratie ervan in het interne risicobeoordelingsproces van banken, waarbij rekening moet worden gehouden met bestaande vereisten voor duurzaamheidsrapportage door instellingen; verzoekt de Commissie om in dit verband met wetgevingsvoorstellen te komen;

Financiering van publieke investeringen die nodig zijn voor de transitie

5. benadrukt dat een hervorming van het financiële stelsel om de ecologische transitie actief te versnellen, de medewerking van de publieke en private sector vereist; benadrukt de cruciale rol van het begrotings- en economisch beleid bij het geven van de juiste signalen en prikkels; verzoekt de lidstaten om in overleg met de Commissie, de ETA's en de EIB hun nationale en collectieve behoeften aan overheidsinvesteringen te evalueren en eventuele tekorten aan te vullen, teneinde ervoor te zorgen dat de EU binnen de komende vijf jaar haar klimaatveranderingsdoelstellingen haalt en tegen 2030 de VN-doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling verwezenlijkt; benadrukt de rol die nationale stimuleringsbanken en -instellingen in dit verband kunnen spelen; stelt voor dit proces op Europees niveau te coördineren en een systeem op te zetten om de daadwerkelijke financiële stromen naar duurzame investeringen te volgen binnen het kader van een EU-waarnemingscentrum voor duurzame financiering; is ingenomen met innovatieve financieringsinstrumenten waarin duurzaamheidsindicatoren zijn opgenomen, die een dergelijk proces zouden kunnen bevorderen, zoals door de overheid uitgegeven groene obligaties; is ingenomen met de verduidelijking van Eurostat over de behandeling van energieprestatiecontracten in de nationale rekeningen, omdat een dergelijke verduidelijkte behandeling aanzienlijke publieke kapitaalstromen kan ontsluiten naar een sector die momenteel goed is voor driekwart van de kloof van EU-investeringen in schone energie voor 2030; verzoekt de Commissie verder na te gaan hoe overheidsinvesteringen in verband met MSG-doelstellingen op een gekwalificeerde manier kunnen worden behandeld, zodat de kosten van deze projecten over de hele levenscyclus van gerelateerde overheidsinvesteringen kunnen worden gespreid;

Dinsdag 29 mei 2018

Duurzaamheidsindicatoren en taxonomie als prikkels voor duurzame investeringen

6. verzoekt de Commissie een proces met meerdere belanghebbenden, onder meer deskundigen inzake klimaatwetenschap en deelnemers uit de financiële sector, te leiden om tegen het einde van 2019 een robuuste, geloofwaardige en technologisch neutrale taxonomie voor duurzaamheid vast te stellen op basis van indicatoren die het volledige effect van investeringen op duurzaamheid onthullen en het mogelijk maken investeringsprojecten en bedrijven met elkaar te vergelijken; benadrukt dat dergelijke duurzaamheidsindicatoren moeten worden uitgewerkt als een eerste stap in het proces om een EU-taxonomie voor duurzaamheid te ontwikkelen en dat deze indicatoren in de geïntegreerde rapportage moeten worden opgenomen; wijst erop dat na de ontwikkeling van de taxonomie voor duurzaamheid de volgende bijkomende wetgevingsvoorstellen moeten worden gedaan: een overkoepelend, verplicht zorgvuldigheidskader met inbegrip van een zorgplicht, dat binnen een overgangperiode in fases volledig moet worden ingevoerd en waarbij rekening moet worden gehouden met het evenredigheidsbeginsel, een verantwoorde taxonomie voor investeringen, en een voorstel om MSG-risico's en -factoren te integreren in het prudentiële kader van financiële instellingen;

7. merkt op dat er al duurzaamheidsindicatoren bestaan, maar dat het bij de huidige vrijwillige rapportagekaders aan harmonisatie ontbreekt; dringt er daarom bij de Commissie op aan haar taxonomie voor duurzaamheid te ontwikkelen aan de hand van een geharmoniseerde lijst van duurzaamheidsindicatoren die gebaseerd is op de bestaande werkzaamheden van onder meer het Global Reporting Initiative (GRI), de door de VN ondersteunde beginselen voor verantwoord investeren (UN PRI), de Europese Commissie zelf, de OESO en de particuliere sector, en met name de bestaande indicatoren van Eurostat inzake hulpbronnen efficiëntie; beveelt aan deze indicatoren op dynamische wijze in de taxonomie op te nemen, met duidelijke richtsnoeren voor investeerders over de termijnen waarbinnen bepaalde normen moeten worden bereikt; pleit ervoor dat de Commissie eveneens overweegt gewicht toe te kennen aan de indicatoren overeenkomstig de urgentie om deze indicatoren op een bepaald moment te verwezenlijken; onderstreept dat in de taxonomie het juiste evenwicht moet worden gevonden tussen engagement en flexibiliteit, wat betekent dat het kader binnen een overgangperiode verplicht en gestandaardiseerd moet zijn, maar ook moet worden beschouwd als een evoluerend instrument waarbij rekening kan worden gehouden met nieuwe risico's en/of factoren die nog niet naar behoren in kaart zijn gebracht;

8. beschouwt de opname van kant-en-klare kwantitatieve indicatoren en kwalitatieve beoordelingen van klimaat- en andere milieurisico's als een belangrijke stap in de richting van een verantwoorde taxonomie voor investeringen die strookt met de VN-doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling, de internationale mensenrechtenwetgeving en internationale humanitaire en arbeidswetten; onderstreept dat minimumstandaarden met betrekking tot MSG-risico's en -factoren onder meer sociale minimumnormen voor dergelijke investeringen moeten omvatten, onder meer werknemersrechten, gezondheids- en veiligheidsnormen, en het uitsluiten van grondstoffen die afkomstig zijn uit conflictgebieden of die zijn gewonnen zonder voorafgaande geïnformeerde toestemming van de betrokken gemeenschappen, evenals minimumnormen voor corporate governance, waaronder EU-vereisten voor corporate governance en rapportage in overeenstemming met EU-normen voor financiële rapportage, en EU-normen voor optreden tegen witwaspraktijken, corruptie en belastingtransparantie;

Waarmerk voor groene financiering (Green Finance Mark)

9. verzoekt de Commissie een proces met meerdere belanghebbenden te leiden om tegen het einde van 2019 door middel van een wetgevingsinitiatief een waarmerk voor groene financiering ("Green Finance Mark") tot stand te brengen, dat moet worden toegekend aan investering-, vermogens- en pensioenproducten die reeds voldoen aan de hoogste normen van de taxonomie voor duurzaamheid, om zo investeerders die duurzaamheid de allerbelangrijkste factor vinden een leidraad te bieden; pleit ervoor in dit waarmerk voor groene financiering minimumnormen voor MSG-risico's en -factoren op te nemen in lijn met de Overeenkomst van Parijs en het beginsel "geen schade berokkenen" in overeenstemming met een MSG-risicoanalyse, evenals activiteiten waarvan kan worden vastgesteld dat zij een aantoonbaar positieve impact hebben zoals bepaald door het Milieuprogramma van de Verenigde Naties voor financiële instellingen (UNEP FI); wijst erop dat een belangrijke functie van de taxonomie, en van een waarmerk voor groene financiering, de versterking van de risicobeoordeling door financiële marktdeelnemers is, op grond van een op de markt gebaseerde rating; is ingenomen met innovaties van marktdeelnemers, zoals kredietbeoordelingsbureaus, bij de ontwikkeling en het beheer van een dergelijke marktgebaseerde rating;

De integratie van criteria voor duurzame financiering in alle wetgeving met betrekking tot de financiële sector

10. neemt kennis van de recente opname van duurzaamheidskwesties in de verordeningen inzake PRIIP's (verpakt retailbeleggingsproduct en verzekeringsgebaseerd beleggingsproducten) en STS (eenvoudige, transparante en gestandaardiseerde securitisatie), alsmede in de richtlijn betreffende de rechten van aandeelhouders en de richtlijn met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie; benadrukt dat bij de regelgeving terdege rekening moet worden gehouden met de risico's in verband met groene en duurzame activa; juicht toe dat de erkenning van gestrande activa in de IBPV-richtlijn is opgenomen en ook dat het "prudent person"-beginsel is uitgebreid en dat naar de VN-beginselen inzake verantwoord beleggen wordt verwezen; dringt erop aan dat de indicatoren voor duurzame financiering via een omnibusvoorstel of via specifieke voorstellen op passende en evenredige wijze worden geïntegreerd in alle wetgeving met betrekking tot de financiële sector; dringt aan op gemeenschappelijke richtsnoeren om de definitie van MSG-factoren en de invoering ervan in alle nieuwe en herziene wetgeving te harmoniseren;

Dinsdag 29 mei 2018

11. dringt er in dit verband bij de Commissie op aan gebruik te maken van de in Verordening (EU) nr. 1286/2014 omschreven bevoegdheid om zo snel mogelijk en alvorens de taxonomie voor duurzaamheid wordt ontwikkeld, een gedelegeerde handeling uit te vaardigen om de details te specificeren van de procedures om vast te stellen of een verpakt retailbeleggingsproduct en verzekeringsgebaseerd beleggingsproduct specifieke milieu- of sociale doelstellingen nastreeft; dringt eveneens aan op een evenredig, verplicht zorgvuldigheidskader dat gebaseerd is op de OESO-richtlijnen voor verantwoord zakendoen voor institutionele beleggers van 2017 en dat beleggers verplicht om, na een overgangsperiode, MSG-factoren te identificeren, te voorkomen, te beperken en hiervoor verantwoording af te leggen; wijst er nogmaals op dat dit pan-Europese kader gebaseerd moet zijn op de Franse wet betreffende de zorgplicht van ondernemingen en beleggers, inclusief banken; dringt eveneens aan op een directe verwijzing naar MSG-criteria in "het toezicht op producten en governance" in alle nieuwe en herziene wetgeving, met inbegrip van de wetgeving waarover momenteel wordt gedebatteerd; is ingenomen met de aanbeveling van de deskundigengroep op hoog niveau inzake duurzame financiering om het beginsel "eerst over duurzaamheid nadenken" te verankeren in het hele besluitvormings-, tenuitvoerleggings- en handavingsproces van de EU;

Duurzaamheidsrisico's binnen het kader van kapitaaltoereikendheidsvoorschriften

12. wijst erop dat duurzaamheidsrisico's ook tot financiële risico's kunnen leiden, en dat zij daarom, indien het om aanzienlijke risico's gaat, moeten worden weerspiegeld in kapitaalvereisten en in de prudentiële overwegingen van banken; verzoekt de Commissie daarom een regelgevingsstrategie en een routekaart vast te stellen die onder meer gericht zijn op het meten van duurzaamheidsrisico's in het kader van het prudentiële kader en de opname van duurzaamheidsrisico's in het Bazel IV-kader te bevorderen om voldoende kapitaalreserves te waarborgen; benadrukt dat eventuele kapitaaltoereikendheidsvoorschriften gebaseerd moeten zijn op aangetoonde risico's en deze ten volle moeten weerspiegelen; beoogt in de volgende jaarlijkse begroting een EU-proefproject op te zetten om te beginnen met de ontwikkeling van methodologische benchmarks voor dat doel;

Openbaarmaking

13. onderstreept dat openbaarmaking van informatie een essentiële voorwaarde is voor duurzame financiering; is ingenomen met het werk van de taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie en verzoekt de Commissie en de Raad om de aanbevelingen van de taskforce goed te keuren; dringt erop aan dat de kosten van het niet-optreden tegen klimaat-, milieu- en andere duurzaamheidsrisico's worden opgenomen in openbaarmakingskaders; beveelt de Commissie aan om evenredige en verplichte openbaarmaking van informatie vanaf 2020 op te nemen in de herziening van de jaarrekeningrichtlijn, de richtlijn met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie, de richtlijn inzake kapitaalvereisten en de verordening inzake kapitaalvereisten, met inbegrip van een omzettingperiode waarin bedrijven zich kunnen voorbereiden op de tenuitvoerlegging; merkt op dat artikel 173 van het Franse wetsvoorstel betreffende de energietransitie een mogelijk model biedt voor de bindende regelgeving inzake verplichte openbaarmaking van klimaatrisico's door beleggers; dringt erop aan een uitbreiding van het toepassingsgebied van de richtlijn met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie te overwegen; benadrukt in dit verband dat de vereisten van het rapportagekader in verhouding moeten staan tot de risico's die door de instelling worden genomen en tot haar omvang en complexiteit; beveelt aan dat het type openbaarmaking dat momenteel krachtens de PRIIP-verordening en het essentiële informatiedocument vereist is, wordt uitgebreid tot alle financiële retailproducten;

Fiduciaire verplichting

14. merkt op dat de fiduciaire verplichtingen reeds zijn verankerd in het financiële regelgevingskader van de Unie, maar herhaalt dat deze moeten worden verduidelijkt bij het definiëren, vaststellen en testen van een robuuste en geloofwaardige taxonomie voor duurzaamheid, die essentiële investeringsactiviteiten omvat, waaronder investeringsstrategie, risicobeheer, vermogensallocatie, governance en rentmeesterschap, voor alle actoren in de investeringsketen, met inbegrip van vermogensbeheerders en onafhankelijke beleggingsadviseurs of andere beleggingsbemiddelaars; pleit ervoor dat de fiduciaire verplichtingen worden uitgebreid tot een verplicht "tweerichtings"-integratieproces, waarbij alle actoren in de gehele investeringsketen, met inbegrip van vermogensbeheerders en onafhankelijke beleggingsadviseurs of andere beleggingsbemiddelaars, worden verplicht financiële materiële MSG-factoren in aanmerking te nemen bij hun beslissingen, inclusief de kosten van niet-optreden, en tevens niet-financiële materiële MSG-voorkeuren van klanten en begunstigden of de uiteindelijke eindbeleggers in overweging te nemen, die proactief gevraagd moet worden naar hun tijdshorizon en duurzaamheidsvoorkeuren; dringt aan op de opname van de kosten van het niet-optreden tegen klimaat- en andere duurzaamheidsrisico's als onderdeel van het risicobeheer en de zorgvuldigheidsbeoordeling van raden van bestuur van ondernemingen en overheden, en als onderdeel van de fiduciaire verplichting van beleggers;

Dinsdag 29 mei 2018

Modelcontracten voor MSG-identificatie

15. roept de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) op richtsnoeren te ontwikkelen voor modelcontracten tussen vermogensbezitters en vermogensbeheerders, onafhankelijke beleggingsadviseurs en andere beleggingsbemiddelaars, waarin de overdracht van het belang van de begunstigde duidelijk wordt opgenomen, evenals duidelijke verwachtingen met betrekking tot de vaststelling en integratie van MSG-risico's en -factoren, teneinde deze risico's te vermijden, beperken, verlichten en te compenseren; roept de EU-instellingen op ervoor te zorgen dat de ETA's voldoende middelen toegewezen krijgen in het kader van komende herziening van de ETA's-verordening; dringt erop aan dat de kosten van het niet-optreden tegen klimaat- en andere duurzaamheidsrisico's worden opgenomen in alle toekomstige EU-wetgeving en herziene wetgeving en in de financiering van effectbeoordelingen;

Rentmeesterschap

16. verlangt dat actief en verantwoord rentmeesterschap een integraal onderdeel vormt van de wettelijke plichten van beleggers en dat een verslag van de rentmeesterschapactiviteiten ter beschikking wordt gesteld van de begunstigde en het publiek door de publieke en verplichte openbaarmaking van, onder meer, belangrijke deelnemingen, betrokkenheidsactiviteiten, het gebruik van gevolmachtigde adviseurs en het gebruik van passieve beleggingsvehikels; beveelt aan dat passieve fondsen, onder leiding van op indexen gebaseerde investeringen, worden aangemoedigd om hun rentmeesterschapactiviteiten openbaar te maken en aan te geven in hoeverre het gebruik van passieve indexering en benchmarking het mogelijk maakt om MSG-risico's in ondernemingen waarin wordt belegd naar behoren te identificeren; is van mening dat de aanbieders van indexen moet worden gevraagd om nadere gegevens te verstrekken over de blootstelling van op grote schaal gebruikte referentiebenchmarks aan klimaat- en duurzaamheidsparameters;

Noodzaak om MSG-rapportagevereisten verder te ontwikkelen in het kader van de richtlijn met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie

17. wijst op een ontoereikende mate van convergentie in het rapportagekader van de richtlijn met betrekking tot de bekendmaking van niet-financiële informatie, en de noodzaak van harmonisatie met het oog op meer samenhang, alsook de noodzaak om de meest passende MSG-maatstaven voor openbaarmaking vast te stellen aan de hand van duurzaamheids- en hulpbronnefficiëntie-indicatoren; roept de Commissie op een EU-brede multistakeholdergroep met vertegenwoordigers van de financiële-dienstensector, de academische wereld en het maatschappelijk middenveld op te richten om een lijst met maatstaven op te stellen en te beoordelen, met onder meer een lijst indicatoren die de duurzaamheidseffecten meten en die de belangrijkste duurzaamheidsrisico's bestrijken; is van mening dat een dergelijke hervorming ook de verplichting inzake controleverslagen door derden moet omvatten;

Groene obligaties

18. wijst erop dat groene obligaties slechts een fractie van de beleggingsmarkt vertegenwoordigen en onvoldoende gereguleerd zijn, en dat dit marktonderdeel bijgevolg kwetsbaar is voor het risico van misleidende marketingpraktijken; merkt op dat de EU momenteel geen uniforme norm heeft voor groene obligaties, die zou moeten voortbouwen op een toekomstige EU-taxonomie voor duurzaamheid; merkt op dat dergelijke groene obligaties door overheidsautoriteiten zouden moeten worden geverifieerd en gecontroleerd, en een periodieke verslaglegging van de milieueffecten van de onderliggende activa zouden moeten omvatten; onderstreept dat groene obligaties ook de omkering van milieueffecten moeten omvatten evenals een vermindering van het gebruik van fossielebrandstofactiva; onderstreept dat groene obligaties bepaalde sectoren zouden moeten uitsluiten – met name in verband met de activiteiten die aanzienlijke negatieve effecten op het klimaat hebben – en geen inbreuk mogen maken op essentiële sociale en mensenrechtennormen; stelt voor dat de ontwikkeling van de standaard voor een groene obligatie van de EU in volledige transparantie plaatsvindt met een specifieke werkgroep van de Commissie die onder geregeld toezicht van het Europees Parlement staat; roept de Commissie op om regelmatig het effect, de doeltreffendheid en de controle van de groene obligaties te evalueren; roept in dit verband op tot een wetgevingsinitiatief om de Europese publieke uitgave van groene obligaties door bestaande en toekomstige Europese instellingen, zoals de EIB, aan te moedigen, te bevorderen en te promoten, teneinde nieuwe duurzame investeringen te financieren;

Dinsdag 29 mei 2018

Ratingbureaus

19. merkt op dat ratingbureaus het effect van ontwrichtende MSG-risico's en -factoren niet voldoende meewegen in de beoordeling van de toekomstige kredietwaardigheid van emittenten; dringt aan op vaststelling van EU-normen en EU-toezicht met betrekking tot het opnemen van MSG-indicatoren in beoordelingen voor alle ratingbureaus die in de EU actief zijn; wijst erop dat het gebrek aan concurrentie tussen en de beperkte economische focus van deze ondernemingen nog steeds niet volledig zijn aangepakt; roept op tot invoering van een accreditatieproces voor een waarmerk van groene financiering ("Green Finance Mark") door certificeringsagenten die onder toezicht staan van de Europese Autoriteit voor Effecten en Markten (ESMA); beveelt aan de ESMA de bevoegdheid te geven om ratingbureaus te verplichten duurzaamheidsrisico's in hun methodologieën op te nemen; verzoekt de Commissie in dit verband om, wanneer het waarschijnlijk is dat deze risico's zich in de toekomst zullen voordoen, met een herziening van de verordening inzake ratingbureaus te komen; benadrukt het belang van duurzaamheidsonderzoek door duurzaamheidsindexen en MSG-ratingbureaus voor de verstrekking van de nodige informatie aan financiële actoren ten behoeve van hun rapportage- en fiduciaire verplichting, en dus voor de verschuiving naar een systeem van duurzamere financiering;

Waarmersysteem voor financiële diensten

20. pleit ervoor dat de Commissie een juridisch bindend en evenredig waarmersysteem instelt, dat gedurende een overgangsperiode vrijwillig van aard moet zijn, voor instellingen die persoonlijke bankrekeningen, beleggingsfondsen, verzekeringen en financiële producten aanbieden, waarmee wordt aangegeven in hoeverre de onderliggende activa in overeenstemming zijn met de Overeenkomst van Parijs en de MSG-doelstellingen;

Het mandaat van de ETA's

21. is voornemens het mandaat van de ETA's en de nationale bevoegde autoriteiten verder te verduidelijken in het kader van de lopende herziening van de ETA-verordeningen en hierin MSG-risico's en -factoren op te nemen, zodat de activiteiten van de financiële markten meer in overeenstemming zijn met duurzame doelstellingen; is in dit opzicht van mening dat de ESMA:

- in haar richtsnoeren inzake duurzaamheidsbeoordelingen bepalingen over duurzaamheidsvoorkeuren moet opnemen, zoals de Commissie in haar Actieplan inzake duurzame financiering heeft voorgesteld, en in bredere zin richtsnoeren moet verstrekken over de wijze waarop duurzaamheidsoverwegingen effectief in de toepasselijke financiële wetgeving van de EU kunnen worden opgenomen, en de coherente tenuitvoerlegging van deze bepalingen na goedkeuring moet bevorderen;
- vanaf 2018 een evenredig en, na een overgangsperiode, verplicht controlesysteem moet invoeren om materiële MSG-risico's en -factoren te beoordelen, aangevuld met een toekomstgerichte duurzaamheidsscenarioanalyse;
- het mandaat krijgt om te controleren of de portefeuille in overeenstemming is met de Overeenkomst van Parijs en MSG-risico's en -factoren, en om te zorgen voor consistentie met de aanbevelingen van de taskforce voor de openbaarmaking van klimaatgerelateerde financiële informatie;

onderstreept in dit verband dat de ETA's voldoende financiële middelen moeten krijgen om hun taken uit te voeren; moedigt de ETA's aan om ten aanzien van deze kwesties samen te werken met de betrokken agentschappen en internationale organisaties;

De rol van de EIB bij duurzame financiering

22. benadrukt de voorbeeldfunctie die de EU-instellingen moeten vervullen bij het duurzaam maken van financiering; wijst erop dat hoewel 26 % van alle EIB-financiering bestemd is voor klimaatactie en hoewel de EIB in 2007 een voortrekkersrol heeft gespeeld op de markt voor groene obligaties en op weg is om de door haar aangekondigde doelstellingen te halen, zij nog steeds koolstofintensieve projecten financiert en er dus nog ruimte voor verbetering bestaat; dringt er daarom bij de EIB op aan haar toekomstige leningen en haar prioriteiten aan te passen zodat deze verenigbaar zijn met de Overeenkomst van Parijs en de doelstelling van een maximale temperatuurstijging van 1,5 °C; dringt erop aan de verordeningen betreffende kredietverlening door de EIB en betreffende het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSD) krachtiger en evenwichtiger te maken, om zo een einde te maken aan investeringen in koolstofintensieve projecten en prioriteit te geven aan hulpbronnenefficiënte en koolstofarme projecten, naast andere innovatieve sectoren en immateriële ondernemingen; wijst erop dat de EIB in staat is om meer risicokapitaal ter beschikking te stellen voor de groene transitie, waarbij wordt gezorgd voor een evenwichtige verdeling over de regio's; is van mening dat met dit perspectief verdere maatregelen moeten worden genomen, onder meer in samenwerking met de financiële instrumenten van de EU in het volgende meerjarig financieel kader;

Dinsdag 29 mei 2018

De rol van de ECB bij duurzame financiering

23. erkent de onafhankelijkheid van de ECB en haar primaire mandaat om de prijsstabiliteit te bewaren, maar herinnert er tevens aan dat de EIB als EU-instelling eveneens is gebonden aan de Overeenkomst van Parijs; is daarom bezorgd over het feit dat "62,1 % van de aankopen van bedrijfsobligaties door de ECB plaatsvindt in sectoren die verantwoordelijk zijn voor 58,5 % van de broeikasgasemissies in de eurozone" ⁽¹⁴⁾, en wijst erop dat dit programma hoofdzakelijk rechtstreeks ten goede komt aan grote bedrijven; beveelt de ECB aan om in haar richtsnoeren die de koers van haar aankoopprogramma's bepalen, expliciet rekening te houden met de Overeenkomst van Parijs en de MSG-doelstellingen; onderstreept dat dergelijke richtsnoeren eveneens een proef kunnen vormen voor de toetsing van een toekomstig MSG-gericht investeringsbeleid dat in overeenstemming is met hoge normen inzake een EU-taxonomie voor duurzaamheid;

Andere onderwerpen

24. benadrukt dat een zinvol aanbod aan duurzame financiële producten ook positieve effecten kan hebben op de verbetering van de Europese sociale infrastructuur, waaronder wordt begrepen het geheel van initiatieven en projecten die tot doel hebben publieke waarde te creëren door het stimuleren van investeringen en innovatie in de sectoren die van strategisch en cruciaal belang zijn voor het welzijn en de veerkracht van mensen en gemeenschappen, zoals onderwijs, gezondheidszorg en huisvesting;

25. is ingenomen met het werk van de HLEG, dat waardevolle bouwstenen biedt om toe te werken naar een nieuwe norm voor een duurzame financiële sector; dringt er echter op aan dat de banksector actief moet worden betrokken bij dit proces, omdat deze door zijn dominante positie in het Europese financiële landschap nog steeds de sleutel is om financiering duurzamer te maken;

26. benadrukt dat de methodologie die wordt gebruikt om de klimaatgerelateerde uitgaven te volgen tot inconsistenties tussen de programma's leidt, zodat projecten met twijfelachtige milieu- en klimaatvoordelen als klimaatgerelateerde uitgaven kunnen worden aangemerkt (bv. de vergroeningscomponent van het Gemeenschappelijk Landbouwbeleid);

27. wijst erop dat alle veelgebruikte financiële benchmarks in hun methodologie geen rekening houden met MSG-factoren; dringt aan op de ontwikkeling van een of meer Europese duurzaamheidsbenchmarks, aan de hand van de Europese taxonomie voor duurzaamheid om de prestaties van Europese uitgevende instellingen te meten op basis van MSG-risico's en -factoren;

28. dringt aan op de analyse en bevordering van particuliere initiatieven, zoals het EeMAP-project voor "groene hypotheek", om na te gaan en aan te tonen onder welke voorwaarden groene activa een risicovermindering voor investeringen kunnen inhouden en tegelijkertijd de duurzaamheid van het milieu bevorderen;

29. roept de EU op om de opname van de duurzaamheidsindicatoren in het IFRS-kader op internationaal niveau actief te bevorderen;

30. benadrukt dat ondernemingsbestuur duurzame waardecreatie op lange termijn moet bevorderen, bijvoorbeeld door loyaliteitsaandelen voor langetermijnaandeelhouders en door MSG op te nemen in beloningspakketten voor directeuren en de raad van bestuur; merkt op dat de verduidelijking van de plichten van directeuren in dit verband duurzame beleggers zou ondersteunen in hun contacten met raden van bestuur;

31. dringt erop aan dat voor alle commerciële en openbare activiteiten een verplichte milieuaansprakelijkheidsverzekering wordt ingevoerd als basisvoorwaarde voor de verlening van vergunningen;

32. benadrukt dat duurzame financiering een verduidelijking van de plichten van de directeuren van Europese ondernemingen met betrekking tot duurzame waardecreatie op lange termijn, MSG-aangelegenheden en systeemrisico's vereist als onderdeel van de overkoepelende plicht van de directeuren om het succes van de onderneming te bevorderen;

⁽¹⁴⁾ Sini Matikainen, Emanuele Campiglio en Dimitri Zenghelis, "The climate impact of quantitative easing", Grantham Institute on climate change and the environment, mei 2017.

Dinsdag 29 mei 2018

33. roept de Europese toezichhoudende autoriteiten op richtsnoeren op te stellen voor het verzamelen van statistieken voor de identificatie van MSG-risico's en de integratie ervan in financiering, en dringt erop aan dat statistieken indien mogelijk openbaar worden gemaakt;

34. verzoekt de nationale bank- en financiëlemarktautoriteiten om duidelijke en beknopte instructies op te stellen over de wijze waarop de nieuwe taxonomie en andere met deze wetgeving gepaard gaande veranderingen zonder vermijdbare kosten en vertraging kunnen worden ingevoerd;

35. is van mening dat prijsmaatregelen een cruciale bijdrage kunnen leveren aan het dichten van de financieringskloof van 180 miljard EUR die nodig zijn voor Europa's inspanningen voor een koolstofarme economie, door investeringen te verschuiven naar duurzame doelstellingen op lange termijn;

36. merkt op dat het kleine- en middelgrote ondernemingen (kmo's) vaak worden vergeten in discussies over duurzame financiering, ondanks hun innovatieve karakter; wijst in dit verband op het enorme potentieel van digitalisering en groene fintech; beveelt aan dat de Commissie mechanismen in overweging neemt zodat kmo's projecten kunnen bundelen en toegang krijgen tot de markt voor groene obligaties;

37. benadrukt het belang van de sociale component van duurzame financiering; wijst op het potentieel van de ontwikkeling van nieuwe financiële instrumenten die speciaal zijn bestemd voor sociale infrastructuren, bijvoorbeeld sociale obligaties, zoals onderschreven door de sociale-obligatiebeginselen van 2017;

38. benadrukt dat de identificatie, het beheer en de openbaarmaking van MSG-risico's integraal deel uitmaken van consumentenbescherming en financiële stabiliteit, en derhalve onder het mandaat en toezichhoudende taken van de ETA's moeten vallen; verzoekt het ESRB actief onderzoek te doen naar de wisselwerking tussen MSG-factoren en systeemrisico's die verder gaan dan klimaatverandering;

39. herinnert eraan dat het Parlement in zijn resolutie van 14 november 2017 over het actieplan over financiële diensten voor consumenten heeft aangedrongen op de invoering van een EU-spaarrekening voor de financiering van de groene economie;

40. verlangt dat alle toekomstige uitgaven van de EU verenigbaar zijn met de Overeenkomst van Parijs, waarbij doelstellingen met betrekking tot het koolstofarm maken van de economie worden opgenomen in de rechtsinstrumenten die de werking regelen van de Europese structuur- en investeringsfondsen (met inbegrip van cohesiefondsen), de fondsen voor extern optreden en ontwikkelings-samenwerking en andere instrumenten buiten het meerjarig financieel kader, zoals het EFSI;

41. dringt erop aan dat de Commissie een haalbaarheidsstudie uitvoert naar de manier waarop toezichhouders en regelgevers mandaten met langetermijnperspectieven beter kunnen belonen;

42. verzoekt de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (Eiopa) om beste praktijken en richtsnoeren te verstrekken over de wijze waarop aanbieders van bedrijfspensioenregelingen en particuliere pensioenproducten precontractueel en gedurende de gehele looptijd van de belegging met begunstigden in contact treden; verzoekt de Eiopa om richtsnoeren te verstrekken over beste praktijken, zoals het fonds van het Brits milieuagentschap, voor het aangaan van contacten met begunstigden en retailklanten en het bepalen van hun financiële en niet-financiële belangen;

Dinsdag 29 mei 2018

43. neemt nota van de aanbeveling van de HLEG om een EU-waarnemingscentrum voor duurzame financiering in het leven te roepen met als doel informatie over duurzame investeringen in de EU te volgen, te rapporteren en openbaar te maken en dat dit waarnemingscentrum door het Europees Milieuagentschap in samenwerking met de ETA's zou moeten worden opgericht; beveelt met het oog op de versterking van de voorbeeldfunctie van de Europese Unie aan dat dit waarnemingscentrum ook een rol vervult bij het volgen, ondersteunen en openbaar maken van informatie over duurzame investeringen van EU-fondsen en EU-instellingen, waaronder het EFSI, de EIB en de ECB; verzoekt het waarnemingscentrum om over zijn werkzaamheden verslag uit te brengen aan het Europees Parlement;
44. verzoekt de EIB om samen te werken met kleine marktspelers en gemeenschapscoöperaties om kleinschalige projecten op het gebied van hernieuwbare energie te bundelen opdat zij in aanmerking komen voor EIB-financiering in het kader van het aankoopprogramma bedrijfssector;
45. deelt de mening van de HLEG dat het van het allergrootste belang is om de burgers van Europa mondiger en bewust te maken over de vraagstukken in verband met duurzame financiering; benadrukt dat de toegang tot informatie over duurzaamheidsprestaties moet worden verbeterd en dat de financiële geletterdheid moet worden bevorderd;
46. roept de Commissie en de lidstaten op te zorgen voor beleidscoherentie tussen de financiële en niet-financiële sectoren; herinnert eraan dat een duurzaam financieel beleid vergezeld moet gaan van samenhangende beleidskeuzes in andere sectoren zoals energie, vervoer, industrie en landbouw;
47. verzoekt de Commissie regelmatig een voortgangsverslag te publiceren over de onderwerpen die in deze resolutie aan bod komen;
48. roept de Commissie en de lidstaten op gebruik te maken van de invloed van de EU om leiderschap op het gebied van duurzame financiering te tonen en de duurzaamheidsnormen voor financiering op mondiaal niveau te verhogen, onder meer door middel van bilaterale overeenkomsten met derde landen, op multilaterale politieke fora zoals de VN, de G7 en de G20, en in internationale normalisatie-instanties zoals de Internationale Organisatie van effectentoezichhouders (Iosco);

o

o o

49. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
-

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0216

Het EU-scorebord voor justitie 2017

Resolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het EU-scorebord voor justitie van 2017 (2018/2009(INI))

(2020/C 76/04)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de Europese Unie, en met name de artikelen 2, 6 en 7,
- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 70, 85, 258, 259 en 260,
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien zijn relevante resoluties op het gebied van de rechtsstaat en justitie,
- gezien de mededeling van de Commissie aan het Europees Parlement, de Raad, de Europese Centrale Bank, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's van 10 april 2017 getiteld "Het EU-scorebord voor justitie van 2017" (COM(2017)0167),
- gezien de studie van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van de Europese Commissie van 2017 getiteld "The judicial system and economic development across EU Member States" ⁽¹⁾,
- gezien de enquête van het US Chamber Institute for Legal Reform van 2017 getiteld "The Growth of Collective Redress in the EU" ⁽²⁾,
- gezien de database met genderstatistieken van het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) ⁽³⁾,
- gezien de activiteiten en verslagen van de Europese Commissie voor democratie middels het recht ("de Commissie van Venetië"), en met name haar lijst met criteria voor de rechtsstaat ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 maart 2014 over de evaluatie van de rechtspleging in relatie tot de strafrechtspleging en het rechtstaatbeginsel ⁽⁵⁾,
- gezien de studie van Milieu "Comparative study on access to justice in gender equality and anti-discrimination law" ⁽⁶⁾ uit 2011,
- gezien de aanbeveling van de Raad van Europa "Judges: independence, efficiency and responsibilities" (CM/Rec(2010)12) ⁽⁷⁾,
- gezien het onderzoek van de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van het Europees Parlement van 2017 getiteld "Mapping the Representation of Women and Men in Legal Professions Across the EU" ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ http://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/bitstream/JRC104594/jrc104594__2017_the_judicial_system_and_economic_development_across_eu_member_states.pdf

⁽²⁾ http://www.instituteoflegalreform.com/uploads/sites/1/The_Growth_of_Collective_Redress_in_the_EU_A_Survey_of_Developments_in_10_Member_States_April_2017.pdf

⁽³⁾ <http://eige.europa.eu/gender-statistics/dgs>

⁽⁴⁾ [http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD\(2016\)007-e](http://www.venice.coe.int/webforms/documents/default.aspx?pdffile=CDL-AD(2016)007-e)

⁽⁵⁾ PB C 378 van 9.11.2017, blz. 136.

⁽⁶⁾ Milieu Ltd (2011), "Comparative study on access to justice in gender equality and anti-discrimination law", samenvattend verslag, DG Justitie van de Europese Commissie, Brussel.

⁽⁷⁾ [https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec\(2010\)12&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true](https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?p=&Ref=CM/Rec(2010)12&Language=lanEnglish&Ver=original&BackColorInternet=C3C3C3&BackColorIntranet=EDB021&BackColorLogged=F5D383&direct=true)

⁽⁸⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596804/IPOL_STU\(2017\)596804_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596804/IPOL_STU(2017)596804_EN.pdf)

Dinsdag 29 mei 2018

- gezien de jaarlijkse evaluatieverslagen over de Europese rechtsstelsels van de Europese Commissie voor Efficiëntie in Justitie van de Raad van Europa (Cepej) ⁽⁹⁾,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en het advies van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A8-0161/2018),
- A. overwegende dat het met het oog op de eerbiediging van de rechtsstaat, het waarborgen van een eerlijk verloop van gerechtelijke procedures en de instandhouding van het vertrouwen van burgers en bedrijven in het rechtsstelsel van groot belang is dat rechtsstelsels onafhankelijk en doeltreffend zijn en goed functioneren, zodat personen en ondernemingen hun rechten ten volle kunnen uitoefenen; overwegende dat doeltreffende rechtsstelsels gekenmerkt worden door een onafhankelijke rechtelijke macht, bevordering van economische groei, het verdedigen van de mensenrechten en het waarborgen van een goede toepassing van het EU-recht; overwegende dat rechtspleging een waarde op zich is, met name als het gaat om de toegang van burgers tot de rechter en de eerbiediging van het recht op een eerlijk proces;
- B. overwegende dat de Commissie het EU-scorebord voor justitie 2017 heeft gepubliceerd, een informatief, vergelijkend, niet-bindend instrument dat in beginsel de efficiëntie, onafhankelijkheid en kwaliteit van de nationale rechtsstelsels in kaart brengt, met als doel tekortkomingen aan het licht te brengen, goede werkwijzen en ontwikkelingen vast te stellen en meer inzicht te krijgen in het beleid van de lidstaten op het gebied van justitie, waarbij gekeken wordt naar de parameters van rechtsstelsels die bijdragen tot een beter klimaat voor bedrijven, investeringen en consumenten in de Unie;
- C. overwegende dat het vijfde EU-scorebord voor justitie met name betrekking heeft op de toegang van de burgers tot de rechter, de mening van burgers en ondernemingen over de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht, het gebruik van informatie- en communicatietechnologieën binnen het rechtssysteem in deze tijd en de werking van nationale rechtsstelsels op specifieke gebieden die verband houden met de interne markt en het bedrijfsleven, en daarnaast een eerste overzicht biedt van de werking van de nationale strafrechtsstelsels bij de tenuitvoerlegging van de Europese antiwitwaswetgeving;
- D. overwegende dat het EU-scorebord voor justitie 2017 geen rangschikking opstelt van de nationale rechtsstelsels en niet één systeem boven een ander plaatst;
- E. overwegende dat het EU-scorebord voor justitie gebruikt kan worden als een nuttig handboek dat een overzicht biedt van goede werkwijzen die door de lidstaten op het gebied van het burgerlijk recht, handelsrecht en bestuursrecht kunnen worden toegepast;
- F. overwegende dat er met betrekking tot bepaalde lidstaten nog altijd veel gegevens ontbreken; overwegende dat er grote verschillen zijn wat betreft de hoeveelheid en de gedetailleerdheid van de door de lidstaten aangeleverde gegevens;
- G. overwegende dat het EU-scorebord voor justitie 2017 vooral betrekking heeft op de rechtspleging op het gebied van het civiel recht, handelsrecht en bestuursrecht, maar ook een eerste overzicht biedt van de werking van de nationale strafrechtsstelsels bij de tenuitvoerlegging van de Europese antiwitwaswetgeving;
- H. overwegende dat dit niet-bindende instrument zowel positieve als negatieve ontwikkelingen in kaart brengt en een forum biedt voor peer learning en uitwisseling van goede werkwijzen in de hele Unie, met als doel de eerbiediging van de beginselen van de rechtsstaat te bevorderen en te waarborgen;
- I. overwegende dat het op gebruikersvriendelijke manier verstrekken van informatie over het rechtsstelsel een voorwaarde is voor toegang tot de rechter;
- J. overwegende dat rechtsstelsels moeten worden aangepast om de nieuwe uitdagingen waarmee de EU wordt geconfronteerd het hoofd te bieden;

Algemene opmerkingen

1. overwegende dat rechtspraak de rechtsstaat in de maatschappij bekrachtigt en het recht van eenieder op een eerlijk proces en een vonnis door een onafhankelijke en onpartijdige rechter waarborgt; verzoekt de lidstaten om ervoor te zorgen dat bij hervormingen van hun rechtsstelsels de beginselen van de rechtsstaat worden geëerbiedigd en voldaan wordt aan de EU-normen inzake onafhankelijkheid van de rechterlijke macht; spoort de Commissie in dit verband aan om in het kader van het Europees Semester, dat ook gebruik maakt van de gegevens van het EU-scorebord voor justitie, hervormingen van nationale rechtsstelsels te blijven volgen; verzoekt de Commissie om nieuwe criteria te ontwikkelen aan de hand waarvan de verenigbaarheid van rechtsstelsels met de rechtsstaat beter beoordeeld kan worden, en zich daarbij met name te baseren op de lijst met criteria voor de rechtsstaat die door de Commissie van Venetië is vastgesteld;

⁽⁹⁾ https://www.coe.int/t/dghl/cooperation/cepej/evaluation/default_en.asp

Dinsdag 29 mei 2018

2. verzoekt de Commissie om gedetailleerdere gegevens te verzamelen over de manier waarop wordt omgegaan met schendingen van de rechtsstaat en bedreigingen voor de grondrechten, zoals corruptie, discriminatie en inbreuken op de persoonlijke levenssfeer, de vrijheid van gedachte, geweten, godsdienst, meningsuiting en vergadering en vereniging;
3. herinnert aan het verzoek van het Parlement in zijn resolutie van 25 oktober 2016 over de instelling van een EU-mechanisme voor democratie, de rechtsstaat en grondrechten, en herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om een voorstel in te dienen voor sluiting van een EU-Pact voor democratie, de rechtsstaat en grondrechten (EU-Pact voor DRG); verzoekt de Commissie bestaande verslagen, waaronder het scorebord voor justitie, te bundelen totdat het EU-Pact voor DRG tot stand is gekomen;
4. neemt met grote belangstelling kennis van het EU-scorebord voor justitie 2017 en verzoekt de Commissie om dit instrument, in overeenstemming met de Verdragen en in overleg met de lidstaten, verder te bevorderen;
5. benadrukt dat een afzonderlijk scorebord voor justitie met betrekking tot de strafrechtspleging er in belangrijke mate aan kan bijdragen dat rechters en leden van het openbaar ministerie overeenstemming bereiken over de uitlegging van EU-wetgeving op het gebied van het strafrecht, hetgeen het wederzijds vertrouwen ten goede zal komen;
6. verzoekt de Commissie om aandacht te besteden aan corruptiebestrijding en vindt het zeer belangrijk dat corruptiebestrijding als onderwerp in het EU-scorebord voor justitie wordt opgenomen;
7. steunt het doel van deze informatie-uitwisseling en benadrukt dat een onafhankelijk, doeltreffend en goed functionerend rechtssysteem bedrijven stimuleert om zich te ontwikkelen en om op nationaal en internationaal niveau te investeren, en bovendien de grondrechten van de burgers en de rechten van consumenten en werknemers beschermt en dus een impuls geeft aan hun bijdrage aan de economie;
8. wijst op het belang van justitiële benchmarking voor grensoverschrijdend wederzijds vertrouwen, voor doeltreffende samenwerking tussen rechterlijke instanties en voor de totstandbrenging van een gemeenschappelijke justitiële ruimte en een Europese justitiële cultuur; spoort de Commissie daarom aan om concrete indicatoren te blijven ontwikkelen om de naleving van de waarden van de Unie, zoals de rechtsstaat en de eerbiediging van de grondrechten, in de praktijk te kunnen beoordelen;
9. is van mening dat het vergelijken van de naleving van deze waarden moet geschieden op basis van objectieve criteria en bewijs dat op zorgvuldige wijze is verzameld, vergeleken en geanalyseerd, daarbij rekening houdend met de grondwettelijke en wettelijke kaders van de afzonderlijke lidstaten; beklemtoont dat het, voor een onpartijdige beoordeling van de rechtssystemen van de lidstaten, belangrijk is dat alle lidstaten gelijk worden behandeld;
10. is ingenomen met de inspanningen van de Commissie om, voor het eerst, bepaalde aspecten van de strafrechtspleging met betrekking tot de bestrijding van het witwassen van geld te beoordelen, en pleit ervoor dat de Commissie de nodige maatregelen neemt om de lidstaten aan te sporen om gegevens te verstrekken over de duur van gerechtelijke procedures op dit gebied, met het oog op de inwerkingtreding van de vierde, en in een later stadium, van de vijfde antiwitwasrichtlijn;
11. is ingenomen met de inspanningen van de Commissie om meetbare gegevens aan te leveren en concrete conclusies te trekken over de manier waarop de lidstaten de kwaliteit en doeltreffendheid van hun rechtssystemen hebben verbeterd of nog kunnen verbeteren, met name als het gaat om de status, de benoeming en de onafhankelijkheid van rechters en het genderevenwicht onder rechters; merkt op dat het probleem van ontbrekende gegevens wederom kleiner is geworden, met name wat betreft de indicatoren die betrekking hebben op de doeltreffendheid van rechtssystemen; betreurt dat enkele lidstaten met betrekking tot bepaalde categorieën nog geen gegevens hebben verstrekt, ook al waren die relevant en beschikbaar; dringt er daarom bij die lidstaten op aan om hun inspanningen gericht op het vergelijkbaar maken van gegevens op te voeren en hun volle medewerking te verlenen aan de Commissie en de gevraagde gegevens aan te leveren; wijst erop dat de lidstaten er, om hun prioriteiten ten aanzien van doeltreffende rechtssystemen te verwezenlijken, aan moeten blijven werken om de ontbrekende gegevens te verstrekken; verzoekt de lidstaten om, met name via de informele groep van nationale deskundigen van ministeries en de verschillende rechtssystemen, nauw samen te werken met de Cepej en de Commissie, teneinde de nog bestaande gegevenshiaten bij een aantal categorieën van het scorebord voor justitie op te vullen;
12. verzoekt de lidstaten om de resultaten van het EU-scorebord voor justitie 2017 nauwlettend te bestuderen en te kijken welke lessen daaruit moeten worden getrokken, en te onderzoeken of er op nationaal niveau maatregelen moeten worden genomen om onvolkomenheden wat betreft de kwaliteit, doeltreffendheid of onafhankelijkheid van hun nationale rechtssystemen te verhelpen;

Dinsdag 29 mei 2018

13. stelt vast dat veel lidstaten nog steeds werken aan de verbetering van de doeltreffendheid van hun nationale rechtsstelsel door middel van het doorvoeren van hervormingen; is ingenomen met het feit dat er een aanzienlijk aantal nieuwe hervormingen is aangekondigd op het gebied van de rechtsbijstand, alternatieve geschillenbeslechting, specialisatie van rechtbanken en gerechtelijke kaarten;

Doeltreffendheid

14. wijst op het belang van het recht op een doeltreffende voorziening in rechte en op behandeling van zaken binnen een redelijke termijn, zoals neergelegd in artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie; wijst daarnaast op het belang van een vlotte en doeltreffende rechtsgang in zaken die betrekking hebben op consumentenbescherming, intellectuele-eigendomsrechten en gegevensbescherming; merkt met bezorgdheid op dat procedures op deze rechtsgebieden in een aantal lidstaten nog altijd te lang duren; wijst erop dat een grote achterstand in de behandeling van zaken het vertrouwen van burgers en ondernemingen in het rechtsstelsel doet afnemen en daarnaast rechtsonzekerheid veroorzaakt, terwijl vertrouwen nu juist de basis vormt voor de eerbiediging van de rechtsstaat;

15. spoort de lidstaten aan om te investeren in de toepassing en permanente ontwikkeling van ICT-instrumenten binnen hun rechtsstelsels, om deze stelsels toegankelijker, begrijpelijker en gebruikersvriendelijker te maken voor alle EU-burgers, met name personen met een handicap en kwetsbare groepen, zoals nationale minderheden en/of migranten; benadrukt dat ICT-systemen een belangrijke rol kunnen spelen bij de grensoverschrijdende samenwerking tussen de justitiële autoriteiten van de lidstaten en op nationaal niveau, doordat de kosten voor alle belanghebbenden door het gebruik van dergelijke systemen omlaag gaan en bovendien de algehele doeltreffendheid en de kwaliteit van rechtsstelsels erdoor verbeteren, waarbij onder meer gedacht kan worden aan elektronische indiening van vorderingen, de mogelijkheid om procedures online te volgen of te voeren en elektronische communicatie tussen rechtbanken en advocaten; betreurt dat nog niet overal in de EU het volledige potentieel van ICT-systemen wordt benut; is ingenomen met het feit dat de meeste lidstaten transparant zijn als het gaat om de publicatie van gerechtelijke uitspraken; benadrukt dat de toegankelijkheid van rechtsstelsels voor burgers en ondernemingen enorm wordt vergroot als informatie op gebruikersvriendelijke wijze online beschikbaar wordt gesteld; dringt er bij de lidstaten op aan alle rechterlijke uitspraken online beschikbaar te stellen, omdat dit burgers en ondernemingen de kans geeft om meer inzicht te krijgen in het rechtsstelsel en bovendien de transparantie bevordert; is van oordeel dat dit bovendien ten goede zal komen aan de consistentie van de rechtspraak;

16. benadrukt dat de opleiding van rechters verbeterd moet worden en meer onderwerpen moet bestrijken, omdat een goede en brede opleiding de basis vormt voor een doeltreffend, onafhankelijk en onpartijdig rechtssysteem; acht het met name belangrijk dat rechters worden geschoold op het gebied van genderrollen, -normen en -stereotypen, juridische ethiek, IT-vaardigheden, beheer van gerechten, bemiddeling, alsmede communicatie met partijen en de pers; vindt het voorts belangrijk dat rechters op adequate wijze geschoold worden in het Europees recht en kennis verwerven over de verschillende samenwerkingsstructuren van de EU, zoals Euro-just; wijst erop dat voor bepaalde gebieden van het Europees recht, zoals auteursrecht en privacywetgeving, niet alleen kennis van het recht nodig is, maar ook kennis van de technologische ontwikkelingen; merkt op dat specialisatie van rechters en rechtbanken een positief effect lijkt te hebben op de doeltreffendheid en de kwaliteit van rechtsstelsels; verzoekt de Commissie hierin het kader van het EU-scorebord voor justitie van volgend jaar onderzoek naar te doen; benadrukt dat permanente en systematische scholing van rechters en andere juridische beroepsbeoefenaren nodig is om een coherente en goede toepassing en een doeltreffende handhaving van het recht te waarborgen; verzoekt de lidstaten om meer te investeren in de ontwikkeling van de justitiële opleiding en permanente scholing van beoefenaren van juridische beroepen, zoals rechters, ook in andere lidstaten, met het oog op de uitwisseling van ervaringen en optimale werkwijzen;

17. spoort de lidstaten en de EU-instellingen aan om de verdere ontwikkeling van bemiddeling op EU-niveau te steunen; verzoekt de lidstaten om systematisch onderzoek te doen naar de rol van bemiddeling binnen de Europese rechtsstelsels;

Kwaliteit

18. verzoekt de Commissie om in het kader van het vergelijkend onderzoek naar factoren die bepalend zijn voor de toegankelijkheid van rechtsstelsels van volgend jaar ook aandacht te besteden aan procedures voor collectief verhaal, omdat het Parlement van oordeel is dat toegang tot de rechter en een doeltreffende geschillenbeslechting van cruciaal belang zijn; is van oordeel dat procedures voor collectief verhaal op gebieden waar grote groepen personen rechtstreeks getroffen worden een belangrijk instrument vormen ter versterking van de consumenten- en milieubescherming en bescherming van de volksgezondheid in de hele EU; is van oordeel dat procedures voor collectief verhaal de toegang van burgers tot de rechter en tot een doeltreffende geschillenbeslechting vergemakkelijken en dus onredelijke belemmeringen wegnemen, met name voor burgers die onder de armoedegrens leven of die betrokken zijn bij zaken met een grensoverschrijdende dimensie;

Dinsdag 29 mei 2018

19. merkt op dat het in de meeste lidstaten zo is dat partijen bij aanvang van een gerechtelijke procedure griffierechten moeten betalen; merkt op dat de toegang van burgers tot de rechter, een grondrecht in de EU, in belangrijke mate afhangt van de beschikbaarheid van rechtsbijstand en de hoogte van de te betalen griffierechten, en dat dit met name een rol speelt voor arme burgers, en benadrukt dat rechtsbijstand ervoor zorgt dat zwakkere partijen in gelijke mate toegang hebben tot de rechter; wijst erop dat rechtsbijstand voor burgers onder de armoedegrens nog altijd een belangrijke compenserende factor is; wijst erop dat in gevallen waarin de griffierechten of andere juridische kosten relatief hoog zijn ten opzichte van de waarde van de vordering, het niet of moeilijk kunnen krijgen van rechtsbijstand een zeer ontmoedigende werking kan hebben; is van oordeel dat rechtsbijstand gekoppeld moet worden aan de armoedegrens in de lidstaten; is voorts van oordeel dat de juridische kosten in het algemeen verder omlaag moeten, bijvoorbeeld door gebruik te maken van nationale e-justitieportalen; verzoekt de lidstaten om de gebruikersvriendelijkheid van online-informatie te verbeteren (onder meer door te zorgen voor toegankelijke online-informatie voor visueel gehandicapten), zodat de burgers er gemakkelijk achter kunnen komen of zij in aanmerking komen voor rechtsbijstand;

20. verzoekt de Commissie om vóór de afronding van het EU-scorebord voor justitie van volgend jaar een nieuwe indicator in te voeren inzake de toegang tot de rechter van kansarme personen of personen die gediscrimineerd zouden kunnen worden, zodat eventuele belemmeringen voor deze groepen in kaart gebracht kunnen worden;

21. benadrukt dat het nog altijd bestaande gebrek aan genderevenwicht onder rechters, en dan met name bij hogere rechtbanken en hooggerechtshoven, zowel op nationaal als op EU-niveau, moet worden aangepakt; neemt teleurgesteld kennis van het feit dat in een aantal lidstaten het aandeel vrouwelijke rechters de afgelopen jaren is afgenomen;

22. wijst er uitdrukkelijk op dat er op het gebied van gendergelijkheid binnen juridische beroepen in heel Europa nog veel moet gebeuren, niet in de laatste plaats als het gaat om de toegang tot het beroep van rechter, maar ook als het gaat om genderstereotypen, transparantie bij benoemingen, het evenwicht tussen werk en andere taken of om mentorschappen; wijst op de duidelijke verschillen in percentages vrouwelijke beroepsbeoefenaren op lagere posities binnen het gerechtelijk apparaat (zoals ondersteunend personeel) en op hogere posities binnen de rechterlijke macht of het openbaar ministerie; dringt bij de lidstaten aan op het nemen van maatregelen, met name op het gebied van het hoger onderwijs, ter ondersteuning van de positie van vrouwen in juridische beroepen, en op het stimuleren van een positieve houding ten opzichte van vrouwelijke rechters;

23. herinnert aan de gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad uit 2015 ⁽¹⁰⁾ waarin deze verklaren dat de lidstaten omwille van de gelijkheid van vrouwen en mannen als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, bij de benoeming van rechters van het Gerecht zoveel mogelijk moeten zorgen voor een gelijke vertegenwoordiging van vrouwen en mannen; dringt er bij de lidstaten op aan om in dit kader het goede voorbeeld te geven;

24. wijst erop dat meer dan de helft van de lidstaten in 2015 zijn uitgaven voor het rechtsstelsel per inwoner heeft verhoogd, maar dat de hoogte van de toe te kennen financiële middelen nog altijd grotendeels wordt vastgesteld op basis van de historische kosten, in plaats van op basis van de reële werklast of het aantal te behandelen zaken;

25. is ingenomen met het feit dat in de meeste lidstaten steeds meer gebruik wordt gemaakt van mechanismen voor alternatieve geschillenbeslechting, met name van het Europese onlinegeschillenbeslechtingsplatform (online dispute resolution – ODR) voor consumenten en handelaars;

26. neemt kennis van het gebrek aan gegevens inzake huwelijkszaken en zaken met betrekking tot ouderlijke verantwoordelijkheid; verzoekt de Commissie om deze gegevens op te nemen in het EU-scorebord voor justitie als deze door de lidstaten worden aan-geleverd, eventueel als tussentijdse doelstelling, vast te stellen na de afronding van de herziening van Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid;

Onafhankelijkheid

27. benadrukt dat onafhankelijkheid, kwaliteit en doeltreffendheid de centrale elementen van een doeltreffend rechtsstelsel vormen en dat een doeltreffend rechtsstelsel op zijn beurt de basis vormt voor de rechtsstaat, een eerlijk verloop van gerechtelijke procedures en het vertrouwen van burgers en ondernemingen in het rechtsstelsel; benadrukt voorts dat de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht integraal deel uitmaakt van de democratie; is van oordeel dat onafhankelijke rechtsstelsels enerzijds gekenmerkt worden door het ontbreken van inmenging of druk van de regering, de politiek of partijen met bepaalde economische belangen en anderzijds door het bestaan van doeltreffende waarborgen die worden geboden door de status en positie van rechters en hun financiële situatie; benadrukt dat de autonomie van met vervolging belaste autoriteiten gewaarborgd moet worden en dat zij beschermd moeten worden tegen ontoelaatbare politieke beïnvloeding; verzoekt de Commissie daarom om in het scorebord een rubriek op te nemen die gewijd is aan de rechtspositie van openbaar aanklagers en hun autonomie; verzoekt de Commissie om, onder meer in samenwerking met de netwerken van de hoogste rechtscolleges en de raden voor de rechtspraak, de juridische waarborgen voor de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht te blijven beoordelen;

⁽¹⁰⁾ PB C 436 van 24.12.2015, blz. 1.

Dinsdag 29 mei 2018

28. wijst op het belang van onpartijdige (d.w.z. zonder willekeurige discretionaire bevoegdheid van de uitvoerende macht) en uitgebreide mechanismen voor de aanstelling, de beoordeling, de overplaatsing of het ontslag van rechters;

o

o o

29. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0221

Genetisch gemodificeerde mais GA21 (MON-ØØØ21-9)

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais GA21 (MON-ØØØ21-9), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056125-02 – 2018/2698(RSP))

(2020/C 76/05)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais GA21 (MON-ØØØ21-9), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056125-02),
- gezien Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders ⁽¹⁾, en met name artikel 11, lid 3, en artikel 23, lid 3,
- gezien de stemming van 23 april 2018 in het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid als bedoeld in artikel 35 van Verordening (EG) nr. 1829/2003, die geen advies heeft opgeleverd,
- gezien artikel 11 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽²⁾,
- gezien het advies dat op 21 september 2017 door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (European Food Safety Authority, EFSA) werd goedgekeurd en op 24 oktober 2017 werd gepubliceerd ⁽³⁾,
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 182/2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (COM(2017)0085, COD(2017)0035),

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

⁽³⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5006>

Woensdag 30 mei 2018

- gezien zijn eerdere resoluties waarin bezwaar wordt gemaakt tegen het verlenen van vergunningen voor genetisch gemodificeerde organismen ⁽⁴⁾,
- gezien de ontwerp-resolutie van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid,
- gezien artikel 106, leden 2 en 3, van zijn Reglement,

- ⁽⁴⁾ — Resolutie van 16 januari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het in de handel brengen voor de teelt, overeenkomstig Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad, van een maisproduct (*Zea mays* L., lijn 1 507), genetisch gemodificeerd met het oog op resistentie tegen bepaalde schadelijke schubvleugeligen insecten (PB C 482 van 23.12.2016, blz. 110).
- Resolutie van 16 december 2015 over Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/2279 van de Commissie van 4 december 2015 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais NK603 × T25 (PB C 399 van 24.11.2017, blz. 71).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja MON 87705 × MON 89788 (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 19).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja MON 87708 × MON 89788 (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 17).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja FG72 (MST-FGØ72-2) (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 15).
- Resolutie van 8 juni 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, en genetisch gemodificeerde maïssoorten die bestaan uit een combinatie van twee of drie van de "events" Bt11, MIR162, MIR604 en GA21 (PB C 86 van 6.3.2018, blz. 108).
- Resolutie van 8 juni 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen van een genetisch gemodificeerde anjer (*Dianthus caryophyllus* L., lijn SHD-27531-4) (PB C 86 van 6.3.2018, blz. 111).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen voor aanplanting van zaad van genetisch gemodificeerde mais MON 810 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0388).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten van genetisch gemodificeerde mais MON 810 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0389).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen voor aanplanting van zaad van genetisch gemodificeerde mais Bt11 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0386).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen voor de teelt van zaden van genetisch gemodificeerde mais 1 507 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0387).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd katoen 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0390).
- Resolutie van 5 april 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais Bt11 × 59122 × MIR604 × 1 507 × GA21, en genetisch gemodificeerde maïssoorten die bestaan uit een combinatie van twee, drie of vier van de events Bt11, 59122, MIR604, 1 507 en GA21, ingevolge Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0123).
- Resolutie van 17 mei 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais DAS-40278-9, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0215).
- Resolutie van 17 mei 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd katoen GHB119 (BCS-GHØØ5-8) overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0214).
- Resolutie van 13 september 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja DAS-68416-4, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0341).
- Resolutie van 4 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja FG72 × A5547-127, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0377).
- Resolutie van 4 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja DAS-44406-6, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0378).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais 1 507 (DAS-Ø15Ø7-1), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0396).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja 305 423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0397).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd koolzaad MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) en MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0398).
- Resolutie van 1 maart 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais 59122 (DAS-59122-7), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0051).
- Resolutie van 1 maart 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) en genetisch gemodificeerde mais die twee van de transformatiestappen MON 87427, MON 89034 en NK603 combineert, en tot intrekking van Besluit 2010/420/EU (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0052).
- Resolutie van 3 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van levensmiddelen en diervoeders die zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde suikerbiet H7-1 (KM-ØØØH71-4) krachtens Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0197).

Woensdag 30 mei 2018

- A. overwegende dat bij Beschikking 2008/280/EG ⁽⁵⁾ van de Commissie een vergunning werd verleend voor het in de handel brengen van levensmiddelen en diervoeders die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais GA21 (hierna: "mais GA21"); overwegende dat die vergunning ook betrekking heeft op andere producten dan levensmiddelen en diervoeders die geheel of gedeeltelijk bestaan uit mais GA21 voor dezelfde gebruiksdoeleinden als andere mais, met uitzondering van de teelt;
- B. overwegende dat de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid op 13 september 2007, voorafgaand aan Beschikking 2008/280/EG van de Commissie, overeenkomstig de artikelen 6 en 18 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 een gunstig advies heeft uitgebracht, dat op 2 oktober 2007 ⁽⁶⁾ werd gepubliceerd ("EFSA 2007");
- C. overwegende dat Syngenta France SAS op 6 oktober 2016 bij de Commissie namens Syngenta Crop Protection AG, Zwitserland een aanvraag heeft ingediend overeenkomstig artikelen 11 en 23 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 voor de verlenging van deze vergunning;
- D. overwegende dat de EFSA op 21 september 2017 overeenkomstig de artikelen 6 en 18 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 een gunstig advies heeft uitgebracht, dat op 24 oktober 2017 ⁽⁷⁾ werd gepubliceerd ("EFSA 2017");
- E. overwegende dat mais GA21 werd ontwikkeld om te zorgen voor tolerantie voor glyfosaat door een gemodificeerde versie van het EPSPS-eiwit tot expressie te brengen;
- F. overwegende dat het gebruik van het complementaire herbicide, in dit geval glyfosaat, tot de gangbare landbouwpraktijken behoort bij de teelt van herbicideresistente gewassen en dat daarom te verwachten valt dat de oogst residuen van besproeiing zal bevatten en dat deze er een onvermijdelijk bestanddeel van uitmaken; overwegende dat is aangetoond dat voor herbicideresistente genetisch gemodificeerde gewassen meer van dit soort complementaire herbiciden worden gebruikt dan voor hun conventionele tegenhangers;
- G. overwegende dat er dan ook van uitgegaan moet worden dat mais GA21 zal worden blootgesteld aan hogere en ook herhaalde doses glyfosaat, wat niet alleen zal leiden tot een grotere aanwezigheid van residuen in de oogst maar ook van invloed kan zijn op de samenstelling van de genetisch gemodificeerde maisplant en hun agronomische eigenschappen;
- H. overwegende dat er tijdens de raadplegingsperiode van drie maanden voor zowel EFSA 2007 ⁽⁸⁾ als EFSA 2017 ⁽⁹⁾ door de lidstaten talrijke kritische opmerkingen werden ingediend; overwegende dat lidstaten bijvoorbeeld hebben bekritiseerd dat nadere informatie noodzakelijk was om conclusies te kunnen trekken met betrekking tot de risicobeoordeling van mais GA21, dat gegevens ter ondersteuning van een geschiedenis van veilig gebruik niet werden verstrekt, dat de controleverslagen voor mais GA21 voor de vergunningsperiode fundamentele tekortkomingen hadden en dat de toegepaste controleaanpak niet volledig in overeenstemming was met Richtlijn 2001/18/EG;
- I. overwegende dat het ggo-panel van de EFSA (panel van de EFSA voor genetisch gemodificeerde organismen (ggo's)) zelf van mening is dat verdere gesprekken met aanvragers en risicomanagers nodig zijn in verband met de praktische uitvoering van de plannen voor de milieumonitoring na het in de handel brengen van genetisch gemodificeerde (gg) planten voor invoer en verwerking;

⁽⁵⁾ Beschikking 2008/280/EG van de Commissie van 28 maart 2008 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais GA21 (MON-ØØØ21-9) overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad (PB L 87 van 29.3.2008, blz. 19).

⁽⁶⁾ <https://www.efsa.europa.eu/fr/efsajournal/pub/541>

⁽⁷⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5006>

⁽⁸⁾ Bijlage G - Opmerkingen van de lidstaten, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionLoader?question=EFSA-Q-2005-226>

⁽⁹⁾ Bijlage G - Opmerkingen van de lidstaten, <http://registerofquestions.efsa.europa.eu/roqFrontend/questionDocumentsLoader?question=EFSA-Q-2016-00714>

Woensdag 30 mei 2018

- J. overwegende dat de kankerverwekkende eigenschappen van glyfosaat nog steeds vragen doen rijzen; overwegende dat de EFSA in november 2015 tot de conclusie was gekomen dat het onwaarschijnlijk is dat deze stof kankerverwekkend zou zijn, en dat het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) in maart 2017 heeft besloten dat het niet gerechtvaardigd is de stof als zodanig in te delen; overwegende dat het Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie daarentegen glyfosaat in 2015 heeft ingedeeld als waarschijnlijk kankerverwekkend voor mensen;
- K. overwegende dat het Parlement een bijzondere commissie heeft ingesteld voor de goedkeuringsprocedure van de Unie voor pesticiden, die zal helpen vaststellen of de desbetreffende wetenschappelijke normen van de Unie werden gevolgd tijdens de risicobeoordelingsprocedure en of het bedrijfsleven ongepaste invloed heeft uitgeoefend op de conclusies van de agentschappen van de Unie over kankerverwekkende eigenschappen van glyfosaat;
- L. overwegende dat er volgens het pesticidenpanel van de EFSA geen conclusies kunnen worden getrokken over de veiligheid van residuen die afkomstig zijn van het besproeien van genetisch gemodificeerde gewassen met glyfosaatpreparaten ⁽¹⁰⁾; overwegende dat toevoegingsmiddelen en mengsels daarvan die in commerciële glyfosaatsproeistoffen worden gebruikt, giftiger kunnen zijn dan de werkzame stof alleen ⁽¹¹⁾;
- M. overwegende dat de Unie al een toevoegingsmiddel van glyfosaat dat bekend staat als POE-tallowamine van de markt gehaald heeft vanwege bezorgdheid over de giftige eigenschappen ervan; overwegende dat problematische additieven en mengsels echter nog steeds kunnen worden toegestaan in de landen waar mais GA21 wordt geteeld (Argentinië, Brazilië, Canada, Japan, Paraguay, de Filipijnen, Zuid-Afrika, de VS, Uruguay en Vietnam);
- N. overwegende dat gegevens over de hoeveelheden residuen van bestrijdingsmiddelen en hun metabolieten essentieel zijn voor een grondige risicobeoordeling van herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen; overwegende dat residuen afkomstig van besproeiing met bestrijdingsmiddelen in overweging worden genomen buiten de werkingssfeer van het ggo-panel van de EFSA; overwegende dat de effecten van besproeiing met mais GA21 met glyfosaat niet werden beoordeeld;
- O. overwegende dat de lidstaten niet verplicht zijn om glyfosaatresiduen op maisinvoer te meten om in overeenstemming te zijn met de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen als onderdeel van het in 2018, 2019 en 2020 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2017/660 ⁽¹²⁾ van de Commissie, zijn evenmin verplicht om dit te doen voor de jaren 2019, 2020 en 2021 ⁽¹³⁾; overwegende dat het derhalve niet bekend is of glyfosaatresiduen op ingevoerde genetisch gemodificeerde mais GA21 in overeenstemming zijn met de in de Unie geldende maximale residugehalten;
- P. overwegende dat mais GA21 onder meer in Argentinië wordt geteeld; overwegende dat de desastreuze gevolgen van het gebruik van glyfosaat voor de gezondheid uitgebreid gedocumenteerd is; overwegende dat de Unie de VN-doelstellingen voor duurzame ontwikkeling (SDG's) heeft onderschreven, die onder meer een engagement inhouden om het aantal overlijdens en ziekten als gevolg van gevaarlijke chemische stoffen en lucht-, water- en bodemverontreiniging en -vervuiling tegen 2030 aanzienlijk terug te dringen (SDG 3, doelstelling 3.9) ⁽¹⁴⁾;
- Q. overwegende dat de Unie vasthoudt aan het concept van beleidscoherentie voor ontwikkeling, dat erop gericht is tegenstrijdigheden in het Uniebeleid tot een minimum te beperken en synergieën te creëren tussen de verschillende beleidsdomeinen van de Unie, onder meer op het gebied van handel, milieu en landbouw, zodat het beleid ten goede komt aan ontwikkelingslanden en de doeltreffendheid van ontwikkelingssamenwerking vergroot;

⁽¹⁰⁾ Conclusie van de EFSA over de intercollegiale toetsing van de pesticide-risicobeoordeling van de werkzame stof glyfosaat. EFSA journal 2015, 13(11):4302, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4201/epdf>

⁽¹¹⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666>

⁽¹²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/660 van de Commissie van 6 april 2017 inzake een in 2018, 2019 en 2020 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma van de Unie tot naleving van de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen en ter beoordeling van de blootstelling van de consument aan bestrijdingsmiddelenresiduen in en op levensmiddelen van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 94 van 7.4.2017, blz. 12).

⁽¹³⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/555 van de Commissie van 9 april 2018 inzake een in 2019, 2020 en 2021 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma van de Unie tot naleving van de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen en ter beoordeling van de blootstelling van de consument aan bestrijdingsmiddelenresiduen in en op levensmiddelen van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 92 van 10.4.2018, blz. 6).

⁽¹⁴⁾ <https://sustainabledevelopment.un.org/sdg3>

Woensdag 30 mei 2018

- R. overwegende dat de EFSA geconcludeerd heeft dat op één na alle representatieve wijzen van gebruik van glyfosaat voor conventionele gewassen (d.w.z. niet-genetisch gemodificeerde gewassen) een risico opleverden voor wilde gewervelde landdieren van niet-doelsoorten, en ook een hoog langetermijnsrisico voor zoogdieren heeft vastgesteld voor sommige van de belangrijkste toepassingen van glyfosaat op conventionele gewassen ⁽¹⁵⁾; overwegende dat het ECHA glyfosaat heeft ingedeeld als giftig voor in het water levende organismen, met langdurige gevolgen; overwegende dat de negatieve gevolgen van het gebruik van glyfosaat voor de biodiversiteit en het milieu volop zijn aangetoond; overwegende dat bijvoorbeeld in een Amerikaanse studie uit 2017 een negatief verband werd vastgesteld tussen het gebruik van glyfosaat en de hoeveelheid volwassen monarchvlinders, vooral in gebieden met landbouwconcentratie ⁽¹⁶⁾;
- S. overwegende dat een nieuwe vergunning voor het op de markt brengen van mais GA21 ertoe zal leiden dat er vraag blijft bestaan naar de verbouwing ervan in derde landen; overwegende dat er, zoals eerder opgemerkt, verwacht kan worden dat hogere en herhaalde doses pesticiden worden gebruikt op herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen (in vergelijking met niet-genetisch gemodificeerde gewassen), aangezien zij voor dat doel ontworpen zijn;
- T. overwegende dat de Unie partij is bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake biologische diversiteit, op grond waarvan de partijen ervoor moeten zorgen dat activiteiten die binnen hun rechtsgebied of onder hun controle worden verricht, geen schade veroorzaken aan het milieu van andere staten ⁽¹⁷⁾; overwegende dat het besluit over het al dan niet verlengen van de toelating van mais GA21 onder de jurisdictie van de Unie valt;
- U. overwegende dat de ontwikkeling van genetisch gemodificeerde gewassen die tolerantie geven voor verschillende selectieve herbiciden vooral te wijten is aan de snelle ontwikkeling van onkruidresistentie tegen glyfosaat in landen die sterk hebben ingezet op genetisch gemodificeerde gewassen; overwegende dat er in 2015 wereldwijd ten minste 29 glyfosaatresistente onkruidsoorten voorkwamen ⁽¹⁸⁾;
- V. overwegende dat na de stemming op 23 april 2018 het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid als bedoeld in artikel 35 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 geen advies heeft geleverd;
- W. overwegende dat de Commissie meermaals haar ongenoegen heeft laten blijken over het feit dat ze sinds de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 1829/2003 vergunningsbesluiten heeft moeten vaststellen die niet werden gesteund door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, en dat de terugzending van het dossier naar de Commissie voor het nemen van een definitief besluit – bedoeld als uitzondering voor de procedure in zijn geheel – de norm is geworden bij de besluitvorming over vergunningen betreffende genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders; overwegende dat ook voorzitter Juncker deze praktijk heeft betreurd en als ondemocratisch heeft bestempeld ⁽¹⁹⁾;
- X. overwegende dat het Parlement het wetgevingsvoorstel van 22 april 2015 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1829/2003 op 28 oktober 2015 in eerste lezing ⁽²⁰⁾ heeft verworpen en de Commissie heeft verzocht het voorstel in te trekken en een nieuw voorstel in te dienen;
- Y. overwegende dat in overweging 14 van Verordening (EU) nr. 182/2011 wordt gesteld dat de Commissie zoveel mogelijk dusdanig moet handelen dat wordt voorkomen dat wordt ingegaan tegen een eventueel meerderheidsstandpunt binnen het comité van beroep dat afwijzend staat tegenover de gepastheid van een uitvoeringshandeling, met name wanneer die gevoelige kwesties betreft zoals gezondheid van de consument, voedselveiligheid en het milieu;

⁽¹⁵⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4302>

⁽¹⁶⁾ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/ecog.02719>

⁽¹⁷⁾ Artikel 3, <https://www.cbd.int/convention/articles/default.shtml?a=cbd-03>

⁽¹⁸⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5606642/>

⁽¹⁹⁾ Hij deed dit onder meer in zijn openingstoespraak voor de plenaire zitting van het Europees Parlement, opgenomen in de politieke beleidslijnen voor de volgende Europese Commissie (Straatsburg, 15 juli 2014) of in zijn State of the Union van 2016 (Straatsburg, 14 september 2016).

⁽²⁰⁾ PB C 355 van 20.10.2017, blz. 165.

Woensdag 30 mei 2018

- Z. overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1829/2003 wordt bepaald dat genetisch gemodificeerde levensmiddelen of diervoeders geen negatieve effecten op de menselijke gezondheid, op de diergezondheid of op het milieu mogen hebben en dat de Commissie bij het opstellen van haar besluit om de vergunning te verlengen alle relevante bepalingen van het Unierecht en andere ter zake dienende factoren in aanmerking neemt;
1. is van mening dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie een overschrijding inhoudt van de uitvoeringsbevoegdheden waarin is voorzien in Verordening (EG) nr. 1829/2003;
 2. is van mening dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie niet in overeenstemming is met het recht van de Unie, doordat het niet verenigbaar is met het doel van Verordening (EG) nr. 1829/2003 om overeenkomstig de algemene beginselen die in Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²¹⁾ zijn vastgesteld de basis te leggen voor het waarborgen van een hoog beschermingsniveau voor het leven en de gezondheid van de mens, de gezondheid en het welzijn van dieren, het milieu en de belangen van de consument met betrekking tot genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders, waarbij de goede werking van de interne markt wordt gewaarborgd;
 3. verzoekt de Commissie haar ontwerp van uitvoeringsbesluit in te trekken;
 4. verzoekt de Commissie elk uitvoeringsbesluit met betrekking tot vergunningsaanvragen voor ggo's op te schorten totdat de vergunningsprocedure zodanig is herzien dat de tekortkomingen van de huidige procedure, die inadequaat is gebleken, zijn weg-gewerkt;
 5. verzoekt de Commissie zich te houden aan haar toezeggingen in het kader van het VN-Verdrag inzake biologische diversiteit door alle invoer van genetisch gemodificeerde glyfosaattolerante planten op te schorten;
 6. verzoekt de Commissie geen enkele vergunning te verlenen voor herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen zonder dat er een volledige beoordeling is verricht van de residuen die afkomstig zijn van besproeiing met de complementaire herbiciden en hun commerciële toepassingen in de landen waar ze worden geteeld;
 7. verzoekt de Commissie de risicobeoordeling van de toepassing van complementaire herbiciden en hun residuen volledig op te nemen in de risicobeoordeling van herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen, ongeacht of het genetisch gemodificeerde gewas bestemd is voor teelt in de Unie of bedoeld is voor de invoer in de Unie voor levensmiddelen en diervoeders;
 8. herhaalt zijn belofte dringend vooruitgang te boeken met betrekking tot het voorstel van de Commissie tot wijziging van Verordening (EU) nr. 182/2011 en er onder andere voor te zorgen dat, als het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid geen advies uitbrengt over de toelating van een ggo, hetzij voor de teelt, hetzij voor levensmiddelen en diervoeders, de Commissie het voorstel intrekt; vraagt de Raad dringend werk te maken van zijn behandeling van datzelfde voorstel van de Commissie;
 9. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.

⁽²¹⁾ PBL 31 van 1.2.2002, blz. 1.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0222

Genetisch gemodificeerde mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603, en genetisch gemodificeerde mais die twee of drie van de afzonderlijke transformatiestappen 1 507, 59 122, MON 810 en NK603 combineert

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603, en genetisch gemodificeerde maissoorten die bestaan uit een combinatie van twee of drie van de events of het enkele event 1 507, 59 122, MON 810 en NK603, en tot intrekking van Beschikkingen 2009/815/EG, 2010/428/EU en 2010/432/EU ingevolge Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056123-02 – 2018/2699(RSP))

(2020/C 76/06)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603, en genetisch gemodificeerde maissoorten die bestaan uit een combinatie van twee of drie van de events of het enkele event 1 507, 59 122, MON 810 en NK603, en tot intrekking van Beschikkingen 2009/815/EG, 2010/428/EU en 2010/432/EU ingevolge Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (D056123-02),
- gezien Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders ⁽¹⁾, en met name artikel 7, lid 3, en artikel 19, lid 3,
- gezien de stemming van 23 april 2018 in het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid als bedoeld in artikel 35 van Verordening (EG) nr. 1829/2003, die geen advies heeft opgeleverd,
- gezien artikel 11 van Verordening (EU) nr. 182/2011 van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽²⁾,
- gezien het advies dat op 14 november 2017 door de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (European Food Safety Authority, EFSA) werd goedgekeurd en op 28 november 2017 werd gepubliceerd ⁽³⁾,
- gezien het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) nr. 182/2011 tot vaststelling van de algemene voorschriften en beginselen die van toepassing zijn op de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren (COM(2017)0085, COD(2017)0035),

⁽¹⁾ PB L 268 van 18.10.2003, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 55 van 28.2.2011, blz. 13.

⁽³⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5000>

Woensdag 30 mei 2018

- gezien zijn eerdere resoluties waarin bezwaar wordt gemaakt tegen het verlenen van vergunningen voor genetisch gemodificeerde organismen ⁽⁴⁾,
- gezien de ontwerp-resolutie van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid,
- gezien artikel 106, leden 2 en 3, van zijn Reglement,

- ⁽⁴⁾ — Resolutie van 16 januari 2014 over het voorstel voor een besluit van de Raad betreffende het in de handel brengen voor de teelt, overeenkomstig Richtlijn 2001/18/EG van het Europees Parlement en de Raad, van een maisproduct (*Zea mays* L., lijn 1 507), genetisch gemodificeerd met het oog op resistentie tegen bepaalde schadelijke schubvleugeligen insecten (PB C 482 van 23.12.2016, blz. 110).
- Resolutie van 16 december 2015 over Uitvoeringsbesluit (EU) 2015/2279 van de Commissie van 4 december 2015 tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais NK603 × T25 (PB C 399 van 24.11.2017, blz. 71).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja MON 87705 × MON 89788 (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 19).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja MON 87708 × MON 89788 (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 17).
- Resolutie van 3 februari 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja FG72 (MST-FGØ72-2) (PB C 35 van 31.1.2018, blz. 15).
- Resolutie van 8 juni 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais Bt11 × MIR162 × MIR604 × GA21, en genetisch gemodificeerde maïssoorten die bestaan uit een combinatie van twee of drie van de "events" Bt11, MIR162, MIR604 en GA21 (PB C 86 van 6.3.2018, blz. 108).
- Resolutie van 8 juni 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen van een genetisch gemodificeerde anjer (*Dianthus caryophyllus* L., lijn SHD-27531-4). (PB C 86 van 6.3.2018, blz. 111).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen voor aanplanting van zaad van genetisch gemodificeerde mais MON 810 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0388).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten van genetisch gemodificeerde mais MON 810 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0389).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen voor aanplanting van zaad van genetisch gemodificeerde mais Bt11 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0386).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende het in de handel brengen voor de teelt van zaden van genetisch gemodificeerde mais 1 507 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0387).
- Resolutie van 6 oktober 2016 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd katoen 281-24-236 × 3006-210-23 × MON 88913 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0390).
- Resolutie van 5 april 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais Bt11 × 59 122 × MIR604 × 1 507 × GA21, en genetisch gemodificeerde maïssoorten die bestaan uit een combinatie van twee, drie of vier van de events Bt11, 59 122, MIR604, 1 507 en GA21, ingevolge Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0123).
- Resolutie van 17 mei 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais DAS-40278-9, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0215).
- Resolutie van 17 mei 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd katoen GHB119 (BCS-GHØØ5-8) overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0214).
- Resolutie van 13 september 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja DAS-68416-4, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0341).
- Resolutie van 4 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja FG72 × A5547-127, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0377).
- Resolutie van 4 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja DAS-44406-6, overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0378).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais 1 507 (DAS-Ø15Ø7-1), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0396).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde soja 305 423 × 40-3-2 (DP-3Ø5423-1 × MON-Ø4Ø32-6), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0397).
- Resolutie van 24 oktober 2017 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerd koolzaad MON 88302 × Ms8 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8 × ACS-BNØØ3-6), MON 88302 × Ms8 (MON-883Ø2-9 × ACSBNØØ5-8) en MON 88302 × Rf3 (MON-883Ø2-9 × ACS-BNØØ3-6), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0398).
- Resolutie van 1 maart 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met genetisch gemodificeerde mais 59 122 (DAS-59 122-7), overeenkomstig Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0051).
- Resolutie van 1 maart 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie tot verlening van een vergunning voor het in de handel brengen van producten die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde mais MON 87427 × MON 89034 × NK603 (MON-87427-7 × MON-89Ø34-3 × MON-ØØ6Ø3-6) en genetisch gemodificeerde mais die twee van de transformatiestappen MON 87427, MON 89034 en NK603 combineert, en tot intrekking van Besluit 2010/420/EU (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0052).
- Resolutie van 3 mei 2018 over het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betreffende de verlenging van de vergunning voor het in de handel brengen van levensmiddelen en diervoeders die zijn geproduceerd met de genetisch gemodificeerde suikerbiet H7-1 (KM-ØØØH71-4) krachtens Verordening (EG) nr. 1829/2003 van het Europees Parlement en de Raad inzake genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0197).

Woensdag 30 mei 2018

- A. overwegende dat Pioneer Overseas Corporation op 3 februari 2011 namens Pioneer Hi-Bred International Inc., de Verenigde Staten, bij de nationale bevoegde instantie van Nederland een aanvraag heeft ingediend om levensmiddelen, levensmiddeleningrediënten en diervoeders die geheel of gedeeltelijk bestaan uit of zijn geproduceerd met mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 ("de aanvraag") in de handel te brengen, overeenkomstig de artikelen 5 en 17 van Verordening (EG) nr. 1829/2003; overwegende dat de aanvraag ook betrekking had op het in de handel brengen van producten die bestaan uit genetisch gemodificeerde mais 1 507 × 59 122 × MON 810 × NK603 ("gg-mais"), voor andere toepassingen dan als levensmiddel of als diervoeder die ook voor andere maissorten zijn toegelaten, met uitzondering van de teelt;
- B. overwegende dat de aanvraag betrekking had op tien subcombinaties van de afzonderlijke transformatie-events die het gg-mais vormen, waarvan vijf reeds een vergunning hebben gekregen; overwegende dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie betrekking heeft op acht van deze subcombinaties; overwegende dat in verschillende beschikkingen van de Commissie reeds een vergunning werd verleend voor de subcombinaties 1 507 × NK603 en NK603 × MON 810;
- C. overwegende dat de Europese Autoriteit voor voedselveiligheid (EFSA) op 14 november 2017 overeenkomstig de artikelen 6 en 18 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 een gunstig advies heeft uitgebracht, dat op 28 november 2017 is gepubliceerd ⁽⁵⁾;
- D. overwegende dat het genetisch gemodificeerde mais wordt afgeleid van een kruising van vier genetisch gemodificeerde maisevents: 1 507 produceert het insectendodend eiwit Cr1F en is resistent tegen het herbicide glufosinaat; 59 122 produceert de insectendodend eiwitten Cry34Ab1 en Cry35Ab1 en is ook resistent tegen het herbicide glufosinaat; MON810 produceert het insectendodend eiwit Cr1Ab en NK603 produceert twee enzymen die tegen het herbicide glyfosaat resistent maken;
- E. overwegende dat het gebruik van de complementaire herbiciden, in dit geval glyfosaat en glufosinaat, tot de gangbare landbouwpraktijken behoort bij de teelt van herbicideresistente gewassen en dat daarom te verwachten valt dat de oogstresiduen van besproeiing zal bevatten en dat deze er een onvermijdelijk bestanddeel van uitmaken; overwegende dat is aangetoond dat voor herbicideresistente genetisch gemodificeerde gewassen meer van dit soort complementaire herbiciden worden gebruikt dan voor hun conventionele tegenhangers;
- F. overwegende dat er dan ook van uitgegaan moet worden dat genetisch gemodificeerde mais zal worden blootgesteld aan hogere en ook herhaaldelijke doses glyfosaat en glufosinaat, wat niet alleen zal leiden tot een grotere aanwezigheid van residuen in de oogst maar ook van invloed kan zijn op de samenstelling van de genetisch gemodificeerde maisplant en hun agronomische eigenschappen;
- G. overwegende dat uit een onafhankelijke studie is gebleken dat de risicobeoordeling van de EFSA niet mag worden aanvaard, onder meer, omdat de EFSA geen empirische gegevens over de toxiciteit en impact op het immuunsysteem heeft opgevraagd, combinatorische effecten werden genegeerd, net als de gevolgen van de hogere doseringen van besproeiing met complementaire herbiciden, dat de milieueffectbeoordeling onaanvaardbaar is en gebaseerd is op de foute veronderstellingen en dat er niet is voorzien in een systeem om gevals specifieke lekkage en potentiële gevolgen voor de gezondheid te monitoren ⁽⁶⁾;
- H. overwegende dat de aanvrager geen experimentele gegevens heeft verstrekt voor een momenteel niet toegestane subcombinatie van het in meerdere transformatiestappen gecreëerde event (59 122 × MON810 × NK603); overwegende dat een vergunning van een in meerdere transformatiestappen gecreëerde event niet mag worden overwogen zonder een grondige beoordeling van de experimentele gegevens voor elke subcombinatie;
- I. overwegende dat glufosinaat is ingedeeld als toxisch voor de voortplanting en derhalve onder de uitsluitingscriteria valt van Verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾; overwegende dat de goedkeuring van glufosinaat voor gebruik in de Uni op 31 juli 2018 verstrijkt ⁽⁸⁾;

⁽⁵⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2017.5000>

⁽⁶⁾ <https://www.testbiotech.org/node/2130>

⁽⁷⁾ PB L 309 van 24.11.2009, blz. 1.

⁽⁸⁾ Punt 7 van de bijlage bij de Uitvoeringsverordening (EU) 2015/404 van de Commissie (PB L 67 van 12.3.2015, blz. 6).

Woensdag 30 mei 2018

- J. overwegende dat de kankerverwekkende eigenschappen van glyfosaat nog steeds vragen doen rijzen; overwegende dat de EFSA in november 2015 tot de conclusie is gekomen dat het onwaarschijnlijk is dat deze stof kankerverwekkend zou zijn, en dat het Europees Agentschap voor chemische stoffen (ECHA) in maart 2017 heeft besloten dat het niet gerechtvaardigd is de stof als zodanig in te delen; overwegende dat het Internationaal Agentschap voor kankeronderzoek van de Wereldgezondheidsorganisatie daarentegen glyfosaat in 2015 heeft ingedeeld als waarschijnlijk kankerverwekkend voor mensen;
- K. overwegende dat er volgens het pesticidenpanel van de EFSA geen conclusies kunnen worden getrokken over de veiligheid van residuen die afkomstig zijn van het besproeien van genetisch gemodificeerde gewassen met glyfosaatpreparaten⁽⁹⁾; overwegende dat toevoegingsmiddelen en mengsels daarvan die in commerciële glyfosaatsproeistoffen worden gebruikt, giftiger kunnen zijn dan de werkzame stof alleen⁽¹⁰⁾;
- L. overwegende dat de Unie al een toevoegingsmiddel van glyfosaat dat bekend staat als POE-tallowamine van de markt gehaald heeft vanwege bezorgdheid over de giftige eigenschappen ervan; overwegende dat problematische additieven en mengsels echter nog steeds kunnen worden toegestaan in de landen waar de genetisch gemodificeerde mais wordt geteeld (Canada en Japan);
- M. overwegende dat gegevens over de hoeveelheden residuen van bestrijdingsmiddelen en hun metabolieten essentieel zijn voor een grondige risicobeoordeling van herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen; overwegende dat residuen afkomstig van besproeiing met bestrijdingsmiddelen in overweging worden genomen buiten de werkingssfeer van het ggo-panel van de EFSA; overwegende dat de effecten van het besproeien van het genetisch gemodificeerde mais met herbiciden alsook het cumulatieve effect van besproeien met zowel glyfosaat als glufosinaat niet werden beoordeeld;
- N. overwegende dat de lidstaten niet verplicht zijn om glyfosaat- of glufosinaatresiduen op maisinvoer te meten om in overeenstemming te zijn met de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen als onderdeel van het in 2018, 2019 en 2020 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma overeenkomstig Uitvoeringsverordening (EU) 2017/660⁽¹¹⁾ van de Commissie, zijn evenmin verplicht om dit te doen voor de jaren 2019, 2020 en 2021⁽¹²⁾; overwegende dat het derhalve niet bekend is of glyfosaat- of glufosinaatresiduen op ingevoerde genetisch gemodificeerde mais GA21 in overeenstemming zijn met de in de Unie geldende maximale residugehalten;
- O. overwegende dat het in meerdere transformatiestappen gecreëerde event vier insectendodende gifstoffen produceert (Cry1F en Cry1Ab gericht tegen schubvleugelige insecten en Cry34Ab1 en Cry35Ab1 gericht tegen schildvleugelige insecten); overwegende dat in een wetenschappelijke studie uit 2017 over de mogelijke gevolgen voor de gezondheid van Bt-toxinen en residuen die afkomstig zijn van besproeiing met complementaire herbiciden is geconcludeerd dat er speciale aandacht moet worden besteed aan de residuen van herbiciden en de interactie daarvan met Bt-toxinen⁽¹³⁾; overwegende dat dit niet onderzocht was door de EFSA;
- P. overwegende dat de EFSA geconcludeerd heeft dat op een na alle representatieve wijzen van gebruik van glyfosaat voor conventionele gewassen (d.w.z. niet-genetisch gemodificeerde gewassen) een risico opleverden voor wilde gewervelde landdieren van niet-doelsoorten, en ook een hoog langetermijnsrisico voor zoogdieren heeft vastgesteld voor sommige van de belangrijkste toepassingen van glyfosaat op conventionele gewassen⁽¹⁴⁾; overwegende dat het ECHA glyfosaat heeft ingedeeld als giftig voor in het water levende organismen, met langdurige gevolgen; overwegende dat de negatieve gevolgen van het gebruik van glyfosaat voor de biodiversiteit en het milieu volop zijn aangetoond; overwegende dat bijvoorbeeld in een Amerikaanse studie uit 2017 een negatief verband werd vastgesteld tussen het gebruik van glyfosaat en de hoeveelheid volwassen monarchvlinders, vooral in gebieden met landbouwconcentratie⁽¹⁵⁾;
- Q. overwegende dat een vergunning voor het op de markt brengen van de genetisch gemodificeerde mais ertoe zal leiden dat de vraag naar de verbouwing ervan in derde landen toeneemt; overwegende dat er, zoals eerder opgemerkt, hogere en herhaalde doses pesticiden worden gebruikt op herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen (in vergelijking met niet-genetisch gemodificeerde gewassen), aangezien zij voor dat doel ontworpen zijn;

⁽⁹⁾ Conclusie van de EFSA over de intercollegiale toetsing van de pesticide-risicobeoordeling van de werkzame stof glyfosaat. EFSA journal 2015, 13 (11); 4 302, <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2015.4201/epdf>

⁽¹⁰⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC3955666>

⁽¹¹⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2017/660 van de Commissie van 6 april 2017 inzake een in 2018, 2019 en 2020 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma van de Unie tot naleving van de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen en ter beoordeling van de blootstelling van de consument aan bestrijdingsmiddelenresiduen in en op levensmiddelen van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 94 van 7.4.2017, blz. 12).

⁽¹²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2018/555 van de Commissie van 9 april 2018 inzake een in 2019, 2020 en 2021 uit te voeren gecoördineerd meerjarig controleprogramma van de Unie tot naleving van de maximumgehalten aan bestrijdingsmiddelenresiduen en ter beoordeling van de blootstelling van de consument aan bestrijdingsmiddelenresiduen in en op levensmiddelen van plantaardige en dierlijke oorsprong (PB L 92 van 10.4.2018, blz. 6).

⁽¹³⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5236067/>

⁽¹⁴⁾ <https://efsa.onlinelibrary.wiley.com/doi/epdf/10.2903/j.efsa.2015.4302>

⁽¹⁵⁾ <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/abs/10.1111/ecog.02719>

Woensdag 30 mei 2018

- R. overwegende dat de Unie partij is bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake biologische diversiteit, op grond waarvan de partijen ervoor moeten zorgen dat activiteiten die binnen hun rechtsgebied of onder hun controle worden verricht, geen schade veroorzaken aan het milieu van andere staten ⁽¹⁶⁾; overwegende dat het besluit over het al dan niet verlengen van de toelating van genetisch gemodificeerde mais onder de jurisdictie van de Unie valt;
- S. overwegende dat de ontwikkeling van genetisch gemodificeerde gewassen die tolerantie geven voor verschillende selectieve herbiciden vooral te wijten is aan de snelle ontwikkeling van onkruidresistentie tegen glyfosaat in landen die sterk hebben ingezet op genetisch gemodificeerde gewassen; overwegende dat er in 2015 wereldwijd ten minste 29 glyfosaatresistente onkruidsoorten voorkwamen ⁽¹⁷⁾;
- T. overwegende dat na de stemming op 23 april 2018 het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid als bedoeld in artikel 35 van Verordening (EG) nr. 1829/2003 geen advies heeft geleverd;
- U. overwegende dat de Commissie meermaals haar ongenoegen heeft laten blijken over het feit dat ze sinds de inwerkingtreding van Verordening (EG) nr. 1829/2003 vergunningsbesluiten heeft moeten vaststellen die niet werden gesteund door het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid, en dat de terugzending van het dossier naar de Commissie voor het nemen van een definitief besluit – bedoeld als uitzondering voor de procedure in zijn geheel – de norm is geworden bij de besluitvorming over vergunningen betreffende genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders; overwegende dat ook voorzitter Juncker deze praktijk heeft betreurd en als ondemocratisch heeft bestempeld ⁽¹⁸⁾;
- V. overwegende dat het Parlement het wetgevingsvoorstel van 22 april 2015 tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1829/2003 op 28 oktober 2015 in eerste lezing ⁽¹⁹⁾ heeft verworpen en de Commissie heeft verzocht het voorstel in te trekken en een nieuw voorstel in te dienen;
- W. overwegende dat in overweging 14 van Verordening (EU) nr. 182/2011 wordt gesteld dat de Commissie zoveel mogelijk dusdanig moet handelen dat wordt voorkomen dat wordt ingegaan tegen een eventueel meerderheidsstandpunt binnen het comité van beroep dat afwijzend staat tegenover de gepastheid van een uitvoeringshandeling, met name wanneer die gevoelige kwesties betreft zoals gezondheid van de consument, voedselveiligheid en het milieu;
- X. overwegende dat in Verordening (EG) nr. 1829/2003 wordt bepaald dat genetisch gemodificeerde levensmiddelen of diervoeders geen negatieve effecten op de menselijke gezondheid, op de diergezondheid of op het milieu mogen hebben en dat de Commissie bij het opstellen van haar besluit om de vergunning te verlengen alle relevante bepalingen van het Unierecht en andere ter zake dienende factoren in aanmerking neemt;
1. is van mening dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie een overschrijding inhoudt van de uitvoeringsbevoegdheden waarin is voorzien in Verordening (EG) nr. 1829/2003;
2. is van mening dat het ontwerp van uitvoeringsbesluit van de Commissie niet in overeenstemming is met het recht van de Unie, doordat het niet verenigbaar is met het doel van Verordening (EG) nr. 1829/2003 om overeenkomstig de algemene beginselen die in Verordening (EG) nr. 178/2002 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁰⁾ zijn vastgesteld de basis te leggen voor het waarborgen van een hoog beschermingsniveau voor het leven en de gezondheid van de mens, de gezondheid en het welzijn van dieren, het milieu en de belangen van de consument met betrekking tot genetisch gemodificeerde levensmiddelen en diervoeders, waarbij de goede werking van de interne markt wordt gewaarborgd;
3. verzoekt de Commissie haar ontwerp van uitvoeringsbesluit in te trekken;
4. verzoekt de Commissie elk uitvoeringsbesluit met betrekking tot vergunningsaanvragen voor ggo's op te schorten totdat de vergunningsprocedure zodanig is herzien dat de tekortkomingen van de huidige procedure, die inadequaat is gebleken, zijn weg-gewerkt;
5. verzoekt de Commissie zich te houden aan haar toezeggingen in het kader van het VN-Verdrag inzake biologische diversiteit door alle invoer van genetisch gemodificeerde glyfosaattolerante planten op te schorten;

⁽¹⁶⁾ Artikel 3, <https://www.cbd.int/convention/articles/default.shtml?a=cbd-03>

⁽¹⁷⁾ <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC5606642/>

⁽¹⁸⁾ Hij deed dit onder meer in zijn openingstoespraak voor de plenaire zitting van het Europees Parlement, opgenomen in de politieke beleidslijnen voor de volgende Europese Commissie (Straatsburg, 15 juli 2014) of in zijn State of the Union van 2016 (Straatsburg, 14 september 2016).

⁽¹⁹⁾ PB C 355 van 20.10.2017, blz. 165.

⁽²⁰⁾ PB L 31 van 1.2.2002, blz. 1.

Woensdag 30 mei 2018

6. vraagt de Commissie in het bijzonder geen toestemming te verlenen voor de invoer van genetisch gemodificeerde planten voor gebruik als levensmiddel of als diervoeder die tolerant zijn gemaakt voor een herbicide waarvan het gebruik in de Unie niet is toegestaan (in dit geval glufosinaat, waarvan de vergunning verstrijkt op 31 juli 2018);
 7. verzoekt de Commissie geen enkele vergunning te verlenen voor herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen zonder dat er een volledige beoordeling is verricht van de residuen die afkomstig zijn van besproeiing met de complementaire herbiciden en hun commerciële toepassingen in de landen waar ze worden geteeld;
 8. verzoekt de Commissie de risicobeoordeling van de toepassing van complementaire herbiciden en hun residuen volledig op te nemen in de risicobeoordeling van herbicidetolerante genetisch gemodificeerde gewassen, ongeacht of het genetisch gemodificeerde gewas bestemd is voor teelt in de Unie of bedoeld is voor de invoer in de Unie voor levensmiddelen en diervoeders;
 9. herhaalt zijn belofte dringend vooruitgang te boeken met betrekking tot het voorstel van de Commissie tot wijziging van Verordening (EU) nr. 182/2011 en er onder andere voor te zorgen dat, als het Permanent Comité voor de voedselketen en de diergezondheid geen advies uitbrengt over de toelating van een ggo, hetzij voor de teelt, hetzij voor levensmiddelen en diervoeders, de Commissie het voorstel intrekt; vraagt de Raad dringend werk te maken van zijn behandeling van datzelfde voorstel van de Commissie;
 10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.
-

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0223

Conformiteit van visserijproducten met de criteria voor toegang tot de EU-markt**Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de uitvoering van controlemaatregelen voor de vaststelling van de conformiteit van visserijproducten met de criteria voor toegang tot de EU-markt (2017/2129(INI))**

(2020/C 76/07)

Het Europees Parlement,

- gezien Verordening (EU) nr. 1380/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 inzake het gemeenschappelijk visserijbeleid, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1954/2003 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 2371/2002 en (EG) nr. 639/2004 van de Raad en Besluit 2004/585/EG van de Raad ⁽¹⁾,
- gezien de controleregeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB), bestaande uit Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad ⁽²⁾, Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad ⁽³⁾ en Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1379/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 houdende een gemeenschappelijke marktordening voor visserijproducten en aquacultuurproducten, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 1184/2006 en (EG) nr. 1224/2009 van de Raad en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 104/2000 van de Raad ⁽⁵⁾,
- gezien Verordening (EG) nr. 854/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 houdende vaststelling van specifieke voorschriften voor de organisatie van de officiële controles van voor menselijke consumptie bestemde producten van dierlijke oorsprong ⁽⁶⁾,
- gezien Verordening (EU) nr. 1026/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 betreffende bepaalde maatregelen met het oog op de instandhouding van visbestanden ten aanzien van landen die niet-duurzame visserij toelaten ⁽⁷⁾,
- gezien Speciaal verslag nr. 19/2017 van de Europese Rekenkamer van december 2017, getiteld "Invoerprocedures: tekortkomingen in het rechtskader en een ondoeltreffende uitvoering zijn van invloed op de financiële belangen van de EU",
- gezien zijn resolutie van 27 april 2017 over het beheer van de visserijvloeden in de ultraperifere gebieden ⁽⁸⁾,
- gezien artikel 52 van zijn Reglement alsmede artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
- gezien het verslag van de Commissie visserij (A8-0156/2018),

- A. overwegende dat de EU de grootste markt voor visserij- en aquacultuurproducten ter wereld is, goed voor 24 % van de totale wereldwijde invoer in 2016, en dat de EU voor meer dan 60 % van haar consumptie van deze producten afhankelijk is van invoer;

⁽¹⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 22.

⁽²⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad van 20 november 2009 tot vaststelling van een communautaire controleregeling die de naleving van de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid moet garanderen, tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 847/96, (EG) nr. 2371/2002, (EG) nr. 811/2004, (EG) nr. 768/2005, (EG) nr. 2115/2005, (EG) nr. 2166/2005, (EG) nr. 388/2006, (EG) nr. 509/2007, (EG) nr. 676/2007, (EG) nr. 1098/2007, (EG) nr. 1300/2008, (EG) nr. 1342/2008 en tot intrekking van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1627/94 en (EG) nr. 1966/2006 (PB L 343 van 22.12.2009, blz. 1).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad van 29 september 2008 houdende de totstandbrenging van een communautair systeem om illegale, ongemelde en ongeregelde visserij te voorkomen, tegen te gaan en te beëindigen, tot wijziging van Verordeningen (EEG) nr. 2847/93, (EG) nr. 1936/2001 en (EG) nr. 601/2004 en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 1093/94 en (EG) nr. 1447/1999 (PB L 286 van 29.10.2008, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EU) 2017/2403 van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2017 inzake het duurzame beheer van externe vissersvloeden, en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1006/2008 van de Raad (PB L 347 van 28.12.2017, blz. 81).

⁽⁵⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB L 139 van 30.4.2004, blz. 206.

⁽⁷⁾ PB L 316 van 14.11.2012, blz. 34.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0195.

Woensdag 30 mei 2018

- B. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 8 juli 2010 over de regeling inzake de invoer van visserij- en aquacultuurproducten in de EU⁽⁹⁾ heeft benadrukt dat het één van de essentiële doelstellingen van het EU-beleid met betrekking tot de invoer van visserij- en aquacultuurproducten moet zijn om ervoor te zorgen dat invoerproducten in alle opzichten aan dezelfde vereisten beantwoorden die ook voor producten van de EU gelden, en dat EU-inspanningen inzake duurzame visvangst niet verenigbaar zijn met de import van producten afkomstig uit landen die hun visserijinspanningen intensiveren zonder zorg voor de duurzaamheid daarvan;
- C. overwegende dat de EU zich met de mededeling van de Commissie van 14 oktober 2015 getiteld "Handel voor iedereen: naar een meer verantwoord handels- en investeringsbeleid" (COM(2015)0497) verbindt tot een verantwoordelijker handelsbeleid als middel om de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen ten uitvoer te leggen;
- D. overwegende dat de lidstaten verantwoordelijk zijn om te controleren of vis van EU-producenten beantwoordt aan de sanitaire normen van de EU, en dat de Commissie voor ingevoerde vis derde landen machtigt tot het aanwijzen van inrichtingen die visserijproducten mogen uitvoeren naar de EU, op voorwaarde dat deze gelijkwaardige normen kunnen waarborgen;
- E. overwegende dat de ultraperifere regio's van de EU in het Caribisch gebied, de Indische Oceaan en de Atlantische Oceaan grenzen aan diverse derde landen wier voorschriften inzake visserij, productie en het in de handel brengen niet altijd overeenkomen met de Europese normen, waardoor er oneerlijke concurrentie met de lokale productie ontstaat;
- F. overwegende dat er met betrekking tot vissers tal van internationale instrumenten voorhanden zijn die moeten worden geratificeerd en uitgevoerd, zoals Verdrag nr. 188 van de Internationale Arbeidsorganisatie betreffende werk in de visserijsector (ILO C188), de Overeenkomst van Kaapstad van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van 2012 en het Internationaal Verdrag van de IMO betreffende de normen inzake opleiding, diplomering en wachtdienst van personeel van vissersschepen (STCW-F);
- G. overwegende dat in de conclusies van wetenschappelijk advies nr. 3/2017 van 29 november 2017, getiteld "Food from the Oceans" (Voedsel uit de oceaan), wordt geadviseerd de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen in te passen in alle beleidsdomeinen van de Unie en dezelfde aanpak te hanteren in andere internationale fora en bij de ondersteuning van andere regio's in de wereld, zodat er een evenwicht ontstaat tussen economische en milieudoelstellingen die verband houden met de productie van voedsel en met het mariene milieu;
1. merkt op dat EU-marktdeelnemers alleen visserij- en aquacultuurproducten in de handel mogen brengen als ze een uitgebreide reeks regels naleven en beantwoorden aan strenge criteria, waaronder de regels van het GVB en normen inzake sanitaire vereisten, arbeid, veiligheid van vaartuigen en milieu; wijst erop dat al deze normen worden ondersteund door regelingen om naleving te waarborgen; is ervan overtuigd dat de combinatie hiervan leidt tot de creatie van strenge normen inzake de kwaliteit en duurzaamheid van een product, waarop de EU-consument terecht is gaan rekenen;
2. is van mening dat het voor de duurzaamheid in derde landen goed zou zijn om voor hun visserij- en aquacultuurproducten de EU-normen inzake ecologische en sociale duurzaamheid na te leven, en dat dit ook bevorderlijk zou zijn voor een eerlijkere concurrentie tussen producten uit de EU en producten uit derde landen;
3. is bezorgd over het feit dat bij de invoer van deze producten minder controles worden verricht, waarbij in de eerste plaats wordt gekeken naar gezondheidsnormen en naar de verordening betreffende illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-verordening)⁽¹⁰⁾ en deze laatste controle enkel is bedoeld om te garanderen dat het product overeenkomstig de toepasselijke regels werd gevangen;
4. benadrukt dat de EU alleen kan waarborgen dat ingevoerde en Europese visserij- en aquacultuurproducten gelijk worden behandeld – hetgeen een centrale doelstelling moet zijn van het visserijbeleid – door te eisen dat alle ingevoerde producten voldoen aan zowel de EU-normen op het gebied van instandhouding en beheer als de krachtens de EU-wetgeving opgelegde hygiënevoorschriften; wijst erop dat dit zou bijdragen tot eerlijkere concurrentie en een opwaardering van de normen voor de exploitatie van mariene hulpbronnen in derde landen;
5. meent dat de inspanningen die de EU zich middels het GVB getroost om de bestanden in stand te houden en de visserij duurzaam te maken, niet verenigbaar zijn met de import van visserij- en aquacultuurproducten uit landen die hun visserijinspanningen opvoeren zonder zich te bekommeren om de duurzaamheid en die alleen oog hebben voor de kortetermijnwinsten;

⁽⁹⁾ PB C 351 E van 2.12.2011, blz. 119.

⁽¹⁰⁾ Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad.

Woensdag 30 mei 2018

6. uit zijn bezorgdheid over de verschillende regels voor het in de handel brengen van vis, een situatie die een discriminerende markt tot gevolg heeft, ten nadele van EU-visserij- en -producenten van aquacultuurproducten, en is van mening dat om die reden de controles op visserij- en aquacultuurproducten moeten worden opgevoerd en verbeterd;

7. is van mening dat de toepassing van de controleverordening ⁽¹¹⁾ in alle lidstaten moet worden aangescherpt, zodat de verordening op homogene en geharmoniseerde wijze wordt toegepast in alle stadia van de toeleveringsketen, met inbegrip van de diensten die worden geleverd in de detailhandel en in restaurants, en dit zowel voor EU-producten als voor ingevoerde producten; merkt op dat dit ook geldt voor etiketteringsvoorschriften;

Sanitaire normen

8. is verontrust door de vaststelling dat het door de Unie opgelegde systeem dat door de bevoegde autoriteiten van derde landen wordt gehanteerd voor de toetsing van de sanitaire normen voor naar de EU uitgevoerde visserijproducten onvoldoende garandeert dat deze normen te allen tijde worden nageleefd;

9. verzoekt de Commissie meer opleiding, technische bijstand en middelen voor institutionele capaciteitsopbouw te verstrekken om ontwikkelingslanden te helpen te voldoen aan de EU-regels; moedigt initiatieven aan zoals het programma "Betere opleiding voor veiliger voedsel" van het directoraat-generaal Gezondheid en Voedselveiligheid (DG SANTE), dat opleidingen voor officieel controlepersoneel uit ontwikkelingslanden organiseert over EU-normen voor visserij- en aquacultuurproducten;

10. wijst met nadruk op het belang van een strenge toepassing van Europese wetgeving die verband houdt met gezondheidsnormen en -inspecties in al haar aspecten (voedselveiligheid, traceerbaarheid, preventie) op ingevoerde visserij- en aquacultuurproducten, met inbegrip van diervoeder en grondstoffen voor diervoeder, aangezien dit essentiële aspecten zijn voor de bescherming van de consument; dringt er in die zin bij de Commissie op aan om haar programma voor inspecties in derde landen te verbeteren door de missies van het Voedsel- en Veterinair Bureau te verfijnen, hoofdzakelijk door het aantal gecontroleerde inrichtingen bij elke missie te verhogen, teneinde resultaten te verkrijgen die beter stroken met de realiteit van het derde land;

11. merkt op dat zelfs uit de controles die door DG SANTE zelf worden uitgevoerd blijkt dat sommige derde landen er totaal niet in slagen te garanderen dat producten beantwoorden aan de noodzakelijke gezondheidsnormen, althans wat vissers- en fabrieksvaartuigen en koelschepen betreft, hetgeen de gezondheidscontroles die worden verricht in inspectieposten aan de grenzen van de EU bemoeilijkt waar het gaat om controle op de naleving van de wettelijke sanitaire voorschriften;

12. beschouwt het als onrustwekkend dat niet-EU-vissersvaartuigen die actief zijn in de kustwateren van West-Afrika volgens waarnemingen moeite hebben om de traceerbaarheid van producten en de naleving van sanitaire normen te waarborgen; is van mening dat niet volledig kan worden vertrouwd op de echtheid van de certificaten die door derde landen worden toegekend aan vaartuigen en ondernemingen die naar de EU mogen uitvoeren;

13. meent dat het in tegenspraak is met het concept van de verantwoordelijkheid van de vlaggenstaat – dat ten grondslag ligt aan het GVB, met inbegrip van de IOO-verordening – om derde landen de mogelijkheid te bieden hun recht op het toekennen van deze certificaten te delegeren aan andere geselecteerde derde landen, zelfs aan een kuststaat, en dat dit met name geldt voor de verantwoordelijkheden van de vlaggenstaat die het vangstcertificaat valideert; is van mening dat de Commissie een einde moet stellen aan de praktijk om derde landen de mogelijkheid te bieden deze bevoegdheid te delegeren aan andere landen;

14. is bovendien van mening dat de bevoegde autoriteiten ten minste eenmaal per jaar een sanitaire controle van vissersvaartuigen moeten verrichten;

Arbeidsrechten

15. wijst op de tegenstelling tussen de erg lovenswaardige staat van dienst van de lidstaten met betrekking tot het ratificeren van arbeidsverdragen inzake zeevarenden, en hun buitengewoon povere staat van dienst wat betreft het ratificeren van verdragen die betrekking hebben op vissers, en spoort de lidstaten ertoe aan de desbetreffende instrumenten onmiddellijk te ratificeren, waaronder ILO C188, de Overeenkomst van Kaapstad en het SCTW-F;

⁽¹¹⁾ Verordening (EG) nr. 1224/2009 van de Raad.

Woensdag 30 mei 2018

16. is vol lof over de sociale partners die met succes gebruik hebben gemaakt van artikel 155 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) om Richtlijn (EU) 2017/159 van de Raad ⁽¹²⁾ tot stand te brengen, waarin ILO C188 gedeeltelijk ten uitvoer wordt gelegd, maar betreurt dat de richtlijn geen betrekking heeft op zelfstandige vissers; spoort de Commissie ertoe aan het proces te voltooien door met een voorstel voor een aanvullende richtlijn te komen waarin handhabingsbepalingen zijn opgenomen, net als ze heeft gedaan voor de scheepvaart;

17. dringt er in dit verband bij de Commissie op aan procedures op te starten om zich te beroepen op artikel 155 VWEU met betrekking tot het STCW-F-Verdrag, met het oog op een grotere veiligheid op zee bij het vissen, een beroepsbezigheid die alom bekendstaat als een van de gevaarlijkste ter wereld;

18. staat achter de voortdurende inspanningen om het visserijbeleid van de EU te verbeteren en ecologisch duurzamer te maken, teneinde het langdurige voortbestaan van kustgemeenschappen te waarborgen en een bron van voedzame levensmiddelen in stand te houden; is van mening dat dit haaks staat op de steeds verdere openstelling van de EU-markt voor visserijproducten uit derde landen met minder strikte beheersregelingen; ziet dit als een gebrek aan coherentie tussen het visserijbeleid en het handelsbeleid;

Handelsbeleid

19. betreurt dat de Commissie soms tegengestelde signalen geeft aan derde landen, bijvoorbeeld in de onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten, of wanneer ze een land betere toegang verleent tot de EU-markt, ook al is dit land in het kader van de IOO-verordening of de verordening inzake niet-duurzame visserij ⁽¹³⁾ aangemerkt als land dat niet meewerkt;

20. verzoekt de Commissie om het handelsbeleid en het visserijbeleid van de Unie nauw op elkaar af te stemmen, onder meer bij het voeren van onderhandelingen over handelsovereenkomsten waarin visserij aan bod komt; acht het van essentieel belang om een analyse te maken van de economische en sociale effecten van vrijhandelsovereenkomsten op de visserijproducten van de EU, om waar nodig te voorzien in passende vrijwaringsmaatregelen, en om bepaalde visserijproducten te beschouwen als gevoelig product;

21. is van mening dat de EU, als grootste importeur van visserijproducten ter wereld, met andere landen die op grote schaal vis importeren de politieke verantwoordelijkheid deelt om ervoor te zorgen dat de handelsvoorschriften van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) in overeenstemming zijn met de strengst mogelijke wereldwijde normen voor visserijbeheer en instandhouding van bestanden; verzoekt de Commissie in dit verband ervoor te zorgen dat de criteria voor eerlijke, transparante en duurzame handel in vis worden aangescherpt in de bilaterale en multilaterale handelsovereenkomsten van de EU;

22. vraagt met klem dat er in door de Commissie onderhandelde vrijhandelsovereenkomsten en andere multilaterale overeenkomsten met handelsbepalingen aangescherpte hoofdstukken over duurzame ontwikkeling worden opgenomen waarin specifieke aandachtspunten van de visserij aan de orde worden gesteld, meer bepaald:

— een expliciete bekrachtiging van de voorschriften van de IOO-verordening en een verbintenis van de kant van het derde land om een procedure te starten om te voorkomen dat IOO-producten in de handel worden gebracht in dat land, teneinde te verhinderen dat ze onrechtstreeks in de EU terechtkomen;

— de eis ten aanzien van het derde land om belangrijke internationale instrumenten op het gebied van visserij – zoals het VN-Verdrag inzake het recht van de zee, de VN-visbestandenovereenkomst, de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen van de FAO (VN-Voedsel- en Landbouworganisatie) en de FAO-nalevingsovereenkomst – te ratificeren en daadwerkelijk ten uitvoer te leggen, en om zich te houden aan de normen van de desbetreffende regionale organisaties voor visserijbeheer (ROVB's);

23. dringt erop aan dat daadwerkelijk rekening wordt gehouden met de belangen van de ultraperifere regio's bij het sluiten van partnerschapsovereenkomsten inzake duurzame visserij of handelsovereenkomsten met derde landen, en dat zo nodig wordt voorzien in uitsluiting van gevoelige producten;

24. verzoekt de Commissie bij het opstellen van een post-brex-it-overeenkomst de toegang tot de EU-markt van visserij- en aquacultuurproducten uit het Verenigd Koninkrijk afhankelijk te stellen van toegang tot de Britse wateren voor vaartuigen uit de EU en van toepassing van het GVB;

⁽¹²⁾ PB L 25 van 31.1.2017, blz. 12.

⁽¹³⁾ Verordening (EU) nr. 1026/2012.

Woensdag 30 mei 2018

25. verzoekt de Commissie een wijziging van de SAP-verordening ⁽¹⁴⁾ voor te stellen om daarin voor de visserij belangrijke instrumenten op te nemen, zoals het VN-Verdrag inzake het recht van de zee, de VN-visbestandenovereenkomst, de FAO-nalevingsovereenkomst en de overeenkomst inzake havenstaatmaatregelen van de FAO, die alle moeten worden geratificeerd en toegepast, alsook bepalingen op grond waarvan de SAP+-status kan worden opgeschort wanneer de bepalingen van die instrumenten niet worden nageleefd;

26. benadrukt dat de tekortkomingen bij de tenuitvoerlegging van de hoofdstukken in vrijhandelsovereenkomsten die betrekking hebben op handel en duurzame ontwikkeling alleen kunnen worden weggewerkt en dat de desbetreffende bepalingen alleen kracht kan worden bijgezet als er een bindend geschillenbeslechtingsmechanisme wordt ingevoerd (met overleg tussen regeringen, een panelprocedure, openbare toegang tot documenten en raadpleging van het maatschappelijk middenveld), met de mogelijkheid om sancties op te leggen wanneer internationale verbintenissen niet worden nagekomen;

27. is verontrust over de zwakke punten en mazen in de douanecontroles die beschreven worden in speciaal verslag nr. 19/2017 van de Europese Rekenkamer, en dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan dat zij de daarin vervatte aanbevelingen zo spoedig mogelijk uitvoeren;

28. wijst erop dat er naast de algemene verplichtingen inzake bekendmaking van niet-financiële informatie voor grote bedrijven ook nog aanvullende, aangescherpte vereisten inzake zorgvuldigheidsverplichtingen zijn opgelegd aan marktdeelnemers van elke omvang (met inbegrip van kleine en middelgrote ondernemingen) voor twee problematische sectoren – hout en conflictmineralen – die in de hele controleketen moeten worden toegepast; is van mening dat de visserij baat zou hebben bij soortgelijke verplichtingen en dringt er bij de Commissie op aan om na te gaan of het haalbaar is om voor visserijproducten zorgvuldigheidsvereisten in te voeren;

Handelsnormen

29. stelt vast dat de bepalingen van Verordening (EU) nr. 1379/2013 betreffende een gemeenschappelijke marktordening voor visserij- en aquacultuurproducten weliswaar van toepassing zijn op alle visserij- en aquacultuurproducten, maar dat de bepalingen betreffende etikettering voor consumenten slechts gelden voor een relatief kleine groep van producten en niet verplicht is voor bereidingen en conserven of verwerkte producten; is van mening dat de consumenteninformatie ook voor deze producten moet worden verbeterd, onder meer door bijkomende verplichte informatie aan te brengen op de etiketten; vindt dat de etikettering van deze producten moet worden verbeterd, zodat de consument goed geïnformeerd is en de traceerbaarheid van visserij- en aquacultuurproducten gewaarborgd is;

30. verzoekt de Commissie informatiecampagnes te bevorderen waarin wordt uitgelegd welke inspanningen de vis- en aquacultuurproducenten in de EU zich getroosten om duurzaamheid te garanderen, en waarin de nadruk wordt gelegd op de strenge kwaliteits- en milieunormen die de EU-wetgeving oplegt in vergelijking met die van derde landen;

31. is van mening dat de eerbiediging van hoge normen op het vlak van milieu, hygiëne en gezondheid en op sociaal vlak door de EU-vloot wordt gewaarborgd door een strikte naleving van het gemeenschappelijk visserijbeleid en van andere EU-wetgeving, en vraagt de Commissie bijgevolg met klem onverwijld de mogelijkheid te onderzoeken van de oprichting van een label tot identificatie van de visserijproducten van de EU;

32. is ervan overtuigd dat de Europese consumenten dikwijls andere keuzen zouden maken als ze beter ingelicht zouden zijn over de ware aard van producten in de winkelrekken, over hun geografische oorsprong, hun kwaliteit en de omstandigheden waarin deze producten zijn geproduceerd of gevangen;

33. is van mening dat ook de vermelding van de vlaggenstaat van het vaartuig dat de vis heeft gevangen deel moet uitmaken van de verplichte informatie op de etiketten van visserijproducten;

34. is ingenomen met de onlangs door de Commissie opgestarte evaluatie van handelsnormen die tientallen jaren geleden zijn vastgesteld, om na te gaan welke normen moeten worden toegepast in de context van de huidige handelspraktijken en de beschikbare technologieën voor de traceerbaarheid van producten;

Controleregeling

35. meent dat de drie verordeningen die samen de controleregeling vormen, kunnen worden beschouwd als een evenwichtig pakket en dat deze voor aanzienlijke verbeteringen hebben gezorgd in het visserijbeheer in de EU;

36. uit woorden van lof voor de Commissie voor de manier waarop zij de IOO-verordening ten uitvoer heeft gebracht met betrekking tot derde landen, waarmee ze heeft bewezen dat de EU in haar rol van verantwoordelijke markstaat een gigantische invloed kan uitoefenen op de wereldwijde visserij; dringt er bij de Commissie op aan druk te blijven uitoefenen op derde landen voor het treffen van maatregelen om te voorkomen dat uit IOO-visserij afkomstige producten op hun markt terechtkomen;

⁽¹⁴⁾ Verordening (EU) nr. 978/2012 (PB L 303 van 31.10.2012, blz. 1).

Woensdag 30 mei 2018

37. vestigt de aandacht op het onlangs gepubliceerde rapport van een aantal organisaties uit het maatschappelijk middenveld, waarin de invoerstromen van visserijproducten naar EU-landen worden geanalyseerd vanaf 2010, het jaar waarin de IOO-verordening in werking is getreden, en waarin wordt aangetoond hoe tekortkomingen in de controles op de invoer uit derde landen naar de lidstaten en niet-eenvormige normen ertoe kunnen leiden dat niet-conforme producten op de Europese markt belanden; verzoekt de lidstaten, de doorvoerlanden en de landen van bestemming dan ook om voor betere onderlinge coördinatie te zorgen om te garanderen dat vangstcertificaten die voor de invoer van visserijproducten worden afgegeven nauwkeuriger worden onderzocht; acht het van fundamenteel belang dat er een geharmoniseerd en gecoördineerd Europees computersysteem wordt opgezet dat de controles op de invoer van visserijproducten in de lidstaten kan vereenvoudigen;

38. is van mening dat de Commissie en sommige lidstaten er niet in zijn geslaagd alle drie de verordeningen strikt toe te passen en te handhaven, zoals blijkt uit documenten van de Commissie, de Rekenkamer en onafhankelijke waarnemers;

39. is van mening dat er naast de toepassing van de IOO-verordening ook een striktere controle moet plaatsvinden verderop in het proces van afzet van die vis, met name door middel van strengere audits ten aanzien van de lidstaten en van bedrijven die ervan worden verdacht producten te leveren die afkomstig zijn van illegale visserij;

40. verzoekt de Commissie alle beschikbare middelen aan te wenden om ervoor te zorgen dat alle landen die visserij- en aquacultuurproducten uitvoeren naar de EU een strikt beleid inzake de instandhouding van bestanden toepassen; spoort de Commissie ertoe aan om in alle geëigende fora met die landen samen te werken, met name in de ROVB's;

41. stelt vast dat mislukkingen op het vlak van tenuitvoerlegging betrekking hebben op vele aspecten, zoals:

- een ongelijk niveau van sancties en de mislukte toepassing van het puntensysteem in verschillende lidstaten;
- sancties die niet altijd voldoende afschrikkend, doeltreffend of evenredig zijn om herhaling van de inbreuken te voorkomen;
- ontoereikende gegevensvergaring en -uitwisseling door en tussen de lidstaten, met name vanwege het ontbreken van een gemeenschappelijke, compatibele databank;
- slechte traceerbaarheid van vis, onder meer bij het overschrijden van nationale grenzen;
- slechte controle op weging;
- grote verschillen op het vlak van de verificatie van ingevoerde producten en de plaats van binnenkomst, met inbegrip van vangstcertificaten;
- gebrek aan een voor alle lidstaten duidelijke en eenvormige definitie van ernstige inbreuken;

42. wijst erop dat moet worden gewaarborgd dat een geïmporteerd product dat in een haven van de ene lidstaat is afgekeurd, niet toch op de EU-markt komt via een haven van een andere lidstaat;

43. is het ermee eens dat sommige bepalingen van de controleverordeningen voor interpretatie vatbaar zijn en een uniforme tenuitvoerlegging in de weg hebben gestaan, maar is van mening dat de Commissie en de lidstaten met de nodige openheid en politieke wil grotere inspanningen zouden kunnen leveren om een beter geharmoniseerde uitvoering van de bestaande wetgeving te waarborgen, bijvoorbeeld door richtsnoeren en interpretaties te verstrekken;

44. wijst erop dat dit net de intentie was van de deskundigengroep inzake naleving van de verplichtingen uit hoofde van de visserijcontrole-regeling van de Europese Unie, die is opgericht in het kader van de GVB-hervorming als forum waar de diverse spelers open en oordeelvrij konden spreken over tekortkomingen, en betreurt dat de groep zich tot nu toe niet in die zin heeft ontwikkeld;

45. is van mening dat er veel meer moet worden gedaan om de onverkorte toepassing van het controlestelsel aan te moedigen, met passende vervolgmaatregelen in geval van gesignaleerde inbreuken, betere verslaglegging door de lidstaten over ondernomen acties, en uitwisseling van informatie tussen de lidstaten onderling en met de Commissie;

46. verzoekt de Commissie met klem alle middelen waarover zij beschikt aan te wenden om de lidstaten ertoe aan te sporen om de bepalingen van het controlestelsel volledig toe te passen, eventueel zelfs met inbegrip van inhouding van middelen uit het Europees Fonds voor maritieme zaken en visserij;

Woensdag 30 mei 2018

47. herhaalt de conclusie van zijn resolutie van 25 oktober 2016 over hoe we de controles op de visvangst homogeen kunnen maken in Europa ⁽¹³⁾ dat een herziening van de controleverordening of de IOO-verordening er specifiek op moet worden toegespitst om alleen die aspecten aan te pakken die doeltreffende en gelijke controles in alle lidstaten van de Unie in de weg staan;

48. dringt erop aan de bevoegdheden van het Europees Bureau voor visserijcontrole (EFCA) uit te breiden met het verrichten van controles op vaartuigen die onder de visserijovereenkomsten vallen, onder meer door bij de controles naar samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de ondertekenende staat te streven, en vraagt dat het EFCA met het oog hierop wordt voorzien van de nodige middelen;

49. betreurt ten eerste dat de Commissie heeft besloten een ingrijpende herziening van het hele controlestelsel te starten zonder overeenkomstig de richtsnoeren inzake beter wetgeven een behoorlijke openbare raadpleging te houden over de tenuitvoerlegging van de IOO-verordening, het mandaat van het EFCA of de herziening van het hele pakket; is van mening dat de organisatie van een formele openbare raadpleging over al deze elementen voordat er een herzieningsvoorstel wordt ingediend alle belanghebbenden de mogelijkheid zou bieden om voldoende inspraak te hebben in de herziening van deze uiterst kritieke pijler van het GVB;

50. wijst er nadrukkelijk op dat een herziening niet mag leiden tot een afzwakking van de huidige maatregelen, maar eerder een verbetering en versterking moet inhouden van gelijke voorwaarden op het gebied van visserijcontrole, als enige manier om de "gemeenschappelijke" dimensie van het gemeenschappelijk visserijbeleid te waarborgen;

51. hamert erop dat het herziene controlestelsel onder meer de volgende basisbeginselen moet omvatten:

- voor de hele EU geldende standaarden en normen inzake inspecties op zee, in de haven en in de volledige controleketen;
- volledige traceerbaarheid van vis in de diverse stadia van de controleketen, van het vaartuig tot het uiteindelijke verkooppunt;
- volledige gegevens over vangsten door alle exploitanten, met inbegrip van vaartuigen met een lengte van minder dan 10 meter en recreatievisserij;
- even hoge sancties in alle lidstaten;
- een gemeenschappelijke definitie van inbreuken;
- een door alle lidstaten op gelijke wijze toegepast puntensysteem;
- sancties die voldoende afschrikkend, doeltreffend en evenredig zijn;
- een voor de Commissie en alle lidstaten toegankelijk systeem voor de uitwisseling van alle informatie met betrekking tot waargenomen inbreuken en het wettelijk en gerechtelijk gevolg dat hieraan wordt gegeven;
- volledige toepassing van verbeteringen in de beschikbare technologieën, met de mogelijkheid om nieuwe technologieën toe te passen naarmate die zich ontwikkelen zonder dat daarvoor wetswijzigingen nodig zijn;
- ondubbelzinnige vaststelling van verantwoordelijkheden van de Commissie en de lidstaten en, indien van toepassing, de regio's binnen de lidstaten;
- geen regionalisering van de controleverordening;

52. verzoekt de Commissie zo spoedig mogelijk met haar voorstel voor de wijziging van de controleverordening te komen;

53. benadrukt dat de bepalingen en beginselen van de IOO-verordening op geen enkele manier mogen worden gewijzigd of afgezwakt, gezien het enorme succes van deze verordening en de effecten ervan op de visserij in de hele wereld;

54. hamert erop dat er bij het opnemen van derde landen in de procedures van de IOO-verordening voor de voorafgaande bepaling, de bepaling en het opstellen van de lijst geen enkele politieke inmenging mag zijn, en dat schrapping uit de lijst strikt gebaseerd moet zijn op de eis dat het betrokken land de door de Commissie noodzakelijk geachte verbeteringen volledig heeft gerealiseerd;

⁽¹³⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0407.

Woensdag 30 mei 2018

55. is van mening dat de rol van het EFCA versterkt moet worden om het bureau een grotere rol toe te kennen bij de toepassing van de controle- en IOO-verordeningen, met inbegrip van de verificatie en kruiscontrole van gegevens in de hele controleketen, de planning en coördinatie van inspecties door de Commissie en de lidstaten en de verificatie van vangstcertificaten;

o

o o

56. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0224

De toekomst van voedsel en landbouw

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de toekomst van voeding en landbouw (2018/2037(INI))

(2020/C 76/08)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 29 november 2017 getiteld "De toekomst van voeding en landbouw" (COM(2017)0713),
- gezien de artikelen 38 en 39 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) waarbij het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) en de bijbehorende doelstellingen zijn vastgesteld,
- gezien de artikelen 40 en 42 VWEU tot vaststelling van een gemeenschappelijke marktordening (GMO) voor landbouwproducten en de mate waarin de regels betreffende de mededinging op de voortbrenging van en de handel in landbouwproducten van toepassing zijn,
- gezien artikel 13 VWEU,
- gezien artikel 349 VWEU, waarin de status van de ultraperifere gebieden is vastgesteld en de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen op deze gebieden zijn neergelegd,
- gezien Verordening (EU) 2017/2393 van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2017 tot wijziging van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 inzake steun voor plattelandontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo), (EU) nr. 1306/2013 inzake de financiering, het beheer en de monitoring van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, (EU) nr. 1307/2013 tot vaststelling van voorschriften voor rechtstreekse betalingen aan landbouwers in het kader van de steunregelingen van het gemeenschappelijk landbouwbeleid, (EU) nr. 1308/2013 tot vaststelling van een gemeenschappelijke ordening van de markten voor landbouwproducten en (EU) nr. 652/2014 tot vaststelling van bepalingen betreffende het beheer van de uitgaven in verband met de voedselketen, diergezondheid en dierenwelzijn, alsmede in verband met plantgezondheid en teeltmateriaal ⁽¹⁾ ("omnibusverordening"),
- gezien Richtlijn 98/58/EG van de Raad van 20 juli 1998 inzake de bescherming van voor landbouwdoeleinden gehouden dieren ⁽²⁾,
- gezien het briefingdocument van de Europese Rekenkamer over de toekomst van het GLB, zoals bekendgemaakt op 19 maart 2018,
- gezien Richtlijn 2009/128/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 tot vaststelling van een kader voor communautaire actie ter verwezenlijking van een duurzaam gebruik van pesticiden ⁽³⁾ en het verslag van de Commissie van 10 oktober 2017 inzake de nationale actieplannen van de lidstaten en de vooruitgang op het gebied van de uitvoering van Richtlijn 2009/128/EG betreffende een duurzaam gebruik van pesticiden (COM(2017)0587),
- gezien zijn besluit van 6 februari 2018 over de instelling, bevoegdheden, aantal leden en ambtstermijn van de speciale commissie Toelatingsprocedure van de Unie voor pesticiden ⁽⁴⁾,
- gezien Speciaal verslag van de Rekenkamer nr. 16/2017 getiteld "Programmering van plattelandontwikkeling: minder complexiteit nodig en meer aandacht voor resultaten" en Speciaal verslag nr. 21/2017 getiteld "Vergroening: een complexere inkomenssteunregeling, die vanuit milieuoogpunt nog niet doeltreffend is",
- gezien de discussienota van de Commissie van 28 juni 2017 over de toekomst van de EU-financiën (COM(2017)0358),

⁽¹⁾ PB L 350 van 29.12.2017, blz. 15.

⁽²⁾ PB L 221 van 8.8.1998, blz. 23.

⁽³⁾ PB L 309 van 24.11.2009, blz. 71.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0022.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien de mededeling van de Commissie van 14 februari 2018 "Een nieuw, modern meerjarig financieel kader voor een Europese Unie die efficiënt haar prioriteiten verwezenlijkt na 2020" (COM(2018)0098),
- gezien de Cork 2.0-verklaring van 2016 getiteld "A Better Life in Rural Areas" (Een betere levenskwaliteit in plattlandsgebieden), die is afgegeven tijdens de Europese Conferentie over plattlandsontwikkeling,
- gezien zijn resolutie van 3 mei 2018 over de huidige situatie en de vooruitzichten van de schapen- en geitensector in de EU ⁽⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 17 april 2018 over een Europese strategie voor de bevordering van eiwithoudende gewassen – Aanmoediging van de productie van eiwithoudende en peulgewassen in de Europese landbouwsector ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 maart 2018 over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 1 maart 2018 inzake vooruitzichten en uitdagingen voor de bijenteeltsector in de EU ⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 27 april 2017 over de stand van zaken in verband met de concentratie van landbouwgrond in de EU: manieren om landbouwers betere toegang tot land te geven ⁽⁹⁾,
- gezien zijn resolutie van 4 april 2017 over vrouwen en hun rol in plattlandsgebieden ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 december 2016 over de instrumenten van het GLB ter vermindering van de prijschommelingen op de landbouwmarkten ⁽¹¹⁾,
- gezien zijn resolutie van 27 oktober 2016 over hoe het GLB de werkgelegenheid in landelijke gebieden kan verbeteren ⁽¹²⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 juni 2016 over de bevordering van innovatie en economische ontwikkeling in het toekomstige Europese landbouwbeheer ⁽¹³⁾,
- gezien zijn resolutie van 7 juli 2015 over de vooruitzichten van de zuivelmarkt van de EU – Evaluatie van de tenuitvoerlegging van het Zuivelpakket ⁽¹⁴⁾,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité over een mogelijke hervorming van het gemeenschappelijk landbouwbeleid ⁽¹⁵⁾,
- gezien het advies van het Europees Comité van de Regio's over het GLB na 2020 ⁽¹⁶⁾,
- gezien de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling van de VN (SDG's), waarvan de meeste relevant zijn voor het GLB,
- gezien het verslag van november 2016 van de taskforce landbouwmarkten getiteld "Naar betere marktresultaten: de positie van landbouwers in de toeleveringsketen versterken" en de conclusies daarvan,
- gezien de Overeenkomst van Parijs die is gesloten tijdens de VN-conferentie over klimaatverandering van 2015 (COP 21), en met name de verbintenissen die de Europese Unie is aangegaan in de vorm van "nationaal bepaalde bijdragen" om de wereldwijde doelstellingen van de overeenkomst te verwezenlijken,
- gezien het verslag van de Commissie van 15 december 2016 over de uitvoering van de regeling houdende specifieke maatregelen op landbouwgebied ten behoeve van de ultraperifere gebieden van de Unie (POSEI) (COM(2016)0797),

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0203.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0095.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0075.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0057.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0197.

⁽¹⁰⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0099.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0504.

⁽¹²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0427.

⁽¹³⁾ PB C 86 van 6.3.2018, blz. 62.

⁽¹⁴⁾ PB C 265 van 11.8.2017, blz. 7.

⁽¹⁵⁾ PB C 288 van 31.8.2017, blz. 10.

⁽¹⁶⁾ PB C 342 van 12.10.2017, blz. 10.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien de in 2016 aangekondigde evaluatie van de tenuitvoerlegging van het milieubeleid (EIR) (zie COM(2016)0316), een instrument dat er door een betere tenuitvoerlegging van de milieuwetgeving en het milieubeleid van de EU toe moet bijdragen om hieruit voordeel te halen ten behoeve van het bedrijfsleven en de burgers,
 - gezien de brief van de Commissie begrotingscontrole,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling en de adviezen van de Commissie ontwikkelings-samenwerking, de Commissie internationale handel, de Begrotingscommissie en de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid (A8-0178/2018),
- A. overwegende dat de Commissie in haar mededeling over de toekomst van voeding en landbouw erkent dat het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) een van de oudste en meest geïntegreerde beleidsterreinen van de EU en van wereldwijd strategisch belang is, en zodanig moet worden opgezet dat de land- en bosbouwsector van de EU dankzij het GLB in staat is te beantwoorden aan de gerechtvaardigde wensen van de burger inzake voedselzekerheid en -veiligheid en de kwaliteit en duurzaamheid van voedsel, maar ook die inzake milieuzorg, biodiversiteit en de bescherming van de natuurlijke hulpbronnen, klimaatactie, plattelandsontwikkeling, gezondheid, werkgelegenheid en strenge normen op het gebied van dierenwelzijn;
- B. overwegende dat nu vastgesteld moet worden dat het GLB aan hervorming toe is, wil het beter tegemoetkomen aan de behoeften van zowel zijn eerste doelgroep, de landbouwers, als de burgers in het algemeen;
- C. overwegende dat het GLB in heel Europa van cruciaal belang is voor ongeveer 12 miljoen landbouwbedrijven;
- D. overwegende dat landbouwgrond 47 % van het Europese grondgebied uitmaakt en dat er in de EU 22 miljoen landbouwers en werknemers in de landbouw zijn;
- E. overwegende dat het GLB gericht moet zijn op het waarborgen van voedselveiligheid en -soevereiniteit en van de veerkracht en duurzaamheid van de landbouwsystemen en -gebieden van de EU;
- F. overwegende dat de overkoepelende doelstelling van de EU van een multifunctionele, gediversifieerde, banenscheppende en eerlijke land- en bosbouwsector die wordt aangestuurd door duurzame landbouwpraktijken en waarin wordt gezorgd voor het behoud van levensvatbare familiebedrijven, die toegankelijk zijn voor en overgenomen kunnen worden door een nieuwe generatie, van essentieel belang blijft om de positieve externe effecten te sorteren en de collectieve goederen (voedingswaren, niet-voedingswaren en diensten) te leveren waar de Europese burger op rekent;
- G. overwegende dat het van het allergrootste belang is de huidige concentratie van macht in de handen van grootwinkelbedrijven en grote bedrijven een halt toe te roepen en terug te dringen;
- H. overwegende dat bij het wijzigen van het GLB moet worden uitgegaan van strategische doelstellingen ter versterking van het concurrentievermogen en ter waarborging van de kwaliteit en veiligheid van het voedsel;
- I. overwegende dat het GLB gedurende de afgelopen periode van meer dan 25 jaar regelmatig hervormingen heeft moeten ondergaan als gevolg van de openstelling van de Europese landbouw voor de internationale markten en door de opkomst van nieuwe uitdagingen zoals milieu en klimaat; overwegende dat het nu noodzakelijk is een nieuwe stap te zetten in dit voortdurende proces van aanpassing, om het GLB te vereenvoudigen, te moderniseren en om te buigen en ervoor te zorgen dat het in staat is de inkomsten van de landbouwers veilig te stellen en efficiënter tegemoet te komen aan de verwachtingen van de hele samenleving, met name als het gaat om voedselveiligheid en voedselzekerheid, klimaatverandering, volksgezondheid en werkgelegenheid, met waarborging van beleidszekerheid en financiële zekerheid voor de sector teneinde duurzame plattelandsgebieden te realiseren, het hoofd te bieden aan de uitdagingen op het gebied van voedselzekerheid en ervoor te zorgen dat de Europese milieu- en klimaatdoelstellingen worden gehaald, alsook de meerwaarde van de EU te vergroten;
- J. overwegende dat de mededeling van de Commissie over de lopende hervorming van het GLB weliswaar "De toekomst van voeding en landbouw" heet, maar dat de Commissie geen enkele garantie biedt voor het behoud van de GLB-begroting, en dat het van cruciaal belang is om dit te regelen voordat de komende wetgevingsvoorstellen worden ingediend; overwegende dat deze wetgevingsvoorstellen ervoor moeten zorgen dat er geen hernationalisering van het GLB plaatsvindt, dat de goede werking van de interne markt geen schade wordt toegebracht en dat er een echte vereenvoudiging voor de belanghebbenden tot stand wordt gebracht – niet alleen op EU-niveau, maar ook op het niveau van de lidstaten, op regionaal en lokaal niveau en binnen landbouwbedrijven – alsook dat flexibiliteit en rechtszekerheid worden gewaarborgd voor landbouwers en boseigenaren, zonder afbreuk te doen aan de hoge milieu-ambities, en dat de doelstellingen van het nieuwe GLB worden verwezenlijkt, zonder de lidstaten nieuwe beperkingen op te leggen en zo een nieuwe laag toe te voegen aan de reeds complexe structuur, wat tot vertragingen bij de uitvoering van nationale strategieën zou leiden;

Woensdag 30 mei 2018

- K. overwegende dat een nieuw uitvoeringssysteem een rechtstreekse band tussen de EU en de Europese landbouwers moet waarborgen;
- L. overwegende dat het GLB een belangrijke rol moet spelen bij het versterken van de productiviteit op de lange termijn en het concurrentievermogen van de sector en bij het voorkomen van stagnatie en volatiliteit van landbouwinkomens, aangezien deze inkomens ondanks de concentratie en intensivering van de productie en de toenemende productiviteit gemiddeld nog steeds lager liggen dan in de rest van de economie;
- M. overwegende dat rechtstreekse betalingen de eerste belangrijke vorm van stabiliteit en een inkomensvangnet voor landbouwers zijn, aangezien zij in bepaalde gebieden een aanzienlijk bestanddeel of zelfs wel 100 % van het jaarlijkse landbouwinkomen uitmaken; overwegende dat deze betalingen moeten worden voortgezet om landbouwers te helpen op gelijke voet te concurreren met derde landen;
- N. overwegende dat nieuwe waardeketens op het platteland op het gebied van de bio-economie een gunstig groei- en werkgelegenheidspotentieel bieden voor plattelandsgebieden;
- O. overwegende dat rechtstreekse betalingen meer gericht moeten zijn op landbouwers, aangezien zij de mensen zijn die bijdragen aan de stabiliteit en de toekomst van onze plattelandsgebieden en zij economische risico's lopen op de markt;
- P. overwegende dat landbouwers de afgelopen jaren zijn geconfronteerd met een steeds grotere prijsvolatiliteit, die samenhangt met prijschommelingen op mondiale markten en onzekerheid als gevolg van macro-economische ontwikkelingen, extern beleid, problemen op het gebied van handel, politieke en diplomatieke aangelegenheden, gezondheids crises, overproductie in bepaalde Europese sectoren, klimaatverandering en steeds vaker voorkomende extreme weersomstandigheden in de EU;
- Q. overwegende dat specifieke instrumenten voor mediterrane sectoren deel moeten blijven uitmaken van de eerste pijler;
- R. overwegende dat het van het allergrootste belang is flexibele en snel reagerende instrumenten te verschaffen die gevoelige en strategische sectoren in staat stellen structurele veranderingen, zoals de mogelijke gevolgen van de brexit of van goedgekeurde bilaterale handelsovereenkomsten met de voornaamste partners van de EU, het hoofd te bieden;
- S. overwegende dat sectorale strategieën voor groenten en fruit, wijn en de bijenteelt verplicht moeten blijven voor de producerende landen en dat de specifieke kenmerken van de desbetreffende instrumenten en voorschriften gehandhaafd moeten worden;
- T. overwegende dat het van cruciaal belang is een gelijk speelveld, eerlijke prijzen en een redelijke levensstandaard te waarborgen voor landbouwers in alle regio's en de EU-lidstaten en tegelijk betaalbare prijzen voor burgers en consumenten te waarborgen en ervoor te zorgen dat landbouwactiviteiten mogelijk zijn in alle delen van de Unie, ook in gebieden met natuurlijke beperkingen; overwegende dat het van cruciaal belang is de consumptie van en de toegang tot hoogwaardige en gezonde voeding te bevorderen, maar dat het tevens belangrijk is de verbintenissen op het gebied van sociale en ecologische duurzaamheid, klimaat, volksgezondheid, dieren- en plantengezondheid en -welzijn en een evenwichtige ontwikkeling van plattelandsgebieden na te komen;
- U. overwegende dat water en landbouw onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en dat het duurzaam beheer van water in de landbouwsector van essentieel belang is om een toereikende voedselproductie van hoge kwaliteit en de bescherming van de watervoorraden te waarborgen;
- V. overwegende dat het GLB in passende instrumenten moet voorzien om de kwetsbaarheid van de landbouw voor klimaatverandering aan te pakken en er tegelijkertijd voor te zorgen dat de druk die op de zoetwatervoorraad wordt uitgeoefend door de landbouwsector, die verantwoordelijk is voor 50 % van het zoetwatergebruik in de EU, wordt beperkt;
- W. overwegende dat er in het kader van meer gelijkheid en legitimiteit een geactualiseerd, eenvoudiger en eerlijker systeem van betalingen moet worden ingevoerd;
- X. overwegende dat het huidige GLB de instrumenten ontbeert die noodzakelijk zijn om een fatsoenlijk inkomen te garanderen dat ertoe bijdraagt dat oudere landbouwers waardig kunnen leven;

Woensdag 30 mei 2018

- Y. overwegende dat het ontbreekt aan toereikende instrumenten om aan te moedigen dat bedrijven van de oudere generatie landbouwers worden overgedragen aan de jongere generatie;
- Z. overwegende dat volgens het briefingdocument van de Europese Rekenkamer van maart 2018 over de toekomst van het GLB in 2010 tegenover elke 100 landbouwendernemers boven de 55 jaar slechts 14 landbouwendernemers stonden die jonger waren dan 35, en in 2013 nog maar 10,8; overwegende dat de gemiddelde leeftijd van landbouwers in de EU in de periode 2004-2013 is gestegen van 49,2 tot 51,4 jaar; overwegende dat de kleinste landbouwbedrijven meestal in handen van oudere landbouwers zijn;
- AA. overwegende dat zich door de toenemende mondiale handel nieuwe kansen en uitdagingen aandienen, onder meer in verband met milieu, klimaatverandering, bescherming van wateren, gebrek aan landbouwgrond en bodemdegradatie, en dat het daarvoor noodzakelijk wordt de internationale handelsregels aan te passen teneinde een gemeenschappelijk gelijk speelveld op basis van hoge normen en eerlijke en duurzame voorwaarden tot stand te brengen voor de uitwisseling van goederen en diensten, alsmede vernieuwde en doeltreffende handelsbeschermingsmechanismen, in overeenstemming met de bestaande sociale, economische en milieu-, gezondheids-, sanitaire en fytosanitaire en dierenwelzijnsnormen van de EU;
- AB. overwegende dat deze normen wereldwijd en met name in het kader van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) moeten worden bevorderd, terwijl de belangen van Europese producenten en consumenten worden beschermd door de Europese normen te waarborgen in handelsovereenkomsten voor invoer;
- AC. overwegende dat ca. 80 % van de benodigde eiwitten in de EU uit derde landen wordt ingevoerd en er tot dusver veel te weinig is gedaan om een eiwitstrategie in het GLB te verwerken;
- AD. overwegende dat de aandacht voor onderzoek en ontwikkeling met betrekking tot hulpbronnenbesparende product- en procesinnovatie weliswaar moet worden toegejuicht, maar dat er meer moet gebeuren om de onderzoekscapaciteit en infrastructuur te ontwikkelen die noodzakelijk zijn om de resultaten van onderzoek om te zetten in voedings- en landbouw-, en duurzame boslandbouwpraktijken, gefaciliteerd door toereikende steun, en om een aanpak met meerdere actoren te bevorderen waarbij de landbouwers centraal staan, ondersteund door onafhankelijke, transparante en in toereikende mate met openbare middelen gefinancierde landbouwvoorlichtingsdiensten in alle lidstaten en regio's en door kennisuitwisseling en opleidingsdiensten op het niveau van de lidstaten;
- AE. overwegende dat rechtstreekse investeringssteun beter moet worden afgestemd op de eisen van economische en milieuprestaties en daarbij rekening moet worden gehouden met de behoeften van de landbouwbedrijven zelf;
- AF. overwegende dat de Europese Unie een reeks programma's heeft ontwikkeld op het gebied van ruimtevaart (Egnos en Galileo) en aardobservatie (Copernicus) waarvan de mogelijkheden voor een gemakkelijker controle op de uitvoering van het GLB en de overgang van de Europese landbouw naar een precisielandbouw en een tweeledig, ecologisch en economisch prestatievermogen van de landbouwbedrijven, maximaal moeten worden benut;
- AG. overwegende dat het biotechnologisch onderzoek nu overwegend buiten de EU plaatsvindt, waarbij de nadruk doorgaans ligt op agrarisch-economische vraagstukken die voor de EU-sector niet van belang zijn, wat kan leiden tot verlies aan investeringen en focus;
- AH. overwegende dat de ervaring leert dat de productiekosten waarschijnlijk kunnen worden verminderd door te profiteren van natuurlijke processen om de opbrengsten en de veerkracht te verhogen, en deze processen aan te moedigen;
- AI. overwegende dat een concurrerende landbouw-, voedings- en bosbouwsector een grote rol moet blijven spelen bij het verwezenlijken van de milieu- en klimaatdoelstellingen van de EU als vastgesteld in internationale overeenkomsten als COP21 en de SDG's van de VN, waarbij landbouwers gestimuleerd en betaald worden voor hun bijdrage en gesteund worden door het wegnemen van onnodige wettelijke en administratieve lasten bij de maatregelen die ze nemen;
- AJ. overwegende dat de verwachte stijging van het mondiale jaarlijkse gemiddelde van de oppervlaktetemperatuur in de 21e eeuw en de onmiddellijke gevolgen daarvan voor de klimaatomstandigheden een ecologisch duurzaam voedselsysteem noodzakelijk maken dat een veilige en overvloedige productie waarborgt, maar tegelijkertijd voorkomt dat de Unie afhankelijk wordt van andere markten;

Woensdag 30 mei 2018

- AK. overwegende dat het van belang is dat het toekomstige GLB strookt met de SDG's, de Overeenkomst van Parijs en het EU-beleid, met name op het gebied van duurzaamheid, milieu, klimaat, volksgezondheid en voeding;
- AL. overwegende dat de landbouw een van de economische sectoren vormt die volgens de verordening inzake de verdeling van inspanningen moeten bijdragen tot de doelstelling om de broeikasgasemissies tegen 2030 met 30 % te verminderen ten opzichte van het niveau van 2005;
- AM. overwegende dat kleine landbouwbedrijven ongeveer 40 % van de landbouwbedrijven in de EU uitmaken, maar slechts 8 % van de GLB-subsidies ontvangen;
- AN. overwegende dat de 17 SDG's nieuwe, duidelijke doelstellingen voor het GLB in de periode na 2020 omvatten;
- AO. overwegende dat in het GLB gaandeweg milieudoelstellingen zijn geïntegreerd door ervoor te zorgen dat de desbetreffende voorschriften verenigbaar zijn met de milieueisen van de EU-wetgeving en dat landbouwers daaraan voldoen, en door duurzame landbouwpraktijken te bevorderen ter bescherming van het milieu en de biodiversiteit;
- AP. overwegende dat de geconsumeerde hoeveelheid verzadigde vetten en rood vlees nog steeds duidelijk boven de aanbevolen voedingsinname ligt en dat de voedingsindustrie nog steeds aanzienlijk bijdraagt tot broeikasgas- en stikstofemissies;
- AQ. overwegende dat door gesloten productiekringlopen, waarbij productie, verwerking en verpakking in dezelfde regio plaatsvinden, de meerwaarde in de regio in kwestie blijft, de lokale arbeidsmarkt meer werkgelegenheid te bieden heeft en landelijke gebieden nieuw leven kan worden ingeblazen;
- AR. overwegende dat het GLB economische en ecologische doelstellingen nastreeft die onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn en dat deze dualiteit in het kader van de hervorming van de eerste pijler en de vergroening behouden en zelfs versterkt moet worden om de overgang naar een duurzaam en goed presterend Europees landbouwmodel te bevorderen;
- AS. overwegende dat de Europese Unie bij het toekomstige GLB moet streven naar een aanzienlijke beperking van het gebruik van antibiotica in de landbouw en de voedingssector ter versterking van de duurzame landbouw;
- AT. overwegende dat de versterking van de veerkracht en duurzaamheid op lange termijn van de landbouwsystemen en -gronden van nut zal zijn voor de EU als geheel;
- AU. overwegende dat de Europese Rekenkamer heeft beklemtoond dat wegens de vergroeningsvereisten die de reeds bestaande praktijken vaak kenmerken, de vergroeningsbetalingen die in het kader van de hervorming van 2013 zijn ingevoerd bijkomende complexiteit en bureaucratie hebben gecreëerd, moeilijk te begrijpen zijn en volgens het advies van de Rekenkamer niet voldoende bijdragen aan een aanzienlijke verbetering van de prestaties van het GLB op het gebied van milieu en klimaat als gevolg van de opzet ervan, punten waarmee rekening moet worden gehouden bij het uitwerken van de nieuwe groene architectuur voor het GLB;
- AV. overwegende dat de Rekenkamer ernstige tekortkomingen heeft vastgesteld in verband met de uitvoering van de tweede pijler, met name ten aanzien van het lange goedkeuringsproces en de complexe en bureaucratische aard van de programma's voor plattelandsontwikkeling;
- AW. overwegende dat bij een empirisch onderbouwde metabeoordeling van wetenschappelijke studies ("Fitness Check") is gebleken dat vergroeningsmaatregelen niet tot een aanzienlijke verbetering van de milieuprestaties hebben geleid en dat dit voornamelijk te wijten is aan het feit dat reeds aan de desbetreffende vereisten werd voldaan;
- AX. overwegende dat de doelstellingen van de Cork 2.0-verklaring inzake een betere levenskwaliteit in plattlandsgebieden bepalen in verband met dynamische plattlandsgebieden, slimme multifunctionaliteit, biodiversiteit in de landbouw, de bosbouw en daarbuiten, zeldzame dierenrassen en instandhouding van gewassen omvatten, alsook bepalingen in verband met biologische landbouw, steun voor probleemgebieden en verplichtingen in het kader van Natura 2000; overwegende dat in de verklaring ook wordt gewezen op het belang van inspanningen om de ontvolking van plattlandsgebieden af te wenden, en de rol van vrouwen en jongeren daarbij, alsook op de noodzaak om beter gebruik te maken van de endogene hulpbronnen van plattlandsgebieden door geïntegreerde strategieën en multisectorale benaderingen ter versterking van de bottom-upbenadering ten uitvoer te leggen en synergieën tussen de diverse actoren tot stand te brengen, wat het noodzakelijk maakt dat er wordt geïnvesteerd in de levensvatbaarheid van de plattlandsgebieden, natuurlijke hulpbronnen worden behouden en efficiënter worden beheerd, klimaatactie wordt aangemoedigd, kennis en innovatie worden gestimuleerd, het bestuur van plattlandsgebieden wordt verbeterd en het plattlandsbeleid en de uitvoering ervan worden vereenvoudigd;

Woensdag 30 mei 2018

- AY. overwegende dat in het GLB rekening moet worden gehouden met minder begunstigde gebieden, bijvoorbeeld regio's waar de concurrentie tussen stedelijke ontwikkeling en landbouw groot is, omdat de landbouwers in dergelijke gebieden kampen met aanvullende beperkingen op de toegang tot land;
- AZ. overwegende dat minder begunstigde gebieden, zoals ultraperifere en berggebieden, in het kader van het GLB een vergoeding moeten blijven ontvangen voor de bijkomende kosten in verband met hun specifieke problemen teneinde de landbouwactiviteiten in dergelijke gebieden in stand te houden;
- BA. overwegende dat het GLB de nodige aandacht moet besteden aan de grote voordelen voor het milieu van bepaalde sectoren, zoals de schapen- en geitenteelt of de teelt van eiwithoudende gewassen;
- BB. overwegende dat de bijteelt van wezenlijk belang is voor de EU en een belangrijke bijdrage levert aan de samenleving, uit zowel economisch als milieuoogpunt;
- BC. overwegende dat het van essentieel belang is om de positie van landbouwers in de voedselvoorzieningsketen verder te versterken en om op de eengemaakte markt eerlijke concurrentie te waarborgen aan de hand van eerlijke en transparante regels die rekening houden met de specifieke kenmerken van de landbouw als het gaat om de relatie tussen productie en andere schakels van de voedselvoorzieningsketen, zowel upstream als downstream, en om te voorzien in stimulansen om risico's en crises doeltreffend te voorkomen met instrumenten voor een actief aanbodbeheer, die vraag en aanbod beter op elkaar kunnen afstemmen en door openbare instanties en op het niveau van de sector kunnen worden ingezet, zoals blijkt uit het verslag van de taskforce landbouwmarkten; overwegende dat aspecten die buiten de reikwijdte van het GLB vallen en van invloed zijn op het concurrentievermogen en het gelijke speelveld voor landbouwers eveneens naar behoren moeten worden afgewogen en geëvalueerd;
- BD. overwegende dat de nieuwe uitdagingen op het gebied van voedselzekerheid en voedselautonomie waar de Europese landbouw in het kader van de politieke prioriteiten van de EU mee te maken zal krijgen – zoals vermeld in de discussienota van de Commissie over de toekomst van de EU-financiën – tot gevolg hebben dat er in het volgend meerjarig financieel kader (MFK) moet worden voorzien in de handhaving of verhoging van een landbouwbegroting in euro in constante prijzen om zowel bestaande als nieuwe uitdagingen aan te pakken;
- BE. overwegende dat de samenleving van landbouwers verwacht dat ze hun praktijken aanpassen en volledig duurzaam worden, en dat ze bij deze overgang met overheidsmiddelen moeten worden gesteund;
- BF. overwegende dat wijzigingen van het huidige GLB zodanig moeten worden doorgevoerd dat de sector op stabiliteit kan blijven rekenen, en dat landbouwers en boseigenaren rechts- en planningszekerheid wordt geboden, door te voorzien in passende overgangsperiodes en -maatregelen;
- BG. overwegende dat het Parlement zijn rol bij het vaststellen van een duidelijk beleidskader ten volle moet kunnen spelen, teneinde een gemeenschappelijke ambitie op EU-niveau te behouden en voortzetting te geven aan het democratische debat over de strategische aspecten die van invloed zijn op het dagelijkse leven van alle burgers wat betreft het duurzaam gebruik van natuurlijke hulpbronnen, waaronder water, bodem en lucht, de kwaliteit van onze voeding, de financiële stabiliteit van landbouwproducenten, voedselveiligheid, gezondheid en de duurzame modernisering van landbouwpraktijken en praktijken inzake hygiëne, teneinde op Europees niveau een maatschappelijk contract tussen producenten en consumenten te sluiten;
- BH. overwegende dat een herziening van het GLB noodzakelijk is om het hoofd te kunnen bieden aan de huidige uitdagingen, dat de medewetgevers in staat gesteld moeten worden hun taken volledig uit te voeren binnen een vastgesteld tijdschema, en dat er onzekerheden bestaan met betrekking tot de brexit;
- BI. overwegende dat de voedselzekerheid in Europa in de toekomst zowel voor het VK als voor de EU-27 moet worden gewaarborgd en dat er daarbij alles aan moet worden gedaan om verstoringen van de voedselproductie en -voorziening voor beide partijen tot een minimum te beperken; overwegende dat alles in het werk moet worden gesteld om de milieu- en voedselveiligheidsnormen onderling op elkaar af te stemmen, teneinde te waarborgen dat de burgers van het VK en van de EU niet worden geconfronteerd met een vermindering van de kwaliteit of veiligheid van voedingsmiddelen;
- BJ. overwegende dat het herstel, de instandhouding en de versterking van land- en bosbouwgerelateerde ecosystemen, ook in Natura 2000-gebieden, behoren tot de zes grootste prioriteiten voor plattelandsontwikkeling in de EU;

Woensdag 30 mei 2018

- BK. overwegende dat de EU thans een eiwitstrategie uitwerkt om te bevorderen dat zij in haar eigen behoefte aan plantaardige eiwitten kan voorzien;
- BL. overwegende dat in 2017 124 miljoen mensen in 51 landen werden getroffen door ernstige voedselonzeekerheid, zijnde 16 miljoen meer dan in 2016; overwegende dat de meeste mensen die met voedselonzeekerheid te kampen hebben, in plattelandsgebieden leven;
- BM. overwegende dat gelijkheid tussen vrouwen en mannen een kerndoelstelling van de EU en haar lidstaten is; overwegende dat vrouwen in plattelandsgebieden tal van rollen vervullen die landbouwbedrijven en plattelandsgemeenschappen levensvatbaar helpen houden; overwegende dat inspanningen om de ontvolking van plattelandsgebieden af te wenden nauw samenhangen met de kansen voor vrouwen en jongeren; overwegende dat plattelandsvrouwen nog steeds voor talloze uitdagingen staan, en dat het beleid op het gebied van landbouw en plattelandontwikkeling niet in toereikende mate over een genderdimensie beschikt; overwegende dat het geslacht van de begunstigden van rechtstreekse betalingen of plattelandontwikkeling weliswaar geen betrouwbare indicator vormt voor het effect van programma's, maar dat vrouwen desalniettemin ondervertegenwoordigd zijn in de hoedanigheid van aanvrager of begunstigde;
- BN. overwegende dat, om de GLB-begroting tegenover de Europese belastingbetaler te verantwoorden, de financiering ervan in de toekomst gekoppeld moet zijn aan zowel de productie van veilige en hoogwaardige voeding als een duidelijke maatschappelijke meerwaarde in de vorm van duurzame landbouw, ambitieuze prestaties op het gebied van milieu en klimaat, de gezondheid en het welzijn van mens en dier, en andere effecten van het GLB op de samenleving, om voor een echt gelijk speelveld in de EU en daarbuiten te zorgen;
- BO. overwegende dat uit Speciale Eurobarometer 442 over de standpunten van de Europese bevolking ten aanzien van dierenwelzijn blijkt dat 82 % van de Europese burgers van mening is dat het dierenwelzijn in de landbouw beter moet worden beschermd;
- BP. overwegende dat het gebruik van pesticiden, de achteruitgang van de biodiversiteit en veranderingen in de landbouwmgeving negatieve gevolgen kunnen hebben voor het aantal bestuivers en de verscheidenheid aan soorten bestuivers; overwegende dat zowel gedomesticeerde als in het wild levende bestuivers met aanzienlijke uitdagingen worden geconfronteerd en dat dit nadelige gevolgen kan hebben voor de landbouw en de voedselzekerheid in de EU, gezien het feit dat de EU-productie grotendeels afhankelijk is van bestuivingsdiensten; overwegende dat in januari 2018 in het kader van het Europees bestuivingsinitiatief een openbare raadpleging is gestart om te bepalen welke benadering het meest geschikt en welke maatregelen noodzakelijk zijn om de achteruitgang van bestuivers in de EU een halt toe te roepen;
- BQ. overwegende dat er in het kader van plattelandontwikkeling een specifieke maatregel moet komen, gestoeld op de acht beginselen van geïntegreerde gewasbescherming van de Europese Unie, om een aanzienlijke vermindering van het gebruik van pesticiden aan te moedigen en de toepassing van niet-chemische alternatieven te bevorderen;
- BR. overwegende dat minder begunstigde gebieden, zoals ultraperifere en berggebieden, in het kader van het GLB een vergoeding moeten blijven ontvangen voor de bijkomende kosten in verband met hun specifieke problemen teneinde de landbouwactiviteiten in dergelijke gebieden in stand te houden;
- BS. overwegende dat bij de toepassing van het GLB-raamwerk in de ultraperifere gebieden de draagwijdte van artikel 349 VWEU volledig moet worden benut, aangezien deze gebieden in een bijzonder ongunstige positie verkeren als gevolg van sociaal-economische ontwikkelingen, met betrekking tot aspecten zoals vergrijzing en ontvolking; overwegende dat Posei een efficiënt instrument is dat erop gericht is de structurering van de sector te ontwikkelen en te versterken door in te spelen op de specifieke problemen van de landbouw in de ultraperifere gebieden; overwegende dat de Commissie in haar verslag aan het Parlement en de Raad van 15 december 2016 over de tenuitvoerlegging van Posei tot de conclusie komt dat "[r]ekening houdend met de beoordeling van het programma [...] een wijziging van de basisverordening (Verordening (EU) nr. 228/2013) niet noodzakelijk [wordt] geacht";
- BT. overwegende dat zowel bosbeheer als boslandbouw met een bovenlaag van houtvegetatie boven grasland of een landbouwgewas een aanzienlijke bijdrage kunnen leveren aan de veerkracht van landbouwbedrijven en landschappen en aan de uitvoering van de vereiste milieumaatregelen en maatregelen ter beperking van klimaatverandering, en daarbij bosbouw- of landbouwproducten dan wel andere ecosysteemdiensten kunnen leveren, en daarmee de doelstellingen van het GLB versterken en het voor de circulaire economie en de bio-economie mogelijk maken om bij te dragen aan nieuwe bedrijfsmodellen die landbouwers, bosbouwers en plattelandsgebieden ten goede komen; overwegende dat de EU-bosstrategie een samenhangende, holistische kijk op het bosbeheer en de vele voordelen van bossen bevordert, en de boswaardeketen als geheel benadert, en dat het GLB een belangrijke rol speelt bij de doelstellingen ervan, en bijzondere aandacht schenkt aan de mediterrane bossen, die meer te lijden hebben van klimaatverandering en branden, waardoor de biodiversiteit en het productiepotentieel van de landbouw in gevaar worden gebracht;

Woensdag 30 mei 2018

Nieuwe betrekkingen tussen de Europese Unie, de lidstaten, regio's en landbouwers

1. juicht het voornemen toe om het GLB ten gunste van landbouwers en om aan de verwachtingen van de burgers te voldoen, te vereenvoudigen en te moderniseren, maar benadrukt dat de absolute prioriteit bij een hervorming moet liggen bij de in het Verdrag van Rome opgenomen beginselen, de integriteit van de eengemaakte markt, en een echt gemeenschappelijk en door de EU adequaat gefinancierd beleid dat modern en resultaatgericht is, duurzame landbouw ondersteunt en veilige, kwalitatief hoogwaardige en diverse voedingsmiddelen, banen en groei in plattelandsgebieden garandeert;
2. neemt nota van de mededeling van de Commissie over de toekomst van voeding en landbouw en is verheugd dat zij erkent dat een van de GLB-doelstellingen erin moet bestaan het duurzame beheer van natuurlijke hulpbronnen te versterken en te waarborgen en bij te dragen tot de milieu- en klimaatdoelstellingen van de EU;
3. dringt aan op een GLB waarin het omvormen van alle Europese boerderijen tot ondernemingen die economische en milieu-prestatienormen verenigen de hoogste prioriteit heeft;
4. benadrukt dat het noodzakelijk is dat binnen het GLB de essentiële relatie tussen EU-wetgevers, landbouwers en burgers wordt gehandhaafd; wijst elke mogelijkheid die ertoe leidt dat het GLB opnieuw wordt genationaliseerd van de hand, aangezien dit zou leiden tot grotere onevenwichtigheden met betrekking tot de concurrentie op de eengemaakte markt;
5. wijst op de zeer belangrijke rol die kleine en middelgrote landbouwbedrijven spelen, een rol die moet worden erkend en naar waarde moet worden geschat;
6. wijst erop dat de flexibiliteit waarover de lidstaten momenteel beschikken met betrekking tot de opties die zijn opgenomen in basisregels, het mogelijk maakt om in te spelen op specifieke situaties, maar tegelijkertijd aantoont dat delen van het GLB niet langer als gemeenschappelijk kunnen worden beschouwd; onderstreept dat het noodzakelijk is de concurrentievoorwaarden binnen de eengemaakte markt te handhaven en een gelijk speelveld te garanderen met betrekking tot de toegang tot steun voor landbouwers in verschillende lidstaten of regio's, terwijl er adequate en efficiënte oplossingen nodig zijn om een eventueel risico op verstoring van de concurrentie of risico's voor de cohesie te beperken;
7. is van mening dat de lidstaten een redelijke mate van flexibiliteit moeten genieten binnen een krachtig gemeenschappelijk kader van op EU-niveau door de medewetgever goedgekeurde EU-regels, elementaire normen, interventie-instrumenten, controles en financiële toewijzingen, waarmee een gelijk speelveld voor landbouwers wordt gewaarborgd en met name een EU-benadering voor steun in het kader van de eerste pijler, om zo de naleving van de voorwaarden van eerlijke concurrentie te garanderen;
8. is van mening dat, teneinde de uitvoering van het GLB efficiënter te laten verlopen en beter af te stemmen op de reële omstandigheden in de diverse soorten landbouw in Europa, de nationale keuzen die worden gemaakt binnen het kader van de door de EU gedefinieerde reeks beschikbare instrumenten binnen de eerste en tweede pijler, moeten worden gestroomlijnd en dat de lidstaten in samenwerking met alle relevante belanghebbenden hun eigen samenhangende en op feiten gebaseerde nationale strategieën moeten opstellen op basis van EU-doelstellingen en -indicatoren met betrekking tot de belangrijkste soorten mogelijke interventie-instrumenten, die eveneens op EU-niveau moeten worden gedefinieerd, en de selectiecriteria ervan, binnen een duidelijk en gemeenschappelijk kader van in de EU geldende regels, waarbij de regels en beginselen van de eengemaakte markt naar behoren worden geëerbiedigd;
9. benadrukt dat aanvullende subsidiariteit enkel mag worden verleend als er sprake is van een sterke, gemeenschappelijke reeks EU-regels, -doelstellingen, -indicatoren en -controles;
10. vraagt de Commissie de nodige aanpassingen aan het volgende GLB aan te brengen om gehoor te geven aan de oproep van het Parlement om geen landbouwsubsidies te gebruiken voor het fokken van stieren die voor stierengevechten worden gebruikt;
11. onderstreept het risico van "gold-plating" op nationaal en regionaal niveau en de hoge mate van onzekerheid voor landbouwers vanwege de mogelijkheid die de lidstaten krijgen om hun nationale plannen onafhankelijk van elkaar uit te stippelen en hun beslissingen jaarlijks te herzien, afhankelijk van de standpunten van de zittende regeringen; verzoekt de Commissie dan ook om, naast haar wetgevingsvoorstellen, een duidelijk en eenvoudig model voor nationale strategische plannen aan de medewetgevers voor te leggen om hen in staat te stellen de draagwijdte, de gedetailleerdheid en de inhoud van die plannen te beoordelen – daar dit essentiële elementen zullen zijn van het toekomstige Commissievoorstel – en te verduidelijken aan de hand van welke criteria deze nationale strategieën zullen worden beoordeeld;
12. roept de Commissie op instrumenten te verschaffen voor een betere benutting van de synergieën tussen de middelen van het GLB en die van het cohesiebeleid;

Woensdag 30 mei 2018

13. benadrukt dat het toekomstige GLB de verdeling van bevoegdheden binnen de lidstaten, die vaak zijn vastgelegd in de grondwet, ten volle moet eerbiedigen, met name de wettelijke bevoegdheden van de regio's van de EU bij het uitwerken, beheren en uitvoeren van haar beleid, zoals het Elfpo; benadrukt dat moet worden gegarandeerd dat landbouwers en andere begunstigten naar behoren worden betrokken bij alle stadia van beleidsontwikkeling;
14. is verheugd dat de Commissie inspanningen levert om voor het ontwerp, de uitvoering en de controle van programma's een op resultaten gebaseerde benadering te hanteren, zodat de nadruk eerder ligt op betere prestaties dan op naleving, en tegelijkertijd zorgt voor passende en op risico's gebaseerde monitoring aan de hand van duidelijk omschreven, eenvoudigere, minder bureaucratische (met inbegrip van de preventie van gold-plating), degelijke, transparante en meetbare indicatoren op EU-niveau, met onder meer passende controles van het ontwerp van maatregelen en programma's, de tenuitvoerlegging en sancties van lidstaten; acht het noodzakelijk om uniforme basiscriteria in te voeren voor het vaststellen van vergelijkbare sancties op gelijkwaardige gevallen van niet-naleving met betrekking tot de verschillende maatregelen die de lidstaten of regio's instellen om de gemeenschappelijke, door de EU geformuleerde algemene doelstellingen te verwezenlijken;
15. benadrukt dat lidstaten bij een louter op resultaten gebaseerde benadering het risico lopen dat hun nationale toewijzingen achteraf worden verlaagd en financiering wordt opgeschort als zij, als gevolg van hun specifieke situatie, niet in staat zijn alle in hun nationale plannen uiteengezette resultaten te verwezenlijken;
16. erkent dat het nieuwe uitvoeringssysteem de komende jaren zal moeten worden geperfectioneerd en aangepast, zodat landbouwers niet worden gestraft als gevolg van de overgang naar een op resultaten gebaseerd model;
17. merkt echter op dat een potentiële vertraging in de goedkeuring van strategische plannen voor het GLB kan leiden tot late betalingen, een scenario dat moet worden voorkomen;
18. is van mening dat de lidstaten binnen de eerste pijler programma's moeten kunnen kiezen uit een prioritaire catalogus die door de EU wordt opgesteld;
19. roept ertoe op een systeem van passende institutionele en juridische aanpassingen te ontwikkelen dat bevorderlijk is voor de wijziging van het uitvoeringsmodel, om te voorkomen dat er aanvullende kosten moeten worden gemaakt en te vermijden dat de absorptie van fondsen in de lidstaten vermindert;
20. is van mening dat bij de verzameling van informatie gebruik moet worden gemaakt van satellietbeelden en databanken van het geïntegreerde beheers- en controlesysteem en niet van de gegevens die individuele landbouwers indienen;
21. verzoekt de Commissie relevante synergieën tot stand te brengen tussen de voornaamste ruimtevaartprogramma's van de EU en het GLB, en vooral met het Copernicus-programma, dat van specifiek belang is voor de landbouwgemeenschap op het gebied van klimaatverandering en milieucontrole;
22. dringt aan op maatregelen die de recycling van voedingsstoffen bevorderen; roept ertoe op om het landbouwstructuurbeleid in overeenstemming te brengen met de steunregeling voor milieumaatregelen, bijvoorbeeld door een betere combinatie van landbouw en veeteelt;
23. vraagt om de vereenvoudigde regeling voor kleine landbouwers (SFS) te behouden;
24. is van mening dat landbouwers met minder dan 5 hectare grond de kans moeten krijgen vrijwillig aan deze regeling deel te nemen;
25. verzoekt de Commissie om financiële en prestatiecontroles en audits uit te voeren om te waarborgen dat in alle lidstaten functies voldoen aan dezelfde hoge normen en worden uitgevoerd aan de hand van dezelfde criteria, ongeacht de grotere flexibiliteit voor de lidstaten op het gebied van het ontwerp en beheer van programma's, en met name om te waarborgen dat alle in aanmerking komende landbouwers en plattelandsgemeenschappen in alle lidstaten tijdig middelen krijgen uitbetaald en de administratieve lasten voor de begunstigten tot een minimum worden beperkt;
26. wijst erop dat het bij de vorige hervorming lastig was overeenstemming te bereiken over de definitie van een "actieve landbouwer"; is daarom van mening dat de output van een landbouwbedrijf (bijv. dat het land in goede landbouwkundige staat wordt gehouden, er goede veehouderijmethoden worden toegepast of een bijdrage wordt geleverd aan de circulaire economie) een gerichtere en beter kwantificeerbare oplossing zou kunnen zijn voor een dergelijke definitie;

Woensdag 30 mei 2018

27. verwerpt de bezuiniging van 25 % op de begroting voor de plattelandsontwikkeling, die in het recente voorstel inzake het MFK 2021-2027 van 2 mei 2018 is opgenomen; onderstreept dat bezuinigingen op de begroting voor de landbouw en de plattelandsontwikkeling niet mogen leiden tot een afzwakking van de ambitie in vergelijking met het huidige GLB;
28. is van mening dat alle spelers die betrokken zijn bij het proces van controle op de EU-financiën, waaronder de Rekenkamer, het resultaatgerichte controlesysteem op dezelfde manier moeten interpreteren, opdat de lidstaten en begunstigden niet worden geconfronteerd met onverwachte financiële correcties;
29. benadrukt dat landbouwers ondernemers zijn en dat hun ondernemingsvrijheden moeten worden gegarandeerd om ervoor te zorgen dat zij hun producten voor behoorlijke prijzen op de markt kunnen aanbieden;
30. benadrukt dat deeltijdlandbouwers en landbouwers met een gemengd inkomen niet mogen worden uitgesloten;
31. juicht het voorstel van de Commissie toe om de lidstaten, regio's en landbouwers een grotere flexibiliteit toe te kennen in het kader van een hogere financiële drempel voor de de-minimisregels op het gebied van landbouw, en ook de integriteit van de interne markt te behouden;
32. roept de Commissie bovendien op de lidstaten meer flexibiliteit te bieden in het kader van de regels met betrekking tot staatssteun voor de landbouw zodat zij landbouwers kunnen aanmoedigen uit voorzorg vrijwillig meer te sparen om beter voorbereid te zijn op door het klimaat veroorzaakte en gezondheidsrisico's, waarvan er steeds meer zijn, en economische crises;
33. roept er echter toe op de collectieve goederen die worden geleverd door micro- en kleine landbouwbedrijven, waaronder hun deelname aan coöperatieve en gemeenschapsinitiatieven, eerlijk te vergoeden;
34. roept de lidstaten op grotere synergieën na te streven tussen het GLB en ander beleid en andere fondsen, zoals de cohesie-, structuur- en andere investeringsfondsen, om in plattelandsgebieden een meervoudig effect teweeg te brengen;
35. pleit voor een betere beleidscoördinatie tussen het GLB en andere EU-beleidsmaatregelen en -acties, in het bijzonder met Richtlijn 2000/60/EG, Richtlijn 91/676/EEG en Verordening (EG) nr. 1107/2009 – als middel om een duurzame bescherming van de watervoorraden te verzekeren, waarvan de kwantiteit en kwaliteit negatief worden beïnvloed door de landbouw; pleit voor stimulansen ter bevordering van lokale samenwerkingsprojecten tussen landbouwers en waterleveranciers om zo te zorgen voor een betere bescherming van de watervoorraden;
36. merkt op dat veel dorpen en regio's in sommige lidstaten, ondanks hun rurale karakter, om administratieve redenen buiten het toepassingsgebied van plattelandsontwikkelingsprogramma's vallen, waardoor zij worden benadeeld;
37. roept de lidstaten op flexibeler benaderingen te overwegen om deze regio's en de producenten die er gevestigd zijn, niet te benadelen;

Een slim, efficiënt, duurzaam en eerlijk GLB – resultaten boeken voor landbouwers, burgers, plattelandsgebieden en het milieu

38. acht het noodzakelijk de huidige structuur met twee pijlers te behouden en benadrukt dat de pijlers samenhangend en complementair moeten zijn, waarbij de eerste pijler, die volledig met Europese fondsen wordt gefinancierd, een doeltreffend ondersteuningsmiddel vormt voor inkomenssteun, voor basismilieumaatregelen en voor de voortzetting van bestaande marktmaatregelen, en waarbij de tweede pijler tegemoetkomt aan de specifieke behoeften van de lidstaten; acht het tegelijkertijd echter noodzakelijk om landbouwers en andere begunstigden aan te sporen om acties te realiseren die ecologische en sociale collectieve goederen opleveren die niet door de markt worden vergoed, en om zowel nieuwe als bestaande landbouwmethoden op basis van gemeenschappelijke, uniforme en objectieve criteria te eerbiedigen, waarbij de lidstaten nog steeds de mogelijkheid moet worden geboden om specifieke benaderingen te hanteren om te beantwoorden aan lokale en sectorale omstandigheden; is van mening dat de overgang van alle Europese boerderijen naar duurzaamheid, en de volledige integratie van alle Europese boerderijen in de circulaire economie, waarbij economische en milieuprestatienormen worden verenigd zonder dat afbreuk wordt gedaan aan de sociale of arbeidsnormen, de hoogste prioriteit heeft;
39. herinnert de Commissie eraan dat de doelstellingen van het GLB, die zijn opgenomen in artikel 39 VWEU, als volgt luiden: de productiviteit van de landbouw doen toenemen om aldus de landbouwbevolking een redelijke levensstandaard te verzekeren, de markten stabiliseren, de voorziening veiligstellen en redelijke prijzen verzekeren bij de levering aan verbruikers;

Woensdag 30 mei 2018

40. ondersteunt het potentieel van technologische innovatie voor een slimme en efficiënte sector die resultaten levert op het gebied van duurzaamheid, met name wat betreft het efficiënte gebruik van hulpbronnen, het monitoren van de gezondheid van gewassen en dieren en het milieu;
41. verzoekt erom dat de toepassing van dergelijke innovaties via het GLB wordt vergemakkelijkt en ondersteund;
42. is van mening dat de toekomstige GLB-structuur alleen resultaten kan opleveren als er voldoende middelen worden vrijgemaakt; dringt er daarom op aan dat de begroting van het GLB (in constante euro) in het volgende MFK wordt gehandhaafd of verhoogd om de ambities van een herzien en efficiënt GLB na 2020 te kunnen waarmaken;
43. is van mening dat de landbouwsector bij een verdere liberalisering van de markt en de daarmee samenhangende vermindering van bescherming voor landbouwers, moet worden gecompenseerd, hetgeen in het bijzonder geldt voor landbouwbedrijven die worden geconfronteerd met concurrentienadelen – met name moeilijkheden die verband houden met het gebruik van landbouwgrond of met hun ligging in een bergachtig gebied –, en dat alleen dergelijke compensatiemaatregelen een extensief beheer van landbouwgrond en het behoud van het cultuurlandschap kunnen garanderen;
44. benadrukt dat de GLB-begroting moet worden afgestemd op toekomstige behoeften en uitdagingen, zoals degene die voortvloeien uit de brexit en de vrijhandelsovereenkomsten die de EU heeft gesloten met haar belangrijkste handelspartners;
45. wijst op de aanhoudende verschillen in ontwikkeling tussen stedelijke gebieden in verschillende regio's en lidstaten en is derhalve van mening dat cohesiecriteria een belangrijke rol moeten blijven spelen bij de distributie over de lidstaten van fondsen in het kader van de tweede pijler;
46. ondersteunt het belang van de toewijzing van een robuuste begroting voor de tweede pijler (beleid voor plattelandontwikkeling) binnen de gehele GLB-begroting;
47. is van mening dat landbouwers moeten worden ondersteund bij de transitie naar volledige duurzaamheid;
48. is van mening dat de ontwikkeling van nieuw beleid en nieuwe doelstellingen voor de EU niet ten koste mag gaan van een succesvol GLB en de bijbehorende middelen;
49. erkent de huidige onzekerheid omtrent de toekomstige GLB-begroting;
50. benadrukt dat het GLB wordt bekostigd met geld van belastingbetalers uit alle lidstaten en dat belastingbetalers in de hele EU recht hebben op zekerheid dat deze middelen alleen op gerichte en transparante wijze worden gebruikt;
51. is van mening dat nieuwe begrotingsonderdelen voor plattelandontwikkeling waarvoor geen extra middelen beschikbaar worden gesteld, moeten worden vermeden;
52. is van mening dat gerichtere steun noodzakelijk is voor diverse landbouwsystemen, met name kleine en middelgrote familiebedrijven en jonge landbouwers, zodat de regionale economieën kunnen worden versterkt door een landbouwsector die resultaten levert in economisch, ecologisch en maatschappelijk opzicht; is van mening dat dit kan worden verwezenlijkt door een verplicht herverdelend hoger steunpercentage voor de eerste hectaren van een bedrijf, dat is gekoppeld aan de gemiddelde omvang van een bedrijf in de lidstaten, gezien de grote verschillen in omvang van de landbouwbedrijven in de EU; benadrukt dat steun voor grotere bedrijven degressief moet zijn, rekening houdend met de schaalvoordelen, waarbij een verplicht maximumbedrag wordt ingesteld op Europees niveau, evenals flexibele criteria om rekening te houden met de capaciteit van boerderijen en coöperaties om stabiele werkgelegenheid te creëren waardoor mensen in plattelandgebieden blijven wonen; is van mening dat de middelen die beschikbaar komen door plafonnering en degressie, in de lidstaat of regio moeten blijven waarvan ze afkomstig zijn;
53. is van mening dat het cruciaal is te verzekeren dat steun wordt verstrekt aan "echte" landbouwers, die actief landbouw bedrijven om aan de kost te komen;
54. acht het noodzakelijk een vereenvoudigde regeling te handhaven voor kleine producenten om de toegang tot en het beheer van de rechtstreekse betalingen van het GLB voor hen te vereenvoudigen;

Woensdag 30 mei 2018

55. onderstreept dat in kaart dient te worden gebracht welke elementen centraal moeten staan in een goed gebalanceerd, transparant, eenvoudig en objectief systeem van sancties en stimulansen, in combinatie met een transparant systeem waarmee tijdig kan worden bepaald welke begunstigten in aanmerking komen voor overheidssteun voor het leveren van collectieve goederen, en dat een dergelijk systeem moet bestaan uit eenvoudige, vrijwillige en verplichte maatregelen en gericht moet zijn op resultaat om op die manier de nadruk te verschuiven van naleving naar feitelijke prestaties;

56. benadrukt dat er op het platteland ook veel deeltijdbedrijven en bedrijven met een gemengd inkomen voorkomen die landbouw bedrijven om in hun levensonderhoud te voorzien en daarmee echte landbouwers zijn in de zin van de mededeling van de Commissie;

57. dringt aan op modernisering van het bestaande systeem voor het berekenen van rechtstreekse betalingen in het kader van de eerste pijler, met name in lidstaten waar de waarde van de rechten nog steeds deels wordt gebaseerd op historische cijfers, door het te vervangen door een in de hele EU geldende methode voor het berekenen van betalingen, waarbij een basisbedrag bestemd is om het inkomenspeil van de landbouwers binnen bepaalde grenzen te ondersteunen en dat bedrag kan worden aangevuld met compensaties voor de bijdragen die zij leveren aan de totstandbrenging van collectieve goederen in overeenstemming met de EU-doelstellingen en streefcijfers tot 2030, teneinde het systeem eenvoudiger en transparanter te maken;

58. is ingenomen met de eenvoudige, gerechtvaardigde, transparante en gemakkelijk uitvoerbare regeling inzake een enkele areaalbetaling (REAB) die in veel lidstaten met succes wordt toegepast; roept er daarom toe op de REAB na 2020 te handhaven en ervoor te zorgen dat de regeling in alle lidstaten en door alle landbouwers wordt gebruikt;

59. onderstreept dat deze regeling in de plaats zou kunnen komen van het beheerstechnisch gecompliceerde systeem van betalingssaanspraken, wat zou leiden tot een aanzienlijke vermindering van de administratieve rompslomp;

60. is van mening dat deze nieuwe betalingen geen verhandelbare waren mogen worden zodat hun doeltreffendheid op de lange termijn kan worden gewaarborgd;

61. verzoekt de Commissie te onderzoeken of betalingsverzoeken noodzakelijk zijn met betrekking tot verenigbaarheid met de WTO-regels;

62. onderstreept dat de overheidsgelden van het huidige GLB die aan daadwerkelijke activiteiten van landbouwers worden besteed, zeer precieze en minutieuze controles ondergaan;

63. is van mening dat met betalingen strikte gemeenschappelijke voorwaarden moeten zijn gemoeid, onder andere met betrekking tot milieuprestaties en de levering van andere collectieve goederen zoals hoogwaardige werkgelegenheid;

64. herinnert eraan dat in de resolutie van het Parlement over de "stand van zaken in verband met de concentratie van landbouwgrond in de EU: manieren om landbouwers betere toegang tot land te geven" wordt erkend dat betalingen op basis van hoeveelheid grond zonder duidelijke voorwaarden leiden tot verstoringen van de grondmarkt en derhalve bijdragen aan de steeds grotere concentratie van landbouwgrond in een paar handen;

65. verduidelijkt dat collectieve goederen diensten zijn die boven de milieu-, klimaat- en dierenwelzijnswetgeving staan en onder meer betrekking hebben op waterbesparing, bescherming van de biodiversiteit, bescherming van de vruchtbaarheid van de bodem, bescherming van bestuivers, bescherming van de humuslaag en dierenwelzijn;

66. benadrukt dat de rechtstreekse betalingen eerlijk moeten worden verdeeld over de lidstaten, hetgeen essentieel is voor de werking van de interne markt, en waarbij rekening moet worden gehouden met objectieve criteria zoals de bedragen die de lidstaten ontvangen in het kader van eerste en tweede pijler en met het feit dat de natuurlijke omstandigheden, de werkgelegenheid en sociaal-economische factoren, de algemene levensstandaard, de productiekosten, in het bijzonder de kosten van grond, en de koopkracht niet overal in Europa gelijk zijn;

67. benadrukt dat een grotere convergentie tussen lidstaten van het bedrag aan directe betalingen alleen kan worden bereikt als de begroting voldoende wordt verhoogd;

68. onderstreept dat rechtstreekse betalingen tot doel hebben boeren te ondersteunen bij de productie van voedsel en de bescherming van het milieu en het dierenwelzijn;

Woensdag 30 mei 2018

69. is van mening dat betalingen in het kader van vrijwillige gekoppelde steun moeten worden behouden, onder de strikte voorwaarden dat een gelijk speelveld op de interne markt kan worden gewaarborgd, dat verstoring van de concurrentie (in het bijzonder met betrekking tot grondstoffen) wordt voorkomen, dat samenhang met de WTO-regels wordt gegarandeerd, en dat de verwezenlijking van milieu- en klimaatdoelen niet in gevaar wordt gebracht, maar dat deze betalingen alleen mogen worden geactiveerd na een beoordeling door de Commissie; is van mening dat vrijwillige gekoppelde steun een instrument is om tegemoet te komen aan de behoeften van kwetsbare sectoren en specifieke doelstellingen met betrekking tot het milieu, het klimaat of de kwaliteit en het op de markt brengen van landbouwproducten, om landbouwpraktijken te stimuleren die voldoen aan hoge dierenwelzijns- en milieunormen, om in te spelen op specifieke problemen, met name die welke voortkomen uit het structurele concurrentienadeel van achtergestelde en berggebieden, maar ook problemen die eerder tijdelijk van aard zijn en bijvoorbeeld het gevolg zijn van een verschuiving van de oude regeling op basis van rechten naar een nieuw systeem; is verder van mening dat vrijwillige gekoppelde steun ook een instrument is om strategisch belangrijke productie, zoals eiwithoudende gewassen, in de toekomst te bevorderen of om te voorzien in compensatie voor de effecten van vrijhandelsovereenkomsten; benadrukt voorts dat betalingen in het kader van vrijwillige gekoppelde steun belangrijk zijn om de verscheidenheid aan landbouwproducten, de werkgelegenheid in de landbouw en duurzame productiesystemen in de EU te behouden;

70. dringt erop aan dat betalingen uit de eerste pijler, met inbegrip van gekoppelde steun, per hectare en begunstigde worden beperkt tot het dubbele van het gemiddelde van de directe betalingen van de EU per hectare, dit om concurrentievervalsing te voorkomen;

71. wijst erop dat landbouwers in tal van lidstaten problemen ondervinden met de wisseling van generaties en het aantrekken van nieuwkomers en dat elke nationale of regionale strategie hier dan ook aandacht aan moet besteden aan de hand van een alomvattende benadering, waarbij alle financiële middelen van het GLB dienen te worden gemobiliseerd, met inbegrip van de aanvullende betalingen voor jonge landbouwers in de eerste pijler en maatregelen om jonge landbouwers te helpen opstarten in de tweede pijler, die beiden verplicht zouden moeten worden gemaakt voor de lidstaten, alsook ondersteuning van nieuwe financieringsinstrumenten, zoals een instrument om toegang tot kapitaal te geven indien de beschikbare middelen beperkt zijn; wijst verder op het belang van nationale maatregelen die regelgevings- en economische belemmeringen wegnemen en tegelijkertijd opvolgingsplanning, pensioneringspakketten en toegang tot land stimuleren, en samenwerking zoals partnerschappen, deelpacht, veehouderij op contract en huurovereenkomsten tussen jonge en oude landbouwers faciliteren en aanmoedigen; is van mening dat de staatssteunregels rekening moeten houden met het belang van generatiewisseling en de teloorgang van familiale landbouw moeten voorkomen;

72. is van mening dat de nieuwe wetgeving een duidelijker onderscheid moet maken tussen de criteria die de basis zijn van stimuleringsmaatregelen voor "jonge landbouwers" en voor "startende landbouwers" (jonge landbouwers op basis van leeftijd, startende landbouwers op basis van het aantal jaren sinds de oprichting van hun onderneming) om zo het potentieel voor beide groepen te verhogen en generatievernieuwing en verbetering van de levenskwaliteit in plattelandsgebieden te verwezenlijken;

73. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan te erkennen dat de nieuwe maatschappelijke, technologische en economische veranderingen, zoals schone energie, digitalisering en slimme oplossingen effecten hebben op het leven op het platteland;

74. vraagt de Commissie inspanningen te ondersteunen om de levenskwaliteit in plattelandsgebieden te verbeteren om mensen, en in het bijzonder jongeren, op die manier aan te moedigen op het platteland te blijven of daarnaar terug te keren, en dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om ondersteuning te geven bij de ontwikkeling van nieuwe diensten door ondernemers, op de eerste plaats aan vrouwen en jongeren;

75. stelt met zorg vast dat door het tekort aan arbeidskrachten in verscheidene landbouwsectoren landbouwactiviteiten worden gestaakt; vraagt om steun te verlenen teneinde werknemers in de landbouwsector aan te trekken;

76. benadrukt het belang van het delen van succesvolle modellen uit lidstaten waarmee jonge en oudere landbouwers ten behoeve van generatievernieuwing worden samengebracht;

77. doet de aanbeveling om de toegang tot financiële middelen te verbeteren door nieuwkomers leningen met rentesubsidie te verstrekken;

78. wijst erop dat er speciale aandacht en geïntegreerde inspanningen nodig zijn om plattelandsgebieden en rurale woongebieden tot slimme dorpen te laten ontwikkelen;

Woensdag 30 mei 2018

79. pleit voor een betere samenwerking met de EIB en het Europees Investeringsfonds (EIF) om financieringsinstrumenten in het leven te kunnen roepen ten behoeve van jonge landbouwers in alle lidstaten;

80. dringt aan op een gelijk speelveld voor speciale technologische verbeteringen voor landelijke knooppunten en netwerken;

81. onderstreept het belang van plattelandsontwikkeling, met inbegrip van het Leader-initiatief, voor het verbeteren van de synergieën van verschillende beleidsmaatregelen en het versterken van het concurrentievermogen, voor het bevorderen van doeltreffende en duurzame economieën, voor het ondersteunen van duurzame en multifunctionele land- en bosbouw die voedings- en niet-voedingsproducten produceren en diensten verlenen, die toegevoegde waarde en banen genereren; benadrukt het belang van plattelandsontwikkeling voor het stimuleren van partnerschappen tussen landbouwers, lokale gemeenschappen en het maatschappelijk middenveld, en het bevorderen van bijkomende ondernemersactiviteiten en -kansen, die vaak niet-verplaatsbaar zijn, in de agrosector, het agrotourisme, de rechtstreekse verkoop, door de gemeenschap gesteunde landbouw, de bio-economie, en de duurzame productie van bio-energie en hernieuwbare energie, die allemaal het behoud van economische activiteit in de regio helpen waarborgen; benadrukt daarom het belang van financiële versterking van de tweede pijler, waardoor het vermogen wordt vergroot om inkomsten te genereren, ontvolking, werkloosheid en armoede aan te pakken en sociale inclusie te stimuleren, alsmede om sociale diensten te verlenen en de sociaal-economische structuren in plattelandsgebieden te versterken, met als algemeen doel om de kwaliteit van het bestaan in die gebieden te verbeteren;

82. doet een beroep op de Commissie om in de zittingsperiode vanaf 2020 een benadering te kiezen waarbij voor investeringen van meerdere fondsen gebruik kan worden gemaakt, om zo te zorgen voor een soepele tenuitvoerlegging van de geïntegreerde plattelandsontwikkelingsinstrumenten, zoals het slimmedorpeninitiatief;

83. vraagt om een nieuw fonds voor vanuit de gemeenschap geleide lokale ontwikkeling in het leven te roepen, voortbouwend op het Leader-initiatief en de ervaringen daaromtrent, met een reservering van 10 % in alle structuurfondsen voor doelstellingen die zijn bepaald in door lokale gemeenschappen geleide strategieën, zonder afbakening tussen de structuurfondsen, die op gedecentraliseerde basis moeten worden ingezet;

84. benadrukt dat plattelandsontwikkelingsprogramma's toegevoegde waarde voor landbouwbedrijven dienen te hebben en hun belangrijke rol dienen te behouden bij het mogelijk maken van langetermijnactie met betrekking tot innovatieve praktijken en agromilieumaatregelen;

85. is van mening dat binnen het Leader-initiatief extra aandacht moet worden besteed aan de behoeften en projecten van microfamiliebedrijven die verder gaat dan de noodzakelijke financiële steun;

86. is van mening dat is aangetoond dat plattelandsgebieden landbouwactiviteiten nodig hebben die in handen zijn van kleine en middelgrote bedrijven van mannelijke en vrouwelijke landbouwers;

87. onderstreept het belang van de handhaving van specifieke compenserende steun voor bedrijven in probleemgebieden, overeenkomstig de door de lidstaten in het licht van hun specifieke lokale kenmerken vastgestelde voorwaarden;

88. wijst er bovendien met nadruk op dat de toepassing van financiële instrumenten bij plattelandsontwikkeling op vrijwillige basis dient te geschieden en dat de investeringen in plattelandsgebieden versterkt moeten worden;

89. verzoekt de Commissie maatregelen voor het initiatief inzake slimme dorpen vast te stellen om van slimme dorpen een prioriteit te maken in het volgende beleid inzake plattelandsontwikkeling;

90. is van mening dat onder de tweede pijler vallende financiering van bijenteelt gericht en doeltreffender moet worden, en dat het nieuwe wetgevingskader moet voorzien in een nieuwe onder de eerste pijler vallende steunregeling voor bijenhouders, met inbegrip van directe steun per bijengemeenschap;

91. benadrukt dat er een hoger cofinancieringspercentage moet gaan naar maatregelen die zijdelings met de landbouw verband houden;

Woensdag 30 mei 2018

92. verzoekt de Commissie om een nieuwe, samenhangende, versterkte en vereenvoudigde randvoorwaardenregeling in te voeren in de eerste pijler, waarin de verschillende bestaande soorten milieuacties kunnen worden opgenomen en ten uitvoer gelegd, zoals het huidige systeem van randvoorwaarden en vergroeningsmaatregelen; benadrukt dat de basisvereisten van de eerste pijler voor het bereiken van duurzame landbouwontwikkeling verplicht moeten zijn en duidelijk de maatregelen en resultaten moeten vermelden die van landbouwers worden verwacht, om een gelijk speelveld te waarborgen, terwijl ze tegelijkertijd moeten zorgen voor minimale bureaucratie voor landbouwbedrijven en, met inachtneming van lokale omstandigheden, passende controle door de lidstaten; dringt daarnaast aan op een nieuwe en eenvoudige regeling die verplicht is voor lidstaten en facultatief voor landbouwers, gebaseerd op EU-regels die verder gaan dan de basisvereisten teneinde de omschakeling van landbouwers naar duurzame technieken en klimaat- en milieupraktijken die bovendien verenigbaar zijn met de agromilieu- en klimaatmaatregelen in de tweede pijler te stimuleren; is van mening dat de tenuitvoerlegging van deze regeling moet worden vastgelegd in de nationale strategische plannen binnen een EU-kader;

93. verzoekt de Commissie te garanderen dat agromilieu- en klimaatmaatregelen voor plattelandsonwikkeling compensatie zullen blijven bieden voor de aanvullende kosten en de inkomstenderving in verband met de vrijwillige invoering van milieu- en klimaatvriendelijke praktijken door landbouwers, met de mogelijkheid om een extra stimulans te bieden om te investeren in milieubescherming, biodiversiteit en het hulpbronnenefficiëntie; is van mening dat deze programma's vereenvoudigd, doelgerichter en efficiënter moeten worden zodat landbouwers daadwerkelijk resultaten kunnen boeken bij de verwezenlijking van ambitieuze beleidsdoelen met betrekking tot milieubescherming, biodiversiteit, waterbeheer en klimaatactie en beperking van klimaatverandering, terwijl ze tegelijkertijd moeten zorgen voor minimale bureaucratie voor landbouwbedrijven en, met inachtneming van lokale omstandigheden, passende controle door lidstaten;

94. dringt erop aan dat behalve de bedrijven die conform artikel 11 van Verordening (EG) nr. 834/2007 zuiver ecologische of biologische landbouw bedrijven en conform artikel 43 van Verordening (EU) nr. 1307/2013 zijn vrijgesteld van vergroeningsvereisten, ook de bedrijven worden vrijgesteld die de agromilieumaatregelen als bedoeld in Verordening (EU) nr. 1305/2013 uitvoeren;

95. onderstreept dat de mediterrane regio's van de EU kwetsbaarder zijn voor de effecten van klimaatverandering, zoals droogten, bosbranden en woestijnvorming, en dat landbouwers in deze gebieden derhalve grotere inspanningen zullen moeten leveren om hun bedrijfsvoering aan het veranderde milieu aan te passen;

96. is van oordeel dat er in de toekomstige wetgevingsvoorstellen van de Commissie voor moet worden gezorgd dat zo veel mogelijk landbouwers worden ondersteund bij hun op een duurzamere ontwikkeling van de landbouw gerichte moderniseringsinspanningen;

97. roept ertoe op om ter vereenvoudiging van het GLB de huidige vrijstelling te handhaven en de kleinste bedrijven, van maximaal 15 hectare, niet te belasten met aanvullende milieu- en klimaatmaatregelen uit hoofde van het GLB;

98. stelt voor om deze nieuwe vorm van vergroening vergezeld te doen gaan van aanzienlijke, gecoördineerde en doeltreffendere middelen in de tweede pijler, waarbij gerichte materiële en immateriële investeringen (kennisoverdracht, opleiding, advies, de uitwisseling van knowhow, netwerken en innovatie via de Europese innovatiepartnerschappen) een nieuwe manier vormen om verandering aan te jagen;

99. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat haar wetgevingsvoorstellen voor de GLB-hervorming passende maatregelen en instrumenten bevatten waardoor de productie van eiwithoudende gewassen wordt geïntegreerd in verbeterde vruchtwisselingsystemen om het huidige proteïnetekort weg te werken, de inkomens van de landbouwers te verbeteren en in te spelen op de hoofdproblemen waarmee de landbouw kampt, zoals klimaatverandering, biodiversiteitsverlies, bodemverarming en de bescherming en het beheer van watervoorraden;

100. is van mening dat een minimumbedrag van de totale beschikbare begroting voor de tweede pijler moet worden toegewezen aan agromilieu- en klimaatmaatregelen, waaronder biologische landbouw, CO₂-vastlegging, bodemgezondheid, duurzame maatregelen voor bosbeheer, nutriëntenbeheerplanning voor de bescherming van biodiversiteit, en bestuiving en genetische diversiteit bij dieren en planten; wijst in dit verband op het belang van het behoud van Natura 2000-betalingen en de waarborging dat zij toereikend zijn om een echte stimulans te vormen voor landbouwers;

101. onderstreept de noodzaak van betalingen in het kader van plattelandsonwikkeling aan mannelijke en vrouwelijke landbouwers die zich bevinden in gebieden met natuurlijke beperkingen, met moeilijke klimatologische omstandigheden, steile hellingen of beperkingen op het vlak van bodemkwaliteit; verzoekt om een vereenvoudiging en een betere focus van het plan voor gebieden met natuurlijke beperkingen voor de periode na 2020;

Woensdag 30 mei 2018

102. herinnert eraan reeds te hebben onderstreept dat bij de geschiktheidscontrole van de Natura-richtlijn werd benadrukt dat voor meer samenhang met het GLB moet worden gezorgd, en wijst op de zorgwekkende achteruitgang van soorten en habitats in verband met de landbouw; verzoekt de Commissie de impact van het GLB op de biodiversiteit te evalueren; pleit voorts voor hogere Natura 2000-betalingen om meer prikkels te bieden voor de bescherming van Natura 2000-gebieden, die in zeer slechte staat verkeren;

103. vraagt om de tenuitvoerlegging en versterking van klimaatvriendelijke landbouwmaatregelen, aangezien het effect van klimaatverandering op de landbouw in Europa in de toekomst zal toenemen;

104. is van oordeel dat de risico's die samenhangen met klimaatverandering en bodemdegradatie op alle landbouwgrond door het GLB moeten worden beheerst door te investeren in veerkrachtige en solide agro-ecosystemen, in ecologische infrastructuur om bebouwbare akkergrond te creëren, alsook door de bodemerosie terug te dringen, wisselbouw in te voeren of te verlengen, meer bomen toe te voegen aan het landschap en de biologische en structurele diversiteit binnen het landbouwbedrijf te bevorderen;

105. is van oordeel dat het gebruik van oogstafval in plattlandsgebieden als een vernieuwbare, efficiënte en duurzame energiebron ondersteund en gestimuleerd moet worden;

106. verzoekt de Commissie om innovatie, onderzoek en modernisering op het gebied van landbouw, boslandbouw en de voedingssector te stimuleren via de ondersteuning van een krachtig adviesstelsel en opleidingen die beter zijn afgestemd op de behoeften van GLB-begunstigden bij de ontwikkeling van hun praktijken in de richting van grotere duurzaamheid en bescherming van hulpbronnen, en door het ondersteunen van de toepassing van slimme technologieën om efficiënter te reageren op de uitdagingen op het gebied van gezondheid, milieu en concurrentie; benadrukt dat opleiding en voorlichting een allereerste voorwaarde moeten zijn bij het ontwerp en de uitvoering van programma's in alle lidstaten en dat het stimuleren van de overdracht van knowhow en de uitwisseling van modellen inzake beste praktijken tussen coöperaties en producentenorganisaties in de verschillende lidstaten, bijvoorbeeld via het Europees systeem voor gezondheidsinformatie en -kennis (AKIS), essentieel is; is van mening dat agro-ecologische methoden en de beginselen die aan precisielandbouw ten grondslag liggen aanzienlijke voordelen voor het milieu kunnen opleveren, het inkomen van landbouwers kunnen verhogen, het gebruik van landbouwmachines kunnen beperken en de hulpbronnen efficiëntie aanzienlijk kunnen verhogen;

107. benadrukt hoe belangrijk en noodzakelijk het is dat het GLB, Horizon 2020 en andere ondersteunende financieringsregelingen landbouwers aanmoedigen om in nieuwe, aan de omvang van hun bedrijf aangepaste technologieën te investeren, zoals instrumenten voor precisielandbouw en digitale landbouw die de veerkracht en de milieueffecten van de landbouw verbeteren;

108. doet een beroep op de Commissie om de ontwikkeling en invoering van innovatieve technologieën voor alle soorten landbouwbedrijven te stimuleren, ongeacht hun grootte en productie, of zij conventioneel of biologisch zijn, of het om een veehouderij of een akkerbedrijf gaat, en of zij een kleine of grote schaal hebben;

109. vraagt de Commissie een GLB uit te werken dat zorgt voor meer innovatie, bijdraagt aan vorderingen op het gebied van de bio-economie en oplossingen aanreikt voor de biodiversiteit, het klimaat en het milieu;

110. verzoekt de Commissie aandacht te besteden aan de levenskwaliteit in plattlandsgebieden en het leven daar aantrekkelijk te maken voor iedereen, met name voor de jongere generatie;

111. is van mening dat de digitalisering en de binnen het GLB gestimuleerde precisielandbouw er niet toe mogen leiden dat landbouwers afhankelijker worden van aanvullende input of externe financiering of dat hen daardoor de toegang tot middelen wordt belet, maar dat deze van het open-sourcetype moeten zijn en op een inclusieve manier met landbouwers samen moeten worden ontwikkeld;

112. vraagt dat de huidige programma's voor plattlandsontwikkeling, zoals goedgekeurd overeenkomstig artikel 10, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1305/2013, van toepassing blijven tot 2024 of tot het moment dat er een nieuwe hervorming is aangenomen, onverminderd een bijstelling van het totale bedrag aan EU-steun voor plattlandsontwikkeling;

113. is ingenomen met de inzet die de Commissie laat zien bij het promoten van het concept van slimme dorpen in de EU, dat het mogelijk maakt om door middel van een beter gecoördineerde ontwikkeling van de verschillende maatregelen de onvoldoende breedbandverbindingen, arbeidsmogelijkheden en dienstverlening in plattlandsgebieden aan te pakken;

Woensdag 30 mei 2018

114. eist dat er via maatregelen in de tweede pijler gericht op investeringen in veiligheidsmaatregelen en opleiding actie wordt ondernemen tegen het serieuze probleem van bedrijfsongelukken, die op EU-landbouwbedrijven tot letsel en gevallen met dodelijke afloop leiden;
115. dringt erop aan dat in het kader van de opbouw van een EU-strategie voor eiwithoudende gewassen het eenmalig toepassen van gewasbeschermingsmiddelen vóór of kort na het zaaien op alle akkers met eiwithoudende gewassen is toegestaan;
116. is van mening dat investeringen in innovatie, onderwijs en opleiding essentieel zijn voor de toekomst van de Europese landbouw;
117. wijst er met nadruk op dat een resultaatgerichte benadering op lidstaat- en regionaal niveau en door certificeringsregelingen geleverde innovatieve oplossingen nader moeten worden onderzocht in het kader van het toekomstige GLB, zonder nieuwe bureaucratie en controles ter plaatse;
118. spreekt zich nadrukkelijk uit voor de invoering van doelgerichte moderniserings- en structuurverbeteringsmaatregelen in de tweede pijler om doelstellingen met hoge prioriteit te realiseren, zoals Digital Farming 4.0;
119. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om de toegang van kleinschalige landbouwers en gemarginaliseerde groepen tot zaden en landbouwbenodigdheden te waarborgen en te stimuleren, evenals de uitwisseling van zaden en het publieke eigendom daarvan, tegelijk met duurzame traditionele technieken die een waarborg vormen voor het als mensenrecht erkende recht op voeding;
120. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om meer nadruk te leggen op ondernemingskansen met betrekking tot diensten aan en vanuit dorpen;
121. merkt op dat elk landbouwbedrijf anders is en dat er dan ook behoefte is aan individuele oplossingen;

Een sterke positie voor landbouwers in het mondiale voedselsysteem

122. verzoekt de Commissie het huidige kader van integrale gemeenschappelijke marktordening (integrale GMO) binnen de eerste pijler te behouden, met inbegrip van de specifieke beleidsinstrumenten en marktnormen, en de EU-regelingen voor fruit, groenten en melk op school te verbeteren; wijst op het belang van bestaande productiebeheersystemen voor specifieke producten en het behoud van verplichte programma's voor individuele sectoren (wijn, groenten en fruit, olijfolie, en bijenteelt) voor producerende landen, met als uiteindelijke doel om de duurzaamheid en het concurrentievermogen van elke sector te verbeteren, een gelijk speelveld te behouden en te zorgen voor toegang voor alle landbouwers;
123. is van mening dat de positieve en "marktgeoriënteerde" ervaring van de operationele programma's van de integrale gemeenschappelijke marktordening in de groenten- en fruitsector, ten uitvoer gelegd door producentenorganisaties en gefinancierd op basis van de waarde van de productie, hun nut hebben bewezen voor het verbeteren van het concurrentievermogen, de structurering en de duurzaamheid van de doelsectoren; verzoekt de Commissie daarom te overwegen om soortgelijke operationele programma's in te voeren voor andere sectoren; is van mening dat dit met name van nut kan zijn voor producentenorganisaties waarin melkboeren in berg- en perifere gebieden van de Unie verenigd zijn en die hoogwaardige kwaliteitsproducten verwerken en op de markt brengen, en zo de melkproductie in deze moeilijke productiegebieden in stand houden;
124. wijst erop dat ongelijke marktmacht een kostendekkende productie in de zuivelsector belemmert;
125. vraagt aandacht voor de mogelijkheid om de regeling voor vrijwillige melkproductiebeperking bij de GMO onder te brengen;
126. vraagt om de invoering van een nieuw zelfhulpinstrument voor olijfolie waarmee olie kan worden opgeslagen in jaren met overproductie en de olie voor de markt kan worden vrijgegeven als de productie lager is dan de vraag;

Woensdag 30 mei 2018

127. benadrukt met klem dat het van cruciaal belang is dat het volgende GLB landbouwers op een efficiëntere, eerlijkere en snellere wijze ondersteunt, opdat deze zich staande kunnen houden in een context van prijs- en inkomensvolatiliteit als gevolg van klimaat-, gezondheids- en marktrisico's en slechte weersomstandigheden, door aanvullende stimulansen en marktomstandigheden te creëren voor de ontwikkeling en vrijwillige toepassing van risicobeheer- en stabiliseringsinstrumenten (verzekeringsregelingen, inkomensstabiliseringsinstrumenten, mechanismen voor individuele voorzieningen en onderlinge fondsen), en door toegang en verenigbaarheid met de bestaande nationale regelingen te waarborgen;

128. roept op tot betere ondersteuning om de productie van peulgewassen in de EU te verhogen en tot het verlenen van specifieke steun aan extensieve veehouderijen van schapen en geiten, gezien de baten die deze sectoren opleveren voor het milieu, en de noodzaak om de afhankelijkheid van de EU van de invoer van eiwitten voor veevoer te verminderen;

129. benadrukt dat een toekomstgericht GLB dusdanig moet zijn vormgegeven dat kritieke gezondheidskwesties beter worden aangepakt, zoals die met betrekking tot antimicrobiële resistentie, de luchtkwaliteit en gezondere voeding;

130. onderstreept de uitdagingen voor de gezondheid van dieren en mensen als gevolg van antimicrobiële resistentie; is van mening dat het nieuwe rechtskader actief moet aanzetten tot een betere diergezondheid en dierenwelzijn als middel ter bestrijding van antibioticaresistentie, waardoor de volksgezondheid en de landbouwsector als geheel betere bescherming genieten;

131. wijst op het feit dat marktrisico's ook kunnen worden beheerd door de markttoegang van landbouw- en voedingsproducten uit de EU tot exportmarkten te verbeteren;

132. hamert erop dat de positie van primaire producenten in de voedselvoorzieningsketen moet worden versterkt, met name door een eerlijke verdeling van de toegevoegde waarde tussen producenten, verwerkers en de kleinhandel te garanderen, door de financiële middelen en stimulansen in te voeren die nodig zijn om de oprichting en ontwikkeling van economische organisaties te ondersteunen, zowel verticaal als horizontaal, zoals producentenorganisaties, met inbegrip van coöperaties en hun verenigingen en brancheorganisaties, door uniforme minimumnormen vast te stellen om oneerlijke en onrechtmatige handelspraktijken in de voedselvoorzieningsketen te bestrijden en door transparantie op de markten te versterken, alsook door betere instrumenten voor crisispreventie te ontwikkelen;

133. onderstreept dat overeenkomstig de doelstellingen van artikel 39 VWEU en de in artikel 42 VWEU bedoelde uitzondering, de omnibusverordening de juridische verhouding tussen de bepalingen van de verordening inzake de integrale gemeenschappelijke marktorganisatie en de mededingingsregels van de EU heeft verduidelijkt en nieuwe collectieve mogelijkheden voor landbouwers heeft ingevoerd om hun onderhandelingspositie in de voedselvoorzieningsketen te versterken; is van mening dat deze bepalingen essentieel zijn binnen het kader van het toekomstige GLB en verder moeten worden verbeterd;

134. is van mening dat, voortbouwend op de leerervaringen met de werking van de verschillende EU-marktobservatoria (melk, vlees, suiker en gewassen), deze instrumenten moeten worden uitgebreid naar andere landbouwsectoren en verder moeten worden ontwikkeld om betrouwbare gegevens en prognoses te bieden aan marktdeelnemers, zodat zij vroegtijdig gewaarschuwd kunnen worden en bij marktverstoringen snelle en preventieve maatregelen kunnen nemen om crises te voorkomen;

135. dringt aan op betere ondersteuning en bevordering van lokale markten en korte voedselvoorzieningsketens; benadrukt de noodzaak om lokale diensten voor korte voedselvoorzieningsketens te ontwikkelen;

136. roept de Commissie op om de regels voor producentenorganisaties en brancheorganisaties verder te verduidelijken en waar nodig te actualiseren, met name wat betreft het mededingingsbeleid en de maatregelen en afspraken van brancheorganisaties, om te voorzien in de maatschappelijke behoeften;

137. benadrukt dat de historische marktbeheerinstrumenten van het GLB (overheidsinterventie en particuliere opslag) in de context van een gemondialiseerde economie niet langer efficiënt genoeg zijn en dat risicobeheerinstrumenten niet altijd toereikend zijn om het hoofd te bieden aan aanzienlijke prijsvolatiliteit en ernstige marktverstoringen;

138. benadrukt daarom dat de integrale gemeenschappelijke marktordening in het toekomstige GLB een belangrijke rol als vangnet moet blijven spelen bij het snel stabiliseren van landbouwmarkten en het anticiperen op crises, en benadrukt het belang van de omnibusverordening voor het faciliteren en aanmoedigen van het complementaire gebruik van innovatieve instrumenten voor markt- en crisisbeheer, zoals vrijwillige sectorale overeenkomsten tussen producenten, producentenorganisaties, verenigingen van producentenorganisaties en brancheorganisaties en verwerkers om het aanbod in kwantitatieve zin te beheren (zoals de EU-reductieregeling voor melkproductie), en waar passend te verminderen, gebruikmakend van de ervaringen die zijn opgedaan tijdens de laatste marktcrises, met name in de zuivelsector;

Woensdag 30 mei 2018

139. is verheugd over het werk dat wordt verricht ter ontwikkeling van een duurzame EU-strategie voor eiwitten;

140. constateert de noodzaak om in de hele EU lokale en regionale markten voor peulgewassen te creëren, hun milieuprestaties te verbeteren door het gebruik van wisselteelt, waarbij ook de afhankelijkheid van geïmporteerd diervoeder, meststoffen en pesticiden wordt verminderd, en om het rendabeler en economisch aantrekkelijk te maken om over te stappen op duurzamere landbouwpraktijken;

141. is van mening dat de beheermaatregelen voor het aanbod van kazen en ham met een beschermde oorsprongsbenaming of een beschermde geografische aanduiding, alsook die voor het aanbod van wijn hun doeltreffendheid hebben bewezen doordat zij de duurzaamheid, de concurrentiepositie en de kwaliteit van de betrokken producten hebben verbeterd en daarom moeten worden gehandhaafd en waar nodig moeten worden uitgebreid naar alle producten met kwaliteitslabels, in overeenstemming met de doelstellingen van het GLB;

142. dringt aan op een diepgaande herziening van de huidige regeling van de crisisreserve met het oog op de invoering van een praktisch en onafhankelijk EU-landbouwcrisisfonds dat wordt uitgezonderd van het begrotingsbeginsel van jaarperiodiciteit, zodat er begrotingsoverdrachten kunnen plaatsvinden van het ene jaar naar het andere, met name wanneer de marktprijzen hoog genoeg zijn, en tegelijkertijd de crisisreserve tijdens de hele MFK-periode op een constant niveau kan worden gehouden, waardoor snellere, meer samenhangende en doeltreffendere preventieve acties en antwoorden mogelijk zijn als aanvulling op het gebruik van markt- en risico-beheerinstrumenten in het geval van ernstige crisissituaties, met inbegrip van crises die economische gevolgen hebben voor landbouwers als gevolg van problemen met de gezondheid van dieren, plantenziekten en voedselveiligheid alsook problemen die voortvloeien uit externe schokken die een invloed hebben op de landbouw;

143. is van mening dat handelsovereenkomsten weliswaar gunstig zijn voor sommige landbouwsectoren in de EU, en nodig zijn om de positie van de EU op de mondiale landbouwmarkt te versterken en gunstig zijn voor de EU-economie als geheel, maar dat ze ook een aantal uitdagingen met zich meebrengen, met name voor kleine en middelgrote landbouwbedrijven en gevoelige sectoren, waarmee rekening moet worden gehouden, zoals de eerbiediging van sanitaire, fytosanitaire, milieu-, sociale en dierenwelzijnsnormen, die vragen om samenhang tussen het handelsbeleid en bepaalde doelstellingen van het GLB en die geen afbreuk mogen doen aan de hoge normen van Europa of Europese plattelandsgebieden in gevaar mogen brengen;

144. benadrukt dat door de toepassing van verschillende normen het risico toeneemt dat Europese productieactiviteiten naar derde landen worden verplaatst, ten koste van de plattelandsontwikkeling, het milieu en, in bepaalde gevallen, de voedselkwaliteit;

145. benadrukt dat de behoefte aan sterkere vrijwaringsmechanismen ook voorop moet staan bij de discussie over toekomstige handelsakkoorden (Mercosur, Nieuw-Zeeland, Australië enz.) en hun effecten op de landbouw in Europa;

146. benadrukt dat het belangrijk is om te blijven werken aan een ruimere markttoegang voor Europese landbouwproducten, maar dat ook passende maatregelen nodig zijn voor de bescherming van de Europese landbouw, die rekening houden met sectorspecifieke zorgen, zoals vrijwaringsmechanismen om negatieve sociale en economische gevolgen voor kleine en middelgrote boerenbedrijven in de EU en derde landen te voorkomen, de potentiële uitsluiting van de meest gevoelige sectoren van de onderhandelingen en de toepassing van het beginsel van wederkerigheid van de productievoorwaarden, teneinde een gelijk speelveld te waarborgen tussen de landbouwers in de Europese Unie en hun buitenlandse concurrenten; hamert erop dat de Europese productie niet mag worden ondermijnd door inferieure en kwalitatief gebrekkige importproducten;

147. verzoekt de Commissie om landbouw opnieuw als een strategische activiteit aan te merken en bij het in ogenschouw nemen van vrijhandelsovereenkomsten de landbouw niet meer op te vatten als een aanpassingsvariabele voor de andere aan de handel onderworpen sectoren en sleutelsectoren zoals de rauwemelkproductie te beschermen;

148. is van oordeel dat de vereisten van de internationale handel en de WTO een zeer grote invloed hebben gehad op de reeks hervormingen van het GLB die zijn doorgevoerd sinds de jaren 1990; is van mening dat deze hervormingen de Europese landbouwproducten en de Europese agrovoedingssector concurrerender hebben gemaakt, maar dat zij ook grote delen van de landbouwsector hebben ondermijnd door hen bloot te stellen aan de instabiliteit van de wereldmarkten; is van mening dat het nu tijd is, zoals in de mededeling van de Commissie over de toekomst van voeding en landbouw in Europa wordt voorgesteld, om meer te focussen op andere doelstellingen van het GLB, zoals de levensstandaard van de landbouwers en aangelegenheden betreffende gezondheid, werkgelegenheid, milieu en klimaat;

Woensdag 30 mei 2018

149. onderstreept dat het EU-handelsbeleid coherent moet zijn met andere EU-beleidsdomeinen, zoals ontwikkelingsbeleid en milieubeleid, en de verwezenlijking van de SDG's moet ondersteunen, en dat het kan bijdragen aan het verwezenlijken van de doelstellingen van het GLB, met name het verzekeren van een redelijke levensstandaard voor de landbouwbevolking en redelijke prijzen bij de levering aan verbruikers; benadrukt dat de agrovoedingssector in de EU moet profiteren van de door export geboden groeimogelijkheden, aangezien naar schatting 90 % van de bijkomende wereldwijde vraag naar agrovoedingsproducten in het volgende decennium van buiten Europa zal komen; benadrukt dat het GLB moet voldoen aan de voedings-, milieu- en klimaatgerelateerde behoeften van de Europese samenleving alvorens te denken aan productie voor verkoop op de internationale markt; benadrukt dat zogenaamde ontwikkelingslanden over voldoende kansen moeten beschikken om een sterke agrovoedingssector op te zetten en te handhaven;

150. is bovendien van mening dat goederen waarvan de productie in verband wordt gebracht met ontbossing, de illegale toe-eigening van land of hulpbronnen of mensenrechtenschendingen, geen toegang mogen krijgen tot de EU-markt;

151. herinnert aan de nieuwe Europese consensus inzake ontwikkeling waarin de EU en haar lidstaten hebben bevestigd zich te willen inzetten voor en het cruciale belang erkennen van doeltreffende naleving van het beginsel van beleidscoherentie voor ontwikkeling, dat is vastgelegd in artikel 208 VWEU, wat betekent dat er in alle beleidsmaatregelen van de EU die waarschijnlijk negatieve gevolgen hebben voor ontwikkelingslanden, waaronder maatregelen op het gebied van landbouwbeleid en -financiering, rekening moet worden gehouden met de doelstellingen op het gebied van ontwikkelingssamenwerking; is in dit kader van mening dat bij de hervorming van het GLB rekening moet worden gehouden met het recht van ontwikkelingslanden om hun landbouw- en voedselbeleid te ontwikkelen, zonder de voedselproductiecapaciteit en voedselzekerheid van deze landen, en met name de minst ontwikkelde landen, op de lange termijn in gevaar te brengen;

152. herinnert aan de verplichtingen die de EU en haar lidstaten zijn aangegaan ten aanzien van de SDG's en onderstreept dat coherentie tussen het GLB en de SDG's van cruciaal belang is, met name in het geval van SDG 2 (geen honger), 5 (gendergelijkheid), 12 (verantwoorde consumptie en productie), 13 (klimaatactie), en 15 (leven op het land), waaraan het toekomstige GLB moet worden aangepast;

153. dringt overeenkomstig het beginsel van begrotingsefficiëntie aan op coherentie en betere synergie tussen het GLB en alle overige EU-beleidssterreinen en internationale verplichtingen, met name op het gebied van energie, watervoorziening, grondgebruik, biodiversiteit en ecosystemen, en van de ontwikkeling van afgelegen en bergachtige gebieden;

154. verzoekt de Commissie een systematische effectbeoordeling van de bepalingen betreffende de landbouwsector in alle handelsovereenkomsten uit te voeren en specifieke strategieën voor te stellen om te waarborgen dat geen enkele landbouwsector schade lijdt als gevolg van een handelsovereenkomst met een derde land;

155. benadrukt dat procedés en productiemethoden (PPM) een belangrijk onderdeel vormen van de sociale, economische en milieunormen in de mondiale handel in landbouwproducten en spoort de Commissie aan er bij de WTO op aan te dringen PPM als zodanig te erkennen;

156. onderstreept dat de verwezenlijking van de doelstellingen van de Overeenkomst van Parijs inzake klimaatverandering en de verwezenlijking van de SDG's moeten behoren tot de grondbeginselen van elk handelsbeleid met betrekking tot landbouwproducten; merkt op dat de Commissie in haar discussienota over het in goede banen leiden van de mondialisering terecht wijst op de vraag naar meer eerlijke handel en duurzame en lokale producten als een veranderende trend in de globalisering; benadrukt dat het handelsbeleid van de EU in hoge mate kan bijdragen aan de verwezenlijking van de SDG's en de klimaatdoelstellingen van de Overeenkomst van Parijs;

157. wijst erop dat de EU van haar kant de exportsubsidies heeft afgeschaft en dat er in de huidige begroting van de EU geen begrotingslijn meer is voor exportsubsidies; verzoekt de handelspartners van de EU in dit verband toezeggingen te doen tot het terugdringen van handelsverstorende interne steun; doet een beroep op de WTO-leden die exportsubsidies blijven verlenen om het ministerieel besluit inzake uitvoerconcurrentie dat op 19 december 2015 in Nairobi is aangenomen, uit te voeren;

158. eist dat de Commissie waakzaam blijft en dat de Unie meer defensieve maatregelen neemt ter oplossing van de bestaande en toekomstige belemmeringen van de markttoegang in derde landen, omdat deze in aantal en omvang toenemen, met inachtneming van het milieu en de mensenrechten, waaronder het recht op voedsel; onderstreept dat de meeste van deze belemmeringen gevolgen hebben voor landbouwproducten (27 % volgens de gegevensbank van de Commissie inzake markttoegang), vooral in de vorm van sanitaire en fytosanitaire maatregelen voor markttoegang;

Woensdag 30 mei 2018

159. verzoekt de Commissie om te anticiperen op en rekening te houden met de gevolgen van de brexit bij de voorbereiding van de onderhandelingen en de berekening van quota;

160. verzoekt de Commissie duidelijke en transparante initiatieven in gang te zetten om de productie-, veiligheids-, dierenwelzijns- en milieunormen van de EU, korte toeleveringsketens en regelingen voor kwaliteitsproductie verder te bevorderen, wat zou kunnen worden bereikt door middel van Europese regelingen voor oorsprongsetikettering, en door op de interne markt en de markten van derde landen maatregelen te nemen op het gebied van marketing en promotie voor sectoren die onder specifieke beleidsinstrumenten binnen het GLB vallen; dringt erop aan de administratieve lasten en overbodige voorwaarden te beperken om ook kleinere producenten de mogelijkheid te bieden aan deze regelingen deel te nemen; is verheugd over de gestage toename van de beschikbare begroting voor programma's voor afzetbevordering, en verzoekt de Commissie dringend om de stijgende lijn van de toewijzingen vast te houden vanwege de toenemende belangstelling van producenten;

161. wijst op het belang van korte lokale en regionale toeleveringsketens, die vanuit milieuoogpunt duurzamer zijn omdat zij minder vervoer vereisen en derhalve minder vervuilen, terwijl de landbouwproducten verser en beter traceerbaar zijn;

162. herinnert eraan hoe belangrijk het is om lokale landbouwers aan te sporen hun positie in de waardeketen te verbeteren door hen hulp en ondersteuning te bieden op het gebied van biologische producten en producten met toegevoegde waarde en op het gebied van nieuwe kennis en technologieën, aangezien duurzaamheid niet kan worden bereikt zonder directe maatregelen om natuurlijke hulpbronnen te behouden, te beschermen en te bevorderen;

163. herinnert eraan dat lokale productie ook bevorderlijk is voor de lokale voedingscultuur en economie;

164. benadrukt dat de focus in de landbouw van de toekomst zou moeten liggen op het produceren van voedsel van hoge kwaliteit, aangezien dat het terrein is waar het concurrentievoordeel van de EU ligt; onderstreept dat de EU-normen moeten worden gehandhaafd en aangescherpt waar dat haalbaar is; dringt aan op maatregelen om de productiviteit op de lange termijn en het concurrentievermogen van de levensmiddelensector verder te vergroten en om nieuwe technologieën in te voeren alsmede een efficiënter gebruik van hulpbronnen te bewerkstelligen, om aldus de rol van de EU als wereldleider te versterken;

165. acht het onaanvaardbaar dat er kwaliteitsverschillen bestaan tussen op de interne markt verhandelde en via reclame aangeprezen producten die onder dezelfde merknaam en met dezelfde verpakking worden verkocht; verwelkomt de inspanningen van de Commissie om het probleem van tweërlei kwaliteit van levensmiddelen op de interne markt aan te pakken, waaronder haar werkzaamheden voor een gemeenschappelijke testmethode;

166. is ingenomen met de geboekte vooruitgang bij de bevordering van de Europese landbouwbelangen in de recente bilaterale handelsbesprekingen, met name wat betreft markttoegang voor hoogwaardige Europese agrovoedingsproducten en de bescherming van geografische aanduidingen in derde landen; vertrouwt erop dat deze tendens kan worden voortgezet en nog verder kan worden verbeterd;

Een transparant besluitvormingsproces voor een degelijk voorstel betreffende het GLB 2021-2028

167. benadrukt dat het Parlement en de Raad via de medebeslissingsprocedure de algemene gemeenschappelijke doelstellingen, basisnormen, maatregelen en financiële toewijzingen moeten vastleggen en de passende mate van flexibiliteit moeten bepalen die nodig is om de lidstaten en hun regio's in staat te stellen in overeenstemming met de interne markt in te spelen op hun eigen specifieke kenmerken en behoeften om verstoringen van de mededinging die voortvloeien uit nationale keuzes te voorkomen;

168. betreurt dat het hele proces van de programmering van het GLB voor de periode na 2020 – raadpleging, communicatie, effectbeoordeling en wetgevingsvoorstellen – andermaal met aanzienlijke vertraging van start gaat met het einde van de achtste zittingsperiode reeds in zicht, waardoor het debat over het toekomstige GLB dreigt te worden overschaduwd door verkiezingsdebatten en het moeilijk wordt om nog voor de Europese verkiezingen een definitief akkoord te bereiken;

169. verzoekt de Commissie een overgangsverordening in te voeren waarmee het voor landbouwers mogelijk is om, bij vertraging van de aanneming van het GLB, toegang te behouden tot maatregelen in het kader van plattelandsontwikkelingsprogramma's, met name milieu- en investeringsmaatregelen;

170. roept de lidstaten op er bij de uitvoering van de nieuwe hervorming voor te zorgen dat de uitbetaling aan landbouwers geen vertraging oploopt, en hun verantwoordelijkheid te nemen en landbouwers naar behoren te vergoeden als zich vertragingen voordoen;

171. onderstreept evenwel dat voor het eind van de huidige mandaatsperiode zoveel mogelijk vooruitgang moet worden geboekt en dit thema aan bod moet komen tijdens de verkiezingscampagne voor het Europees Parlement;

172. erkent dat het van belang is om bij het GLB-besluitvormingsproces instellingen en deskundigen te betrekken die verantwoordelijk zijn voor het gezondheids- en milieubeleid dat gevolgen heeft voor de biodiversiteit, de klimaatverandering en de lucht-, bodem- en waterverontreiniging;

Woensdag 30 mei 2018

173. verzoekt de Commissie om de invoering van wezenlijke veranderingen in het ontwerp en/of de toepassing van het GLB te laten voorafgaan door een overgangperiode die lang genoeg is om een zachte landing te waarborgen die de lidstaten de tijd geeft om het nieuwe beleid op goede en ordelijke wijze uit te voeren om te vermijden dat er vertragingen ontstaan in verband met de jaarlijkse betalingen voor landbouwers en de uitvoering van maatregelen voor plattelandontwikkeling;

174. verzoekt de EU en haar lidstaten de dialoog met ontwikkelingslanden te versterken en hun expertise en financiële steun in te zetten ter bevordering van op kleinschalige en familiale landbouw gebaseerde duurzame landbouw, met vrouwen en jongeren als voornaamste doelgroep, overeenkomstig de toezegging die is gedaan in de verklaring getiteld "Investing in Youth for Accelerated Inclusive Growth and Sustainable Development" ("Investeren in de jeugd voor inclusieve groei en duurzame ontwikkeling"), die is uitgegeven tijdens de top tussen de Afrikaanse Unie en de Europese Unie van 2017; herinnert aan de bijdrage van vrouwen in plattlandsgebieden als ondernemers en bevorderaars van duurzame ontwikkeling; benadrukt hoe belangrijk het is dat zij hun potentieel op het gebied van duurzame landbouw en hun weerstandsvermogen in plattlandsgebieden ontwikkelen;

175. herinnert eraan dat honger en ondervoeding in ontwikkelingslanden grotendeels in verband staan met een ontoereikende koopkracht en/of het onvermogen van arme plattlandsgebieden om zelfvoorzienend te zijn; verzoekt de EU dan ook dringend om ontwikkelingslanden actief te helpen bij het wegnemen van problemen die de productie van eigen landbouwgoederen in de weg staan (zoals slechte infrastructuur en gebrekkige logistiek);

176. onderstreept dat in 2050 meer dan de helft van de bevolking van de minst ontwikkelde landen nog steeds op het platteland zal leven en dat de ontwikkeling van een duurzame landbouw in ontwikkelingslanden zal helpen om het potentieel van hun plattlandsgemeenschappen te benutten, ontvolking van het platteland tegen te gaan en de ondertewerkstelling, armoede en voedselonzeekerheid te verminderen, hetgeen zal bijdragen tot de bestrijding van de onderliggende oorzaken van gedwongen migratie;

177. erkent de cruciale rol die ruimtevaarttechnologieën, zoals de technologieën die zijn ontwikkeld binnen de door het Europees GNSS-Agentchap beheerde ruimtevaart- en satellietprogramma's van de EU (Galileo, Egnos en Copernicus), bij de verwezenlijking van de SDG's van de VN kunnen spelen, aangezien deze technologieën betaalbare oplossingen bieden om gemakkelijker over te stappen op precisielandbouw, waarmee afval kan worden uitgebannen, tijd kan worden bespaard, de uitputting van grond kan worden beperkt en middelen optimaal kunnen worden ingezet;

178. verzoekt de Commissie te onderzoeken hoe technologieën en toepassingen in dienst van de ruimtevaart en het mondiale partnerschap voor doeltreffende ontwikkelingssamenwerking kunnen worden ingezet voor het monitoren van gewassen, vee, bosbouw, visserij en aquacultuur, en voor het ondersteunen van landbouwers, vissers, bosbouwers en beleidsmakers bij het ontwikkelen van diverse methoden ten behoeve van duurzame voedselproductie en bij het inspelen op de hieraan gerelateerde uitdagingen;

179. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat de lidstaten de gelijkheid tussen vrouwen en mannen in plattlandsgebieden waarborgen in hun actieplannen; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan de gelijke vertegenwoordiging van vrouwen in de structuren van de instellingen voor dialoog met de sector te ondersteunen, evenals in de besluitvormingsorganen van de beroepsorganisaties, coöperaties en verenigingen van de sector; is van mening dat de nieuwe EU-wetgeving de thematische subprogramma's voor vrouwen in plattlandsgebieden aanzienlijk moet verbeteren;

180. benadrukt dat de Commissie de strikte handhaving van EU-wetgeving inzake dierenwelzijn te allen tijde en in alle lidstaten op dezelfde manier moet garanderen, met passende controles en sancties; verzoekt de Commissie om diergezondheid en dierenwelzijn, met inbegrip van het vervoer van dieren, te monitoren en hierover verslag uit te brengen; herinnert eraan dat producten die de EU binnenkomen, moeten voldoen aan de Europese dierenwelzijns-, milieu- en sociale normen; vraagt om financiële stimulansen voor de vrijwillige invoering van maatregelen op het gebied van dierenwelzijn die verder gaan dan de minimale wettelijke normen;

181. dringt erop aan dat de Commissie relevante EU-wetgeving implementeert en handhaaft, in het bijzonder Verordening (EG) nr. 1/2005 van de Raad van 22 december 2004 inzake de bescherming van dieren tijdens het vervoer; acht het in dit verband noodzakelijk dat gevolg wordt gegeven aan de uitspraak van het Hof van Justitie van de EU dat bescherming van dierenwelzijn niet ophoudt aan de EU-buitengrenzen en dat transporteurs van dieren die vanuit de Europese Unie vertrekken, zich daarom ook buiten de EU aan de Europese regels voor dierenwelzijn moeten houden;

182. dringt erop aan dat landbouwers die extra kosten maken wegens specifieke beperkingen in verband met de hoge natuurwaarde van gebieden zoals berggebieden, eilanden, ultraperifere gebieden en andere achtergestelde gebieden, speciale aandacht zouden moeten krijgen; is van mening dat voor deze regio's, vanwege hun specifieke beperkingen, GLB-financiering van essentieel belang is en dat bezuinigingen zeer schadelijke gevolgen zouden hebben voor veel landbouwproducten; spoort de lidstaten aan om kwaliteitsregelingen te ontwikkelen en in te voeren om geïnteresseerde producenten de mogelijkheid te bieden deze snel te gaan gebruiken;

Woensdag 30 mei 2018

183. is van mening dat de begroting van Posei moet worden gehandhaafd op een niveau dat toereikend is om de uitdagingen op het gebied van landbouw in de ultraperifere gebieden het hoofd te kunnen bieden, zoals al meerdere malen door het Europees Parlement is gevraagd; toont zich verheugd over het meest recente verslag van de Commissie over de tenuitvoerlegging van Posei en is van mening dat programma's voor de ultraperifere gebieden en de programma's voor de kleine Egeïsche eilanden gescheiden moeten worden gehouden van de algemene regeling van de EU voor rechtstreekse betalingen, om een evenwichtige territoriale ontwikkeling te waarborgen, omdat hiermee het risico wordt voorkomen dat de productie wordt gestaakt wegens problemen die voortvloeien uit afgelegenheid, isolement, geringe omvang, moeilijke topografische omstandigheden of klimaat of uit economische afhankelijkheid van een gering aantal producten;

184. verzoekt de Commissie om binnen het melkmarktobservatorium een aparte afdeling op te zetten voor de bestudering van de prijzen in de ultraperifere gebieden om snel te kunnen reageren wanneer zich een crisis in de sector voordoet; is van mening dat de definitie van "crisis" en de daaropvolgende maatregelen van de Commissie moeten worden aangepast aan de ultraperifere gebieden, gezien de omvang van de markt, de afhankelijkheid van een beperkt aantal economische activiteiten en de beperkte capaciteit voor diversificatie;

185. dringt aan op een betere integratie van de "circulaire economie" om te zorgen voor het best en meest efficiënt mogelijke gebruik van primaire grondstoffen en bijproducten in de opkomende bio-economie, met inachtneming van de beperkte beschikbaarheid van biomassa, land en andere ecosysteemdiensten, en is van mening dat de ontwikkeling van bio-industrie in plattelandsgebieden tot nieuwe bedrijfsmodellen zou kunnen leiden die landbouwers en boseigenaren kunnen helpen om nieuwe markten voor hun producten te vinden en nieuwe banen te scheppen; vraagt de Commissie en de lidstaten daarom de nodige steun te geven aan de land- en bosbouw, met het oog op een grotere bijdrage aan de verdere ontwikkeling van de bio-economie in de EU; benadrukt dat de agrobosbouw, die veelzijdige recreatieve en productieve ecosystemen en microklimaten kan bieden, moet worden bevorderd en dat de lacunes die de ontwikkeling ervan zouden kunnen belemmeren moeten worden aangepakt;

186. is van mening dat ondersteuning via agromilieu- en klimaatmaatregelen, aangevuld door ecoregelingen op het niveau van lidstaten, de kosten voor landbouwers om over te schakelen naar nieuwe duurzame praktijken moet dekken, bijvoorbeeld via bevordering en ondersteuning van agrobosbouw en andere duurzame maatregelen voor de bosbouw die biodiversiteit en genetische diversiteit in dieren- en plantensoorten ondersteunen, alsook de kosten van de aanpassing aan veranderende klimaatomstandigheden;

187. verzoekt de Commissie om innovatie, onderzoek en modernisering op het gebied van agrobosbouw en bosbouw te garanderen door een krachtig en op deze sectoren toegesneden adviesstelsel, gerichte opleiding en maatoplossingen te ondersteunen teneinde innovatie en de uitwisseling van knowhow en beste praktijken tussen lidstaten te stimuleren, waarbij in het algemeen de nadruk moet liggen op nieuwe technologieën en digitalisering; onderstreept tegelijkertijd de cruciale rol van verenigingen van boseigenaren voor de overdracht van informatie en innovatie, de opleiding en nascholing van kleine boseigenaren en de tenuitvoerlegging van actief multifunctioneel bosbeheer;

o

o o

188. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0225

Uitlegging en tenuitvoerlegging van het interinstitutioneel akkoord "Beter wetgeven"

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de interpretatie en tenuitvoerlegging van het interinstitutioneel akkoord "Beter wetgeven" (2016/2018(INI))

(2020/C 76/09)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 17, lid 1, van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
- gezien artikel 295 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 13 april 2016 over beter wetgeven ⁽¹⁾ ("het nieuwe IIA"),
- gezien het Kaderakkoord van 20 oktober 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽²⁾ ("het Kaderakkoord van 2010"),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 16 december 2003 over beter wetgeven ⁽³⁾ ("het IIA van 2003"),
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 voor een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽⁴⁾,
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 22 december 1998 betreffende de gemeenschappelijke richtsnoeren voor de redactionele kwaliteit van de communautaire wetgeving ⁽⁵⁾,
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten ⁽⁶⁾,
- gezien de gemeenschappelijke verklaring van 13 juni 2007 over de wijze van uitvoering van de medebeslissingsprocedure ⁽⁷⁾,
- gezien de gezamenlijke politieke verklaring van 27 oktober 2011 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over toelichtende stukken ⁽⁸⁾,
- gezien de gezamenlijke verklaring over de wetgevingsprioriteiten van de EU voor 2017 ⁽⁹⁾,
- gezien de gezamenlijke verklaring over de wetgevingsprioriteiten van de EU voor 2018-2019 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ PB L 123 van 12.5.2016, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

⁽³⁾ PB C 321 van 31.12.2003, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

⁽⁵⁾ PB C 73 van 17.3.1999, blz. 1.

⁽⁶⁾ PB C 77 van 28.3.2002, blz. 1.

⁽⁷⁾ PB C 145 van 30.6.2007, blz. 5.

⁽⁸⁾ PB C 369 van 17.12.2011, blz. 15.

⁽⁹⁾ PB C 484 van 24.12.2016, blz. 7.

⁽¹⁰⁾ PB C 446 van 29.12.2017, blz. 1.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien de arresten van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 18 maart 2014 ("de biocidenzaak"), van 16 juli 2015 ("de visumwederkerigheidszaak"), van 17 maart 2016 ("de zaak-gedelegeerde handelingen in het kader van de CEF"), van 14 juni 2016 ("de zaak-Tanzania") en van 24 juni 2014 ("de zaak-Mauritius") ⁽¹¹⁾,
- gezien zijn besluit van 13 december 2016 over de algemene herziening van het Reglement van het Europees Parlement ⁽¹²⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 april 2016 over het programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving (REFIT): stand van zaken en vooruitzichten ⁽¹³⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2016 over de strategische prioriteiten met betrekking tot het werkprogramma van de Commissie voor 2017 ⁽¹⁴⁾,
- gezien zijn besluit van 9 maart 2016 over de sluiting van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven ⁽¹⁵⁾,
- gezien zijn resolutie van 27 november 2014 over de herziening van de richtsnoeren van de Commissie voor effectbeoordeling en de rol van de kmo-test ⁽¹⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren ⁽¹⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 4 februari 2014 over gezonde EU-regelgeving en subsidiariteit en evenredigheid – negentiende verslag "De wetgeving verbeteren" 2011 ⁽¹⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 13 september 2012 over het achttiende verslag "De wetgeving verbeteren" – Toepassing van het subsidiariteitsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel (2010) ⁽¹⁹⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 september 2011 over betere wetgeving, subsidiariteit en proportionaliteit en slimme regelgeving ⁽²⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 8 juni 2011 over het garanderen van onafhankelijke effectbeoordelingen ⁽²¹⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 24 oktober 2017, getiteld "Voltooiing van de agenda voor betere regelgeving: betere oplossingen voor betere resultaten" (COM(2017)0651),
- gezien artikel 294 VWEU over de medebeslissingsprocedure,
- gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 24 oktober 2017 getiteld "Overview of the Union's Efforts to Simplify and to Reduce Regulatory Burdens" (Overzicht van de inspanningen van de Unie om de regeldruk te vereenvoudigen en te beperken) (SWD(2017)0675),
- gezien de mededeling van de Commissie van 21 december 2016 getiteld "EU-wetgeving: betere resultaten door betere toepassing" ⁽²²⁾,

⁽¹¹⁾ Arrest van het Hof (Grote kamer) van 18 maart 2014, Europese Commissie/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, zaak C-427/12, ECLI:EU:C:2014:170; arrest van het Hof (Grote kamer) van 16 juli 2015, Europese Commissie/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, zaak C-88/14, ECLI:EU:C:2015:499; arrest van het Hof van 17 maart 2016, Europees Parlement/Europese Commissie, C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183; arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 juni 2016, Parlement/Raad, zaak C-263/14, ECLI:EU:C:2016:435; arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 juni 2014, Parlement/Raad, zaak C-658/11, ECLI:EU:C:2014:2025.

⁽¹²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0484.

⁽¹³⁾ PB C 58 van 15.2.2018, blz. 39.

⁽¹⁴⁾ PB C 101 van 16.3.2018, blz. 116.

⁽¹⁵⁾ PB C 50 van 9.2.2018, blz. 91.

⁽¹⁶⁾ PB C 289 van 9.8.2016, blz. 53.

⁽¹⁷⁾ PB C 285 van 29.8.2017, blz. 11.

⁽¹⁸⁾ PB C 93 van 24.3.2017, blz. 14.

⁽¹⁹⁾ PB C 353 E van 3.12.2013, blz. 117.

⁽²⁰⁾ PB C 51 E van 22.2.2013, blz. 87.

⁽²¹⁾ PB C 380 E van 11.12.2012, blz. 31.

⁽²²⁾ PB C 50 van 9.2.2018, blz. 91.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien de mededeling van de Commissie van 14 september 2016 getiteld "Betere regelgeving: betere resultaten voor een sterkere Unie" (COM(2016)0615),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 19 mei 2015 getiteld "Betere regelgeving voor betere resultaten – Een EU-agenda" (COM(2015)0215),
 - gezien het werkdocument van de diensten van de Commissie van 7 juli 2017 getiteld "Better Regulation Guidelines" (Richtsnoeren voor betere regelgeving) (SWD(2017)0350),
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien de gezamenlijke vergaderingen van de Commissie juridische zaken en de Commissie constitutionele zaken overeenkomstig artikel 55 van het Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken en de Commissie constitutionele zaken en de adviezen van de Commissie internationale handel, de Commissie economische en monetaire zaken, de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken, de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en de Commissie verzoekschriften (A8-0170/2018),
- A. overwegende dat het nieuwe IIA in werking is getreden op 13 april 2016, de dag van de ondertekening van het akkoord;
- B. overwegende dat het Parlement en de Commissie naar aanleiding van de aanneming van het nieuwe IIA een verklaring hebben afgelegd waarin zij bevestigen dat het nieuwe akkoord "het evenwicht tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie en hun respectieve bevoegdheden zoals neergelegd in de Verdragen [weerspiegelt]" en "geen afbreuk [doet] aan het Kaderakkoord van 20 oktober 2010 over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie" ⁽²³⁾;
- C. overwegende dat het Parlement, om de bepalingen van het nieuwe IIA over interinstitutionele programmering ten uitvoer te leggen, zijn Reglement heeft herzien, onder meer om interne procedures te bepalen voor onderhandeling over en aanneming van gezamenlijke conclusies met betrekking tot meerjarige programmering en gezamenlijke verklaringen met betrekking tot jaarlijkse interinstitutionele programmering;
- D. overwegende dat de drie instellingen het in het kader van de jaarlijkse interinstitutionele programmering eens zijn geworden over twee gezamenlijke verklaringen over de wetgevingsprioriteiten van de EU, respectievelijk voor 2017 en 2018-2019;
- E. overwegende dat het nieuwe IIA, in tegenstelling tot het IIA van 2003, geen rechtskader bevat voor het gebruik van alternatieve regelgevingsmethoden, zoals coregulering en zelfregulering, met als gevolg dat verwijzingen naar dergelijke methoden volledig ontbreken;
- F. overwegende dat de Commissie uit hoofde van punt 13 van het nieuwe IIA op zo breed mogelijke schaal overleg moet voeren in het kader van haar eigen effectbeoordelingsprocedure; overwegende dat de Commissie op soortgelijke wijze uit hoofde van punt 19 van het nieuwe IIA op open en transparante wijze raadplegingen van het publiek moet houden, voorafgaand aan de vaststelling van een voorstel en niet erna, en daarbij moet verzekeren dat de wijze van uitvoering en de termijnen van deze raadplegingen van het publiek voor een zo breed mogelijke deelneming zorgen die niet beperkt blijft tot gevestigde belangen en de lobbyisten van deze belangen;
- G. overwegende dat de Commissie in juli 2017 haar richtsnoeren voor betere regelgeving heeft herzien met als doel hieraan een nieuwe leidraad over planning en raadpleging van betrokken partijen toe te voegen en de verbanden tussen de verschillende stappen van beleidsvorming binnen de Commissie te verduidelijken en beter te benutten, in plaats van de vroegere, op zichzelf staande richtsnoeren, waarin effectbeoordeling, evaluatie en tenuitvoerlegging afzonderlijk werden aangepakt;

⁽²³⁾ Zie bijlage II bij het besluit van het Europees Parlement van 9 maart 2016 over de sluiting van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven.

Woensdag 30 mei 2018

- H. overwegende dat de Commissie uit hoofde van punt 16 van het nieuwe IIA op eigen initiatief of op verzoek van het Parlement of de Raad haar eigen effectbeoordeling kan aanvullen of verdere, door haar noodzakelijke geachte analyses kan verrichten;
- I. overwegende dat in het nieuwe IIA is besloten dat de vroegere Effectbeoordelingsraad wordt vervangen door de Raad voor regelgevingstoetsing van de Commissie; overwegende dat de Raad voor regelgevingstoetsing onder meer als taak heeft een objectieve kwaliteitscontrole van de effectbeoordelingen van de Commissie uit te voeren; overwegende dat een positief advies van de Raad voor regelgevingstoetsing nodig is om een initiatief, vergezeld van een effectbeoordeling, door de Commissie te laten goedkeuren; overwegende dat het ontwerpverslag bij een negatief advies moet worden herzien en opnieuw bij de Raad voor regelgevingstoetsing moet worden ingediend, en dat er in het geval van een tweede negatief advies een politiek besluit nodig is om door te gaan met het initiatief; overwegende dat het advies van de Raad voor regelgevingstoetsing samen met het verslag over het betreffende initiatief publiek moet worden gemaakt op de website van de Commissie, en, in het geval van effectbeoordelingen, zodra de Commissie het betreffende beleidsinitiatief heeft goedgekeurd ⁽²⁴⁾;
- J. overwegende dat de aanwerving van personeel voor de Raad voor regelgevingstoetsing begin 2017 voltooid werd, en dat daarbij drie leden van buiten de EU-instellingen werden aangenomen; overwegende dat de Raad voor regelgevingstoetsing in 2016 60 afzonderlijke effectbeoordelingen heeft onderzocht, waarvan er 25 (42 %) initieel een negatief oordeel kregen, waarna ze werden herzien en opnieuw werden ingediend bij de raad; overwegende dat de Raad voor regelgevingstoetsing daarna alle ontvangen herziene effectbeoordelingen, op één na, een algemene positieve beoordeling heeft gegeven; overwegende dat de Raad voor regelgevingstoetsing informatie heeft uitgewisseld met de diensten van het Parlement over beste praktijken en methoden met betrekking tot effectbeoordelingen;
- K. overwegende dat de drie instellingen uit hoofde van punt 25 van het nieuwe IIA van gedachten moeten wisselen over een beoogde wijziging van de rechtsgrondslag, wanneer die tot gevolg heeft dat in de plaats van de gewone wetgevingsprocedure een bijzondere wetgevingsprocedure of een niet-wetgevingsprocedure wordt toegepast; overwegende dat het Parlement zijn Reglement heeft herzien om hieraan gevolg te geven; overwegende dat deze bepaling tot op heden nog niet moest worden toegepast;
- L. overwegende dat de drie instellingen in punt 27 van het nieuwe IIA de noodzaak erkennen om alle bestaande wetgeving aan te passen aan het bij het Verdrag van Lissabon ingevoerde rechtskader, en met name de noodzaak om hoge prioriteit te verlenen aan de snelle aanpassing van alle basishandelingen die nog verwijzen naar de regelgevingsprocedure met toetsing (RPT); overwegende dat de Commissie deze aanpassing in december 2016 heeft voorgesteld ⁽²⁵⁾; overwegende dat het Parlement en de Raad dit voorstel momenteel zeer nauwkeurig onderzoeken;
- M. overwegende dat een nieuwe versie van het Gezamenlijk Akkoord over gedelegeerde handelingen en over de daarmee verband houdende standaardbepalingen is opgenomen in een bijlage bij het nieuwe IIA; overwegende dat de drie instellingen uit hoofde van punt 28 van het nieuwe IIA onverwijld onderhandelingen moeten aangaan na de inwerkingtreding van dit akkoord om het Gezamenlijk Akkoord aan te vullen met niet-bindende criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU; overwegende dat deze onderhandelingen in september 2017, na een lange periode van voorbereiding, eindelijk van start zijn gegaan;
- N. overwegende dat de drie instellingen zich er uit hoofde van punt 29 van het nieuwe IIA toe moeten verbinden om uiterlijk eind 2017 een gemeenschappelijk functioneel register van gedelegeerde handelingen in te stellen dat op een gestructureerde en gebruiksvriendelijke manier informatie verstrekt teneinde de transparantie te bevorderen, de planning te vergemakkelijken en ervoor te zorgen dat alle onderscheiden stadia van de levenscyclus van een gedelegeerde handeling traceerbaar zijn; overwegende dat dit register ondertussen is opgezet en in december 2017 in gebruik is genomen;
- O. overwegende dat in punt 32 van het IIA is bepaald dat "de Commissie [...] haar faciliterende rol uit[oeft] door de twee takken van de wetgevende autoriteit gelijk te behandelen, met volledige inachtneming van de rollen die in de Verdragen aan de drie instellingen zijn toebedeeld";
- P. overwegende dat het Parlement en de Raad in hun hoedanigheid van medewetgevers in punt 34 van het nieuwe IIA benadrukken dat het belangrijk is om nog voor de aanvang van de interinstitutionele onderhandelingen nauwe contacten te onderhouden zodat zij elkaars standpunten beter begrijpen, en dat zij daartoe overeen zijn gekomen om de wederzijdse uitwisseling van gedachten en informatie te faciliteren, onder meer door de vertegenwoordigers van de andere instellingen regelmatig uit te nodigen voor informele gedachtewisselingen; overwegende dat deze bepalingen niet hebben geleid tot nieuwe specifieke procedures of structuren; overwegende dat het contact tussen de instellingen in het kader van de gezamenlijke verklaring over wetgevingsprioriteiten weliswaar is geïntensiveerd, maar dat de ervaring van de commissies erop lijkt te wijzen dat er geen sprake is van een systematische aanpak om een wederzijdse gedachtewisseling te faciliteren, en dat het moeilijk blijft om informatie en feedback van de Raad te krijgen over kwesties die de lidstaten binnen de Raad hebben aangekaart; overwegende dat het Parlement van oordeel is dat deze situatie sterk te wensen overlaat;

⁽²⁴⁾ Artikel 6, lid 2, van het Besluit van de voorzitter van de Europese Commissie van 19 mei 2015 tot oprichting van een onafhankelijke Raad voor regelgevingstoetsing (C(2015)3263).

⁽²⁵⁾ Zie COM(2016)0798 en COM(2016)0799.

Woensdag 30 mei 2018

- Q. overwegende dat het Parlement met het oog op een nog grotere transparantie van de wetgevingsprocedure zijn Reglement heeft herzien om de regels voor interinstitutionele onderhandelingen in de gewone wetgevingsprocedure aan te passen, voortbouwend op de in 2012 ingevoerde bepalingen; overwegende dat alle onderhandelingsmandaten van het Parlement openbaar zijn, maar dat dit niet geldt voor de mandaten van de Raad; overwegende dat het Parlement van oordeel is dat deze situatie sterk te wensen overlaat;
- R. overwegende dat in punt 39 van het nieuwe IIA wordt verklaard dat de drie instellingen, om de traceerbaarheid van de diverse stappen in het wetgevingsproces te bevorderen, zich ertoe verbinden om uiterlijk 31 december 2016 aan te geven hoe daartoe verder platforms en instrumenten kunnen worden ontwikkeld, zodat een specifieke gezamenlijke database over de stand van zaken van wetgevingsdossiers kan worden aangemaakt; overwegende dat deze gezamenlijke database tot op heden nog niet tot stand is gebracht;
- S. overwegende dat de drie instellingen zich er in punt 40 van het nieuwe IIA, met betrekking tot het onderhandelen over en het sluiten van internationale overeenkomsten, toe verbinden om binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het nieuwe IIA bijeen te komen om te onderhandelen over verbeterde praktische regelingen voor samenwerking en informatiedeling in het kader van de Verdragen, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU); overwegende dat deze onderhandelingen in november 2016 van start zijn gegaan en nog lopende zijn;
- T. overwegende dat samenwerking op het gebied van regelgeving is uitgegroeid tot een zeer belangrijk instrument in internationale handelsovereenkomsten om te komen tot een regelgevingsdialoog en -coherentie tussen de handelspartners; overwegende dat de Commissie zich tijdens dit proces moet blijven inzetten voor de eerbiediging van de beginselen van een eerlijk en gelijk speelveld voor alle betrokken partijen en bovendien moet blijven zorgen voor een maximale transparantie van de besluitvorming;
- U. overwegende dat de drie instellingen in punt 46 van het nieuwe IIA bevestigen dat zij zich ertoe verbinden vaker gebruik te maken van de wetgevingstechniek van herschikking voor het wijzigen van bestaande wetgeving, met volledige inachtneming van het Interinstitutionele Akkoord van 28 november 2001 over een systematischer gebruik van de herschikking van besluiten;
- V. overwegende dat de Commissie zich er uit hoofde van punt 48 van het nieuwe IIA, als bijdrage aan haar programma voor gezonde en resultaatgerichte regelgeving (REFIT), toe verbindt jaarlijks een overzicht te presenteren, waaronder een jaarlijks lastenoverzicht, van de resultaten die de Unie heeft geboekt bij het vereenvoudigen van wetgeving, het vermijden van overregulering en het verminderen van administratieve lasten; overwegende dat de resultaten van het eerste jaarlijkse lastenoverzicht op 24 oktober 2017 werden gepresenteerd in het kader van het werkprogramma van de Commissie voor 2018;
- W. overwegende dat het jaarlijkse lastenoverzicht een unieke gelegenheid biedt om na te gaan wat de resultaten zijn van de inspanningen van de EU om overregulering te vermijden en administratieve lasten te verminderen, en daar verder op toe te zien; overwegende dat het jaarlijkse lastenoverzicht een uitstekende gelegenheid biedt om de meerwaarde van EU-wetgeving aan te tonen en de EU-burgers transparantie te bieden;
- X. overwegende dat in het nieuwe IIA wordt opgeroepen tot interinstitutionele samenwerking met het oog op de vereenvoudiging van de bestaande Uniewetgeving en het vermijden van overregulering en administratieve lasten voor burgers, overheidsdiensten en bedrijven; overwegende dat het Parlement wenst te benadrukken dat deze doelstellingen in het geval van internationale handelsovereenkomsten niet mogen leiden tot afzwakking van de normen ter bescherming van het milieu, de volksgezondheid, de gezondheid van werknemers, de veiligheid, de normen van de Internationale Arbeidsorganisatie en de rechten van de consument;
- Y. overwegende dat de drie instellingen uit hoofde van punt 50 van het nieuwe IIA gezamenlijk en regelmatig de uitvoering van het nieuwe IIA monitoren, zowel op politiek niveau door middel van jaarlijkse besprekingen als op technisch niveau in de interinstitutionele coördinatiegroep; overwegende dat monitoring op politiek niveau regelmatige besprekingen in de Conferentie van commissievoorzitters en de jaarlijkse evaluatievergadering op hoog niveau omvat; overwegende dat er bovendien specifieke afspraken over monitoring zijn vastgelegd in het kader van de gezamenlijke verklaringen over de wetgevingsprioriteiten van de EU voor respectievelijk 2017 en 2018-2019; overwegende dat de ervaring die de commissies tot dusver hebben opgedaan van onschatbare waarde is voor de beoordeling van de tenuitvoerlegging van het nieuwe IIA; overwegende dat de Commissie juridische zaken specifiek bevoegd is voor beter wetgeven en de vereenvoudiging van het recht van de Unie;

Woensdag 30 mei 2018

Gemeenschappelijke verbintenissen en doelstellingen

1. beschouwt het nieuwe IIA als een interinstitutionele oefening die erop gericht is de kwaliteit van de Uniewetgeving te verbeteren; herinnert eraan dat de EU-wetgeving in veel gevallen zorgt voor harmonisering van de verschillende regels in de 28 lidstaten, of deze vervangt, waardoor nationale markten wederzijds en voor iedereen in gelijke mate toegankelijk worden en de totale administratieve kosten afnemen om een volledig functionele interne markt tot stand te brengen;
2. is blij met de geboekte vooruitgang en de opgedane ervaring tijdens het eerste anderhalf jaar van de toepassing van het nieuwe IIA en moedigt de instellingen aan om verdere inspanningen te leveren om het akkoord volledig ten uitvoer te leggen, vooral met betrekking tot de interinstitutionele onderhandelingen over niet-bindende criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU, de aanpassing van alle basishandelingen die nog verwijzen naar de RPT, de interinstitutionele onderhandelingen over praktische regelingen voor samenwerking en informatie-uitwisseling met betrekking tot het onderhandelen over en het sluiten van internationale overeenkomsten, en de oprichting van een specifieke gezamenlijke database over de stand van zaken van wetgevingsdossiers;
3. herinnert eraan dat het nieuwe IIA tot doel heeft een meer open en transparante relatie tussen de drie instellingen te ontwikkelen, met het oog op een kwalitatief hoogstaande wetgeving in het belang van de EU-burgers; is van oordeel dat het beginsel van loyale samenwerking tussen de instellingen gedurende de volledige wetgevingscyclus moet worden nageleefd als een van de beginselen die zijn neergelegd in artikel 13 VEU, ook al komt het in het nieuwe IIA alleen aan bod in punt 9 en punt 32 met betrekking tot specifieke gebieden;

Programmering

4. is ingenomen met de overeenkomst van de drie instellingen om de jaarlijkse en meerjarige programmering van de Unie te versterken overeenkomstig artikel 17, lid 1, VEU, door middel van een meer gestructureerde procedure met een precieze tijdlijn; stelt met tevredenheid vast dat de drie instellingen actief hebben deelgenomen aan de eerste interinstitutionele jaarlijkse programmering volgens het nieuwe IIA, en dat dit heeft geleid tot een gezamenlijke verklaring over de wetgevingsprioriteiten van de EU voor 2017, met 59 centrale wetgevingsvoorstellen die als prioriteiten voor 2017 werden aangemerkt, en, naar aanleiding van een gezamenlijke verklaring over de wetgevingsprioriteiten voor 2018-2019, 31 centrale wetgevingsvoorstellen die als prioriteiten werden aangemerkt tot het einde van de huidige mandaatperiode; is in dit verband bijzonder ingenomen met de actieve betrokkenheid van de Raad en vertrouwt erop dat dit in de toekomst zo zal blijven, ook met betrekking tot de meerjarige programmering voor de volgende mandaatperiode; is echter van mening dat de prioritaire behandeling van bepaalde wetgevingsdossiers waarover in gezamenlijke verklaringen een akkoord is bereikt, niet mag worden gebruikt om onnodige druk uit te oefenen op de medewetgevers, en dat een grotere snelheid niet ten koste mag gaan van de kwaliteit van de wetgeving; acht het van belang te evalueren hoe de huidige praktijken en regels voor de goedkeuring van gezamenlijke verklaringen worden toegepast en of er geen verbeteringen kunnen worden aangebracht in het Reglement van het Parlement met betrekking tot de onderhandelingen over interinstitutionele programmering, bijvoorbeeld ter versterking van het mandaat dat de fracties de Voorzitter toekennen;
5. acht het cruciaal dat de parlementaire commissies uitvoerig worden geraadpleegd tijdens het volledige voorbereidings- en uitvoeringsproces van de gezamenlijke verklaring;
6. wijst erop dat het nieuwe IIA geen afbreuk doet aan de wederzijdse verbintenissen die het Parlement en de Commissie in het Kaderakkoord van 2010 overeen zijn gekomen; herinnert er in het bijzonder aan dat de regelingen met betrekking tot het tijdschema voor het werkprogramma van de Commissie, vastgelegd in bijlage 4 bij het Kaderakkoord van 2010, moeten worden nageleefd bij de toepassing van de punten 6 tot en met 11 van het nieuwe IIA;
7. is van oordeel dat de Commissie bij de presentatie van haar werkprogramma naast de elementen waar in punt 8 van het nieuwe IIA naar wordt verwezen, moet aangeven hoe de voorgenomen wetgeving gerechtvaardigd is in het licht van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, en moet verduidelijken wat de Europese meerwaarde ervan is;
8. is verheugd over de instelling van de taskforce subsidiariteit, evenredigheid en "minder, maar efficiënter" van de Commissie, die aan de hand van het nieuwe IIA moet zorgen voor een toenemend vertrouwen bij burgers die het subsidiariteitsbeginsel als een essentieel onderdeel van het democratisch proces beschouwen;
9. verzoekt de Commissie meer inclusieve, gedetailleerde en betrouwbare werkprogramma's te presenteren; vraagt in het bijzonder dat de Commissie in haar werkprogramma's duidelijk de juridische aard van elke voorstel aangeeft en nauwkeurige en realistische termijnen opneemt; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat toekomstige wetgevingsvoorstellen – met name de voornaamste wetgevingspakketten – ruim voor het einde van de huidige zittingsperiode verschijnen, zodat de medewetgevers genoeg tijd hebben om hun prerogatieven ten volle uit te oefenen;

Woensdag 30 mei 2018

10. moedigt de ontwikkeling aan van een efficiënte wetgeving die gericht is op een betere bescherming van werkgelegenheid en een verdere ontwikkeling van het Europees concurrentievermogen, met bijzondere aandacht voor kleine en middelgrote ondernemingen, in alle sectoren van de economie;

11. is verheugd dat de Commissie heeft gereageerd op de verzoeken om voorstellen voor Uniehandelingen die het Parlement overeenkomstig artikel 225 VWEU heeft gedaan, voor het grootste deel binnen de termijn van drie maanden waar in punt 10 van het nieuwe IIA naar wordt verwezen; wijst er echter op dat de Commissie geen specifieke mededelingen heeft aangenomen in de zin van die bepaling; verzoekt de Commissie deze mededelingen aan te nemen om volledige transparantie te verzekeren en een politiek antwoord te geven op de verzoeken die het Parlement in zijn resoluties formuleert, met inachtneming van de desbetreffende analyses van het Parlement in verband met de Europese meerwaarde en de "kosten van geen Europa";

12. onderstreept het belang van transparante samenwerking in goed vertrouwen tussen het Parlement, de Raad en de Commissie, hetgeen zich in de praktijk moet vertalen in een daadwerkelijke bereidheid bij de Commissie om het Parlement en de Raad op voet van gelijkheid te betrekken bij de tenuitvoerlegging van haar programmeringsregelingen, en herinnert de Commissie eraan dat zij verplicht is snel op wetgevende en niet-wetgevende initiatiefverslagen te reageren; betreurt dat op meerdere initiatiefverslagen niet is gereageerd, en verzoekt de Commissie de medewetgevers binnen drie maanden op de hoogte te brengen van de redenen voor de intrekking van een tekst en daarnaast een met redenen omkleed antwoord te formuleren op verzoeken om wetgevings- of niet-wetgevingsvoorstellen;

13. is van mening dat het schrappen van alle verwijzingen naar het gebruik van alternatieve regelgevingsmethoden in het nieuwe IIA geen afbreuk doet aan het standpunt van het Parlement dat "soft law"-instrumenten slechts uiterst behoedzaam en onder opgave van redenen mogen worden gehanteerd, zonder daarbij de rechtszekerheid en de duidelijkheid van de bestaande rechtsregels te schaden, en wel na raadpleging van het Parlement ⁽²⁶⁾; is daarom bezorgd dat het ontbreken van duidelijke grenzen voor het gebruik van "soft law" zelfs het gebruik ervan kan aanmoedigen, zonder enige zekerheid dat het Parlement controle zou kunnen uitoefenen;

14. vraagt de Raad en de Commissie ermee in te stemmen dat alternatieve regelgevingsmethoden – mits deze strikt noodzakelijk zijn – moeten worden opgenomen in de documenten met betrekking tot meerjarige en jaarlijkse programmering, teneinde correcte identificatie en controle door de wetgevers mogelijk te maken;

Instrumenten voor beter wetgeven

15. onderstreept dat effectbeoordelingen een bron van informatie kunnen zijn voor, maar nooit in de plaats mogen komen van politieke besluiten, en geen onnodige vertragingen in het wetgevingsproces mogen veroorzaken; benadrukt dat in het volledige wetgevingsproces en in alle effectbeoordelingen met betrekking tot voorgestelde wetgeving bijzondere aandacht moet worden besteed aan de mogelijke gevolgen voor de belanghebbende partijen die het minst in de gelegenheid zijn om hun bezorgdheden aan de besluitvormers te presenteren, waaronder kmo's, het maatschappelijk middenveld, vakbonden en andere partijen die niet het voordeel van vlote toegang tot de instellingen hebben; is van mening dat effectbeoordelingen evenveel aandacht moeten besteden aan beoordeling van met name sociale, gezondheids- en milieueffecten en dat ook de effecten op de grondrechten van burgers en de gelijkheid van vrouwen en mannen moeten worden beoordeeld;

16. wijst erop dat kmo's 99 % van alle ondernemingen in de EU vertegenwoordigen, 58 % van de omzet in de EU genereren en voor twee derde van alle werkgelegenheid in de particuliere sector zorgen; wijst er voorts op dat de Commissie in de "Small Business Act" de toezegging heeft gedaan het principe "denk eerst klein" toe te passen op haar beleidsvorming, en dat dit ook betrekking heeft op de kmo-test om de effecten van op stapel staande wetgeving en administratieve initiatieven op kmo's te beoordelen ⁽²⁷⁾; herinnert eraan dat het Parlement in zijn besluit van 9 maart 2016 over het nieuwe IIA heeft verklaard dat de formulering in het nieuwe IIA de drie instellingen er onvoldoende toe verplicht in hun effectbeoordelingen ook aandacht te schenken aan kmo's en concurrentievermogenstests ⁽²⁸⁾; benadrukt dat in alle fasen van de wetgevingscyclus rekening moet worden gehouden met en aandacht moet worden besteed aan de effecten op het concurrentievermogen, op innovatie en op de behoeften van kmo's; toont zich tevreden dat in de richtsnoeren voor betere regelgeving van de Commissie is bepaald dat potentiële effecten op kmo's en op het concurrentievermogen in voorkomend geval systematisch in alle effectbeoordelingen moeten worden onderzocht en gerapporteerd; wijst erop dat de kwaliteit en coherente toepassing van kmo-tests dikwijls te wensen overlaat; moedigt de Commissie aan om na te gaan hoe nog meer rekening kan worden gehouden met de gevolgen voor kmo's en is voornemens deze kwestie de komende jaren op de voet te volgen;

⁽²⁶⁾ Zie paragraaf 47 van de resolutie van het Parlement van 9 september 2010 over "De wetgeving verbeteren" overeenkomstig artikel 9 van het Protocol betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid (vijftiende jaarverslag van de Commissie) (PB C 308 E van 20.10.2011, blz. 66).

⁽²⁷⁾ Zie paragraaf 16 van de resolutie van het Europees Parlement van 27 november 2014 over de herziening van de richtsnoeren van de Commissie voor effectbeoordeling en de rol van de kmo-test.

⁽²⁸⁾ Zie paragraaf 4 van het besluit van het Parlement van 9 maart 2016 over de sluiting van een interinstitutioneel akkoord tussen het Europees Parlement, de Raad van de Europese Unie en de Europese Commissie over beter wetgeven.

Woensdag 30 mei 2018

17. dringt er in de context van beter wetgeven bij de Commissie op aan de sociale en milieugevolgen van haar beleid beter te beoordelen, evenals de gevolgen voor de grondrechten van burgers, door ook oog te hebben voor de kosten van het niet uitvaardigen van wetten op Europees niveau en het feit dat kosten-batenanalyses lang niet alle aspecten dekken;

18. herhaalt zijn oproep om in alle effectbeoordelingen een evenwichtige analyse op te nemen van de economische, sociale, milieu- en gezondheidsgevolgen op middellange en lange termijn;

19. verzoekt de Commissie om gebruik te maken van effectbeoordelingen en beoordelingen achteraf om na te gaan of initiatieven, voorstellen of bestaande wetgeving verenigbaar zijn met de doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling, en welke invloed zij respectievelijk hebben op de voortgang en uitvoering van deze doelstellingen;

20. herinnert eraan dat het idee van een aanvullend technisch onafhankelijk ad-hocpanel, dat in het initiële voorstel van de Commissie voor het nieuwe IIA was opgenomen, in de loop van de onderhandelingen niet meer ter sprake kwam; wijst erop dat de oprichting van een dergelijk panel tot doel had de onafhankelijkheid, transparantie en objectiviteit van effectbeoordelingen te vergroten; herinnert eraan dat in punt 15 van het nieuwe IIA is afgesproken dat het Parlement en de Raad, wanneer zij dit passend en noodzakelijk achten, effectbeoordelingen opstellen over hun eigen wezenlijke wijzigingen van het Commissievoorstel, die dringend nodig zijn om een geïnformeerd, onderbouwd besluit te kunnen nemen; herinnert zijn commissies eraan hoe belangrijk het is dat zij hiervan, waar nodig, gebruikmaken;

21. verneemt met instemming dat in het nieuwe IIA wordt vermeld dat de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid in het kader van de effectbeoordelingen worden opgenomen; benadrukt in dit verband dat in de effectbeoordelingen altijd grondig en nauwgezet moet worden geanalyseerd hoe het voorstel overeenstemt met de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid, en wat de Europese meerwaarde ervan is;

22. merkt op dat een aanzienlijk aantal Commissievoorstellen niet vergezeld ging van een effectbeoordeling en dat de commissies hun bezorgdheid hebben laten blijken over de kwaliteit en de gedetailleerdheid van de effectbeoordelingen, die variëren van uitgebreid tot eerder oppervlakkig; wijst erop dat, in de eerste fase van de toepassing van het nieuwe IIA, 20 van de 59 Commissievoorstellen die in de gezamenlijke verklaring van 2017 zijn opgenomen niet vergezeld gingen van een effectbeoordeling; wijst in dit verband op de bepaling dat initiatieven die naar verwachting significante economische, ecologische of sociale gevolgen zullen hebben steeds vergezeld moeten gaan van een effectbeoordeling, en dat in punt 13 van het IIA tevens wordt gesteld dat ook de initiatieven die in het werkprogramma van de Commissie of in de gezamenlijke verklaring zijn opgenomen in de regel vergezeld moeten gaan van een effectbeoordeling;

23. is verheugd dat in het IIA wordt bepaald dat bij de vaststelling van de wetgevingsagenda niet enkel rekening moet worden gehouden met de "Europese meerwaarde" van elk voorstel tot optreden van de Unie, maar ook met de "kosten van geen Europa" indien niet op Unieniveau zou worden opgetreden; wijst erop dat de "kosten van geen Europa" op 1,75 biljoen EUR per jaar kunnen worden geraamd, wat overeenkomt met 12 % van het bbp van de EU (2016); spreekt in deze context zijn waardering uit voor het werk van het directoraat Effectbeoordeling en Europese Meerwaarde van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement (EPRS);

24. verzoekt de Commissie om verder te verduidelijken hoe zij van plan is de in de punten 10 en 12 van het nieuwe IIA bedoelde "kosten van geen Europa" te beoordelen, onder meer de kosten voor producenten, consumenten, werknemers, overheidsdiensten en het milieu doordat er geen geharmoniseerde wetgeving op EU-niveau bestaat en doordat uiteenlopende nationale regels leiden tot extra kosten en minder effectieve beleidsmaatregelen; wijst erop dat een dergelijke beoordeling niet alleen moet worden uitgevoerd in het geval van vervallbepalingen, tegen het einde van een programma of bij een voornemen tot intrekking, maar ook moet worden overwogen in gevallen waarin actie of wetgeving op EU-niveau nog niet bestaat of wordt getoetst;

25. wijst erop dat de vroegere Effectbeoordelingsraad is vervangen door de nieuwe Raad voor regelgevingstoetsing, en dat dit de onafhankelijkheid van de raad ten goede komt; herhaalt dat de onafhankelijkheid, transparantie en objectiviteit van de Raad voor regelgevingstoetsing en het werk van deze raad moeten worden gewaarborgd en dat de leden ervan onder geen enkele vorm van politiek toezicht mogen staan⁽²⁹⁾; onderstreept dat de Commissie moet verzekeren dat alle adviezen van de Raad voor regelgevingstoetsing, ook de negatieve, openbaar en toegankelijk worden gemaakt op hetzelfde moment dat de desbetreffende effectbeoordelingen worden gepubliceerd; dringt aan op een evaluatie van de prestaties van de Raad voor regelgevingstoetsing bij het vervullen van zijn taak om toe te zien op en objectief advies te geven over effectbeoordelingen;

⁽²⁹⁾ Zie paragraaf 12 van de resolutie van het Europees Parlement van 27 november 2014, eerder geciteerd, en paragraaf 6 van het besluit van het Parlement van 9 maart 2016, eerder geciteerd.

Woensdag 30 mei 2018

26. wijst erop dat het directoraat Effectbeoordeling en Europese Meerwaarde, dat deel uitmaakt van de administratie van het Parlement, de parlementaire commissies ondersteunt en verschillende diensten aanbiedt, en dat er in dit verband voldoende middelen beschikbaar moeten zijn om te verzekeren dat de leden en de commissies de best mogelijke ondersteuning krijgen; stelt met waardering vast dat de Conferentie van commissievoorzitters een geactualiseerde versie van het "Handboek inzake effectbeoordeling – Richtsnoeren voor commissies" heeft aangenomen op 12 september 2017;

27. verzoekt al zijn commissies de effectbeoordelingen van de Commissie te evalueren en de voorafgaande effectbeoordelingsanalyse van het Parlement zo vroeg mogelijk in het wetgevingsproces te evalueren;

28. herinnert eraan dat het Parlement uit hoofde van punt 14 van het nieuwe IIA bij de behandeling van wetgevingsvoorstellen van de Commissie ten volle rekening zal houden met de effectbeoordelingen van de Commissie; herinnert er in dit verband aan dat parlementaire commissies de Commissie mogen uitnodigen om haar effectbeoordeling en het gekozen beleid te presenteren tijdens een vergadering van de voltallige commissie, en verzoekt zijn commissies om meer van deze mogelijkheid gebruik te maken, alsook van de mogelijkheid om een presentatie te krijgen over de eerste evaluatie van de effectbeoordeling van de Commissie door de eigen diensten van het Parlement; wijst er echter op dat dit niet mag leiden tot een beperking van de manoeuvreerruimte waarover de medewetgevers beschikken;

29. is blij met de mogelijkheid dat de Commissie haar eigen effectbeoordelingen aanvult tijdens het wetgevingsproces; is van oordeel dat punt 16 van het nieuwe IIA zo geïnterpreteerd moet worden dat de Commissie, indien het Parlement of de Raad hierom verzoeken, in de regel onvervuld dergelijke aanvullende effectbeoordelingen moet uitvoeren;

30. onderstreept het belang van tijdige, openbare en transparante betrokkenheid en raadpleging van de belanghebbenden, met voldoende tijd voor zinvolle antwoorden; herhaalt dat het essentieel is dat de openbare raadplegingen door de Commissie in de voorbereidende fase in alle officiële talen worden gehouden;

31. herinnert eraan dat, zoals in punt 17 van het nieuwe IIA over beter wetgeven wordt vermeld, elk van de drie instellingen de wijze bepaalt waarop haar werkzaamheden met betrekking tot effectbeoordelingen, met inbegrip van de interne organisatorische middelen en de kwaliteitscontrole, worden georganiseerd;

32. is verheugd dat de drie instellingen in punt 17 van het nieuwe IIA hebben toegezegd informatie uit te wisselen over goede praktijken en methoden in verband met effectbeoordelingen; is van oordeel dat dit waar mogelijk ook het delen van de onverwerkte gegevens die ten grondslag liggen aan de effectbeoordeling van de Commissie moet omvatten, met name wanneer het Parlement besluit om de effectbeoordeling van de Commissie aan te vullen met eigen werk; moedigt daarom de diensten van de drie instellingen aan om zoveel mogelijk samen te werken, ook met betrekking tot gezamenlijke opleidingen over effectbeoordelingsmethoden, tevens met het oog op een toekomstige, gemeenschappelijke interinstitutionele methodologie;

33. onderstreept dat het belangrijk is dat, uit hoofde van punt 18 van het nieuwe IIA, "de initiële effectbeoordeling van de Commissie en eventuele bijkomende werkzaamheden die de instellingen in verband met de effectbeoordelingen tijdens het wetgevingsproces verrichten", uiterlijk aan het einde van het wetgevingsproces openbaar worden gemaakt, teneinde de transparantie ten opzichte van burgers en belanghebbenden te waarborgen;

34. herhaalt zijn standpunt dat belanghebbenden, waaronder vakbonden en het maatschappelijk middenveld, effectieve input moeten kunnen geven bij de effectbeoordelingsprocedure, zo vroeg mogelijk in de raadplegingsfase, en spoort de Commissie daarom aan om systematischer gebruik te maken van routekaarten en aanvangseffectbeoordelingen, en deze tijdig bekend te maken aan het begin van de effectbeoordelingsprocedure;

35. neemt met instemming nota van de toezegging van de Commissie om, vooraleer een voorstel aan te nemen, een brede raadpleging te houden, en in het bijzonder de directe deelname van kmo's, het maatschappelijk middenveld en andere eindgebruikers aan de raadpleging aan te moedigen; stelt met tevredenheid vast dat de herziene richtsnoeren voor betere regelgeving van de Commissie deze weg uitgaan;

36. onderstreept de nieuwe bepalingen inzake de raadpleging van de bevolking en belanghebbenden, die zowel in de voorbereidende fase als in het gehele wetgevingsproces een belangrijk instrument moet vormen;

37. verzoekt de Commissie met klem de bindende termijnen voor uitvoeringsverslagen en evaluaties van richtlijnen en verordeningen te eerbiedigen;

Woensdag 30 mei 2018

38. onderstreept het belang van de evaluatie achteraf van bestaande wetgeving, in overeenstemming met het beginsel van eerst evalueren, en pleit ervoor dat deze evaluatie, waar mogelijk, in de vorm van een effectbeoordeling achteraf gebeurt, aan de hand van dezelfde methode als bij de voorafgaande effectbeoordeling van hetzelfde stuk wetgeving, om een betere evaluatie van de prestaties van de betreffende wetgeving mogelijk te maken;

39. is ingenomen met punt 22 van het nieuwe IIA, waarin de drie instellingen overeenkomen om, indien nodig, ter ondersteuning van de beoordelingsprocedure van bestaande wetgeving, in de wetgeving voorschriften op te nemen voor rapportering, monitoring en evaluatie, waarbij echter overregulering en administratieve lasten, in het bijzonder voor de lidstaten, worden vermeden; wijst op de uitdagingen in verband met het verzamelen van gegevens in de lidstaten over de prestaties van wetgeving en moedigt de Commissie en de lidstaten aan om op dit vlak meer inspanningen te leveren;

40. is ingenomen met punt 23 van het nieuwe IIA, waarin de drie instellingen overeenkomen systematisch het gebruik van evaluatieclausules in wetgeving te overwegen; verzoekt de Commissie om, waar passend, evaluatieclausules op te nemen in haar voorstellen, en als dat niet gebeurt, te verklaren waarom zij van deze algemene regel is afgeweken;

Wetgevingsinstrumenten

41. is ingenomen met de toezeggingen van de Commissie met betrekking tot de reikwijdte van de toelichting bij elk van haar voorstellen; is in het bijzonder verheugd over het feit dat de Commissie ook zal uitleggen hoe de voorgestelde maatregelen gerechtvaardigd zijn in het licht van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid; onderstreept in dit verband het belang van een versterkte en alomvattende beoordeling en rechtvaardiging met betrekking tot de naleving van deze beginselen en de Europese meerwaarde van de voorgestelde maatregel;

42. is van oordeel dat samenhang tussen de toelichting en de effectbeoordeling van hetzelfde voorstel noodzakelijk is; verzoekt de Commissie dan ook om deze samenhang te verzekeren, en om toelichting te geven wanneer ervoor werd gekozen om van de conclusies van de effectbeoordeling af te wijken;

43. vestigt de aandacht op het feit dat de Commissie in punt 25 van het nieuwe IIA enkel heeft toegezegd "naar behoren rekening te houden met het verschil in aard en in gevolgen tussen verordeningen en richtlijnen"; herhaalt zijn verzoek om, in navolging van het verslag-Monti, meer gebruik te maken van verordeningen bij wetgevingsvoorstellen ⁽³⁰⁾, in overeenstemming met de wettelijke voorschriften op grond van de Verdragen over hun gebruik, teneinde samenhang, eenvoud en rechtszekerheid in de hele Unie te waarborgen;

44. is verheugd over de toezegging van de drie instellingen om van gedachten te wisselen over het wijzigen van de rechtsgrondslag, als bedoeld in punt 25 van het nieuwe IIA; benadrukt de rol en de expertise van de Commissie juridische zaken met betrekking tot het controleren van rechtsgronden ⁽³¹⁾; herinnert aan het standpunt van het Parlement, namelijk dat het zich zal verzetten tegen elke poging om de wetgevingsbevoegdheden van het Parlement te ondermijnen door middel van ongegronde wijzigingen van de rechtsgrondslag; verzoekt de Raad zich volledig te houden aan zijn verbintenis om een dialoog aan te gaan met het Parlement in het geval van onenigheid over de voorgestelde rechtsgrondslag, met name bij politiek gevoelige dossiers;

45. beklemtoont dat de keuze van de rechtsgrondslag van een voorstel van de Commissie moet worden gemaakt op objectieve gronden die voor rechterlijke toetsing vatbaar zijn; wijst echter op het recht van het Parlement als medewetgever om op basis van zijn interpretatie van de Verdragen wijzigingen in de rechtsgrondslag voor te stellen;

Gedelegeerde en uitvoeringshandelingen

46. onderstreept het belang van het beginsel dat in punt 26 van het nieuwe IIA is opgenomen en herhaalt dat het de bevoegdheid van de wetgever is om te bepalen of en in hoeverre binnen de perken van de Verdragen en in het licht van de jurisprudentie van het HvJ-EU gebruik wordt gemaakt van gedelegeerde of uitvoeringshandelingen ⁽³²⁾;

47. merkt op dat de bevoegdheidsdelegatie aan de Commissie niet alleen een technische kwestie is, maar ook politiek gevoelige kwesties kan betreffen, die van groot belang zijn voor de burgers, consumenten en bedrijven in de EU;

⁽³⁰⁾ Zie paragraaf 5 van de resolutie van het Europees Parlement van 14 september 2011 over betere wetgeving, subsidiariteit en proportionaliteit en slimme regelgeving, eerder geciteerd.

⁽³¹⁾ Zie punt XVI.1 van bijlage V bij het Reglement van het Europees Parlement.

⁽³²⁾ Zie overweging D van de resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren, eerder geciteerd.

Woensdag 30 mei 2018

48. is ingenomen met de inspanningen van de Commissie voor het halen van de in punt 27 van het nieuwe IIA bedoelde termijn om voorstellen te doen over de aanpassing van alle basishandelingen die nog verwijzen naar de RPT; is voorts van oordeel dat in de regel alle dossiers waarop voorheen de RPT van toepassing was nu in overeenstemming moeten worden gebracht met artikel 290 VWEU, en dus in gedelegeerde handelingen moeten worden omgezet ⁽³³⁾;

49. waarschuwt ervoor dat de invoering van de verplichting voor de Commissie om stelselmatig een beroep te doen op de deskundigen van de lidstaten bij de voorbereiding van gedelegeerde handelingen er niet op mag neerkomen dat de relevante procedure erg vergelijkbaar wordt met, of zelfs volledig identiek aan, de procedure die is vastgesteld voor de voorbereiding van uitvoeringshandelingen, vooral wat betreft de procedurele prerogatieven die aan deze deskundigen worden verleend; is van mening dat dit kan leiden tot de vervaging van de verschillen tussen de twee soorten handelingen, in die mate dat het de facto zou kunnen leiden tot een herinvoering van het comitologiemechanisme van voor het Verdrag van Lissabon;

50. uit zijn ongenoegen over het feit dat de Raad, ondanks de toegevingen van het Parlement, nog steeds erg terughoudend is om gedelegeerde handelingen te aanvaarden wanneer aan de criteria uit hoofde van artikel 290 VWEU is voldaan; herinnert eraan dat het nieuwe IIA, zoals bepaald in overweging 7, de onderhandelingen in het kader van de gewone wetgevingsprocedure moet bevorderen en de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU moet verbeteren; herinnert eraan dat de Raad er in verschillende wetgevingsdossiers echter op heeft aangedrongen om ofwel uitvoeringsbevoegdheden toe te kennen overeenkomstig artikel 291 VWEU ofwel in de basishandeling zelf alle elementen op te nemen die in abstracto in aanmerking komen voor bevoegdheidsdelegatie of voor de toekenning van uitvoeringsbevoegdheden; uit zijn teleurstelling over het feit dat de Commissie in deze gevallen haar eigen oorspronkelijke voorstellen niet heeft verdedigd;

51. is zeer bezorgd over het feit dat de Raad bijna systematisch probeert gedelegeerde handelingen te vervangen door uitvoeringshandelingen; vindt het met name onaanvaardbaar dat de Raad de post-Lissabon-aanpassing tracht te gebruiken om de RPT te vervangen door uitvoeringshandelingen, in plaats van door gedelegeerde handelingen;

52. is ingenomen met het begin van de interinstitutionele onderhandelingen als bedoeld in punt 28 van het nieuwe IIA; bevestigt zijn standpunt over de niet-bindende criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU als bedoeld in zijn resolutie van 25 februari 2014 ⁽³⁴⁾; is van mening dat deze de basis van de onderhandelingen moeten zijn;

53. herinnert eraan dat politiek belangrijke elementen, zoals Unielijsten of registers van producten of stoffen, een integraal onderdeel van de basishandeling moeten blijven – in voorkomend geval in de vorm van bijlagen – en dus enkel gewijzigd mogen worden door middel van gedelegeerde handelingen; onderstreept dat de vaststelling van op zichzelf staande lijsten in het belang van de rechtszekerheid moet worden voorkomen;

54. is van oordeel dat in de criteria voor de toepassing van de artikelen 290 en 291 VWEU rekening moet worden gehouden met de jurisprudentie van het HvJ-EU, zoals de arresten in de biocidenzaak, de zaak-gedelegeerde handelingen in het kader van de CEF, en de visumwederkerigheidszaak ⁽³⁵⁾;

55. is verheugd over de toezegging van de Commissie om, indien meer expertise in een vroeg stadium van de voorbereiding van ontwerpuitvoeringshandelingen nodig zou zijn, naar gelang van het geval een beroep te doen op deskundigengroepen, specifieke belanghebbenden te raadplegen en openbare raadplegingen te houden; is van oordeel dat het Parlement naar behoren moet worden geïnformeerd wanneer een dergelijke raadplegingsprocedure wordt ingeleid;

56. stelt verheugd vast dat de Commissie er in punt 28 van het nieuwe IIA mee heeft ingestemd ervoor te zorgen dat het Parlement en de Raad gelijke toegang tot alle informatie over gedelegeerde en uitvoeringshandelingen krijgen, zodat zij alle documenten op hetzelfde tijdstip als de deskundigen van de lidstaten zullen ontvangen; verneemt met instemming dat de deskundigen van het Parlement en de Raad systematisch toegang krijgen tot de vergaderingen van de deskundigengroepen van de Commissie waarvoor deskundigen van de lidstaten worden uitgenodigd en die betrekking hebben op de voorbereiding van gedelegeerde handelingen; verzoekt de Commissie deze belofte daadwerkelijk en consequent na te komen; merkt op dat deze toegang reeds is verbeterd;

57. benadrukt dat de informele samenwerking bij de voorbereiding van gedelegeerde handelingen en uitvoeringshandelingen moet worden verbeterd; waarschuwt dat bij het opstellen van gedelegeerde en uitvoeringshandelingen de bedoeling van de medewetgevers, zoals verwoord in een daartoe vastgestelde wetgevingshandeling, niet uit het oog mag worden verloren; wijst op het belang van het register van gedelegeerde handelingen, dat nu operationeel is;

⁽³³⁾ Zie paragraaf 6 van de resolutie van het Europees Parlement van 25 februari 2014 over de follow-up met betrekking tot de delegatie van wetgevingsbevoegdheden en de wijze waarop de lidstaten de uitoefening van de uitvoeringsbevoegdheden door de Commissie controleren, eerder geciteerd.

⁽³⁴⁾ Ibid, paragraaf 1.

⁽³⁵⁾ Arrest van het Hof (Grote kamer) van 18 maart 2014, Europese Commissie/Europees Parlement en Raad van de Europese Unie, eerder geciteerd; arrest van het Hof van 17 maart 2016, Europees Parlement/Europese Commissie, eerder geciteerd; arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 juni 2016, Parlement/Raad, eerder geciteerd.

Woensdag 30 mei 2018

58. betreurt het feit dat de Commissie er in veel gevallen van uitgaat dat maatregelen van niveau 2 die worden voorgesteld door de drie autoriteiten op het gebied van financiële diensten (ESMA, EBA en Eiopa) zonder wijzigingen zijn goedgekeurd, waardoor het Parlement minder tijd heeft voor toetsing wanneer er belangrijke of een groot aantal wijzigingen worden aangebracht;

59. prijst de snelle voortgang die geboekt is op interinstitutioneel niveau bij de oprichting van een gemeenschappelijk functioneel register van gedelegeerde handelingen en is verheugd over de officiële lancering ervan op 12 december 2017;

60. kijkt ernaar uit gebruik te kunnen maken van een goed gestructureerd en gebruiksvriendelijk functioneel register van gedelegeerde handelingen, dat op 12 december 2017 gepubliceerd is, op verzoek van het Parlement;

61. merkt op dat betere wetgevingsprocedures op EU-niveau, met tijdige en intensievere interinstitutionele samenwerking, kunnen leiden tot een meer samenhangende en geharmoniseerde toepassing van het EU-recht;

Transparantie en coördinatie van het wetgevingsproces

62. is blij dat het Parlement en de Raad uit hoofde van punt 32 van het nieuwe IIA als de medewetgevers hun bevoegdheden op voet van gelijkheid moeten uitoefenen en dat de Commissie haar faciliterende rol moet uitoefenen door de twee takken van de wetgevingsautoriteit gelijk te behandelen; herinnert eraan dat dit beginsel al in het Verdrag van Lissabon is opgenomen; verzoekt de Commissie bijgevolg alle relevante documenten met betrekking tot wetgevingsvoorstellen, met inbegrip van officiële documenten, op hetzelfde ogenblik ter beschikking te stellen van beide wetgevers, en indien mogelijk tevens openbaar te maken;

63. betreurt dat de punten 33 en 34 van het nieuwe IIA nog niet hebben gezorgd voor een verbetering van de informatiestroom vanuit de Raad, vooral omdat er een algemeen gebrek aan informatie lijkt te zijn met betrekking tot de kwesties die de lidstaten binnen de Raad hebben aangekaart, en er geen systematische aanpak is om de wederzijdse uitwisseling van standpunten en informatie te bevorderen; merkt met bezorgdheid op dat de informatiestroom gewoonlijk sterk verschilt van voorzitterschap tot voorzitterschap en tussen de diensten van het secretariaat-generaal van de Raad; benadrukt de asymmetrische toegang tot informatie van de medewetgevers, aangezien de Raad commissievergaderingen in het Parlement kan bijwonen maar vertegenwoordigers van het Parlement niet worden uitgenodigd om de bijeenkomsten van de werkgroepen van de Raad bij te wonen; is bijgevolg van mening dat een consequent transparante aanpak wenselijk is; stelt voor dat de Raad als regel alle vergaderingen in het openbaar belegt, net zoals het Parlement;

64. vraagt dat de punten 33 en 34 van het nieuwe IIA volledig ten uitvoer worden gelegd; vraagt de Raad met name om de agenda's, werkdokument en voorstellen van het voorzitterschap voor werkgroepen en het Comité van permanente vertegenwoordigers van de regeringen der lidstaten (het Coreper) op regelmatige en gestructureerde wijze aan het Parlement te bezorgen, om te verzekeren dat de medewetgevers eenzelfde informatieniveau hebben; is van oordeel dat de punten 33 en 34 van het nieuwe IIA zo geïnterpreteerd moeten worden dat het Parlement niet alleen kan worden uitgenodigd om een vertegenwoordiger naar informele gedachtewisselingen te sturen, maar ook naar vergaderingen van de werkgroepen van de Raad en het Coreper;

65. benadrukt dat, respectievelijk in de zin van de punten 35 en 36 van het nieuwe IIA, afstemming en versnelling van het wetgevingsproces enkel mogen worden nagestreefd als ook wordt verzekerd dat de prerogatieven van elke instelling volledig in acht worden genomen; is daarom van oordeel dat afstemming of versnelling in geen geval mag impliceren dat andere instellingen het Parlement een tijdschema opleggen;

66. dringt aan op meer inspanningen om de in punt 39 van het nieuwe IIA bedoelde specifieke gezamenlijke database over de stand van zaken van wetgevingsdossiers op te richten; herinnert eraan dat deze database informatie moet bevatten over alle stappen van het wetgevingsproces om traceerbaarheid mogelijk te maken; stelt voor om in de database ook informatie over het effectbeoordelingsproces op te nemen;

67. herinnert de drie EU-instellingen eraan dat er meer vooruitgang moet worden geboekt bij het aanmaken van een specifieke gezamenlijke databank over de stand van zaken van wetgevingsdossiers;

68. stelt voor dat de Raad in het kader van de raadplegingsprocedure ten minste eenmaal met het Parlement bijeenkomt, zodat het Parlement de goedgekeurde wijzigingen kan presenteren en toelichten en de Raad zijn standpunt over elk van deze wijzigingen kenbaar kan maken; stelt voor dat de Raad hoe dan ook een schriftelijk antwoord geeft;

69. stelt voor dat het Parlement een kwantitatief onderzoek uitvoert naar de doeltreffendheid van de raadplegingsprocedure;

Woensdag 30 mei 2018

70. dringt er bij de Commissie op aan de termijn in acht te nemen die is vastgesteld in de verordening tot oprichting van de Europese toezichthoudende autoriteiten voor besluiten over het bevestigen, wijzigen of niet bevestigen van ontwerpen van technische normen, en op zijn minst de medewetgevers ruim van tevoren officieel op de hoogte te stellen indien zij bij wijze van uitzondering deze termijn niet kan naleven, en de redenen hiervoor op te geven; benadrukt dat de Commissie de afgelopen tijd in meerdere gevallen heeft nagelaten dit te doen; herinnert de Commissie eraan dat de procedures waarbij het Parlement verklaart geen bezwaren te hebben tegen een handeling, niet bedoeld zijn om vertragingen te compenseren die worden veroorzaakt door de Commissie, en dat deze procedures aanzienlijke gevolgen hebben voor de tijd die het Parlement heeft om zijn toetsingsrecht uit te oefenen;

71. is ingenomen met het feit dat de interinstitutionele onderhandelingen als bedoeld in punt 40 van het nieuwe IIA in november 2016 van start zijn gegaan; merkt met teleurstelling op dat er na meer dan een jaar van gesprekken, drie onderhandelingsrondes op politiek niveau en een aantal vergaderingen op technisch niveau, nog steeds geen overeenkomst is bereikt, ondanks duidelijke en vaste rechtspraak; neemt nota van de tot nog toe geboekte vooruitgang en dringt er met klem op aan dat deze onderhandelingen nog onder het Bulgaars voorzitterschap moeten worden afgerond.

72. is verheugd over de schriftelijke briefings van de Commissie voorafgaand aan internationale conferenties en de dagelijkse mondelinge briefings van het voorzitterschap van de Raad en de Commissie tijdens deze conferenties;

73. betreurt dat het Parlement de EU-coördinatievergaderingen tijdens internationale conferenties niet als waarnemer mag bijwonen;

74. herinnert de Raad en de Commissie eraan dat praktische regelingen in verband met internationale overeenkomsten in overeenstemming moeten zijn met de Verdragen, met name artikel 218, lid 10, VWEU, en met de jurisprudentie van het HvJ-EU, zoals de arresten in de zaak-Tanzania en de zaak-Mauritius ⁽³⁶⁾;

75. dringt er bij de andere instellingen op aan de Verdragen en verordeningen te eerbiedigen en te handelen in overeenstemming met de jurisprudentie op dit gebied, om ervoor te zorgen dat het Parlement:

- a) tijdens de volledige totstandkomingsprocedure van internationale overeenkomsten op proactieve, gestructureerde en gestroomlijnde wijze onverwijld, ten volle en juist wordt geïnformeerd, zonder dat de onderhandelingspositie van de EU daarbij wordt ondermijnd, en bovendien voldoende tijd krijgt om in alle fasen zijn standpunten kenbaar te maken, waar vervolgens zo veel mogelijk rekening mee wordt gehouden;
- b) naar behoren wordt geïnformeerd en wordt betrokken bij de tenuitvoerleggingsfase van deze overeenkomsten, met name wat betreft de besluiten van de organen die krachtens overeenkomsten worden ingesteld, en de kans krijgt zijn rechten als medewetgever ten volle uit te oefenen indien deze overeenkomsten gevolgen hebben voor EU-wetgeving;
- c) proactief op de hoogte wordt gehouden van de standpunten die de Commissie inneemt op internationale fora, zoals de WHO, de UNCTAD, de OESO, het UNDP, de FAO en de UNHRC;

76. acht het van essentieel belang dat de gevestigde praktijk om te wachten op goedkeuring van het Parlement alvorens voorlopige toepassing te geven aan de bepalingen inzake handel en investeringen van politiek belangrijke overeenkomsten, wordt voortgezet, zoals commissaris Malmström in haar hoorzitting op 29 september 2014 ook heeft toegezegd; dringt bij de Raad, de Commissie en de Europese Dienst voor extern optreden aan op een steeds bredere toepassing van deze praktijk in het kader van alle internationale overeenkomsten;

77. merkt op dat het Parlement niet zal aarzelen om, als er in de nabije toekomst geen duidelijke vooruitgang wordt geboekt bij de onderhandelingen overeenkomstig punt 40 van het nieuwe IIA, nogmaals een zaak aanhangig te maken bij het HvJ-EU om ervoor te zorgen dat de rechten van het Parlement worden geëerbiedigd;

78. merkt op dat alle instellingen moeten beseffen dat hun verantwoordelijkheid als wetgever niet eindigt zodra internationale overeenkomsten zijn gesloten; benadrukt dat de tenuitvoerlegging van overeenkomsten nauwlettend moet worden gemonitord en dat er duurzame inspanningen moeten worden geleverd om te waarborgen dat de met de overeenkomsten beoogde doelstellingen worden verwezenlijkt; verzoekt de instellingen om beste praktijken uit te wisselen en samen te werken tijdens de tenuitvoerleggings- en evaluatiefase van internationale overeenkomsten;

⁽³⁶⁾ Arrest van het Hof (Grote kamer) van 14 juni 2016, Parlement/Raad, eerder geciteerd; arrest van het Hof (Grote kamer) van 24 juni 2014, Parlement/Raad, eerder geciteerd.

Woensdag 30 mei 2018

79. merkt op dat effectbeoordelingen, waaronder beoordelingen van de gevolgen van overeenkomsten voor de mensenrechten, een belangrijk instrument kunnen zijn bij de onderhandelingen over handels- en investeringsovereenkomsten, en ertoe kunnen bijdragen dat partijen hun verplichtingen op het gebied van de mensenrechten nakomen, en wijst op het bindende karakter van overeenkomsten zoals het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten;

80. verzoekt de Commissie en de Raad om de verdeling van de bevoegdheden tussen de EU en haar lidstaten, die afgeleid kan worden uit Advies 2/15 van het HvJ-EU van 16 mei 2017, met betrekking tot de vaststelling van richtsnoeren voor de onderhandelingen, het voeren van onderhandelingen en het bepalen van de rechtsgrondslag van te ondertekenen en te sluiten voorstellen, en met name de ondertekening en de sluiting van internationale handelsovereenkomsten door de Raad, volledig te eerbiedigen;

81. verzoekt de Europese vertegenwoordigers bijzondere aandacht te besteden aan de consistentie tussen internationale normen/eisen en goedgekeurde, bindende EU-wetgeving;

82. verzoekt de Commissie documenten openbaar te maken waarin zij haar standpunt uiteenzet in de internationale organisaties die normen vaststellen op financieel, monetair en regelgevingsgebied, met name het Bazels Comité voor banktoezicht; vraagt dat het Parlement volledig wordt ingelicht in alle stadia van de ontwikkeling van internationale normen die gevolgen kunnen hebben voor het recht van de Unie;

83. roept op tot het opzetten en formaliseren van een financiële dialoog over de vaststelling en samenhang van Europese standpunten in de aanloop naar belangrijke internationale onderhandelingen, in overeenstemming met zijn resolutie van 12 april 2016 over de rol van de EU in het kader van de internationale financiële, monetaire en regelgevende instellingen en organen ⁽³⁷⁾; benadrukt dat deze standpunten, op basis van gedetailleerde richtsnoeren die kunnen worden aangevuld met proactieve "begeleidende resoluties", vooraf moeten worden besproken en bekend moeten zijn, en dat de follow-up ervan moet worden gegarandeerd door middel van regelmatige verslagen van de Commissie over de toepassing van deze richtsnoeren;

84. wijst op zijn verklaring van 15 maart 2018 over de plaats van vestiging van het Europees Geneesmiddelenbureau ⁽³⁸⁾, waarin het Parlement betreurt dat zijn rol en rechten als medewetgever die op gelijke voet staat met de Raad niet naar behoren in aanmerking zijn genomen;

85. erkent het op 6 december 2017 door het Coreper goedgekeurde mandaat met afspraken over het standpunt van de Raad inzake het Commissievoorstel voor een verplicht transparantieregister; verzoekt alle partijen de onderhandelingen af te ronden in een sfeer van goede samenwerking, zodat de transparantie van het wetgevingsproces wordt vergroot;

86. neemt terdege nota van het arrest *De Capitani* ⁽³⁹⁾, waarin opnieuw wordt bevestigd dat de beginselen van publiciteit en transparantie inherent zijn aan het wetgevingsproces van de EU en dat een algemeen vermoeden van niet-openbaarmaking niet kan worden aanvaard inzake wetgevingsdocumenten, met inbegrip van trialoogdocumenten;

Uitvoering en toepassing van Uniewetgeving

87. benadrukt het belang van het beginsel dat in punt 43 van het nieuwe IIA is vastgelegd, namelijk dat de elementen die de lidstaten bij de omzetting van richtlijnen in intern recht hebben toegevoegd en die op geen enkele wijze verband houden met die Uniewetgeving in de omzettingsmaatregel of in daarmee verband houdende documenten herkenbaar moeten worden gemaakt; merkt op dat deze informatie vaak nog ontbreekt; verzoekt de Commissie en de lidstaten gezamenlijk en consequent op te treden om het gebrek aan transparantie en andere problemen met betrekking tot "gold-plating" aan te pakken ⁽⁴⁰⁾;

88. is van oordeel dat bij de uitvoering en omzetting van EU-handelingen een duidelijk onderscheid moet worden gemaakt tussen gevallen van "gold-plating" waarbij de lidstaten bijkomende administratieve eisen invoeren die niets te maken hebben met EU-wetgeving, en het vaststellen van strengere normen die verder gaan dan de EU-brede minimumnormen inzake milieu- en consumentenbescherming, gezondheidszorg en voedselveiligheid;

⁽³⁷⁾ PB C 58 van 15.2.2018, blz. 76.

⁽³⁸⁾ Zie aangenomen teksten, P8_TA(2018)0086.

⁽³⁹⁾ Arrest van het Gerecht (Zevende kamer – uitgebreid) van 22 maart 2018, *De Capitani/Parlement*, T-540/15, ECLI:EU:T:2018:167.

⁽⁴⁰⁾ Zie paragraaf 7 van de resolutie van het Europees Parlement van 21 november 2012 over het 28e jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2010) (PB C 419 van 16.12.2015, blz. 73).

Woensdag 30 mei 2018

89. is van oordeel dat de drie instellingen de problemen in verband met "gold-plating" kunnen beperken door zich in te spannen om EU-wetgeving aan te nemen die duidelijk en eenvoudig om te zetten is en die een specifieke Europese meerwaarde biedt; herinnert eraan dat onnodige administratieve lasten weliswaar moeten worden vermeden, maar dat dit de lidstaten er niet van mag weerhouden om ambitieuzere maatregelen te behouden of te treffen en striktere normen op het gebied van sociale bescherming, milieu- en consumentenbescherming vast te stellen in gevallen waarin in de EU-wetgeving enkel minimumnormen worden omschreven;

90. verzoekt de lidstaten om zo terughoudend mogelijk te zijn in het creëren van bijkomende administratieve eisen bij de omzetting van EU-wetgeving, en om overeenkomstig punt 43 van het interinstitutioneel akkoord dergelijke toevoegingen herkenbaar te maken in de omzettingsmaatregel of de daarmee verband houdende documenten;

91. herinnert eraan dat de lidstaten er in punt 44 van het nieuwe IIA toe worden opgeroepen om met de Commissie samen te werken bij het verzamelen van de informatie en de gegevens die nodig zijn voor de monitoring en de evaluatie van de uitvoering van Uniewetgeving; verzoekt de lidstaten daarom alle noodzakelijke maatregelen te nemen om hun toezeggingen gestand te doen, onder meer door concordantietabellen op te stellen met duidelijke en precieze informatie over de nationale maatregelen tot omzetting van richtlijnen in hun nationale rechtsorde, zoals overeengekomen in de gezamenlijke politieke verklaring van 28 september 2011 van de lidstaten en de Commissie over toelichtende stukken en in de gezamenlijke politieke verklaring van 27 oktober 2011 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie over toelichtende stukken;

92. is van oordeel dat de toezegging van de Commissie in punt 45 van het nieuwe IIA aldus geïnterpreteerd moet worden dat de toegang van het Parlement tot informatie in verband met precontentieuze en inbreukprocedures aanzienlijk zal verbeteren, met inachtneming van de vertrouwelijkheidsregels; herhaalt daarom zijn reeds lang bestaande verzoek aan de Commissie met betrekking tot de gegevens waar het Parlement toegangsrecht toe heeft ⁽⁴¹⁾;

93. herhaalt zijn waardering voor het probleemoplossingsmechanisme EU Pilot als een eerder informele, maar toch doeltreffende manier om te verzekeren dat het Unierecht door de lidstaten wordt nageleefd ⁽⁴²⁾; staat afkeurend tegenover de aankondiging van de Commissie dat zij voortaan in de regel inbreukprocedures zal inleiden zonder gebruik te maken van het mechanisme ⁽⁴³⁾;

94. wijst erop dat de leden van de Commissie de wetgevingsprerogatieven van de leden van het Europees Parlement moeten eerbiedigen; is van mening dat zij het Parlement alle onafhankelijk uitgevoerde studies moeten doen toekomen op basis waarvan zij hun besluiten hebben genomen, en dat zij tevens die studies openbaar moeten maken die in tegenspraak zijn met hun conclusies;

95. betreurt dat niet alle taalversies van wetgevingsvoorstellen op hetzelfde ogenblik beschikbaar zijn, waardoor het wetgevingsproces vertraging oploopt;

96. benadrukt dat doeltreffende EU-wetgeving moet waarborgen dat bij de tenuitvoerlegging ervan de erin opgenomen procedures overeenkomen met het onderliggende doel van de wetgevingshandeling zelf, met name het uiteindelijke doel van milieubescherming in het geval van wetgeving die tot doel heeft een hoog niveau van milieubescherming te waarborgen;

97. erkent het belang van de werkzaamheden van de Commissie verzoekschriften om de kwaliteit van de totstandbrenging van EU-wetgeving te beoordelen in het licht van de feitelijke tenuitvoerlegging ervan, alsook het belang van het werk van deze commissie als uitgangspunt voor de verbetering van wetgevingsteksten en -procedures; wijst in dit verband op het belang van oprechte interinstitutionele samenwerking met de Commissie om ervoor te zorgen dat de verzoekschriften naar behoren worden onderzocht;

Vereenvoudiging

98. is verheugd over de toezegging in punt 46 van het nieuwe IIA om vaker gebruik te maken van de wetgevingstechniek van her-schikking; herhaalt dat deze techniek de gewone wetgevingstechniek moet zijn, omdat zij een instrument van onschatbare waarde is voor vereenvoudiging ⁽⁴⁴⁾; is echter van oordeel dat de Commissie in het geval van een volledige beleidsherziening een voorstel moet doen voor een volledige nieuwe rechtshandeling met intrekking van de bestaande wetgeving in plaats van de herschikkingstechniek te gebruiken, zodat de medewetgevers kunnen deelnemen aan brede en doeltreffende politieke gesprekken, en hun prerogatieven zoals bepaald in de Verdragen volledig gewaarborgd zijn;

⁽⁴¹⁾ Zie paragrafen 21 en 22 van de resolutie van het Europees Parlement van 4 februari 2014 over het 29e jaarlijkse verslag over de controle op de toepassing van het EU-recht (2011).

⁽⁴²⁾ Zie paragraaf 16 van de resolutie van het Europees Parlement van 6 oktober 2016 inzake de controle op de toepassing van het Unierecht: jaarverslag 2014 (Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0385).

⁽⁴³⁾ Zie punt 2 van de mededeling van de Commissie getiteld "EU-wetgeving: betere resultaten door betere toepassing", eerder geciteerd (zie blz. 12 in PB C 18 van 19.1.2017).

⁽⁴⁴⁾ Zie paragraaf 41 van de resolutie van het Europees Parlement van 14 september 2011, eerder geciteerd.

Woensdag 30 mei 2018

99. wijst erop dat beter wetgeven in het geval van de beoordeling van onnodige regulering en administratieve lasten (overeenkomstig de afspraken die zijn gemaakt in de punten 47 en 48 van het nieuwe IIA) en bij het onderzoeken van mogelijke doelstellingen ter beperking van lasten om de kosten voor overheidsdiensten en bedrijven (waaronder kmo's) te drukken, in voorkomend geval ook kan betekenen dat er meer EU-wetgeving komt, onder meer om verschillen in nationale wetgeving beter op elkaar af te stemmen, rekening houdend met de voordelen van wetgevingsmaatregelen en de gevolgen indien een optreden op EU-niveau uitblijft met betrekking tot normen inzake sociale, milieu- en consumentenbescherming, en met inachtneming van de vrijheid van de lidstaten om strengere normen toe te passen indien krachtens het Unierecht slechts minimumnormen zijn vastgesteld; wijst er bovendien op dat de Unie krachtens de in artikel 9 VWEU verankerde horizontale sociale clausule verplicht is zorgvuldig rekening te houden met de gevolgen van EU-wetgeving voor sociale normen en werkgelegenheid, en dat dit een behoorlijke raadpleging van maatschappelijke actoren inhoudt, met name vakbonden, consumenten en vertegenwoordigers van de belangen van kwetsbare groepen, met inachtneming van de autonomie van de sociale partners en de overeenkomsten die zij kunnen sluiten overeenkomstig artikel 155 VWEU; benadrukt dan ook dat de beperking van administratieve lasten niet noodzakelijk een deregulering inhoudt en dat dit hoe dan ook niet ten koste mag gaan van grondrechten en normen inzake sociale en consumentenbescherming, bescherming op het gebied van arbeid, gezondheid en veiligheid, gendergelijkheid of dierenwelzijn, met inbegrip van de bijbehorende informatievereisten, en bijgevolg geen nadelige gevolgen mag hebben voor de rechten van werknemers (ongeacht de omvang van de onderneming) of leiden tot een toename van het aantal onzekere arbeidsovereenkomsten;

100. is ingenomen met het eerste jaarlijkse lastenoverzicht van de Commissie in het kader van de vereenvoudiging van de EU-wetgeving, waarvoor zij een Flash Eurobarometer-enquête heeft gehouden over hoe de bedrijfswereld de regelgeving ziet, waarbij zij meer dan 10 000 bedrijven heeft geïnterviewd, vooral kmo's, in alle 28 lidstaten, met inachtneming van de verdeling van bedrijven binnen de EU; vestigt de aandacht op de resultaten van de enquête, die bevestigen dat de focus op het besparen van onnodige kosten passend blijft, en die suggereren dat er een complex samenspel is van verschillende factoren die de perceptie van bedrijven beïnvloeden, al kan dit ook veroorzaakt zijn door de verschillen in de nationale administratieve en juridische structuren met betrekking tot de tenuitvoerlegging van de wetgeving; wijst erop dat "gold-plating" en zelfs onjuiste berichtgeving in de media van invloed kunnen zijn op deze perceptie; is van mening dat het concept van het jaarlijkse lastenoverzicht een belangrijk instrument is om problemen in verband met de uitvoering en toepassing van EU-wetgeving op te sporen, maar dat dit niet tot de veronderstelling mag leiden dat regulering van nature tot buitensporige administratieve lasten leidt; is het met de Commissie eens dat het verzamelen van standpunten van alle betrokken partijen, met inbegrip van partijen die minder sterk vertegenwoordigd worden, over specifieke stukken wetgeving of verschillende stukken wetgeving die van toepassing zijn op een bepaalde sector, de enige manier is om concreet te bepalen wat in feite vereenvoudigd, gestroomlijnd of geschrapt kan worden; verzoekt de Commissie het jaarlijkse lastenoverzicht te verfijnen op basis van de bij de eerste editie opgedane ervaring, en vraagt tevens om transparante en controleerbare methoden toe te passen voor het verzamelen van gegevens, bijzondere aandacht te besteden aan de behoeften van kmo's, en zowel feitelijke als gepercipieerde lasten in het overzicht op te nemen;

101. neemt bovendien nota van de resultaten van de beoordeling van de Commissie, die onderzocht of het haalbaar was om, zonder afbreuk te doen aan de doelstelling van de wetgeving, doelstellingen te bepalen om de lasten in specifieke sectoren te verminderen; moedigt de Commissie aan om doelstellingen met betrekking tot de vermindering van lasten vast te stellen voor elk initiatief, op een flexibele maar op feitenmateriaal gebaseerde en betrouwbare manier en met volledige inspraak van betrokken partijen, zoals momenteel in het kader van REFIT al het geval is;

102. benadrukt dat een EU-norm in de regel in de plaats treedt van 28 nationale normen, hetgeen leidt tot een versterking van de interne markt en een beperking van de bureaucratie;

103. onderstreept dat het belangrijk is onnodige bureaucratie te vermijden en rekening te houden met het verband tussen de omvang van een bedrijf en de middelen die nodig zijn om aan de vereiste verplichtingen te voldoen;

Uitvoering en monitoring van het nieuwe IIA

104. merkt op dat de Conferentie van voorzitters regelmatig een verslag zal ontvangen, opgesteld door de Voorzitter, over de huidige stand van zaken van de uitvoering, zowel intern als interinstitutioneel; is van oordeel dat in dit verslag terdege rekening moet worden gehouden met de beoordeling van de Conferentie van commissievoorzitters op basis van de ervaringen van de verschillende commissies, met name de Commissie juridische zaken, als de bevoegde commissie voor betere wetgeving en de vereenvoudiging van het Unierecht ⁽⁴⁵⁾;

⁽⁴⁵⁾ Zie punt XVI.3 van bijlage V bij het Reglement van het Europees Parlement.

Woensdag 30 mei 2018

105. verneemt met instemming dat de eerste jaarlijkse interinstitutionele politieke evaluatievergadering op hoog niveau over de uitvoering van het IIA heeft plaatsgevonden op 12 december 2017; moedigt de Conferentie van commissievoorzitters aan om alle aanbevelingen die zij passend acht over de uitvoering van het nieuwe IIA te bezorgen aan de Conferentie van voorzitters;

o

o o

106. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0226

Meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen**Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het meerjarig financieel kader (MFK) 2021-2027 en eigen middelen (2018/2714(RSP))**

(2020/C 76/10)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 311, 312 en 323 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de mededeling van de Commissie van 2 mei 2018 met als titel "Een moderne begroting voor een Unie die ons beschermt, sterker maakt, en verdedigt – Het meerjarig financieel kader 2021-2027" (COM(2018)0321),
- gezien de voorstellen van de Commissie van 2 mei 2018 over het meerjarig financieel kader (MFK) voor de jaren 2021 tot 2027 en het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie,
- gezien het voorstel van de Commissie van 2 mei 2018 voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad inzake de bescherming van de begroting van de Unie in geval van fundamentele tekortkomingen op het gebied van de rechtsstaat in de lidstaten (COM(2018)0324),
- gezien zijn resoluties van 14 maart 2018 over het volgende MFK: voorbereiding van het standpunt van het Parlement ten aanzien van het MFK voor de periode na 2020 ⁽¹⁾, en over de hervorming van het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽²⁾,
- gezien de verklaringen van de Commissie en de Raad van 29 mei 2018 over het meerjarig financieel kader 2021-2027 en eigen middelen,
- gezien artikel 123, lid 2, van zijn Reglement,

1. neemt kennis van de voorstellen van de Commissie van 2 mei 2018 over het MFK 2021-2027 en het stelsel van eigen middelen van de EU, die de basis vormen voor de komende onderhandelingen; herinnert eraan dat het standpunt van het Parlement duidelijk uiteengezet is in twee resoluties die zijn aangenomen met een zeer grote meerderheid op 14 maart 2018, die het mandaat voor de onderhandelingen vormen van het Parlement;

2. dringt er bij de Raad op aan ervoor te zorgen dat in het volgende financiële kader een duidelijke en positieve visie naar voren komt op de toekomst van de Unie en dat hierin wordt tegemoetgekomen aan de behoeften, bezorgdheden en verwachtingen van de EU-burgers; benadrukt dat het besluit over het MFK de Unie moet voorzien van de nodige financiële middelen om het hoofd te bieden aan belangrijke uitdagingen en haar politieke prioriteiten en doelstellingen voor de komende periode van 7 jaar te realiseren; verwacht dan ook dat de Raad zal handelen op een manier die consistent is met de politieke verbintenissen die hij reeds is aangegaan en dat hij de kwestie tegemoet zal treden met de vereiste moed; is bezorgd over het feit dat het voorstel van de Commissie de belangrijkste beleidsmaatregelen van de EU op het gebied van solidariteit verzwakt en is voornemens met de Raad te onderhandelen met het oog op de opbouw van een ambitieuzer MFK ten behoeve van de burgers;

3. spreekt zijn verrassing en bezorgdheid uit over het feit dat de vergelijkende gegevens die de Commissie, op sterk aandringen van het Parlement, op 18 mei 2018 heeft vrijgegeven, wijzen op bepaalde verschillen in de wijze waarop deze cijfers zijn gepresenteerd en gecommuniceerd met de voorstellen voor het MFK; merkt in het bijzonder op dat de verhogingen voor diverse EU-programma's in werkelijkheid aanzienlijk lager zijn, terwijl de bezuinigingen op andere programma's aanzienlijk groter zijn dan de wijze waarop zij oorspronkelijk door de Commissie zijn gepresenteerd; onderstreept het feit dat het Parlement en de Raad het van meet af aan eens moeten zijn over een duidelijke methodologie met betrekking tot de cijfers; verklaart voor het redigeren van deze resolutie gebruik te zullen maken van zijn eigen berekeningen, op basis van constante prijzen en rekening houdend met de terugtrekking van het VK;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0075.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0076.

Woensdag 30 mei 2018

4. spreekt zijn teleurstelling uit over het voorgestelde algemene niveau van het komende MFK, dat is vastgesteld op 1,1 biljoen EUR, hetgeen neerkomt op 1,08 % van het bni van de EU-27 na aftrek van het Europees Ontwikkelingsfonds (momenteel 0,03 % van het bni van de EU buiten de EU-begroting); onderstreept dat dit algemeen niveau, wat percentage van het bni betreft, in reële termen lager is dan het niveau van het huidige MFK, ondanks de extra financiering die nodig is voor nieuwe politieke prioriteiten en nieuwe uitdagingen voor de Unie; herinnert eraan dat het huidige MFK kleiner is dan zijn voorganger (het MFK 2007-2013) en ontoereikend is gebleken om de dringende behoeften van de Unie te financieren;
5. betreurt het feit dat dit voorstel rechtstreeks leidt tot een verlaging zowel van het niveau van het gemeenschappelijk landbouwbeleid (GLB) als van dat van het cohesiebeleid, respectievelijk met 15 % en 10 %; is met name gekant tegen elke ingrijpende bezuiniging die een negatieve impact zal hebben op de aard en doelstellingen zelf van deze beleidsterreinen, bijvoorbeeld de voorgestelde bezuinigingen voor het Cohesiefonds (45 %) of voor het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling (meer dan 25 %); heeft in verband hiermee vragen bij het voorstel het Europees Sociaal Fonds te verlagen met 6 %, ondanks het verruimde toepassingsgebied ervan en de opname van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief;
6. herhaalt zijn krachtige standpunt met betrekking tot het vereiste niveau van financiering voor essentiële beleidsmaatregelen van de EU in het MFK 2021-2027, om ervoor te zorgen dat de taak hiervan kan worden uitgevoerd en de doelstellingen ervan kunnen worden gerealiseerd; benadrukt in het bijzonder het verzoek om de financiering van het GLB en het cohesiebeleid voor de EU-27 ten minste te handhaven op het niveau van de begroting 2014-2020 in reële termen, met inachtneming van de algemene architectuur van deze beleidsterreinen, om de huidige begroting voor het Erasmus+-programma te verdrievoudigen, om de specifieke financiering voor kmo's en de aanpak van de jeugdwerkloosheid te verdubbelen, om het huidige budget voor onderzoek en innovatie met minstens 50 % te verhogen tot 120 miljard EUR, om het Life+-programma te verdubbelen, om de investering via de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen aanzienlijk te verhogen en om te voorzien in aanvullende financiering voor veiligheid, migratie en externe betrekkingen; onderstreept bijgevolg zijn standpunt om het MFK 2021-2027 vast te stellen op het niveau van 1,3 % van het bni van de EU-27;
7. benadrukt het feit dat de horizontale beginselen belangrijk zijn, die ten grondslag moeten liggen aan het MFK en al het daarmee verband houdende beleid van de EU; herhaalt in verband hiermee zijn standpunt dat de EU haar engagement moet nakomen om een voortrekkersrol te vervullen met betrekking tot de uitvoering van de duurzameontwikkelingsdoelstellingen van de VN (SDG's) en betreurt het ontbreken van een duidelijk en zichtbaar engagement in deze zin in de voorstellen over het MFK; dringt daarom aan op de integratie van de SDG's in alle EU-beleid en -initiatieven van het volgende MFK; benadrukt voorts dat de uitbanning van discriminatie essentieel is voor het nakomen van de verbintenissen van de EU ten aanzien van een inclusief Europa en betreurt het ontbreken van verbintenissen op het gebied van gendermainstreaming en gendergelijkheid in het EU-beleid dat met de voorstellen voor het MFK gepresenteerd is; onderstreept ook zijn standpunt dat op grond van de Overeenkomst van Parijs de klimaatgerelateerde uitgaven aanzienlijk moeten worden opgetrokken ten opzichte van het huidige MFK en zo spoedig mogelijk en uiterlijk in 2017 bij 30 % moeten liggen;
8. steunt de voorstellen van de Commissie inzake de hervorming van het EU-stelsel van eigen middelen, dat een zeer positieve inkomstencomponent vormt van het MFK 2021-2027-pakket; is daarom ingenomen met de voorgestelde invoering van drie nieuwe eigen middelen van de EU en de vereenvoudiging van de huidige eigenmiddelenbron op basis van de btw; onderstreept het feit dat deze voorstellen, die rechtstreeks gebaseerd zijn op de werkzaamheden van de interinstitutionele groep op hoog niveau inzake eigen middelen, ook deel uitmaakten van het pakket dat het Parlement als voorstel naar voren heeft geschoven in zijn resolutie van 14 maart 2018; neemt met voldoening kennis van het feit dat deze nieuwe middelen overeenkomen met twee strategische doelstellingen van de Unie, namelijk een goede werking van de interne markt en de bescherming van het milieu en de strijd tegen de klimaatverandering; verwacht de steun van de Raad en de Commissie om de rol van het Parlement in de procedure voor de vaststelling van de eigen middelen te versterken; herhaalt nogmaals zijn standpunt dat de ontvangsten- en de uitgavenzijde van het volgende MFK tijdens de komende onderhandelingen moeten worden behandeld als één pakket en dat geen akkoord met het Parlement over het MFK kan worden bereikt, als niet tegelijk vooruitgang wordt geboekt met betrekking tot de eigen middelen;
9. is bovendien ingenomen met het principe dat toekomstige ontvangsten die rechtstreeks voortvloeien uit EU-beleid, moeten terugvloeien naar de EU-begroting en staat volledig achter de afschaffing van alle kortingen en correcties; vraagt zich af in welk tempo deze nieuwe eigen middelen zullen worden ingevoerd om de nationale bijdragen te verlagen; heeft evenwel vragen bij het ontbreken van voorstellen van de Commissie voor het aanleggen van een bijzondere reserve in de EU-begroting, te vullen met alle soorten onvoorziene ontvangsten, onder andere geldboeten die zijn opgelegd aan bedrijven in mededingingszaken, alsmede voor een belasting op de grote bedrijven in de digitale sector en de belasting op financiële transacties als nieuwe eigen middelen van de EU;
10. herhaalt zijn standpunt vóór de invoering van een mechanisme waarbij lidstaten die de in artikel 2 van het Verdrag betreffende de Europese Unie verankerde waarden niet eerbiedigen, hiervan financiële gevolgen kunnen ondervinden; neemt kennis van het voorstel van de Commissie over de bescherming van de begroting van de Unie in geval van fundamentele tekortkomingen op het gebied van de rechtsstaat in de lidstaten, dat is gepresenteerd als onderdeel van het totale MFK-pakket; is voornemens alle elementen van dit voorstel grondig te onderzoeken en de nodige bepalingen in te voeren om te garanderen dat de uiteindelijke begunstigden van de begroting van de Unie op geen enkele manier geschaad kunnen worden door schendingen van voorschriften waarvoor zij niet verantwoordelijk zijn;
11. is ervan overtuigd dat een wettelijk bindende en verplichte tussentijdse herziening van het MFK nodig is, die voldoende vroeg moet worden voorgesteld en vastgesteld om het volgende Parlement en de volgende Commissie in staat te stellen een betekenisvolle aanpassing van het kader 2021-2027 te realiseren; is voornemens de formulering van het voorgestelde artikel in de MFK-verordening te verbeteren;

Woensdag 30 mei 2018

12. beschouwt de voorstellen van de Commissie inzake flexibiliteit als een goede basis voor de onderhandelingen; is met name ingenomen met diverse voorstellen ter verbetering van de huidige bepalingen, met name het hergebruik van vrijgemaakte kredieten voor de reserve van de Unie, de verhoogde toewijzingen voor speciale instrumenten en de verwijdering van alle beperkingen voor de overkoepelende marge voor de betalingen, overeenkomstig de verzoeken van het Europees Parlement op dit gebied; is voornemens te onderhandelen over aanvullende verbeteringen, indien nodig;
 13. neemt kennis van het voorstel van de Commissie voor de oprichting van een Europees stabilisatiemechanisme voor investeringen, als aanvulling van de stabilisatiefunctie van de nationale begrotingen in geval van grote asymmetrische schokken; is voornemens dit voorstel nauwkeurig te onderzoeken, met name wat de doelstellingen en het volume ervan betreft;
 14. benadrukt het feit dat de voorstellen van de Commissie de officiële start zijn van een periode van intensieve onderhandelingen binnen de Raad, maar ook tussen de Raad en het Parlement, met het oog op de goedkeuring door het Parlement van de MFK-verordening; onderstreept dat alle elementen van het MFK/eigen middelen-pakket, inclusief de MFK-cijfers, op de onderhandelingsstafel moeten blijven tot een definitieve overeenkomst is bereikt; spreekt zijn bereidheid uit om onmiddellijk een gestructureerde dialoog met de Raad te starten, teneinde te zorgen voor een beter begrip van de verwachtingen van het Parlement en een tijdig akkoord te faciliteren; beschouwt daarom de recente start van regelmatige vergaderingen tussen de opeenvolgende voorzitterschappen van de Raad en het onderhandelingssteam van het Parlement als een essentieel uitgangspunt in de procedure voor de vaststelling van het volgende MFK;
 15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de overige betrokken instellingen en organen, en de regeringen en parlementen van de lidstaten.
-

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0228

Jaarverslag over de werking van het Schengengebied

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het jaarverslag over de werking van het Schengengebied (2017/2256(INI))

(2020/C 76/11)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie van 27 september 2017 over de instandhouding en de versterking van Schengen (COM(2017)0570),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 4 maart 2016 getiteld “Terug naar Schengen – Een stappenplan” (COM(2016)0120),
 - gezien Verordening (EU) 2016/1624 van het Europees Parlement en de Raad van 14 september 2016 betreffende de Europese grens- en kustwacht ⁽¹⁾,
 - gezien de Schengengrenscode, en met name de artikelen 14 en 17,
 - gezien Verordening (EU) 2016/794 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende het Agentschap van de Europese Unie voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving (Europol) ⁽²⁾,
 - gezien Verordening (EU) nr. 1052/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 tot instelling van het Europees grensbewakingssysteem (Eurosur) ⁽³⁾,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (A8-0160/2018),
- A. overwegende dat het Schengengebied een unieke regeling is en een van de grootste verwezenlijkingen van de Europese Unie, op grond waarvan personen zich binnen het Schengengebied vrij kunnen verplaatsen zonder controles aan de binnengrenzen; overwegende dat dit mogelijk is gemaakt door een reeks compenserende maatregelen, zoals een versterking van de informatie-uitwisseling door de oprichting van het Schengeninformatiesysteem (SIS) en de instelling van een evaluatiemechanisme om de toepassing van het Schengenacquis door de lidstaten te controleren en het wederzijds vertrouwen in het functioneren van het Schengengebied te bevorderen; overwegende dat wederzijds vertrouwen ook solidariteit, veiligheid, justitiële en politieke samenwerking in strafzaken, gezamenlijke bescherming van de buitengrenzen van de EU, een gemeenschappelijk standpunt en gemeenschappelijk beleid op het gebied van migratie, visum en asiel, en eerbiediging van het internationale recht en het Europees recht op dit gebied vereist;
- B. overwegende dat de afgelopen jaren diverse factoren invloed op het functioneren van het Schengengebied hebben gehad; overwegende dat deze factoren onder andere de impact van internationale verplaatsingen en toeristenstromen die oorspronkelijk aan de basis lagen van de wetgeving inzake slimme grenzen betreffen, alsook het aanzienlijke aantal asielzoekers en irreguliere migranten met daaraan gerelateerde secundaire bewegingen en de daarop volgende herinvoering en verlenging van interne grenscontroles door sommige lidstaten sinds 2014; overwegende dat de herinvoering van controles aan de binnengrenzen verband lijkt te houden met heersende ideeën over bedreigingen voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid in verband met het verkeer van personen en terrorisme, het aantal personen dat internationale bescherming verlangt en het aantal irreguliere migranten, en niet gebaseerd lijkt te zijn op degelijk bewijs voor het bestaan van een ernstige dreiging of het daadwerkelijke aantal personen dat aankomt; overwegende dat deze factoren ook terrorisme omvatten en een verhoogde bedreiging voor de openbare orde en de binnenlandse veiligheid van de lidstaten;
- C. overwegende dat de versterking van de buitengrenzen van de EU en de invoering van systematische controles aan de hand van relevante databanken, ook voor de Europese burgers, tot de maatregelen behoorden die zijn genomen voor de bescherming van het Schengengebied;

⁽¹⁾ PB L 251 van 16.9.2016, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 135 van 24.5.2016, blz. 53.

⁽³⁾ PB L 295 van 6.11.2013, blz. 11.

Woensdag 30 mei 2018

- D. overwegende dat bepaalde lidstaten tot invoering van controles aan hun binnengrenzen zijn overgegaan als gevolg van de aankomst van asielzoekers en vluchtelingen, teneinde de bewegingen te "reguleren" van onderdanen van derde landen op zoek naar internationale bescherming, hoewel artikel 14, lid 1, van de Schengengrenscore bepaalt dat de "normale grensprocedure" niet van toepassing is op asielzoekers; overwegende dat de invoering van een billijk en solidair systeem ter verdeling van de verantwoordelijkheden met betrekking tot de beoordeling van asielaanvragen nodig is;
- E. overwegende dat de Commissie sinds maart 2016 een reeks maatregelen heeft voorgesteld om de normale werking van het Schengengebied te herstellen; overwegende dat de behoorlijke werking van het Schengengebied nog niet is hersteld en in de eerste plaats afhangt van de lidstaten, het vertrouwen dat zij in elkaar hebben, hun solidariteit jegens de landen van eerste binnenkomst, en de goedkeuring van passende maatregelen en de uitvoering ervan, in het bijzonder door de lidstaten;
- F. overwegende dat de mate waarin de lidstaten zich geroepen voelen om de aanbevolen maatregelen voor het herstel van de goede werking van het Schengengebied te treffen voornamelijk ervan afhangt of de aanvragen voor grenscontroles niet verlengd worden;
- G. overwegende dat de handhaving van controles aan de binnengrenzen in de Unie of de herinvoering hiervan in het Schengengebied ernstige gevolgen heeft voor het leven van de Europese burgers en van al diegenen die gebruikmaken van het vrij verkeer binnen de EU, en hun vertrouwen in de Europese instellingen en integratie ernstig ondermijnt; overwegende dat de handhaving of herinvoering van controles aan de binnengrenzen leidt tot rechtstreekse operationele en investeringskosten voor grensarbeiders, toeristen, vrachtvervoerders over de weg en overheden, met verlammende gevolgen voor de economieën van de lidstaten; overwegende dat de kosten als gevolg van de herinvoering van grenscontroles naar raming tussen 0,05 miljard EUR en 20 miljard EUR liggen voor eenmalige kosten en rond 2 miljard EUR voor jaarlijkse exploitatiekosten ⁽⁴⁾; overwegende dat met name de grensoverschrijdende regio's hiermee te maken hebben;
- H. overwegende dat diverse lidstaten steeds meer muren en grensafscheidingswerken bouwen aan de binnen- en buitengrenzen van de EU en die gebruiken als afschrikwekkend middel tegen de binnenkomst en doorreis op het grondgebied van de EU, ook van asielzoekers; herinnert eraan dat volgens het Transnational Institute (TNI) de Europese landen naar schatting meer dan 1 200 km aan muren en grenzen hebben opgetrokken voor ten minste 500 miljoen EUR, en dat van 2007 tot 2010 EU-gelden hebben bijgedragen aan de uitrol van 545 grensbewakingssystemen die 8 279 km aan buitengrenzen van de EU bestrijken en 22 347 bewakingsapparaten omvatten;
- I. overwegende dat het Schengengebied zich op een kruispunt bevindt en dat resolute en gezamenlijke actie vereist is om alle voordelen ervan voor de burgers terug te brengen; overwegende dat het Schengengebied ook wederzijds vertrouwen, samenwerking en solidariteit tussen de lidstaten vereist; overwegende dat er geen politiek discours mag zijn dat erop gericht is de schuld te leggen bij Schengen;
- J. overwegende dat de uitbreiding van het Schengengebied een belangrijk instrument blijft voor het uitbreiden van de economische en sociale voordelen die voortvloeien uit het recht op vrij verkeer van personen, diensten, goederen en kapitaal naar de nieuwe lidstaten, het bevorderen van de cohesie en het overbruggen van de kloof tussen landen en regio's; overwegende dat de volledige toepassing van het Schengenacquis in alle lidstaten die voldoen aan de criteria voor een succesvolle afsluiting van het Schengenevaluatieproces, essentieel is voor de totstandbrenging van een gecoördineerd en solide wettelijk veiligheidskader; overwegende dat de voorzitter van de Commissie meermaals heeft verklaard dat Roemenië en Bulgarije klaar zijn voor toetreding tot het Schengengebied en dat zulks ook gesteld is door het Parlement in zijn standpunt van 8 juni 2011 over het ontwerpbesluit van de Raad betreffende de volledige toepassing van de bepalingen van het Schengenacquis in de Republiek Bulgarije en Roemenië ⁽⁵⁾ en door de Raad in zijn conclusies;
- K. overwegende dat de werkgroep Schengenevaluatie de tenuitvoerlegging van het Schengenacquis nauwgezet heeft gevolgd via de bevindingen in het kader van het Schengenevaluatiemechanisme, de methodiek voor kwetsbaarheidsbeoordelingen, hoorzittingen van commissies en missies naar lidstaten en derde landen; overwegende dat deze werkgroep de maatregelen heeft geïdentificeerd die ten uitvoer zijn gelegd of op het punt staan ten uitvoer te worden gelegd, alsook de grote tekortkomingen in het functioneren van het Schengengebied en de nodige maatregelen die in de toekomst moeten worden genomen;

Hoofdzaken

Vooruitgang geboekt bij het aanpakken van vastgestelde tekortkomingen

1. wijst erop dat de EU-wetgever de laatste drie jaar een aantal maatregelen heeft vastgesteld die ontworpen zijn ter versterking van de integriteit van het Schengengebied zonder controles aan de binnengrenzen; is ingenomen met de doeltreffendheid van de maatregelen die aan de buitengrenzen zijn genomen en de oprichting van het Europees grens- en kustwachtagentschap; neemt kennis van de inspanningen van het agentschap om de nieuwe verordening ten uitvoer te leggen, met name via gezamenlijke operaties op het gebied van grensbewaking en terugkeer, en door steun te verlenen aan de lidstaten die geconfronteerd worden met toenemende migratiestromen, terwijl tegelijkertijd de grondrechten volledig worden geëerbiedigd overeenkomstig de verordening betreffende de Europese grens- en kustwacht; onderkent dat het onlangs ingevoerde mechanisme voor kwetsbaarheidsbeoordeling belangrijk is om zwakke punten aan de gemeenschappelijke buitengrenzen bloot te leggen en crises te voorkomen; benadrukt dat de agentschappen en andere belanghebbenden gezamenlijke inspanningen hebben geleverd en hebben samengewerkt bij het organiseren van de "hotspot"-aanpak op het gebied van scholing;

⁽⁴⁾ Wouter van Ballegooij, 'The Cost of Non-Schengen: Civil Liberties, Justice and Home Affairs aspects', Cost of Non-Europe Report, European Added Value Unit, 2016, blz. 32.

⁽⁵⁾ PB C 380 E van 11.12.2012, blz. 160.

Woensdag 30 mei 2018

2. neemt kennis van de stappen die zijn ondernomen door de wijziging van de Schengengrenscore en de invoering van verplichte systematische controles aan de hand van relevante databanken aan de buitengrenzen bij de inreis en uitreis van onderdanen van derde landen en EU-onderdanen, maar blijft waakzaam met betrekking tot het effect, de noodzaak en de evenredigheid van deze maatregelen ten aanzien van de grensoverschrijdingen van EU-onderdanen; benadrukt dat in bepaalde gevallen verplichte systematische controles aan de buitengrenzen van het Schengengebied door gerichte controles zijn vervangen vanwege de onevenredige gevolgen ervan voor verkeersstromen; brengt in herinnering dat de Commissie rekening moet houden met deze gevolgen bij het uitvoeren van de beoordeling zoals voorzien in Verordening (EU) 2017/458;
3. is verheugd over de lopende hervorming van het SIS en de instelling op 5 maart 2018, door het eu-LISA, van het SIS II-platform met een geautomiseerd systeem voor de identificatie van vingerafdrukken (AFIS), waarmee in het systeem een zoekcapaciteit op basis van biometrische kenmerken wordt ingevoerd, hetgeen zal bijdragen tot een versterking van de strijd tegen misdaad en terrorisme;
4. wijst erop dat de bestaande instrumenten beter moeten worden gebruikt, en wel om de voordelen van de bestaande systemen zo veel mogelijk te benutten en structurele lacunes in de informatie aan te pakken met volledige inachtneming van de gegevensbeschermingsvereisten en de eerbiediging van de beginselen van het recht op privacy, non-discriminatie, noodzakelijkheid en evenredigheid;
5. neemt kennis van het werk dat wordt verricht op het gebied van grensoverschrijdende samenwerking tussen politie, justitie en wetshandhavingdiensten en het werk van Eurojust en Europol om de grensoverschrijdende en georganiseerde misdaad, de mensenhandel en het terrorisme te bestrijden door middel van inlichtingenwerk, informatie-uitwisseling en gezamenlijke onderzoeken;
6. is bezorgd over de inspanningen van de Commissie om het concept en de strategie van een Europees geïntegreerd grensbeheer (Integrated Border Management, IBM) verder uit te werken op basis van hetgeen werd gepubliceerd op 14 maart 2018, met het oog op de naleving van de bepalingen in de verordening betreffende de Europese grens- en kustwacht; uit zijn twijfels over de doeltreffendheid hiervan bij de vaststelling van de streefdoelen en doelstellingen op het gebied van het Europees geïntegreerd grensbeheer, met name de versterking en tenuitvoerlegging van de grondrechtencomponent en andere componenten van de strategie;
7. acht het vernieuwde Schengenevaluatiemechanisme zeer waardevol, omdat het transparantie, wederzijds vertrouwen en aflegging van verantwoording tussen de lidstaten bevordert door te controleren hoe zij de verschillende gebieden van het Schengenacquis ten uitvoer leggen;

Vastgestelde kritieke tekortkomingen

8. uit zijn bezorgdheid over de kritieke tekortkomingen en gebreken die via het Schengenevaluatiemechanisme en de kwetsbaarheidsbeoordeling zijn ontdekt;
9. toont zich diep verontrust over de zeer ernstige tekortkomingen bij de tenuitvoerlegging van het Schengenacquis die tijdens de evaluatie van het voorlopig gebruik door het VK van het Schengeninformatiesysteem zijn vastgesteld, en wenst dat de Raad en de Commissie, in het belang van de integriteit van dit systeem, met het Parlement in discussie gaan over een passende follow-up van deze bevindingen;
10. veroordeelt de voortdurende hervatting van interne grenscontroles, omdat dit de basisprincipes van het Schengengebied aantast; is van mening dat vele van de verlengingen niet in overeenstemming zijn met de bestaande regels betreffende de uitbreiding, noodzaak of evenredigheid ervan en daarom onwettig zijn; betreurt dat de lidstaten geen passende maatregelen hebben genomen om te zorgen voor samenwerking met andere getroffen lidstaten teneinde de effecten van deze maatregelen tot een minimum te beperken, en dat zij evenmin voldoende argumenten hebben verstrekt voor deze controles, noch toereikende informatie over de resultaten daarvan, hetgeen analyse door de Commissie en toetsing door het Parlement hindert; betreurt eveneens de praktijk van de lidstaten om op kunstmatige wijze de rechtsgrond voor herinvoering te wijzigen om de herinvoering te laten voortduren na de maximale periode die mogelijk is, onder dezelfde feitelijke omstandigheden; is van mening dat de economische, politieke en sociale effecten van deze praktijk afbreuk doen aan de eenheid van het Schengengebied en schadelijk zijn voor de welvaart van de Europese burgers en het beginsel van vrij verkeer; wijst er nogmaals op dat de wetgever van de Unie de laatste drie jaar tal van maatregelen heeft genomen om de buitengrenzen en de controle aan de buitengrenzen te versterken; onderstreept dat er geen overeenkomstige reactie is gekomen met betrekking tot de opheffing van controles aan de binnengrenzen;
11. wijst erop dat de herinvoering van grenscontroles aan de binnengrenzen veel eenvoudiger is gebleken dan het opheffen van deze controles aan de binnengrenzen zodra zij eenmaal weer ingevoerd zijn;

Woensdag 30 mei 2018

12. uit zijn bezorgdheid over het gebrek aan uitvoering op sommige gebieden van de regelgeving met betrekking tot bepaalde gebieden van het toezicht op de buitengrenzen, zoals systematische raadpleging van databanken bij grenscontroles en grondige controle van de vereiste toegangsvoorwaarden; is ook bezorgd dat bepaalde databanken zoals SIS en VIS bij bepaalde grensdoorlaatposten soms niet beschikbaar zijn; merkt op dat de verplichting nationale coördinatiecentra op te richten overeenkomstig de verordening betreffende het Europees grensbewakingssysteem (Eurosur) in veel lidstaten duidelijk niet is nagekomen; benadrukt opnieuw dat de wetgeving over de binnen- en de buitengrenzen alleen doeltreffend kan zijn indien op het niveau van de Unie overeengekomen maatregelen naar behoren door de lidstaten ten uitvoer worden gelegd;

13. herinnert eraan dat de lidstaten beschikken over andere instrumenten dan controles aan de binnengrenzen, inclusief, overeenkomstig de aanbeveling van de Commissie, gerichte politiecontroles, op voorwaarde dat deze niet dienen voor grenscontrole, gebaseerd zijn op algemene politie-informatie of ervaring met betrekking tot mogelijke bedreigingen van de openbare veiligheid, met name bedoeld zijn ter bestrijding van grensoverschrijdende criminaliteit en gepland en uitgevoerd worden op een manier die duidelijk verschilt van systematische controles van personen aan de buitengrenzen; wijst er nogmaals op dat deze controles doeltreffender zouden kunnen zijn dan de controles aan de binnengrenzen, met name omdat zij flexibeler zijn en gemakkelijker aan de veranderende risico's kunnen worden aangepast;

14. herinnert eraan dat onaangekondigde beoordelingsbezoeken ter plaatse zonder voorafgaande kennisgeving aan de betrokken lidstaat, aan de binnengrenzen van het Schengengebied kunnen worden afgelegd;

15. veroordeelt de bouw van fysieke belemmeringen, inclusief hekken, tussen lidstaten en herhaalt zijn twijfels over de verenigbaarheid van zulke maatregelen met de Schengengrenscodes; dringt er bij de Commissie op aan bestaande en toekomstige fysieke belemmeringen zorgvuldig te beoordelen en bij het Parlement verslag uit te brengen;

16. neemt kennis, als onderdeel van de inspanningen om de normale werking van Schengen te herstellen, van het voorstel tot wijziging van de Schengengrenscodes wat betreft de regels inzake de tijdelijke herinvoering van controles aan de binnengrenzen; benadrukt dat duidelijke regels moeten worden vastgesteld en dat deze wijzigingen hoofdzakelijk de nieuwe uitdagingen en de diffuse dreiging voor de interne veiligheid moeten weerspiegelen zonder de herinvoering van controles aan de binnengrenzen aan te moedigen; herinnert eraan dat geen enkele wijziging een bijkomend spoor mag zijn voor het verlengen van de controles aan de binnengrenzen; maakt zich zorgen over het feit dat het voorstel van de Commissie inzake de herinvoering van de controles aan de binnengrenzen gebaseerd is op een evaluatie van het "vermeende risico", in plaats van strikte en degelijke bewijzen en het bestaan van een ernstige bedreiging, en dat de voorgestelde "risicobeoordeling" geheel wordt overgelaten aan de staat die de grenscontroles herinvoert; is van mening dat deze stappen omzichtig dienen te worden ondernomen om de basisgedachte van vrij verkeer niet onherstelbaar te beschadigen, met name door de invoering van substantiële procedurele waarborgen, om in het bijzonder een strikte beperking in de tijd te handhaven voor de herinvoering van controles aan de binnengrenzen;

17. onderstreept het feit dat een verdere verlenging van de bestaande, of de herinvoering van nieuwe controles aan de binnengrenzen grote economische kosten zou veroorzaken voor de EU als geheel, door ernstige schade te berokkenen aan de interne markt;

Te ondernemen maatregelen

18. benadrukt dat de geconstateerde kritieke tekortkomingen onverwijld moeten worden aangepakt om terug te keren naar het normale functioneren van Schengen zonder controles aan de binnengrenzen;

19. verzoekt alle lidstaten de bestaande regelgeving volledig uit te voeren en verzoekt de Commissie doortastend op te treden bij schending van gezamenlijk overeengekomen regels, door het opleggen van evenredige en noodzakelijke maatregelen aan de lidstaten in kwestie, om de belangen van de andere lidstaten en van de Unie als geheel te vrijwaren, met inbegrip van inbreukprocedures;

20. onderstreept dat het belangrijk is het SIS te hervormen en aan te passen om snel in te spelen op nieuwe uitdagingen, met name wat betreft de bescherming van gevaar lopende en vermiste kinderen en de onmiddellijke en verplichte uitwisseling van informatie over terrorisme, terwijl de grondrechten van burgers van de EU en onderdanen van derde landen worden geëerbiedigd en waarborgen blijven bestaan betreffende gegevensbescherming en privacy evenals de verplichte uitwisseling van informatie over terugkeerbesluiten; benadrukt dat deze hervorming geen afbreuk mag doen aan het noodzakelijkheids- en het evenredigheidsbeginsel; onderstreept dat, om het systeem goed te laten functioneren, signaleringen moeten nopen tot actie en de opnemings ervan in het systeem verantwoord moet zijn; wijst op de verwachte aanzienlijke toename van de activiteit van de Sirene-bureaus (Supplementary Information Request at the National Entry, verzoek om aanvullende informatie bij het nationale deel) en dringt er bij de lidstaten op aan de middelen waarover het bureau beschikt, te versterken door ervoor te zorgen dat het beschikt over voldoende financiën en personeel om zijn nieuwe taken uit te voeren;

Woensdag 30 mei 2018

21. benadrukt dat de bevindingen van het Schengenevaluatiemechanisme een kritiek karakter hebben en verzoekt de lidstaten de tot hen gerichte aanbevelingen dienovereenkomstig uit te voeren; benadrukt ook de kwetsbaarheidsbeoordeling en verzoekt de lidstaten gevolg te geven aan de aanbevelingen van het Europees grens- en kustwachtagentschap;
22. verzoekt de Commissie jaarlijks een uitvoerig verslag in te dienen bij het Parlement en de Raad over de op grond van Verordening (EU) nr. 1053/2013 uitgevoerde evaluaties;
23. dringt er sterk op aan dat de Commissie geen aanvragen meer vernieuwt voor een afwijking van Schengen indien de betrokken lidstaat de hem betreffende aanbevelingen in het kader van het evaluatiemechanisme van Schengen niet heeft uitgevoerd;
24. benadrukt dat alle lidstaten, inclusief de lidstaten zonder buitengrenzen te land, hun uiterste best moeten doen om een hoog niveau van controle aan hun buitengrenzen te garanderen door hier voldoende middelen aan toe te wijzen door middel van personeel, materiaal en deskundigheid, waarbij een strikte inachtneming van de grondrechten wordt gewaarborgd, ook met betrekking tot kwesties in verband met internationale bescherming en non-refoulement, door de nodige commando- en controlestructuren op te zetten en door actuele risicoanalyses overeenkomstig Verordening (EU) 2016/1624 te formuleren voor alle niveaus van de commandostructuur, om doeltreffende acties te faciliteren en om te zorgen voor passende infrastructuur voor veilige, ordelijke en soepele grensoverschrijdingen;
25. is van mening dat, als het Schengenevaluatiemechanisme wordt herzien, elk voorstel een oplossing moet omvatten voor de grote vertragingen tussen het bezoek ter plaatse en de uitvoeringsbesluiten en actieplannen, en een snel corrigerend optreden door de lidstaten mogelijk moet maken, is van mening dat de waarde van de onaangekondigde bezoeken ter plaatse in het kader van het Schengenevaluatiemechanisme kan worden vergroot, als ervoor wordt gezorgd dat deze bezoeken echt aangekondigd zijn (zonder kennisgeving 24 uur vooraf);
26. herinnert eraan dat het Parlement onmiddellijk en volledig moet worden geïnformeerd over elk voorstel tot wijziging of vervanging van het Schengenevaluatiemechanisme; merkt op dat de Commissie de werking van het Schengenevaluatiemechanisme moet evalueren binnen zes maanden na de goedkeuring van alle evaluatieverslagen met evaluaties die vallen onder het eerste meerjarige evaluatieprogramma;
27. dringt erop aan het Schengenevaluatiemechanisme te ontwikkelen samen met het kwetsbaarheidsbeoordelingsinstrument, om onvoorziene terugval in het algemene beheer van de buitengrenzen te voorkomen, het algemene beheer van de buitengrenzen te verbeteren, de naleving van het Schengenacquis en de grondrechten aan te scherpen, met inbegrip van de eerbiediging van het door alle EU-lidstaten ondertekende Verdrag van Genève, en grondige controle en transparantie tussen de lidstaten en de Europese instellingen, met name het Parlement, te faciliteren; verzoekt de Commissie en de lidstaten voldoende middelen toe te wijzen aan de tenuitvoerlegging en de follow-up van Schengenevaluaties en kwetsbaarheidsbeoordelingen; verzoekt de Commissie om daadwerkelijk onaangekondigde bezoeken ter plaatse aan de binnengrenzen te organiseren en de aard en impact van de genomen maatregelen te beoordelen;
28. verzoekt de bevoegde autoriteiten van de lidstaten om de verzameling van informatie en statistische gegevens betreffende het nationale beheer van middelen en capaciteiten in verband met grenstoezicht te verbeteren; verzoekt de lidstaten alle noodzakelijke informatie tijdig beschikbaar te stellen aan het kwetsbaarheidsbeoordelingsmechanisme;
29. verzoekt de lidstaten, met name degene die direct betrokken zijn, de nodige noodplannen op te stellen en deze voldoende te testen, om situaties van toegenomen migratie te verlichten, en hun registratie- en accommodatiecapaciteit te vergroten in geval van dergelijke situaties; verzoekt de lidstaten hun capaciteiten te verbeteren om documentfraude en irreguliere binnenkomsten te detecteren, met volledige inachtneming van het beginsel van non-refoulement en van de grondrechten; verzoekt om gezamenlijke inspanningen in de strijd tegen mensenhandel en terrorisme, om in het bijzonder de criminele organisaties en hun financiering nauwkeuriger in kaart te brengen;
30. onderstreept dat een legale en veilige toegang tot de EU, ook via de buitengrenzen van het Schengengebied, zal bijdragen aan de algemene stabiliteit van het Schengengebied;
31. beschouwt de huidige stand van de uitvoering van de strategie voor geïntegreerd grensbeheer als ontoereikend; verzoekt de Commissie en het Europees grens- en kustwachtagentschap de lidstaten te ondersteunen bij hun inspanningen om te voldoen aan de vereisten in Verordening (EU) 2016/1624 en de thematische evaluaties van het geïntegreerd grensbeheer in de lidstaten te gepaste tijd te starten; verzoekt de lidstaten hun grensbeheer in overeenstemming te brengen met het concept van geïntegreerd grensbeheer door gebruik te maken van een omvattende aanpak van het grensbeheer op basis van de onderliggende grondbeginselen ervan en in het bijzonder door de volledige eerbiediging van de grondrechten te waarborgen, met bijzondere aandacht voor kwetsbare groepen en minderjarigen, bij alle grensbeheer- en terugkeeractiviteiten, met inbegrip van het non-refoulementbeginsel; benadrukt het feit dat volledige tenuitvoerlegging van de strategie voor geïntegreerd grensbeheer op Europees en nationaal niveau moet worden gegaand evenals de naleving van internationale verdragen, om zo het beheer van de buitengrenzen te versterken terwijl de grondrechten worden geëerbiedigd;

Woensdag 30 mei 2018

32. benadrukt dat de volwaardige strategie voor geïntegreerd grensbeheer snel moet worden ingevoerd, zoals de instellingen onderling hebben afgesproken, evenals de technische en operationele strategie van het Europees grens- en kustwachtagentschap en de daarbij aansluitende nationale strategieën van de lidstaten; is zich ten volle bewust van de inconsistenties in de uitvoering van de strategie voor geïntegreerd grensbeheer in de lidstaten en benadrukt dat de volledige uitvoering van deze strategie in alle lidstaten van essentieel belang is voor de goede werking van het Schengengebied;

33. verzoekt de Commissie een wetgevingsvoorstel in te dienen tot wijziging van de Eurosur-verordening in het licht van de grote tekortkomingen die zijn vastgesteld bij de uitvoering van de huidige verordening en is van mening dat dit voorstel moet aanmoedigen tot een groter gebruik van Eurosur voor deelname aan en hulp bij informatie-uitwisseling, risicoanalyse en zoek- en reddingsoperaties;

34. herhaalt zijn steun voor de onmiddellijke toetreding van Bulgarije en Roemenië tot het Schengengebied en voor de toetreding van Kroatië zodra het land voldoet aan de toetredingscriteria; verzoekt de Raad zijn goedkeuring te hechten aan de toetreding van Bulgarije en Roemenië als volwaardig lid van het Schengengebied;

Andere zaken die van invloed zijn op Schengen

35. benadrukt dat de huidige stand van Schengen en het voortbestaan van controles aan de binnengrenzen niet in de eerste plaats het gevolg zijn van problemen met de structuur en de regels van het Schengengebied zelf, maar van de hiermee verband houdende terreinen van het acquis, zoals tekortkomingen op het gebied van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel, met inbegrip van een gebrek aan politieke wil, solidariteit en gedeelde verantwoordelijkheden, de Dublin-verordening, en het beheer van de buitengrenzen;

Vooruitgang geboekt bij het aanpakken van vastgestelde tekortkomingen

36. benadrukt de ondersteunende en capaciteitsopbouwende maatregelen die zijn genomen om de onderliggende oorzaken van irreguliere migratie aan te pakken en de levensomstandigheden in de landen van oorsprong te verbeteren;

37. meent dat samenwerking met derde landen een manier is om de omstandigheden die leiden tot gedwongen en irreguliere migratie, te verlichten; benadrukt dat om de beoogde doelstellingen te behalen, omvattende maatregelen moeten worden genomen;

Vastgestelde kritieke tekortkomingen

38. betreurt het feit dat de afgelopen jaren vele mensen als dood of vermist op de Middellandse Zee zijn opgegeven; benadrukt verder dat opsporing en redding een afzonderlijke component is van het in de verordening betreffende het Europees grens- en kustwachtagentschap omschreven Europees geïntegreerd grensbeheer; is van mening dat een permanente, robuuste en doeltreffende respons van de Unie in de vorm van zoek- en reddingsoperaties op zee cruciaal is om te voorkomen dat levens op zee verloren gaan; acht het van wezenlijk belang dat er adequate maritieme opsporings- en reddingsaspecten en -capaciteiten worden geïntegreerd in alle operationele planning van grensbewaking bij zeegrenzen en de uitvoering van dergelijke operaties door het Europees grens- en kustwachtagentschap, zoals bedoeld in Verordening (EU) nr. 656/2014;

39. is ernstig bezorgd over de tenuitvoerlegging van de verordening betreffende het Europees Grens- en kustwachtagentschap en onderstreept dat de lidstaten de in de verordening vastgestelde vereisten moeten nakomen, met name wat betreft de verplichtingen om voldoende personeel en technische uitrusting bij te dragen zowel aan gezamenlijke operaties als aan de uitrustingspool voor snelle reactie en toereikende middelen toe te wijzen aan de tenuitvoerlegging van de kwetsbaarheidsbeoordeling; maakt zich zorgen over de middelen en de financiële planning van het Europees grens- en kustwachtagentschap en over de ramingen waarop de financiering van operaties en de vereiste bijdragen van de lidstaten gebaseerd zijn; verzoekt de lidstaten om te zorgen voor adequate opleidingen op het gebied van grondrechten voor nationale grenswachten;

40. is van mening dat de samenwerking op nationaal niveau tussen de verschillende wetshandhavingdiensten, het leger, de grenswacht, de douane en de autoriteiten belast met opsporing en redding op zee vaak ontoereikend is, hetgeen leidt tot gefragmenteerde situatiekennis en een geringe doeltreffendheid; merkt op dat het ontbreken van samenwerkingsstructuren tot ondoeltreffende en/of onevenredige maatregelen kan leiden; herinnert eraan dat goedbedoelde maatregelen op het niveau van de Unie, hoeveel het er ook zijn, geen compensatie kunnen vormen voor het gebrek aan interne samenwerking tussen de bevoegde autoriteiten van de lidstaten;

41. neemt kennis van de invoering van andere grootschalige informatiesystemen, alsmede de doelstelling om de interoperabiliteit hiervan te verbeteren, met behoud van de nodige waarborgen, ook wat betreft gegevensbescherming en privacy;

Woensdag 30 mei 2018

42. is van mening dat de werkzaamheden aan de voorstellen voor interoperabiliteit van informatiesystemen de gelegenheid moeten zijn om de nationale IT-systemen en -infrastructuren bij de grensdoorlaatposten te verbeteren en gedeeltelijk te harmoniseren;

Te ondernemen maatregelen

43. moedigt de agentschappen en de lidstaten aan verder te gaan met de uitvoering van operaties met meer doeleinden en ervoor te zorgen dat passende stappen worden ondernomen om zoek- en reddingsoperaties op zee tot onderdeel van de operaties te maken door middel van passende middelen en personeel; moedigt het agentschap aan te zorgen voor de uitvoering van het klachtenmechanisme, evenals voor de hiermee samenhangende middelen voor en personeelsleden ter ondersteuning van de grondrechtenfunctionaliteit;

44. verzoekt de lidstaten te zorgen voor snelle en doeltreffende terugkeerprocedures, met volledige eerbiediging van de grondrechten en onder humane en waardige omstandigheden, als een terugkeerbesluit eenmaal is uitgevaardigd;

45. merkt op dat de lidstaten op grond van Richtlijn 2001/40/EG de mogelijkheid hebben om een terugkeerbesluit van een andere lidstaat te erkennen en uit te voeren in plaats van een nieuw terugkeerbesluit te nemen of de irreguliere migrant naar de eerste uitvaardigende lidstaat terug te zenden;

46. verzoekt de lidstaten specifieke maatregelen te nemen om te zorgen voor adequate infrastructuur, huisvesting en leefomstandigheden voor alle asielzoekers, met name rekening houdend met de behoeften van niet-begeleide minderjarigen en gezinnen met minderjarigen, alsook vrouwen in een kwetsbare situatie; dringt er bij de lidstaten op aan hun detentiefaciliteiten in overeenstemming te brengen met de vereisten overeenkomstig internationale beste praktijken en de regels en verdragen op het gebied van de mensenrechten, om te voldoen aan de vraag naar capaciteit, rekening houdend met het feit dat detentie een laatste redmiddel is en niet in het beste belang van het kind is, en meer gebruik te maken van alternatieve maatregelen voor detentie; dringt er bij de lidstaten op aan hun verplichtingen inzake hervestiging, zoals overeengekomen door de Europese Raad in september 2015 en herbevestigd door het Hof van Justitie van de Europese Unie in september 2017, na te komen, om het beheer van migratie weer op orde te brengen en de solidariteit en samenwerking binnen de EU te bevorderen;

47. verzoekt de lidstaten de onafhankelijkheid te garanderen van de nationale gegevensbeschermingsautoriteiten, met name door hun voldoende financiële middelen en personeel beschikbaar te stellen om hun toenemende taken te kunnen vervullen; verzoekt de onafhankelijke controleautoriteiten van de lidstaten te zorgen voor de nodige audits van informatiesystemen en het gebruik ervan; verzoekt de lidstaten regelingen in te voeren waardoor betrokkenen klachten kunnen indienen en hun persoonlijke informatie kunnen opvragen, en het publiek bewust te maken van informatiesystemen;

48. dringt erop aan dat operaties met meer doelen worden uitgevoerd door het Europees grens- en kustwachtagentschap, om te voorzien in de behoefte aan acties op het gebied van maritieme opsporing en redding (zoals bepaald in Verordening (EU) nr. 656/2014), om aanwezig te zijn in de betrokken gebieden; herinnert eraan dat nationale grenswachtautoriteiten ook in toereikende middelen moeten voorzien voor deze operaties, in het bijzonder op het gebied van opsporing en redding; onderstreept dat grensoetzicht moet worden uitgevoerd door een hiervoor opgeleide grenswacht of onder strikt toezicht van een hiertoe bevoegde autoriteit;

49. merkt op dat het Europees grens- en kustwachtagentschap een breder mandaat heeft gekregen dat het kan gebruiken om de lidstaten te ondersteunen bij gecoördineerde terugkeeroperaties;

50. verzoekt de lidstaten de wederzijdse grensoverschrijdende politieke samenwerking verder te ontwikkelen door gemeenschappelijke dreigingsanalyses, risicoanalyse en patrouilles; dringt aan op de volledige tenuitvoerlegging van het Verdrag van Prüm en Besluit 2008/615/JBZ van de Raad en op toetreding tot het Europees model voor informatie-uitwisseling en het Zweeds initiatief; dringt er bij de lidstaten op aan hun nationale structuren voor samenwerking op het gebied van rechtshandhaving en informatiedeling te verbeteren en de praktische samenwerking te verbeteren, in het bijzonder met de aangrenzende lidstaten;

51. herinnert aan de hoge prioriteit die is gegeven aan de hervorming van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (Common European Asylum System, CEAS) als onderdeel van de holistische aanpak voor de uitdagingen op het gebied van het vluchtelingen-, asielzoekers- en migratiebeleid en de migratieagenda van de Commissie; wijst er nogmaals op dat het Europees Parlement meerdere malen heeft verklaard dat de opening van legale routes voor migranten en vluchtelingen de beste manier is om de strijd aan te binden tegen de mensensmokkel en mensenhandel en daarmee ook de zogenoemde "irreguliere" migratie; verzoekt de Raad het Parlement spoedig te volgen met betrekking tot de vaststelling van een mandaat voor onderhandelingen over elk voorstel op dit gebied, met name wat de Dublin-verordening betreft; benadrukt dat het nieuwe Europees Asielagentschap nog moet worden goedgekeurd en dringt er bij de Raad op aan dit dossier zo snel mogelijk te deblokken;

Woensdag 30 mei 2018

52. wijst op de noodzaak de beveiliging van de door de lidstaten aan de burgers van de Unie afgegeven identiteitskaarten te verbeteren; bepleit daarom dat de Commissie, zoals reeds het geval is voor de paspoorten, normen voorstelt voor de in de identiteitskaarten te integreren beveiligings- en biometrische elementen;

o

o o

53. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de nationale parlementen en het Europees grens- en kustwachtagentschap.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0229

Minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (2016/2328(INI))

(2020/C 76/12)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 2 en 3 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU) en de artikelen 8, 10, 18, 19, 21, 79 en 82 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien de artikelen 3, 6, 20, 21, 23, 24, 41 en 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM),
- gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens die in 1948 werd aangenomen door de Algemene Vergadering van de VN,
- gezien het VN-Verdrag over de rechten van het kind van 1989,
- gezien het VN-Verdrag van 1979 inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW),
- gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 29 november 1985 inzake fundamentele rechtsbeginselen voor slachtoffers van misdrijven en machtsmisbruik,
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul), en de Besluiten (EU) 2017/865 ⁽¹⁾ en (EU) 2017/866 ⁽²⁾ van de Raad van 11 mei 2017 over de ondertekening, namens de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld,
- gezien Aanbeveling CM/Rec(2006)8 van het Comité van ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten van 14 juni 2006 over de hulp aan slachtoffers van misdrijven,
- gezien Aanbeveling CM/Rec(2010)5 van het Comité van Ministers van de Raad van Europa aan de lidstaten van 31 maart 2010 inzake maatregelen ter bestrijding van discriminatie wegens seksuele geaardheid of genderidentiteit,
- gezien het Kaderbesluit 2001/220/JBZ van de Raad van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure ⁽³⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 6 december 2013 over de bestrijding van haatmisdrijven in de EU en van 5 juni 2014 over de preventie en bestrijding van alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes, met inbegrip van vrouwelijke genitale verminking,
- gezien Richtlijn (EU) 2017/541 van het Europees Parlement en de Raad van 15 maart 2017 inzake terrorismebestrijding en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/475/JBZ van de Raad en tot wijziging van Besluit 2005/671/JBZ van de Raad ⁽⁴⁾,
- gezien Richtlijn (EU) 2016/800 van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2016 betreffende procedurele waarborgen voor kinderen die verdachte of beklaagde zijn in een strafprocedure ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ PB L 131 van 20.5.2017, blz. 11.

⁽²⁾ PB L 131 van 20.5.2017, blz. 13.

⁽³⁾ PB L 82 van 22.3.2001, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB L 88 van 31.3.2017, blz. 6.

⁽⁵⁾ PB L 132 van 21.5.2016, blz. 1.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien Verordening (EU) nr. 606/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 12 juni 2013 betreffende de wederzijdse erkenning van beschermingsmaatregelen in burgerlijke zaken ⁽⁶⁾,
- gezien Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ ⁽⁷⁾,
- gezien Richtlijn 2011/99/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende het Europees beschermingsbevel ⁽⁸⁾,
- gezien Richtlijn 2011/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2011 inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, en ter vervanging van Kaderbesluit 2002/629/JBZ van de Raad ⁽⁹⁾,
- gezien Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en ter vervanging van Kaderbesluit 2004/68/JBZ van de Raad ⁽¹⁰⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 december 2017 over de tenuitvoerlegging van Richtlijn 2011/93/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie ⁽¹¹⁾,
- gezien Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie ⁽¹²⁾,
- gezien Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven ⁽¹³⁾,
- gezien de studie getiteld "How can the EU and the Member States better help victims of terrorism?", die in september 2017 door de beleidsondersteunende afdeling Rechten van de burger en Constitutionele Zaken van het Parlement werd gepubliceerd,
- gezien de enquête van het Bureau van de Europese Unie voor de grondrechten (FRA) getiteld "Tweede enquête van de Europese Unie naar minderheden en discriminatie", die in december 2017 werd gepubliceerd,
- gezien de studie van het FRA getiteld "Kindvriendelijke justitie – vooruitzichten en ervaringen van kinderen die bij gerechtelijke procedures betrokken waren als slachtoffer, getuige of partij in negen EU-lidstaten", die in februari 2017 werd gepubliceerd,
- gezien het verslag over de grondrechten 2017 van het FRA, dat in mei 2017 werd gepubliceerd,
- gezien het verslag over de grondrechten 2016 van het FRA, dat in mei 2016 werd gepubliceerd,
- gezien de studie van het FRA getiteld "De omvang en aard van de hulpverlening aan slachtoffers van misdrijven in de EU", die in januari 2015 werd gepubliceerd,
- gezien de studie van het FRA getiteld "Ernstige arbeidsuitbuiting: werknemers die zich binnen of naar de Europese Unie verplaatsen", die in juni 2015 werd gepubliceerd,
- gezien het verslag van het FRA getiteld "Geweld tegen vrouwen: een Europese enquête", dat in maart 2014 werd gepubliceerd,

⁽⁶⁾ PB L 181 van 29.6.2013, blz. 4.

⁽⁷⁾ PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57.

⁽⁸⁾ PB L 338 van 21.12.2011, blz. 2.

⁽⁹⁾ PB L 101 van 15.4.2011, blz. 1.

⁽¹⁰⁾ PB L 335 van 17.12.2011, blz. 1.

⁽¹¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0501.

⁽¹²⁾ PB L 127 van 29.4.2014, blz. 39.

⁽¹³⁾ PB L 261 van 6.8.2004, blz. 15.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien het verslag over project IVOR getiteld "Implementing Victim-oriented reform of the criminal justice system in the EU", dat op 6 mei 2016 werd gepubliceerd,
 - gezien het verslag van het Europees Instituut voor gendergelijkheid (EIGE) getiteld "An analysis of the Victims' Rights Directive from a gender perspective",
 - gezien de Jogjakarta-beginselen plus 10, die werden vastgesteld op 10 november 2017, over de beginselen en staatsverplichtingen betreffende de toepassing van het internationaal humanitair recht met betrekking tot seksuele gerichtheid, genderidentiteit, genderexpressie en geslachtskenmerken,
 - gezien zijn resolutie van 12 september 2017 over het voorstel voor een besluit van de Raad over de sluiting, door de Europese Unie, van het Verdrag van de Raad van Europa inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld ⁽¹⁴⁾,
 - gezien de Europese uitvoeringsbeoordeling van Richtlijn 2012/29/EU, opgesteld door de afdeling Evaluatie achteraf van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement en artikel 1, lid 1, onder e), en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien het gezamenlijk overleg van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid overeenkomstig artikel 55 van het Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid (A8-0168/2018),
- A. overwegende dat Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten (de "richtlijn slachtofferrechten") ernaar streeft slachtoffers van misdrijven een centrale plaats te geven in het strafrechtstelsel, en tot doel heeft de rechten van slachtoffers van misdrijven te versterken zodat slachtoffers, ongeacht de lidstaat waar het misdrijf heeft plaatsgevonden, hun nationaliteit of verblijfsstatus, dezelfde rechten genieten;
- B. overwegende dat 23 van de 27 lidstaten de richtlijn slachtofferrechten met ingang van september 2017 hebben omgezet in nationale wetgeving; overwegende dat de Commissie 16 inbreukprocedures heeft ingeleid tegen lidstaten die zich in de praktijk nog steeds niet aan de regels houden; overwegende dat de richtlijn het mogelijk maakt vooruitgang te boeken bij de behandeling van slachtoffers van misdrijven in een andere lidstaat; overwegende dat er in het geval van grensoverschrijdende situaties nog steeds lacunes zijn;
- C. overwegende dat er op EU-niveau geharmoniseerde normen en instrumenten bestaan om het leven van de EU-bevolking te verbeteren, maar dat slachtoffers van misdrijven nog altijd in elk land anders worden behandeld;
- D. overwegende dat in weerwil van de vele wijzigingen die in de lidstaten zijn doorgevoerd, slachtoffers nog vaak niet op de hoogte zijn van hun rechten, waardoor de doeltreffendheid van de richtlijn slachtofferrechten in het veld onderuit wordt gehaald, met name het vereiste van toegang tot informatie;
- E. overwegende dat slachtofferhulpgroepen de behoeften van slachtoffers, naast juridische ondersteuning, in vier categorieën indelen: het recht op gerechtigheid, waardigheid, waarheid en herinnering, waarvan de laatste staat voor het onvoorwaardelijk afkeuren van terrorisme;
- F. overwegende dat in sommige lidstaten sprake is van een gebrek aan slachtofferhulpdiensten en coördinatie tussen deze diensten op lokaal, regionaal, nationaal en internationaal niveau, waardoor de toegang voor slachtoffers tot bestaande hulpdiensten wordt bemoeilijkt;
- G. overwegende dat opvangtehuizen, centra en hulplijnen voor vrouwen essentiële instanties zijn voor de ondersteuning van vrouwelijke slachtoffers van geweld en hun kinderen; overwegende dat er in Europa niet voldoende opvangtehuizen en centra voor vrouwen zijn; overwegende dat er dringend meer opvangtehuizen nodig zijn, aangezien zij veiligheid, accommodatie, psychologische begeleiding en ondersteuning bieden aan vrouwelijke slachtoffers van huiselijk geweld en hun kinderen; overwegende dat het gebrek aan opvangtehuizen voor vrouwen levens in gevaar kan brengen;

⁽¹⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0329.

Woensdag 30 mei 2018

- H. overwegende dat in het geval van een terreuraanslag in een andere lidstaat dan waar het slachtoffer woont, de twee lidstaten nauw moeten samenwerken om bijstand aan het slachtoffer te faciliteren;
- I. overwegende dat een doeltreffend en beschermend optreden van overheidsinstanties en nationale instellingen ten behoeve van slachtoffers leidt tot steun en vertrouwen van de burgers jegens deze instanties, hetgeen hun reputatie ten goede komt;
- J. overwegende dat naar alle waarschijnlijkheid tal van verschillende zorgverleners in aanraking komen met slachtoffers, met name slachtoffers van gendergerelateerd geweld, en zij aanvankelijk vaak worden benaderd door het slachtoffer dat aangifte wenst te doen; overwegende dat bewijs aantoonde dat werknemers in de gezondheidszorg, zoals dokters en andere klinici, slechts beperkt opleiding hebben gekregen over het effectief omgaan met gendergerelateerd geweld;
- K. overwegende dat vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld bijzondere bijstand en bescherming nodig hebben vanwege hun specifieke kwetsbaarheid voor secundaire en herhaalde victimisatie;
- L. overwegende dat er in de EU nog steeds stelselmatig te weinig aangifte wordt gedaan van geweldsincidenten of tegen de plegers daarvan, met name in gevallen waarbij minderheden, migranten, mensen met een afhankelijke of precaire verblijfssituatie of LGBTI-persoon betrokken zijn of waarin sprake is van antisemitische misdrijven, seksueel misbruik van kinderen, huiselijk en gendergerelateerd geweld of slachtoffers van mensenhandel of dwangarbeid; overwegende dat ongeveer twee derde van de vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld dit niet aan de autoriteiten meldt vanwege angst voor wraak, schaamte en sociaal stigma;
- M. overwegende dat haatmisdrijven tegen LGBTI-persoon overal in de EU voorkomen; overwegende dat er te weinig aangifte van deze misdrijven wordt gedaan en de rechten van slachtoffers dus niet worden geëerbiedigd;
- N. overwegende dat de studie van het FRA getiteld "Making hate crime visible in the European Union: acknowledging victims' rights" heeft uitgewezen dat een status als immigrant het risico vergroot om het slachtoffer van een misdrijf te worden, los van andere gekende risicofactoren;
- O. overwegende dat racistische haatmisdrijven tegen migranten en asielzoekers in EU-lidstaten zijn toegenomen; overwegende dat zeer weinig plegers van deze haatmisdrijven voor de rechter worden gebracht;
- P. overwegende dat hoewel alle slachtoffers van misdrijven uit hoofde van artikel 1 van de richtlijn gelijke rechten hebben, zonder discriminatie, de meeste lidstaten in werkelijkheid geen beleidsmaatregelen of procedures hebben ingevoerd om te verzekeren dat slachtoffers zonder papieren veilig ernstige arbeidsuitbuiting, gendergerelateerd geweld en andere vormen van misbruik kunnen melden zonder risico te lopen op immigratiesancties; overwegende dat dit onevenredig zware gevolgen heeft voor vrouwen en meisjes, die ook meer worden blootgesteld aan mensenhandel en seksuele uitbuiting; overwegende dat uit de tweede enquête van de Europese Unie naar minderheden en discriminatie van het FRA blijkt dat slechts een op de acht respondenten melding heeft gemaakt van of een aanklacht heeft ingediend over hun meest recente ervaring met discriminatie als gevolg van hun etnische achtergrond of immigratiestatus;
- Q. overwegende dat in artikel 1 van de richtlijn is bepaald dat de in de richtlijn opgenomen rechten jegens slachtoffers op niet-discriminerende wijze worden toegepast, mede wat hun verblijfsstatus betreft;
- R. overwegende dat de #MeToo-campagne aan het licht heeft gebracht dat het rechtssysteem onvoldoende gerechtigheid en bescherming biedt aan vrouwen en meisjes, en dat de slachtoffers van gendergerelateerd geweld daarom niet de nodige steun krijgen;
- S. overwegende dat de ratificering en de volledige toepassing van het Verdrag van Istanbul zorgt voor een coherent Europese rechtskader om geweld tegen vrouwen te voorkomen en bestrijden en de slachtoffers ervan te beschermen; overwegende dat de definitie van gendergerelateerd geweld gebaseerd moet zijn op het Verdrag van Istanbul en rekening moet houden met de structurele aard van geweld tegen vrouwen en andere vormen van gendergerelateerd geweld en het verband met de ongelijkheid tussen mannen en vrouwen, die in onze samenleving nog steeds bestaat; overwegende dat geweld in persoonlijke relaties vanuit een genderperspectief moet worden gezien, omdat het vrouwen onevenredig zwaar treft;

Woensdag 30 mei 2018

- T. overwegende dat de slachtoffers van belaging meestal vrouwen zijn; overwegende dat belaging een breed voorkomende vorm van gendergerelateerd geweld is, maar in zeven lidstaten niet als afzonderlijk misdrijf in het wetboek van strafrecht voorkomt;
- U. overwegende dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan de veiligheid en bescherming van vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd en huiselijk geweld;
- V. overwegende dat slachtoffers maar al te vaak niet goed op de hoogte worden gehouden van gerechtelijke onderzoeken en de resultaten ervan; overwegende dat slachtoffers maar al te vaak onverhoeds uit de media of van andere externe bronnen vernemen dat een dader is vrijgelaten, en niet van de bevoegde autoriteiten;
- W. overwegende dat slachtoffers en gezinsleden onvoldoende worden geïnformeerd over hun rechten wanneer een misdrijf plaatsvindt in een andere lidstaat dan die waarin het slachtoffer verblijft; overwegende dat in de lidstaten verschillende definities van het begrip "slachtoffer" worden gehanteerd; overwegende dat de werkingssfeer van de nationale wetgeving daarom van lidstaat tot lidstaat verschilt (heeft soms bijvoorbeeld ook betrekking op gezinsleden);
- X. overwegende dat goed toegankelijke en breed kenbaar gemaakte hulplijnen voor vele vrouwen de eerste stap vormen naar de hulp en steun die zij nodig hebben wanneer zij in persoonlijke relaties met geweld worden geconfronteerd;
- Y. overwegende dat slechts 27 % van de Europeanen het voor heel Europa geldende alarmnummer 112 kent; overwegende dat nog altijd niet iedereen er toegang toe heeft;
- Z. overwegende dat het slachtoffer in een aanzienlijk aantal gevallen de belangrijkste getuige op het proces is en tegen mogelijke vergelding en dreigend gedrag van de dader moet worden beschermd, onder meer door herhaalde of secundaire victimisatie te voorkomen; overwegende dat getuigenverklaringen cruciaal zijn voor de behoorlijke werking van en het vertrouwen in het strafrechtelijk stelsel en van essentieel belang zijn voor een effectief onderzoek naar en de vervolging van georganiseerde criminele en terroristische groeperingen, met behulp waarvan zij zouden kunnen worden ontmanteld; overwegende dat de lidstaten de nodige maatregelen moeten nemen om getuigen effectief te beschermen en de uitwisseling van beste praktijken en internationale samenwerking op dit gebied te intensiveren;
- AA. overwegende dat er tekortkomingen in de tenuitvoerlegging van de richtlijn slachtofferrechten zijn gemeld, in het bijzonder met betrekking tot:
- het verstrekken van passende diensten aan slachtoffers overeenkomstig hun specifieke behoeften,
 - het naar behoren uitvoeren van de voorschriften ter waarborging van de individuele beoordeling van slachtoffers,
 - het naar behoren vaststellen van mechanismen om de vermeende dader een kopie van de aangifte ter hand te stellen,
 - het waarborgen van gelijke toegang tot slachtofferhulporganisaties en gespecialiseerde hulpdiensten voor alle slachtoffers, met inbegrip van mensen met een handicap, LGBTI-personen, kindslachtoffers, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, waaronder seksueel geweld, en slachtoffers van haatmisdrijven en eengerelateerde misdrijven, ongeacht hun verblijfsstatus,
 - het garanderen van snelle, doeltreffende en slachtofferbewuste procedures in strafzaken, waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke behoeften van de meest kwetsbare groepen personen,
 - het verzamelen van gegevens en het analyseren van de cultuur van geweld, misogynie en genderstereotypes, en het verband daarvan met haatmisdrijven,
 - het verstrekken van informatie aan slachtoffers over de strafrechtelijke en procedurele situatie van de dader;
- AB. overwegende dat slachtoffers van misdrijven vaak verklaren dat het gerechtelijk proces op zich ook een soort victimisatie vormt, een secundaire of hervictimisatie; overwegende dat hoe slachtoffers worden behandeld tijdens het proces, en de mate van controle en mogelijkheden tot participatie die zij krijgen, factoren zijn die bepalen hoe slachtoffers het systeem ervaren;

Woensdag 30 mei 2018

- AC. overwegende dat slachtoffers van terrorisme het slachtoffer zijn geworden van aanslagen die uiteindelijk bedoeld waren om de samenleving of een grotere groep die zij vertegenwoordigen, te schaden; overwegende dat zij bijgevolg behoefte hebben aan speciale aandacht, steun en sociale erkenning, in verband met het specifieke karakter van het misdrijf dat tegen hen is gepleegd;
- AD. overwegende dat bepaalde rechten uit hoofde van de richtlijn slachtofferrechten, zoals het recht op financiële bijstand en compensatie, niet of onvoldoende werden toegekend aan de slachtoffers van de terroristische aanslagen in Brussel in 2016;

Evaluatie van de tenuitvoerlegging van de richtlijn

1. uit kritiek op het feit dat de Commissie in november 2017 nog geen verslag aan het Parlement en de Raad had voorgelegd over de toepassing van de richtlijn slachtofferrechten, overeenkomstig artikel 29 van de richtlijn; verzoekt de lidstaten samen te werken en alle relevante gegevens en statistieken aan de Commissie te bezorgen met het oog op de vergemakkelijking van haar beoordeling van de tenuitvoerlegging van de richtlijn;
2. uit kritiek op het feit dat in september 2017, twee jaar nadat de omzetting had moeten plaatsvinden, slechts 23 van de 27 lidstaten de richtlijn slachtofferrechten officieel hadden omgezet, en dat sommige van deze lidstaten slechts ten dele, op bepaalde punten aan de voorschriften voldoen;
3. wijst op de geslaagde tenuitvoerlegging door sommige lidstaten van bepaalde bepalingen van de richtlijn slachtofferrechten, te weten:
 - het recht op tolk- en vertaaldiensten,
 - het recht te worden gehoord,
 - de bescherming van kindslachtoffers,
 - de rechten van slachtoffers bij het doen van aangifte,
 - het recht op informatie bij het eerste contact met een bevoegde autoriteit;
4. betreurt evenwel de overige belangrijke tekortkomingen in de tenuitvoerlegging van de richtlijn in vele lidstaten, met name met betrekking tot:
 - de complexe procedures om toegang te krijgen tot hulpdiensten en tekortkomingen in het systeem voor slachtofferhulp, met inbegrip van onvoldoende toegang tot juridische bijstand en compensatie, een gebrek aan financiële steun en coördinatie tussen hulpdiensten, en inconsistente verwijzingsmechanismen,
 - het feit dat er vaak slechts in één taal begrijpelijke informatie wordt verstrekt, waardoor het in de praktijk moeilijk is voor slachtoffers om bescherming te zoeken in het buitenland, in een andere lidstaat,
 - het gebrek aan juridisch houvast in grensoverschrijdende zaken en de rechten van in een andere lidstaat wonende slachtoffers, en het ontbreken van maatregelen om te verzekeren dat de afwezigheid van of onzekerheid van hun verblijfsstatus niet verhindert dat slachtoffers hun rechten uitoefenen uit hoofde van deze richtlijn;
5. wijst erop dat het onontbeerlijk is dat het eerste contact met het slachtoffer naar behoren verloopt, met name in het geval van gendergerelateerd geweld; merkt evenwel op dat sommige van de meest kwetsbare slachtoffers, zoals minderjarigen en ongeschoolden, gehandicapten of ouderen, evenals migranten (vanwege de taal) en slachtoffers van mensenhandel, moeite hebben om de hun medegedeelde informatie te begrijpen en bijgevolg hun recht op informatie overeenkomstig artikel 4 van de richtlijn niet volledig kunnen uitoefenen, waardoor het nodig is om voor de aanwezigheid van een gekwalificeerd deskundige te zorgen om slachtoffers bij te staan; merkt op dat artikel 4 behoort tot de sterke punten van de richtlijn, aangezien dit slachtoffers helpt om hun recht op de beschikbare steun en bescherming zoals bepaald in de richtlijn uit te oefenen;
6. vraagt de lidstaten eenvoudige toegang tot de rechter en adequate kosteloze rechtsbijstand te bevorderen, aangezien dit een grote bijdrage levert aan de doorbreking van de stilte en de bevordering van het vertrouwen van het slachtoffer in het strafrechtstelsel, straffeloosheid helpt tegengaan en het slachtoffer in staat stelt een begin te maken met het psychologisch herstel;

Woensdag 30 mei 2018

7. spoort alle lidstaten aan het in artikel 4 van de richtlijn slachtofferrechten gewaarborgde recht op informatie op doeltreffende wijze toe te passen ten behoeve van alle slachtoffers en potentiële slachtoffers; onderstreept de noodzaak om de informatiemechanismen in de lidstaten te verbeteren om ervoor te zorgen dat slachtoffers niet alleen op de hoogte zijn van hun rechten maar ook weten tot wie zij zich moeten wenden om van deze rechten gebruik te kunnen maken; herinnert eraan dat de professionals die als eerste hulp bieden aan slachtoffers tevens hun eerste contactpunt voor informatie moeten zijn wat betreft hun rechten en de programma's die zijn ontwikkeld voor situaties waarin slachtoffers zich bevinden; benadrukt dat het niet verstrekken van informatie aan slachtoffers voor, tijdens en na de strafrechtelijke procedure leidt tot een gebrekkige uitoefening van de slachtofferrechten en ontevredenheid over het rechtssysteem, en slachtoffers ontmoedigt om actief te participeren in het strafrechtelijk proces;

8. betreurt het feit dat te veel lidstaten hebben nagelaten de individuele beoordeling van slachtoffers in hun wetgeving op te nemen, wat leidt tot ondoelmatigheid bij het achterhalen en vaststellen van hun specifieke behoeften, afdoet aan een waardige en respectvolle behandeling van de slachtoffers en belet dat slachtoffers de bescherming wordt geboden die met hun specifieke behoeften overeenkomt;

9. merkt op dat het feit dat de richtlijn in sommige lidstaten niet is omgezet in nationale wetgeving betekent dat burgers van deze lidstaten gediscrimineerd worden wanneer het gaat om de eerbiediging van hun rechten als Europese burgers;

10. betreurt dat de richtlijn slachtofferrechten het slachtoffer beperkt in zijn uitoefening van het recht op rechtsbijstand vanwege bepalingen op grond waarvan de lidstaten alleen verplicht zijn rechtsbijstand te verstrekken wanneer het slachtoffer juridisch partij in een strafprocedure is en waarin is vastgelegd dat de voorwaarden of procedureregels inzake de toegang van slachtoffers tot rechtsbijstand door het nationale recht worden bepaald; benadrukt dat deze beperkingen bijzonder bezwaarlijk zijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld die geen aangifte doen en wier zaken nimmer door de strafrechter zullen worden behandeld;

11. merkt op dat het bestaan van andere instrumenten die de slachtofferrechten op een soortgelijke manier aanvullen, de coherentie met de richtlijn slachtofferrechten bemoeilijkt;

12. herinnert eraan dat onderdanen van derde landen en EU-burgers die het slachtoffer zijn geworden van een misdrijf in een andere lidstaat ook gebruik kunnen maken van de rechten, bijstand en bescherming die deze richtlijn biedt, ongeacht hun verblijfsstatus, en dat slachtoffers van een misdrijf dat is gepleegd in een andere lidstaat dan waar zij wonen aangifte kunnen doen bij de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van hun woonplaats; merkt evenwel op dat dit recht vaak wordt ondermijnd door onzekerheid met betrekking tot de bepalingen inzake extraterritorialiteit van de lidstaten; roept de lidstaten op te verzekeren dat verblijfsstatus geen criterium is voor de volledige uitoefening van slachtofferrechten, en hun nationale voorschriften inzake extraterritorialiteit duidelijker te formuleren; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat slachtoffers van misdrijven die in een andere lidstaat wonen toegang hebben tot hulpdiensten en informatie betreffende hun rechten, en specifieke maatregelen te nemen die in het bijzonder gericht zijn op de rechten van alle slachtoffers op vergoedingen en bij de strafprocedures; verzoekt de lidstaten in dit verband de nodige maatregelen te treffen om de samenwerking tussen hun bevoegde autoriteiten of diensten die gespecialiseerde hulp bieden, te vergemakkelijken zodat slachtoffers daadwerkelijk toegang krijgen tot deze informatie en diensten;

13. herinnert de lidstaten eraan dat slachtoffers die zich in een irreguliere verblijfssituatie bevinden ook toegang moeten hebben tot rechten en diensten, met inbegrip van opvangtehuizen en andere gespecialiseerde diensten uit hoofde van deze richtlijn, zoals juridische bescherming en psychosociale en financiële steun van de lidstaten, zonder angst om te worden uitgezet; verzoekt de lidstaten maatregelen te nemen om te verzekeren dat deze rechten en diensten zonder discriminatie beschikbaar worden gesteld; is ingenomen met de maatregelen van sommige lidstaten om slachtoffers zonder papieren op humanitaire gronden of voor de duur van het strafproces een verblijfsvergunning toe te kennen, wat slachtoffers kan aanmoedigen misdrijven aan te geven en het klimaat van strafeloosheid tegen te gaan; moedigt de lidstaten aan om wetgeving in te voeren waardoor slachtoffers die een afhankelijke verblijfsstatus hebben een uitweg kunnen vinden uit situaties van misbruik, door hun de mogelijkheid te bieden een onafhankelijke verblijfsstatus te verkrijgen; dringt er bij de Commissie om aan om de uitwisseling en beoordeling van bestaande praktijken, die rekening houden met het standpunt van slachtoffers en maatschappelijke organisaties, in de lidstaten mogelijk te maken en te faciliteren;

Aanbevelingen

Individuele beoordeling

14. herinnert eraan dat de richtlijn slachtofferrechten als een van de belangrijkste doelstellingen heeft de positie van slachtoffers van misdrijven in de gehele EU te verbeteren en slachtoffers een centrale plaats in het strafrechtstelsel te geven;

15. roept de lidstaten op om de rechten van slachtoffers van haatmisdrijven, onder andere tegen LGBTI-personen of met racistische motieven, te versterken;

Woensdag 30 mei 2018

16. wijst erop dat individuele beoordelingen van het grootste belang zijn omdat zij slachtoffers mondiger maken door hen erop te wijzen dat zij bepaalde rechten hebben, waaronder het recht beslissingen te nemen, in de gerechtelijke procedures waarbij zij betrokken zijn en, wanneer het kinderen betreft, het recht op toegang tot specifieke procedurele waarborgen die op hen van toepassing zijn vanaf het begin van de gerechtelijke procedure; verzoekt de lidstaten om tijdige individuele beoordelingen van de slachtoffers naar behoren in hun wetgeving op te nemen, indien nodig ook tijdens hun eerste contact met een bevoegde autoriteit, als een essentiële procedurele stap om de specifieke behoeften van een slachtoffer te erkennen en vast te stellen, om vervolgens specifieke bescherming te verlenen overeenkomstig die behoeften, en om secundaire en herhaalde victimisatie, intimidatie en vergelding te voorkomen; benadrukt dat individuele beoordelingen regelmatig moeten worden herzien om de actuele behoefte aan steun te bepalen, en dat slachtoffers een follow-upevaluatie moet worden aangeboden binnen een bepaalde termijn na het misdrijf, op basis van de bestaande kennis over reactie op trauma; benadrukt nogmaals dat individuele beoordelingen met name nodig zijn voor slachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers van seksueel misbruik, gezien de sociale, fysieke en psychologische effecten van deze misdrijven; herinnert eraan dat alle individuele beoordelingen gendergevoelig moeten zijn, aangezien vrouwen en LGBTI-slachtoffers van gendergerelateerd geweld bijzondere aandacht en bescherming nodig hebben vanwege een groot risico op herhaalde victimisatie, en dat er dus voor specifieke maatregelen en gespecialiseerde hulp moet worden gezorgd;

Slachtofferhulpdiensten

17. betreurt dat slachtoffers moeilijk toegang tot hulpdiensten krijgen; betreurt het feit dat in sommige lidstaten nog steeds geen slachtofferhulpdiensten zijn opgezet; benadrukt dat slachtofferhulpdiensten en slachtofferrechten moeten worden verleend aan alle slachtoffers in de hele EU en ook toegankelijk moeten zijn wanneer een persoon nog niet aangetoond heeft dat hij of zij het slachtoffer van een misdrijf is, zelfs wanneer nog geen officiële procedure werd opgestart of nog niet officieel werd opgetreden; roept de lidstaten op om te voorzien in vrouwenopvangtehuizen en vrouwencentra en hun aantal en toegankelijkheid te verbeteren, de vrouwelijke slachtoffers van alle vormen van gendergerelateerd geweld bij te staan en ervoor te zorgen dat vrouwelijke overlevers van geweld altijd een plaats krijgen; dringt erop aan dat de diensten worden uitgebreid om beter te kunnen beantwoorden aan de behoeften van alle vrouwen, in het bijzonder vrouwen met een handicap en migrantenvrouwen, met inbegrip van migrantenvrouwen zonder papieren; benadrukt dat dergelijke diensten ook niet-residentiële gespecialiseerde steun moeten omvatten, zoals informatie en advies, begeleiding in de rechtbank en outreachdiensten; is van mening dat vrouwenopvangtehuizen alle vrouwen moeten helpen die geconfronteerd worden met geweld in persoonlijke relaties, en dat ze 24 uur op 24 en 7 dagen op 7 kosteloos beschikbaar moeten zijn voor vrouwen en hun kinderen, zodat vrouwen zich veilig kunnen voelen en gendergerelateerd kunnen melden;

18. roept de lidstaten op bijzondere aandacht te schenken aan de individuele beoordeling van kinderen en de kindslachtoffers van elke vorm van criminaliteit, met name mensenhandel, onder meer met het oog op seksuele uitbuiting, van gendergerelateerd geweld en van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting; herinnert eraan dat kindslachtoffers altijd in aanmerking zullen komen om specifieke bescherming te krijgen vanwege hun kwetsbaarheid, zoals bepaald in artikel 22, lid 4, van de richtlijn; benadrukt dat naar behoren rekening moet worden gehouden met de kwetsbaarheid van minderjarige slachtoffers;

Opleiding

19. benadrukt dat het waarborgen van voortgezette opleidingen op EU-niveau van zeer groot belang is voor de harmonisatie en standaardisatie van de procedures in alle lidstaten en voor het waarborgen van gelijke behandeling van alle Europese burgers;

20. verzoekt de lidstaten om specifieke opleidingen aan te bieden aan degenen die verantwoordelijk zijn voor het verlenen van steun aan de slachtoffers van terroristische daden en daarvoor de noodzakelijke middelen te verstrekken;

21. verzoekt de Commissie en de lidstaten genderbewuste opleidingen en richtsnoeren te verstrekken voor alle personen die beroepshalve te maken hebben met de slachtoffers van misdrijven, zoals rechtsbeoefenaren, politiefunctionarissen, openbare aanklagers, rechters, gezondheidswerkers, maatschappelijk werkers en maatschappelijke organisaties; moedigt de lidstaten aan de EU-middelen voor deze doeleinden goed te benutten; verzoekt de lidstaten in het bijzonder te verzekeren dat zij alle verplichtingen met betrekking tot opleidingen voor politieagenten nakomen, zodat zij beter en op een tijdige manier individuele beoordelingen kunnen uitvoeren wanneer er een misdrijf heeft plaatsgevonden; roept de lidstaten op verdere of secundaire victimisatie van slachtoffers van misdrijven te voorkomen en hen van informatie te voorzien over hun rechten en over de diensten en middelen waarvan zij gebruik kunnen maken, teneinde posttraumatische stress te verminderen; benadrukt dat dergelijke opleidingen ook in scholingsprogramma's moeten worden opgenomen, in samenwerking met het maatschappelijk middenveld en ngo's, en dat op gezette tijden verplichte en specifieke opleidingen kunnen worden gegeven aan alle beroepsbeoefenaren die te maken hebben met de slachtoffers van misdrijven, teneinde een benadering te ontwikkelen die aansluit bij de specifieke kenmerken en behoeften van elk type slachtoffer, en beroepsbeoefenaren te helpen geweld te voorkomen en passende steun te bieden aan kwetsbare groepen, zoals kinderen, vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld, de slachtoffers van mensenhandel, LGBTI-personen en mensen met een handicap; herinnert eraan dat scholing van personeel van wezenlijk belang is om de doelstellingen van de richtlijn te verwezenlijken; is van mening dat dergelijke opleidingen richtsnoeren moeten bevatten over hoe kan worden gewaarborgd dat slachtoffers worden beschermd tegen dwang, misbruik en geweld en dat hun lichamelijke en geestelijke integriteit wordt gerespecteerd; is voorts van mening dat bij alle opleidingssessies de nadruk moet liggen op het beginsel van non-discriminatie, een hoeksteen van de richtlijn;

Woensdag 30 mei 2018

22. herinnert eraan dat kindslachtoffers van misdrijven bijzonder kwetsbaar zijn en dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan het opleiden van beroepskrachten die omgaan met slachtoffers van misdrijven waarbij kinderen betrokken zijn, met name gevallen van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting, waarbij rekening wordt gehouden met de behoeften van de verschillende leeftijdsgroepen; benadrukt dat deze beroepskrachten op een kindvriendelijke manier moeten communiceren;

23. moedigt de Commissie aan een praktische inhoud te geven aan de internationale dag voor de slachtoffers van terrorisme door ten minste tweemaal per jaar een internationale ontmoeting te organiseren die met name bedoeld is voor het uitwisselen van ervaringen en beste praktijken tussen lokale, regionale en nationale autoriteiten van de lidstaten en het verzamelen van getuigenissen van slachtoffers; is van mening dat dit moet bijdragen aan een snelle, uniforme en volledige omzetting van de richtlijn, vroegtijdige opsporing van gemeenschappelijke problemen bij de toepassing, en een procedure voor voortdurende evaluatie van het voorlichtend vermogen ervan en de mate waarin de richtlijn een operationele dimensie toevoegt aan blijken van solidariteit en institutionele en maatschappelijke steun voor slachtoffers;

24. benadrukt het feit dat gezondheidswerkers cruciaal zijn om slachtoffers van huiselijk geweld te herkennen, aangezien geweld tegen vrouwen in persoonlijke relaties op de lange termijn vaak gevolgen heeft voor zowel de lichamelijke als de geestelijke gezondheid; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat informatie over slachtofferhulpdiensten en slachtofferrechten toegankelijk is voor gezondheidswerkers, en gerichte opleidingen te verstrekken aan een breed scala aan gezondheidswerkers, waaronder huisartsen, spoedartsen, verpleegkundigen, medisch assistenten, klinisch maatschappelijk werkers en receptiepersoneel, teneinde effectief met de slachtoffers te kunnen omgaan, met name in het geval van gendergerelateerd geweld, waardoor zij mogelijke gevallen van misbruik kunnen opsporen en vrouwelijke slachtoffers kunnen aanmoedigen om contact op te nemen met een bevoegde autoriteit;

Grensoverschrijdende dimensie

25. roept de lidstaten op om in het geval van een ernstig misdrijf – d.w.z. wanneer het heeft geleid tot de dood of ernstige verwonding van het slachtoffer – in een andere lidstaat dan waar het slachtoffer woont financiële en rechtsbijstand te verlenen aan diens gezinsleden, met name wanneer het gezin het niet kan betalen om naar die lidstaat af te reizen om de rechtszaak bij te wonen, het slachtoffer psychologisch te laten ondersteunen of het slachtoffer naar huis te brengen;

26. dringt er bij de lidstaten op aan dat zij vaart zetten achter de werkzaamheden en de doorgifte van veroordelingen wegens gendergerelateerd geweld in een land, vooral in het geval van internationale huwelijken, bespoedigen, zodat de autoriteiten van de landen van herkomst van de twee huwelijkspartners zo snel mogelijk in actie kunnen komen en voorkomen dat het gezag over de kinderen wordt toegekend aan een vader die in een ander land van gendergerelateerd geweld wordt beschuldigd;

27. verzoekt de Commissie en de Raad de rechten van slachtoffers verder te ontwikkelen zodat de EU een voortrekkersrol kan spelen bij de bescherming van slachtofferrechten;

Procedurele rechten

28. benadrukt dat het van groot belang is dat kosteloze rechtsbijstand wordt verleend en er tegelijkertijd voor wordt gezorgd dat de bureaucratische rompslomp voor het slachtoffer zoveel mogelijk wordt beperkt;

29. roept de lidstaten in het bijzonder op vertrouwelijke en anonieme procedures op te zetten voor het melden van misdrijven, met name in het geval van seksueel misbruik en misbruik van gehandicapten en minderjarigen, teneinde het aantal aangiften te monitoren en te evalueren en ervoor te zorgen dat slachtoffers zonder papieren een klacht kunnen indienen zonder risico op immigratiegerelateerde gevolgen;

30. vraagt de lidstaten meer strafprocesrechtsmaatregelen in te voeren om de bescherming van kindslachtoffers gedurende de volledige strafprocedure te waarborgen, met inbegrip van de specifieke behoeften van kindslachtoffers van gendergerelateerd geweld, met name wanneer de moeder van het kind is vermoord door hun partner, en te waarborgen dat zij daarna bijstand en sociale en psychologische ondersteuning krijgen, teneinde te voorkomen dat kindslachtoffers worden blootgesteld aan secundaire victimisatie; verzoekt de lidstaten meer specifieke maatregelen te nemen om de rol van nationale hulplijnen te verbeteren met het oog op kindslachtoffers, aangezien de aangiftecijfers door kinderen laag zijn;

31. verzoekt de lidstaten rekening te houden met significante gevallen van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van huiselijk geweld, bij het bepalen van gezags- en bezoekrecht, en is van mening dat de rechten en behoeften van minderjarige getuigen ook in aanmerking moeten worden genomen bij de verlening van bescherming en ondersteuning aan slachtoffers;

Woensdag 30 mei 2018

32. herinnert de lidstaten aan de verplichting om kosteloos taalkundige bijstand te verlenen, en merkt op dat een gebrek aan informatie in andere talen een obstakel voor de effectieve bescherming van de slachtoffers en een vorm van discriminatie van hen kan zijn;

33. vraagt de Commissie en de lidstaten met klem actief deel te nemen aan en nauw samen te werken bij voorlichtingscampagnes om het bewustzijn onder het grote publiek ten aanzien van de rechten van slachtoffers onder het EU-recht te vergroten, met inbegrip van de specifieke behoeften van kindslachtoffers; onderstreept dat deze voorlichtingscampagnes ook op scholen moeten worden gehouden, zodat kinderen op de hoogte zijn van hun rechten en over het nodige gereedschap beschikken om iedere vorm van criminaliteit waarvan zij mogelijk slachtoffer of getuige zijn, te herkennen; verzoekt de Commissie en de lidstaten campagnes op te zetten om vrouwen en LGBTQI-personen aan te moedigen alle vormen van gendergerelateerd geweld aan te geven, zodat zij kunnen worden beschermd en de nodige steun kunnen krijgen;

34. roept de lidstaten op beste praktijken voor een slachtoffergerichte benadering voor politieagenten in hun dagelijkse werkzaamheden uit te wisselen;

35. verzoekt de lidstaten actief campagnes op te zetten, zowel op regionaal als op nationaal niveau, om gendergerelateerd geweld en hervictimisatie in justitie en in de media te voorkomen, en een mentaliteitswijziging in de publieke opinie te stimuleren om te voorkomen dat de schuld bij de slachtoffers wordt gelegd, wat kan leiden tot bijkomend trauma voor de slachtoffers van specifieke misdrijven zoals gendergerelateerd geweld of seksueel misbruik; verzoekt de lidstaten de privésector, de IT-sector en de media aan te moedigen hun potentieel zo goed mogelijk te benutten en deel te nemen aan de preventie van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld;

36. roept de lidstaten op beste praktijken uit te wisselen over het tot stand brengen van mechanismen om slachtoffers aan te moedigen aangifte te doen en het doen van aangifte te vergemakkelijken;

37. verzoekt de lidstaten specifieke maatregelen te nemen om het in het geval van aanslagen met zeer veel slachtoffers mogelijk te maken dat grote aantallen slachtoffers deelnemen aan strafprocedures;

38. herinnert de lidstaten eraan dat zij met name aandacht moeten schenken aan het gevaar van intimidatie en vergelding en aan de noodzaak om de waardigheid en fysieke integriteit van slachtoffers te beschermen, ook wanneer deze worden gehoord of moeten getuigen, om vast te stellen of en in hoeverre voor deze personen tijdens de strafrechtelijke procedure beschermingsmaatregelen nodig zijn;

39. benadrukt hoe belangrijk het is dat slachtoffers op de hoogte worden gehouden van lopende strafprocedures tegen de daders van misdrijven tegen hen, met name wat betreft het opleggen of uitzitten van gevangenisstraffen;

Institutioneel perspectief

40. verzoekt de Commissie haar rapportageverplichtingen overeenkomstig de richtlijn na te komen;

41. benadrukt het belang van relevante uitgesplitste vergelijkbare gegevens over alle misdrijven, vooral met betrekking tot geweld tegen vrouwen en mensenhandel, teneinde een beter begrip van het probleem te verzekeren, bewustzijn te creëren en de maatregelen van lidstaten om slachtoffers te ondersteunen te beoordelen en te verbeteren;

42. vraagt de Commissie de justitiële en praktische fouten in de tenuitvoerlegging van deze richtlijn recht te zetten door ervoor te zorgen dat de diverse EU-instrumenten voor slachtofferbescherming, zoals Richtlijn 2011/99/EU betreffende het Europees beschermingsbevel, Richtlijn 2011/36/EU inzake de voorkoming en bestrijding van mensenhandel en de bescherming van slachtoffers daarvan, Richtlijn 2011/93/EU ter bestrijding van seksueel misbruik en seksuele uitbuiting van kinderen en kinderpornografie, en Richtlijn 2014/42/EU betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie goed op elkaar aansluiten; roept alle lidstaten en de EU op om het Verdrag van Istanbul⁽¹⁵⁾ van de Raad van Europa te ratificeren en volledig toe te passen om geweld tegen vrouwen en meisjes te voorkomen en te bestrijden en deze belangrijke instrumenten op coherente wijze ten uitvoer te leggen zodat slachtoffers in Europa ten volle hun rechten genieten;

43. verzoekt de Commissie om sectorale onderzoeken op te nemen in haar monitoring en verslaglegging, en om een uniforme toepassing van de richtlijn te verzekeren om alle slachtoffers te beschermen, ongeacht de grond van de victimisatie of specifieke kenmerken, zoals ras, huidskleur, religie, geslacht, genderidentiteit, genderexpressie, seksuele geaardheid, geslachtskenmerken, handicap, migratiestatus of enige andere status;

⁽¹⁵⁾ Zie de resolutie van het Parlement van 12 september 2017 over de sluiting van het Verdrag van Istanbul.

Woensdag 30 mei 2018

44. herinnert eraan dat de gezinsleden van slachtoffers onder de definitie van "slachtoffer" vallen en roept de lidstaten op de term "gezinsleden", evenals andere belangrijke termen, zoals "bijzonder kwetsbaar", ruim op te vatten, teneinde te voorkomen dat de lijst van potentiële rechthebbenden onnodig wordt beperkt;

45. roept de lidstaten op maatregelen in te voeren om ervoor te zorgen dat de schriftelijke en mondelinge communicatie voldoet aan de normen voor eenvoudig taalgebruik, is aangepast aan minderjarigen en personen met een handicap, en is opgesteld in een taal die het slachtoffer begrijpt, zodat slachtoffers in de aanloop naar, tijdens en na afloop van de strafprocedure op een begrijpelijke, passende en gerichte wijze op de hoogte kunnen worden gehouden van hun rechten;

46. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat de uitoefening van rechten is gebonden aan verjaringstermijnen, waarbij rekening wordt gehouden met vertragingen door moeilijkheden bij de vertaling en de vertolking;

47. roept de zeven lidstaten die dat nog niet hebben gedaan op wetgeving aan te nemen teneinde belaging als misdrijf te definiëren, aangezien het een veelvoorkomende vorm van gendergerelateerd geweld is waarvoor specifieke preventiemaatregelen zijn vereist, zoals gevraagd wordt in artikel 34 van het Verdrag van Istanbul, op basis van de desbetreffende bepalingen van de richtlijn inzake het recht op bescherming van de persoonlijke levenssfeer, het recht op bescherming en in het bijzonder het recht contact met de dader – of eventueel andere mogelijke daders of handlangers – te vermijden;

48. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat slachtoffers niet ook nog eens te maken krijgen met vernedering en aantasting van hun eer door maatschappelijke groepen rond de oorspronkelijke dader; herhaalt dat dergelijke uitlatingen het slachtoffer nog verder kwetsen en niet mogen worden verdedigd met een beroep op de vrijheid van meningsuiting, zoals bepaald in artikel 10, lid 2, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en de jurisprudentie van het Europees Hof voor de rechten van de mens ⁽¹⁶⁾;

49. roept de lidstaten op ervoor te zorgen dat er na een aanval een alarmnummer beschikbaar is, of – bij voorkeur – dat deze dienst in de diensten van het Europese alarmnummer 112 wordt geïntegreerd, en dat voorzieningen worden getroffen om bijstand in vreemde talen te verlenen; roept alle lidstaten derhalve op artikel 22 van de richtlijn slachtofferrechten in hun wetgeving om te zetten;

50. verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat als een slachtoffer van terrorisme geen ingezetene is van de lidstaat waar de daad heeft plaatsgevonden, deze lidstaat moet samenwerken met de woonlidstaat om steun aan het slachtoffer te faciliteren;

51. vraagt de lidstaten een nationale hulplijn op te zetten die 24 uur op 24 en 7 dagen op 7 open en gratis beschikbaar is, voor vrouwen en LGBTQI-slachtoffers van gendergerelateerd geweld;

52. roept de lidstaten op bijstand van slachtofferhulporganisaties voor slachtoffers in de aanloop naar, tijdens en na afloop van de strafprocedure, waaronder psychologische ondersteuning te waarborgen; benadrukt dat maatschappelijke organisaties een belangrijke rol hebben bij de hulp voor slachtoffers; is niettemin van mening dat overheden niet alleen op ngo's mogen leunen om belangrijke slachtofferhulp te verlenen ("vrijwilligerswerk"); dringt erop aan dat de lidstaten ervoor zorgen dat er meer financiering en middelen worden vrijgemaakt voor ngo's die actief zijn op het gebied van vrouwen- en slachtofferrechten, en capaciteit moeten opbouwen om mechanismen voor slachtofferhulp te ontwikkelen, met de betrokkenheid van rechtshandhavinginstanties, sociale en gezondheidsdiensten en maatschappelijke organisaties;

53. verzoekt de lidstaten om in deskundige ondersteuning voor de slachtoffers van terrorisme te voorzien in hun noodreactieplanning zodat zowel onmiddellijk na een aanslag als op de lange termijn passende ondersteuning kan worden geboden;

54. verzoekt de lidstaten specifieke maatregelen vast te leggen om ervoor te zorgen dat informatie wordt verstrekt aan slachtoffers die niet vast verblijven op het grondgebied van de lidstaat waar de terroristische aanslag heeft plaatsgevonden; is van oordeel dat deze maatregelen in het bijzonder aandacht moeten hebben voor de rechten van slachtoffers die in een andere lidstaat wonen bij de strafprocedures en hun recht op vergoedingen;

55. roept alle lidstaten op straffeloosheid te allen tijde te bestrijden en ervoor te zorgen dat de daders voor het gerecht worden gebracht, zodat de slachtoffers zich beschermd kunnen voelen; roept alle lidstaten bovendien op sectoroverschrijdend te werk te gaan om de systemische factoren die bijdragen aan herhaalde victimisatie van personen in kwetsbare situaties en/of die met hoge discriminatieniveaus te maken krijgen, vast te stellen en aan te pakken, aangezien niets doen ernstige gevolgen kan hebben voor het psychologisch herstel van het slachtoffer;

⁽¹⁶⁾ Arrest van de Kamer van 16 juli 2009, Féret/België, C-573.

Woensdag 30 mei 2018

56. verzoekt de lidstaten rechtsmechanismen op te zetten voor de strafbaarstelling van de verheerlijking van een specifieke terroristische daad als deze verheerlijking de slachtoffers vernedert en kan leiden tot secundaire victimisatie door de waardigheid en het herstel van de slachtoffers te beschadigen;

57. is van mening dat de slachtoffers van terrorisme een centrale plaats in de Europese samenleving moeten krijgen, als symbool van de verdediging van democratisch pluralisme; dringt daartoe aan op conferenties, gedenktekens en audiovisueel materiaal om de Europese burgers bewust te maken van een en ander, alsmede op een Europees register van slachtoffers, voor administratieve doeleinden;

58. vraagt de lidstaten te zorgen voor een betere bescherming van slachtoffers van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van seksueel geweld, als een manier om de toegang tot justitie en de doeltreffendheid van strafrechtprocedures te verbeteren;

59. wijst op de specifieke kenmerken van de slachtoffers van terrorisme, die een aparte categorie vormen en specifieke behoeften hebben; verzoekt de Commissie een specifieke richtlijn inzake de bescherming van slachtoffers van terrorisme op te stellen;

60. roept de lidstaten op om hulpdiensten, zoals traumazorg en counseling, en toegang tot de nodige gezondheidszorg, met inbegrip van seksuele en reproductieve gezondheidsdiensten, als onderdeel van gerichte ondersteuning voor slachtoffers met specifieke behoeften, zoals kinderen, vrouwelijke slachtoffers van gendergerelateerd geweld, slachtoffers van mensenhandel, LGBTI-mensen en personen met een handicap, te waarborgen;

61. roept de lidstaten op passende mechanismen voor kwaliteitscontrole vast te stellen om te evalueren of zij hebben voldaan aan de voorschriften voor genderbewuste en vrouw- en kindvriendelijke normen ten aanzien van de door slachtofferhulporganisaties getroffen voorzieningen ter aanmoediging van het doen van aangifte en ter bescherming van slachtoffers;

62. roept de lidstaten op slachtoffers bij te staan bij de afhandeling van juridische, financiële en praktische zaken en de beheersing van het risico op verdere victimisatie;

63. verzoekt de Commissie het potentiële gebruik van het door de EU gefinancierde project "InfoVictims" te benadrukken als een instrument om slachtoffers te informeren over strafrechtprocedures door verschillende communicatiemethoden te gebruiken, zoals brochures en posters, en om hen te bereiken; is van oordeel dat dit project het delen van goede praktijken voor het informeren van de slachtoffers van misdrijven verbetert;

64. roept de lidstaten op gecoördineerde mechanismen op te zetten voor het verzamelen van informatie over de slachtoffers van terreuraanslagen op hun grondgebied en, door het uitwerken en instellen van "één-loket"-regelingen, slachtoffers een internetportaal en een telefoonnummer of ander communicatiemiddel voor noodsituaties te bieden, zoals e-mail of multimedia-boodschappentools, die toegang geven tot veilige, persoonlijke, specifieke en relevante informatie die is afgestemd op de behoeften van slachtoffers, met een vertrouwelijke, kosteloze en laagdrempelige hulpdienst; benadrukt dat deze hulpdienst hulp en ondersteuning moet kunnen bieden aan de slachtoffers van terrorisme, al naargelang hun specifieke behoeften, zoals emotionele en psychologische steun, evenals advies en informatie over juridische, praktische en financiële kwesties, en slachtoffers moet kunnen helpen contact te leggen met de verschillende administratieve diensten en hen zo nodig hierbij te vertegenwoordigen in de onmiddellijke nasleep van de aanslag en tijdens de strafprocedure, alsook hulp moet kunnen bieden bij de nationale procedures inzake schadevergoeding;

65. vraagt de lidstaten passende maatregelen te treffen om, voor zover mogelijk, inbreuken op het privéleven van slachtoffers en hun gezinsleden te voorkomen, in het bijzonder met betrekking tot onderzoeksactiviteiten en tijdens juridische procedures;

66. vraagt de Commissie om het huidige e-justitieportaal om te vormen tot een gebruiksvriendelijker platform dat beknopte en gemakkelijk te begrijpen informatie verstrekt om slachtoffers te informeren over hun rechten en de door hen te volgen procedures;

67. vraagt de lidstaten om, in volledige eerbiediging van de vrijheid van meningsuiting, contact te onderhouden met de media en journalisten om in de nasleep van een terroristische aanval maatregelen van zelfregulering aan te nemen, teneinde de bescherming van het privéleven van slachtoffers en hun gezinsleden te garanderen, en bovendien het belang te erkennen van samenwerking met gespecialiseerde diensten voor slachtofferhulp en -ondersteuning om hen te helpen omgaan met de media-aandacht die zij krijgen;

Woensdag 30 mei 2018

68. roept de lidstaten op coördinatiemechanismen op te zetten om te zorgen voor een doeltreffende overgang van ondersteuning voor slachtoffers, van onmiddellijke genderbewuste zorg in de nasleep van een misdrijf naar de bijstand die zij op lange termijn nodig hebben; merkt op dat de lokale en regionale autoriteiten die normaliter de meeste diensten leveren die slachtoffers nodig hebben, in alle fasen van de planning, besluitvorming en tenuitvoerlegging moeten worden betrokken; benadrukt dat dergelijke mechanismen met name moeten waarborgen dat slachtoffers worden doorverwezen naar langdurige hulp, waarbij verschillende organisaties in de verschillende fasen ondersteuning bieden; is van mening dat deze mechanismen tevens over de landsgrenzen heen werkzaam moeten zijn om slachtofferhulp te bieden, en het recht op informatie, hulp en schadeloosstelling ten behoeve van het slachtoffer moeten waarborgen, wanneer het misdrijf heeft plaatsgevonden in een andere lidstaat dan waar het slachtoffer woont;

69. verzoekt de lidstaten om in geval van een terroristische aanslag een coördinatiecentrum op te zetten om organisaties en deskundigen met de nodige expertise samen te brengen om informatie en steun te geven en praktische diensten te verlenen aan de slachtoffers en hun gezinnen en familieleden; benadrukt dat deze diensten vertrouwelijk, gratis en makkelijk toegankelijk voor alle slachtoffers van terrorisme moeten zijn en met name het volgende moeten omvatten:

- a) gespecialiseerde emotionele en psychologische ondersteuning, zoals traumazorg en counseling, volgens de specifieke behoeften van de slachtoffers van terrorisme;
- b) diensten voor beroepsrevalidatie om slachtoffers te helpen die letsel hebben opgelopen en nadeel ondervinden bij het zoeken naar een nieuwe baan of bij het veranderen van baan;
- c) het vergemakkelijken van veilige virtuele verbindingen tussen slachtoffers en andere slachtoffers en organisaties voor slachtofferhulp;
- d) gemeenschapsgerichte ondersteuningsdiensten;
- e) diensten om familieleden op de hoogte te brengen van de identificatie van slachtoffers en hun stoffelijk overschot, en voor de repatriëring van het stoffelijk overschot;

70. betreurt het feit dat het toepassingsgebied van de richtlijn slachtofferrechten, in vergelijking met het Verdrag van Istanbul, beperkter is wat betreft de bescherming van slachtoffers van gendergerelateerd geweld (met inbegrip van mensen die getroffen worden door vrouwelijke genitale verminking); verwelkomt evenwel het sterkere verantwoordingsmechanisme van de richtlijn en benadrukt dat de twee instrumenten samen gepromoot moeten worden om de bescherming van de slachtoffers van gendergerelateerd geweld te maximaliseren;

71. moedigt de lidstaten aan te voorzien in passend informatiemateriaal en kosteloze juridische bijstand voor de slachtoffers van terrorisme die tevens partij zijn bij strafrechtprocedures, zodat zij een beslissing inzake compensatie kunnen verkrijgen;

72. verzoekt de Commissie een voorstel voor te leggen voor de oprichting van een Europees fonds voor hulp aan de slachtoffers van terreurdaden;

73. verzoekt de lidstaten om:

- a) met spoed een vaste, speciale website beschikbaar te stellen waarop alle openbare informatie over de hulpdiensten die beschikbaar zijn na terroristische aanslagen in die lidstaat kan worden geraadpleegd, en die de volgende informatie moet bevatten: de contactgegevens van organisaties die na een terroristische aanslag ondersteuning en informatie bieden aan slachtoffers, familieleden en leden van het publiek, en informatie over de aanslag en de maatregelen die in reactie hierop zijn vastgesteld, waaronder informatie over de zoektocht naar of het in contact komen met vermiste slachtoffers en maatregelen om slachtoffers te helpen naar huis terug te keren, met inbegrip van:
 - i. hoe eventuele bij de aanslag verloren eigendom kan worden teruggekregen;
 - ii. normale psychologische reacties van slachtoffers op een aanslag en begeleiding van slachtoffers om eventuele negatieve gevolgen te verzachten, en informatie over mogelijk onzichtbaar letsel zoals gehoorverlies;
 - iii. informatie over hoe identiteitsdocumenten kunnen worden vervangen;
 - iv. informatie over hoe financiële bijstand, vergoedingen of door de regering verstrekte voordelen kunnen worden verkregen;
 - v. informatie over de specifieke rechten van de slachtoffers van terrorisme en hun gezinsleden, met inbegrip van rechten binnen strafrechtelijke procedures, als bepaald in de richtlijn slachtofferrechten;
 - vi. alle andere informatie die nodig wordt geacht om slachtoffers te kunnen informeren over hun rechten, hun veiligheid of de diensten waarop zij een beroep kunnen doen;

Woensdag 30 mei 2018

- b) een website waartoe alleen de slachtoffers van terroristische aanslagen en hun familieleden toegang hebben, waarop zij informatie kunnen raadplegen die niet openbaar beschikbaar is;
 - c) planning over de wijze van informeren van gezinsleden over de situatie van de slachtoffers;
 - d) uniforme verzameling van informatie over slachtoffers bij alle overheden en organisaties die verantwoordelijk zijn voor de ontvangst, behandeling en ondersteuning van slachtoffers; de informatie moet worden verzameld in overeenstemming met de behoeften van alle organisaties die betrokken zijn bij de reactie op een terroristische aanslag en bij de ondersteuning van de slachtoffers en hun gezinnen;
74. verzoekt de lidstaten een nationaal netwerk van slachtofferhulpdiensten op te zetten om de samenwerking tussen deze organisaties te verbeteren, en werkgroepen te lanceren om goede praktijken te delen, opleidingen te ontwikkelen en de communicatie tussen de autoriteiten en de slachtoffers van misdrijven te verbeteren;
75. verzoekt de Commissie een dialoog met de lidstaten aan te gaan met het doel de duidelijke verschillen ⁽¹⁷⁾ weg te werken tussen de financiële schadevergoedingen die de afzonderlijke lidstaten aan slachtoffers van terroristische aanslagen toekennen;
76. benadrukt dat het essentieel is dat de lidstaten op een respectvolle, gevoelige en professionele manier omgaan met slachtoffers van een misdrijf, teneinde hen aan te moedigen om bij rechtshandavingsinstanties of medisch personeel aangifte te doen;
77. verzoekt de lidstaten met klem ervoor te zorgen dat het alarmnummer 112 volledig toegankelijk is voor personen met een handicap en dat er campagnes worden opgezet om de bekendheid van het nummer te vergroten;
78. herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om zo snel mogelijk een Europese strategie voor te stellen om alle vormen van gendergerelateerd geweld te voorkomen en te bestrijden, met inbegrip van een bindende rechtshandeling die de lidstaten helpt bij de preventie en uitbanning van alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes en van gendergerelateerd geweld; herhaalt zijn verzoek aan de Raad om de overbruggingsclausule toe te passen door een unaniem besluit aan te nemen waarmee geweld tegen vrouwen en meisjes (alook andere vormen van gendergerelateerd geweld) wordt aangemerkt als een strafbaar feit uit hoofde van artikel 83, lid 1, VWEU;
79. vraagt de lidstaten om mechanismen op te zetten om een toereikende compensatie van daders te vorderen;
80. roept de lidstaten op alle bepalingen van de richtlijn slachtofferrechten op doeltreffende wijze, met voldoende economische en financiële middelen en in nauwe samenwerking met de Commissie en andere relevante partijen, met inbegrip van maatschappelijke organisaties, ten uitvoer te leggen;
81. verzoekt de Commissie het waarborgen van de persoonlijke veiligheid en de bescherming van alle personen tegen gendergerelateerd en persoonlijk geweld als prioriteit op de Europese veiligheidsagenda te plaatsen;
- o
- o o
82. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.
-

⁽¹⁷⁾ De financiële schadevergoeding in de diverse lidstaten loopt van het symbolische bedrag van één euro tot 250 000 EUR of meer.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0230

Jaarverslag over de uitvoering van het gemeenschappelijk handelsbeleid

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het jaarverslag over de uitvoering van het gemeenschappelijk handelsbeleid (2017/2070(INI))

(2020/C 76/13)

Het Europees Parlement,

- gezien de mededeling van de Commissie getiteld "Handel voor iedereen: Naar een meer verantwoord handels- en investeringsbeleid",
- gezien zijn resolutie van 5 juli 2016 over een nieuw op te stellen toekomstgerichte en innovatieve strategie voor handel en investeringen ⁽¹⁾,
- gezien het verslag van de Commissie van 13 september 2017 over de uitvoering van de strategie voor handelsbeleid "Handel voor iedereen" (COM(2017)0491),
- gezien het verslag van de Commissie van 9 november 2017 over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten 1 januari 2016 - 31 december 2016 (COM(2017)0654),
- gezien de op 25 september 2015 door de Algemene Vergadering van de VN goedgekeurde resolutie getiteld "Onze wereld transformeren: Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling",
- gezien de toespraak over de Staat van de Unie van de voorzitter van de Commissie Jean-Claude Juncker van 13 september 2017,
- gezien zijn resolutie van 15 november 2017 over multilaterale onderhandelingen met het oog op de elfde Ministeriële Conferentie van de WTO in Buenos Aires, 10-13 december 2017 ⁽²⁾,
- gezien zijn resolutie van 5 juli 2016 over de uitvoering van de aanbevelingen van 2010 van het Parlement over de sociale en milieunormen, de mensenrechten en maatschappelijk verantwoord ondernemen ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 3 februari 2016 houdende aanbevelingen van het Europees Parlement aan de Commissie voor de onderhandelingen over de Overeenkomst betreffende de handel in diensten (TiSA) ⁽⁴⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 september 2017 over de gevolgen van de internationale handel en het handelsbeleid van de EU voor mondiale waardeketens ⁽⁵⁾,
- gezien zijn in eerste lezing aangenomen standpunt van 15 november 2017 over het voorstel voor een Verordening (EU) 2017/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 12 december 2017 "Naar een digitale handelsstrategie" ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB C 101 van 16.3.2018, blz. 30.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0439.

⁽³⁾ PB C 101 van 16.3.2018, blz. 19.

⁽⁴⁾ PB C 35 van 31.1.2018, blz. 21.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0330.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0437.

⁽⁷⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0488.

Woensdag 30 mei 2018

- gezien zijn standpunt in eerste lezing van 16 maart 2017 betreffende de goedkeuring van Verordening (EU) 2017/... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van verplichtingen inzake passende zorgvuldigheid in de toeleveringsketen voor Unie-importeurs van tin, tantaal en wolfram, de overeenkomstige ertsen, en goud uit conflict- en hoogrisicogebieden ⁽⁸⁾,
 - gezien zijn standpunt in eerste lezing van 4 oktober 2016 betreffende de goedkeuring van Verordening (EU) 2016/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EG) nr. 1236/2005 van de Raad met betrekking tot de handel in bepaalde goederen die gebruikt zouden kunnen worden voor de doodstraf, foltering of andere wrede, onmenselijke of onterende behandeling of bestraffing ⁽⁹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 25 november 2010 over mensenrechten, sociale normen en milieunormen in internationale handelsovereenkomsten ⁽¹⁰⁾,
 - gezien zijn resolutie van 25 november 2010 over het internationaal handelsbeleid met de verplichtingen zoals door de klimaatverandering geboden ⁽¹¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 24 mei 2006 getiteld "Bevordering van waardig werk voor iedereen: Bijdrage van de Europese Unie aan de uitvoering van de agenda voor waardig werk over de hele wereld" (COM(2006)0249, SEC(2006)0643),
 - gezien zijn resolutie van 18 mei 2017 over de tenuitvoerlegging van de vrijhandelsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Republiek Korea ⁽¹²⁾,
 - gezien Advies 2/15 van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ-EU) van 16 mei 2017 over de bevoegdheid van de Unie om de vrijhandelsovereenkomst met Singapore te ondertekenen en te sluiten,
 - gezien de studie van de Commissie van 15 november 2016 over de cumulatieve effecten van toekomstige handelsovereenkomsten op de landbouwsector,
 - gezien de artikelen 2 en 21 van het Verdrag betreffende de Europese Unie (VEU),
 - gezien het werkdokument van de diensten van de Commissie van 14 juli 2015 over de stand van zaken ten aanzien van de tenuitvoerlegging van de leidende beginselen van de VN inzake bedrijfsleven en mensenrechten (SWD(2015)0144),
 - gezien het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens (EVRM) en met name artikel 4, lid 1 inzake het verbod op slavernij en dwangarbeid,
 - gezien de artikelen 207, 208 en 218 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie internationale handel en het advies van de Commissie ontwikkelingssamenwerking (A8-0166/2018),
- A. overwegende dat het gemeenschappelijk handelsbeleid bestaat uit handelsovereenkomsten en wetgevingsinstrumenten die de offensieve en defensieve handelsbelangen van de Unie moeten beschermen, moeten bijdragen tot duurzame groei en nieuwe, fatsoenlijke banen, ervoor moeten zorgen dat de EU-regels en -normen in acht worden genomen, het recht van de staten om regels vast te stellen evenals het welzijn van de burgers moeten waarborgen en de waarden van de Unie moeten bevorderen; en overwegende dat de eerbiediging van deze doelstellingen een goede oriëntatie van het handelsbeleid van de Unie vereist, evenals volledige en doeltreffende uitvoering van en toezicht op dit beleid, op een eerlijkere en transparantere wijze;

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0090.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0369.

⁽¹⁰⁾ PB C 99 E van 3.4.2012, blz. 31.

⁽¹¹⁾ PB C 99 E van 3.4.2012, blz. 94.

⁽¹²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0225.

Woensdag 30 mei 2018

- B. overwegende dat de Unie zich in het kader van de Europese consensus inzake ontwikkeling van 2017 heeft verbonden aan het concept van beleidscoherentie voor ontwikkeling, dat erop gericht is duurzame ontwikkeling te realiseren en de transformatie te versnellen door meer aandacht te besteden aan een aantal horizontale elementen van het ontwikkelingsbeleid, zoals gendergelijkheid, jongeren, investeringen en handel, duurzame energie en klimaatactie, goed bestuur, democratie, de rechtsstaat en mensenrechten, en migratie en mobiliteit, teneinde op basis van haar gehele externe beleid, met inbegrip van het gemeenschappelijk handelsbeleid, een bijdrage te leveren aan de Agenda 2030 van de Verenigde Naties inzake duurzame ontwikkeling;
- C. overwegende dat de Unie zich inzet voor de bevordering van waardig werk voor iedereen overeenkomstig de resultaten van de Wereldtop van 2005 en de ministerverklaring van 2006 van de bijeenkomst op hoog niveau van de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties, onder meer door middel van haar handelsbetrekkingen; overwegende dat de Europese Raad meermaals het belang van het aanscherpen van de sociale dimensie van de globalisering heeft onderstreept, alsook het feit dat deze dimensie tot uiting moet komen in de verschillende interne en externe beleidsmaatregelen en de internationale samenwerkingsprogramma's;
- D. overwegende dat de Unie niet alleen het grootste handelsblok en de grootste interne markt ter wereld is, maar ook 's werelds grootste exporteur van goederen en diensten en daarmee goed is voor 31 miljoen banen in Europa, 67 % meer dan in het midden van de jaren negentig;
- E. overwegende dat de Wereldhandelsorganisatie (WTO) wereldwijd de enige internationale organisatie is die zich bezighoudt met de mondiale handelsregels tussen verschillende economische gebieden of landen;
- F. overwegende dat de uitvoerings- en handhavingsfase essentieel en van wezenlijk belang is om de doeltreffendheid van het handelsbeleid van de Unie te waarborgen;
- G. overwegende dat de burgers van de Unie in toenemende mate eisen dat het handelsbeleid van de Unie garandeert dat goederen die op de EU-markt komen onder fatsoenlijke en duurzame omstandigheden zijn geproduceerd;
- H. overwegende dat Europese ondernemingen voor ongeveer 70 % van de in aanmerking komende uitvoer de verlaagde rechten benutten die door handelsovereenkomsten mogelijk worden gemaakt, terwijl onze partners daar in ongeveer 90 % van de gevallen gebruik van maken, en dat het van wezenlijk belang is dat de Europese ondernemingen deze voordelen ten volle benutten om werkgelegenheid, groei en investeringen te bevorderen;
- I. overwegende dat kleine en middelgrote ondernemingen ("kmo's") tot de stuwende krachten van de Europese economie behoren en 30 % van de uitvoer van de Unie en 90 % van de werkgelegenheid in de EU vertegenwoordigen, en dat het van wezenlijk belang is dat zij een integrerend onderdeel vormen bij de uitvoering van het handelsbeleid van de Unie, waardoor dit handelsbeleid een krachtigere rol op het gebied van uitvoer, innovatie en internationalisatie kan spelen;
- J. overwegende dat de Unie 's werelds grootste exporteur van diensten is en dat het handelsoverschot van de Unie op dit gebied sinds 2000 vertienvoudigd is en ruim 120 miljard EUR bedroeg in 2016;
- K. overwegende dat duidelijke en nauwkeurige antwoorden moeten worden gegeven op de vragen die in het publiek debat over het gemeenschappelijke handelsbeleid en de uitvoering daarvan zijn gesteld;
- L. overwegende dat het gemeenschappelijk handelsbeleid, zoals blijkt uit de handelsstrategie Handel voor iedereen, een op waarden gebaseerd beleid is dat onder meer tot doel heeft goed bestuur, transparantie, duurzame ontwikkeling en eerlijke handelspraktijken te bevorderen;
- M. overwegende dat het handelsbeleid coherent moet zijn met het buitenlands en binnenlands beleid van de Unie en in overeenstemming met het beginsel van beleidscoherentie voor ontwikkeling, teneinde transparantie, stabiliteit en eerlijkere concurrentievoorwaarden te kunnen waarborgen, waarbij tevens rekening wordt gehouden met onder meer de doelstellingen van de Europa 2020-strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei;

Huidige context van het handelsbeleid

1. herinnert eraan dat de internationale context diepgaand is gewijzigd sinds de bekendmaking van de strategie Handel voor iedereen en dat nieuwe uitdagingen en concrete taken op handelsgebied aangepakt moeten worden; is bezorgd over de wereldwijde toename van enkele protectionistische handelspraktijken die niet stroken met de WTO-regels en spreekt nogmaals zijn steun uit voor een open, eerlijk, evenwichtig, duurzaam en op regels gebaseerd handelsstelsel;

Woensdag 30 mei 2018

2. neemt kennis van de toenemende economische betekenis van het Aziatisch continent en van de geleidelijke terugtrekking van de Verenigde Staten op handelsgebied, met als gevolg onzekerheid voor de internationale handel; neemt tevens kennis van de interne kritiek op het internationale handelsbeleid en de oproep tot eerlijke handel; verzoekt de Commissie haar handelsbeleid aan te passen om te kunnen inspelen op deze ontwikkelingen en blijkt te geven van een groter reactievermogen en verantwoordelijkheidszin, en om tegelijkertijd met het oog op deze veranderende internationale context een strategie op langere termijn te ontwikkelen; benadrukt dat binnen deze veranderende mondiale context de rol van de EU bij het bevorderen van een op waarden gebaseerde handelsagenda steeds belangrijker wordt voor de Europese burgers;
3. onderstreept het groeiende belang van diensten, met inbegrip van de servitisering van de handel in goederen (vorm 5) en digitale diensten, en van e-handel in het internationale handelsverkeer; benadrukt dat de desbetreffende internationale regels moeten worden versterkt om tastbare voordelen voor de consument, betere toegang tot buitenlandse markten voor de Europese ondernemingen en de naleving van de grondrechten, inclusief gegevensbescherming en recht op privacy, in de hele wereld te waarborgen; wijst erop dat over de bescherming van persoonlijke gegevens in handelsovereenkomsten niet kan worden onderhandeld, is van mening dat de digitale rechten van burgers moeten worden bevorderd door middel van handelsovereenkomsten en herinnert aan zijn standpunt inzake gegevensbescherming en digitale handel zoals opgenomen in zijn resolutie "Naar een digitale handelsstrategie"; onderstreept dat het handelsbeleid van de EU een belangrijke rol kan spelen bij het overwinnen van de digitale kloof; spoort de Commissie aan vorderingen te boeken ten aanzien van de digitale handelsagenda in lopende en toekomstige onderhandelingen over vrijhandelsovereenkomsten en in de WTO; roept op tot de opnemings van hoofdstukken over digitale handel in alle toekomstige handelsovereenkomsten, met inbegrip van de overeenkomsten waar momenteel over wordt onderhandeld, en herinnert aan het belang om ongerechtvaardigde eisen inzake gegevenslokalisatie te voorkomen; verzoekt de Commissie om een strategie voor digitale handel, waarbij rekening wordt gehouden met de kansen die deze biedt voor kleine en middelgrote ondernemingen door de toegang tot de wereldmarkten te vergemakkelijken;
4. onderstreept dat het vertrek van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie gevolgen zal hebben voor het interne en externe handelsverkeer; verzoekt de Commissie om op de gevolgen van de brexit voor het handelsbeleid van de Unie te anticiperen en de continuïteit van de uitvoering van het EU-handelsbeleid en de handelsbetrekkingen met derde landen te waarborgen, alsook manieren om een oplossing te vinden voor gezamenlijke verplichtingen in het kader van de WTO;
5. neemt kennis van Advies 2/15 van het HvJ-EU van 16 mei 2017 over de vrijhandelsovereenkomst van de EU en Singapore, waarin is bepaald dat deze overeenkomst onder de exclusieve bevoegdheid van de Unie valt, met uitzondering van de bepalingen inzake portfolio-investeringen en inzake de beslechting van geschillen tussen investeerders en staten; verzoekt de Commissie en de Raad hun besluit betreffende de structuur van vrijhandelsovereenkomsten in de toekomst zo snel mogelijk toe te lichten, en deze verdeling van bevoegdheden tussen de EU en de lidstaten volledig in acht te nemen met het oog op de vaststelling van onderhandelingsrichtsnoeren, de onderhandelingen en de rechtsgrondslag van de te ondertekenen en af te wikkelen voorstellen, met name waar het de ondertekening en sluiting door de Raad van internationale handelsovereenkomsten betreft, zodat overeengekomen, maar nog niet geratificeerde handelsakkoorden met handelspartners geen verdere vertraging oplopen; herinnert eraan dat het Parlement vanaf het begin van alle handelsbesprekingen en vóór het vaststellen van de onderhandelingsrichtsnoeren moet worden betrokken bij alle stadia van de toewijzing van het mandaat en van de onderhandelingen en de uitvoering van handelsovereenkomsten, en hier tijdig en volledig over moet worden geïnformeerd; verlangt dat op basis van een internationale overeenkomst de nodige regelingen worden getroffen in het kader van het akkoord over beter wetgeven;
6. wijst erop dat, ondanks de terugtrekking van de VS uit de onderhandelingen, de overgebleven elf landen op 23 januari 2018 in Tokio een overeenkomst hebben weten te sluiten in het kader van het Trans-Atlantisch Partnerschap;

Stand van zaken met betrekking tot de agenda van de EU-handelsonderhandelingen

7. betreurt dat geen overeenstemming kon worden bereikt tijdens de ministeriële bijeenkomst van de WTO in Buenos Aires; benadrukt het voornamelijk politieke en economische belang van het multilaterale systeem en spreekt nogmaals zijn steun voor dit systeem uit; verzoekt de Unie zich actief op te stellen en met voorstellen te komen voor de vaststelling van gemoderniseerde multilaterale regels, waarbij rekening moet worden gehouden met nieuwe uitdagingen die voortvloeien uit de mondiale waardeketens, en om de centrale rol van de WTO in het mondiale handelssysteem te bevorderen; verwelkomt de inwerkingtreding van de Overeenkomst inzake handelsfacilitatie; is verheugd dat de WTO-vrijstelling voor farmaceutische producten voor minst ontwikkelde landen (MOL's) tot 2033 is verlengd; betreurt dat bepaalde multilaterale overeenkomsten niet worden geëerbiedigd en verzoekt de Commissie om in het kader van de WTO meer inspanningen te leveren voor de doeltreffende uitvoering van de multilaterale regels en overeenkomsten; herinnert aan zijn eerdere oproep aan de Commissie om zich bezig te houden met het opstellen van de WTO-agenda, met name op het gebied van maatschappelijk verantwoord ondernemen en handel en duurzame ontwikkeling; uit nogmaals zijn zorgen over de blokkering door de VS van nieuwe benoemingen in de WTO-beroepsinstantie en benadrukt het belang van een goed functionerend geschillenbeslechtingsstelsel binnen de WTO; verzoekt de Commissie de samenwerking met onze belangrijkste partners te intensiveren om oneerlijke concurrentie en protectionistische praktijken door derde landen aan te pakken;
8. neemt kennis van de impasse in de plurilaterale onderhandelingen over de Overeenkomst betreffende de handel in diensten (TiSA) en de Overeenkomst inzake milieu-goederen; verzoekt de Unie het initiatief te nemen om beide onderhandelingsprocessen opnieuw op gang te brengen, in het geval van de TiSA-onderhandelingen op basis van het standpunt van het Europees Parlement inzake TiSA;

Woensdag 30 mei 2018

9. wijst erop dat verschillende vrijhandelsovereenkomsten, bv. de handelsovereenkomsten met Canada en Ecuador, de DCFTA-bepalingen in de associatieovereenkomst EU-Oekraïne en verschillende economische partnerschapsovereenkomsten (EPO's) met Afrikaanse landen, volledig of voorlopig in werking zijn getreden en dat handelsovereenkomsten met Singapore, Vietnam en Japan zijn gesloten sinds de publicatie van de strategie "Handel voor iedereen"; benadrukt dat er meer politieke en administratieve steun nodig is om te waarborgen dat handelsakkoorden binnen een passend tijdschema kunnen worden overeengekomen en geratificeerd; steunt de lopende procedure voor de modernisering van de handelsovereenkomsten met Chili en Mexico; herinnert aan zijn verzoek om de onderhandelingen met Australië en Nieuw-Zeeland aan te vatten en daarbij zijn standpunten in aanmerking te nemen;

10. onderstreept dat wederzijds voordelige handels- en investeringsbetrekkingen met de strategische partners van de EU verder moeten worden bevorderd en geïntensiveerd; bepleit hernieuwde inspanningen gericht op het bevorderen van de onderhandelingen inzake de brede investeringsovereenkomst met China, met name ten aanzien van de wederkerigheid van de markttoegang en de voorde- ringen op het gebied van duurzame ontwikkeling;

11. onderstreept dat de gesloten overeenkomsten en de lopende en toekomstige bilaterale onderhandelingen die de Unie voert, kansen bieden op het gebied van groei door middel van markttoegang en opheffing van handelsbelemmeringen; verzoekt de Commissie om doorlopend contact te houden met de belanghebbenden teneinde de prioriteiten in de lopende onderhandelingen te kunnen bepalen; herinnert eraan dat meer belang moet worden gehecht aan de inhoud van de onderhandelingen dan aan het tempo van de onderhandelingen, dat de onderhandelingen moeten plaatsvinden in een geest van wederkerigheid en wederzijdse voordelen, dat EU-regels en -normen moeten worden gewaarborgd, zodat ondermijning van het sociale model van de EU en het milieu worden voorkomen, en dat openbare diensten, met inbegrip van diensten van algemeen belang, diensten van algemeen economisch belang overeenkomstig artikel 14 en 106 VWEU en protocol nr. 26, en audiovisuele diensten, uitgesloten moeten worden; benadrukt dat de Commissie er bij alle handelsbesprekingen op moet toezien dat de EU-autoriteiten en de nationale en lokale autoriteiten het volledige recht behouden om maatregelen in te voeren, vast te stellen, te handhaven of te herroepen met betrekking tot het machtigen, organiseren, financieren en leveren van openbare diensten, zoals ook bij eerdere handelsovereenkomsten het geval was;

12. verzoekt de Commissie en de lidstaten om de onderhandelingsmandaten om de vijf jaar te herzien en indien nodig te actualiseren, teneinde deze af te stemmen op de mogelijk veranderende contexten en uitdagingen, en om in handelsovereenkomsten herzieningsclausules op te nemen om te zorgen voor een zo doeltreffend mogelijke uitvoering en om de overeenkomsten aan te kunnen passen aan de huidige context, mits parlementaire controle en transparantie worden gewaarborgd;

13. herinnert eraan dat de Commissie meermaals het opstarten van onderhandelingen over investeringen met Hongkong en Taiwan heeft aangekondigd, en verzoekt de Commissie de voorbereidende werkzaamheden af te ronden om zo spoedig mogelijk een begin te kunnen maken met de formele onderhandelingen over investeringsovereenkomsten;

14. herinnert aan het belang van interne en externe investeringen voor de Europese economie en de noodzaak om bescherming van Europese investeerders in het buitenland te garanderen; verzoekt de Commissie haar werkzaamheden voort te zetten inzake het nieuwe multilaterale stelsel van investeringsrechten dat onder meer gebaseerd moet zijn op waarborging van het recht van de staten om regels vast te stellen en op transparantie, alsook moet voorzien in een beroepsmechanisme, strikte regels inzake belangenverstrengeling en een gedragscode; is van mening dat dit nieuwe stelsel de plichten van investeerders moet aanpakken, lichtvaardig aangespannen rechtsgedingen moet voorkomen, het recht om in het publieke belang regels vast te stellen moet waarborgen, vrees om regelgeving uit te vaardigen moet voorkomen, en moet zorgen voor gerechtelijke gelijkheid voor investeerders (met bijzondere aandacht voor micro-ondernemingen en kmo's), onafhankelijkheid, transparantie en een verantwoordingsplicht; wijst erop dat daarnaast moet worden gekeken naar de opname van procedurele bepalingen met betrekking tot onder meer tegenvorderingen, wanneer investeringen waarvoor een vordering is ingesteld zijn gedaan in strijd met de toepasselijke wetgeving, en ter voorkoming van parallele vorderingen via verschillende rechtswegen, zodat de relatie tussen het multilaterale stelsel van investeringsrechten en binnenlandse rechten wordt verduidelijkt;

15. verzoekt de lidstaten om eindelijk de procedure ten aanzien van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake transparantie van op een verdrag gebaseerde arbitrage tussen investeerders en staten te deblokkeren nu het Hof van Justitie duidelijkheid heeft geschapen in bevoegdheidskwesties, en de Commissie om haar inspanningen in dit opzicht te verdubbelen; wenst ook dat de herziening voor 2020 van de uitzonderingsverordening voor door de lidstaten gehandhaafde bilaterale investeringsovereenkomsten wordt vervroegd;

16. verwacht een grotere inzet van de EU en haar lidstaten in beraadslagingen binnen de VN ten aanzien van een bindend verdrag inzake bedrijfsleven en mensenrechten;

17. merkt bezorgd op dat de in de strategie Handel voor iedereen aangekondigde hervorming van de oorsprongsregels niet is uitgevoerd; benadrukt de complexiteit van de oorsprongsregels en dringt nogmaals aan op geactualiseerde, eenvoudig toepasbare en duidelijkere oorsprongsregels; wijst met klem op de tijdens de tiende Conferentie van de ministers van Handel van Euromed gedane toezeggingen om de herziening van de Conventie betreffende de pan-Euro-mediterrane oorsprongsregels voor het einde van 2018 af te ronden; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om een verslag op te stellen over de stand van zaken met betrekking tot de oorsprongsregels, waarbij rekening wordt gehouden met de cumulatieve effecten van oorsprongsregels via bilaterale vrijhandelsovereenkomsten;

Woensdag 30 mei 2018

18. herinnert eraan dat bijzondere aandacht moet worden besteed aan landbouwproducten alsook aan de belangen van de Europese consumenten en producenten bij de uitvoering van het handelsbeleid van de Unie, in het bijzonder in het licht van het cumulatieve effect van alle vrijhandelsovereenkomsten op de sector; onderstreept dat handelsovereenkomsten, met name de overeenkomst met Japan, de agrovoedingssector nieuwe economische perspectieven kunnen bieden; merkt op dat de Unie 's werelds grootste exporteur van agrovoedingsmiddelen is; herinnert aan de noodzaak om het juiste evenwicht te vinden tussen de bescherming van gevoelige landbouwproducten en de behartiging van de offensieve belangen van de Unie op het gebied van de uitvoer van agrovoedingsmiddelen, onder meer door inlassing van overgangperiodes en passende quota voor, en in bepaalde gevallen de mogelijke uitsluiting van, de meest gevoelige producten; herinnert eraan dat het van wezenlijk belang is hoge sanitaire en fytosanitaire normen in overeenstemming met het voorzorgsbeginsel van de EU te waarborgen en tegelijkertijd elke discriminerende behandeling op dit gebied te bestrijden;

Het beginsel van wederkerigheid als pijler van het handelsbeleid van de Unie en als waarborg van eerlijke mededinging

19. is ervan overtuigd dat een van de hoofddoelen van het handelsbeleid van de Unie moet bestaan in het bevorderen van billijke en eerlijke mededingingsvoorwaarden en het waarborgen van een gelijk speelveld; is verheugd over de verwijzingen naar het beginsel van wederkerigheid in het verslag over de uitvoering van de handelsstrategie van de Unie; herinnert eraan dat wederkerigheid een pijler van het handelsbeleid van de Unie moet zijn, waarbij in voorkomend geval rekening moet worden gehouden met asymmetrieën ten aanzien van ontwikkelingslanden en bepalingen betreffende preferentiële behandeling voor de minst ontwikkelde landen; neemt kennis van het gewijzigde voorstel van de Commissie voor een verordening over toegang van goederen en diensten uit derde landen tot de interne aanbestedingsmarkt van de Unie, hetgeen een belangrijk instrument zou kunnen zijn om te komen tot een gelijk speelveld voor de markttoegang van derde landen; is van mening dat het initiatief inzake de controle op buitenlandse directe investeringen in de Europese Unie ten doel heeft de veiligheid en de openbare orde in de Unie en de lidstaten te beschermen en zou kunnen zorgen voor grotere wederkerigheid op het gebied van markttoegang en voor aanhoudende openheid inzake buitenlandse directe investeringen;

20. herinnert eraan dat de uitvoering van het handelsbeleid moet bijdragen tot het waarborgen van gelijke en eerlijke mededingingsvoorwaarden voor de ondernemingen; is ingenomen met de vaststelling van de nieuwe antidumpingmethode bij marktverstoringen in derde landen; neemt kennis van de bereikte interinstitutionele overeenkomst inzake de modernisering van de handelsbeschermingsinstrumenten; benadrukt de nieuwe mogelijkheid die zij bieden, met name met betrekking tot het opleggen van rechten bovenop de schademarge; herinnert eraan dat het belangrijk is erop toe te zien dat deze instrumenten op correcte wijze, dat wil zeggen door onmiddellijk in te grijpen om slechte functionering of misbruik recht te zetten, en evenredig toe te passen, in volledige overeenstemming met het WTO-recht en de andere juridische verplichtingen van de Unie; is ingenomen met de proactieve houding van de Commissie ten aanzien van de inzet van handelsbeschermingsinstrumenten in 2016 en roept op tot soortgelijke standvastigheid en reactiviteit wanneer sommige van onze handelspartners deze instrumenten op onrechtmatige wijze tegen EU-uitvoer gebruiken;

21. betreurt dat de vereiste coördinatie-inspanningen in douanezaken nauwelijks worden vermeld in het verslag van de Commissie over de uitvoering van de strategie voor handelsbeleid; wijst erop dat het handelsbeleid gericht moet zijn op de bestrijding van illegale handel, om het concurrentievermogen van onze ondernemingen te verzekeren en een hoge mate van veiligheid van de consumenten te waarborgen; wijst ook op de belangrijke rol van mededingingsbeleid in dit opzicht en de noodzaak van bilaterale en multilaterale onderhandelingen hiervoor;

De benutting van doeltreffende overkoepelende instrumenten om een handelsbeleid voor iedereen uit te voeren

22. pleit ervoor de uitvoering van het handelsbeleid integreerend deel te laten uitmaken van de handelsstrategie van de Unie;

23. dringt erop aan dat de Commissie in geval van verstoringen, belemmeringen of niet-nakoming van toezeggingen door partners onmiddellijk de instrumenten benut waarover zij beschikt, met name door gebruik te maken van de geschillenbeslechtingprocedure, alsook van de bestaande ad-hocprocessen die voor bepalingen over handel en duurzame ontwikkeling in de vrijhandelsovereenkomsten van de Unie zijn opgezet;

24. verzoekt de Commissie de balans op te maken van de momenteel beschikbare personele en financiële middelen, ter verbetering van de voorbereiding van handelsovereenkomsten voor goedkeuring door onze medewetgevers en met het oog op een betere uitvoering van het handelsbeleid, en dringt aan op de oprichting van een specifieke dienst binnen de Commissie, die moet toezien op de uitvoering van het handelsbeleid en dit voortdurend moet evalueren, en die eveneens verslag uitbrengt aan het Parlement;

25. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan meer inspanningen te leveren, met name met behulp van digitale instrumenten, om elke administratieve belemmering en onnodige lasten op te heffen, om technische vereenvoudiging te bevorderen en om ondernemingen te ondersteunen bij hun inspanningen om van de voordelen van handelsovereenkomsten en -instrumenten te genieten;

Woensdag 30 mei 2018

26. wijst op het cruciale werk van de EU-delegaties, in samenwerking met de ambassades van de lidstaten en de sociale partners, dat het mogelijk maakt om snel en direct actie te ondernemen met het oog op de goede uitvoering van de handelsbepalingen en om snel problemen en hindernissen vast te stellen en doeltreffend uit te bannen; is van mening dat EU-delegaties baat zouden hebben bij een gestroomlijnd stelsel op basis van uniforme regels en richtsnoeren om te zorgen voor meer coherentie; spoort de commissie aan de aanwezigheid van EU-delegaties in derde landen nauwer te betrekken bij de omzetting van bestaande en nieuwe vrijhandelsovereenkomsten, met name ten aanzien van de versterking van de lokale startende ondernemers; spoort de Commissie en de EDEO aan hun acties op het gebied van economische diplomatie voort te zetten, in samenwerking met onder meer de Europese kamers van koophandel;

27. verzoekt de Commissie per sector en per land een onderzoek uit te voeren naar de cumulatieve effecten van handelsovereenkomsten om bij te dragen tot de beoordeling van ons handelsbeleid en om te anticiperen op de effecten daarvan en deze aan te passen;

28. onderstreept dat bepaalde sectoren economische moeilijkheden kunnen ondervinden als gevolg van handel; verzoekt de Commissie en de lidstaten flankerend beleid te ontwikkelen met inachtneming van een sociaal perspectief, teneinde de voordelen te maximaliseren en de nadelige effecten die uit de liberalisering van de handel kunnen voortvloeien tot het minimum te beperken; roept de Commissie in dit verband op het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering doeltreffender en po-actiever te maken;

29. spoort de Commissie aan haar samenwerking met internationale organisaties en fora zoals de G20, de Verenigde Naties, de OESO, de IAO, de Wereldbank, de Werelddouaneorganisatie en de Internationale Organisatie voor Standaardisatie voort te zetten en uit te diepen op het gebied van onder meer opstelling van internationale normen, uitvoering en monitoring van handelsmaatregelen, onder meer ten aanzien van de sociale en milieuaspecten ervan;

Analyse van het eerste verslag van de Commissie over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten

30. is ingenomen met de publicatie door de Commissie van het eerste verslag over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten; verzoekt de Commissie jaarlijks een dergelijk verslag te blijven publiceren; benadrukt daarnaast evenwel dat de Commissie grondigere, uitgebreide onderzoeken naar de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten van de Unie moet verrichten, het onderwerp diepgaander moet behandelen en moet waarborgen dat deze onderzoeken een relevante en passende econometrische en kwalitatieve analyse en interpretatie van gegevens bevatten, evenals concrete aanbevelingen, waarbij de gepubliceerde cijfers worden toegelicht en aanvullende kwalitatieve informatie wordt gegeven, onder andere - wat betreft de tenuitvoerlegging van de regels - delen van de vrijhandelsovereenkomsten, bijvoorbeeld inzake handel en duurzame ontwikkeling en overheidsopdrachten; onderstreept dat dit het mogelijk zal maken om alomvattender en beter te beoordelen wat het reële effect van overeenkomsten in de praktijk is, zodat het verslag effectiever wordt in de zin dat het de EU-instellingen richtsnoeren verschaft betreffende de definitie en uitvoering van de handelsstrategie van de Unie; gelooft in dit verband dat voor deze onderzoeken een gemeenschappelijke methode moet worden vastgesteld en gebruikt;

31. verzoekt de Commissie verslag uit te brengen over bepalingen betreffende meestbegunstigingsbehandeling in bestaande bilaterale vrijhandelsovereenkomsten van de EU en over de praktische gevolgen van de verschaffing van ruimere toegang tot de EU-markt aan derde landen via vrijhandelsovereenkomsten met de partnerlanden van de EU;

32. onderstreept dat meerdere gegevens en cijfers in het verslag ontbreken; verzoekt de Commissie nauwer samen te werken met de lidstaten en de partnerlanden om meer gegevens en informatie te verkrijgen over de uitvoering van de overeenkomsten; verzoekt de Commissie informatie te verstrekken over onder meer het effect van alle vrijhandelsovereenkomsten op groei en banen, de bijdrage van vrijhandelsovereenkomsten aan de ontwikkeling van handelsstromen en het effect van handels- en investeringsovereenkomsten op investeringsstromen en handel in diensten;

33. spreekt zijn bezorgdheid uit over het geringe gebruik van de door de vrijhandelsovereenkomsten van de Unie geboden handelspreferenties, en met name over het feit dat Europese exporteurs er minder gebruik van maken dan de exporteurs van de partnerlanden; verzoekt de Commissie zo snel mogelijk de oorzaken van dit gebrek aan evenwicht te achterhalen en deze aan te pakken; verzoekt de Commissie om het verband te onderzoeken tussen de complexe oorsprongsregels en de benutting van preferentiële handelsovereenkomsten door marktdeelnemers; verzoekt de Commissie en de lidstaten om snel maatregelen te ontwikkelen om de marktdeelnemers beter te informeren over de handelspreferenties waarin de vrijhandelsovereenkomsten voorzien; is van mening dat gedetailleerde informatie, ook op microniveau, vereist is om de uitvoering van de vrijhandelsovereenkomsten van de EU naar behoren te beoordelen;

34. is van mening dat de Commissie evenveel aandacht moet besteden aan de uitvoering van de bepalingen van vrijhandelsovereenkomsten als aan de onderhandelingsfase; vraagt de Commissie de moeilijkheden qua tenuitvoerlegging met de betrokken handelspartners van de Unie aan te pakken teneinde oplossingen aan te dragen en uitwisselingen met Europese marktdeelnemers hierover systematisch te laten verlopen;

35. verzoekt de Commissie haar aanpak te diversifiëren naargelang de sectoren die zij onderzoekt en uiteen te zetten welke gevolgen de uitvoering van de handelsovereenkomsten heeft voor de sectoren die als gevoelig worden beschouwd;

Woensdag 30 mei 2018

36. is ingenomen met de aankondiging van de opstelling van een stappenplan voor de uitvoering van elke handelsovereenkomst en verzoekt de Commissie alle belanghebbenden bij de uitwerking daarvan te betrekken; verzoekt de Commissie de te verwezenlijken doelstellingen en concrete criteria vast te stellen die een duidelijke beoordeling mogelijk maken, zoals de stand van zaken met betrekking tot de opheffing van niet-tarifaire belemmeringen, de benuttingsgraad van preferenties en quota, of de situatie inzake de samenwerking op regelgevingsgebied en de vorderingen met betrekking tot handel en duurzame ontwikkeling; verwacht dat de stappenplannen voor de uitvoering tegelijk met de officiële verwijzing aan het Parlement worden voorgelegd, en dringt erop aan dat de stand van de uitvoering van de stappenplannen in het jaarlijks verslag over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten wordt vermeld;

37. herinnert eraan dat handelsovereenkomsten niet in werking kunnen treden voor de ratificatie ervan door het Europees Parlement, ook in het geval van de hoofdstukken over handel in associatieovereenkomsten; is van mening dat horizontaal de hand moet worden gehouden aan de praktijk om de instemming van het Parlement af te wachten alvorens politiek belangrijke overeenkomsten provisorisch toe te passen, zoals ook commissaris Malmström in haar hoorzitting van 29 september 2014 heeft beloofd te zullen doen;

Specifieke bepalingen van het gemeenschappelijk handelsbeleid voor kmo's

38. verzoekt de Commissie het geheel van de instrumenten voor kmo's te evalueren om een globale, meer geïntegreerde aanpak uit te werken, evenals een echte strategie voor internationalisering en begeleiding van kmo's die op uitvoer is gericht; spoort de Commissie aan deze aanpak in de internationale fora te bevorderen; betuigt zijn steun voor de inspanningen voor doeltreffende voorlichtingscampagnes voor kmo's in een poging de benuttingsgraad van preferenties in de vrijhandelsovereenkomsten van de EU te verbeteren; onderstreept het belang van meertaligheid bij maatregelen ter ondersteuning van kmo's uit alle lidstaten; pleit voor meer juridische en administratieve ondersteuning voor kmo's die plannen hebben om naar buitenlandse markten te exporteren, niet alleen door websites aan te passen, maar ook door het gebruik van nieuwe instrumenten te overwegen, zoals online advies via technische chatgesprekken om fundamentele en eenvoudiger toegankelijke ondersteuning te bieden; pleit ervoor dat de EU-delegaties deelnemen aan de verstrekking van informatie over uitvoer naar de respectieve overzeese markten met het oog op ondersteuning van kmo's;

39. betreurt dat het verslag van de Commissie over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten maar weinig gegevens over kmo's bevat; verzoekt de Commissie een specifiek gedeelte van haar verslag te wijden aan de gevolgen van de uitvoering van handelsovereenkomsten voor kmo's en de benutting van de specifieke bepalingen voor kmo's;

40. is ingenomen met de introductie van specifieke hoofdstukken gewijd aan kmo's en vrijhandelsovereenkomsten waarover momenteel wordt onderhandeld, en verzoekt de Commissie zich te blijven inzetten voor de opname van hoofdstukken en specifieke bepalingen voor kmo's in de handelsovereenkomsten waarover zij onderhandelt en in haar wetgevingsvoorstellen, teneinde het vermogen van kleine en middelgrote ondernemingen om deel te nemen aan handel en investeringen, te vergroten; herinnert eraan dat het van groot belang is dat kmo's de complexe oorsprongsregels kunnen begrijpen, door deze regels te actualiseren en ze eenvoudig toepasbaar en duidelijker te maken, en dat onderhandeld moet worden over specifieke bepalingen voor kmo's inzake toegang tot de buitenlandse markten voor overheidsopdrachten; verzoekt de Commissie te trachten te voorzien in een voor kmo's ontworpen calculator voor oorsprongsregels waarmee zij met name gebruik zouden kunnen maken van de in het kader van bestaande overeenkomsten beschikbare preferenties teneinde de benuttingsgraad van de preferenties te verhogen;

Het belang van toegang tot overheidsopdrachten en bescherming van geografische aanduidingen

41. herinnert eraan dat de bescherming van geografische aanduidingen van offensief belang is voor de Unie bij de onderhandelingen over overeenkomsten; onderstreept dat uit het verslag over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten blijkt dat de bepalingen inzake bescherming van geografische aanduidingen door bepaalde partners niet worden nageleefd en verzoekt de Commissie zo snel mogelijk op te treden zodat deze verbintenissen worden nagekomen;

42. herinnert eraan dat de Unie over de hoogste graad van openstelling ter wereld beschikt inzake toegang tot overheidsopdrachten; is bezorgd over de niet-nakoming door bepaalde partners van de bepalingen inzake toegang tot overheidsopdrachten ten koste van de ondernemingen van de Unie en over de uiterst beperkte toegang tot overheidsopdrachten in bepaalde derde landen; verzoekt de Commissie inspanningen te leveren om de toegang tot overheidsopdrachten in derde landen te vergroten en te overwegen om, onder eerbiediging van de bepalingen van de Overeenkomst inzake overheidsopdrachten, maatregelen te nemen tegen derde landen die hun eigen ondernemingen voorrang verlenen inzake toegang tot overheidsopdrachten; verzoekt de Commissie ook gegevens op ondernemingsniveau over het gebruik van in vrijhandelsovereenkomsten opgenomen bepalingen inzake toegang tot overheidsopdrachten te verzamelen en te publiceren, om beter te begrijpen met welke uitdagingen ondernemingen uit de EU te maken hebben;

43. verzoekt de Commissie meer informatie over de evolutie over meerdere jaren en statistieken in verband met de toegang tot overheidsopdrachten te verstrekken, alsook concrete informatie te bieden over de voordelen die de bescherming van geografische aanduidingen heeft geboden;

Woensdag 30 mei 2018

De doeltreffende uitvoering van het handelsbeleid draagt bij tot de bevordering en de bescherming van de waarden van de Unie

44. beklemtoont dat het gemeenschappelijk handelsbeleid moet bijdragen tot de bevordering van de waarden waarvoor de Unie zich inzet en die zijn opgenomen in artikel 2 VEU, evenals tot de verwezenlijking van de doelstellingen van artikel 21, zoals de democratie, de rechtsstaat, de eerbiediging van de mensenrechten en de fundamentele rechten en vrijheden, gelijkheid, de eerbiediging van de menselijke waardigheid en de bescherming van het milieu en sociale rechten; is van mening dat voor de verwezenlijking van deze doelstellingen daadkrachtige en voortdurende acties van de Commissie nodig zijn; benadrukt dat de Agenda 2030 van de VN en de Klimaatovereenkomst van Parijs belangrijke criteria bieden om te meten in hoeverre het handelsbeleid van de EU bijdraagt tot de verwezenlijking van overeengekomen doelstellingen inzake duurzame ontwikkeling;

45. dringt er bij de Commissie op aan systematisch toezicht op het algemeen preferentiestelsel (APS) en met name APS+ te houden en tweejaarlijkse verslagen te blijven publiceren; verzoekt de Commissie haar werkzaamheden met de begunstigde landen, de EDEO, de EU-delegaties, de diplomatieke missies van de lidstaten, de internationale organisaties, het bedrijfsleven, de sociale partners en het maatschappelijk middenveld op te voeren om te zorgen voor een betere gegevensverzameling en om de follow-up diepgaander te onderzoeken teneinde tot een duidelijke beoordeling van de uitvoering van alle aspecten van het stelsel te kunnen komen; benadrukt dat de doeltreffendheid van het APS berust op het vermogen van de Commissie om de bepalingen van de wetgeving te monitoren en ten uitvoer te leggen in gevallen waarin internationale arbeids- of milieuovereenkomsten niet ten uitvoer worden gelegd;

46. herinnert eraan dat de nieuwe generatie overeenkomsten clausules omvat over de mensenrechten en hoofdstukken over duurzame ontwikkeling, waarvan de volledige uitvoering tot doel heeft de eerbiediging van de mensenrechten, de waarden van de Unie en sociale en milieunormen op een hoog niveau te waarborgen en te bevorderen; neemt kennis van de beoordeling van de hoofdstukken over duurzame ontwikkeling in het verslag van de Commissie over de uitvoering van vrijhandelsovereenkomsten, en dringt aan op een tijdige tenuitvoerlegging van de bestaande bepalingen inzake handel en duurzame ontwikkeling; verzoekt de Commissie een precieze en specifieke methode te ontwikkelen om de uitvoering van de bepalingen van deze hoofdstukken op te volgen en te evalueren, aangezien het onmogelijk is deze te evalueren op grond van louter kwantitatieve gegevens; herinnert eraan dat er zich moeilijkheden voordoen bij de tenuitvoerlegging van de bepalingen inzake handel en duurzame ontwikkeling en herhaalt daarom zijn oproep om strikter toe te zien op de naleving van hoofdstukken over handel en duurzame ontwikkeling, met name door een grotere betrokkenheid van maatschappelijke organisaties, met inbegrip van de sociale partners, bij alle handelsovereenkomsten; betreurt dat de Commissie een voortijdig einde heeft gemaakt aan het debat over de vraag hoe de naleving van het hoofdstuk inzake duurzame ontwikkeling in handelsovereenkomsten kan worden verbeterd, bijvoorbeeld door naast andere opties een op sancties gebaseerde benadering te overwegen;

47. wijst in dit verband op de belangrijke rol van interne adviesgroepen; benadrukt de potentiële toegevoegde waarde van een meer gestructureerde en transparante betrekking met interne adviesgroepen bij handelspartners, waarmee hun doorslaggevende rol voor een beter inzicht in de lokale vereisten en de lokale ambities zou worden erkend; is van oordeel dat interne adviesgroepen van cruciaal belang zijn om bij te dragen aan de processen die vereist zijn voor een betere monitoring en uitvoering van de hoofdstukken over handel en duurzame ontwikkeling;

48. is ingenomen met de herziening van de strategie Hulp voor handel en steunt de doelstelling om de capaciteit van ontwikkelingslanden te vergroten, zodat zij beter gebruik kunnen maken van de door handelsovereenkomsten van de Unie geboden kansen; onderstreept ook dat de strategie moet bijdragen tot de bevordering van eerlijke en ethische handel, en een belangrijk instrument moet worden om de toenemende mondiale ongelijkheid te bestrijden en de economische ontwikkeling in de partnerlanden van de EU te ondersteunen; spoort de Commissie aan ontwikkelingslanden te helpen om de noodzakelijke maatregelen te nemen, teneinde onder meer toegang te houden tot de Europese markt voor hun exportproducten en om klimaatverandering te bestrijden;

49. spreekt nogmaals zijn steun uit voor de opnemings van ambitieuze anticorruptiebepalingen binnen de exclusieve bevoegdheid van de Unie in alle toekomstige handelsovereenkomsten; is verheugd dat in het kader van de lopende onderhandelingen over de modernisering van de vrijhandelsovereenkomst tussen de EU en Mexico en de associatieovereenkomst tussen de EU en Chili anticorruptiebepalingen aan de orde komen; herinnert eraan dat vrijhandelsovereenkomsten een goede gelegenheid zijn om de samenwerking in de strijd tegen witwaspraktijken, belastingfraude en belastingontduiking te versterken;

50. is verheugd dat in het verslag van de Commissie over de uitvoering van de handelsstrategie aandacht wordt besteed aan genderkwesties; herinnert aan de doelstelling om zowel vrouwen als mannen van de voordelen van handel te laten profiteren, onder meer door de "Hulp voor handel"-strategie; benadrukt in dit verband dat hiervoor een proactieve aanpak van de Commissie nodig is, waarbij gender mainstreaming wordt bevorderd in het handelsbeleid van de EU, en verzoekt de Commissie om dit aspect op te nemen in haar toekomstige jaarlijkse uitvoeringsverslagen;

51. is ingenomen met de toezegging van de Commissie om ervoor te zorgen dat het handelsoverleg om de huidige associatieovereenkomst EU-Chili te moderniseren voor het eerst in de EU een speciaal hoofdstuk over gender en handel zal bevatten; roept de Commissie en de Raad op de opname van een speciaal aan gender gewijd hoofdstuk in handels- en investeringsovereenkomsten van de EU te ondersteunen;

52. is ingenomen met de vaststelling van de verordening ter voorkoming van foltering en herinnert eraan dat het belangrijk is erop toe te zien dat deze correct wordt uitgevoerd en wordt geëerbiedigd door onze handelspartners; ondersteunt de lancering op internationaal niveau van de Alliantie voor handel zonder foltering;

Woensdag 30 mei 2018

53. is ingenomen met de vaststelling van de verordening conflictmineralen ((EU) 2017/821), die tot doel heeft bij te dragen tot een meer verantwoord beheer van de mondiale waardeketen; verzoekt de Commissie, de lidstaten en de belanghebbenden hun voorbeleidende werkzaamheden voor te zetten met het oog op de inwerkingtreding van de verordening; verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat op doeltreffende wijze begeleidende maatregelen worden ontwikkeld en dat de lidstaten en de betrokken nationale belanghebbenden de noodzakelijke deskundigheid en bijstand krijgen, met bijzondere aandacht voor de begeleiding van kmo's bij de verbetering van hun vermogen om hun zorgvuldigheidsverplichtingen uit hoofde van de verordening na te leven;

54. erkent de verbreiding van geïntegreerde mondiale toeleveringsketens in internationale handelspatronen; herhaalt zijn oproep naar manieren te zoeken om strategieën en regels voor transparantie en verantwoordingsplicht ten aanzien van de mondiale waardeketen te ontwikkelen, en onderstreept dat bij de uitvoering van het gemeenschappelijk handelsbeleid een verantwoord beheer van de mondiale waardeketen moet worden gewaarborgd; verzoekt de Commissie om verantwoord maatschappelijk ondernemerschap te bevorderen en te versterken als onderdeel van haar handelsbeleid, met inbegrip van nadere stappen om specifieke regels en praktijken te ontwikkelen, met inachtneming van de OESO-richtlijnen voor multinationale ondernemingen, om te waarborgen dat maatschappelijk verantwoord ondernemerschap op doeltreffende wijze wordt gerealiseerd; herhaalt zijn verzoek aan de Commissie om maatschappelijk verantwoord ondernemerschap op te nemen in alle handelsovereenkomsten en deze bepalingen doeltreffend te monitoren, in het kader van de verbeterde onafhankelijke monitoring van het hoofdstuk inzake handel en duurzame ontwikkeling waar het Parlement op heeft aangedrongen, in samenwerking met het maatschappelijk middenveld; spreekt nogmaals zijn steun uit voor internationale initiatieven zoals het Duurzaamheidspact van Bangladesh en verzoekt de Commissie zich te richten op de uitvoering daarvan;

55. verzoekt de Commissie en alle internationale actoren de nieuwe OESO-richtsnoeren inzake zorgvuldigheidsverplichtingen voor verantwoorde toeleveringsketens in de kleding- en schoensector na te leven;

56. herinnert eraan dat het handels- en ontwikkelingsbeleid van de EU op mondiaal niveau moet bijdragen tot duurzame ontwikkeling, regionale integratie en de opnemings van ontwikkelingslanden in regionale en uiteindelijk mondiale waardeketens, via economische diversificatie, wat eerlijke en op ontwikkeling gerichte mondiale handelsregels vergt; verzoekt de Commissie de ontwikkeling van een eerlijke vrijhandelsruimte op het Afrikaanse continent te blijven steunen door middel van politieke en technische bijstand;

57. herinnert eraan dat de EU de ergste vormen van kinderarbeid op mondiaal niveau wil uitbannen, aangezien dit wordt ingegeven door onze waarden zoals vastgelegd in artikel 21 VEU; verzoekt de Commissie eens te meer een voorstel te presenteren om de invoer te verbieden van goederen die met kinderarbeid of enige vorm van dwangarbeid of moderne slavernij zijn geproduceerd; benadrukt in dit verband dat het van groot belang is dat landen die dit nog niet hebben gedaan IAO-Verdrag nr. 182 betreffende de ergste vormen van kinderarbeid en IAO-Verdrag nr. 138 betreffende de minimumleeftijd voor toelating tot het arbeidsproces ratificeren;

58. wijst op de vooruitgang die is geboekt bij de sluiting en tenuitvoerlegging van EPO's; is van mening dat er een uitgebreide analyse moet worden gemaakt van hun impact op de economieën van de Afrikaanse landen, hun subsectoren en hun respectieve arbeidsmarkten, en dat de intraregionale handel in Afrika moet worden bevorderd; verzoekt de Commissie de dialoog in een geest van oprecht partnerschap voort te zetten teneinde openstaande kwesties aan te pakken; herinnert eraan dat EPO's asymmetrische overeenkomsten zijn waarbij in gelijke mate aandacht moet worden besteed aan ontwikkelings- en aan handelsaspecten; dringt in dit verband aan op de spoedige tenuitvoerlegging van begeleidende maatregelen, met inbegrip van de uitbetaling van middelen uit het EOF;

59. is verheugd over de tenuitvoerlegging van de EPO met de Cariforum-landen; wijst erop dat verdere bewustmaking nodig is om ervoor te zorgen dat de CARICOM-landen de mogelijkheden die de overeenkomst biedt kunnen benutten; verwelkomt de oprichting van het gemengd raadgevend comité, maar vraagt de Commissie ervoor te zorgen dat de instellingen van het maatschappelijk middenveld in de toekomst tijdig bijeen worden geroepen;

60. verzoekt de EU eens te meer te werken aan passende en efficiënte oplossingen voor de invoering van een transparant en goed functionerend etiketteringssysteem voor "sociale en milieutraceerbaarheid" in alle stadia van de productieketen, in overeenstemming met de TBT-overeenkomst van de WTO, en tegelijkertijd te ijveren voor soortgelijke acties op internationaal niveau;

De uitvoering van het handelsbeleid van de Unie moet vergezeld gaan van transparantie en toegang tot informatie

61. neemt kennis van de inspanningen op het gebied van transparantie die de Commissie heeft geleverd en verzoekt de Commissie met optimale transparantie onderhandelingen te voeren en daarbij de beste praktijken die bij eerdere onderhandelingen zijn vastgesteld volledig in acht te nemen; is van mening dat het realiseren van transparantie onderdeel moet zijn van de belangrijkste doelstellingen van de Commissie; verzoekt de Commissie en de lidstaten de documenten openbaar te maken in verband met de onderhandelingen over en tenuitvoerlegging van overeenkomsten, zonder de onderhandelingspositie van de Unie te ondermijnen;

Woensdag 30 mei 2018

62. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan een echte communicatiestrategie voor het handelsbeleid en rond elke handelsovereenkomst uit te werken om zo veel mogelijk informatie door te geven en deze af te stemmen op alle belanghebbenden, zodat zij van de overeenkomsten kunnen profiteren; verzoekt de Commissie en de staten om bewustmakingsacties voor de marktdeelnemers op te zetten over de gesloten overeenkomsten en een regelmatige dialoog te voeren met de beroepsorganisaties, het bedrijfsleven en het maatschappelijk middenveld;

63. is ingenomen met de publicatie door de Raad van de onderhandelingsmandaten voor het Trans-Atlantisch Partnerschap voor handel en investeringen (TTIP), CETA, TiSA, de overeenkomsten met Japan, Tunesië en Chili, alsook met de publicatie door de Commissie van haar voorstellen voor onderhandelingsmandaten voor overeenkomsten met Australië en Nieuw-Zeeland en voor de oprichting van het multilateraal investeringsgerecht, in overeenstemming met het aloude verzoek van het Parlement om transparantie; verzoekt de Raad en de lidstaten alle onderhandelingsmandaten te publiceren en verzoekt de Commissie alle voorstellen voor een mandaat te publiceren voor de start van toekomstige onderhandelingen; dringt er bij de Raad en de Commissie op aan de aanbevelingen van het Parlement mee te nemen bij de opstelling en de goedkeuring van de onderhandelingsmandaten;

64. herhaalt zijn verzoek om de lidstaten, het Europees Parlement, de nationale parlementen, de marktdeelnemers, de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld en de sociale partners meer bij het toezicht op het handelsbeleid te betrekken, onder andere - maar niet uitsluitend - bij het toezicht op bepalingen inzake handel en duurzame ontwikkeling; verzoekt de Commissie een actieplan en een beschrijving van het "versterkte partnerschap" voor de uitvoering van handelsovereenkomsten te publiceren;

65. verzoekt de Commissie de kwaliteit van de effectbeoordelingen die voor elke handelsovereenkomst worden uitgevoerd te verbeteren en er een sectorale en geografische analyse in op te nemen; onderstreept dat betere en tijdige communicatie over de informatie die is opgenomen in de effectbeoordelingen vooraf en achteraf van de handelsovereenkomsten van wezenlijk belang is;

66. is ingenomen met de aankondiging van de oprichting van een adviesgroep voor toezicht op het handelsbeleid; onderstreept dat het belangrijk is deze nieuwe instantie snel op te richten op een transparante, open en inclusieve wijze; verzoekt de Commissie de documenten van de vergaderingen en de werkzaamheden van deze adviesgroep regelmatig te publiceren; verzoekt de Commissie eveneens processen vast te stellen om ervoor te zorgen dat naar behoren wordt gereageerd op problemen die door de adviesgroep aan de orde worden gesteld;

o

o o

67. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de nationale parlementen, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0231

De situatie van gevangenen met dubbel EU- en Iraans staatsburgerschap in Iran

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie van gedetineerde personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit in Iran (2018/2717(RSP))

(2020/C 76/14)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Iran, in het bijzonder die van 25 oktober 2016 over de EU-strategie ten aanzien van Iran na de sluiting van de nucleaire overeenkomst ⁽¹⁾, die van 3 april 2014 over de EU-strategie ten aanzien van Iran ⁽²⁾, die van 17 november 2011 over Iran – recente gevallen van schending van de mensenrechten ⁽³⁾, en die van 10 maart 2011 over de benadering van Iran door de EU ⁽⁴⁾,
 - gezien zijn eerdere resoluties over de jaarverslagen van de EU over de mensenrechten,
 - gezien de EU-richtsnoeren inzake de doodstraf, foltering, vrijheid van meningsuiting en mensenrechtenactivisten,
 - gezien het nieuwe strategisch kader en actieplan inzake mensenrechten en democratie van de EU, dat erop gericht is de bescherming van en het toezicht op de mensenrechten centraal te stellen op alle beleidsterreinen van de EU,
 - gezien het besluit van de Raad (GBVB) 2018/568 van 12 april 2018 ⁽⁵⁾ om de beperkende maatregelen in verband met ernstige mensenrechtenschendingen in Iran met een jaar te verlengen, tot 13 april 2019,
 - gezien de op 16 april 2016 in Teheran afgelegde gezamenlijke verklaring van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) Federica Mogherini, en de minister van Buitenlandse Zaken van de Islamitische Republiek Iran, Javad Zarif, waarin overeen was gekomen een mensenrechtendialoog aan te gaan en uitwisselingsbezoeken te organiseren tussen de EU en Iran met betrekking tot mensenrechtengelateerde kwesties,
 - gezien het jaarverslag van de hoge commissaris van de VN voor de mensenrechten en het Bureau van de Hoge Commissaris en de secretaris-generaal van de VN voor de situatie van de mensenrechten in de Islamitische Republiek Iran van 23 maart 2018,
 - gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948,
 - gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, waarbij Iran partij is,
 - gezien artikel 135, lid 5, en artikel 123, lid 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat verschillende personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit vastzitten in Iraanse gevangenissen, onder wie de heer Ahmadreza Djalali, een Zweeds-Iraanse onderzoeker die is beschuldigd van spionage en na een oneerlijk proces zonder toegang tot een advocaat of tot de nodige medische zorg ter dood is veroordeeld, waarbij hij het gevaar loopt te worden terechtgesteld en zich in een slechte gezondheid bevindt;

⁽¹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0402.

⁽²⁾ PB C 408 van 30.11.2017, blz. 39.

⁽³⁾ PB C 153 E van 31.5.2013, blz. 157.

⁽⁴⁾ PB C 199 E van 7.7.2012, blz. 163.

⁽⁵⁾ PBL 95 van 13.4.2018, blz. 14.

Donderdag 31 mei 2018

- B. overwegende dat de heer Kamran Ghaderi, een Oostenrijks-Iraanse burger, op zakenreis was in Iran toen hij werd gearresteerd en na een gedwongen bekentenis tot tien jaar gevangenisstraf werd veroordeeld; overwegende dat eveneens mevrouw Nazanin Zaghari-Ratcliffe, een Brits-Iraanse die werkzaam was voor een liefdadigheidsorganisatie, momenteel in Iran is gedetineerd, en dat bij haar een gevorderde depressie is vastgesteld; overwegende dat de heer Abbas Edalat, een Brits-Iraans academicus, in april 2018 is gearresteerd en dat de hem ten laste gelegde beschuldiging nog niet is meegedeeld;
- C. overwegende dat de aanhoudende praktijk van arrestaties van personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit wordt gevolgd door een patroon van verlengde eenzame opsluiting en ondervragingen, een gebrek aan een behoorlijke rechtsgang, ontzegging van toegang tot consulaire diensten of bezoeken door de VN of humanitaire organisaties, geheimzinnige processen waarin de gedetineerde slechts beperkt toegang krijgt tot verdediging, lange gevangenisstraffen op basis van vage of niet gespecificeerde aanklachten in verband met de nationale veiligheid en spionage, en door de overheid gesteunde lastercampagnes tegen de gedetineerden;
- D. overwegende dat Iran, als partij bij het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten (ICCPR), de vrijheid van gedachte, geweten en godsdienst moet eerbiedigen, evenals de vrijheid van meningsuiting, vereniging en vreedzame vergadering, conform zijn verplichtingen;
- E. overwegende dat Iran doorgaat met het opsluiten van activisten uit het maatschappelijk middenveld, mensenrechtenverdedigers en politieke en milieuactivisten, en de arrestaties onlangs heeft opgevoerd; overwegende dat mensenrechtenverdedigers, journalisten en politieke activisten actief worden vervolgd voor hun vreedzame acties;
- F. overwegende dat in Iran gedetineerde personen met een dubbele nationaliteit niet altijd toegang hebben gekregen tot een advocaat en een eerlijk proces; overwegende dat Iran personen met een dubbele nationaliteit in de praktijk behandelt alsof zij enkel Iraniër zijn, waardoor de toegang van buitenlandse ambassades tot hun in het land gedetineerde burgers wordt beperkt, evenals de toegang van gedetineerden tot consulaire bescherming;
- G. overwegende dat diverse politieke gevangenen en personen die beschuldigd zijn van misdrijven tegen de nationale veiligheid te kampen hebben gehad met een gebrek aan gepaste toegang tot medische zorg tijdens hun detentie, met de ernstige gevolgen van dien;
1. veroordeelt de aanhoudende praktijk van de detentie van personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit door de Iraanse autoriteiten na een oneerlijk proces; roept op tot hun onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating, of tot een nieuw proces voor deze personen overeenkomstig internationale normen, en dringt erop aan dat de ambtenaren die verantwoordelijk zijn voor de schending van hun rechten ter verantwoording worden geroepen;
 2. toont zich ernstig bezorgd over de arrestaties van personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit bij binnenkomst in Iran, zonder prima-faciebewijs dat zij een misdrijf hebben gepleegd; benadrukt dat deze arrestaties de mogelijkheid tot persoonlijke contacten verhinderen;
 3. betreurt dat personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit onder erbarmelijke omstandigheden in Iraanse gevangenen worden vastgehouden, en dat zij vaak door middel van foltering en onmenselijke behandeling tot een bekentenis worden gedwongen;
 4. verzoekt de Iraanse autoriteiten de heer Djalali te verzekeren van volledige toegang tot zijn advocaat en tot medische zorg indien hij daarom verzoekt; dringt er bij de Iraanse autoriteiten op aan dat zij gehoor geven aan de verzoeken van de internationale gemeenschap en zijn doodsvonnissen intrekken en hem onmiddellijk vrijlaten;
 5. verzoekt de Iraanse autoriteiten een nieuw proces voor Kamran Ghaderi te waarborgen en zo te garanderen dat zijn recht op een eerlijk proces wordt geëerbiedigd, Nazanin Zaghari-Ratcliffe, die reeds in aanmerking komt voor vervroegde vrijlating, onmiddellijk vrij te laten, en de aanklacht tegen Abbas Edalat dringend bekend te maken;
 6. roept de Iraanse autoriteiten ertoe op het fundamentele recht van de beklaagden op toegang tot een advocaat van hun keuze en hun recht op een eerlijk proces te eerbiedigen, gezien de internationale verplichtingen van Iran zoals vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens;
 7. veroordeelt, naar aanleiding van geloofwaardige berichten, de toepassing van foltering en andere wrede behandeling, met name tijdens ondervragingen, en verzoekt de Iraanse autoriteiten de menselijke waardigheid van de gevangenen te eerbiedigen; betreurt de wrede en onmenselijke detentieomstandigheden en verzoekt Iran erop toe te zien dat alle gevangenen gepaste medische zorg krijgen;

Donderdag 31 mei 2018

8. roept de rechterlijke macht ertoe op de beginselen van een eerlijk proces en behoorlijke rechtsgang te eerbiedigen en verdachten toegang te bieden tot juridische bijstand, consulaire bezoeken en bezoeken van de VN en humanitaire organisaties, evenals volledige toegang tot medische zorg en gezondheidsdiensten, conform de internationale verplichtingen van Iran; verzoekt Iran de nodige stappen te nemen met het oog op een herziening van de wet om eerlijke processen en toegang tot een advocaat tijdens de onderzoeksfasen te waarborgen, en een eind te maken aan door foltering verkregen gedwongen bekentenissen;
 9. verzoekt de Europese Dienst voor extern optreden en de Commissie een interne taskforce op te richten ter ondersteuning van EU-burgers die in derde landen ter dood zijn veroordeeld of aan een onmiskenbaar oneerlijk proces worden onderworpen, teneinde de beschikbare steun van hun nationale consulaire of diplomatieke diensten uit te breiden;
 10. verzoekt de Iraanse autoriteiten in samenwerking met de ambassades van de EU-lidstaten in Teheran een lijst samen te stellen van personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit die momenteel vastzitten in Iraanse gevangenissen, en nauwlettend toezicht te houden op ieder afzonderlijk geval, aangezien de veiligheid van burgers en de bescherming van hun grondrechten voor de EU van primair belang zijn;
 11. dringt erop aan dat alle in Iran gedetineerde mensenrechtenverdedigers worden vrijgelaten en dat aan iedere tegen hen gerichte vorm van intimidatie een eind wordt gemaakt;
 12. juicht toe dat de criteria voor drugsgelateerde misdrijven waarop de doodstraf staat aanzienlijk zijn verhoogd, en beschouwt dit als een eerste stap in de richting van een invoering van een moratorium op de doodstraf in Iran;
 13. roept Iran ertoe op in nauwere dialoog te treden met internationale mensenrechtenmechanismen door medewerking te verlenen aan speciale rapporteurs en speciale mechanismen, onder meer door verzoeken om toegang tot het land door mandaathouders in te willigen; verzoekt de Iraanse autoriteiten er met name op toe te zien dat de toekomstige speciale VN-rapporteur voor de mensenrechtensituatie in Iran toestemming krijgt het land binnen te komen;
 14. staat achter de besprekingen over de mensenrechten in het kader van de dialoog op hoog niveau tussen de EU en Iran, die werd opgestart na de lancering van het gezamenlijk alomvattend actieplan; benadrukt dat de EU vastbesloten moet blijven haar zorgen op het vlak van de mensenrechten bij Iran aan te kaarten, zowel bilateraal als binnen multilaterale fora;
 15. wijst er andermaal op dat Iran een mensenrechtendialoog is aangegaan en staat positief tegenover de open houding van de Iraanse autoriteiten bij het voeren van deze dialoog;
 16. verzoekt de VV/HV de kwesties van gevangenisomstandigheden en mensenrechtenschendingen bij de autoriteiten ter sprake te brengen, en met name de gevallen van de personen met een dubbele Iraanse en EU-nationaliteit die vastzitten in Iran, om een eind te maken aan de wrede en onmenselijke behandeling in Iraanse gevangenissen; verzoekt de VV/HV en de lidstaten problemen in verband met de mensenrechten stelselmatig bij de Iraanse autoriteiten aan te kaarten, met inbegrip van de situatie van politieke gevangenen en mensenrechtenverdedigers en de vrijheid van meningsuiting en vereniging;
 17. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties en de regering en het parlement van Iran.
-

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0232

Verdedigers van vrouwenrechten in Saudi-Arabië

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie van voorvechters van vrouwenrechten in Saudi-Arabië (2018/2712(RSP))

(2020/C 76/15)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Saudi-Arabië, met name die van 11 maart 2014 over Saudi-Arabië, de betrekkingen tussen Saudi-Arabië en de Europese Unie en de rol van Saudi-Arabië in het Midden-Oosten en Noord-Afrika ⁽¹⁾, die van 12 februari 2015 over Raif Badawi ⁽²⁾, en die van 8 oktober 2015 over Ali Mohammed al-Nimr ⁽³⁾,
- gezien de toekenning van de Sacharovprijs voor de vrijheid van gedachte en van meningsuiting aan de Saudische blogger Raif Badawi in 2015,
- gezien de verklaring van 29 mei 2018 van de woordvoerder van de hoge commissaris van de VN voor mensenrechten over recente arrestaties in Saudi-Arabië, waaronder de arbitraire detentie en verdwijning, zonder een eerlijk proces, van Nawaf Talal Rasheed, een prins van de Al-Rashid-dynastie, en de zoon van de overleden dichter Nawaf Talal bin Abdul Aziz Al-Rashid,
- gezien de verklaring van 18 mei 2018 van het hoofd van de dienst voor staatsveiligheid van Saudi-Arabië over de arrestatie van zeven verdachten,
- gezien het nieuwe wetsontwerp inzake intimidatie zoals goedgekeurd door de Saudische Sjoera-raad op 28 mei 2018,
- gezien de invloed op de mensenrechten (in Saudi-Arabië zelf en in de regio) van de sancties die Saudi-Arabië en andere landen aan Qatar hebben opgelegd, en gezien het rapport over de 'invloed van de Golf-crisis op de mensenrechten' van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van de Verenigde Naties (OHCHR) van december 2017,
- gezien het lidmaatschap van Saudi-Arabië van de VN-Mensenrechtenraad en de VN-Commissie betreffende de status van vrouwen, alsook het toekomstige lidmaatschap van het land van de Uitvoerende Raad van de VN-Commissie betreffende de status van vrouwen, dat in januari 2019 begint,
- gezien de toespraak van Europees commissaris Christos Stylianides, namens de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV), tijdens het debat in het Europees Parlement op 4 juli 2017 over de verkiezing van Saudi-Arabië tot lid van de VN-Commissie betreffende de status van vrouwen,
- gezien de slotopmerkingen van 9 maart 2018 van het Comité voor de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen over het gecombineerde derde en vierde periodieke rapport over Saudi-Arabië ⁽⁴⁾,
- gezien de gezamenlijke bijdrage over Saudi-Arabië namens ALQST, het Gulf Centre for Human Rights (GCHR) en de International Federation for Human Rights Leagues (FIDHR) voor de 69e zitting van het VN-Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen op 7 maart 2018,
- gezien het VN-Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW),
- gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966,
- gezien het Internationaal Verdrag inzake economische, sociale en culturele rechten van 1966,
- gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948,

⁽¹⁾ PB C 378 van 9.11.2017, blz. 64.

⁽²⁾ PB C 310 van 25.8.2016, blz. 29.

⁽³⁾ PB C 349 van 17.10.2017, blz. 34.

⁽⁴⁾ CEDAW/C/SAU/CO/3-4.

Donderdag 31 mei 2018

— gezien de EU-richtsnoeren inzake mensenrechtenverdedigers,

— gezien artikel 135, lid 5, en artikel 123, lid 4, van zijn Reglement,

- A. overwegende dat de Saudische autoriteiten sinds 15 mei 2018 zeven vrouwen hebben gearresteerd - Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madeha al-Ajroush, Iman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Hessah al-Sheikh en Walaa al-Shubbar - en vier mannen - Ibrahim Fahad Al-Nafjan, Ibrahim al-Modeimigh, Mohammad al-Rabiah en Abdulaziz al-Meshaal - voor hun inzet voor vrouwenrechten; overwegende dat deze gearresteerde mensenrechtenactivisten sindsdien in staat van beschuldiging zijn gesteld in verband met het verlenen van steun aan activiteiten van buitenlandse elementen, het werven van personen op gevoelige regeringsposities en het aan buitenlandse elementen ter beschikking stellen van geld met het oog op het destabiliseren van het koninkrijk; overwegende dat deze activisten bekend zijn vanwege hun campagne tegen het verbod voor vrouwen om een auto te besturen en hun inzet voor de afschaffing van het systeem van mannelijke voogdij; overwegende dat zij gearresteerd zijn voorafgaand aan de verwachte opheffing van het verbod voor vrouwen om een auto te besturen op 24 juni 2018;
- B. overwegende dat Madeha al-Ajroush, Walaa al-Shubbar, Aisha al-Mana en Hessah al-Sheikh naar verluidt op 24 mei 2018 vrij zijn gelaten;
- C. overwegende dat de zaak-Loujain al-Hathloul bijzonder verontrustend is, aangezien zij in maart 2018 tegen haar wil van Abu Dhabi naar Saudi-Arabië is overgebracht na het bijwonen van een toetsingssessie over Saudi-Arabië van het VN-Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen; overwegende dat haar een reisverbod was opgelegd tot aan haar recente arrestatie en dat ze nu, naar verluidt samen met andere activisten, in afzondering wordt gehouden;
- D. overwegende dat Saudi-Arabië tot de landen behoort waar voor vrouwen de zwaarste beperkingen gelden, ondanks recente regeringshervormingen gericht op het vergroten van de rechten van vrouwen op het gebied van werk; overwegende dat het Saudische politieke en sociale systeem onveranderd ondemocratisch en discriminerend is, vrouwen tot tweederangsburgers maakt, geen vrijheid van godsdienst en geloofsovertuiging kent, het grote aantal buitenlandse werknemers in het land sterk discrimineert, en elke tegengeluid hard aanpakt;
- E. overwegende dat het onderzoek naar en het werk aan deze zaak nog voortduurt en moeilijk informatie over de arrestaties kan worden verkregen omdat de Saudische autoriteiten nauwelijks mededelingen doen;
- F. overwegende dat de Saudische autoriteiten op 25 mei 2018 de prominente mensenrechtenactivist Mohammed al-Bajadi hebben gearresteerd, één van de oprichters van de verboden Saudische Vereniging voor civiele en politieke rechten, die de veiligheidsdiensten van mensenrechtenschendingen heeft beschuldigd;
- G. overwegende dat aan de regering gelieerde media en socialemediaplatforms binnen enkele dagen na de arrestatie van de mensenrechtenactivisten een vileine lastercampagne tegen hen zijn begonnen, en ze hebben weggezet als 'verraders' en een bedreiging voor de staatsveiligheid hebben genoemd; overwegende dat deskundigen van oordeel zijn dat de huidige lastercampagne tegen de mensenrechtenvoorvechters duidt op het voornemen hen mogelijkerwijs zeer zware straffen op te leggen;
- H. overwegende dat de Saudische samenleving geleidelijk maar voortdurend verandert, en verder overwegende dat de Saudische autoriteiten een aantal maatregelen hebben genomen ter verbetering van de erkenning van vrouwen als gelijkwaardige burgers, zoals het recht om te stemmen in gemeenteraadsverkiezingen, toegang tot de raadgevende Sjoera-raad en de nationale mensenrechtenraad, opheffing van het verbod voor vrouwen om een auto te besturen en toegang tot openbare sportmanifestaties;
- I. overwegende dat de hervormingsagenda Vision 2030, gericht op een economische en sociale transformatie van het land op basis van de empowerment van vrouwen, een daadwerkelijke kans voor Saudische vrouwen kan zijn op hun wettelijke emancipatie, hetgeen absoluut noodzakelijk is om hen in staat te stellen hun rechten uit hoofde van het CEDAW ten volle uit te oefenen; overwegende dat de recente golf van arrestaties van voorvechters van vrouwenrechten haaks op dit doel lijkt te staan en de hervormingsagenda in gevaar zou kunnen brengen;
- J. overwegende dat de Saudische kroonprins Mohammad bin Salman met de mond steun voor de hervormingen van de vrouwenrechten heeft beleden, met name tijdens zijn rondreis door Europa en de Verenigde Staten, maar dat dergelijke hervormingen tot nu toe op de vingers van één hand te tellen zijn, en dat het systeem van mannelijke voogdij, het belangrijkste obstakel voor vrouwenrechten, in grote lijnen voortbestaat; overwegende dat hij daarnaast toezicht heeft uitgeoefend op een grootschalige campagne tegen prominente activisten, juristen en mensenrechtenvoorvechters, die aan intensiteit heeft gewonnen sinds hij zijn controle over de veiligheidsdiensten is beginnen te consolideren;

Donderdag 31 mei 2018

- K. overwegende dat Saudi-Arabië een waaier aan discriminerende wetten kent, met name de wettelijke bepalingen in verband met de persoonlijke status, de situatie van vrouwelijke arbeidsmigranten, het wetboek op de burgerlijke staat, de arbeidswetgeving, de nationaliteitswet en het systeem van mannelijke voogdij, dat de uitoefening door vrouwen van de meeste van hun rechten uit hoofde van het CEDAW afhankelijk stelt van de toestemming door een mannelijke voogd;
- L. overwegende dat Saudi-Arabië een levendige gemeenschap van onlinemensenrechtenactivisten en het grootste aantal Twittergebruikers van het Midden-Oosten heeft; overwegende dat Saudi-Arabië op de lijst van "vijanden van het internet" van Verslaggevers zonder Grenzen staat vanwege de censuur van de media en het internet in het land, en de bestraffing van diegenen die de regering of godsdienst bekritiseren; overwegende dat de vrijheid van meningsuiting en de pers- en de mediavrijheid, zowel online als offline, cruciale voorwaarden en katalysatoren voor democratisering en hervorming zijn, evenals essentiële aspecten van de controle op de macht; overwegende dat de winnaar van de Sacharovprijs van 2015, Raif Badawi, nog altijd in de gevangenis zit, en dát uitsluitend voor het geweldloos tot uitdrukking brengen van zijn mening;
- M. overwegende dat Saudi-Arabië een score van 0,847 op de menselijke ontwikkelingsindex van de VN heeft, waarmee het land op plaats 38 van in totaal 188 landen en gebiedsdelen staat; overwegende dat Saudi-Arabië een score van 0,257 op de genderongelijkheidsindex van de VN heeft, waarmee het op plaats 50 van in totaal 159 landen staat op de index van 2015; overwegende dat Saudi-Arabië op plaats 138 van in totaal 144 landen staat in het "Global Gender Gap Report" 2017 van het World Economic Forum;
- N. overwegende dat het voorbehoud van Saudi-Arabië op het CEDAW volgens het Comité voor de uitbanning van discriminatie van vrouwen onverenigbaar is met het doel en de strekking van het verdrag, en ontoelaatbaar op basis van artikel 28 van dat verdrag; overwegende dat Saudi-Arabië, toen het in 2013 met succes het lidmaatschap van de VN-Mensenrechtenraad aanvroeg, heeft beloofd "zich te houden aan de hoogste normen met betrekking tot de bevordering en bescherming van de mensenrechten";
1. verzoekt de Saudische autoriteiten een eind te maken aan alle vormen van intimidatie, waaronder van juridische aard, van Eman al-Nafjan, Aziza al-Youssef, Loujain al-Hathloul, Aisha al-Mana, Madiha al-Ajroush, Hessah Al-Sheikh, Walaa Al-Shubbar, Mohammed al-Rabiah en Ibrahim al-Modeimigh, en alle andere mensenrechtenactivisten in het land, zodat zij hun werk zonder ongeachtvaardigde belemmeringen en angst voor vergeldingsmaatregelen kunnen doen;
 2. veroordeelt de voortdurende repressie tegen mensenrechtenvoorvechters, waaronder voorvechters van vrouwenrechten, in Saudi-Arabië, die de geloofwaardigheid van het hervormingsproces in het land ondermijnt; roept de regering van Saudi-Arabië op alle mensenrechtenactivisten en andere gewetensbezwaarden die uitsluitend gevangenen zitten en veroordeeld zijn voor het gebruik maken van het recht op de vrijheid van meningsuiting en hun geweldloze inzet voor de mensenrechten, onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten; veroordeelt de voortdurende en stelselmatige discriminatie van vrouwen en meisjes in Saudi-Arabië;
 3. betoont zijn respect aan de Saudische vrouwen en vrouwenrechtenactivisten die iets proberen te doen aan de oneerlijke en discriminerende behandeling, alsmede aan diegenen die de mensenrechten verdedigen ondanks de moeilijkheden die hen dat oplevert;
 4. verwelkomt de in het kader van Vision 2030 beloofde opheffing van het verbod voor vrouwen om een auto te besturen in het koninkrijk;
 5. beklemtoont dat alle gevangenen, waaronder mensenrechtenactivisten, behandeld moeten worden in overeenstemming met de voorwaarden als bedoeld in de "Body of Principles for the Protection of All Persons under Any Form of Detention or Imprisonment" in resolutie 43/173 van de VN-Veiligheidsraad van 9 december 1988;
 6. neemt er kennis van dat meerdere internationale automerken, en met name enkele uit de EU, vooruitlopend op de opheffing van het verbod voor vrouwen om een auto te besturen reeds op de doelgroep in kwestie gerichte reclameboodschappen hebben gemaakt;
 7. maakt zich ernstige zorgen over het op gender gebaseerde geweld in Saudi-Arabië, waarover bijna niet wordt bericht en nauwelijks documentatie bestaat, en dat wordt gerechtvaardigd met redenen als de noodzaak om vrouwen te disciplineren onder de voogdij van een man; dringt er met klem bij de Saudische autoriteiten op aan alomvattende wetgeving vast te stellen voor het specifiek definiëren en strafbaar stellen van alle vormen van op gender gebaseerd geweld tegen vrouwen, met name verkrachting, waaronder binnen het huwelijk, en seksueel geweld en seksuele intimidatie, en alle obstakels voor de toegang van vrouwen tot rechtbanken te elimineren;
 8. is ontstemd over het bestaan van het systeem van mannelijke voogdij, waarbij op een aantal gebieden nog altijd de toestemming van een mannelijke voogd vereist is, waaronder voor buitenlandse reizen, toegang tot gezondheidszorgdiensten, het kiezen van een woonplaats, huwelijk, het indienen van een klacht bij justitie, het verlaten van staatsopvanghuizen voor mishandelde vrouwen, en het verlaten van detentiecentra; beklemtoont dat dit systeem een weerspiegeling vormt van het diepgewortelde patriarchale systeem dat het land in zijn greep heeft;

Donderdag 31 mei 2018

9. verzoekt de Saudische autoriteiten de wet op verenigingen en stichtingen van december 2015 te herzien om vrouwelijke activisten in staat te stellen zich aaneen te sluiten en vrij en onafhankelijk te werken, zonder ongerechtvaardigde bemoeienis door de autoriteiten; dringt ook aan op herziening van de wet op de terrorismebestrijding, de wet op de bestrijding van cybercriminaliteit en de wet op de pers en publicaties, die steeds weer worden gebruikt om mensenrechtenactivisten te vervolgen, alsook op herziening van alle discriminerende bepalingen in het huidige rechtssysteem;

10. verzoekt de Saudische autoriteiten het Internationaal Verdrag inzake politieke en civiele rechten te ratificeren, de voorbehouden op het CEDAW in te trekken en het optioneel protocol bij het CEDAW te ratificeren, zodat Saudische vrouwen ten volle van de in dit verdrag vastgelegde rechten kunnen genieten, en een eind te maken aan kindhuwelijken, gedwongen huwelijken en de bindende kledingvoorschriften voor vrouwen; verzoekt Saudi-Arabië met klem een vaste uitnodiging te verstrekken aan alle speciale procedures van de VN-Mensenrechtenraad om het land te bezoeken;

11. verzoekt de Saudische autoriteiten om onafhankelijke pers en media toe te staan en de vrijheid van meningsuiting, vereniging en vreedzame vergadering voor alle inwoners van het Saudi-Arabië te waarborgen; veroordeelt de repressie tegen mensenrechtenactivisten en demonstranten wanneer zij zonder geweld demonstreren; benadrukt dat op een vreedzame manier ijveren voor basisrechten in de wetgeving of het maken van kritische opmerkingen in de sociale media uitingen zijn van een onvervreemdbaar recht; verzoekt de Saudische autoriteiten met klem de beperkingen voor mensenrechtenactivisten om zich in de sociale media en de internationale pers uit te spreken, op te heffen;

12. brengt in herinnering dat Saudi-Arabië met de steun van een aantal EU-lidstaten gekozen is als lid van de VN-Commissie betreffende de status van vrouwen;

13. verzoekt de VV/HV, de Europese Dienst voor extern optreden (EDEO) en de lidstaten te zorgen voor volledige uitvoering van de EU-richtsnoeren met betrekking tot mensenrechtenvoorvechters, en de bescherming en ondersteuning van deze groep, en met name van vrouwelijke mensenrechtenvoorvechters, uit te breiden;

14. verzoekt de EU tijdens de volgende sessie van de VN-Mensenrechtenraad een resolutie in te dienen over de situatie van mensenrechtenactivisten in Saudi-Arabië; verzoekt de EU tijdens de volgende bijeenkomst van de VN-Mensenrechtenraad en de Commissie betreffende de status van vrouwen de kwestie van het lidmaatschap van landen met een twijfelachtige reputatie op het gebied van de mensenrechten, waaronder wat betreft de eerbiediging van vrouwenrechten en gendergelijkheid, aan de orde te stellen; verzoekt de EU in de VN-Mensenrechtenraad een voorstel voor te leggen voor de benoeming van een speciale rapporteur voor de mensenrechten in Saudi-Arabië;

15. verzoekt de EU een discussie over mensenrechten, en met name over de situatie van vrouwelijke mensenrechtenactivisten, als een permanent onderwerp op de agenda van de jaarlijkse top tussen de EU en de Raad voor samenwerking van de Arabische Golfstaten, alsook andere bilaterale en multilaterale fora, te zetten; verzoekt de Raad te overwegen gerichte maatregelen vast te stellen tegen individuen die zich aan ernstige mensenrechtenschendingen schuldig maken; neemt er kennis van dat in de regels voor de toekenning van de Chaillot-prijs voor het bevorderen van de mensenrechten in de regio van de Raad voor samenwerking van de Arabische Golfstaten staat dat aanvragen alleen kunnen worden ingediend door personen die officieel ingeschreven zijn en 'constructieve contacten met de autoriteiten onderhouden';

16. verzoekt de EDEO en de Commissie groepen van het maatschappelijk middenveld en individuen die zich voor de mensenrechten inzetten in Saudi-Arabië actief te ondersteunen, waaronder middels het organiseren van gevangenisbezoeken, waarneming bij processen en openbare verklaringen;

17. verzoekt de VV/HV, de EDEO en de lidstaten door te gaan met het voeren van een dialoog met Saudi-Arabië over mensenrechten, fundamentele vrijheden en de verontrustende rol van het land in de regio; spreekt zijn bereidheid uit tot het voeren van een constructieve en open dialoog met de Saudische autoriteiten, inclusief parlementsleden, over de implementatie van hun internationale mensenrechtenverplichtingen; dringt aan op een uitwisseling van expertise over juridische en wettelijke kwesties, gericht op het versterken van de bescherming van de rechten van het individu in Saudi-Arabië;

18. roept de Saudische autoriteiten ertoe op de eventuele volgende zweepslagen tegen Raif Badawi niet uit te voeren en hem onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten, aangezien hij wordt beschouwd als een gewetensbezwaarde die uitsluitend is veroordeeld en gevangengezet vanwege de uitoefening van zijn recht op de vrijheid van meningsuiting; verzoekt de EU door te gaan met het ter sprake brengen van zijn zaak bij elk contact op hoog niveau;

19. verzoekt de Saudische autoriteiten onmiddellijk een moratorium in te stellen op het gebruik van de doodstraf, als een stap in de richting van volledige afschaffing; dringt erop aan alle processen waarbij de doodstraf is opgelegd tegen het licht te houden, teneinde te waarborgen dat daarbij de internationale normen in acht zijn genomen;

Donderdag 31 mei 2018

20. verzoekt de Saudische autoriteiten een eind te maken aan het aanzetten tot haat en discriminatie van religieuze minderheden, en van alle andere individuen en groepen waarvan de mensenrechten in Saudi-Arabië worden geschonden, met inbegrip van mensen uit landen in andere regio's;

21. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, de Europese Dienst voor extern optreden, de secretaris-generaal van de VN, de hoge commissaris van de VN voor mensenrechten, de Commissie betreffende de status van vrouwen, de VN-Mensenrechtenraad, Zijne Koninklijke Hoogheid koning Salman bin Abdulaziz Al Saud en kroonprins Mohammad bin Salman Al Saud, de regering van het Koninkrijk Saudi-Arabië, en de secretaris-generaal van het Centrum voor nationale dialoog van het Koninkrijk Saudi-Arabië.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0233

Sudan, met name de situatie van Noura Hussein Hammad**Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over Sudan, met name de situatie van Noura Hussein Hammad (2018/2713(RSP))**

(2020/C 76/16)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Sudan,
 - gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966, waarbij de Republiek Sudan partij is sinds 1986,
 - gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van het kind, waarbij Sudan partij is sinds 1990,
 - gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948,
 - gezien de resolutie van de Algemene Vergadering van de VN van 19 december 2016 inzake kindhuwelijken, huwelijken op jonge leeftijd en gedwongen huwelijken,
 - gezien het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW), dat de Algemene Vergadering van de VN in 1979 heeft aangenomen, en de Verklaring inzake de uitbanning van geweld tegen vrouwen (DEVAW), die de Algemene Vergadering van de VN in 1993 heeft aangenomen,
 - gezien resolutie 62/149 van de Algemene Vergadering van de VN van 18 december 2007, ingediend door de EU en nogmaals bevestigd in 2008, 2010, 2012, 2014 en 2016, die een pleidooi bevat voor een moratorium op de doodstraf,
 - gezien het Eerste Protocol bij het in 1981 aangenomen Afrikaans Handvest inzake de mensenrechten en de rechten van volkeren met betrekking tot de rechten van vrouwen in Afrika,
 - gezien de artikelen 16 en 21 van het Afrikaans Handvest inzake de rechten en het welzijn van het kind, dat in werking is getreden op 29 november 1999,
 - gezien het dringend beroepschrift met betrekking tot de situatie van Noura Hussein Hammad van 17 mei 2018 van het Afrikaanse Comité van deskundigen voor de rechten en het welzijn van het kind (ACERWC) aan de Republiek Sudan,
 - gezien de grondwet van Sudan van 2005,
 - gezien artikel 96 (mensenrechtenclausule) van de Overeenkomst van Cotonou, die de regering van Sudan in 2005 heeft ondertekend,
 - gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling,
 - gezien artikel 135, lid 5, en artikel 123, lid 4 van zijn Reglement,
- A. overwegende dat Noura Hussein Hammad door haar familie gedwongen werd met Abdulrahman Hammad te trouwen toen zij een kind van 16 was; overwegende dat Noura heeft aangevoerd dat zij eerst door haar man was verkracht met de hulp van leden van zijn familie; overwegende dat, volgens haar getuigenis, op 2 mei 2017 drie mannen Noura Hussein in bedwang hielden terwijl Abdulrahman haar verkrachtte; overwegende dat Noura, toen haar man haar de volgende dag opnieuw probeerde te verkrachten, hem uit zelfverdediging heeft doodgestoken; overwegende dat uit een later medisch onderzoek is gebleken dat zij ook gewond was geraakt tijdens het gevecht met haar man;
- B. overwegende dat Noura Hussein Hammad in de gevangenis van Omdurman heeft vastgezet tot 29 april 2018, de dag waarop zij schuldig werd bevonden aan moord met voorbedachten rade; overwegende dat Noura Hussein Hammad, die nu 19 jaar oud is, door het Centraal Strafhof van Omdurman ter dood is veroordeeld wegens moord op de man die zij van haar vader moest trouwen; overwegende dat de familie van de man bij de veroordeling de doodstraf heeft gekozen als passende "straf" voor Hussein; overwegende dat tegen haar vonnis hoger beroep is ingesteld;

Donderdag 31 mei 2018

- C. overwegende dat het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten gegevens heeft verzameld waaruit blijkt dat het Hof het gedwongen huwelijk, de verkrachting en andere vormen van gendergerelateerd geweld tegen Hussein niet in aanmerking heeft genomen als verzachtende omstandigheden om de straf te verlichten; overwegende dat de VN-deskundige inzake standrechtelijke executies heeft aangevoerd dat het opleggen van de doodstraf wanneer er duidelijk bewijs is voor zelfverdediging, neerkomt op willekeurig doden;
- D. overwegende dat Sudan de 165e plaats inneemt op een totaal van 188 landen op de menselijke ontwikkelingsindex en op de VN-genderongelijkheidsindex; overwegende dat het VN-Comité voor de rechten van het kind en het Mensenrechtencomité van de VN hun ernstige bezorgdheid hebben geuit over de mensenrechtensituatie van vrouwen in Sudan; overwegende dat het rechtsstelsel van Sudan is gebaseerd op de islamitische sharia; overwegende dat is aangetoond dat vrouwen, wanneer zij in politiek, cultureel en economisch opzicht niet gelijkwaardig zijn aan mannen, het slachtoffer worden van gendergerelateerd geweld, ongeacht hun geloof, ras of nationaliteit;
- E. overwegende dat in de Sudanese grondwet is bepaald dat de staat vrouwen beschermt tegen onrecht en gendergelijkheid bevordert; overwegende dat de speciale vertegenwoordiger van de VN voor seksueel geweld in conflictgebieden, Pramila Patten, na haar bezoek aan Sudan van 18 tot en met 25 februari 2018 heeft vastgesteld dat er in Sudan een diepgewortelde cultuur heerst van ontkenning van seksueel geweld; overwegende dat gedwongen huwelijken, verkrachting binnen het huwelijk en gendergerelateerd geweld in Sudan als normaal worden beschouwd en dat al deze vormen van geweld gerechtvaardigd worden op grond van traditie, cultuur en godsdienst; overwegende dat de speciale openbaar aanklager tot dusver geen enkel geval van conflictgerelateerd seksueel geweld heeft onderzocht;
- F. overwegende dat het mandaat van het Internationaal Strafhof (ICC) om de straffeloosheid van oorlogsmisdaden, misdaden tegen de menselijkheid en genocide aan te pakken ook betrekking heeft op wreedheden die vaak ten aanzien van vrouwen begaan worden, waaronder een breed scala aan seksuele en gendergerelateerde misdaden; overwegende dat het ICC op 4 maart 2009 een aanhoudingsbevel heeft uitgevaardigd tegen president Omar al-Bashir van de Republiek Sudan, die in staat van beschuldiging is gesteld voor vijf aanklachten wegens misdaden tegen de menselijkheid: moord, uitroeiing, gedwongen overbrenging, marteling en verkrachting;
- G. overwegende dat er een wereldwijde campagne "Justice for Noura Hussein Hammad" is gestart om de doodstraf teniet te doen; overwegende dat sinds mei 2018 bijna een miljoen mensen een petitie met de titel "Justice for Noura Hussein Hammad" heeft ondertekend; overwegende dat de intimidatie van advocaten een aanval vormt op het recht op een eerlijk proces; overwegende dat Noura Hussein Hammad als slachtoffer van verkrachting psychologische ondersteuning nodig heeft;
- H. overwegende dat de zaak van Noura Hussein Hammad internationaal de aandacht heeft gevestigd op vrouwenrechten en op de problematiek van gedwongen huwelijken en verkrachting binnen het huwelijk in Sudan, waar de wettelijke huwbare leeftijd slechts tien jaar is; overwegende dat verkrachting binnen het huwelijk pas sinds 2015 wettelijk wordt erkend in Sudan; overwegende dat de gerechtelijke autoriteiten de erkenning daarvan als misdrijf evenwel weigeren;
- I. overwegende dat vrouwen- en kinderrechtenactivisten in toenemende mate campagne hebben gevoerd tegen gedwongen huwelijken van meisjes en huwelijken van minderjarige meisjes, een wijdverbreid verschijnsel in Sudan; overwegende dat het voorkomen van en reageren op alle vormen van geweld ten aanzien van vrouwen en meisjes, met inbegrip van huwelijken op jonge leeftijd en gedwongen huwelijken, een van de doelstellingen is van het EU-genderactieplan voor 2016-2020;
- J. overwegende dat door Human Rights Watch (HRW), zoals ook door de onafhankelijke VN-deskundige voor Sudan, in het World Report van 2017 is verklaard dat Sudanese veiligheidstroepen seksueel geweld, intimidatie en andere vormen van misbruik hebben gepleegd om vrouwelijke mensenrechtenactivisten in het hele land het stilzwijgen op te leggen; overwegende dat de advocaat van Noura Hussein Hammad door de Nationale Inlichtingen- en Veiligheidsdienst (NISS) werd verboden een persconferentie te houden te midden van een steeds heviger intimidatiecampagne; overwegende dat Nahid Gabralla, directeur van SEEMA, een niet-gouvernementele organisatie die in Khartoem, de hoofdstad van Sudan, met slachtoffers en overlevenden van gendergerelateerd geweld werkt, verscheidene malen gevangen is genomen toen zij campagne voerde voor Noura Hussein Hammad, aangezien Sudan beperkingen oplegt aan de vrijheid van meningsuiting;
- K. overwegende dat Sudan een van de zeven landen is die nog steeds geen partij zijn bij het Verdrag inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW);
- L. overwegende dat de EU momenteel voor 275 miljoen EUR aan projecten in Sudan financiert, voornamelijk via het Europees Ontwikkelingsfonds (EOF), het Europees instrument voor democratie en mensenrechten (EIDHR) en het Instrument voor bijdrage aan stabiliteit en vrede (IcSP); overwegende dat Sudan de herziene versie van de Overeenkomst van Cotonou niet heeft geratificeerd;
- M. overwegende dat vrouwen in Sudan te maken krijgen met discriminatie, willekeurige arrestaties en vernederende straffen; overwegende dat volgens de onafhankelijke VN-deskundige voor Sudan zogenoemde misdrijven tegen de openbare zeden, bijvoorbeeld in het geval van vrouwen die ervan worden beschuldigd "onfatsoenlijk" gekleed te gaan, evenals vernederende lijfstraffen in strijd zijn met de internationale mensenrechtennormen; overwegende dat de artikelen 151, 152, 154 en 156 van de Sudanese strafwet de voor vrouwen geldende beperkingen inzake de manier waarop zij zich in het openbaar kleden en gedragen, versterken; overwegende dat overtredingen van deze wetten strafbaar zijn met boetes en in bepaalde gevallen zelfs met geseling;

Donderdag 31 mei 2018

- N. overwegende dat de EU Sudan ondersteunt door een combinatie van ontwikkelingshulp en humanitaire bijstand, maar ook steun verleent aan de bijzonder controversiële operaties van het land op het gebied van grenstoezicht en bestrijding van mensenhandel en mensensmokkel, onder meer in het kader van het zogenoemde ROCK-project;
1. betreurt en veroordeelt de terdoodveroordeling van Noura Hussein Hammad; roept de Sudanese autoriteiten op de doodstraf in gevangenisstraf om te zetten en er ten volle rekening mee te houden dat mevrouw Hussein uit zelfverdediging handelde tegen een man met medeplichtigen die probeerde haar te verkrachten;
 2. verzoekt de Sudanese autoriteiten zich te houden aan het nationale recht en de internationale mensenrechtennormen, met inbegrip van het Protocol bij het Afrikaans Handvest inzake de mensenrechten en de rechten van volkeren met betrekking tot de rechten van vrouwen in Afrika, en het Protocol van het Hof van Justitie van de Afrikaanse Unie, dat op 11 juli 2003 is aangenomen; herinnert eraan dat het opleggen van de doodstraf wanneer er duidelijk bewijs is voor zelfverdediging, volgens de internationale normen neerkomt op willekeurig doden, met name in gevallen waarin vrouwen die handelen uit zelfverdediging, moord ten laste wordt gelegd;
 3. herinnert de Sudanese autoriteiten aan hun verplichting om de grondrechten te waarborgen, met inbegrip van het recht op een eerlijk proces; hamert erop dat alle nodige maatregelen moeten worden genomen om ervoor te zorgen dat bij het proces tegen Noura Hussein Hammad daadwerkelijk de hoogste normen inzake eerlijkheid en eerlijke rechtsbedeling in acht worden genomen;
 4. wijst er nogmaals op dat het van wezenlijk belang is om essentiële wetgeving in Sudan, waaronder de nationale veiligheidswet van 2010 en wetgeving inzake de media en maatschappelijke organisaties, te herzien en te hervormen, om deze in overeenstemming te brengen met internationale normen op het gebied van de vrijheid van meningsuiting, vergadering en vereniging; uit zijn bezorgdheid over de zeer ruime bevoegdheden die aan de NISS zijn toegekend om tot arrestaties over te gaan en personen gevangen te nemen, terwijl de NISS willekeurig mensen arresteert en van hun vrijheid berooft die in veel gevallen worden gefolterd en op andere manieren worden mishandeld en terwijl NISS-medewerkers niet vervolgd kunnen worden;
 5. merkt op dat de Sudanese autoriteiten terwijl de gerechtelijke procedure loopt, nog steeds moeten tonen dat zij verkrachting of gendergerelateerd geweld niet tolereren en dat zij daarom het leven van een jonge vrouw moeten redden, dat al is verwoest om redenen buiten haar wil; roept de Sudanese autoriteiten op ervoor te zorgen dat in alle gevallen van gendergerelateerd en seksueel geweld, met inbegrip van verkrachting binnen het huwelijk en huiselijk geweld, vervolging wordt ingesteld en de daders ter verantwoording worden geroepen; dringt er bij de Sudanese autoriteiten op aan kindhuwelijken en gedwongen huwelijken en verkrachting binnen het huwelijk aan te pakken;
 6. dringt er bij de Sudanese autoriteiten op aan onmiddellijk een onafhankelijk en onpartijdig onderzoek in te stellen tegen de Sudanese veiligheidstroepen, die worden beschuldigd van het gebruik van geweld, intimidatie en andere vormen van misbruik ten aanzien van vrouwen;
 7. betreurt dat de NISS de verdediging van Noura Hussein Hammad heeft verboden een persconferentie te organiseren na haar veroordeling; veroordeelt met klem de intimidatie van mensenrechtenactivisten en advocaten in verband met de zaak van Noura Hussein Hammad;
 8. dringt er bij de Sudanese autoriteiten op aan de fysieke en psychologische integriteit van Noura Hussein Hammad tijdens haar opsluiting, evenals die van haar advocaten en familie, ten volle te beschermen;
 9. herhaalt sterk gekant te zijn tegen het gebruik van de doodstraf, in alle gevallen en onder alle omstandigheden; is van mening dat de doodstraf een inbreuk vormt op de menselijke waardigheid en neerkomt op wrede, onmenselijke en vernederende behandeling; roept de Sudanese autoriteiten op het VN-moratorium op de doodstraf na te leven; roept Sudan op het Verdrag tegen foltering en het CEDAW te ratificeren;
 10. wijst de Sudanese autoriteiten erop dat betere bescherming van de mensenrechten van vrouwen en strafbaarstelling van verkrachting binnen het huwelijk kunnen bijdragen tot het redden van talrijke levens, en situaties zoals die van Noura Hussein Hammad kunnen helpen voorkomen;
 11. veroordeelt met klem huwelijken op jonge leeftijd en gedwongen huwelijken en geweld tegen vrouwen en meisjes in Sudan en elders; wijst erop dat het huidige hoger beroep tegen het vonnis van Hussein, dat zich beperkt tot de formele en juridische aspecten van de veroordeling zonder enig onderzoek van de feiten, niet volstaat op grond van het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten, dat Sudan heeft geratificeerd; dringt er bij de autoriteiten op aan gehoor te geven aan de aanbeveling van het Comité voor de rechten van het kind en het recht inzake de burgerlijke stand te wijzigen om de leeftijd te verhogen waarop het wettelijk is toegestaan is om te trouwen;

Donderdag 31 mei 2018

12. dringt er bij de EU en haar lidstaten op aan te waarborgen dat bij de uitvoering van gezamenlijke projecten met de Sudanese autoriteiten het "berokken geen schade"-beginsel wordt gehanteerd, wat betekent dat samenwerking met plegers van schendingen van de mensenrechten is uitgesloten;

13. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de president van Sudan, de Afrikaanse Unie, de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de beide voorzitters van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU en het Pan-Afrikaanse Parlement.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0235

Manipulatie van de kilometerstand in motorvoertuigen: herziening van het EU-rechtskader**Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 met aanbevelingen aan de Commissie over manipulatie van de kilometerstand bij motorvoertuigen: herziening van het wettelijk kader van de EU (2017/2064(INL))**

(2020/C 76/17)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 225 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de artikel 91, lid 1, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien Richtlijn 2014/45/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾,
- gezien Richtlijn 2014/47/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁾,
- gezien Verordening (EU) 2017/1151 van de Commissie ⁽³⁾, Verordening (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁴⁾, Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie ⁽⁵⁾ en Reglement nr. 39 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties ⁽⁶⁾,
- gezien zijn resolutie van 10 december 2013 over CARS 2020: naar een sterke, concurrerende en duurzame Europese automobielindustrie ⁽⁷⁾,
- gezien de studie van de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement (EPRS) van november 2017 getiteld "Odometer tampering: measures to prevent it" ⁽⁸⁾ en de bijbehorende beoordeling van de Europese meerwaarde getiteld "Odometer manipulation in motor vehicles in the EU" ⁽⁹⁾,
- gezien het eindverslag van de Association of European Vehicle and Driver Registration Authorities getiteld "Vehicle Mileage Registration" ⁽¹⁰⁾,
- gezien de studie van de Commissie over de werking van de markt voor tweedehandsauto's vanuit het oogpunt van de consument ("Consumer Market Study on the Functioning of the Market for Second-Hand Cars from a Consumer's perspective"),
- gezien schriftelijke verklaring 0030/2016 van 11 april 2016 over de bestrijding van fraude met de kilometerstand op de markt voor tweedehandsauto's,

⁽¹⁾ Richtlijn 2014/45/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de periodieke technische controle van motorvoertuigen en aanhangwagens en tot intrekking van Richtlijn 2009/40/EG (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 51).

⁽²⁾ Richtlijn 2014/47/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de technische controle langs de weg van bedrijfsvoertuigen die in de Unie aan het verkeer deelnemen en tot intrekking van Richtlijn 2000/30/EG (PB L 127 van 29.4.2014, blz. 134).

⁽³⁾ Verordening (EU) 2017/1151 van de Commissie van 1 juni 2017 tot aanvulling van Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie, tot wijziging van Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad, Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie en Verordening (EU) nr. 1230/2012 van de Commissie en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie (PB L 175 van 7.7.2017, blz. 1).

⁽⁴⁾ Verordening (EG) nr. 661/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 13 juli 2009 betreffende typegoedkeuringsvoorschriften voor de algemene veiligheid van motorvoertuigen, aanhangwagens daarvan en daarvoor bestemde systemen, onderdelen en technische eenheden (PB L 200 van 31.7.2009, blz. 1).

⁽⁵⁾ Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie van 18 juli 2008 tot uitvoering en wijziging van Verordening (EG) nr. 715/2007 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de typegoedkeuring van motorvoertuigen met betrekking tot emissies van lichte personen- en bedrijfsvoertuigen (Euro 5 en Euro 6) en de toegang tot reparatie- en onderhoudsinformatie (PB L 199 van 28.7.2008, blz. 1).

⁽⁶⁾ Reglement nr. 39 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (VN/ECE) — Uniforme bepalingen voor de goedkeuring van voertuigen wat de snelheidsmeter en de installatie ervan betreft (PB L 120 van 13.5.2010, blz. 40).

⁽⁷⁾ PB C 468 van 15.12.2016, blz. 57.

⁽⁸⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/602012/IPOL_STU%282017%29602012_EN.pdf

⁽⁹⁾ http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615637/EPRS_STU%282018%29615637_EN.pdf

⁽¹⁰⁾ <https://www.ereg-association.eu/media/1122/final-report-ereg-topic-group-xiii-vehicle-mileage-registration.pdf>

Donderdag 31 mei 2018

- gezien artikel 46 en artikel 52 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie vervoer en toerisme (A8-0155/2018),

Huidige situatie

- A. overwegende dat manipulatie van de kilometerstand, met name de malafide praktijk van het bewust en ongeoorloofd wijzigen van de werkelijke kilometerstand van een voertuig zoals die op de kilometerteller wordt vermeld, een ernstig en wijdverbreid probleem in de Unie is, met name in de context van grensoverschrijdende handel, en dat dit nadelige gevolgen heeft voor derde landen die tweedehandsauto's uit de Unie invoeren;
- B. overwegende dat het manipuleren van de kilometerstand aanzienlijke economische voordelen kan opleveren, gezien de lage prijs van de benodigde apparatuur en de kunstmatige toename van de waarde van de tweedehandsauto's; overwegende dat studies het aandeel gemanipuleerde voertuigen in de binnenlandse handel in tweedehandsauto's op 5 à 12 % schatten en in de grensoverschrijdende handel op 30 à 50 %, hetgeen in totaal tussen 5,6 en 9,6 miljard EUR aan economische schade in de Unie veroorzaakt;
- C. overwegende dat het aantal gereden kilometers een van de belangrijkste parameters vormt op basis waarvan een koper de technische staat van een voertuig kan bepalen, en dat de kilometerstand een wezenlijke invloed heeft op de marktwaarde van een aangekocht voertuig;
- D. overwegende dat kilometerstanden digitaal worden opgeslagen en getoond en dat externe toegang ten behoeve van herconfiguratie eenvoudig is, daar hiervoor een geringer beschermingsniveau van kilometertellers geldt dan voor andere componenten in het voertuig;
- E. overwegende dat de manipulatie van kilometertellers niet alleen consumenten maar ook verkopers van tweedehandsauto's, verzekeraars en leasebedrijven schaadt, maar rendabel is voor fraudeurs, en dat er technische oplossingen moeten worden gevonden om het moeilijker te maken voor leken om te sjoemelen met kilometertellers;
- F. overwegende dat de grotere slijtage van auto's met een gemanipuleerde kilometerstand nadelige gevolgen heeft voor de verkeersveiligheid; overwegende dat kopers van zulke auto's vaak hogere onderhouds- en reparatiekosten kunnen hebben dan verwacht omdat die auto's niet overeenkomstig hun werkelijke kilometerstand worden gecontroleerd;
- G. overwegende dat auto's met een gemanipuleerde kilometerstand een groter verbruik kunnen hebben en meer verontreinigende emissies kunnen uitstoten dan verwacht, en daardoor niet voldoen aan de duurzaamheidseisen van de typegoedkeuringswetgeving;
- H. overwegende dat de markt voor tweedehandsvoertuigen in de Unie, die twee tot drie keer zo groot is dan de markt voor nieuwe voertuigen, het laagste consumentenvertrouwen van alle goederenmarkten kent volgens het Scorebord van de consumentenmarkten, Europese Commissie 2014 ⁽¹⁾ en dat manipulatie van de kilometerstand significant bijdraagt tot een verlies van consumentenvertrouwen in verkopers van tweedehandsauto's en aldus de werking van de interne markt en de eerlijke concurrentie verstoort;
- I. overwegende dat consumenten niet voldoende op de hoogte zijn van de mogelijkheden om de manipulatie van de kilometers-tand in tweedehandsvoertuigen te voorkomen, noch van de bestaande methoden om de kilometerstand bij te houden en fraude hierbij tegen te gaan of van de manieren waarop gebruik kan worden gemaakt van deze methoden;
- J. overwegende dat veel lidstaten er nog steeds niet in slagen de consument de noodzakelijke instrumenten aan te reiken om de voorgeschiedenis van een tweedehands voertuig te kunnen verifiëren;
- K. overwegende dat kilometerfraude onevenredig vaak voorkomt onder bepaalde groepen in de samenleving en in geografische regio's met een laag inkomen, waardoor klanten in de in of na 2004 tot de Unie toegetreden lidstaten en de buurlanden van de Unie, vooral in de kandidaat-lidstaten op de Westelijke Balkan waar tweedehandsvoertuigen uit de Unie met lage of zelfs zonder douanerechten worden ingevoerd, een groter risico lopen om een auto met een gemanipuleerde kilometerstand te kopen en dus vaker te maken krijgen met die malafide praktijken;

⁽¹⁾ https://ec.europa.eu/info/files/consumer-markets-scoreboard-2014-edition_en (Scorebord van de consumentenmarkten, Europese Commissie 2014)

Donderdag 31 mei 2018

- L. overwegende dat er vanwege het gebrek aan een gemeenschappelijk, geïntegreerd systeem voor uitwisseling van informatie tussen de afzonderlijke lidstaten een verhoogd risico bestaat op legalisering van een kilometerstand die al is gemanipuleerd vóór de eerste controle in de lidstaat waarin de auto in kwestie uiteindelijk zal worden geregistreerd en waar er reeds maatregelen voorhanden zijn om een auto te registreren en de kilometerstand te controleren;
- M. overwegende dat het aanpakken van manipulatie van de kilometerstand door middel van een snelle vaststelling van uniforme voorschriften wezenlijk zal bijdragen tot meer veiligheid en zekerheid in de grensoverschrijdende handel in auto's en het aantal oneerlijke praktijken zal doen dalen, waarvan miljoenen consumenten in de Unie enorm zullen profiteren;

Bestaande maatregelen ter bestrijding van kilometerfraude

- N. overwegende dat sommige lidstaten reeds instrumenten hebben ingevoerd om manipulatie van de kilometerstand terug te dringen, zoals de "Car-Pass" in België en de "Nationale Autopass" (NAP) in Nederland; overwegende dat beide lidstaten gebruik maken van een databank waarin bij elke onderhouds-, service- of reparatiebeurt of periodieke keuring van het voertuig de kilometerstand wordt opgeslagen, zonder dat persoonsgegevens worden verzameld, en dat beide landen kilometerfraude op hun gebied binnen korte tijd vrijwel hebben weten uit te bannen;
- O. overwegende dat het Belgische systeem op basis van wetgeving gerund wordt door een organisatie zonder winstoogmerk, terwijl het systeem in Nederland door een overheidsinstantie wordt gerund; overwegende dat beide systemen tegen aanvaardbare kosten functioneren en dat het succes ervan gepaard gaat met en vergroot wordt door bewustmakings- en voorlichtingscampagnes alsmede een krachtig wettelijk kader met duidelijke regels en afschrikkende sancties;
- P. overwegende dat het aanzienlijk grotere aantal gemanipuleerde voertuigen in landen zonder toegang tot die databanken laat zien dat grensoverschrijdende uitwisseling van gegevens en samenwerking tussen de lidstaten van essentieel belang is voor het succes ervan;
- Q. overwegende dat het Europees voertuig- en rijbewijsinformatiesysteem (Eucaris), reeds een infrastructuur en een organisatie biedt voor de uitwisseling van geharmoniseerde gegevens over vervoer tussen de autoriteiten van de lidstaten en door alle lidstaten wordt gebruikt om te voldoen aan de verplichtingen van Richtlijn 2011/82/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾, terwijl het opslaan van kilometerstanden al tot de specificaties ervan behoort;
- R. overwegende dat er tevens technische oplossingen zijn, zowel voor hardware als voor software, die door de fabrikant in voertuigen kunnen worden ingebouwd en zo manipulatie van de kilometerstand van meet af aan voorkomen, terwijl "Hardware Security Modules" (HSM) and "Secure Hardware Extensions" (SHE) al worden toegepast om elektronische controle-eenheden in voertuigen te beschermen tegen ongeoorloofde toegang, manipulatie of autodiefstal, en dat de kosten daarvan per voertuig naar schatting op één euro liggen;
- S. overwegende dat Verordening (EU) 2017/1151 fabrikanten die typegoedkeuring voor een voertuig willen verkrijgen, de verplichting oplegt om systematische strategieën voor beveiliging tegen manipulatie en functies voor schrijfbeveiliging toe te passen om herprogrammering van kilometertellers tegen te gaan, waarbij ook rekening wordt gehouden met mogelijkheden voor de uitwisseling van gegevens op afstand; overwegende dat op grond van deze verordening alleen door de fabrikant verstrekte informatie en toelichtingen vereist zijn en er niet hoeft te worden getest of de kilometerteller fraudebestendig is, terwijl er wel degelijk gecertificeerde en internationaal erkende procedures bestaan zoals "Common Criteria for Information Technology Security Evaluation"; overwegende dat internationaal erkende procedures zoals de Common Criteria (ISO/IEC 15408) kunnen bijdragen aan de bescherming tegen manipulatie;

Wetgeving en achterpoortjes

- T. overwegende dat manipulatie van de kilometerstand in 26 lidstaten verboden is, maar dat slechts tien lidstaten voor klanten aanvullende maatregelen kennen om de kilometerstand te verifiëren en slechts zes manipulatie van de kilometerstand als strafbaar feit erkennen ⁽¹³⁾; overwegende dat de hardware en software die wordt gebruikt voor de manipulatie van kilometertellers vrij toegankelijk is in de Unie en dat dit niet als strafbaar wordt aangemerkt, en overwegende dat een aantal lidstaten bezig is activiteiten die verband houden met de illegale manipulatie van kilometerstanden strafbaar te stellen;

⁽¹²⁾ Richtlijn 2011/82/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2011 ter facilitering van de grensoverschrijdende uitwisseling van informatie over verkeersveiligheidsgerelateerde verkeersovertredingen (PB L 288 van 5.11.2011, blz. 1).

⁽¹³⁾ Zie European Consumer Centers Network (ECC-Net, 2015), Cross-border car purchases: what to look out for when you're bargain hunting, blz. 236.

Donderdag 31 mei 2018

- U. overwegende dat kilometerfraude een bedreiging vormt voor de technische staat van een voertuig, zoals ook al is vastgesteld in Richtlijn 2014/45/EU, waarin de lidstaten worden verzocht doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties op te leggen bij dergelijke manipulatie; overwegende dat de Commissie zou moeten nagaan of het haalbaar is nationale platforms onderling te verbinden zodat grensoverschrijdende uitwisseling van informatie over de technische staat van voertuigen, met inbegrip van kilometerstanden, mogelijk wordt;
- V. overwegende dat Richtlijn 2014/45/EU de verplichting bevat om kilometerstanden bij de periodieke technische keuring te registreren en deze registers beschikbaar te houden voor volgende periodieke technische keuringen, maar alleen betrekking heeft op registratie van de kilometerstand tijdens technische keuringen vanaf de eerste technische keuring; overwegende dat de eerste periodieke technische keuring soms pas vier jaar na de eerste registratie van het voertuig plaatsvindt, waardoor er voldoende tijd is om vóór de eerste keuring of tussen keuringen in de kilometerstand te manipuleren en dat dit zelfs tot officiële registratie van een onjuiste kilometerstand kan leiden;
- W. overwegende dat noch Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾ en Verordening (EG) nr. 692/2008 van de Commissie inzake typegoedkeuring, noch Reglement nr. 39 van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (UNECE-reglement 39) aandacht besteden aan kilometerfraude of fraudebestendige kilometer tellers; overwegende dat in Verordening (EG) nr. 661/2009 wordt verwezen naar UNECE-reglement 39 inzake voorschriften voor de goedkeuring van de snelheidsmeter, maar dat er geen voorschriften zijn met betrekking tot kilometer tellers of de wezenlijke kenmerken daarvan;

Toekomstige ontwikkelingen in de automobielsector

- X. overwegende dat de automobielsector grote vooruitgang heeft geboekt wat betreft de ontwikkeling en productie van voertuigen die verbonden zijn, ITS gebruiken en met hun omgeving communiceren, zodat de meeste auto's die op de markt komen al kunnen beschikken over connectiviteitsmogelijkheden waardoor er op de wegen in de Unie geleidelijk een verbonden wagenpark tot stand komt;
- Y. overwegende dat de gemiddelde leeftijd van auto's op de wegen in de Unie volgens verschillende studies tussen de zeven en elf jaar bedraagt en nog altijd oploopt, terwijl deze leeftijd in de in of na 2004 toetredende lidstaten ruimschoots boven dat gemiddelde ligt, zodat het wagenpark bestaat uit nieuwere, goed verbonden voertuigen en oudere voertuigen zonder connectiviteitsmogelijkheden;
- Z. overwegende dat moderne auto's al regelmatig gegevensbundels naar de fabrikant sturen, waaronder de kilometerstand en de totale bedrijfstijd, die essentiële gegevens opleveren aan de hand waarvan kan worden nagegaan of de kilometerstand plausibel is;
- AA. overwegende dat blockchaintechnologie één oplossing zou kunnen zijn voor de opslag van kilometerstandgegevens in de toekomst;
- AB. overwegende dat CarTrustChain, medegefinancierd door het Europees Fonds voor regionale ontwikkeling, een succesvol project is wat betreft het gebruik van blockchaintechnologie ter voorkoming van kilometerfraude;
1. verzoekt de Commissie op grond van artikel 91, lid 1, en artikel 114 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) een wetgevingskader voor te leggen dat lidstaten verplicht wettelijke, technische en operationele belemmeringen in te voeren om manipulatie van kilometer tellers onmogelijk te maken, aan de hand van de aanbevelingen in onderhavige resolutie en in de bijlage hierbij, en binnen twaalf maanden na de goedkeuring van onderhavige resolutie door het Parlement; verzoekt de Commissie maatregelen te nemen om de wettelijke voorschriften van Verordening (EU) 2017/1151 te evalueren;
2. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat dezelfde wettelijke en technische belemmeringen ook voor invoer uit derde landen gelden;

⁽¹⁴⁾ Richtlijn 2007/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 september 2007 tot vaststelling van een kader voor de goedkeuring van motorvoertuigen en aanhangwagens daarvan en van systemen, onderdelen en technische eenheden die voor dergelijke voertuigen zijn bestemd (Kaderrichtlijn) (PB L 263 van 9.10.2007, blz. 1).

Donderdag 31 mei 2018

3. is ingenomen met technische oplossingen als HSM en SHE die reeds op grote schaal worden gebruikt om gevoelige gegevens in voertuigen te beschermen, en benadrukt dat de kilometerstand een vergelijkbare bescherming zou moeten genieten, zodat kilometer-tellers niet gemanipuleerd kunnen worden;
4. spoort de Commissie aan om de typegoedkeuring voor de interne veiligheid van auto's aan te scherpen, met name wat betreft de technische maatregelen tegen kilometerfraude, maar ook gezien het toenemende aantal verbonden voertuigen;
5. is ermee ingenomen dat de Commissie vereisten voor technologieveiligheid van kilometertellers heeft opgenomen in Verorde-ning (EU) 2017/1151; wijst er echter op dat niet is vastgelegd hoe de naleving van deze vereisten moet worden gecontroleerd, en verzoekt de Commissie dan ook duidelijke criteria vast te stellen voor de doeltreffende controle van de veiligheid van kilometertellers, deze vereisten zo nodig en binnen de kortst mogelijke termijn aan te passen en aan het Parlement verslag uit te brengen over de doeltreffendheid van deze verordening;
6. stelt vast dat nationale oplossingen waarbij gebruik wordt gemaakt van databanken waarin met regelmaat kilometerstanden worden opgeslagen die afkomstig zijn van periodieke technische keuringen, bezoeken aan de garage en andere voertuigcontroles, veel succes hebben bij de bestrijding van manipulatie van de kilometerstand in de desbetreffende lidstaten, en stelt dan ook voor dat de lids-taten die tot nu toe nog niet in actie zijn gekomen, zo snel mogelijk met adequate oplossingen moeten komen;
7. benadrukt in dit verband dat alle lidstaten zouden moeten beschikken over nationale registers en zouden moeten deelnemen aan de grensoverschrijdende uitwisseling van gegevens uit deze registers, aangezien alleen op die manier kilometerfraude efficiënt kan worden aangepakt in de Unie; verzoekt de Commissie dan ook een wetgevingskader voor te stellen voor de lidstaten om vergelijkbare en wederzijds compatibele nationale mechanismen voor gegevensverzameling op te zetten, op basis van gevestigde praktijken, waarmee vanaf het moment van de eerste registratie van een voertuig regelmatig betrouwbare gegevens over de kilometers-tand worden verstrekt, en die zich lenen voor internationale uitwisseling;
8. benadrukt dat grensoverschrijdende toegang tot kilometerstanden mogelijk moet zijn en dat gemakkelijke toegang tot die informatie voor een koper van een tweedehandsauto in belangrijke mate zou bijdragen aan de bescherming van de consument; onderstreept dat de koper van een tweedehandsauto de juistheid van de kilometerstand van het voertuig moet kunnen verifiëren, ongeacht de lidstaat waar het voertuig eerder geregistreerd was; verzoekt de Commissie en de lidstaten consumenten en andere belanghebbenden proactief te informeren over bestaande maatregelen tegen kilometerfraude en over de mogelijkheden om manipulatie van de kilometerstand te ontdekken en te voorkomen;
9. benadrukt dat Eucaris een bestaande infrastructuur biedt voor kosteneffectieve uitwisseling van kilometerstanden in de hele Unie, op basis van een op een databank berustende oplossing; betreurt het dat in 2017 alleen België, Nederland en Slowakije gebruik-maakten van het Eucaris-platform voor de uitwisseling van informatie over kilometerstanden en spoort de lidstaten dan ook aan om de mogelijkheden van dit systeem te benutten;
10. spoort de Commissie aan de deelname aan Eucaris verplicht te stellen en het systeem in te zetten als voertuiginformatieplat-form om aldus in de Unie het verifiëren van kilometerstanden te vergemakkelijken, zodat de mogelijkheden om de kilometerstand te manipuleren worden ingeperkt;
11. betreurt dat het in Richtlijn 2014/45/EU bedoelde elektronische register nog niet is ingevoerd en dat de sancties van de lids-taten onvoldoende afschrikkend zijn, waardoor de doelstellingen inzake gegevensuitwisseling niet zijn bereikt;
12. verzoekt de Commissie te voorzien in een wettelijk kader dat de lidstaten in staat stelt de registratie van kilometerstanden ver-plicht te stellen bij periodieke technische keuringen en bij elke controle, keuring, onderhoudsbeurt, reparatie en andere bezoeken aan de garage, vanaf het moment van de eerste registratie van het voertuig;
13. benadrukt dat een op blockchain gebaseerde oplossing kosteneffectiever zou kunnen zijn en spoort de Commissie aan binnen twaalf maanden na de goedkeuring van onderhavige resolutie door het Parlement een kosten-batenanalyse uit te voeren, onder meer betreffende veiligheid, transparantie en gegevensbescherming; benadrukt dat er zo spoedig mogelijk doeltreffende, gebruiksvriendeli-jke en snel in te zetten oplossingen, met name gegevensbanken moeten worden toegepast totdat deze technologie ingevoerd kan wor-den;

Donderdag 31 mei 2018

14. benadrukt dat een grootschaligere toepassing van geavanceerde cryptografische technologieën, zoals op HSM of SHE gebaseerde oplossingen, extra bescherming kan bieden tegen de manipulatie van kilometerstanden, door kilometertellers te beschermen tegen ongeoorloofde toegang door middel van beveiligde chips;

15. benadrukt dat voertuigen steeds beter zijn toegerust voor connectiviteit en dat deze ontwikkeling zich zal voortzetten, waardoor het mogelijk zal zijn om kilometerstanden automatisch in te voeren in een databank of een blockchainnetwerk; is verheugd over de inspanningen van de auto-industrie om diverse technische beveiligingsmechanismen te ontwikkelen tegen de illegale manipulatie van kilometertellers, waaronder versleuteling van gegevens alsmede gegevensbescherming en -beveiliging, maar spoort de fabrikanten aan om hun technische oplossingen nog verder te verfijnen;

16. vestigt de aandacht op het feit dat alle maatregelen betreffende overdracht en opslag van gegevens in overeenstemming met het Europese acquis op het gebied van gegevensbescherming moeten zijn en alleen mogen worden gebruikt om manipulatie van de kilometerstand te voorkomen, en dat hierbij het hoogste niveau van cyberbescherming moet gelden;

17. spoort de lidstaten aan wetgeving inzake kilometerfraude in te voeren of aan te passen zodat dit een strafbaar feit wordt – met inbegrip van het verstrekken van hardware, software en de diensten die nodig zijn voor ongeoorloofde manipulatie –, aangezien manipulatie tot een incorrecte beoordeling van de technische staat van een voertuig leidt en dit negatieve gevolgen heeft voor de verkeersveiligheid; spoort de lidstaten aan voldoende personeel en financiële middelen beschikbaar te stellen voor een doeltreffende, niet-discriminerende en evenredige handhaving van deze wetgeving;

18. is van mening dat het vervangen van een kilometerteller door een andere waarvan de kilometerstand lager is, moet worden beschouwd als kilometerfraude als dit als bedoeling heeft de werkelijke kilometerstand te verbergen en op die manier winst te maken;

19. verzoekt de Commissie op grond van artikel 91, lid 1, en artikel 114 VWEU, een voorstel in te dienen voor een handeling voor het aanpakken van manipulatie van de kilometerstand, aan de hand van de aanbevelingen in de bijlage hierbij;

o

o o

20. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie en bijgaande aanbevelingen te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.

Donderdag 31 mei 2018

BIJLAGE BIJ DE RESOLUTIE

AANBEVELINGEN BETREFFENDE DE INHOUD VAN HET VERLANGDE VOORSTEL

Stimulering van technische oplossingen en typegoedkeuring

Teneinde het manipuleren van kilometerstanden moeilijker te maken, dient er een hoger niveau van interne veiligheid voor kilometers-tandgegevens te worden vastgesteld. Dit moet worden bereikt door het volgende wijze op te nemen in het voorstel:

- er moet toezicht worden gehouden op de tenuitvoerlegging van artikel 5, lid 3, onder f), van Verordening (EU) 2017/1151 en er moet zo spoedig mogelijk verslag worden uitgebracht met de resultaten aan het Parlement;
- er moeten duidelijke eisen worden gesteld voor het beveiligen van de kilometerstand tegen manipulatie, waaronder – bij een positieve beoordeling – cryptografische bescherming tegen manipulatie, manipulatieherkenningssystemen, afzonderlijke waarneming en registratie van de kilometerstand en hardwarebeveiliging;
- er moet een testmethode worden ingevoerd of de Common Criteria for Information Technology Security Evaluation moeten worden toegepast voor de preventieve oplossingen zoals vastgelegd in Verordening (EU) 2017/1151 betreffende kilometerfraude;

Databanksystemen

Databanken met kilometerstanden zorgen voor een aanzienlijke vermindering van het aantal gemanipuleerde voertuigen. Het is belangrijk dat er een Uniebrede oplossing wordt gevonden, aangezien geïsoleerde nationale initiatieven kilometerfraude bij de grensoverschrijdende handel in tweedehandsauto's niet kunnen voorkomen. Daarom moet het voorstel de volgende maatregelen bevatten:

- de verplichte registratie van kilometerstanden zoals voorzien in Richtlijn 2014/45/EU dient beschikbaar te worden gemaakt voor grensoverschrijdende uitwisseling en op verzoek ook voor klanten;
- er moet een rechtskader komen voor het opzetten van databanken voor de registratie van vergelijkbare kilometerstanden in de lidstaten, waarmee internationale uitwisseling en toegang tot informatie wordt gegarandeerd op basis van bestaande beste praktijken die garant staan voor de regelmatigte en betrouwbare registratie van gegevens over de kilometerstand;
- bestaande databanken voor kilometerstanden op lidstaatsniveau dienen op Unieniveau met elkaar te worden verbonden en compatibel en interoperabel te zijn zodat internationale gegevensuitwisseling mogelijk wordt, en bestaande infrastructuur zoals Eucaris moet worden gebruikt voor een kosteneffectieve en snelle tenuitvoerlegging;
- regelgeving inzake gegevensbescherming moet worden nageleefd en waar nodig zodanig worden aangepast dat opslag en uitwisseling van de desbetreffende gegevens alsmede bescherming van de privacy mogelijk zijn en frauduleus gebruik van de verzamelde gegevens doeltreffend wordt voorkomen;
- kopers van tweedehandsvoertuigen moeten de mogelijkheid krijgen om voorafgaand aan de aanschaf de juistheid van de kilometerstand van de auto te verifiëren op basis van de verzamelde gegevens over de kilometerstand van dat voertuig, ongeacht de lidstaat waarin het eerder geregistreerd was;

Blockchain en connectiviteit als mogelijke en elkaar aanvullende langetermijnoplossingen

Voertuigen zijn steeds vaker verbonden en het percentage verbonden voertuigen in de Unie neemt voortdurend verder toe. Zij geven reeds gegevens zoals de actuele kilometerstand door aan de servers van de fabrikant. Deze gegevens zouden nu al kunnen worden gebruikt om kilometerfraude op te sporen.

Blockchaintechnologie kan op termijn een betrouwbaar instrument bieden om gegevens in een netwerk te beveiligen en het manipuleren van ingevoerde gegevens te helpen voorkomen. Als deze ontwikkelingen worden gecombineerd met technologie kan dit worden verkend als een langetermijnoplossing voor kilometerfraude.

Donderdag 31 mei 2018

Daarom moeten de volgende maatregelen worden voorgesteld:

- de potentiële kosten en baten van de inrichting van een Europees blockchainnetwerk voor kilometerstanden moeten worden beoordeeld;
- in geval van een positieve beoordeling moet er een wettelijk en regelgevingskader voor de geautomatiseerde overdracht van kilometerstanden van met connectiviteitsfuncties uitgeruste voertuigen worden ingevoerd en – ongeacht de blockchainevaluatie – voor de toegang tot kilometerstandgegevens die door de fabrikant zijn verzameld en opgeslagen in aanvulling op handmatig ingevoerde gegevens bij periodieke keuringen en uit andere bronnen;
- moet het verplicht worden gesteld om kilometerstanden die bij periodieke technische keuringen, bezoeken aan een garage en controles zijn geregistreerd, door te geven en aldus in het systeem te integreren om het verder te ontwikkelen;

Wetgeving en handhaving

Tot dusver is kilometerfraude niet in alle lidstaten een strafbaar feit, hoewel Richtlijn 2014/45/EU hier expliciet in voorziet. De handhaving van doeltreffende wettelijke maatregelen, met inbegrip van sancties, is van essentieel belang voor het uitbannen van kilometerfraude. Daarom moeten de volgende maatregelen worden voorgesteld:

- kilometerfraude moet worden beschouwd als een overtreding die wordt begaan door zowel de persoon die opdracht geeft tot het veranderen van de kilometerstand (de eigenaar van een auto) als door de persoon die de kilometerstand verandert, en daarop moeten straffen staan die doeltreffend, evenredig, afschrikkend en niet-discriminerend zijn en die in de hele Unie op een zeer vergelijkbaar niveau liggen.
-

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0237

Financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen na 2020**Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de vervoerspijler van de financieringsfaciliteit voor Europese verbindingen na 2020 (2018/2718(RSP))**

(2020/C 76/18)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 311, 312 en 323 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 ⁽¹⁾ en de latere wijziging daarvan bij Verordening (EU, Euratom) 2017/1123 van de Raad van 20 juni 2017 ⁽²⁾,
- gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer ⁽³⁾,
- gezien zijn resolutie van 6 juli 2016 over de voorbereiding van de postelelectorale herziening van het MFK 2014-2020: bijdrage van het Parlement in afwachting van het Commissievoorstel ⁽⁴⁾,
- gezien de discussienota van de Commissie van 28 juni 2017 over de toekomst van de EU-financiën (COM(2017)0358),
- gezien zijn resolutie van 24 oktober 2017 over de discussienota over de toekomst van de EU-financiën ⁽⁵⁾,
- gezien het voorstel van de Commissie van 14 september 2016 voor een verordening van de Raad houdende wijziging van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 (COM(2016)0604), de mededeling van de Commissie (COM(2016)0603) en het begeleidende werkdocument van de diensten van de Commissie (SWD(2016)0299),
- gezien het voorstel van de Commissie van 14 september 2016 voor een wijziging van het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer (COM(2016)0606),
- gezien de bekrachtiging van de Overeenkomst van Parijs door het Europees Parlement op 4 oktober 2016 en door de Raad op 5 oktober 2016,
- gezien zijn resolutie van 26 oktober 2016 over de tussentijdse herziening van het MFK 2014-2020 ⁽⁶⁾,
- gezien het advies van het Comité van de Regio's van 15 juni 2016 over de tussentijdse herziening van het meerjarig financieel kader (MFK) ⁽⁷⁾,
- gezien de mededeling van de Commissie van 2 mei 2018 getiteld "Een moderne begroting voor een Unie die ons beschermt, sterker maakt, en verdedigt – Het meerjarig financieel kader 2021-2027" (COM(2018)0321),
- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid van 28 maart 2018 over het actieplan voor militaire mobiliteit (JOIN(2018)0005),

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

⁽²⁾ PB L 163 van 24.6.2017, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁽⁴⁾ PB C 101 van 16.3.2018, blz. 64.

⁽⁵⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0401.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0412.

⁽⁷⁾ PB C 17 van 18.1.2017, blz. 20.

Donderdag 31 mei 2018

- gezien het verslag van de Commissie van 14 februari 2018 over de tussentijdse evaluatie van de Connecting Europe Facility (CEF) (COM(2018)0066),
 - gezien artikel 123, leden 2 en 4, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat de ontwikkeling en het herstel van vervoersinfrastructuur in de EU nog steeds behoorlijk versnipperd is en een grote uitdaging vormt wat capaciteit en financiering betreft maar van essentieel belang is om zowel duurzame groei, werkgelegenheid en concurrentievermogen als sociale en territoriale cohesie in de Unie te waarborgen, waardoor onevenwichtigheden tussen de regio's worden aangepakt;
- B. overwegende dat de Connecting Europe Facility (CEF) een gemeenschappelijk, centraal beheerd financieringsprogramma betreft ter bevordering van de ontwikkeling van efficiënte, duurzame en onderling verbonden trans-Europese netwerken (TEN) op het gebied van vervoer, energie en digitale-diensteninfrastructuur;
- C. overwegende dat de spoedige voltooiing van het trans-Europese vervoersnetwerk (TEN-V) aanzienlijk zal bijdragen tot de verwezenlijking door de EU van haar emissiereductiedoelstellingen in het kader van de Klimaatovereenkomst van Parijs, tot het koolstofarm maken van de Europese economie en tot de verwezenlijking van de "20-20-20"-doelstellingen van de EU op het gebied van energie- en klimaatbeleid; overwegende dat het kernnetwerk uiterlijk in 2030 voltooid moet zijn en het uitgebreide netwerk uiterlijk in 2050;
- D. overwegende dat een op de tien Europeanen werkzaam is in de vervoerssector in ruime zin en investeringen in vervoersinfrastructuur zullen leiden tot de totstandkoming van nieuwe banen; naar schatting levert elke miljard euro dat geïnvesteerd wordt in het TEN-V-kernnetwerk 20 000 nieuwe banen op;
- E. overwegende dat de CEF gericht is op het vergemakkelijken van grensoverschrijdende verbindingen, multimodale en stedelijke knooppunten, het verhelpen van tekortkomingen van de markt en het wegwerken van knelpunten; overwegende dat de CEF gezorgd heeft voor de verwezenlijking van projecten die anders niet gerealiseerd zouden zijn, en daarmee de EU een duidelijke meerwaarde verleent door transnationale samenwerking en coördinatie te bevorderen;
- F. overwegende dat het grootste deel van de CEF-begroting in de periode 2014-2020 betrekking heeft op de vervoerssector; overwegende dat het aandeel van het vervoer was onderverdeeld in een algemeen bedrag voor alle lidstaten en middelen voor cohesiebeleid die rechtstreeks uit het Cohesiefonds werden overgedragen aan lidstaten die voor steun uit dat fonds in aanmerking kwamen;
- G. overwegende dat de CEF een van de meest geslaagde EU-programma's is gezien het feit dat de oproepen tot het indienen van voorstellen tot een overvloed aan voorstellen geleid hebben; overwegende dat CEF-Vervoer eind 2017 reeds subsidies ten belope van 21,3 miljard EUR aan TEN-V-projecten had toegekend, waarmee een totaalbedrag van 41,6 miljard EUR aan investeringen werd gegenereerd; overwegende dat in de loop van 2018 aanvullende subsidie-overeenkomsten zullen worden getekend voor een "blendingoproep" voor een combinatie van CEF-subsidies en particuliere investeringen, waaronder van het Europees Fonds voor strategische investeringen (EFSI); overwegende dat de oorspronkelijke begroting van 1 miljard EUR voor deze oproep in november 2017 met 350 miljoen EUR is verhoogd voor steun voor de prioriteit "innovatie en nieuwe technologieën", overeenkomstig de doelstellingen van het actieplan voor alternatieve brandstoffen;
- H. overwegende dat de invoering van het beginsel "gebruiken of verliezen" aanzienlijk heeft bijgedragen tot het welslagen van de CEF; overwegende dat terugvordering van de begrotingsmiddelen van niet-uitgevoerde projecten echter moet worden versneld;
- I. overwegende dat de CEF tot doel heeft de investeringen in trans-Europese vervoersinfrastructuren en -innovatie te versnellen en als hefboom te fungeren voor financiering vanuit zowel de publieke als de particuliere sector, waarbij tegelijkertijd de rechtszekerheid wordt vergroot en het beginsel van technologische neutraliteit in acht wordt genomen;
- J. overwegende dat de Commissie naar verwachting in juni 2018 haar wetgevingsvoorstellen inzake Europese strategische investeringen, met inbegrip van een geactualiseerde Connecting Europe Facility (CEF), zal presenteren;
1. beklemtoont dat investeringen in vervoersinfrastructuur neerkomen op investeringen in langdurige duurzame groei, cohesie, concurrentievermogen en werkgelegenheid; benadrukt derhalve het strategisch belang van het CEF-programma voor de integratie van de interne markt, slimme mobiliteit en de mogelijkheden voor de EU om door middel van dit programma concrete toegevoegde waarde voor de burgers te bieden;

Donderdag 31 mei 2018

2. benadrukt dat de CEF een doeltreffend en doelgericht instrument voor investeringen in trans-Europese infrastructuur (TEN) op het gebied van vervoer, energie en de digitale diensten was, is en moet blijven, en bijdraagt tot de prioriteiten van de EU inzake werkgelegenheid, groei en investeringen, de interne markt, de energie-unie, het klimaat en de digitale interne markt;
3. wijst er met nadruk op dat het CEF-programma 2014-2020 erin is geslaagd veel Europese meerwaarde te creëren door connectiviteitsprojecten te ondersteunen met een grensoverschrijdende, interoperabele en multimodale dimensie en projecten die de connectiviteit in alle vervoersmodi verhogen, ook op zee, in binnenhavens en binnenwateren, waarbij prioriteit is gegeven aan projecten die ontbrekende schakels en knelpunten wegwerken, met het oog op de verwezenlijking van een interne, voor iedereen toegankelijke Europese vervoersruimte en een innovatieve vervoerssector; verzoekt de Commissie de grensoverschrijdende toegevoegde waarde van knooppunten zoals zeehavens te verhogen, en projecten te ondersteunen die de verbindingen met derde landen die partners zijn verbeteren;
4. is zich ervan bewust dat de voordelen en het potentieel van EU-investeringen in het TEN-V-netwerk slechts volledig kunnen worden benut na de voltooiing van het kernnetwerk en de uitgebreide netwerken; verzoekt de Commissie ermee rekening te houden dat de voltooiing van deze netwerken niet mogelijk is zonder aanzienlijke investeringen, waarvan een deel afhankelijk zal zijn van doorlopende EU-steun, omdat ze anders dreigen stil te vallen; onderstreept dat nog altijd druk moet worden uitgeoefend om ervoor te zorgen dat deze netwerken respectievelijk uiterlijk 2030 en 2050 worden voltooid en dat hierbij de normen van de 21ste eeuw worden nageleefd;
5. verzoekt de Commissie ervoor te zorgen dat het CEF-programma in het MFK-voorstel 2021-2027, wat beleidsdoelstellingen en financiële middelen betreft, met nog grotere ambitie vervolg zal geven aan het huidige programma; benadrukt dat investeringen in digitale, innovatieve en duurzame vervoersprojecten moeten worden versneld om een groener, echt geïntegreerd, modern, voor iedereen toegankelijk, veiliger en efficiënter vervoerssysteem te bewerkstelligen;
6. onderkent dat de tussenkomst van de CEF beslissend was voor de start van de meeste projecten, vooral voor connectiviteitsprojecten op grensoverschrijdend, nationaal, regionaal of lokaal niveau; wijst erop dat de CEF bewezen heeft een belangrijke katalysator te zijn voor publieke en particuliere investeringen; is echter van mening dat meer maatregelen nodig zijn om het potentieel van de CEF volledig te kunnen benutten;
7. verzoekt de Commissie na te denken over andere manieren om de CEF te bevorderen als een beleidsgestuurd instrument met specifieke sectorale doelstellingen, voor het ten uitvoer leggen van complexe projecten met een grensoverschrijdende of pan-Europese interoperabiliteitsdimensie;
8. is van mening dat in het volgende MFK, uitgaande van een grondige evaluatie van de periode 2014-2020 en de gevolgen van de ingewikkelde relatie tussen de CEF en andere financiële programma's en instrumenten, zoals Horizon 2020, de ESI-fondsen en het EFSI, en met name het waargenomen substitutie-effect tussen de CEF en het EFSI, de Commissie de complementariteit tussen de CEF en andere programma's, zoals Horizon Europa en het InvestEU-fonds, verder moet versterken en waarborgen, teneinde de duidelijke doelstellingen van het programma te handhaven en te bevorderen, overlappingen te vermijden en begrotingsbronnen te optimaliseren;
9. beklemtoont dat elke besparing op de volgende CEF ten gunste van andere programma's, zoals het geval was in de CEF 2014-2020 ten behoeve van het EFSI en het industrieel ontwikkelingsprogramma voor de Europese defensie, uit den boze is; dringt er bij de Commissie op aan de integriteit van de financiële capaciteit van de CEF te handhaven, omdat het leeuwendeel van de CEF-financiering betrekking heeft op projecten die ruimere voordelen op regionaal en EU-niveau opleveren, maar waarvoor onvoldoende nationale financiering beschikbaar is of marktgebaseerde financiering ontbreekt;
10. erkent het bemoedigende succes van de eerste resultaten van de blendingoproep tot het indienen van voorstellen die is gedaan binnen het huidige CEF-programma; spoort de Commissie derhalve aan dergelijke oproepen in de toekomst te herhalen en gebruik te blijven maken van een sterker CEF in de vorm van subsidies die worden gecombineerd met financiële instrumenten van de EU en van derden, indien mogelijk; verzoekt de Commissie eveneens mogelijkheden te onderzoeken om de deelname van particuliere mede-investeerders effectiever aan te moedigen, en de lidstaten om wetgevende en administratieve obstakels voor een dergelijk proces weg te nemen;
11. verzoekt de Commissie op projectniveau tussen de drie sectoren meer synergieën te bevorderen, die thans beperkt zijn als gevolg van de starheid van het begrotingskader wat de subsidiabiliteit van de projecten en de kosten betreft; verzoekt de Commissie en de lidstaten de infrastructuur aan te passen aan de groeiende behoefte aan schone en slimme mobiliteit; verwacht dat de toekomstige richtsnoeren voor het sectorale beleid en de CEF-instrumenten worden versoepeld om synergieën te bewerkstelligen en meer rekening te kunnen houden met nieuwe technologische ontwikkelingen en prioriteiten, zoals de digitalisering, en tegelijkertijd de totstandbrenging van een emissiearme economie dichterbij te brengen en gemeenschappelijke maatschappelijke uitdagingen aan te pakken, zoals cyberveiligheid;

Donderdag 31 mei 2018

12. benadrukt het belang van rechtstreeks beheer voor gemeenschappelijke procedures in de drie sectoren, een snelle toewijzing van middelen en een zeer goede begrotingsuitvoering; beklemtoont dat het rechtstreekse beheer van CEF-subsidies zeer doeltreffend gebleken is, met een sterke projectpijln en een concurrerend selectieproces, nadruk op EU-beleidsdoelstellingen, een gecoördineerde implementatie en volledige betrokkenheid van de lidstaten; erkent de cruciale bijdrage die het Uitvoerend Agentschap innovatie en netwerken (INEA) heeft geleverd aan het welslagen van de CEF door het optimaliseren van het budget, met name dankzij de flexibiliteit waarmee het onbestede geld van bepaalde acties snel naar de financiering van andere acties kan sluizen; dringt er op aan het INEA te versterken, teneinde te waarborgen dat de EU-middelen goed worden besteed;

13. steunt de toepassing van het beginsel "gebruiken of verliezen" in het rechtstreekse beheer van de CEF; dringt tegelijkertijd aan op de handhaving van de mogelijkheid de vastleggingen in geval van projecten die niet presteren zoals verwacht, te hergebruiken, teneinde de efficiëntie van de CEF te vergroten;

14. onderkent de complexiteit van het indienen van een projectaanvraag, in het bijzonder voor grote vervoersinfrastructuren, en het belang van de technische bijstand, bijvoorbeeld via programma-ondersteunende acties van de CEF, met name aan cohesielidstaten, om de subsidiabiliteit van tot wasdom gekomen en hoogwaardige projecten te bevorderen; verzoekt de Commissie dit soort ondersteuning te blijven bieden en evaluatiecriteria te overwegen die kunnen zorgen voor een duidelijker vaststelling van de meerwaarde van projecten; vraagt de Commissie voorts verdere stappen te ondernemen om de administratieve voorschriften niet alleen voor geringe subsidies aanzienlijk te vereenvoudigen en de technische bijstand voor aanvragers van kleinere projecten aan te passen;

15. is ingenomen met de overdracht binnen het programma 2014-2020 van 11,3 miljard EUR van het Cohesiefonds naar de cohesiemiddelen van de vervoerspijler van de CEF en wijst op het enorme succes van de cohesie-oproepen;

16. neemt nota van het voorstel van de Commissie om een bedrag van 42 265 miljoen EUR toe te wijzen aan de CEF voor de periode 2021-2027, waaronder 7 675 miljoen EUR voor energieprojecten en 2 662 miljoen EUR (beide in constante prijzen) voor telecommunicatie- en digitale projecten; is echter teleurgesteld dat in constante prijzen de toewijzing aan de CEF voor vervoer 11 384 miljoen EUR bedraagt en de bijdrage van het Cohesiefonds 10 000 miljoen EUR, wat een besparing van respectievelijk 12 % en 13 % betekent; stelt vast en acht het niet aanvaardbaar dat de vervoerspijler als enige minder middelen toegewezen heeft gekregen; onderstreept dat de uitdagingen waar de vervoerssector in de interne markt voor staat en het succes van de CEF in schril contrast staan met de voor vervoer beschikbare middelen en verzoekt de Commissie het voorgestelde bedrag te heroverwegen;

17. is van mening dat teneinde ervoor te zorgen dat het CEF-programma zijn grote geloofwaardigheid en aantrekkelijkheid voor investeerders behoudt, de financiële capaciteit ervan in de volgende MFK-periode moet worden vergroot; benadrukt dat een ontoereikend budget voor vervoer de voltooiing van het TEN-V-netwerk in gevaar zal brengen en dat daardoor de reeds gedane investeringen uit overheidsmiddelen in feite in waarde dalen;

18. onderstreept voorts dat de cohesiemiddelen een sterke regionale dimensie hebben waarmee wordt ingespeeld op de lokale vraag en cruciaal zijn voor de voltooiing van de delen van het kernnetwerk in de cohesielidstaten en derhalve voor de territoriale cohesie van de EU; merkt op dat investeringen in EU-vervoersinfrastructuur die worden gerealiseerd met de bijdrage uit het Cohesiefonds een evenwichtige constructie moeten blijven van centraal beheerde en gedeelde beheersmiddelen; beklemtoont dat het bedrag dat onder rechtstreeks beheer van het CEF-kader uit het Cohesiefonds in het volgende MFK voor de periode 2021-2027 wordt toegewezen, minstens op hetzelfde niveau als in het voorgaande MFK voor de periode 2014-2020 moet worden gehandhaafd en dat dit bedrag toereikend moet zijn om de uit het Cohesiefonds op grond van de huidige CEF gefinancierde projecten tijdens het volgende MFK voor de periode 2021-2027 te voltooien;

19. wijst erop dat voor de voltooiing van het kernvervoersnetwerk in de EU en de volledige uitvoering van de beleidsprioriteiten, inspraak in de besluitvorming van de betrokken burgers en belanghebbenden, transparantie bij de beoordeling en controle van de uitvoering van de projecten op milieu- en financieel gebied, een betere intermodale integratie en de bevordering van comodale oplossingen, vereist blijven;

20. verzoekt de Commissie en de lidstaten zich te blijven inzetten voor de belangrijkste beleidsdoelstellingen van de CEF in de vervoerssector: voltooiing - tegen 2030 - van het TEN-V-kernnetwerk, met inbegrip van de tenuitvoerlegging van het ATM-onderzoek voor het gemeenschappelijk Europees luchtruim (Sesar), snelwegen op zee (MoS) en het Europees beheersysteem voor het spoorverkeer (ERTMS), en de transitie naar schone, concurrerende, innovatieve en geconnecteerde mobiliteit, met inbegrip van een Europese hoofdstructuur van laadpunten voor alternatieve brandstoffen tegen 2050; vooruitgang in de richting van de voltooiing van het uitgebreide TEN-V-netwerk tegen 2050;

Donderdag 31 mei 2018

21. benadrukt dat er meer nadruk moet worden gelegd op slimme horizontale projecten; verzoekt de Commissie derhalve na te denken over de vaststelling van specifieke, gerichte en transnationale initiatieven om de correcte uitvoering van de horizontale prioriteiten zoals ERTMS te versnellen en te waarborgen door particuliere investeringen te genereren, onder andere door subsidies en financieringsinstrumenten bij elkaar te brengen;
22. herinnert ten aanzien van de vervoerssector dat de nadruk moet worden gelegd op multimodale en grensoverschrijdende verbindingen, digitale oplossingen, een modal shift en duurzamer vervoer; is van oordeel dat de geactualiseerde CEF ook prioriteit moet toekennen aan directere verbindingen tussen kern- en uitgebreide netwerken; meent dat deze doelstellingen tot uiting moeten komen in de lijsten met vooraf geselecteerde projecten die in de volgende CEF-verordening worden opgenomen;
23. erkent dat de vervoerssector ten volle gebruik moet maken van de mogelijkheden die worden geboden door de digitale en innovatieve technologieën en onderkent dat nieuwe innovatieve vervoersinfrastructuur altijd aantrekkelijker is voor investeringen, met name uit de particuliere sector; wijst er echter op dat de bestaande infrastructuur nog steeds de ruggengraat van het Europese netwerk vormt en benadrukt dat er met spoed meer moet worden geïnvesteerd in het onderhoud van bestaande infrastructuur; verzoekt de Commissie dan ook erop toe te zien dat het aantrekkelijk is de renovatie of modernisering van bestaande infrastructuur vooral innovatief aan te pakken;
24. verzoekt de Commissie bijzondere aandacht te besteden aan de ultraperifere gebieden, overeenkomstig artikel 349 van het VWEU, door het kernnetwerk van havens uit te breiden om de verbindingen binnen de betreffende geografische zones, tussen deze gebieden, met het vasteland en met derde landen, te verbeteren; is van mening dat de ultraperifere gebieden aanspraak moeten kunnen maken op maximum 85 % aan medefinanciering voor alle vervoerswijzen om hun toegang tot oproepen te verbeteren en reguliere maritieme verbindingen tussen deze gebieden en het vasteland tot stand te brengen; verzoekt de Commissie te overwegen een specifieke oproep voor de ultraperifere gebieden te organiseren en verder te overwegen middelen toe te kennen aan innovatieve technologie voor regionale vliegvelden in de ultraperifere gebieden om de veiligheid en het onderhoud van luchthaveninfrastructuur te waarborgen;
25. is verheugd over de in de gezamenlijke mededeling over het actieplan voor militaire mobiliteit opgenomen doelstellingen voor zowel de verbetering van infrastructuur als de totstandbrenging van synergieën; verzoekt de Commissie gebruik te maken van de CEF voor de ontwikkeling van infrastructuur voor duaal civiel en militair gebruik;
26. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie en de lidstaten.
-

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0238

De situatie in Nicaragua

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de situatie in Nicaragua (2018/2711(RSP))

(2020/C 76/19)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn eerdere resoluties over Nicaragua, met name die van 18 december 2008 ⁽¹⁾, 26 november 2009 ⁽²⁾ en 16 februari 2017 ⁽³⁾,
- gezien de associatieovereenkomst tussen de EU en Midden-Amerika van 2012,
- gezien het landenstrategiedocument en het indicatief meerjarenprogramma van de EU voor 2014-2020 voor Nicaragua,
- gezien het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten van 1966,
- gezien de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens van 1948,
- gezien de EU-richtsnoeren over mensenrechtenactivisten van juni 2004,
- gezien de grondwet van Nicaragua,
- gezien de verklaring van de woordvoerder van de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) van 19 november 2016 over de definitieve verkiezingsuitslag in Nicaragua,
- gezien de verklaringen van de woordvoerder van de VV/HV van 22 april 2018 en 15 mei 2018 over Nicaragua,
- gezien het persbericht over de mensenrechtensituatie in Nicaragua van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten (OHCHR) van 27 april 2018,
- gezien het bezoek van de Inter-Amerikaanse Commissie voor de rechten van de mens (IACHR) van 17 t/m 21 mei 2018 om de situatie in Nicaragua te onderzoeken en haar voorlopige verklaring van 21 mei 2018,
- gezien de verklaring over geweld tijdens de protesten in Nicaragua van de woordvoerder van het VN-Bureau voor de mensenrechten, Liz Throssell, van 20 april 2018,
- gezien het persbericht over het onderzoeksbezoek aan Nicaragua van de Organisatie van Amerikaanse Staten (OAS) van 14 mei 2018,
- gezien het verslag van het secretariaat-generaal van de OAS over Nicaragua van 20 januari 2017 en zijn verklaring van 22 april 2018 waarin het geweld in Nicaragua wordt veroordeeld,
- gezien de verschillende persberichten van de bisschoppenconferentie van Nicaragua, in het bijzonder het laatst gepubliceerde bericht van 23 mei 2018,
- gezien artikel 123, leden 2 en 4, van zijn Reglement,

⁽¹⁾ PB C 45 E van 23.2.2010, blz. 89.

⁽²⁾ PB C 285 E van 21.10.2010, blz. 74.

⁽³⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0043.

Donderdag 31 mei 2018

- A. overwegende dat naar verluidt ten minste 84 personen zijn gedood, meer dan 860 personen gewond zijn geraakt en 400 personen zijn gearresteerd ten gevolge van de door studenten geleide vreedzame protesten die zijn begonnen op 18 april 2018 als verzet tegen de hervormingen van het socialezekerheidsstelsel zoals aangekondigd door president Daniel Ortega; overwegende dat de meeste slachtoffers schotwonden aan het hoofd, de nek, de borst of de buik vertoonden, wat sterk wijst op standrechtelijke executies; overwegende dat de Nicaraguaanse autoriteiten de betogers in het openbaar "vandalen" hebben genoemd en hen van "politieke manipulatie" hebben beschuldigd;
- B. overwegende dat de heer Ortega op 23 april 2018 aangekondigd heeft de hervorming van de sociale zekerheid stop te zetten, maar dat de protesten daarop veranderden in een algemene aanhoudende onrust en oproepen tot een interim-regering en het herstel van de democratische orde; overwegende dat de ontevredenheid en het openlijke conflict voorts worden veroorzaakt door de sterke toename van exportgerichte "extractivistische" activiteiten;
- C. overwegende dat op 20 april 2018 zeshonderd studenten in de Nieuwe kathedraal van Managua zijn aangevallen door de anti-oproerpolitie en een groep leden van het Sandinistisch Front voor Nationale Bevrijding die volledig straffeloos en met medeweten en toestemming van de politie handelde; overwegende dat de IACHR melding heeft gemaakt van aanvallen op het terrein van vier universiteiten (UCA, UPOLI, UNA en UNAN);
- D. overwegende dat het hoge aantal gewonden de meedogenloze repressie van de openbare autoriteiten aan het licht brengt, waarmee zij de beginselen van noodzakelijkheid en evenredigheid zoals opgenomen in het internationale recht, evenals de normen waarin grenzen aan het gebruik van geweld worden gesteld, schenden; overwegende dat het hoofd van de nationale politie van Nicaragua, Aminta Granera, vanwege het buitensporige gebruik van geweld is afgetreden;
- E. overwegende dat media die over de protesten bericht gaven op willekeurige wijze door de regering zijn gesloten en journalisten die zich kritisch hadden geuit zijn geïntimideerd en vastgezet; overwegende dat de aanval van de Nicaraguaanse autoriteiten op de vrije meningsuiting en de intimidatie van oppositieleiders is veroordeeld als aanval op de burgerlijke vrijheden; overwegende dat de journalist Angel Gahona is doodgeschoten terwijl hij een live-uitzending presenteerde;
- F. overwegende dat mensenrechtenorganisaties een groot aantal klachten hebben ontvangen over het gebrek aan hulp en behandeling voor gewonde demonstranten in openbare ziekenhuizen;
- G. overwegende dat de voorzitter van de Nationale Vergadering, Gustavo Porras, op 27 april 2018 aankondigde dat er een waarheidscommissie zou worden ingesteld om de gebeurtenissen rondom de protesten te onderzoeken; overwegende dat op 6 mei 2018 een raad van zeven wetgevers, van wie er vijf tot de partij van president Ortega behoren, de vijf leden van de commissie hebben geselecteerd en de Nationale Vergadering hun aanstelling heeft goedgekeurd;
- H. overwegende dat de IACHR van 17 t/m 21 mei 2018 een bezoek bracht aan Nicaragua; overwegende dat zij bewijzen heeft verzameld van illegale en willekeurige arrestaties, martelpraktijken, vormen van wrede, onmenselijke en ontorende behandeling, censuur en aanvallen op de pers, en andere vormen van intimidatie zoals bedreigingen, treiterijen en vervolging, die erop waren gericht de protesten te ontbinden en deelname van burgers te verhinderen;
- I. overwegende dat de op 16 mei 2018 begonnen nationale dialoog tussen de heer Ortega en de Nicaraguaanse oppositie en maatschappelijke groeperingen met bemiddeling van de katholieke kerk geen uitweg uit de crisis heeft gebracht en is onderbroken, aangezien de onderhandelaars van de regering weigerden de door de bemiddelaars gepresenteerde agenda met 40 punten te bespreken, die een routekaart naar democratische verkiezingen omvatte, met inbegrip van hervormingen van de kieswet, vervroegde verkiezingen en een verbod op de herverkiezing van de president; overwegende dat werd voorgesteld een gezamenlijke commissie op te richten bestaande uit zes afgevaardigden: drie van de regering en drie van het platform "Alianza Cívica por la Justicia y la Democracia";
- J. overwegende dat de heer Ortega sinds 2007 drie opeenvolgende keren tot president is verkozen, ondanks het feit dat op grond van de Nicaraguaanse grondwet opeenvolgende herverkiezing verboden is, waaruit blijkt dat het land de weg van corruptie en autoritarisme is ingeslagen; overwegende dat de onregelmatigheden tijdens de verkiezingen in 2011 en 2016, tijdens welke noch de EU-instellingen of de OAS, noch andere geloofwaardige internationale waarnemers aanwezig waren, door eerstgenoemden ernstig zijn bekritiseerd;

Donderdag 31 mei 2018

- K. overwegende dat corruptie in de openbare sector, waarbij ook verwanten van de heer Ortega betrokken zijn, een van de grootste uitdagingen blijft; overwegende dat omkoping van ambtenaren, onwettige inbeslagname en willekeurige beoordelingen door douane- en belastingautoriteiten zeer vaak voorkomen; overwegende dat legitieme bezorgdheden over nepotisme binnen de Nicaraguaanse regering werden geuit; overwegende dat mensenrechtengroeperingen de geleidelijke concentratie van de macht als gevolg van het éénpartijstelsel en de uitholling van de overheidsinstellingen hebben veroordeeld;
- L. overwegende dat Nicaragua het afgelopen decennium een terugval van de democratie en de rechtsstaat heeft gekend; overwegende dat de ontwikkeling en consolidatie van de democratie en de rechtsstaat en de eerbiediging van de mensenrechten en fundamentele vrijheden integraal deel moeten uitmaken van het extern beleid van de EU, met inbegrip van de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de landen van Midden-Amerika van 2012;
1. veroordeelt de harde repressie en intimidatie in Nicaragua van vreedzame betogers tegen de hervorming van het socialezekerheidsstelsel, met vele doden, vermissingen en willekeurige arrestaties tot gevolg, waaraan de Nicaraguaanse autoriteiten, krijgsmacht, politie en gewelddadige groepen die de overheid steunen zich schuldig hebben gemaakt; herinnert alle veiligheidstroepen in Nicaragua aan hun plicht om, bovenal, de burgers te beschermen;
 2. drukt zijn medeleven uit aan de families van al diegenen die tijdens de demonstraties zijn gedood of gewond zijn geraakt;
 3. roept de Nicaraguaanse autoriteiten ertoe op een einde te maken aan de gewelddaden tegen personen die hun recht op vrijheid van meningsuiting en hun recht op vergadering uitoefenen; verzoekt ook de demonstranten en maatschappelijke organisaties die de protesten leiden af te zien van het gebruik van geweld bij de uitoefening van hun rechten; spoort de Nicaraguaanse autoriteiten ertoe aan al diegenen die op willekeurige wijze zijn vastgezet vrij te laten, alle getroffen familieleden te compenseren en garanties te bieden dat zij niet strafrechtelijk zullen worden vervolgd; dringt er bij de overheidsautoriteiten op aan om geen publieke uitlatingen te doen waarin betogers, mensenrechtenverdedigers en journalisten worden gestigmatiseerd en om staatsmedia niet te gebruiken voor overheids campagnes die het geweld kunnen aanwakkeren;
 4. roept de Nicaraguaanse autoriteiten ertoe op onverwijld in te stemmen met een internationaal, onafhankelijk en transparant onderzoek om de verantwoordelijken voor de repressie en sterfgevallen tijdens de protesten te kunnen vervolgen; is in dit verband verheugd over het bezoek van de IACHR aan Nicaragua en drukt zijn bezorgdheid uit over de conclusies van haar voorlopige verslag; spoort de internationale gemeenschap ertoe aan een actieve rol te spelen bij het ter verantwoording roepen van de verantwoordelijken;
 5. vraagt de Nicaraguaanse regering het gezag van de commissie voor het monitoren van de uitvoering van de aanbevelingen van de IACHR te erkennen en te bevestigen en een tijdsschema voor nieuwe bezoeken van de IACHR vast te stellen; verzoekt om de instelling van een openbaar opnameregister in ziekenhuizen, zoals verzocht door de IACHR;
 6. spoort de Nicaraguaanse autoriteiten aan om alle spelers in de samenleving, waaronder oppositiepartijen, journalisten en mensenrechtenverdedigers, met inbegrip van milieuactivisten en het maatschappelijk middenveld, voldoende ruimte te bieden om hun werk vrijelijk te kunnen doen, op grond van het internationale recht, om de omstandigheden te creëren waarin alle betrokkenen de situatie in het land kunnen bespreken en de mensenrechtensituatie in het land kan worden beschermd; herinnert eraan dat de volledige participatie van de oppositie, de depolarisering van de rechterlijke macht, het einde van de straffeloosheid en de pluraliteit van de media essentiële factoren zijn voor het herstellen van de democratische orde in het land;
 7. betreurt dat de mediavrijheid in Nicaragua is geschonden, zowel voor als tijdens de protesten; acht de inbeslagneming van mediakanalen door de autoriteiten tijdens de protesten onaanvaardbaar; verzoekt de regering om de vrijheid van de media en de vrijheid van meningsuiting in het land volledig in ere te herstellen en ervoor te zorgen dat journalisten niet meer worden lastiggevallen;
 8. neemt kennis van de recente totstandbrenging van een nationale dialoog en de instelling van een waarheidscommissie, waaraan onafhankelijke actoren uit alle sectoren, evenals internationale actoren moeten deelnemen; betreurt het mislukken van de eerste ronde van de nationale dialoog vanwege de beperkingen die door de Nicaraguaanse regering werden opgelegd en spreekt de hoop uit dat de recente hervatting van de dialoog een kans biedt om de crisis op te lossen en het geweld te beëindigen; benadrukt dat elke dialoog moet plaatsvinden zonder geweld of repressie en met eerbieding van de wet en grondwet en het beginsel dat de wet alleen gewijzigd kan worden in overeenstemming met de uit hoofde van de wet vastgestelde procedures;

Donderdag 31 mei 2018

9. keurt de illegale maatregelen af waardoor het rechtsstelsel is geschonden en grondwetswijzingen zijn doorgevoerd waarmee de beperkingen van de ambtstermijn van de president zijn weggenomen, hetgeen het voortdurende presidentschap van de heer Ortega mogelijk heeft gemaakt en het recht op democratische verkiezingen duidelijk heeft geschonden; benadrukt de noodzaak van sterke democratische instellingen, vrijheid van vergadering en politieke verscheidenheid; roept in dit verband op tot een hervorming van het kiesstelsel die moet leiden tot eerlijke, transparante en geloofwaardige verkiezingen in overeenstemming met de internationale normen, als manier om de politieke crisis op te lossen;
10. roept de autoriteiten ertoe op de strijd aan te gaan tegen de ongeremde corruptie in Nicaraguaanse politieke kringen, die de werking van alle openbare instellingen aantast en buitenlandse investeringen beperkt; roept op tot de tenuitvoerlegging van de anti-corruptiewetgeving van Nicaragua, waaronder de wetgeving betreffende omkoping, ambtsmisbruik en betalingen voor versoepeling van procedures; is bezorgd over de betrokkenheid van president Ortega bij andere conflicten in de regio; doet een beroep op de Nicaraguaanse autoriteiten tot ondertekening en ratificatie van het statuut van Rome van het Internationaal Strafhof;
11. wijst erop dat Nicaragua er, gezien de associatieovereenkomst tussen de Europese Unie en de landen van Midden-Amerika, aan moet worden herinnerd dat het de beginselen van de rechtsstaat, democratie en mensenrechten, die zijn vastgelegd in de mensenrechtenclausule van de overeenkomst, moet eerbiedigen; dringt er bij de EU op aan de situatie op de voet te volgen en in voorkomend geval te beoordelen welke maatregelen moeten worden genomen; waarschuwt voor de ernstige gevolgen die de mensenrechtenschendingen kunnen hebben op het gebied van politiek, economie en investeringen;
12. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen en parlementen van de lidstaten, de secretaris-generaal van de Organisatie van Amerikaanse staten, de Euro-Latijns-Amerikaanse parlementaire vergadering, het Midden-Amerikaans parlement, de Groep van Lima en de regering en het parlement van de Republiek Nicaragua.
-

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0239

Gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen: het leven van meisjes en vrouwen veranderen via de externe betrekkingen van de EU 2016-2020

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de tenuitvoerlegging van het gezamenlijk werkdocument (SWD(2015)0182) – Gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen: Het leven van meisjes en vrouwen veranderen via de externe betrekkingen van de EU 2016-2020 (2017/2012(INI))

(2020/C 76/20)

Het Europees Parlement,

- gezien het VN-Verdrag van 18 december 1979 inzake de uitbanning van alle vormen van discriminatie van vrouwen (CEDAW),
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa inzake bestrijding van mensenhandel (ETS nr. 197) en het Verdrag van de Raad van Europa inzake de bescherming van kinderen tegen seksuele uitbuiting en seksueel misbruik (CETS nr. 201),
- gezien het Verdrag van de Raad van Europa van 11 mei 2011 inzake het voorkomen en bestrijden van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (Verdrag van Istanbul),
- gezien het rapport van het Bevolkingsfonds van de VN (UNFPA), getiteld "Marrying Too Young – End Child Marriage", uit 2012,
- gezien de verklaring en het actieprogramma van Peking, die uit de vierde Wereldvrouwenconferentie van 1995 zijn voortgekomen, en de resultaten van de toetsingsconferenties,
- gezien het actieprogramma van de Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling en de resultaten van de toetsingsconferenties,
- gezien de resoluties van de VN-Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid: nrs. 1325 (2000), 1820 (2009), 1888 (2009), 1889 (2010), 1960 (2011), 2106 (2013), 2122 (2013) en 2242 (2015),
- gezien de actieagenda van Addis Abeba van juli 2015 betreffende de derde internationale conferentie over ontwikkelingsfinanciering,
- gezien de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling, die in september 2015 werd aangenomen en die op 1 januari 2016 van kracht werd, en met name duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen 1, 5, 8 en 10 daarvan,
- gezien het Spotlight-initiatief van de EU en de VN,
- gezien artikel 2 en artikel 3, lid 3, van het Verdrag betreffende de Europese Unie,
- gezien de artikelen 8 en 208 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien het genderactieplan 2010-2015 van de EU (GAP I),
- gezien het Europees pact voor gendergelijkheid (2011-2020) van de Raad van 7 maart 2011,
- gezien de mededeling van de Commissie van 21 september 2010, getiteld "Strategie voor de gelijkheid van vrouwen en mannen 2010-2015" (COM(2010)0491),

Donderdag 31 mei 2018

- gezien de gezamenlijke mededeling van 28 april 2015 aan het Europees Parlement en de Raad van de Europese Commissie en de hoge vertegenwoordiger van de Europese Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid, getiteld "Actieplan inzake mensenrechten en democratie (2015-2019): De mensenrechten in de EU centraal blijven stellen", (JOIN(2015)0016),
 - gezien de conclusies van de Raad van 26 mei 2015 inzake gender in ontwikkeling,
 - gezien het genderactieplan 2016-2020 van de EU (GAP II), dat op 26 oktober 2015 door de Raad is goedgekeurd, en het bijbehorende jaarlijkse uitvoeringsverslag 2016, dat op 29 augustus 2017 door de Commissie en de hoge vertegenwoordiger werd gepubliceerd,
 - gezien de nota Strategische inzet voor gendergelijkheid 2016-2019 van de Europese Commissie van 3 december 2015,
 - gezien de integrale strategie van de EU voor het buitenlands en veiligheidsbeleid van de Europese Unie van juni 2016,
 - gezien artikel 208 van het VWEU waarin het beginsel van beleidscoherentie voor ontwikkeling is vastgelegd, op grond waarvan bij de uitvoering van beleid dat gevolgen kan hebben voor ontwikkelingslanden, rekening moet worden gehouden met de doelstellingen van ontwikkelingssamenwerking,
 - gezien de nieuwe Europese consensus over ontwikkelingssamenwerking,
 - gezien zijn resolutie van 8 oktober 2015 over de vernieuwing van het EU-actieplan over gendergelijkheid en versterking van de positie van vrouwen in het kader van ontwikkeling ⁽¹⁾,
 - gezien zijn resolutie van 14 februari 2017 over de herziening van de Europese consensus over ontwikkeling ⁽²⁾,
 - gezien de Europese uitvoeringsbeoordeling van het genderactieplan 2016-2020 van de EU, die in oktober 2017 door de Onderzoeksdienst van het Europees Parlement werd gepubliceerd,
 - gezien het verslag van COC Nederland over de tenuitvoerlegging van de LGBTI-richtsnoeren van de EU ⁽³⁾,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement,
 - gezien het gezamenlijke overleg van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid overeenkomstig artikel 55 van het Reglement,
 - gezien het gezamenlijke verslag van de Commissie ontwikkelingssamenwerking en de Commissie rechten van de vrouw en gendergelijkheid en het advies van de Commissie buitenlandse zaken (A8-0167/2018),
- A. overwegende dat het beginsel van gelijkheid tussen vrouwen en mannen een kernwaarde van de EU is, in de EU-Verdragen en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie verankerd is en gendermainstreaming uitgevoerd moet worden bij alle activiteiten en beleidsmaatregelen van de EU en daarin geïntegreerd moet worden om in de praktijk gelijkheid en duurzame ontwikkeling te bewerkstelligen; overwegende dat gelijkheid en de empowerment van vrouwen voorwaarden zijn voor het verwezenlijken van de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen voor de periode na 2015 en ook een op zichzelf staande mensenrechtenkwestie vormen, die moet worden nagestreefd ongeacht de voordelen ervan voor ontwikkeling en groei;
- B. overwegende dat de vijfde duurzame-ontwikkelingsdoelstelling (SDG) gendergelijkheid beoogt en de empowerment van alle vrouwen en meisjes overal ter wereld, en overwegende dat deze vijfde SDG moet worden gemainstreamd in de gehele Agenda 2030 om vooruitgang te boeken bij alle duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen en streefcijfers;
- C. overwegende dat een ontwikkelingsstrategie alleen maar doeltreffend kan zijn als vrouwen en meisjes daarin een centrale rol vervullen;

⁽¹⁾ PB C 349 van 17.10.2017, blz. 50.

⁽²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0026.

⁽³⁾ https://www.ilga-europe.org/sites/default/files/Attachments/report_on_the_implementation_of_the_eu_lgbti_guidelines_2016.pdf

Donderdag 31 mei 2018

- D. overwegende dat met het oorspronkelijke genderactieplan I (2010-2015) enige vooruitgang werd geboekt, maar dat dat plan ook gekenmerkt werd door een aantal tekortkomingen: een beperkte reikwijdte, een ontbrekende genderresponsieve begroting, een slecht begrip van het kader voor gendergelijkheid door de EU-delegaties, een gebrek aan engagement onder leidinggevenden binnen de EU en het ontbreken van institutionele architectuur, stimulansen en adequate steun voor personeel;
- E. overwegende dat het Parlement in zijn resolutie van 8 oktober 2015 heeft verzocht deze tekortkomingen te verhelpen en een aantal andere wijzigingen door te voeren, waaronder een uitbreiding van de reikwijdte van het GAP en meer verantwoordelijkheid op managementniveau op het gebied van gendergelijkheid;
- F. overwegende dat het in 2018 zeventig jaar geleden is dat de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens werd aangenomen en overwegende dat het gelijkheidsbeginsel de kern vormt van de mensenrechtensvisie in het in 1945 getekende Handvest van de Verenigde Naties, waarin wordt gesteld dat mensenrechten en fundamentele vrijheden voor ieder mens toegankelijk moeten zijn "zonder onderscheid naar ras, geslacht, taal of godsdienst";
- G. overwegende dat uit deze aanbevelingen het nieuwe genderactieplan II (2016-2020) (GAP II) is voortgekomen, waarin de nadruk wordt gelegd op het bewerkstelligen van verschuivingen binnen de institutionele cultuur van de EU op het niveau van hoofdstellingen en delegaties om de EU-benadering van gender systemisch te veranderen alsook om het leven van vrouwen en meisjes via vier thematische pijlers te transformeren;
- H. overwegende dat in het GAP II vier thematische pijlers werden gecreëerd: waarborging van de lichamelijke en psychische integriteit van vrouwen en meisjes; bevordering van de sociale en economische rechten en de empowerment van vrouwen; versterking van de politieke stem van vrouwen en meisjes en vergroting van hun participatie; een horizontale pijler voor het teweegbrengen van verschuivingen binnen de institutionele cultuur van de diensten van de Commissie en de EDEO om de verbintenissen van de EU doeltreffender na te komen;
- I. overwegende dat in de resolutie van het Parlement van 3 oktober 2017 over het aanpakken van de steeds beperktere ruimte voor het maatschappelijk middenveld in ontwikkelingslanden ⁽⁴⁾ de nadruk wordt gelegd op het grote belang van de bevordering van gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen via de externe betrekkingen van de EU;
- J. overwegende dat moeilijk vast te stellen is welk budget aan maatregelen ter bevordering van de gendergelijkheid toegewezen is, aangezien gendermainstreaming nog niet geïnternaliseerd is in alle begrotingstoewijzingen en uitgavebesluiten als onderdeel van een genderbudgetteringsmethodologie; overwegende dat de financiële verbintenissen van de EU ten aanzien van gendergelijkheid volgens de Commissie zijn gestegen, maar dat de capaciteit aan personele middelen van de Commissie en de EDEO om dit stijgende werkvolume aan te kunnen, niet is toegenomen;
- K. overwegende dat de participatie van vrouwen aan economische activiteiten van cruciaal belang is voor duurzame ontwikkeling en economische groei;
- L. overwegende dat gendergelijkheid doorgaans niet is opgenomen in de monitoringsystemen en evaluatieprocessen voor programma's en projecten en overwegende dat genderanalyse nauwelijks wordt gebruikt om landelijke strategiedoelstellingen, programma's, projecten en dialoog te onderbouwen;
- M. overwegende dat het, een jaar na de goedkeuring van het GAP II, nog te vroeg is om het effect van het plan volledig te beoordelen; overwegende dat wordt aanbevolen een EU-maatregel pas te beoordelen nadat een beleidsinterventie of -uitvoering ten minste drie jaar aan de gang is; overwegende dat deze resolutie niet bedoeld is om de doelstellingen van het GAP II ter discussie te stellen, maar om te kijken naar de manier waarop deze doelstellingen in het eerste jaar ten uitvoer zijn gelegd en om aanbevelingen te doen die de toekomstige tenuitvoerlegging ten goede kunnen komen;
- N. overwegende dat de Internationale Conventie voor de rechten van het kind door 195 landen is ondertekend, juridisch bindend is en een essentieel instrument vormt waarmee de kwetsbaarheid van meisjes en hun behoefte aan speciale bescherming en zorg kan worden aangepakt;

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0365.

Donderdag 31 mei 2018

- O. overwegende dat de hernieuwde invoering en uitbreiding van het Mexico City-beleid (de zogenaamde "global gag rule") waarbij de VS niet langer hulp gelden toekennen aan organisaties die in het buitenland actief zijn op het gebied van gezinsplanning en seksuele en reproductieve gezondheidszorg een punt van grote zorg is; overwegende dat programma's in verband met hiv/aids, de gezondheid van moeder en kind, de bestrijding van het zikavirus en andere aangelegenheden in verband met gezondheid en ziekte daardoor getroffen zullen worden, alsook organisaties die hulp en bijstand verlenen in verband met abortus, die doorverwijzen naar abortushulpverlening of die voorstander zijn van dergelijke hulpverlening – zelfs als zij dat doen met hun eigen, niet uit de VS afkomstige middelen, en zelfs als abortus legaal is in hun land;
- P. overwegende dat de EU-delegaties en -missies het voortouw nemen bij de tenuitvoerlegging van het GAP II in partnerlanden en overwegende dat het leiderschap en de kennis van de hoofden en het personeel van delegaties en missies een belangrijke rol vervullen voor het welslagen van de tenuitvoerlegging van het GAP II; overwegende dat er nog altijd een genderbarrière bestaat waardoor vrouwen geen toegang hebben tot leidinggevende en managementfuncties in EU-delegaties;
- Q. overwegende dat slechts een derde van alle EU-delegaties werken op het gebied van de mensenrechten van LGBTI-personeel; overwegende dat de LGBTI-richtsnoeren van de EU niet consistent worden toegepast; overwegende dat de toepassing van deze richtsnoeren sterk afhangt van de kennis en belangstelling van individuele ambassadeurs en niet van een structurele aanpak;
- R. overwegende dat vrouwen en mannen anders door conflictsituaties, de nasleep van conflicten en fragiele situaties worden getroffen; overwegende dat vrouwen niet alleen slachtoffers zijn maar ook positieve verandering bewerkstelligen en dat zij kunnen bijdragen tot conflictpreventie en -oplossing, vredesopbouw, vredesonderhandelingen en de wederopbouw na conflicten; overwegende dat vrouwen en meisjes verschillende vormen van discriminatie kunnen ervaren en sterker aan armoede worden blootgesteld; overwegende dat wereldwijd één vrouw op drie het risico loopt vroeg of laat in contact te komen met fysiek en seksueel geweld; overwegende dat jaarlijks 14 miljoen meisjes tot een huwelijk worden gedwongen;
1. neemt nota van de publicatie van het eerste jaarlijkse uitvoeringsverslag 2016 in augustus 2017, waarin een duidelijk momentum te zien is voor de tenuitvoerlegging van het GAP II;
2. benadrukt dat het ernaar uitziet dat het GAP II, ondanks het feit dat het plan nog maar een jaar geleden is goedgekeurd, een algemene koers in de goede richting en een aantal positieve trends laat zien; wijst evenwel op een aantal uitdagingen in verband met de verslaglegging en de tenuitvoerlegging van topprioriteiten en gendergerelateerde SDG's, en in verband met het volgen van de vooruitgang op het vlak van alle doelstellingen en op het vlak van gendermainstreaming in de sectorale beleidsdialoog;
3. merkt op dat het GAP II is opgesteld in de vorm van een gezamenlijk werkdokument; verzoekt de Commissie echter om haar vastberadenheid te tonen door in de toekomst een mededeling over gendergelijkheid op te stellen;
4. is van oordeel dat door middel van geavanceerd beleidsonderzoek en het verzamelen van deugdelijk bewijs kennis vergaard moet worden over gendergelijkheid en de versterking van de positie van vrouwen om zo beleid en strategieën te ontwikkelen die de Unie kan inzetten om gendergelijkheid te verwezenlijken; verzoekt de EDEO en de Commissie derhalve om er nauwlettend op toe te zien dat er een onafhankelijke evaluatie wordt uitgevoerd van de tenuitvoerlegging van de in bijlage 1 bij het GAP II vastgelegde maatregelen;
5. merkt op dat in het GAP II een uitgebreide agenda is opgenomen die de gehele EU-agenda voor buitenlands beleid omvat en is in dit verband ingenomen met de keuze voor drie thematische pijlers, namelijk de fysieke en psychologische integriteit van meisjes en vrouwen waarborgen, de economische en sociale rechten en de empowerment van meisjes en vrouwen bevorderen en de politieke stem en participatie van meisjes en vrouwen versterken; benadrukt dat deze pijlers bedoeld zijn om de belangrijkste factoren en oorzaken van discriminatie en marginalisering aan te pakken; neemt ook kennis van de horizontale pijler voor het teweegbrengen van verschuivingen binnen de institutionele cultuur van de diensten van de Commissie en de EDEO om de verbintenissen van de EU inzake gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen doeltreffender na te komen via de externe betrekkingen van de EU;
6. wijst erop dat onder meer de volgende factoren en oorzaken in de grootste mate bijdragen tot discriminatie en marginalisering: seksueel en gendergerelateerd geweld tegen vrouwen en meisjes – onder meer schadelijke tradities zoals kindhuwelijken en vrouwelijke genitale verminking (GVG) –, een ontoereikende toegang tot basissectoren en sociale diensten, zoals gezondheid, onderwijs, water, sanitaire voorzieningen en voedsel, een moeilijke toegang tot seksuele en reproductieve gezondheidszorg, en een ongelijke participatie aan openbare en particuliere instellingen, aan de politieke besluitvorming en aan vredesprocessen;

Donderdag 31 mei 2018

7. merkt op dat de genderkloof andere vormen van ongelijkheid doorkruist en verergert en dat een goed begrip van dat gegeven de leidraad moet vormen bij de selectie van prioriteiten en toezeggingen voor actie;
8. vraagt om bij de tenuitvoerlegging van het GAP II meer aandacht te besteden aan meisjes en vrouwen die nog eens extra worden gediscrimineerd op grond van hun etniciteit, seksuele geaardheid, handicap, kaste of leeftijd en verzoekt de gegevens volgens die categorieën op te splitsen;
9. is ervan overtuigd dat een grotere inclusie van vrouwen in de arbeidsmarkt, betere ondersteuning voor vrouwelijke ondernemers, het waarborgen van gelijke kansen en gelijke betaling voor mannen en vrouwen, en de bevordering van de balans tussen werk en privéleven belangrijke factoren zijn om langdurige inclusieve economische groei te verwezenlijken, ongelijkheid te bestrijden en de financiële onafhankelijkheid van vrouwen aan te moedigen;
10. is ingenomen met het sterke kader voor monitoring en verantwoordingsplicht, dat is opgesteld om de vooruitgang van het GAP II te meten en te volgen, en erkent dat het plan ambitieuzer is, wat de EU een reële kans geeft om gelijkheid tussen vrouwen en mannen te bevorderen, alsmede de positie van meisjes en vrouwen op het gebied van externe betrekkingen te versterken; erkent echter dat een dieper inzicht in dit kader en een sterkere harmonisatie ervan nodig zijn om de effecten van de EU-maatregelen correct te kunnen beoordelen;
11. erkent dat het belangrijk is het beleid en de maatregelen ter bevordering van onderwijs voor meisjes te versterken en erkent het belang van de implicaties daarvan voor de gezondheid en economische empowerment van meisjes; wijst erop dat meisjes en jonge vrouwen bijzonder kwetsbaar zijn en dat er specifiek op moet worden gelet dat zij toegang hebben tot alle onderwijsniveaus; verzoekt in dit verband een reeks mogelijkheden op het vlak van wetenschap, technologie, engineering en wiskunde (STEM-onderwerpen) in overweging te nemen;
12. wijst erop dat een sterkere betrokkenheid van zowel de openbare als de particuliere sector cruciaal is voor de bevordering van vrouwenrechten en de economische empowerment van vrouwen in uiteenlopende economische sectoren; beklemtoont dat vrouwen moeten worden opgenomen en vertegenwoordigd in opkomende economische domeinen die belangrijk zijn voor duurzame ontwikkeling, waaronder ICT; benadrukt dat het bedrijfsleven een belangrijke rol te vervullen heeft bij de verbetering van de vrouwenrechten; vraagt in dit verband dat meer steun wordt verleend aan plaatselijke kmo's, en vooral aan vrouwelijke ondernemers, zodat zij kunnen profiteren van door de particuliere sector gestuurde groei;
13. beklemtoont dat de empowerment van vrouwen op het platteland moet worden gerealiseerd door hun toegang tot land, water, onderwijs en opleiding, markten en financiële diensten te verbeteren;
14. verzoekt de EU te ijveren voor een grotere participatie van vrouwen in vredeshandhavings- en vredesopbouwprocessen en EU-missies op het gebied van het beheer van militaire en civiele crises;

Resultaten van GAP II

15. is ingenomen met de opname van alle externe diensten van de EU en alle lidstaten in het genderactieplan en merkt op dat er vooruitgang wordt geboekt in de vorm van verschuivingen binnen de institutionele cultuur van de EU op het niveau van de hoofdvestigingen en delegaties, hetgeen essentieel is voor het versterken van de effectiviteit van EU-initiatieven en hun impact op gendergelijkheid; is ingenomen met de door het GAP II voor alle EU-actoren vastgestelde verplichting om een jaarverslag uit te brengen over de vooruitgang die op ten minste één thematisch gebied is geboekt; herhaalt desalniettemin dat een sterker leiderschap noodzakelijk is en dat het noodzakelijk is om coherentie en coördinatie tussen EU-instellingen en -lidstaten te blijven bevorderen met behulp van reeds bestaande structuren en begrotingen;
16. is ingenomen met het feit dat de diensten van de Commissie en de EDEO, alsmede 81 % van de delegaties van de EU en 22 lidstaten, genderverslagen hebben ingediend voor 2016; hoewel het de delegaties onder buitengewone omstandigheden is toegestaan geen verslag in te dienen, verwacht het Europees Parlement dat delegaties en lidstaten hun inspanningen opvoeren en wenst de komende jaren een stijgende lijn te zien in het aantal verslagen totdat alle verslagen worden ingediend; stelt vast dat er tussen de lidstaten aanmerkelijke verschillen blijven bestaan; herinnert eraan dat volledige naleving van de GAP-verslaglegging en -uitvoering van belang is om het GAP II-streefcijfer te behalen en tegen 2020 in 85 % van alle nieuwe initiatieven genderacties te mainstreamen;

Donderdag 31 mei 2018

17. is ingenomen met de praktische stappen die worden gezet naar een cultuuromslag en de invoering van een verplichte genderanalyse voor alle toekomstige externe maatregelen, zodat de verantwoordelijkheid voor verslaglegging met betrekking tot het genderactieplan bij het hoofd van de delegaties wordt gelegd, alsook dat hooggeplaatst personeel in toenemende mate wordt betrokken bij de tenuitvoerlegging van het GAP II en er in EU-delegaties steeds meer voorvechters op gendergebied worden benoemd en gendersteunpunten opgezet worden, hoewel tot dusver slechts de helft van de delegaties over een dergelijk steunpunt beschikt; verzoekt om meer aandacht voor genderproblematiek op managementniveau en om instelling van gendersteunpunten door de delegaties die dat tot dusver nog niet hebben gedaan; beklemtoont dat alle gendersteunpunten voldoende tijd en capaciteit tot hun beschikking moeten hebben om hun taken uit te voeren;

18. betreurt dat volgens een EDEO-verslag van november 2016 slechts een paar GVDB-missies opleidingen aanbieden over seksueel of gendergerelateerd geweld en merkt op dat er in 2015 geen melding werd gemaakt van gevallen van seksue(l)e of gendergerelateerd(e) intimidatie, misbruik of geweld tijdens GVDB-missies; benadrukt dat een nultolerantiebeleid moet worden toegepast ten aanzien van gevallen van seksuele of gendergerelateerde intimidatie en van het ondersteunen van institutionele structuren die gericht zijn op het voorkomen van seksueel of gendergerelateerd geweld; verzoekt de EDEO en de lidstaten van de Unie alle inspanningen ter bestrijding van seksueel of gendergerelateerd geweld tijdens internationale vredesoperaties te ondersteunen en een doeltreffende bescherming voor klokkenluiders en slachtoffers te waarborgen;

19. is ingenomen met het toegenomen aantal initiatieven die gericht zijn op gendergelijkheid (G1- en G2-indicatoren) en de verplichting voor delegaties om projecten die daar niet op gericht zijn te verantwoorden; onderstreept dat de toename van dergelijke initiatieven niet ten koste mag gaan van gerichte projecten op het gebied van gender (G2-indicator) en stelt daarom een afzonderlijke doelstelling voor G2-projecten voor; merkt op dat het onduidelijk is hoe gerichte (G2) en gemainstreamde maatregelen (G1) elkaar aanvullen; verlangt meer inspanningen om gendermainstreaming te verduidelijken en het aantal gerichte maatregelen te verhogen;

20. merkt op dat slechts enkele terugkerende aspecten van gendergelijkheid worden toegepast in de programmering en de selectie van projecten; vraagt de uitvoerende actoren om het gehele bereik van gendergelijkheid toe te passen;

21. veroordeelt alle vormen van geweld tegen vrouwen en meisjes, en alle vormen van gendergerelateerd geweld, waaronder mensenhandel, seksuele uitbuiting, gedwongen huwelijken, eergeerelateerde misdrijven, vrouwelijke genitale verminking en het gebruik van seksueel geweld als oorlogswapen; verzoekt de EU en alle lidstaten het Verdrag van Istanbul, het eerste wettelijk bindende internationale instrument om geweld tegen vrouwen te voorkomen en bestrijden, in al zijn onderdelen te ratificeren;

22. betreurt dat vrouwen die met geweld werden of worden geconfronteerd niet op dezelfde manier worden bijgestaan tegen het geweld van mannen op het vlak van informatie over, toegang tot en de voorziening van vluchthuizen, ondersteuning en rechten, hulplijnen, opvangcentra voor verkrachte vrouwen, enz.; beklemtoont dat het Verdrag van Istanbul het geweld van mannen tegen vrouwen centraal moet stellen, en dat het daarnaast al het gendergerelateerd geweld moet behandelen door geweld dat zijn oorsprong vindt in een combinatie van diverse motieven, waaronder seksuele geaardheid, genderidentiteit en genderexpressie, aan te pakken; onderstreept het belang van strategische maatregelen om genderstereotypen proactief te bestrijden en patronen van patriarchaal denken, racisme, seksisme, homofobie en transfobie alsook gendernormativiteit en heteronormativiteit tegen te gaan;

23. betreurt ten eerste dat de huidige programmering geen rekening lijkt te houden met de genderdimensie in crisis- of moeilijke conflictsituaties en onder meer ertoe heeft geleid dat veel meisjes en vrouwen die het slachtoffer zijn van verkrachting in oorlogsverband geen toegang hebben tot niet-discriminatoire zorg, met name alomvattende medische zorg; verzoekt de Commissie het GAP II stelselmatig ten uitvoer moet te leggen in humanitaire contexten en te voorzien in niet-discriminatoire toegang tot medische diensten, en haar humanitaire partners er actief van op de hoogte te stellen dat haar beleid erin voorziet dat het aanbieden van een veilige abortus overeenkomstig het internationaal humanitair recht kan worden gerechtvaardigd wanneer de zwangerschap voor de vrouw of het meisje in kwestie levensbedreigend is of lijden veroorzaakt; hamert erop dat het verlenen van humanitaire hulp door de EU en haar lidstaten niet mag worden onderworpen aan door andere partnerdonoren opgelegde beperkingen met betrekking tot noodzakelijke medische behandelingen, waaronder de mogelijkheid van een veilige abortus voor vrouwen en meisjes die het slachtoffer zijn geworden van verkrachting in gewapende conflicten; is verheugd dat veel EU-delegaties zich hebben gericht op de bestrijding van geweld tegen vrouwen; onderstreept in dit verband dat de bescherming van het recht van vrouwen en meisjes op leven en waardigheid moet worden gewaarborgd door schadelijke praktijken als gendercide actief te bestrijden; onderstreept dat het gebruik van verkrachting als oorlogswapen en middel ter onderdrukking uitgebannen moet worden, en dat de EU druk moet uitoefenen op regeringen van derde landen en op alle betrokken partijen in regio's waar dergelijk gendergerelateerd geweld voorkomt, teneinde deze praktijk een halt toe te roepen, de daders voor het gerecht te brengen en nabestaanden, getroffen vrouwen en gemeenschappen te helpen bij hun genezing en herstel;

Donderdag 31 mei 2018

24. onderstreept dat de universele eerbiediging van en toegang tot seksuele en reproductieve gezondheid en rechten bijdragen tot de verwezenlijking van alle gezondheidgerelateerde duurzameontwikkelingsdoelstellingen, zoals prenatale zorg en maatregelen ter voorkoming van risicovolle geboortes en ter terugdringing van zuigelingen- en kindersterfte; wijst erop dat toegang tot gezinsplanning, gezondheidszorg voor moeders en veilige en legale hulpverlening bij abortus belangrijk zijn om het leven van vrouwen te redden; merkt op dat prioriteiten met betrekking tot gezinsplanning of reproductieve gezondheid zowel in de financiering als in de programma's worden verwaarloosd; is verontrust dat geen enkele EU-delegatie in het Midden-Oosten en Noord-Afrika en de regio's Europa en Centraal-Azië een indicator in verband met seksuele en reproductieve gezondheid en rechten heeft gekozen, ondanks het feit dat er in die regio's grote behoeften bestaan op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheid en rechten; verzoekt de EU-delegaties in die regio's gebruik te maken van de tussentijdse evaluatie van de programmering om deze verontrustende cijfers opnieuw te bekijken en na te gaan of ze wellicht samenhangen met een fout in de verslaglegging dan wel of de huidige programma's moeten worden aangevuld met gerichte acties op het gebied van SRGR; onderstreept dat het speciale hoofdstuk over SRGR in het jaarverslag behouden moet blijven om de hervormende effecten van het GAP II degelijk te beoordelen en ervoor te zorgen dat vooruitgang op SRGR-gebied op passende wijze wordt geregistreerd door de methodologische aanpak van het verslag;

25. merkt op dat uit het verslag blijkt dat seksuele en reproductieve gezondheid en rechten (SRGR) sterker moeten worden gesteund als voorwaarde om te kunnen komen tot gendergelijkheid en empowerment van vrouwen, en dat er passende instrumenten nodig zijn om de vooruitgang met betrekking tot het waarborgen van universele toegang tot SRGR te meten, zoals overeengekomen in overeenstemming met de verbintenissen van de EU tot uitvoering van het actieprogramma van de Internationale Conferentie over Bevolking en Ontwikkeling (ICPD), het actieprogramma van Peking en de resultaten van de toetsingsconferenties ervan volgens duurzameontwikkelingsdoelstelling 5.6; wijst in dit verband ook op de duurzame-ontwikkelingsdoelstellingen 3.7 en 5.3;

26. betreurt het dat in een context waarin de ruimte voor maatschappelijke organisaties krimpt, weinig aandacht gaat naar doelstelling 18 betreffende vrouwenrechtenorganisaties en voorvechters van de mensenrechten voor vrouwen; is bezorgd dat bij de tenuitvoerlegging van het GAP II weinig nadruk is gelegd op de thematische prioriteit inzake politieke en burgerrechten, en met name de participatie van vrouwen en meisjes aan politieke en burgerrechten;

Belangrijke aanbevelingen voor de Commissie/de EDEO

27. verzoekt de Commissie en de EDEO verdere stappen te ondernemen om de uitwisseling van goede praktijken op het gebied van verbetering van gendergelijkheid en gendermainstreaming tussen delegaties en afdelingen te bevorderen, zoals het opzetten en promoten van een netwerk van gendersteunpunten en het delen van meer succesvoorbeelden uit de praktijk, waaronder, maar niet uitsluitend, de opstelling, de uitvoering van programma's en systemische genderanalyse, en ervoor te zorgen dat de genderanalyses daadwerkelijk gevolgen hebben voor de programma's die door de EU-delegaties worden uitgevoerd;

28. wijst erop dat er reeds aanmerkelijke vooruitgang is geboekt op verschillende prioriteitsgebieden, maar dat sommige daarvan trager vorderen dan verwacht; verzoekt de Commissie om aan de hand van een onderzoek na te gaan waarom bepaalde thematische doelstellingen en prioriteitsgebieden door de EU-delegaties vaker in aanmerking worden genomen dan andere zodat daar meer vooruitgang is geboekt;

29. dringt erop aan meer personeel te betrekken bij taken op het gebied van gendermainstreaming binnen de diensten van de Commissie aan de hand van scholing op maat, reorganisatie van de huidige structuren en extra personeel; is van mening dat gendermainstreaming op de afdelingen voor extern beleid kan worden bevorderd door meer personeelsscholing aan te bieden, voornamelijk voor hogere ambtenaren in leidinggevende functies en met specifieke opleiding over de genderproblematiek bij kwetsbaarder groepen, alsook op elke afdeling een gendersteunpunt in het leven te roepen en een gedeelde gendercoördinatiegroep in te stellen voor alle afdelingen in DG DEVCO, DG NEAR, DG ECHO en de EDEO; is van mening dat verbeteringen en verdere specialisatie in de opleiding over de gendergelijkheidsproblematiek ook beschikbaar moeten worden gesteld voor lokale partners op regeringsniveau en bij niet-overheidsactoren, met inbegrip van ngo's;

30. beklemtoont dat er moet worden gezorgd voor samenhang en complementariteit tussen alle bestaande externe instrumenten en beleidsmaatregelen van de EU op het vlak van gendermainstreaming, waaronder de nieuwe consensus inzake ontwikkeling, het "Resource package on gender mainstreaming in development cooperation" van de EU en het EU-actieplan inzake mensenrechten en democratie;

Donderdag 31 mei 2018

31. is ingenomen met de leidraad van 8 maart 2016 voor DG DEVCO en de EDEO waarin de hulpmiddelen en instrumenten voor de tenuitvoerlegging van het GAP II worden geschetst en roept op tot de verstrekking van richtsnoeren voor alle Europese diensten die betrokken zijn bij de tenuitvoerlegging van het GAP II;

32. verwelkomt de lancering van het zogenaamde Spotlight-initiatief, een gezamenlijk wereldwijd genderinitiatief van de EU en de VN, dat, in overeenstemming met de doelstelling van het GAP II, seksueel en gendergerelateerd geweld aanpakt en schadelijke praktijken zoals vrouwelijke genitale verminking (VGV), gedwongen huwelijken op jonge leeftijd en mensenhandel bestrijdt; merkt echter op dat het Spotlight-initiatief voornamelijk elementen van de agenda behandelt die reeds wereldwijd als zorg worden gedeeld, zoals blijkt uit het uitvoeringsverslag, en onderstreept daarom dat het nodig is gendergelijkheid te bevorderen op een omvattender manier, aan de hand van een passende mix van programma's en modaliteiten; verzoekt om de toekenning van extra middelen aan het Spotlight-initiatief die nog niet voor gendergelijkheid zijn gereserveerd; verzoekt de Commissie de tussentijdse herziening van haar internationale samenwerkingsprogramma's aan te wenden voor het verhogen van de middelen van het pakket middelen voor genderbeleid teneinde de ambitieuze doelstellingen van het GAP II te verwezenlijken, waaronder gendermainstreaming in bilaterale samenwerking en via thematische programma's;

33. beklemtoont dat de EU het beginsel van gelijkheid tussen mannen en vrouwen in haar externe betrekkingen moet bevorderen en mainstreamen; merkt echter op dat er in GAP II niet voldoende aandacht wordt geschonken aan het verband tussen handel en gender en dat, meer in het algemeen, gendermainstreaming een multidimensionale uitdaging blijft; herinnert er in dit verband aan dat onderhandelingen over handelsovereenkomsten, en met name de hoofdstukken over handel en duurzame ontwikkeling die gaan over arbeidsrechten, een belangrijk instrument zijn om de gelijkheid tussen vrouwen en mannen en de empowerment van vrouwen in derde landen, te bevorderen; verzoekt DG Handel derhalve om stappen te ondernemen voor de toepassing van het GAP II in zijn werkzaamheden en vraagt de rechten van meisjes en vrouwen en gendergelijkheid in alle handelsovereenkomsten van de EU op te nemen, als aanjagers van economische groei, de kernverdragen van de IAO inzake gender en arbeidsrechten te eerbiedigen, waaronder die inzake dwangarbeid en kinderarbeid; herinnert eraan dat de gevolgen van het EU-handelsbeleid voor de empowerment van vrouwen en de gendergelijkheid tijdens de uitvoering ervan moeten worden gemonitord;

34. merkt op dat de versterking van de positie van meisjes en vrouwen centraal staat in het externe optreden van de EU en deel uitmaakt van de integrale strategie van de EU voor het gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid; merkt op dat de in het GAP II vastgelegde rol van vrouwen in vredesonderhandelingen en -bemiddeling ontoereikend is; onderstreept de belangrijke rol die vrouwen spelen bij het bevorderen van de dialoog, het winnen van vertrouwen, het vormen van vredescoalities en het bieden van verschillende perspectieven op de betekenis van vrede en veiligheid, met name op het gebied van conflictpreventie en -oplossing en heropbouw na conflicten; merkt op dat de bevordering van de rechten van de vrouw in door crisis of conflicten geteisterde landen tot sterkere en veerkrachtigere gemeenschappen leidt; is verheugd dat er binnen de EDEO een hoofdadviseur voor gendervraagstukken en voor de tenuitvoerlegging van Resolutie 1325 van de VN-Veiligheidsraad over vrouwen, vrede en veiligheid is benoemd; pleit voor de intensivering van maatregelen van EU-lidstaten en internationale VN-maatregelen om de gevolgen van (post)conflictsituaties voor vrouwen en meisjes op doeltreffendere wijze aan te pakken; verzoekt de Commissie het nieuwe, mondiale netwerk van contactpersonen voor vrouwen, vrede en veiligheid te ondersteunen; wijst op het belang van Resolutie 2250 van de VN-Veiligheidsraad over jeugd, vrede en veiligheid, en vindt het belangrijk dat gezocht wordt naar de beste manier waarop deze resolutie door de EU ten uitvoer kan worden gelegd;

35. herhaalt zijn vraag om, in verband met het handelsoverleg met Chili, een speciaal hoofdstuk over handel, gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen op te nemen; beklemtoont dat het voorstel om een dergelijk speciaal hoofdstuk in een handelsovereenkomst op te nemen nu voor het eerst realiteit wordt; benadrukt de noodzaak om over de inhoud van dit hoofdstuk te worden geïnformeerd en het te beoordelen teneinde daarna algemenere besluiten te kunnen nemen; dringt er bij de EU op aan om horizontale maatregelen in te voeren in handelsovereenkomsten teneinde de gendergelijkheid te bevorderen, beste praktijken uit te wisselen en vrouwen in staat te stellen meer voordeel te halen uit handelsovereenkomsten;

36. verzoekt naar sekse uitgesplitste gegevens te verzamelen in belangrijke sectoren die de meeste gevolgen ondervinden van een handelsovereenkomst teneinde een nuttig instrument te verschaffen om zo nauwkeurig mogelijk te voorspellen welke gevolgen de handelsovereenkomst in kwestie met zich kan meebrengen voor het leven van vrouwen en op die manier eventuele negatieve gevolgen tegen te gaan; pleit ook voor een mechanisme dat uitdrukkelijk wordt opgezet voor de monitoring en versterking van het genderbeleid uit hoofde van handelsovereenkomsten;

37. verwelkomt de thematische prioriteit inzake economische en sociale empowerment en de analyse van belemmeringen voor de toegang tot productiemiddelen, onder meer land, en de bijbehorende activiteiten; herhaalt dat de EU weliswaar heeft toegezegd om te investeren in gendergelijkheid in de landbouw, maar dat vrouwelijke landbouwers niet de voornaamste doelgroep zijn van agrarische officiële ontwikkelingshulp (ODA) en verzoekt de EU en de lidstaten om meer middelen toe te wijzen aan vrouwelijke landbouwers, in overeenstemming met doelstelling 5 van het GAP II;

Donderdag 31 mei 2018

38. spoort de instellingen met klem aan om het percentage vrouwen in EU-delegaties, met name als hoofd van die delegaties – momenteel 28 vrouwen voor een totaal van 138 delegaties – substantieel te verhogen, alsook het aantal vrouwen als hoofd van missies (momenteel 5 van in totaal 17); verzoekt daarom de Commissie en de EDEO de doelgerichte beleidsmaatregelen efficiënt ten uitvoer te leggen zodat vrouwen gemakkelijker toegang krijgen tot leiderschap en leidinggevende functies; wijst op de opvallend lage aanwezigheid van vrouwen in de besluitvorming, hetgeen aangeeft dat onzichtbare belemmeringen vrouwen de toegang tot verantwoordelijke functies belemmeren;

39. benadrukt dat het succes van het GAP II uiteindelijk zal afhangen van het langetermijnengagement van hooggeplaatste (politieke) leidinggevendenden bij alle EU-actoren, van de beschikbaarheid van voldoende personele en financiële middelen voor de uitvoering ervan en van de aanpassing van de EU-inspanningen aan de lokale realiteit in de ontvangende landen; is in dit verband ingenomen met het positieve engagement van de commissaris voor Internationale Samenwerking en Ontwikkeling en spoort andere commissarissen aan zijn voorbeeld te volgen; merkt op dat de hoge vertegenwoordiger en de leidinggevendenden meer politiek leiderschap aan de dag moeten leggen om de middelen te verhogen, de verantwoordingsplicht te versterken en om dit engagement in de komende jaren te coördineren en te versterken; vraagt alle EU-actoren gebruik te maken van het "Gender Resource Package" teneinde te garanderen dat gendermainstreaming consistent wordt toegepast om de ambitieuze doelstellingen van het GAP II te verwezenlijken;

40. veroordeelt krachtig de herinvoering en uitbreiding van de werkingssfeer van het Mexico City-beleid (de zogenaamde "global gag rule") door de Verenigde Staten in januari 2017 en de gevolgen daarvan voor de algehele gezondheidszorg voor en de rechten van vrouwen en meisjes; doet andermaal een beroep op de EU en haar lidstaten om de rechten van vrouwen in de gehele wereld proactief te steunen en zowel de nationale als EU-ontwikkelingsfinanciering voor seksuele en reproductieve gezondheid en rechten aanzienlijk te verhogen, met name ten behoeve van de toegang tot gezinsplanning en veilige en legale abortus, teneinde de financieringskloof te dichten die de Verenigde Naties op dit gebied hebben achtergelaten;

41. verzoekt de EDEO de uitvoering van de LGBTI-richtsnoeren van de EU te verbeteren en er zorg voor te dragen dat de EU-delegaties regelmatig overleg plegen met LGBTI-organisaties en hen op de hoogte brengen over wat er inzake LGBTI-rechten wordt gedaan, om te garanderen dat het niveau van inzet en de genomen maatregelen afhangen van de behoeften van de LGBTI-gemeenschap in een land en niet van de persoonlijke inzet van het delegatiepersoneel; verzoekt de EDEO voorts om de strategie en maatregelen niet alleen te coördineren met de nationale ambassades van de lidstaten, maar ook met ambassades van derde landen en met internationale organisaties zoals de VN;

42. merkt op dat passende financiering voor gendergelijkheid in externe betrekkingen noodzakelijk zal zijn om het politieke engagement voor dit doel in stand te houden; beklemtoont dat de huidige financiering voor maatregelen inzake gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen ontoereikend blijft en dringt erop aan om deze situatie in het volgende MFK te verhelpen;

Belangrijke aanbevelingen voor EU-delegaties

43. is ingenomen met de vrijheid die de delegaties krachtens het GAP II hebben om hun prioriteiten af te stemmen op een voor hen relevante nationale context, aangezien dit analyses per geval en de beoordeling van de specifieke behoeften van elk land of elke regio mogelijk maakt en de bijzondere uitdaging wordt aangegaan om de rechten en economische empowerment van vrouwen te versterken; beveelt desalniettemin aan dat delegaties gestimuleerd moeten worden om tegen het eind van het GAP II ten minste vooruitgang te hebben geboekt met betrekking tot één prioriteit per thematische pijler om een gelijkere bestrijking van de verschillende thema's, zoals de versterking van het beleid en van maatregelen ter bevordering van onderwijs voor meisjes en de gevolgen daarvan voor hun gezondheid en economische empowerment, te waarborgen; dringt erop aan de aandacht te richten op de situatie van vrouwen en meisjes in gebieden waar conflicten heersen, alsook op gendergeweld, en met name het gebruik van verkrachting als oorlogswapen; herinnert er voorts aan dat de door de EU gefinancierde maatregelen en projecten systematisch moeten streven naar het wegwerken van de genderkloof en discriminatie;

44. herinnert eraan dat het noodzakelijk is om gendermainstreaming in te zetten in politieke dialogen en in alle sectorale beleidsdialogen, en op gebieden zoals energie, landbouw, vervoer, onderwijs en openbaar bestuur die tot dusver minder aandacht hebben gekregen; dringt erop aan gendermainstreaming te integreren in nationale plannen en beleidskaders zodat de eigen inbreng en verantwoordelijkheid van de partnerlanden gegarandeerd wordt en herinnert daarmee aan het belang om ontwikkelingsprojecten te steunen die van vrouwen uit de betreffende landen uitgaan; wijst erop dat het belangrijk is met partnerlanden samen te werken aan genderbewuste nationale begrotingen;

45. pleit voor een speciale begrotingslijn voor gendergelijkheid om de politieke participatie en vertegenwoordiging van vrouwen in de buurlanden van de EU en binnen de EU beter te kunnen stimuleren; benadrukt dat de programma's in dit kader volledig geharmoniseerd moeten worden met de doelstellingen en programma's van UN Women en dat hierin tevens meetbare doelstellingen moeten worden opgenomen, zodat de vooruitgang op het gebied van gendergelijkheid in de landen van het Oostelijk en het Zuidelijk Nabuurschap in de gaten kan worden gehouden en de samenwerking en de banden met de overheden van partnerstaten kunnen worden versterkt om zo in het kader van bilaterale partnerschaps- en associatieovereenkomsten sneller tot betere resultaten te komen;

Donderdag 31 mei 2018

46. merkt op dat opleiding inzake gendermainstreaming slechts in sommige delegaties plaatsvindt en dat een groot deel van de opgeleide personeelsleden een tijdelijk contract had; verzoekt de EU-delegaties om deze toestand te verhelpen;

47. beklemtoont dat het belangrijk is tijdens de politieke dialoog de participatie van vrouwen aan onderwijs, economische activiteiten, werkgelegenheid en het bedrijfsleven te verbeteren als een middel dat bij voorrang wordt ingezet om de positie van vrouwen in de samenleving te verbeteren;

48. onderstreept het belang van het systematisch en op feiten gebaseerd uitvoeren van genderanalyse op basis van, waar mogelijk, naar sekse en leeftijd uitgesplitste gegevens, in overleg en met medewerking van plaatselijke maatschappelijke organisaties, vrouwenorganisaties, mensenrechtenorganisaties en plaatselijke en regionale overheden voor de selectie en beoordeling van de keuze van de doelstellingen, de middelen voor uitvoering en monitoring, en de doeltreffendheid en duurzaamheid van de resultaten; is ingenomen met de 42 landelijke genderanalyses die zijn afgerond, spoort de overige landen aan hun analyses zo spoedig mogelijk af te ronden en tot een veel groter gebruik van gendergelijkheidscriteria in monitoringsystemen en evaluatieprocessen van programma's en projecten en verzoekt aan genderanalyses een rol toe te kennen bij de vaststelling van de landelijke strategische doelstellingen, programma's, projecten en dialoog; spoort de EU aan op zoek te gaan naar systematischere manieren voor het delen en beheren en updaten van genderanalyses ter bevordering van de coördinatie, en genderanalyse niet te beperken tot voor de hand liggende beleidsdomeinen zoals onderwijs en de gezondheid van moeders, maar ook beleidsdomeinen in aanmerking te nemen die momenteel ten onrechte gender-neutraal worden geacht, met name landbouw, klimaat of energie;

49. merkt op dat de Commissie in het gezamenlijk werkdocument van de diensten over het kader voor 2016-2020 bevestigt dat de financiële investeringen van de EU in gendergelijkheid niet stelselmatig zijn gemeten; verzoekt de Commissie om te kiezen voor een duidelijke, resultaatgerichte benadering met hoge normen voor rapporterings-, beoordelings- en aansprakelijkheidsmechanismen, evenals empirisch onderbouwde besluitvorming te bevorderen om de beschikbare financiële hulpmiddelen op efficiëntere en doeltreffendere wijze te kunnen inzetten; verzoekt om een verslag waarin het exacte bedrag wordt vermeld dat voor gendermainstreaming is uitgetrokken en waarin de meest noemenswaardige prestaties in kaart worden gebracht;

50. benadrukt dat de gegevensverzameling op nationaal niveau verder moet worden verbeterd, dat er specifieke indicatoren moeten worden ontwikkeld op basis waarvan er streefcijfers kunnen worden bepaald, en dat het belangrijk is dat de monitoring daarvan wordt afgestemd op het SDG-kader;

51. herinnert eraan dat vrouwenrechten mensenrechten zijn en moedigt aan verder te werken aan de verandering van sociale normen en genderstereotypen in de maatschappij door nauwer samen te werken met het maatschappelijk middenveld en basisorganisaties die zich inzetten voor vrouwenrechten en empowerment, met name in de context van fragiele staten, en conflict- en noodsituaties; meent dat het van essentieel belang is nieuwe netwerken op te zetten of bestaande netwerken te ontwikkelen en alle belangrijke actoren, met inbegrip van de particuliere sector, daarbij te betrekken, alsook publiek-private partnerschappen te ontwikkelen; beklemtoont dat vrouwen in plaatselijke gemeenschappen en ngo's een grotere rol moeten spelen op het vlak van monitoring en het ter verantwoording roepen van plaatselijke autoriteiten; is van mening dat meisjes en vrouwen niet zozeer mogen worden bekeken als "kwetsbaar", maar dat de klemtoon veeleer moet liggen op het feit dat zij verandering en ontwikkeling teweegbrengen en dat zij bij het oplossen van conflicten de rol van vredestichter vervullen; beklemtoont dat, om daadwerkelijk gelijkheid tussen vrouwen en mannen te bewerkstelligen, jongens en mannen actief bij het proces moeten worden betrokken; spoort daarom aan tot een brede educatie voor gedragsverandering inzake gendergerelateerd geweld, gericht op alle mannen en jongens en gemeenschappen; benadrukt dat vrouwen ten gevolge van de sociale normen met betrekking tot de rol van vrouwen en mannen zich in een veel kwetsbaarder situatie bevinden, voornamelijk met betrekking tot hun seksuele en reproductieve gezondheid, hetgeen aanleiding geeft tot schadelijke praktijken zoals VGV of kinder- en tienerhuwelijken en gedwongen huwelijken;

52. verzoekt de EU wettelijke kaders en strategieën te bevorderen die een grotere en doeltreffender participatie van vrouwen aan de vredeshandhaving, vredesopbouw en bemiddeling en aan EU-missies voor militaire en civiele crisisbeheersing aanmoedigen, in overeenstemming met Resolutie 1325 van de VN-Veiligheidsraad inzake vrouwen, vrede en veiligheid, met bijzondere aandacht voor conflictgerelateerd seksueel geweld; is van mening dat, met het oog daarop, een genderbewuste conflictanalyse, in overleg met actoren en vrouwenorganisaties in de gemeenschap, een beter inzicht in de rol van vrouwen bij conflicten mogelijk maakt;

53. benadrukt dat er financiële middelen beschikbaar moeten worden gesteld voor programma's ter preventie van kindhuwelijken, die erop gericht zijn een omgeving te creëren waarin meisjes zich volledig kunnen ontplooiën, onder meer door middel van scholing, maatschappelijke en economische programma's voor niet-schoolgaande meisjes, kinderschermingsregelingen, opvanghuizen voor meisjes en vrouwen, juridisch advies en psychologische ondersteuning;

Donderdag 31 mei 2018

54. wijst uitdrukkelijk op het belang van de toegenomen betrokkenheid, via regelmatige dialoog en coördinatie, van maatschappelijke organisaties en andere belanghebbenden zoals mensenrechten-, gezondheids- of milieu-actoren bij EU-delegaties, aangezien een dergelijke samenwerking zal bijdragen tot een grotere zichtbaarheid en een betere uitvoering van het GAP II, met als gevolg dat de publieke verantwoording inzake vooruitgang op het vlak van gendergelijkheid toeneemt;

55. vreest dat er onvoldoende aandacht wordt gegeven aan de bescherming van voorvechters van vrouwenrechten en vrouwenrechtenorganisaties, nu zij onder enorme druk staan door de krimpende ruimte voor maatschappelijke organisaties in tal van regio's; is eveneens bezorgd dat de thematische prioriteit inzake politieke en burgerrechten, met name de participatie van vrouwen en meisjes aan politieke en burgerrechten, weinig voorrang krijgt bij de tenuitvoerlegging van het GAP II;

56. verzoekt de EU-delegaties te zorgen voor doeltreffende en regelmatige gegevensverzameling over geweld tegen vrouwen en meisjes, landenspecifieke aanbevelingen op te stellen en de vaststelling van beschermingsmechanismen en passende ondersteuningsstructuren voor slachtoffers te bevorderen;

Belangrijke aanbevelingen voor het Europees Parlement

57. spoort de delegaties van het Europees Parlement aan bij hun werk met partnerlanden systematisch navraag te doen naar genderprogrammering en de resultaten van genderanalyses, en te werken aan het bevorderen van gendergelijkheid en de empowerment van vrouwen, en bijeenkomsten met vrouwenorganisaties op te nemen in hun missieprogramma's; verzoekt het Parlement te zorgen voor een beter genderevenwicht bij de samenstelling van zijn delegaties;

58. vraagt dat landelijke genderanalyseverslagen door de Commissie beschikbaar worden gesteld en worden opgenomen in de achtergrondbriefings voor alle delegaties van het Europees Parlement naar derde landen;

59. raadt het Parlement aan toekomstige verslagen over de tenuitvoerlegging van het GAP II periodiek te bestuderen, indien mogelijk om de twee jaar;

Belangrijke aanbevelingen voor toekomstige verslaglegging

60. onderstreept het belang van een vereenvoudigde verslagleggingsmethode om de bureaucratie tot een minimum te beperken; dringt erop aan dat de toekomstige verslagen over de tenuitvoerlegging binnen een korter tijdsbestek worden afgerond en gepubliceerd; dringt aan op de ontwikkeling van online-verslaglegging, duidelijke modellen en een handboek om het werk van de delegaties te verlichten;

61. benadrukt dat vrouwen moeten worden betrokken bij en vertegenwoordigd moeten zijn in economische sectoren die van belang zijn voor duurzame ontwikkeling; benadrukt dat het bedrijfsleven een belangrijke rol moet spelen in de bevordering van de rechten van de vrouw; verzoekt in dit verband om meer steun in de vorm van microkredieten aan plaatselijke kmo's, en met name aan vrouwelijke ondernemers, zodat zij kunnen profiteren van door de particuliere sector gestuurde groei;

62. beklemtoont dat de versterking van de nationale statistische capaciteiten en mechanismen in partnerlanden moet worden ondersteund, dat de financiële bijstand daarbij doeltreffend moet worden gecoördineerd zodat betere metingen, krachtiger monitoring en een beter beheer mogelijk worden van de resultaten die werden verkregen op het vlak van gendermainstreaming;

63. verzoekt de Commissie naar geslacht uitgesplitste gegevens te verzamelen tijdens de tenuitvoerlegging van door de EU gefinancierde programma's voor de empowerment van vrouwen;

64. wijst erop dat er niet alleen een robuust beleid voor gendermainstreaming nodig is, maar dat er ook behoefte is aan verslagen over specifieke praktische maatregelen – vooral op gevoelige domeinen zoals seksuele en reproductieve gezondheid – aan de hand waarvan de daadwerkelijke gevolgen voor het leven van vrouwen en meisjes, en dat van mannen en jongens, kunnen worden afgemeten;

65. herinnert er echter aan dat gendergegevens meer inhoudt dan het verzamelen van naar gender uitgesplitste gegevens en pleit ervoor om de verzameling van gegevens te verbeteren zodat er een kwalitatieve analyse kan worden verricht van de situatie van vrouwen, bijvoorbeeld, op het gebied van arbeidsvoorwaarden;

66. beklemtoont dat de betrouwbaarheid van genderanalyse moet worden verbeterd door de gegevens die door de EU-delegaties worden verzameld dusdanig te harmoniseren dat vergelijking mogelijk wordt;

Donderdag 31 mei 2018

67. wijst erop dat internationale en nationale partners, de academische wereld, denktanks en vrouwenorganisaties niet alleen moeten worden geraadpleegd maar dat hun input en deskundigheid ook kunnen worden aangewend voor de monitoring van door de EU gefinancierde activiteiten en programma's inzake gendergelijkheid;

68. herinnert aan de verplichting van de EU en haar lidstaten om de rechten van meisjes en vrouwen met de status van migrant, vluchteling of asielzoeker te respecteren bij de tenuitvoerlegging en ontwikkeling van het migratiebeleid van de EU; pleit in dit verband voor de herbeoordeling van de verbintenis van de militaire operatie van de Europese Unie in het zuidelijke deel van het centrale Middellandse Zeegebied (EUNAVFOR MED Operation SOPHIA) met de Libische kustwacht in het licht van de verslagen over systematisch seksueel geweld tegen vrouwen in de detentiecentra op Libisch grondgebied;

69. merkt op dat het begrip gendermainstreaming nog vaak slecht wordt begrepen en wijst op het gebrek aan kwalitatieve verslaggeving aan de hand waarvan een beoordeling van de toepassing van het GAP in de bestaande beleidsmaatregelen en projecten mogelijk zou zijn; wijst op de behoefte aan tastbare doelstellingen en activiteiten die gekoppeld zijn aan duidelijke, specifieke referentiepunten en een strikt schema, en op de behoefte aan een kwalitatieve beoordeling van gegevens die aantoont welke reële gevolgen de uitgevoerde maatregelen voor de ontvangende landen hebben gehad, waarbij ernaar wordt gestreefd het GAP II niet enkel te hanteren als een intern verslagleggingsinstrument, maar het in te zetten als een mechanisme voor daadwerkelijke prioritering en beleidsuitvoering;

o

o o

70. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0240

Uitvoering van de EU-strategie voor jongeren

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de uitvoering van de EU-strategie voor jongeren (2017/2259(INI))

(2020/C 76/21)

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 9, 165 en 166 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU),
- gezien het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, en met name de artikelen 14, 15, 21, 24 en 32,
- gezien het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap, dat in 2010 door de EU is geratificeerd,
- gezien Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van "Erasmus+": het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG ⁽¹⁾,
- gezien de resolutie van de Raad over een werkplan van de Europese Unie voor jongeren voor 2016-2018 ⁽²⁾,
- gezien de aanbeveling van de Raad van 22 april 2013 tot invoering van een jongerengarantie ⁽³⁾,
- gezien de conclusies van de Europese Raad van 7 en 8 februari 2013 over de invoering van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief ⁽⁴⁾,
- gezien de resolutie van de Raad van 27 november 2009 over een nieuw kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) ⁽⁵⁾,
- gezien de evaluatie van de Commissie van de EU-strategie voor jongeren ⁽⁶⁾,
- gezien de conclusies van de Raad van 12 mei 2009 betreffende een strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding ("ET 2020") ⁽⁷⁾,
- gezien zijn resolutie van 14 september 2017 over de toekomst van het programma Erasmus+ ⁽⁸⁾,
- gezien zijn resolutie van 2 februari 2017 over de tenuitvoerlegging van Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van "Erasmus+": het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG ⁽⁹⁾,
- gezien de Verklaring van Parijs over de bevordering van burgerschap en de gemeenschappelijke waarden vrijheid, tolerantie en non-discriminatie door middel van onderwijs, die werd aangenomen tijdens de informele bijeenkomst van de ministers van Onderwijs van de EU in Parijs op 17 maart 2015,
- gezien het gezamenlijk verslag 2015 van de Raad en de Commissie over de uitvoering van het hernieuwde kader voor Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018), dat door de Raad werd aangenomen op 23 november 2015 ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 50.

⁽²⁾ PB C 417 van 15.12.2015, blz. 1.

⁽³⁾ PB C 120 van 26.4.2013, blz. 1.

⁽⁴⁾ EUCO 37/13.

⁽⁵⁾ PB C 311 van 19.12.2009, blz. 1.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/assets/eac/dgs/education_culture/more_info/evaluations/docs/youth/youth-strategy-2016_en.pdf

⁽⁷⁾ PB C 119 van 28.5.2009, blz. 2.

⁽⁸⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0359.

⁽⁹⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0018.

⁽¹⁰⁾ PB C 417 van 15.12.2015, blz. 17.

Donderdag 31 mei 2018

- gezien de aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren ⁽¹¹⁾,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 26 augustus 2015 getiteld "Ontwerp van het gezamenlijk verslag 2015 van de Raad en de Commissie over de uitvoering van het strategisch kader voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding (ET2020) – Nieuwe prioriteiten voor Europese samenwerking op het gebied van onderwijs en opleiding" (COM(2015)0408),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 3 maart 2010 getiteld: "EU 2020: een Europese strategie voor slimme, duurzame en inclusieve groei" (COM(2010)2020),
 - gezien de mededeling van de Commissie van 17 januari 2018 over het actieplan voor digitaal onderwijs (COM(2018)0022),
 - gezien zijn resolutie van 27 oktober 2016 over de beoordeling van de EU-strategie voor jongeren 2013-2015 ⁽¹²⁾,
 - gezien de aanbeveling van de Raad van 10 maart 2014 inzake een kwaliteitskader voor stages ⁽¹³⁾,
 - gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake de rechten van het kind,
 - gezien de resolutie van de Raad van Europa van 25 november 2008 over het jeugdbeleid van de Raad van Europa (CM/Res(2008)23),
 - gezien de aanbeveling van de Raad van Europa van 31 mei 2017 over jeugdwerk (CM/Rec(2017)4),
 - gezien zijn resolutie van 12 april 2016 over leren over de EU op school ⁽¹⁴⁾,
 - gezien zijn resolutie van 8 september 2015 over jong ondernemerschap bevorderen door middel van onderwijs en opleiding ⁽¹⁵⁾,
 - gezien de aanbeveling van het Europees Comité van de Regio's – Europese samenwerking in jeugdzaken (2010-2018) ⁽¹⁶⁾,
 - gezien zijn resolutie van 19 januari 2016 over de rol van interculturele dialoog, culturele diversiteit en onderwijs bij het uitdragen van de fundamentele waarden van de EU ⁽¹⁷⁾,
 - gezien het schaduwverslag over jeugdbeleid, dat is uitgebracht door het Europees Jeugdforum,
 - gezien de resolutie van het Europees Jeugdforum over de EU-strategie voor jongeren ⁽¹⁸⁾,
 - gezien de standpuntnota "Engage. Inform. Empower" (Betrokkenheid, informatie, zeggenschap) van de Europese organisatie voor voorlichting en adviesverlening aan jongeren (ERYICA),
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement alsmede artikel 1, lid 1, onder e), van en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 over de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien het verslag van de Commissie cultuur en onderwijs en het advies van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken (A8-0162/2018),
- A. overwegende dat de negatieve effecten van de recessie op de vooruitzichten van jongeren om hun volledige potentieel te ontplooiën, overal in de Europese Unie nog steeds voelbaar zijn;

⁽¹¹⁾ PB C 398 van 22.12.2012, blz. 1.

⁽¹²⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2016)0426.

⁽¹³⁾ PB C 88 van 27.3.2014, blz. 1.

⁽¹⁴⁾ PB C 58 van 15.2.2018, blz. 57.

⁽¹⁵⁾ PB C 316 van 22.9.2017, blz. 76.

⁽¹⁶⁾ PB C 120 van 5.4.2016, blz. 22.

⁽¹⁷⁾ PB C 11 van 12.1.2018, blz. 16.

⁽¹⁸⁾ https://www.youthforum.org/sites/default/files/publication-pdfs/Resolution_EU_Youth_Strategy_FINAL%281%29.pdf

Donderdag 31 mei 2018

- B. overwegende dat veel lidstaten, vooral in Zuid-Europa, ver verwijderd blijven van hun niveau van voor de crisis op het vlak van een aantal jeugdindicatoren, zoals werkgelegenheid, welzijn en sociale bescherming;
- C. overwegende dat de kleiner wordende verschillen op regionaal niveau in de gehele EU zichtbaar zijn; overwegende dat veel regio's nog steeds een lagere arbeidsparticipatiegraad kennen dan voor de crisis;
- D. overwegende dat de jeugdwerkloosheid de afgelopen jaren geleidelijk is afgenomen, maar volgens Eurostat in januari 2018 toch nog 16,1 % bedroeg, en in sommige lidstaten zelfs meer dan 34 %; overwegende dat dit percentage is toegenomen ten opzichte van 2008 (15,6 %); overwegende dat uit deze cijfers blijkt dat er geen standaardoplossing is om jongeren hun volledige potentieel te laten verwezenlijken; overwegende dat de jeugdwerkloosheid in de ultraperifere regio's zorgwekkend hoog is en in sommige van die regio's, zoals Mayotte, zelfs boven de 50 % ligt;
- E. overwegende dat achtergestelde groepen, zoals etnische minderheden, mensen met speciale behoeften, vrouwen, leden van de LGHBTIQ-gemeenschap, migranten en vluchtelingen – die op barrières stuiten bij het betreden van de arbeidsmarkt en de toegang tot cultuur, sociale dienstverlening en onderwijs – het meest getroffen worden door de sociaaleconomische crisis;
- F. overwegende dat onderwijs de gevolgen van sociaaleconomische ongelijkheid helpt beperken door het bijbrengen van de vaardigheden en competenties die nodig zijn om de overdracht van achterstand van de ene generatie op de andere te beperken;
- G. overwegende dat het algemene gebrek aan investeringen in jongeren en hun rechten jongeren zal beletten hun rechten op te eisen, uit te oefenen en te verdedigen, zal bijdragen aan de verergering van verschijnselen als bevolkingsafname, schooluitval, gebrekkige beroepskwalificaties, laattijdige betreding van de arbeidsmarkt, gebrek aan financiële onafhankelijkheid, mogelijk slecht functionerende socialezekerheidsstelsels, wijdverbreide arbeidsonzekerheid en sociale uitsluiting;
- H. overwegende dat de problemen waarmee jongeren te kampen hebben op het gebied van werkgelegenheid, onderwijs en opleiding, alsook wat betreft maatschappelijk en politiek engagement, niet uniform zijn en dat sommige groepen hier onevenredig veel sterker mee te maken hebben dan andere; overwegende dat er meer moet worden gedaan om degenen die het verst van de arbeidsmarkt af staan of er geheel buiten staan, te ondersteunen;
- I. overwegende dat het voortbestaan van lokale scholen en onderwijsinstellingen in alle Europese regio's essentieel is als het erop aankomt jongeren beter onderwijs te bieden, en dat de EU de regio's bij deze uitdaging ten volle moet steunen;
- J. overwegende dat vooral voor onderwijs, interculturele dialoog, strategische communicatie en nauwere samenwerking tussen de lidstaten een cruciale rol is weggelegd om marginalisering en radicalisering van jongeren te voorkomen en hun weerbaarheid te vergroten;
- K. overwegende dat jongeren actief betrokken moeten worden bij de planning, ontwikkeling, tenuitvoerlegging, controle en evaluatie van alle beleidsmaatregelen met gevolgen voor jongeren; overwegende dat 57 % van de jongerenorganisaties in de EU van mening is dat bij het ontwikkelen van jeugdbeleid geen rekening wordt gehouden met hun deskundigheid ⁽¹⁹⁾;
- L. overwegende dat het van belang is dat jongerenorganisaties, om volledig legitiem te kunnen zijn, voldoende representatief en inclusief zijn voor jongeren;
- M. overwegende dat de EU-strategie voor jongeren weliswaar een doorlopende strategie is die voortdurend wordt bijgeschaafd, maar dat de doelstellingen nog steeds zeer breed en ambitieus zijn; overwegende dat er sprake is van een gebrek aan deugdelijk vastgestelde referentiecriteria;
- N. overwegende dat in de EU-strategie voor jongeren 2010-2018 wordt gehamerd op een gestructureerde dialoog tussen jongeren en beleidsmakers;
- O. overwegende dat de EU-strategie voor jongeren er hoofdzakelijk op gericht is meer en gelijke kansen te creëren voor alle Europese jongeren;

⁽¹⁹⁾ Schaduwverslag over jeugdbeleid, uitgebracht door het Europees Jeugdforum.

Donderdag 31 mei 2018

- P. overwegende dat jongeren moeten worden geholpen en het heft in eigen handen moeten kunnen nemen om de ernstige problemen waarmee ze momenteel kampen aan te kunnen pakken en de uitdagingen waarvoor ze zich in de toekomst geplaatst zullen zien het hoofd te kunnen bieden dankzij relevanter, doeltreffender en beter gecoördineerd jeugdbeleid, beter en toegankelijk onderwijs en de gerichte inzet van het economische, arbeids- en sociale beleid op lokaal, regionaal, nationaal en EU-niveau;
- Q. overwegende dat de EU de afgelopen jaren in het kader van haar strategie voor jongeren een aantal initiatieven, zoals het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief en de jongerengarantie heeft opgezet die tot doel hebben meer en gelijke kansen voor alle jongeren in het onderwijs en op de arbeidsmarkt te creëren en de integratie, empowerment en actieve maatschappelijke participatie van jongeren te bevorderen;
- R. overwegende dat het EU-optreden ten aanzien van jongeren moet worden gemainstreamd door de jongerendimensie op te nemen in de bestaande en toekomstige beleidsmaatregelen en financieringsprogramma's, met name in alle belangrijke beleidsdomeinen: economie, werkgelegenheid en sociale zaken, cohesie, gezondheid, vrouwen, medezeggenschap, migratie, cultuur, media en onderwijs;
- S. overwegende dat de tenuitvoerlegging van de toekomstige EU-strategie voor jongeren in de diverse beleidssectoren en instellingen gecoördineerd moet worden;
- T. overwegende dat er een genderperspectief moet worden opgenomen in de besluitvorming over het jeugdbeleid waarbij rekening wordt gehouden met de specifieke uitdagingen en omstandigheden van met name jonge vrouwen en meisjes met een uiteenlopende culturele en religieuze achtergrond; overwegende dat specifieke gendergevoelige maatregelen moeten worden opgenomen in het jeugdbeleid, zoals de preventie van geweld tegen vrouwen en meisjes, onderwijs op het gebied van gendergelijkheid en seksuele voorlichting; overwegende dat vrouwen gemiddeld een 1,4 maal grotere kans hebben om geen werk te hebben en geen onderwijs of opleiding te volgen (NEET) dan mannen⁽²⁰⁾ en dat er voortdurende inspanningen nodig zijn ter verhoging van het participatieniveau op de arbeidsmarkt van jonge vrouwen – vooral na zwangerschapsverlof en onder alleenstaande moeders – en vroegtijdige schoolverlaters, laagopgeleiden, gehandicapte jongeren en alle jongeren die het slachtoffer dreigen te worden van discriminatie;
- U. overwegende dat er voortdurende inspanningen nodig zijn om de maatschappelijke participatie van jongeren te bevorderen, vooral voor gehandicapten, migranten, vluchtelingen, NEET's en degenen die het risico lopen op sociale uitsluiting;
- V. overwegende dat onderwijs een cruciale factor is in de bestrijding van sociale uitsluiting en dat investeren in vaardigheden en competenties dus cruciaal is om de hoge werkloosheidscijfers, met name onder NEET's, aan te pakken;
- W. overwegende dat in artikel 9 VWEU wordt bepaald dat de Unie bij de bepaling en de uitvoering van haar beleid en optreden rekening houdt met de eisen in verband met de bevordering van een hoog niveau van werkgelegenheid, sociale bescherming, de bestrijding van sociale uitsluiting alsmede een hoog niveau van onderwijs, opleiding en bescherming van de volksgezondheid;
- X. overwegende dat de EU-strategie voor jongeren een goede basis heeft gelegd voor een vruchtbare en zinvolle samenwerking in jeugdzaken;
- Y. overwegende dat de verwezenlijking van de doelstellingen van de afgelopen driejarige cyclus van de EU-strategie voor jongeren (2010-2018) niet goed en precies genoeg kan worden beoordeeld en dat het erg moeilijk is de situaties van de verschillende lidstaten met elkaar te vergelijken omdat het ontbreekt aan benchmarks en indicatoren en de uitvoeringsinstrumenten elkaar overlappen;
- Z. overwegende dat beroepsoriëntatie en toegang tot informatie over arbeidsmogelijkheden en onderwijstrajecten essentieel zijn voor de verdere ontwikkeling van het onderwijs en de overgang naar de arbeidsmarkt;
- AA. overwegende dat de EU bij de vaststelling van de doelstellingen van deze strategie en de tenuitvoerlegging en evaluatie ervan nauw moet samenwerken met nationale, regionale en lokale instanties;

⁽²⁰⁾ Society at a Glance 2016 – OECD Social Indicators.

Donderdag 31 mei 2018

Uitdagingen voor jongeren en lessen die uit het huidige beleidvormingsproces van de EU op jeugdgebied kunnen worden getrokken

1. betreurt het dat bezuinigingsmaatregelen voor de lange termijn, met name verlaging van de financiële middelen voor onderwijs, cultuur en jeugdbeleid, negatieve gevolgen hebben gehad voor jongeren en hun levensomstandigheden; waarschuwt ervoor dat jongeren, vooral de meest kansarme, zoals jongeren met een handicap, jonge vrouwen, minderheden en personen met speciale behoeften, zwaar worden getroffen door toenemende ongelijkheid, het risico op uitsluiting, onzekerheid en discriminatie;
2. is ingenomen met de resultaten van de Europese samenwerking in jeugdzaken, in het kader waarvan de problemen waarmee de meeste Europeanen worstelen aangepakt kunnen worden en nationale beleidsmakers gesteund kunnen worden door ze te voorzien van expertise, aanbevelingen en legitimiteit, en door met succes meer EU-financiering vrij te maken;
3. beschouwt de open coördinatiemethode als geschikte maar nog steeds ontoereikende methode voor de invulling van het jeugd-beleid en dus moet worden aangevuld met andere maatregelen; herhaalt zijn oproep tot nauwere samenwerking en uitwisseling van optimale werkmethoden in jeugdzaken op lokaal, regionaal, nationaal en EU-niveau; dringt er bij de lidstaten op aan duidelijke prestatie-indicatoren en benchmarks overeen te komen om de geboekte vooruitgang te kunnen monitoren;
4. onderkent de positieve resultaten die met de EU-strategie voor jongeren zijn bereikt dankzij de ontwikkeling van sectoroverschrijdende werkzaamheden en een gestructureerde dialoog om de deelname van jongeren te garanderen, en is van mening dat de betrokken actoren en belanghebbenden over de hele lijn meer bewust moeten worden gemaakt van de doelstellingen en instrumenten van de strategie; merkt met name op dat de bottom-upbenadering bij de gestructureerde dialoog een toegevoegde waarde vertegenwoordigt en moet worden gehandhaafd; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom om bij de ontwikkeling van de nieuwe strategie rekening te houden met de resultaten van de zesde cyclus van de gestructureerde dialoog die gericht is op de toekomstige strategie;
5. stelt voor om lokale en regionale autoriteiten te betrekken bij het jeugdbeleid, vooral in de lidstaten waar zij bevoegdheden op dit vlak hebben;
6. is verheugd over beleidsinitiatieven die gericht zijn op de ondersteuning van de jeugd in Europa, met name Investeren in de jongeren van Europa, het Europees solidariteitscorps en het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief; is echter van mening dat deze instrumenten beter moeten aansluiten op de EU-strategie voor jongeren en een bottom-upbenadering moeten volgen; verzoekt de Commissie dan ook om systematisch alle beleidsvoorstellen met betrekking tot jongeren te koppelen aan de overkoepelende strategie en daar alle belanghebbenden, waaronder sociale partners en het maatschappelijk middenveld, bij te betrekken door te kiezen voor een holistische langetermijnaanpak met duidelijk gedefinieerde horizontale doelstellingen;
7. dringt bij de Commissie aan op de instelling van een horizontale werkgroep voor de coördinatie van de uitvoering van de EU-strategie voor jongeren in de toekomst, met deelname van de EU-instellingen, waaronder het Europees Parlement, de lidstaten en het maatschappelijk middenveld, met name vakbonden en jongerenorganisaties;
8. dringt er bij de Commissie op aan doeltreffende instrumenten te creëren voor de coördinatie tussen de betrokken diensten en een van haar vicevoorzitters te belasten met de mainstreaming van jongeren als cluster;
9. moedigt de lidstaten aan de Europese pijler van sociale rechten als uitgangspunt te nemen voor het opstellen van wetgeving met betrekking tot jongeren;
10. benadrukt dat het van belang is een gezonde levensstijl te bevorderen om ziektes te voorkomen, en acht het nodig om jongeren te voorzien van correcte informatie over en hulp bij ernstige psychische problemen zoals tabak-, alcohol- en drugsgebruik en -verslaving;
11. wijst erop dat evaluatie van de uitvoering van de jongerenstrategie in de lidstaten door de Commissie belangrijk is om meer controles en toezicht ter plaatste mogelijk te maken; vraagt de Commissie doelstellingen voor de EU-strategie voor jongeren vast te stellen die kwalitatief en kwantitatief kunnen worden beoordeeld, rekening houdend met de specifieke kenmerken van elke lidstaat of regio; vraagt de Commissie meer financiële middelen uit te trekken voor programma's en acties die jongeren voorbereiden op de wereld van de arbeid;

Donderdag 31 mei 2018

Jongeren een stem geven in de EU-strategie voor jongeren

12. pleit ervoor dat de toekomstige EU-strategie gericht moet zijn op deelname van en moet draaien om jongeren en de vergroting van hun welzijn, en dat zij de behoeften, de ambities en diversiteit van alle jongeren in Europa moet weerspiegelen en ervoor moet zorgen dat jongeren meer toegang krijgen tot creatieve instrumenten waarmee nieuwe technologieën gemoeid zijn;

13. is van mening dat de EU solidariteit met jongeren aan de dag moet leggen en hen steeds beter in staat moet stellen om deel te nemen aan de samenleving door specifieke maatregelen te ontwikkelen zoals mainstreaming van vrijwilligerswerk, ondersteuning van jongerenwerk, ontwikkeling van nieuwe instrumenten, met name die waarmee nieuwe technologieën gemoeid zijn, en bevordering van uitwisseling op basis van solidariteit, gemeenschapszin, vrije ruimte en democratische dialoog; erkent daarom het belang van jongerenverenigingen als ruimte waarbinnen jongeren kunnen groeien en een gevoel van actief burgerschap kunnen ontwikkelen; verzoekt de lidstaten de actieve betrokkenheid van jongeren in vrijwilligersorganisaties te faciliteren; benadrukt dat meer maatschappelijke participatie van jongeren niet alleen een belangrijke verwezenlijking op zich is, maar ook als opstap kan fungeren naar meer politieke participatie;

14. wijst er in dit verband op dat niet-formeel en informeel leren, naast deelname aan sport en vrijwilligersactiviteiten, een belangrijke rol speelt bij het stimuleren van de ontwikkeling van burgerlijke, sociale en interculturele competenties en vaardigheden onder jonge Europeanen;

15. verzoekt de lidstaten te voorzien in nationale rechtskaders en passende financiële middelen voor vrijwilligerswerk;

16. dringt er met klem bij de Commissie en de lidstaten op aan om jongeren, en met name die met minder kansen en degenen die buiten de formele organisatiestructuren staan, aan te sporen een actieve en kritische rol te gaan spelen en mee te doen aan de beleidsvorming, zodat zij invloed kunnen uitoefenen op besluiten die gevolgen hebben voor hun leven, door hun zowel online als offline democratische instrumenten ter beschikking te stellen, waarbij rekening wordt gehouden met de beperkingen en risico's van sociale media, en door de belanghebbenden, zoals sociale partners, het maatschappelijk middenveld en jongerenorganisaties, te betrekken bij de ontwikkeling, tenuitvoerlegging, monitoring en beoordeling van jeugdbeleid;

17. verzoekt de lidstaten jongeren aan te moedigen tot volledige deelname aan het verkiezingsproces;

18. acht het noodzakelijk dat de gestructureerde dialoog tussen jongeren en besluitvormers blijft voortbestaan in het volgende Europese samenwerkingskader op het gebied van jeugdzaken; is van mening dat de gestructureerde dialoog stelselmatig steeds meer jongeren en steeds meer verschillende doelgroepen jongeren moet betreffen en wijst erop dat de nationale en Europese werkgroepen voldoende financiële steun moeten krijgen om daarvoor te zorgen; verzoekt de lidstaten de deelname van nationale, regionale en lokale beleidsmakers aan de gestructureerde dialoog met jongeren aan te moedigen;

19. vraagt de lidstaten transparant te werk te gaan bij het voorleggen van hun rekeningen en bij het besteden van de middelen die zijn bestemd voor het bevorderen van duurzame werkgelegenheidsperspectieven voor jongeren; wijst er in dit verband op hoe belangrijk het is dat de lidstaten desgevraagd gedetailleerde gegevens over de situatie van hun jongeren verstrekken;

20. onderstreept dat het ontbreekt aan stelselmatige verslaglegging en betrouwbare gegevens over de tenuitvoerlegging van de strategie; vraagt de lidstaten en de Commissie daarom werk te maken van een betere samenwerking tussen de nationale en regionale statistische diensten bij het indienen van relevante en geactualiseerde statistische gegevens over jongeren, die van belang zijn om de mate van succes van de uitgevoerde strategie te kunnen bepalen; meent dat de driejaarlijkse verslagen vergezeld moeten gaan van deze statistische gegevens;

21. wijst er nogmaals op dat de deelname van jongeren aan nationale en lokale verkiezingen een dalende lijn vertoont en dat jongeren politiek engagement nodig hebben en het resultaat van hun bijdrage moeten kunnen zien; herinnert eraan dat de mogelijkheden om ervaring op te doen met politieke participatie in hun eigen omgeving en in plaatselijke gemeenschappen vanaf jonge leeftijd een cruciale stap is om het gevoel van Europees burgerschap te versterken en jongeren in staat te stellen actieve burgers te worden; verzoekt de Commissie en de lidstaten daarom regionale en lokale instanties aan te sporen erop toe te zien dat jongeren en jongerenorganisaties volledig en effectief kunnen deelnemen aan en betrokken worden bij de besluitvorming en de verkiezingsprocessen;

22. verzoekt de lidstaten de nationale jeugdraden te betrekken bij de toezicht- en uitvoeringscomités van de EU-strategie voor jongeren;

Donderdag 31 mei 2018

23. benadrukt de mogelijkheden die de technologie biedt om contact te leggen met jongeren en verzoekt de EU hun meer mogelijkheden te geven voor maatschappelijke participatie via e-platforms;

24. constateert dat veel jongeren helaas nog steeds vinden dat zij weinig toegang hebben tot de mogelijkheden die hun via de diverse programma's van de Unie worden geboden, ondanks de aanhoudende inspanningen van de Commissie om daarover te communiceren; verzoekt de Commissie haar communicatiekanalen te verbeteren;

Gelijke mogelijkheden voor een gegarandeerde langdurige integratie in de arbeidsmarkt

25. maakt zich grote zorgen over de blijvend hoge jeugdwerkloosheidspercentages in de hele EU, met name in Zuid-Europa; herinnert eraan dat het scheppen van hoogwaardige banen en werkgelegenheid moet worden gewaarborgd en een belangrijk engagement ten behoeve van de jongeren moet blijven, en dringt in dit verband aan op maatregelen ter bevordering van de overstap van jongeren van onderwijs naar werk door te voorzien in hoogwaardige stage- en leerplaatsen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om structurele hervormingen van de arbeidsmarkt en billijke arbeidsvoorwaarden en lonen te bevorderen, zodat jongeren niet worden gediscrimineerd wanneer zij hun intrede doen op de arbeidsmarkt; benadrukt dat het van belang is dat er sociale rechten voor nieuwe arbeidsvormen worden gedefinieerd, dat er goede beroepsstages worden gecreëerd en dat er een sociale dialoog wordt opgezet;

26. benadrukt het belang van initiatieven van nationale, regionale en lokale autoriteiten om op maat gesneden regelingen en gepersonaliseerde steun vast te stellen om alle NEET's te kunnen bereiken; herhaalt dat plaatselijke stakeholders zoals de sociale partners, vakbonden en maatschappelijke en jeugdorganisaties daarbij moeten worden betrokken;

27. pleit voor speciale maatregelen om de preciaire situatie van jonge vrouwen op de arbeidsmarkt aan te pakken, met bijzondere aandacht voor de loonkloof tussen mannen en vrouwen en de oververtegenwoordiging van vrouwen in atypische vormen van arbeid zonder sociale bescherming;

28. benadrukt dat het noodzakelijk is te zorgen voor billijke arbeidsvoorwaarden en voldoende sociale bescherming voor degenen die werkzaam zijn in de zogeheten nieuwe vormen van werkgelegenheid, waarin jongeren oververtegenwoordigd zijn;

29. is van mening dat er ook maatregelen moeten worden genomen om jonge migranten in te passen in de arbeidsmarkt, met volledige inachtneming van het beginsel van gelijke behandeling;

30. benadrukt dat een inclusief jongerenbeleid sociale programma's ter facilitering van politieke en culturele participatie moet verdedigen en bevorderen; is voorts van mening dat behoorlijk en gereguleerd werk dat gestoeld is op collectieve arbeidsovereenkomsten, zonder onzekere arbeidsverhoudingen, met toereikende lonen en kwalitatief hoogwaardige openbare diensten voor iedereen, belangrijk zijn voor het maatschappelijk welzijn van jongeren; verzoekt de Commissie en de lidstaten om eerlijke arbeidsvoorwaarden en een afdoende sociale bescherming te bevorderen, ook met betrekking tot nieuwe vormen van werk;

31. herinnert eraan dat werkgelegenheid en ondernemerschap tot de acht prioriteiten behoren die in de EU-strategie voor jongeren (2010-2018) zijn vastgesteld; benadrukt dat jeugdwerk en niet-formeel leren, vooral zoals dit in jongerenorganisaties wordt ontwikkeld, van essentieel belang zijn voor de ontwikkeling van het potentieel van jongeren, met inbegrip van ondernemersvaardigheden, en hen in staat stellen een brede waaier aan competenties te ontwikkelen die hun kansen op de arbeidsmarkt kunnen vergroten;

32. verzoekt de Commissie en de lidstaten grensoverschrijdende beroeps- en opleidingsmogelijkheden aan te moedigen, meer te investeren in beroepsopleiding en -opleiding en dit als een aantrekkelijke opleidingskeuze te presenteren;

33. verzoekt de Commissie en de lidstaten om regionale en lokale autoriteiten te steunen en te investeren in nieuwe levenskansen voor jongeren zodat ze hun creativiteit en hun volledige potentieel kunnen ontplooiën, ondernemerschap voor jongeren te ondersteunen en de maatschappelijke inclusie van jongeren te bevorderen, ten voordele van hun gemeenschap;

Donderdag 31 mei 2018

34. dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan een op rechten gebaseerde benadering van jeugd en werkgelegenheid te hantieren; verzoekt de lidstaten ervoor te zorgen dat jongeren een goede stage en baan kunnen krijgen waarbij hun rechten geëerbiedigd worden, zoals het recht op een vaste baan met een loon waarvan ze kunnen leven, daarbij sociale bescherming genieten en verzekerd zijn van een waardig en autonoom leven;

35. spoort de Commissie en de lidstaten ertoe aan controles uit te voeren bij bedrijven die herhaaldelijk opeenvolgende stages aanbieden zonder daarna banen aan te bieden, om te voorkomen dat arbeidsovereenkomsten worden vervangen door zogenaamde stages;

36. is ingenomen met het feit dat meer dan 1,6 miljoen jongeren steun hebben ondervonden van maatregelen in het kader van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief ⁽²¹⁾; benadrukt dat er meer inspanningen en financiële verbintenissen nodig zijn; benadrukt dat het noodzakelijk is jongeren in NEET-situaties die te maken hebben met meervoudige obstakels beter te bereiken en de kwaliteit van het aanbod in het kader van de jongerengarantie te verbeteren door duidelijke kwaliteitscriteria en -normen vast te stellen, met inbegrip van toegang tot sociale bescherming, een minimuminkomen en arbeidsrechten; verzoekt de lidstaten hun systemen voor toezicht, verslaggeving en prestatiebeoordeling daadwerkelijk te verbeteren en ervoor te zorgen dat middelen van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief gebruikt worden als aanvulling op en niet ter vervanging van nationale financiering;

37. beklemtoont bovendien dat aandacht moet worden besteed aan de kwaliteit op het gebied van mentorschap en begeleiding, de kwaliteit en de toereikendheid van de eigenlijke individuele opleiding, stage of baan, en aan de kwaliteit van het resultaat ten opzichte van de vastgestelde doelstellingen; onderstreept in dit verband dat de toepassing van de reeds bestaande kwaliteitskaders, zoals het Europees kwaliteitskader, in het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief moet worden gewaarborgd; is van mening dat jongeren ook bij de controle van de kwaliteit van het aanbod betrokken moeten worden;

38. wijst erop dat maatregelen waarmee de integratie van NEET's op de arbeidsmarkt wordt bevorderd, waaronder betaalde stages en leerplaatsen, financieel ondersteund moeten worden door het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief of toekomstige Europese instrumenten, waarbij elke vorm van baanvervangend werk of misbruik van werkende jongeren moet worden vermeden;

39. merkt op dat het bevorderen van de ondernemersgeest onder jongeren een prioriteit is en dat de formele en niet-formele onderwijsstelsels de meest doeltreffende maatregelen zijn om ondernemerschap van jongeren te stimuleren; benadrukt dat ondernemerschap een middel is om jeugdwerkloosheid en sociale uitsluiting tegen te gaan en innovatie te bevorderen; meent daarom dat de jongerenstrategie het scheppen van een gunstig klimaat voor jonge ondernemers moet ondersteunen;

40. herinnert eraan dat het bereiken van NEET's het hoofddoel van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief is en verzoekt de lidstaten derhalve met klem om meer te doen om de NEET-populatie in kaart te brengen en te bereiken, en met name de meest kwetsbare jongeren, zoals jongeren met een handicap, en daarbij rekening te houden met hun speciale behoeften;

41. verzoekt de lidstaten en de Commissie innovatieve en flexibele beurzen in het leven te roepen om talent en artistieke en sportieve gaven op het vlak van onderwijs en opleiding te stimuleren; ondersteunt de lidstaten die beursregelingen willen invoeren voor studenten met goede studie-, sportieve en artistieke resultaten;

42. benadrukt dat 38 % van de jongeren moeilijk toegang heeft tot informatie; benadrukt dat het van belang is te zorgen voor een collectieve aanpak ten aanzien van de begeleiding, de ondersteuning en de voorlichting van jongeren over hun rechten en mogelijkheden;

43. benadrukt voorts dat het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief niet alleen moet focussen op hoogopgeleide jonge NEET's, maar ook op laaggeschoolde en niet-werkende jongeren en jongeren die niet zijn ingeschreven bij de openbare diensten voor arbeidsvoorziening;

44. benadrukt dat de arbeidsmobiliteit binnen de EU, ondanks de hoge werkloosheid, beperkt blijft; wijst er daarom op hoe belangrijk de mobiliteit van werknemers is voor een concurrerende arbeidsmarkt; verzoekt de Commissie en de lidstaten daartoe grensoverschrijdende arbeids- en opleidingsmogelijkheden te stimuleren;

⁽²¹⁾ Resolutie van het Europees Parlement van 18 januari 2018 over de uitvoering van het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief in de lidstaten (P8_TA(2018)0018).

Donderdag 31 mei 2018

45. wijst op de belangrijke rol die 55-plussers spelen bij de opleiding van jongeren op de werkplek; pleit net als de Commissie voor het opzetten van programma's die deze mensen de mogelijkheid bieden om in de aanloop naar de pensioengerechtigde leeftijd geleidelijk uit de arbeidsmarkt uit te treden, met name door eerst over te stappen op een deeltijdregeling tijdens welke ze ook jongeren opleiden en helpen om zich in te werken;

46. onderstreept de belangrijke rol die ondernemingen spelen bij de verwerving van vaardigheden en het scheppen van banen voor jongeren; wijst erop dat onderwijs en opleiding op gebieden die verband houden met het bevorderen van ondernemerschap kunnen bijdragen tot ontwikkeling op lange termijn, versterking van het Europese concurrentievermogen en de bestrijding van werkloosheid;

47. verzoekt de lidstaten de beoogde effecten van de vast te stellen maatregelen te vermelden in hun actieplannen; onderstreept in dit verband hoe belangrijk het is dat de lidstaten garanties bieden dat de getroffen maatregelen de werkgelegenheid daadwerkelijk hebben bevorderd; benadrukt dat de duurzaamheid van het te voeren beleid moet worden gemeten;

Duurzame ontwikkeling: de toekomst voor jongeren

48. is er stellig van overtuigd dat hoogwaardig formeel, niet-formeel en informeel onderwijs en dito opleidingen een grondrecht zijn; is dan ook van mening dat de toegang tot alle niveaus van hoogwaardig onderwijs moet worden gegarandeerd voor alle Europeanen, ongeacht hun sociaaleconomische status, etnische afkomst, geslacht, of fysieke of cognitieve handicaps; onderstreept de belangrijke rol die het formele, niet-formele en informele onderwijs heeft om jongeren de kennis, de vaardigheden en de competenties bij te brengen om geëngageerde burgers te worden en deel te nemen aan het Europese project; verzoekt de lidstaten derhalve specifiek beleid te ontwikkelen en moedigt in dit verband aan dat artistiek en creatief onderwijs in de onderwijsprogramma's even belangrijk worden geacht als technologische vakken (STEM);

49. benadrukt het belang van modernisering van het onderwijs; verzoekt de Commissie en de lidstaten de opnemings van nieuwe vaardigheden en competenties in het onderwijs te stimuleren, zoals burgerschap, kritisch denken en ondernemingszin, en de ontwikkeling van nieuwe leermiddelen te stimuleren die de participatie in en de toegankelijkheid van onderwijs vergroten;

50. is zeer verontrust over het bijzonder prangende probleem van kinderarmoede waardoor maar liefst 25 miljoen kinderen in de EU getroffen worden (meer dan 26,4 % van alle Europeanen in de leeftijd tot 18 jaar) in gezinnen die elke dag kampen met een gebrek aan voldoende inkomsten en basisvoorzieningen; is van mening dat het jongerenbeleid een bijdrage kan leveren op gebieden zoals kinder- en gezinsbeleid;;

51. is ernstig bezorgd over het verschijnsel van voortijdige schoolverlating en pleit daarom voor passende oplossingen om dat aan te pakken teneinde de Europa 2020-doelstellingen te verwezenlijken;

52. moedigt de Commissie aan om initiatieven te ondersteunen die gericht zijn op de bevordering van actief en kritisch burgerschap, respect, verdraagzaamheid, waarden en intercultureel leren, en benadrukt in dit verband de cruciale rol van EU-programma's zoals Erasmus+, Creatief Europa en Europa voor de burger; verzoekt de Commissie en de lidstaten mogelijkheden voor dialogen met jongeren op te zetten over een breed scala aan onderwerpen, zoals seks, geslacht, beleid, solidariteit en milieu, recht, geschiedenis en cultuur;

53. is ervan overtuigd dat geletterdheid, onder meer op het gebied van digitale middelen en media, rekenvaardigheid en de basisvaardigheden die essentieel zijn voor de autonomie en voor een veelbelovende toekomst voor jongeren, een prioriteit moeten zijn op Europees, nationaal en lokaal niveau; dringt er dan ook bij de Commissie en de lidstaten op aan zich meer in te spannen om fundamentele leervaardigheden en competenties aan te bieden voor iedereen;

54. verzoekt de Commissie initiatieven met formeel onderwijs en informeel leren aan te moedigen om innovatie, creativiteit en ondernemerschap bij jongeren te ondersteunen en om de saamhorigheid en het begrip tussen jongeren van verschillende groepen te bevorderen;

55. constateert in dit verband met grote bezorgdheid dat er nog steeds een hoog aantal Europese burgers is met slechte lees- en schrijfvaardigheden en met functionele, digitale en media-ongeletterdheid, wat een ernstig probleem vormt voor een goede deelname aan het openbare leven en de arbeidsmarkt;

Donderdag 31 mei 2018

56. herinnert eraan dat het eerste beginsel van de Europese pijler van sociale rechten luidt dat iedereen recht heeft op hoogwaardige en inclusieve voorzieningen voor onderwijs, opleiding en een leven lang leren om de vaardigheden te verwerven en te onderhouden die nodig zijn om ten volle aan het maatschappelijk leven te kunnen deelnemen en te kunnen omgaan met veranderingen op de arbeidsmarkt; benadrukt daarom dat het van belang is om in de nieuwe programmeringsperiode van het MFK voor 2021-2027 prioriteit toe te kennen aan onderwijs en opleiding en te zorgen voor sociale investeringen daarin;

57. is sterk van mening dat het sociale scorebord dat was ingevoerd in het kader van de Europese pijler van sociale rechten, moet worden gebruikt om de EU-strategie voor jongeren te beoordelen; verzoekt de Commissie een reeks specifieke indicatoren vast te stellen om de EU-strategie voor jongeren te beoordelen, zoals onderwijs, vaardigheden, een leven lang leren, gendergelijkheid op de arbeidsmarkt, gezondheidszorg, digitale toegang, levensomstandigheden en armoede;

58. benadrukt de cruciale rol van het gezin en van leerkrachten bij de ondersteuning van jongeren die worden gepest op school of op internet; dringt er bij de Commissie en de lidstaten op aan om maatregelen te nemen tegen deze vormen van gedrag, die gevolgen hebben voor het geestelijk welzijn van jongeren, in het bijzonder door vanaf de lagere school de juiste digitale vaardigheden te ontwikkelen, zoals voorzien in de actieplan voor digitaal onderwijs;

59. is van mening dat er om de maatregelen op het gebied van onderwijs, jeugdzaken en sport doeltreffender te maken, gezamenlijke doelstellingen en instrumenten voor het meten van de beleidsimpact moeten worden ontwikkeld op basis van internationale studies;

60. onderstreept het schadelijke effect van stress op het welzijn van jongeren op school, in de beroepsopleiding, op de arbeidsmarkt en in hun privéleven; verzoekt de Commissie en de lidstaten te investeren in programma's voor geestelijke gezondheid en de belanghebbende partijen aan te sporen om jongeren te helpen op dit vlak;

61. benadrukt het belang van geestelijk en lichamelijk welzijn van jonge Europeanen; verzoekt de Commissie en de lidstaten om buitenschoolse sportactiviteiten te stimuleren en campagnes te voeren ter bevordering van bewust eten;

62. onderstreept het belang van bevordering van de interculturele dialoog in de sport, onder meer via het opzetten van platforms waarbij jongeren, vluchtelingen en migranten betrokken zijn;

63. is van mening dat, gezien de complexiteit van het jongerenbeleid en de effecten ervan, onderzoekssamenwerking moet worden gestimuleerd teneinde empirisch onderbouwde antwoorden en maatregelen en preventieve oplossingen te ontwikkelen die het welzijn en de weerbaarheid van jongeren bevorderen;

64. benadrukt het belang van cultuur, niet alleen voor de bestrijding van geweld, racisme, radicalisering en intolerantie, maar ook voor de ontwikkeling van een Europese identiteit; verzoekt de Commissie en de lidstaten cultuur te bevorderen, daarin te investeren en gelijke toegang voor iedereen te garanderen;

65. benadrukt dat jongerenorganisaties een cruciale rol spelen in de maatschappelijke participatie en integratie van jongeren; verzoekt de lidstaten daarom jongerenorganisaties te steunen en hun rol in de ontwikkeling van competenties en de maatschappelijke inclusie te onderkennen, en in samenwerking met de jongeren de instelling van jongerenraden op alle niveaus te ondersteunen;

66. hamert op het belang van de validatie van niet-formeel en informeel leren voor de empowerment van de lerenden, aangezien dit essentieel is voor de ontwikkeling van een samenleving die gebaseerd is op sociale rechtvaardigheid en gelijke kansen en bijdraagt aan de ontwikkeling van burgerschapsvaardigheden en zelfontplooiing; betreurt dat werkgevers en aanbieders van formeel onderwijs niet voldoende de waarde en relevantie erkennen van vaardigheden, competenties en kennis die zijn verworven via niet-formeel en informeel leren; wijst erop dat het gebrek aan vergelijkbaarheid en coherentie tussen de validatieaanpakken van de EU-landen een bijkomende belemmering vormt; verzoekt de lidstaten te blijven toewerken naar een nationaal erkennings- en validatiesysteem en te zorgen voor voldoende financiering voor vaardigheden die via niet-formeel onderwijs zijn verworven, waarbij verwezen wordt naar de aanbeveling van de Raad van 20 december 2012 betreffende de validatie van niet-formeel en informeel leren;

Donderdag 31 mei 2018

Betere afstemming en steun uit financieringsinstrumenten voor de EU-strategie voor jongeren

67. is van mening dat de EU-strategie voor jongeren het MFK moet volgen en moet aansluiten bij de doelstellingen voor duurzame ontwikkelingen en alle relevante vlaggenschipinitiatieven, programma's en beleidsstrategieën, door een systematische dialoog aan te gaan met de bevoegde organen, duidelijke doelen en streefcijfers te formuleren en een passend coördinatiemechanisme op te zetten;

68. herinnert eraan dat de EU vanwege het subsidiariteitsbeginsel op het gebied van jeugdzaken alleen maatregelen kan nemen om het optreden van de lidstaten te ondersteunen, te coördineren en aan te vullen; wijst op het belang van samenhang tussen EU- en nationale financiering en verzoekt de Commissie derhalve synergieën met nationale, regionale en lokale initiatieven te faciliteren om duplicatie, overlapping of herhaling van activiteiten te voorkomen;

69. verzoekt de lidstaten en de Commissie de overheidsinvesteringen in onderwijs- en jeugdgerelateerde initiatieven te verhogen;

70. is er vast van overtuigd dat de middelen die beschikbaar zijn om diverse initiatieven en beleidsmaatregelen voor jongeren te ondersteunen, zoals het Erasmus+-programma, het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief en het programma Europa voor de burger, in het volgende MFK beduidend moeten worden verhoogd om de jongeren meer kansen te bieden en uitsluiting te voorkomen;

71. is ingenomen met het Europees solidariteitscorps – een programma om de solidariteit tussen jonge Europeanen, vrijwilligerswerk en de ontwikkeling van inclusief burgerschap te bevorderen; herhaalt het standpunt van het Parlement dat het nieuwe initiatief naar behoren moet worden gefinancierd met verse middelen en dat het programma niet moet worden gebruikt als optie om de jeugdwerkloosheid aan te pakken;

72. is er stellig van overtuigd dat het programma Europa voor de burger actief burgerschap, burgerschapsvorming en dialoog moet blijven stimuleren en een gevoel van Europese identiteit tot stand moet brengen; wijst op het geringe succes van het programma, dat te wijten is aan een gebrek aan financiering; pleit voor een aanzienlijke verhoging van de middelen voor het programma;

73. dringt er bij de Commissie op aan het Erasmusprogramma voor jonge ondernemers te handhaven; spoort de lidstaten en de Commissie ertoe aan dit programma gezamenlijk te promoten, in samenwerking met de kamers van koophandel, het bedrijfsleven en de jongeren zelf, zonder de kernactiviteiten uit het oog te verliezen;

74. herhaalt zijn steun voor de versterking van het programma Creatief Europa dat specifieke mobiliteitsregelingen biedt voor jonge kunstenaars en jongeren die werkzaam zijn in culturele en creatieve sectoren;

75. benadrukt het belang van Erasmus+, dat een essentieel instrument is om te zorgen voor actieve en geëngageerde jonge burgers; is er stellig van overtuigd dat Erasmus+ gericht moet zijn op alle jongeren, ook die met minder kansen, en dat de hogere ambities voor de volgende programmeringsperiode tot uiting moeten komen in een aanzienlijke verhoging van de middelen om het volledige potentieel van het programma te kunnen ontsluiten en om te zorgen voor vereenvoudiging van de procedures dankzij de invoering van elektronische systemen voor de toegang tot grensoverschrijdende diensten en studentengegevens, zoals het "e-card"-project;

76. verzoekt om een betere afstemming tussen de EU-strategie voor jongeren en Erasmus+ door de tijdschema's voor de uitvoering op elkaar af te stemmen, door de Erasmus+-verordening te wijzigen om de doelstellingen van de strategie te ondersteunen via gemeenschappelijke "jeugddoelen", en door Cruciale Actie 3 tot het belangrijkste uitvoeringsmiddel van de strategie te bestempelen;

77. benadrukt dat de begroting voor de EU-strategie voor jongeren niet toereikend is om de doelstellingen van het programma te halen; wenst daarom dat er in het volgende MFK een aanzienlijk hoger bedrag voor het jongerenwerkgelegenheidsinitiatief wordt uitgetrokken en dat de lidstaten in hun nationale begroting ruimte creëren voor werkgelegenheidsregelingen voor jongeren; wijst voorts op de noodzaak om de geldende leeftijdsgrens op te trekken van 25 tot 29 jaar, aangezien vele pas afgestudeerden en nieuwkomers op de arbeidsmarkt tussen de 25 en 30 jaar oud zijn;

Donderdag 31 mei 2018

78. pleit, onverminderd het subsidiariteitsbeginsel, voor een harmonisering van het begrip jongere, met een leeftijdsgrens die in de gehele EU van toepassing is; moedigt alle lidstaten aan om aan deze harmonisering bij te dragen en belemmeringen voor het meten van de vooruitgang en voor het formuleren van de doelstellingen weg te nemen;

79. pleit voor de bevordering van het toekomstige EU-kaderprogramma voor onderzoek en innovatie voor de ontwikkeling van geïntegreerde, empirisch onderbouwde antwoorden en maatregelen en preventieve oplossingen die het welzijn en de weerbaarheid van jongeren bevorderen;

80. wijst op de bevindingen en risico's die erop wijzen dat door de Commissie beheerde acties (waaronder uitwisselingsprogramma's voor studenten) door de nationale autoriteiten worden geacht aan de vereisten van de jongerenstrategie te voldoen en dat sommige lidstaten hun financiële middelen terugtrekken uit beleidsgebieden die steun uit de EU-begroting krijgen ⁽²²⁾;

o

o o

81. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en de parlementen van de lidstaten.

⁽²²⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615645/EPRS_STU\(2018\)615645_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615645/EPRS_STU(2018)615645_EN.pdf)

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0241

Uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp (2009/125/EG) (2017/2087(INI))

(2020/C 76/22)

Het Europees Parlement,

- gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 114,
- gezien Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 oktober 2009 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor energierelevante producten ⁽¹⁾ (hierna: "de richtlijn inzake ecologisch ontwerp") en de uitvoeringsverordeningen en vrijwillige overeenkomsten die krachtens die richtlijn zijn aangenomen,
- gezien het Werkplan inzake ecologisch ontwerp 2016-2019 van de Commissie (COM(2016)0773), vastgesteld in overeenstemming met Richtlijn 2009/125/EG,
- gezien Verordening (EU) 2017/1369 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2017 tot vaststelling van een kader voor energie-etikettering en tot intrekking van Richtlijn 2010/30/EU ⁽²⁾ (hierna: "de richtlijn inzake de etikettering van het energieverbruik",
- gezien de doelstellingen van de Unie met betrekking tot broeikasgasemissiereducties en energie-efficiëntie,
- gezien het Akkoord van Parijs inzake klimaatverandering en de 21e Conferentie van de Partijen (COP21) van het UNFCCC,
- gezien de ratificatie van het Akkoord van Parijs inzake klimaatverandering door de EU en de lidstaten,
- gezien de in dit Akkoord opgenomen langetermijndoelstelling, namelijk om de stijging van de gemiddelde mondiale temperatuur ruim onder 2 °C boven de pre-industriële niveaus te houden en via inspanningen te proberen de stijging te beperken tot 1,5 °C boven die niveaus,
- gezien het algemeen milieuactieprogramma van de Unie voor de periode tot en met 2020 (Besluit nr. 1386/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 20 november 2013 ⁽³⁾),
- gezien de mededeling van de Commissie van 2 december 2015 getiteld "Een EU-actieplan voor de circulaire economie" (COM(2015)0614),
- gezien de mededeling van de Commissie van 16 januari 2018 over een Europese strategie voor plastic in de circulaire economie (COM(2018)0028),
- gezien de mededeling van de Commissie alsmede het werkdocument van 16 januari 2018 over de tenuitvoerlegging van het pakket circulaire economie: opties om te werken op het snijvlak van chemicaliën-, product- en afvalwetgeving (COM(2018)0032 – SWD(2018)0020),
- gezien de mededeling van de Commissie van 13 september 2017 over de lijst van 2017 van voor de EU kritieke grondstoffen (COM(2017)0490),

⁽¹⁾ PB L 285 van 31.10.2009, blz. 10.

⁽²⁾ PB L 198 van 28.7.2017, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 354 van 28.12.2013, blz. 171.

Donderdag 31 mei 2018

- gezien de conclusies van de Raad over eco-innovatie: de overgang naar een circulaire economie bewerkstelligen, zoals aangenomen op 18 december 2017⁽⁴⁾,
 - gezien het rapport over de emissiekloof 2017 dat is opgesteld door het VN-Milieuprogramma in november 2017,
 - gezien zijn resolutie van 9 juli 2015 over hulpbronnenefficiëntie: de overgang naar een circulaire economie ⁽⁵⁾,
 - gezien de wetgeving van de EU inzake afval,
 - gezien zijn resolutie van 4 juli 2017 over een langere levensduur voor producten: voordelen voor consumenten en bedrijven ⁽⁶⁾,
 - gezien de Europese beoordeling van de uitvoering die werd opgesteld door het directoraat-generaal Parlementaire Onderzoeksdiensten van het Parlement om te worden bijgevoegd bij de toetsing van de uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp,
 - gezien artikel 52 van zijn Reglement en artikel 1, lid 1, onder e), en bijlage 3 bij het besluit van de Conferentie van voorzitters van 12 december 2002 betreffende de procedure inzake het verlenen van toestemming voor het opstellen van initiatiefverslagen,
 - gezien het verslag van de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en voedselveiligheid en het advies van de Commissie industrie, onderzoek en energie (A8-0165/2018),
- A. overwegende dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp ten doel heeft de energie-efficiënte en het niveau van milieubescherming te verhogen door middel van geharmoniseerde vereisten die de werking van de interne markt waarborgen en de voortdurende vermindering van het algemene milieueffect van energierelateerde producten bevorderen; overwegende dat deze maatregelen ook een positieve uitwerking hebben op de energiezekerheid door de verlaging van het energiegebruik;
- B. overwegende dat in de richtlijn inzake ecologisch ontwerp is voorzien in maatregelen die moeten worden genomen ter beperking van het milieueffect van energierelateerde producten gedurende de levenscyclus; overwegende dat besluiten op grond van de richtlijn tot nu toe grotendeels gericht waren op het beperken van het energieverbruik tijdens de gebruiksfase;
- C. overwegende dat de richtlijn een sterkere bijdrage zou kunnen leveren aan de inspanningen van de EU om de energie-efficiëntie te verbeteren en zou kunnen bijdragen aan de verwezenlijking van de klimaatactiedoelstellingen;
- D. overwegende dat de vermindering van het milieueffect van energierelateerde producten in de ecologisch-ontwerpfase, doordat wordt voorzien in minimumcriteria betreffende hun levensduur en verbeterbaarheid, repareerbaarheid, recycleerbaarheid en herbruikbaarheid, tot vele nieuwe banen kan leiden;
- E. overwegende dat begin 2018 29 specifieke voorschriften inzake ecologisch ontwerp van kracht waren, die betrekking hadden op verschillende productgroepen, en dat drie in het kader van de richtlijn erkende vrijwillige overeenkomsten waren aangenomen;
- F. overwegende dat vrijwillige overeenkomsten en andere zelfregulerende maatregelen in de richtlijn inzake ecologisch ontwerp gepresenteerd worden als alternatieven voor uitvoeringsbepalingen wanneer aan bepaalde voorwaarden wordt voldaan; overwegende dat niet alle huidige vrijwillige overeenkomsten sneller en kostenefficiënter zijn gebleken dan regelgevingsmaatregelen;
- G. overwegende dat ecologisch ontwerp economische voordelen voor industrie en consumenten met zich meebrengt en aanzienlijk bijdraagt aan het beleid van de Unie op het gebied van klimaat, energie en de circulaire economie;

⁽⁴⁾ <http://www.consilium.europa.eu/media/32274/eco-innovation-conclusions.pdf>

⁽⁵⁾ PB C 265 van 11.8.2017, blz. 65.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0287.

Donderdag 31 mei 2018

- H. overwegende dat de wetgeving inzake ecologisch ontwerp nauw verband houdt met de EU-wetgeving inzake de etikettering van het energieverbruik en dat maatregelen die uit hoofde van deze twee richtlijnen zijn aangenomen in ten laatste 2020 naar verwachting 55 miljard EUR per jaar aan extra omzet zullen genereren voor de industrie, de groothandel en de detailhandel, en naar schatting tot 2020 175 Mtoe per jaar aan besparingen op primaire energie zullen opleveren, en dus tot de helft van de energiebesparingsstreefwaarde van de Unie voor 2020 zullen realiseren, en de afhankelijkheid van energie-importen zullen reduceren; overwegende dat de wetgeving ook in belangrijke mate bijdraagt aan de verwezenlijking van de EU-klimaatdoelstellingen door de uitstoot van broeikasgassen met 320 ton CO₂-equivalenten per jaar te verminderen; overwegende dat het energiebesparingspotentieel op de lange termijn zelfs nog groter is;
- I. overwegende dat consumenten volgens het boekhoudkundig verslag over de impact van ecologisch ontwerp ("Ecodesign Impact Accounting report", Europese Commissie, 2016) voor 2020 naar schatting in totaal tot 112 miljard EUR, of rond 490 EUR per jaar per huishouden, zullen besparen;
- J. overwegende dat meer dan 80 % van het milieueffect van energiegerelateerde producten in de ontwerpfase wordt vastgesteld;
- K. overwegende dat voor het grootste deel van de belanghebbenden drie belangrijke belemmeringen kunnen worden aangemerkt voor de volledige tenuitvoerlegging van de wetgeving: het gebrek aan duidelijke politieke steun en een duidelijke politieke richting, het trage verloop van de regelgevingsprocessen en de ontoereikendheid van het markttoezicht in de lidstaten;
- L. overwegende dat naar schatting 10 – 25 % van de producten op de markt niet voldoet aan de richtlijnen inzake ecologisch ontwerp en de etikettering van het energieverbruik, wat leidt tot een verlies van rond 10 % van de beoogde energiebesparingen en oneerlijke concurrentie;
- M. overwegende dat de huidige vrijstelling voor theaterverlichting van Verordeningen (EG) nr. 244/2009 ⁽⁷⁾ en (EU) nr. 1194/2012 van de Commissie ⁽⁸⁾ een passende en efficiënte manier is om de specifieke behoeften en omstandigheden van theaters en de hele entertainmentsector te respecteren en deze vrijstelling moet worden gehandhaafd;
- N. overwegende dat, hoewel het toepassingsgebied van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp in 2009 werd uitgebreid tot alle energiegerelateerde producten (met uitzondering van vervoersmiddelen), nog geen producten die geen energie verbruiken zijn opgenomen onder de vereisten inzake ecologisch ontwerp;
- O. overwegende dat in de EU alle producten zodanig ontworpen, gefabriceerd en in de handel gebracht zouden moeten worden dat zo min mogelijk gebruik wordt gemaakt van gevaarlijke stoffen, mét waarborgen betreffende de veiligheid van de producten, zodat deze eenvoudiger gerecycleerd en opnieuw kunnen worden gebruikt, terwijl tegelijkertijd de beschermingsniveaus van de menselijke gezondheid en het milieu hoog worden gehouden;
- P. overwegende dat in de richtlijn inzake ecologisch ontwerp gesteld wordt dat haar complementariteit met de REACH-verordening inzake chemische stoffen moet bijdragen tot de verhoging van hun respectieve effect en tot de formulering van coherente, door de fabrikanten toe te passen eisen; overwegende dat de eisen in verband met het gebruik van gevaarlijke chemische stoffen en de recycling ervan tot dusverre beperkt zijn geweest;
- Q. overwegende dat er in het kader van de nieuwe verordening energie-etikettering een nieuwe databank wordt ontwikkeld en dat de databank voor het informatie- en communicatiesysteem voor markttoezicht (ICSMS) in sommige, maar niet in alle lidstaten wordt gebruikt;
- R. overwegende dat het een van de hoofddoelstellingen van het algemeen milieuactieprogramma van de Unie voor de periode tot en met 2020 (7de MAP) is om de Unie te transformeren tot een hulpbronnen efficiënte, groene en concurrerende koolstofarme economie; overwegende dat in het MAP gesteld wordt dat het beleidskader van de Unie ervoor moet zorgen dat prioritaire producten die op de markt worden gebracht in de Unie een ecologisch ontwerp hebben om de hulpbronnen efficiëntie en de materiaalefficiëntie te optimaliseren;
- S. overwegende dat het EU-actieplan voor de circulaire economie het engagement omvat om aspecten van de circulaire economie te benadrukken in toekomstige productontwerpeisen in het kader van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp door stelselmatig zaken als reparatiebaarheid, duurzaamheid, verbeterbaarheid en recycleerbaarheid, of de identificatie van bepaalde materialen of stoffen te analyseren;

⁽⁷⁾ Verordening (EG) nr. 244/2009 van de Commissie van 18 maart 2009 houdende uitvoeringsbepalingen van Richtlijn 2005/32/EG van het Europees Parlement en de Raad voor het vaststellen van eisen inzake ecologisch ontwerp voor niet-gerichte lampen voor huishoudelijk gebruik (PB L 76 van 24.3.2009, blz. 3).

⁽⁸⁾ Verordening (EU) nr. 1194/2012 van de Commissie van 12 december 2012 tot uitvoering van Richtlijn 2009/125/EG van het Europees Parlement en de Raad wat eisen inzake ecologisch ontwerp voor gerichte lampen, ledlampen en gerelateerde uitrusting betreft (PB L 342 van 14.12.2012, blz. 1).

Donderdag 31 mei 2018

- T. overwegende dat het Akkoord van Parijs een streefcijfer op lange termijn bevat dat strookt met de doelstelling om de wereldwijde temperatuurstijging ruim beneden 2°C boven de pre-industriële niveaus te houden, en te trachten de stijging tot 1,5°C boven de pre-industriële niveaus te beperken; overwegende dat de EU eraan hecht zijn steentje bij te dragen aan de verwezenlijking van deze doelstellingen door emissieverlagingen in alle sectoren;
- U. overwegende dat maatregelen inzake ecologisch ontwerp de gehele levenscyclus van producten moeten bestrijken teneinde de hulpbronnenefficiëntie in de Unie te verbeteren, waarbij rekening moet worden gehouden met het feit dat meer dan 80 % van het milieueffect van een product wordt bepaald in de ontwerpfase, die derhalve zeer belangrijk is voor de bevordering van circulaire economische aspecten, duurzaamheid, verbeterbaarheid, herstelbaarheid, hergebruik en recycleerbaarheid van een product;
- V. overwegende dat naast het maken van duurzamere en hulpbronnenefficiëntere producten de beginselen van de deeleconomie en de diensteneconomie moeten worden versterkt, terwijl de lidstaten bij het voorstellen van programma's om aan te sporen tot het gebruik van de meest energie-efficiënte producten en diensten bijzondere aandacht moeten besteden aan huishoudens met een laag inkomen, inclusief de huishoudens die het risico lopen in energearmoede terecht te komen;
- W. overwegende dat de Unie partij is bij het Verdrag van Stockholm inzake persistente organische verontreinigende stoffen (POP's) en daarom verplicht is maatregelen te nemen met het oog op het geleidelijk afbouwen van het gebruik van deze gevaarlijke stoffen, onder meer door het gebruik ervan in de ontwerpfase te beperken;

Een doeltreffend instrument om kosteneffectieve energiebesparingen te realiseren

1. is van mening dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp een succesvol instrument is gebleken voor de verbetering van de energie-efficiëntie, heeft geleid tot een aanzienlijke vermindering van de broeikasgasemissies en economische voordelen voor de consumenten heeft opgeleverd;
2. beveelt de Commissie aan meer productgroepen onder het toepasingsgebied te laten vallen, en deze te selecteren op basis van hun ecologischontwerppotentieel, waaronder hun energie-efficiëntiepotentieel en hun materiaal-efficiëntiepotentieel, alsook andere milieu-aspecten, met gebruikmaking van de methodologie als bedoeld in artikel 15 van de richtlijn, en de huidige normen voortdurend te actualiseren, teneinde ten volle de vruchten te kunnen plukken van het toepasingsgebied en de doelstellingen van de richtlijn;
3. benadrukt dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp de werking van de interne markt van de EU verbetert door de vaststelling van gemeenschappelijke productnormen; benadrukt dat de continu vaststelling van geharmoniseerde productvereisten op EU-niveau bevorderend werkt voor innovatie, onderzoek en het concurrentievermogen van Europese fabrikanten, en bijdraagt aan het waarborgen van eerlijke concurrentie, zonder dat dit onnodige administratieve lasten oplevert;
4. herinnert eraan dat de richtlijn van de Commissie vereist dat zij met uitvoeringsmaatregelen komt wanneer een product voldoet aan de criteria, d.w.z. een significant handelsvolume, significant milieu-effect en potentieel voor verbetering; benadrukt de verantwoordelijkheid die op de Commissie rust met betrekking tot de uitvoering van dit mandaat en dat zij er voor moet zorgen dat de voordelen voor consumenten, de circulaire economie en het milieu op effectieve wijze worden verwezenlijkt, in de onderkenning dat dergelijke productnormen alleen op het niveau van de EU kunnen worden toegepast en dat de lidstaten derhalve afhankelijk zijn van de Commissie voor het nemen van de nodige maatregelen;
5. is van mening dat de coördinatie met initiatieven die verband houden met de circulaire economie de doeltreffendheid van de richtlijn verder zou vergroten; verzoekt derhalve om een ambitieus plan inzake ecologisch ontwerp en de circulaire economie, dat zowel milieuvoordelen als kansen voor duurzame groei en werkgelegenheid oplevert, waaronder in de mkb-sector, alsmede voordelen voor de consumenten; wijst er in dit verband op dat door een grotere hulpbronnenefficiëntie en het gebruik van secundaire grondstoffen bij de fabricage een grote bedrage kan worden geleverd aan de vermindering van afval en de besparing van middelen;
6. benadrukt dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp deel uitmaakt van een breder instrumentarium en dat de doeltreffendheid ervan afhankelijk is van synergieën met andere instrumenten, met name inzake de etikettering van het energieverbruik; is van mening dat overlappende voorschriften moeten worden voorkomen;

Het besluitvormingsproces versterken

7. wijst in het bijzonder op de belangrijke rol van het overlegforum bij het samenbrengen van de industrie, maatschappelijk middenveld en andere belanghebbenden in het kader van het besluitvormingsproces, en is van mening dat deze entiteit goed werkt;

Donderdag 31 mei 2018

8. is bezorgd over de soms aanzienlijke vertragingen bij de ontwikkeling en de vaststelling van uitvoeringsmaatregelen, die onzekerheid voor marktdeelnemers creëren, in veel gemiste kansen op energiebesparingen voor de consumenten - en de bijbehorende broeikasgasemissieverlagingen - hebben geresulteerd, en ertoe kunnen leiden dat maatregelen achterlopen op technologische ontwikkelingen;
9. wijst erop dat een deel van de vertragingen kan worden toegeschreven aan het feit dat er bij de Commissie beperkte middelen beschikbaar zijn; dringt erbij de Commissie op aan voldoende middelen te mobiliseren voor het eco-designproces, gezien de significante toegevoegde waarde van EU-wetgeving;
10. verzoekt de Commissie met klem vertragingen bij de goedkeuring en de publicatie van uitvoeringsmaatregelen te voorkomen, en beveelt aan duidelijke termijnen en mijlpalen vast te stellen voor de afronding hiervan en voor de herziening van de bestaande voorschriften; onderstreept dat eco-designmaatregelen afzonderlijk moeten worden vastgesteld en onmiddellijk na de vaststelling ervan openbaar moeten worden gemaakt;
11. benadrukt dat het tijdschema in het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp 2016-2019 moet worden gerespecteerd;
12. benadrukt dat eco-designvereisten gebaseerd moeten zijn op grondige technische analyses en effectbeoordelingen, waarbij de best presterende producten of technologieën op de markt en de technologische ontwikkeling in iedere sector als referentie worden gehanteerd; verzoekt de Commissie voorrang te verlenen aan de uitvoering en de herziening van maatregelen betreffende producten met het grootste potentieel voor zowel primaire-energiebesparingen, als de circulaire economie;
13. onderkent dat in de richtlijn inzake ecologisch ontwerp ook voorzien is in het gebruik van vrijwillige overeenkomsten; beklemtoont dat vrijwillige overeenkomsten kunnen worden gebruikt in plaats van uitvoeringsmaatregelen wanneer ze verreweg de meeste producten op de markt afdekken en geacht worden ten minste een identiek milieu-effect te waarborgen, en dat ze tot een sneller besluitvormingsproces moeten leiden; is van oordeel dat de doeltreffendheid van het toezicht op vrijwillige overeenkomsten moet worden vergroot en dat voor adequate betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld moet worden gezorgd; is in dit verband verheugd over Aanbeveling van de Commissie (EU) 2016/2125 inzake richtsnoeren betreffende zelfregulering door de industrie en verzoekt de Commissie nauw toe te zien op alle vrijwillige overeenkomsten die krachtens de richtlijn inzake ecologisch ontwerp worden erkend;
14. moedigt de integratie van technologische leercurves in de methodologie voor het ecologisch ontwerp van energiegerelateerde producten (Meerp) aan, om te anticiperen op technologische verbeteringen zodra de voorschriften in werking treden en ervoor te zorgen dat ze actueel blijven;
15. dringt er bij de Commissie op aan in voorkomend geval beoordelingen over het vrijkomen van microplastics in het aquatisch milieu op te nemen in de ecodesign-maatregelen; dringt er bij de Commissie op aan bindende vereisten in te voeren voor microplastic-filters bij de herziening van de eco-designmaatregelen voor huishoudelijke wasmachines en drogers;

Van energiebesparingen tot hulpbronnefficiëntie

16. herhaalt zijn verzoek om een nieuwe impuls voor de aspecten van producten die verband houden met de circulaire economie en is van mening dat de richtlijn inzake ecologisch ontwerp een aanzienlijk potentieel biedt voor het verbeteren van de hulpbronnefficiëntie, dat nog niet benut is;
17. is derhalve van mening dat bij de uitvoering van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp – naast de voortdurende inspanningen ter verbetering van de energie-efficiëntie – nu de volledige levenscyclus van elke productgroep die onder het toepassingsgebied valt, moet worden aangepakt, door middel van de vaststelling van minimumcriteria voor de efficiëntie van hulpbronnen, onder andere betrekking hebbend op de houdbaarheid, robuustheid, de herstelbaarheid en de mogelijkheid tot upgraden, maar ook op het potentieel voor gezamenlijk gebruik, het hergebruik, de schaalbaarheid, de recyclebaarheid, de mogelijkheid van herfabricage, het gebruik van gerecyclede materialen of secundaire grondstoffen, en het gebruik van kritieke grondstoffen;
18. meent dat de keuze van de criteria aangaande de circulaire economie voor elke productgroep op duidelijke en objectieve wijze moet worden gemaakt, en dat de verwezenlijking van de criteria in kwestie eenvoudig meetbaar moet zijn tegen proportionele kosten, teneinde te waarborgen dat de richtlijn toepasbaar blijft;

Donderdag 31 mei 2018

19. wenst dat diepgaande beoordelingen van het potentieel op het gebied van de circulaire economie systematisch worden uitgevoerd in het kader van de voorbereidende onderzoeken voor specifieke maatregelen inzake ecologisch ontwerp voor elke productcategorie;
20. benadrukt dat fabrikanten duidelijke en objectieve aanwijzingen moeten verstrekken die gebruikers en onafhankelijke reparateurs in staat stellen de producten eenvoudiger te repareren, zonder hiervoor specifiek materiaal nodig te hebben; onderstreept eveneens dat informatie moet worden verstrekt over de beschikbaarheid van losse onderdelen en de levensduur van producten indien dit mogelijk is;
21. wijst op de mogelijke voordelen van het zich focussen op andere milieuaspecten dan energiegebruik, zoals het gebruik van gevaarlijke chemische stoffen, het vrijkomen van microplastics, afvalproductie en de input van grondstoffen, en dringt erop aan gebruik te maken van de instrumenten krachtens de richtlijn om de transparantie voor de consumenten te vergroten;
22. is van mening dat omdat meer dan 80 % van het milieu-effect van een product wordt bepaald in de ontwerpfase, het in die fase is dat, in grote mate, een zorgwekkende stof kan worden vermeden, vervangen of beperkt; benadrukt dat het gebruik van materialen en stoffen van kritiek belang, zoals zeldzame aardmetalen, of stoffen van giftige aard of zorgwekkende stoffen, zoals POP's en hormoonregelaars, specifiek in ogenschouw moeten worden genomen in het kader van de uitgebreide criteria voor ecologisch ontwerp, teneinde - in voorkomend geval - het gebruik ervan te beperken of ze te vervangen, of er ten minste op te zorgen dat deze stoffen aan het eind van de levenscyclus worden gewonnen/gescheiden, onverminderd andere op het niveau van de EU vastgestelde geharmoniseerde wettelijke vereisten voor die stoffen;
23. dringt erop aan dat voorschriften inzake ecologisch ontwerp, in geval van energiegerelateerde producten, geen doelstellingen creëren die voor fabrikanten in de EU moeilijk kunnen worden gehaald, met name door het midden- en kleinbedrijf, wier potentieel met betrekking tot gepatenteerde technologie duidelijk geringer is dan ondernemingen die de markt domineren;
24. is in dit opzicht ingenomen met het werkprogramma inzake ecologisch ontwerp voor de periode 2016-2019, dat toezeggingen omvat om vereisten en normen te ontwikkelen voor materiaalefficiëntie, waarbij het gebruik van secundaire grondstoffen wordt ondersteund, en dringt er bij de Commissie op aan deze werkzaamheden bij voorrang af te ronden; is van mening dat dergelijke criteria productspecifiek moeten zijn, moeten worden gebaseerd op robuuste analyses, gericht moeten zijn op gebieden waarop een duidelijk potentieel voor verbetering bestaat en moeten kunnen worden afgedwongen en gecontroleerd door instanties voor markttoezicht; is van oordeel dat bij de vaststelling van goede praktijken het gebruik van resultaten van vroegere en lopende onderzoeksactiviteiten, alsook de nieuwste innovaties in de recycling van elektrische en elektronische apparatuur moet worden bevorderd;
25. is van mening dat de ontwikkeling van een 'systeembenadering' waarbij niet alleen naar het product wordt gekeken maar naar het hele systeem dat nodig om producten te laten functioneren in het ecodesign-proces een steeds zwaarder wegende succesfactor wordt op weg naar hulpbronnefficiëntie en dringt er bij de Commissie op aan meer van deze mogelijkheden op systeemniveau op te nemen in het volgende werkprogramma voor ecologisch ontwerp;
26. is van mening dat er bijzondere aandacht moet worden besteed aan waterverbruikende producten waar aanzienlijke milieuvoordelen kunnen worden behaald en belangrijke besparingen voor consumenten;
27. dringt er bij de Commissie op aan de terugwinning van kritieke grondstoffen uit mijnbouwafval aan te moedigen;
28. neemt er nota van dat de Commissie maatregelen inzake informatie- en communicatietechnologieën (ICT), zoals mobiele telefoons en smartphones, heeft uitgesteld, in afwachting van verdere beoordelingen en gezien de snelle technologische veranderingen binnen deze productgroep; is echter van mening dat voor deze producten, die in grote aantallen worden verkocht en vaak worden vervangen, een duidelijk potentieel voor verbeteringen bestaat, met name wat de hulpbronnefficiëntie betreft, en dat daarom criteria inzake ecologisch ontwerp op hen moeten worden toegepast en dat gewerkt moet worden aan het stroomlijnen van het regelgevingsproces; benadrukt dat zorgvuldig moet worden beoordeeld hoe het ecologisch ontwerp van productgroepen waarvoor repareerbaarheid en de vervanging van losse onderdelen belangrijke ecodesignparameters zijn, kan worden verbeterd;
29. benadrukt dat de herstelbaarheid moet worden bevorderd door gedurende de gehele levensduur van een product reserveonderdelen beschikbaar te stellen tegen een prijs die redelijk is ten opzichte van de totale kostprijs van het product,

Donderdag 31 mei 2018

30. dringt nogmaals aan op een grondige herziening van de Uniewetgeving voor producten, teneinde hulpbronnefficiëntie daarin een prominenter plaats te geven; verzoekt de Commissie in dit verband te onderzoeken of de bestaande ecodesignmethodologie voor andere productcategorieën kan worden gebruikt naast energiegerelateerde producten, en - in voorkomend geval - voorstellen te presenteren voor nieuwe wetgeving;

31. benadrukt dat het gebruik van gerecycleerde/secundaire materialen alleen kan worden gegarandeerd als er hoogwaardige secundaire materialen en een goed georganiseerde markt voor secundaire materialen beschikbaar zijn en dat hiervoor moet worden gezorgd;

32. benadrukt hoe belangrijk het is producenten verantwoordelijk te stellen en de garantietermijnen en -voorwaarden uit te breiden, waarbij fabrikanten verplicht verantwoordelijk worden gesteld voor het beheer van de afvalfase van de levenscyclus van een product in overeenstemming met de relevante wetgeving van de Unie, aandacht wordt besteed aan het stimuleren van herstelbaarheid, verbeterbaarheid, modulariteit en recycleerbaarheid en wordt gewaarborgd dat het beheer van grondstoffen en afval binnen de Europese Unie blijft;

33. dringt aan op uitbreiding van minimumwaarborgen voor duurzame consumptiegoederen;

Het markttoezicht verbeteren

34. dringt aan op versterking van het toezicht op producten die op de interne markt worden gebracht door middel van een betere samenwerking en coördinatie tussen de lidstaten en tussen de Commissie en de nationale autoriteiten, alsook door middel van de terbeschikkingstelling van passende financiële middelen aan de markttoezichtsautoriteiten;

35. verzoekt de Commissie te bekijken of het mogelijk is een digitaal 'productpaspoort' te ontwikkelen, zoals geopperd in de conclusies van de Raad van 18 december 2017 over eco-innovatie, als een instrument voor het verstrekken van informatie over de materialen en stoffen die in producten worden gebruikt, hetgeen ook dienstig zou zijn in het kader van het markttoezicht;

36. verzoekt om een coherenter en kostenefficiënter systeem voor markttoezicht in de Unie, teneinde de naleving van de richtlijn inzake ecologisch ontwerp te waarborgen, en doet de volgende aanbevelingen:

- de nationale autoriteiten moeten worden verplicht de ICSMS-databank te gebruiken om alle resultaten te delen van controles van de naleving van productvoorschriften en uitgevoerde tests voor alle producten die onder de voorschriften inzake ecologisch ontwerp vallen; deze databank moet alle informatie bevatten over conforme en niet-conforme producten om onnodige testen in een andere lidstaat te vermijden, en moet gebruiksvriendelijk en gemakkelijk toegankelijk zijn;
- de algemene databank voor productregistratie voor producten met een energie-etiket moet worden uitgebreid tot alle producten die onder de voorschriften inzake ecologisch ontwerp vallen;
- de nationale autoriteiten moeten specifieke plannen opstellen voor hun markttoezichtsactiviteiten op het gebied van ecologisch ontwerp, en deze moeten worden medegedeeld aan de overige lidstaten en de Commissie overeenkomstig Verordening (EG) nr. 765/2008 ⁽⁹⁾; de lidstaten moeten in deze plannen ook voorzien in steekproefsgewijze inspecties;
- er moeten snelle screeningsmethoden worden toegepast om producten die niet voldoen aan de voorschriften op te sporen, en deze moeten worden uitgewerkt in samenwerking met deskundigen uit de industrie en ze moeten worden gedeeld met het publiek;
- de Commissie moet overwegen een minimumpercentage vast te stellen van te testen producten op de markt, alsook een mandaat ontwikkelen voor haar eigen onafhankelijke markttoezicht en - in voorkomend geval - voorstellen presenteren;
- er moeten afschrikkende maatregelen worden aangenomen, waaronder: sancties voor fabrikanten die de regels niet naleven die in verhouding staan tot de impact van de niet-naleving op de gehele Europese markt en compensaties voor consumenten die niet-conforme producten hebben gekocht, zelfs na de wettelijke garantieperiode, waaronder collectieve rechtsmiddelen;
- er moet bijzondere aandacht worden besteed aan online verkochte producten en invoer uit niet-EU-landen;
- er moet voor samenhang worden gezorgd met het voorstel van de Commissie voor een verordening tot vaststelling van voorschriften en procedures voor de naleving en de handhaving van de harmonisatiewetgeving van de Unie inzake producten (COM(2017)0795), waarvan het toepassingsgebied ook producten omvat die onder de richtlijn inzake ecologisch ontwerp vallen; ondersteunt in dit verband de facilitering op het niveau van de EU van gezamenlijke tests;

⁽⁹⁾ Verordening (EG) nr. 765/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 9 juli 2008 tot vaststelling van de eisen inzake accreditatie en markttoezicht betreffende het verhandelen van producten (PB L 218 van 13.8.2008, blz. 30).

Donderdag 31 mei 2018

37. wijst op het belang van passende en duidelijk gedefinieerde geharmoniseerde normen voor tests, en benadrukt dat testprotocollen moeten worden ontwikkeld die zo veel mogelijk overeenkomen met de werkelijke omstandigheden; benadrukt dat de testmethoden robuust moeten zijn, en zodanig ontworpen en toegepast moeten worden dat manipulatie en opzettelijke of onopzettelijke verbetering van de resultaten uitgesloten is; is van oordeel dat de tests geen onredelijke lasten moeten opleveren voor bedrijven, en in het bijzonder kmo's, die niet over dezelfde capaciteiten beschikken als hun grotere concurrenten; is verheugd over Verordening (EU) nr. 2016/2282 van de Commissie wat betreft het gebruik van toleranties in controleprocedures;

38. verzoekt de Commissie de lidstaten te ondersteunen bij hun handhavingswerkzaamheden en nauwer met hen samen te werken wanneer een product niet conform blijkt; benadrukt dat de fabrikanten en importeurs behoefte hebben aan richtsnoeren inzake de gedetailleerde vereisten voor de documenten die de markttoezichtautoriteiten verlangen;

Andere aanbevelingen

39. wijst erop dat het noodzakelijk is te zorgen voor consistentie en convergentie tussen de voorschriften inzake ecologisch ontwerp en horizontale voorschriften, zoals de Uniewetgeving inzake chemicaliën en afval, waaronder REACH en de AEEA- en BGGS-richtlijnen, en benadrukt de noodzaak om de synergieën met groene overheidsopdrachten en de EU-milieukeur te versterken;

40. benadrukt de koppeling tussen de richtlijn inzake ecologisch ontwerp en de richtlijn energieprestatie van gebouwen; dringt er bij de lidstaten op aan de acceptatie door de markt van efficiënte producten en diensten te bevorderen, en hun inspanningen op de gebieden inspecties en advisering op te voeren; is van mening dat de verbetering van het ecologisch ontwerp van energiegerelateerde producten eveneens een positieve impact op de energieprestatie van gebouwen kan hebben;

41. benadrukt dat het noodzakelijk is het publiek en met name de media voorafgaand aan de invoering van een maatregel duidelijke informatie te verstrekken over de voordelen van ecologisch ontwerp, en moedigt de Commissie en de lidstaten aan proactief te communiceren over de voordelen van maatregelen inzake ecologisch ontwerp die een integrerend onderdeel vormen van het proces voor de vaststelling van deze maatregelen en actiever met belanghebbenden in verbinding te treden om te zorgen dat het publiek de wetgeving beter begrijpt;

42. benadrukt dat de overgang naar een duurzame en circulaire economie niet alleen veel kansen zal bieden maar ook sociale uitdagingen met zich zal brengen; wijst er - omdat niemand aan zijn lot mag worden overgelaten - op dat de Commissie en de lidstaten in hun voorstellen voor programma's die aansporen tot het gebruik van de meest energie-efficiënte producten bijzondere aandacht moeten besteden aan huishoudens met een laag inkomen die het risico lopen in energiearmoede terecht te komen; is van oordeel dat de programma's in kwestie geen obstakel mogen vormen voor innovatie, maar de fabrikanten onverminderd in staat moeten stellen de consumenten een brede waaier aan kwaliteitsproducten aan te bieden, en dat ze ook de marktpenetratie moeten bevorderen van energiegerelateerde en waterverbruikende producten die een grotere hulpbronnefficiëntie aan de dag leggen en besparingen voor de consumenten kunnen opleveren;

43. dringt er bij de EU-instellingen en de lidstaten op aan om het goede voorbeeld te geven door de strategieën voor de circulaire economie en voor groene overheidsopdrachten (GPP) vast te stellen en deze volledig te benutten, zodat bij alle investeringen voorrang wordt gegeven aan bewezen duurzame producten, zoals producten met een ecologisch ontwerp, en wordt gezorgd voor de hoogste normen inzake hulpbronnefficiëntie, en om ervoor te zorgen dat groene aanbestedingsprocedures ook in de particuliere sector steeds meer tot een gangbare praktijk gaan behoren;

o

o o

44. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen en parlementen van de lidstaten.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0242

Reageren op verzoekschriften over de aanpak van onzekere arbeidsomstandigheden en het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd

Resolutie van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over het reageren op verzoekschriften over de aanpak van onzekere arbeidsomstandigheden en het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (2018/2600(RSP))

(2020/C 76/23)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 153, lid 1, onder a) en b), artikel 155, lid 1, en artikel 352 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de artikelen 4 en 30 van het Europees Sociaal Handvest en de artikelen 31 en 32 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien de antidiscriminatie- en antimisbruikmaatregelen van Richtlijn 97/81/EG van de Raad van 15 december 1997 betreffende de door de UNICE, het CEEP en het EVV gesloten raamovereenkomst inzake deeltijdarbeid – Bijlage: Kaderovereenkomst inzake deeltijdarbeid ⁽¹⁾ (de "richtlijn inzake deeltijdse arbeid"),
- gezien Richtlijn 1999/70/EG van de Raad van 28 juni 1999 betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd ⁽²⁾ (de "richtlijn inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd"),
- gezien Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd ⁽³⁾ (de "arbeidstijdenrichtlijn"),
- gezien Richtlijn 2008/104/EG van 19 november 2008 van het Europees Parlement en de Raad betreffende uitzendarbeid ⁽⁴⁾,
- gezien Richtlijn 2009/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 mei 2009 inzake de instelling van een Europese ondernemingsraad of van een procedure in ondernemingen of concerns met een communautaire dimensie ter informatie en raadpleging van de werknemers ⁽⁵⁾ (de "richtlijn inzake een Europese ondernemingsraad"),
- gezien Verdrag nr. 98 van de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) betreffende de toepassing van de beginselen van het recht zich te organiseren en collectief te onderhandelen, en Verdrag nr. 175 betreffende deeltijdwerk,
- gezien de resolutie van het Europees Parlement van 4 juli 2017 over arbeidsomstandigheden en onzeker werk ⁽⁶⁾,
- gezien het in november 2017 door zijn directoraat-generaal Intern Beleid gepubliceerde onderzoek, getiteld "Temporary contracts, precarious employment, employees' fundamental rights and EU employment law" ("Tijdelijke arbeidsovereenkomsten, onzekere arbeidsomstandigheden, de grondrechten van werknemers en het arbeidsrecht van de EU") ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ PB L 14 van 20.1.1998, blz. 9.

⁽²⁾ PB L 175 van 10.7.1999, blz. 43.

⁽³⁾ PB L 299 van 18.11.2003, blz. 9.

⁽⁴⁾ PB L 327 van 5.12.2008, blz. 9.

⁽⁵⁾ PB L 122 van 16.5.2009, blz. 28.

⁽⁶⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0290.

⁽⁷⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596823/IPOL_STU\(2017\)596823_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2017/596823/IPOL_STU(2017)596823_EN.pdf)

Donderdag 31 mei 2018

- gezien de talrijke verzoekschriften over schendingen van de richtlijn inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector⁽⁸⁾, over de onzekere arbeidsomstandigheden van werknemers in de particuliere sector met een nulurencontract⁽⁹⁾, over vakbondsvertegenwoordiging, over verschillen in socialezekerheidsstelsels⁽¹⁰⁾ en over bezwaren tegen het toenemend aantal tijdelijke arbeidsovereenkomsten⁽¹¹⁾,
 - gezien de nieuwe voorstellen van de Commissie voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot oprichting van een Europese arbeidsautoriteit (COM(2018)0131) en tot opstelling van een aanbeveling van de Raad met betrekking tot de toegang tot sociale bescherming voor werknemers en zelfstandigen (COM(2018)0132),
 - gezien het resultaat van de hoorzitting van de Commissie verzoekschriften van 22 november 2017 over de "Bescherming van de rechten van werknemers in tijdelijk of onzeker dienstverband, op basis van ontvangen verzoekschriften",
 - gezien Richtlijn 91/533/EEG van de Raad van 14 oktober 1991 betreffende de verplichting van de werkgever de werknemer te informeren over de voorwaarden die op zijn arbeidsovereenkomst of -verhouding van toepassing zijn⁽¹²⁾,
 - gezien het voorstel van de Commissie voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende transparante en voorspelbare arbeidsvoorwaarden in de Europese Unie en tot intrekking van Richtlijn 91/533/EEG van de Raad (COM(2017)0797),
 - gezien de vraag aan de Commissie over "Reageren op verzoekschriften over de aanpak van onzekere arbeidsomstandigheden en het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd" (O-000054/2018 – B8-0022/2018),
 - gezien de ontwerpresolutie van de Commissie verzoekschriften,
 - gezien artikel 128, lid 5, en artikel 123, lid 2, van zijn Reglement,
- A. overwegende dat het aantal werknemers in de EU met een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd of een deeltijdse overeenkomst in de afgelopen 15 jaar is toegenomen als gevolg van de tenuitvoerlegging van bezuinigingsbeleid en de inperking van de arbeidsrechten, wat heeft geleid tot werkonzekerheid en -instabiliteit; overwegende dat er efficiënt beleid nodig is om de verschillende vormen van werk te bestrijken en werknemers adequaat te beschermen;
- B. overwegende dat onzekere arbeidsomstandigheden ontstaan door grote lacunes op het gebied van de doeltreffende bescherming van de rechten van werknemers op verschillende regelgevingsniveaus, met inbegrip van het primaire en secundaire recht van de EU en het recht van de lidstaten; overwegende dat verzoekschriften over verschillende soorten werk in volledige overeenstemming met de nationale wetgeving van de lidstaten waarin de verzoekschriften in kwestie zijn ingediend en met het betreffende EU-recht in overweging moeten worden genomen; overwegende dat het sociaal en arbeidsbeleid van de EU gebaseerd is op het subsidiariteitsbeginsel;
- C. overwegende dat beleidsmaatregelen beter moeten worden afgestemd op het feit dat onzekere arbeidsomstandigheden een dynamisch verschijnsel zijn en op alle persoonlijke werkbetrekkingen van invloed zijn; overwegende dat gestreefd moet worden naar de bestrijding van onzekere arbeidsomstandigheden aan de hand van een geïntegreerd pakket van beleidsmaatregelen voor meerdere beleidsniveaus ter bevordering van inclusieve en doeltreffende arbeidsnormen, alsmede van doeltreffende maatregelen om ervoor te zorgen dat het gelijkheidsbeginsel wordt geëerbiedigd;
- D. overwegende dat de doelstelling om oneerlijke arbeidspraktijken die tot onzekere arbeidsomstandigheden leiden op doeltreffende wijze aan te pakken tevens moet worden nagestreefd met de IAO-agenda voor waardig werk als leidraad, die gericht is op nieuwe banen, arbeidsrechten en sociale bescherming en dialoog – met gendergelijkheid als horizontale doelstelling;
- E. overwegende dat uit gegevens van Eurostat en Eurofound over onvrijwillig tijdelijk werk, over verschillen tussen tijdelijke dienstverbanden met betrekking tot gender en leeftijd en over de onderbenutting van een aanzienlijk aantal deeltijdse werknemers blijkt dat er in toenemende mate sprake is van werkvormen die als niet-standaard of atypisch kunnen worden gekarakteriseerd; overwegende dat uit de naar gender en leeftijd uitgesplitste gegevens over werkloosheid blijkt dat de werkloosheid in de verschillende categorieën momenteel het laagst is sinds 2009;

⁽⁸⁾ Verzoekschriften nrs. 0389/2015, 1328/2015, 0044/2016, 0988/2016, 1108/2016, 1202/2016, 1310/2016, 0188/2017, 0268/2017, 0283/2017, 0640/2017 en 0701/2017.

⁽⁹⁾ Verzoekschriften nrs. 0019/2016, 0020/2016, 0021/2016, 0099/2017 en 1162/2017.

⁽¹⁰⁾ Verzoekschriften nrs. 0019/2016 en 0442/2017.

⁽¹¹⁾ Verzoekschrift nr. 1043/2017.

⁽¹²⁾ PB L 288 van 18.10.1991, blz. 32.

Donderdag 31 mei 2018

- F. overwegende dat het aantal atypische en tijdelijke arbeidsovereenkomsten in de particuliere en de overheidssector in de loop der jaren in verscheidene lidstaten aanzienlijk is toegenomen, binnen een rechtskader waarin het misbruik van overeenkomsten voor bepaalde tijd vanwege een gebrek aan doeltreffende en evenredige maatregelen niet adequaat kan worden voorkomen, noch kan worden bestraft; overwegende dat dit afbreuk heeft gedaan aan de integriteit van de Europese arbeidswetgeving en aan de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie;
- G. overwegende dat er een integraal EU-wetgevingskader bestaat dat het risico op onzekere arbeidsomstandigheden in verband met bepaalde soorten dienstverbanden moet beperken, en onder meer de richtlijn inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, de richtlijn inzake deeltijdse arbeid, de richtlijn inzake tijdelijke arbeid, de arbeidstijdenrichtlijn, de richtlijn inzake gelijke behandeling in arbeid en beroep, de richtlijn inzake gelijke behandeling van personen en de richtlijn inzake gelijke kansen en gelijke behandeling omvat;
- H. overwegende dat de behandeling door de Commissie van inbreukprocedures met betrekking tot de schending van de arbeidswetgeving van de EU door bepaalde lidstaten grote vertraging heeft opgelopen en dat dit geleid heeft tot het jarenlange voortduren van het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd en van de schending van de rechten van werknemers;
- I. overwegende dat recente informatie met betrekking tot verzoekschriften over het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd in de overheidssector een licht heeft geworpen op de situatie van enkele tijdelijke werknemers die door de overheidsinstantie waarbij zij in dienst waren, ontslagen werden nadat tijdens gerechtelijke procedures was vastgesteld dat de desbetreffende werknemers slachtoffer waren geworden van het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd en dat de instantie in kwestie daarmee in overtreding was van Richtlijn 1999/70/EG betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd;
- J. overwegende dat de lidstaten specifieke nationale wetgeving op het gebied van arbeidsovereenkomsten hebben en dat de arbeidsvoorwaarden daarom per lidstaat verschillen;
- K. overwegende dat de Commissie verzoekschriften afdoend bewijs heeft ontvangen van onzekere arbeidsomstandigheden;
- L. overwegende dat ook werknemers met een nulurencontract uit hoofde van het EU-recht als werknemers moeten worden aangemerkt, aangezien zij tegen een vergoeding onder het gezag van een ander werken, wat betekent dat zij onder de sociale wetgeving van de EU vallen;
- M. overwegende dat onzekere werkomstandigheden, waaronder ook nulurencontracten worden verstaan, resulteren in ontoereikende toegang tot sociale bescherming en het recht op collectieve onderhandelingen ondermijnen, met name waar het vergoeding en bescherming na onterecht ontslag betreft, en dat deze tevens van invloed zijn op de loopbaanontwikkeling en opleiding van werknemers; overwegende dat onzekere werkomstandigheden in het algemeen hand in hand gaan met onzekere leefomstandigheden;
- N. overwegende dat vrouwen vaker deeltijds, tegen een laag loon of op basis van een arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd werken en daarmee een groter risico lopen op onzekere werkomstandigheden als gevolg van discriminatie op de arbeidsmarkt, en dat dit de vooruitgang op het gebied van de bestrijding en uitbanning van de pensioen- en loonkloof tussen mannen en vrouwen belemmert;
1. verstaat onder onzekere arbeidsomstandigheden arbeidsomstandigheden die onder meer voortkomen uit het misbruik van tijdelijke arbeidsovereenkomsten en daarmee in strijd zijn met de internationale normen voor arbeidsvoorwaarden, de arbeidsrechten en het EU-recht; onderstreept dat onzekere arbeidsomstandigheden een grotere kans op sociaaleconomische kwetsbaarheid, onvoldoende middelen voor het leiden van een degelijk bestaan en ontoereikende sociale bescherming met zich meebrengen;
2. beklemtoont dat het belangrijk is om onderscheid te maken tussen atypisch werk en het bestaan van onzeker werk; benadrukt dat de termen "atypisch" en "onzeker" niet als synoniemen kunnen worden gebruikt;

Donderdag 31 mei 2018

3. neemt kennis van de resolutie van het Parlement van 4 juli 2017 over arbeidsomstandigheden en onzeker werk en van de ontvangen verzoekschriften, en benadrukt dat het risico op onzekere arbeidsomstandigheden afhangt van het soort overeenkomst maar ook van de volgende factoren:

- weinig of geen baan zekerheid als gevolg van de niet-vaste aard van het werk, zoals het geval is bij onvrijwillige en vaak marginale deeltijdovereenkomsten en, in sommige lidstaten, onduidelijke werktijden en veranderlijke taken als gevolg van werk op aanvraag;
- rudimentaire ontslagbescherming en onvoldoende sociale bescherming bij ontslag;
- onvoldoende beloning voor een fatsoenlijk levenspeil;
- geen of beperkte socialezekerheidsrechten of -uitkeringen;
- geen of beperkte bescherming tegen discriminatie;
- geen of geringe vooruitzichten op een betere positie op de arbeidsmarkt of loopbaanontwikkeling en opleiding;
- weinig collectieve rechten en beperkt recht op collectieve vertegenwoordiging van werknemers;
- arbeidsomstandigheden die niet aan de minimumregels voor veiligheid en gezondheid beantwoorden;

4. verzoekt de Commissie en de lidstaten onzekere arbeidsomstandigheden, met inbegrip van nulurencontracten, tegen te gaan door zorg te dragen voor de ontwikkeling van nieuwe instrumenten en voor de wijdverbreide eerbiediging van de jurisprudentie van het Hof van Justitie van de Europese Unie, alsmede voor de concrete handhaving van zowel nationale als EU-wetgeving op nationaal niveau om het gebrek aan waardig werk aan de orde te stellen en een op rechten gebaseerde aanpak in te voeren; verzoekt de Commissie en de lidstaten met alle sociale partners – met name met vakbonden – en met de betrokken belanghebbenden samen te werken om kwalitatief, zeker en goed betaald werk te bevorderen en op deze manier onder andere de arbeidsinspecties te versterken;

5. verzoekt de Commissie met klem onmiddellijk wetgevende maatregelen te nemen om arbeidspraktijken die ten grondslag liggen aan onzekere werkomstandigheden op doeltreffende wijze aan te pakken;

6. verzoekt de Commissie haar inspanningen om een einde te maken aan oneerlijke voorwaarden in arbeidsovereenkomsten te intensiveren door alle vormen van misbruik aan te pakken en alle mazen te dichtten; neemt kennis van het nieuwe voorstel voor een richtlijn betreffende transparante en voorspelbare arbeidsvoorwaarden, met als doel voor alle werknemers nieuwe rechten vast te stellen, en met name de arbeidsvoorwaarden voor werknemers die nieuwe en niet-standaardvormen van werk verrichten te verbeteren, alsmede de lasten voor werkgevers te beperken en het aanpassingsvermogen van de arbeidsmarkt te handhaven;

7. is in het bijzonder ingenomen met de bepalingen inzake het recht om aanvullend werk te zoeken en het bijbehorende verbod op exclusiviteitsclausules en beperkingen met betrekking tot onverenigbaarheidsclausules, evenals met de bepalingen inzake het recht om op een redelijk tijdstip voorafgaand aan de startdatum van het dienstverband over deze datum geïnformeerd te worden;

8. benadrukt dat de arbeidstijdenrichtlijn van toepassing kan en moet zijn op werknemers met een nulurencontract en dat dit derhalve betekent dat deze werknemers zich op de regels over minimale rustperiodes en maximale werktijden kunnen beroepen;

9. verzoekt de lidstaten bij het bepalen van het al dan niet bestaan van een dienstverband, rekening te houden met de indicatoren van de IAO om zo het gebrek aan bescherming als gevolg van onzekere arbeidsomstandigheden aan de orde te stellen;

10. merkt op dat toegang tot sociale bescherming van cruciaal belang is voor de economische en sociale veiligheid van de beroepsbevolking, alsmede voor goed functionerende arbeidsmarkten die vruchtbare omgevingen vormen voor nieuwe banen en duurzame groei;

11. onderstreept dat er inspecties moeten worden uitgevoerd, zodat werknemers die op basis van tijdelijke of flexibele arbeidsregelingen werken, ten minste dezelfde bescherming genieten als alle andere werknemers; merkt op dat er gericht moet worden getracht om bestaande instrumenten van de IAO in specifieke campagnes tegen onzekere arbeidsomstandigheden in te zetten, en dat er serieus moet worden nagedacht over de behoefte aan nieuwe bindende instrumenten en wettelijke maatregelen onzekere arbeidsomstandigheden te beperken en te verminderen en om onzekere arbeidsovereenkomsten minder aantrekkelijk te maken voor werkgevers;

Donderdag 31 mei 2018

12. is er stellig van overtuigd dat er een algemene beoordeling moet worden uitgevoerd van de omstandigheden die een rol spelen bij de verlenging van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, aangezien de diensten die van werknemers die zich in een dergelijke situatie bevinden worden verlangd, klaarblijkelijk niet van tijdelijke aard zijn, wat betekent dat er sprake is van misbruik en specifiek van schending van clause 5 van de raamovereenkomst van Richtlijn 1999/70/EG;
13. verzoekt de Commissie en de lidstaten volledige waarborging te bieden voor gelijk loon voor gelijk werk op dezelfde werkplek;
14. dringt erop aan dat de Commissie en de lidstaten een beoordeling uitvoeren van de wetgeving op het gebied van onzekere arbeidsomstandigheden en de manier waarop deze omstandigheden verband houden met gender; is van mening dat de aandacht moet worden gevestigd op bestaande maatregelen met betrekking tot de behoeften van vrouwen met onzeker werk, aangezien vrouwen reeds het meest onder deze onzekere omstandigheden lijden en dit zullen blijven doen;
15. herinnert eraan dat Richtlijn 1999/70/EG betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd gebaseerd is op de veronderstelling dat arbeidsovereenkomsten voor onbepaalde tijd de normale arbeidsverhouding tussen een werkgever en een werknemer zijn en dat arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd slechts typisch zijn voor sommige sectoren, beroepen en activiteiten;
16. veroordeelt de verlenging van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd om behoeften te dekken die niet van tijdelijke, maar van permanente aard zijn, omdat deze praktijk een inbreuk vormt op Richtlijn 1999/70/EG;
17. merkt op dat het Hof van Justitie van de Europese Unie heeft vastgesteld dat de omzetting van een overeenkomst voor bepaalde tijd naar een overeenkomst voor onbepaalde tijd in overeenstemming is met de uit het EU-recht voortvloeiende vereisten, aangezien misbruik van overeenkomsten voor bepaalde tijd aan de hand van deze maatregel kan worden voorkomen en de gevolgen van dergelijk misbruik hiermee definitief kunnen worden uitgebannen ⁽¹³⁾;
18. beklemtoont dat de omzetting van een overeenkomst voor bepaalde tijd naar een overeenkomst voor onbepaalde tijd moet worden beschouwd als een maatregel voor het doeltreffend voorkomen en bestraffen van misbruik van overeenkomsten voor bepaalde tijd in zowel de particuliere als de overheidssector, en dat deze maatregel door alle lidstaten duidelijk en consequent moet worden opgenomen in de desbetreffende nationale rechtskaders voor arbeidsrecht;
19. beklemtoont dat het omzetten van een overeenkomst voor bepaalde tijd van een werknemer die het slachtoffer is geworden van het misbruik van dergelijke overeenkomsten – een schending van Richtlijn 1999/70/EG – naar een overeenkomst voor onbepaalde tijd, niet betekent dat de betrokken lidstaat wordt vrijgesteld van de verplichting om dit misbruik te bestraffen, noch dat de werknemer in kwestie niet langer de mogelijkheid heeft om een schadevergoeding te verkrijgen voor de schade die hij of zij in het verleden heeft geleden;
20. onderstreept dat, indien een lidstaat besluit om discriminatie of misbruik van een tijdelijke werknemer en daarmee de schending van het EU-recht te bestraffen door de desbetreffende werknemer een vergoeding aan te bieden, deze vergoeding in ieder geval adequaat en doeltreffend moet zijn en alle geleden schade volledig moet dekken;
21. benadrukt dat de begrotingsoverwegingen die ten grondslag liggen aan de keuze van een lidstaat voor een bepaald sociaal beleid geen rechtvaardiging kunnen zijn voor het gebrek aan doeltreffende maatregelen voor het voorkomen en het naar behoren bestraffen van het misbruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd; benadrukt dat de invoering van dergelijke doeltreffende maatregelen, in volledige overeenstemming met het EU-recht, in wezen noodzakelijk is om de gevolgen van de schending van de rechten van werknemers volledig ongedaan te maken;
22. veroordeelt het ontslag van werknemers van wie door de bevoegde rechterlijke instanties was vastgesteld dat zij slachtoffer waren geweest van het misbruik van arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd, aangezien dit een schending van Richtlijn 1999/70/EG behelst; is er stellig van overtuigd dat er, wanneer misbruik van opeenvolgende arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd wordt vastgesteld, een maatregel kan worden genomen om werknemers te beschermen door doeltreffende en gelijkwaardige waarborgen te bieden en daarmee misbruik naar behoren te bestraffen en de gevolgen van de schending van het EU-recht ongedaan te maken, alsmede de betrekking van de getroffen burgers veilig te stellen;

⁽¹³⁾ Arrest van het Hof van Justitie van 26 november 2014, Mascolo, C-22/13, ECLI:EU:C:2014:2401, alinea 55.

Donderdag 31 mei 2018

23. vraagt de lidstaten de kwaliteit van ongebruikelijke banen te verbeteren door ten minste een reeks minimumnormen inzake sociale bescherming, minimumlonen en toegang tot opleiding en ontwikkeling vast te stellen;
24. verzoekt de lidstaten maatregelen te nemen ter eerbiediging, bevordering en verwerkelijking van de fundamentele beginselen en rechten op het werk die van toepassing zijn op mensen die werkzaam zijn in de informele economie, alsmede ter invoering van passende mechanismen of ter beoordeling van bestaande mechanismen die tot doel hebben om ervoor te zorgen dat de nationale wet- en regelgeving wordt nageleefd en om dienstverbanden zodanig te erkennen en te handhaven dat de overgang van de desbetreffende werknemers naar de formele economie wordt vergemakkelijkt;
25. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de regeringen van de lidstaten
-

Donderdag 31 mei 2018

AANBEVELINGEN

P8_TA(2018)0227

Libië

Aanbeveling van het Europees Parlement van 30 mei 2018 aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie / hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid over Libië (2018/2017(INI))

(2020/C 76/24)

Het Europees Parlement,

- gezien resolutie 2259 (2015) van de VN-Veiligheidsraad en daaropvolgende resoluties,
- gezien het politieke akkoord over Libië,
- gezien het verslag van 22 augustus 2017 van de secretaris-generaal van de VN over de VN-Ondersteuningsmissie in Libië,
- gezien resolutie 1973 (2011) van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties en alle latere resoluties van de VN-Veiligheidsraad betreffende Libië, waaronder resolutie 2380 (2017),
- gezien het verslag van de secretaris-generaal van de VN uit hoofde van resolutie 2312 (2016) van de Veiligheidsraad,
- gezien de verklaring van de Hoge Commissaris van de VN voor de mensenrechten van 14 november 2017 over het lijden van migranten in Libië dat het geweten van de mensheid kwelt,
- gezien het verslag van het Bureau van de Hoge Commissaris voor de mensenrechten van april 2018, getiteld "Misbruik achter de tralies: willekeurige en onwettige detentie in Libië",
- gezien zijn resoluties van 18 september 2014 ⁽¹⁾, 15 januari 2015 ⁽²⁾ en 4 februari 2016 ⁽³⁾ over de situatie in Libië,
- gezien de verklaring van de covoorzitters van de Paritaire Parlementaire Vergadering ACS-EU van 20 december 2017 over de situatie van migranten in Libië,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee,
- gezien de EU-totaalaanpak van migratie en mobiliteit,
- gezien de gezamenlijke mededeling van de Commissie en vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid (VV/HV) van 25 januari 2017, getiteld "Migratie langs de centrale Middellandse Zee-route – Migrantenstromen beheersen en levens redden" (JOIN(2017)0004),
- gezien de verklaring van Malta van 3 februari 2017,
- gezien de gezamenlijke strategie EU-Afrika en het actieplan,
- gezien de gezamenlijke verklaring over de situatie van migranten in Libië, die overeengekomen is tijdens de top van de Afrikaanse Unie en de Europese Unie in 2017, en de oprichting van de trilaterale taskforce op hoog niveau tussen de AU, EU en de VN,

⁽¹⁾ PB C 234 van 28.6.2016, blz. 30.

⁽²⁾ PB C 300 van 18.8.2016, blz. 21.

⁽³⁾ PB C 35 van 31.1.2018, blz. 66.

Donderdag 31 mei 2018

- gezien de conclusies van de Raad van 17 juli 2017 over Libië,
 - gezien de conclusies van de Europese Raad van 19 oktober 2017,
 - gezien artikel 113 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie buitenlandse zaken (A8-0159/2018),
- A. overwegende dat de situatie in Libië uiterst kwetsbaar is en het land met een aantal complexe, onderling samenhangende uitdagingen ten aanzien van de politieke stabiliteit, economische ontwikkeling en veiligheid geconfronteerd wordt;
- B. overwegende dat de crisis in Libië een enorme impact heeft op de bevolking van Libië en tevens een weerslag heeft op de hele omliggende regio en de EU, en dat het daarom van essentieel belang is om, ter wille van zowel de Libische bevolking als de naburige landen en de Afrikaanse landen bezuiden de Sahara en de mediterrane regio, de politieke stabiliteit van Libië te garanderen, wat een essentiële voorwaarde is voor een verbetering van de economische en sociale toestand in het land;
- C. overwegende dat de stabiliteit in het zuiden van Libië een bijzonder punt van zorg is gezien de fragiele staat van zijn buurlanden met een potentieel jihadistische opstand die de verzwakte regeringen in de Sahel-/Sahararegio bedreigt;
- D. overwegende dat de EU proactiever moet communiceren over haar diplomatieke inspanningen en haar aanzienlijke financiële bijdrage aan de consolidatie van de veiligheid en de sociaaleconomische situatie in Libië;
- E. overwegende dat het conflict in Libië alleen kan worden opgelost door middel van een samenhangende, alomvattende en inclusieve aanpak waarbij alle internationale actoren en belanghebbenden, met inbegrip van vertegenwoordigers van de verschillende lokale gemeenschappen, stamhoofden en maatschappelijke activisten, worden betrokken en door aan Libië zeggenschap over en inclusiviteit van het vredesproces te waarborgen;
- F. overwegende dat het politieke akkoord over Libië en het VN-actieplan voor Libië nu het enige mogelijke kader vormen voor een oplossing van de crisis;
- G. overwegende dat de EU, middels diplomatieke acties en concrete steun, de politieke overgang van Libië naar een stabiel, functionerend land bijstaat en de door de VN geleide bemiddelingspogingen in dit opzicht steunt;
- H. overwegende dat het van het allergrootste belang is dat alle lidstaten met één stem spreken, dat de bemiddelingsinspanningen van de EU worden opgevoerd en dat de centrale rol van de VN en het actieplan van de VN worden benadrukt; overwegende dat afzonderlijke initiatieven van de lidstaten in elk geval alleen wenselijk zijn als zij binnen het Europese kader worden genomen en volledig in overeenstemming zijn met het buitenlands beleid van de EU;
- I. overwegende dat de acties van de EU hun vruchten beginnen af te werpen op het gebied van migratie, aangezien de cijfers eind 2017 een derde lager lagen dan in 2016 en de cijfers voor de eerste maanden van 2018 50 % lager liggen in vergelijking met dezelfde periode vorig jaar;
- J. overwegende dat Libië een belangrijke plaats van doorvoer en vertrek is voor migranten, met name die van bezuiden de Sahara, die naar Europa trachten te komen; overwegende dat duizenden migranten en vluchtelingen, op de vlucht voor het geweld in Libië, zijn omgekomen bij hun poging om de Middellandse Zee over te steken op weg naar Europa;
- K. overwegende dat de migranten behoren tot degenen die het meeste te lijden hebben van de veiligheidsproblemen in Libië doordat zij dikwijls het slachtoffer zijn van geweld, arrestatie en arbitraire gevangenneming door niet-statelijke actoren, alsook van afpersing, ontvoeringen voor losgeld en uitbuiting;
- L. overwegende dat veel migranten, met name die van bezuiden de Sahara, geconfronteerd worden met willekeurige opsluiting door verschillende gewapende groepen in het land;

Donderdag 31 mei 2018

- M. overwegende dat het feit dat Niger minstens 132 Soedanezen die hulp van de UNHCR kregen, onder dwang naar Libië heeft teruggestuurd, een bron van grote zorg is;
- N. overwegende dat het probleem van intern ontheemden blijft bestaan en dat deze mensen dikwijls worden geconfronteerd met ernstige risico's zoals het doorkruisen van conflictgebieden, de aanwezigheid van landmijnen en niet-ontplofte bommen, alsook het geweld van de verschillende milities;
- O. overwegende dat Libië een doorreisland voor mensenhandel is geworden; overwegende dat er nog honderdduizenden migranten en asielzoekers van verschillende nationaliteiten in Libië verblijven, vaak in erbarmelijke levensomstandigheden, waardoor zij een prooi vormen voor mensenhandelaars; overwegende dat er aantijgingen zijn van slavernij in Libië;
- P. overwegende dat het dagelijkse leven van de gewone burger in Libië wordt gekenmerkt door steeds moeilijkere leefomstandigheden, die nog verder worden bemoeilijkt door een geldcrisis, waterstoringen en veelvuldige stroomonderbrekingen en dat de gezondheidszorg in het land ronduit catastrofaal is;
- Q. overwegende dat het politieke klimaat in Libië wordt gekenmerkt door een diepgeworteld wantrouwen tussen de belangrijkste politieke en militaire spelers uit de verschillende regio's;
- R. overwegende dat de internationaal erkende regering van nationale overeenkomst (GNA) voor haar eigen veiligheid steeds meer afhankelijk is van verscheidene milities; overwegende dat deze milities nog nooit zoveel invloed hebben gehad op de staatsinstellingen in Tripoli, wat een bedreiging vormt voor de aan de gang zijnde pogingen van de VN om een levensvatbaarder politiek kader in het land te creëren;
- S. overwegende dat landen zoals Turkije, Qatar, Egypte en de VAE een significante invloed hebben op diverse groeperingen van de strijdende partijen;
- T. overwegende dat de subnationale identiteiten van de verschillende Libische gemeenschappen, de stammen of de etnische groepen altijd al het sociaal-culturele basisweefsel van Libië hebben gevormd en een essentiële rol spelen in de sociale en politieke dynamiek en de veiligheidskwesties van het land; overwegende dat de Libische samenleving een sterke traditie heeft van processen om onenigheden tussen steden, stammen en etnische gemeenschappen informeel op te lossen;
- U. overwegende dat op dit moment in het land geen duidelijk en algemeen geaccepteerd wetgevend kader bestaat met betrekking tot het kiesstelsel; overwegende dat er geen grondwet is aangenomen, waardoor het land niet over het nodige rechtskader beschikt om nieuwe verkiezingen te houden; overwegende dat het huidige klimaat van straffeloosheid, wijdverspreide wetteloosheid en corruptie alsmede de rol van gewapende groepen en van de tribale en regionale spanningen in Libië eraan bijdragen dat het vertrouwen in de toch al zwakke openbare en bestuurlijke instellingen nog verder afneemt;
- V. overwegende dat in Libië sprake is van een voortdurende toename van buitengerechtelijke moorden, foltering, willekeurige detentie en willekeurige aanvallen op woongebieden en infrastructuur, alsook toenemende haatzaaiende uitlatingen en aansporing tot geweld;
- W. overwegende dat de extremistische groepering van de madkhalisten-salafisten zowel in het oosten als in het westen van Libië steeds sterker en relevanter wordt; overwegende dat de madkhalisten tegen verkiezingen zijn, de status quo willen handhaven, elk democratisch model volledig verwerpen en zwaar gewapend zijn, en dus een concreet risico vormen van verder extremisme en geweld in het land;
- X. overwegende dat de instorting van het strafrechtssysteem de straffeloosheid in het land bevordert, waardoor de mogelijkheden voor slachtoffers om bescherming en bijstand te krijgen worden beperkt; overwegende dat in diverse regio's, zelfs in gevallen waar politieverslagen zijn ingediend naar aanleiding van een misdrijf, weinig actie is ondernomen om snel een uitvoerig, doeltreffend, onpartijdig en onafhankelijk onderzoek in te stellen en daders voor het gerecht te brengen; overwegende dat sinds 2011 in Libië geen enkele dader van een misdrijf als lid van een gewapende groepering is veroordeeld;
- Y. overwegende dat de geweldsspiraal in Libië voortdurend is gevoed door een algehele straffeloosheid voor ernstige mensenrechtenschendingen; overwegende dat, tenzij dit naar behoren wordt aangepakt, het voortdurende ontbreken van de rechtsstaat het voorhouden van vreedzame co-existentie en de bestrijding van gewelddadig extremisme geen betekenis meer zal hebben voor de bevolking;

Donderdag 31 mei 2018

- Z. overwegende dat tientallen politieke en mensenrechtenactivisten, mediaprofessionals en andere prominente personen ontvoerd of bedreigd zijn; overwegende dat de VN meldingen heeft ontvangen van willekeurige detentie, marteling en mishandeling door beide partijen;
- AA. overwegende dat escalerende aanvallen op leden van de rechterlijke macht, lokale maatschappelijke organisaties, mensenrechtenactivisten en mediawerkers – evenals vluchtelingen en migranten – de verslechtering van de mensenrechtensituatie voor alle burgers op het Libische grondgebied hebben bespoedigd; overwegende dat het ontbreken van de rechtsstaat en de straffeloosheid voor ernstige mensenrechtenschendingen, waaronder foltering, willekeurige detentie, buitengerechtelijke moorden en willekeurige aanvallen op burgers en infrastructuur, de geweldsspiraal in het land blijven voeden;
- AB. overwegende dat de poreuze Libische grenzen illegale handel over de grens bevorderen en dat de verspreiding van gewapende groepen in de grensgebieden recent de strijd tussen rivaliserende handelaren over controle over en toegang tot de grensoverschrijdende hulpbronnen heeft verergerd; overwegende dat de buitenlandse strijders die naar het land komen, evenals de verschillende criminele netwerken, blijven profiteren van de ongecontroleerde verspreiding van wapens;
- AC. overwegende dat de onveiligheid en de politieke instabiliteit Libië tot een vruchtbaar gebied voor activiteiten van extremistische groepen heeft gemaakt; overwegende dat de regio Fezzan structureel instabiel is en historisch gezien een doorreisgebied naar Europa is voor vluchtelingen en migranten, alsmede voor de smokkel van olie, goud, wapens en drugs, en voor mensenhandel; overwegende dat deze regio ook wordt gekenmerkt door etnische en tribale spanningen, die sterker zijn geworden na de val van Kadhafi, en door de strijd om de controle over de hulpbronnen van het land; overwegende dat de stabilisering van Fezzan essentieel is voor de stabilisering van het gehele land;
- AD. overwegende dat de lokale Libische autoriteiten belangrijk zijn voor het voorkomen van conflicten en het leveren van essentiële openbare diensten aan de bevolking;
- AE. overwegende dat de stad Derna sinds 7 mei 2018 steeds heviger grond-, lucht- en artillerieaanvallen te verduren krijgt; overwegende dat tal van burgers zijn gedood, dat hulpverleners en medisch personeel nauwelijks toegang krijgen en dat de humanitaire situatie dramatisch is;
- AF. overwegende dat een officiële delegatie van het Parlement van 20 t/m 23 mei 2018 een bezoek aan Libië heeft gebracht;
1. beveelt de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid het volgende aan:
- a) de sterkste steun voor het in september 2017 door de speciale vertegenwoordiger van de VN Ghassan Salamé gepresenteerde VN-actieplan voor Libië te garanderen met het oog op de stabilisatie van Libië en een politiek en inclusief nationaal verzoeningsproces, waardoor alle Libische actoren, inclusief alle inheemse entiteiten, een stabiele en langdurige politieke overeenkomst kunnen bereiken en de gepaste aandacht besteden aan de betrokkenheid van vrouwen en minderheden; rekening te houden met de resultaten van de inclusieve raadplegingsprocessen die op 21 mei 2018 aan de VN-Veilighedsraad zijn gepresenteerd; elke poging om het door de VN geleide vredesproces te ondermijnen, nadrukkelijk te veroordelen; te blijven samenwerken met de VN-Ondersteuningsmissie in Libië (UNSMIL);
- b) hun diplomatieke inspanningen op te voeren ter ondersteuning van het VN-plan en ter consolidering van de inspanningen van de Libische regering om politieke consensus te bereiken, veiligheid te garanderen en haar gezag uit te breiden naar het hele grondgebied van Libië, buiten de strikte territoriale beperking van de internationaal erkende regering van nationale eenheid, als een noodzakelijke voorwaarde voor een inclusieve politieke oplossing ten behoeve van de stabilisatie, wederopbouw en verzoening van het land, voor staatsopbouw alsook voor elke vredeshandhavingsoperatie gebaseerd op democratie, de rechtstaat en mensenrechten; ervoor te zorgen dat de zeggenschap over het stabilisatieproces en het besluit over de toekomstige staatsvorm bij de Libiërs komen te liggen; steun te geven aan de versterking van mechanismen en lokale bevoegdheden in het land met betrekking tot bemiddeling en oplossing van geschillen en deze te koppelen aan het actieplan van de Verenigde Naties als onderdeel van een samenhangende en geïntegreerde aanpak die leidt tot concrete en duurzame resultaten;

Donderdag 31 mei 2018

- c) steun te verlenen aan de zogenaamde "town hall meetings" die in verschillende gemeenten onder auspiciën van de VN plaatsvinden, als een doeltreffend bottom-up verzoeningsinitiatief dat tot doel heeft de dialoog tussen de verschillende gemeenschappen aan te moedigen en zo concreet bij te dragen tot de ontwikkeling van een duurzame en levensvatbare oplossing voor de Libische crisis en bij te dragen tot de totstandbrenging van een nationale cultuur van burgerzin;
- d) te werken aan manieren ter bevordering van institutionele opbouw, de opbouw van een echte burgermaatschappij en het weer op gang brengen van de economie, en af te stappen van een onder te grote druk staande openbare dienstverlening en duurzame ontwikkeling van de particuliere sector te bevorderen, hetgeen nodig is om stabiliteit en welvaart op de lange termijn in het land te waarborgen;
- e) Libische inspanningen te steunen om te werken aan een nieuwe grondwettelijke orde die een formule moet behelzen voor de rechtvaardige verdeling van de olierijkdom alsook een duidelijke afbakening van taken en verplichtingen van de historische regio's enerzijds en een eventuele nationale regering anderzijds; eraan te herinneren dat een dergelijke nieuwe grondwet, die deels zou kunnen worden geïnspireerd op elementen van de gewijzigde grondwet van 1963, zou kunnen bijdragen aan inspanningen om nationale verkiezingen te organiseren die alleen moeten plaatsvinden nadat de nieuwe grondwet is aangenomen en daadwerkelijk aan de vereiste voorwaarden is voldaan om een hoge opkomst alsook acceptatie door de bevolking en legitimiteit te waarborgen;
- f) verder voorrang te verlenen aan werkzaamheden in de EU-instellingen over hoe alle aspecten van de Libische crisis beter kunnen worden aangepakt en welke instrumenten en sectoren kunnen worden betrokken, onder meer door meer aandacht te besteden aan de lokale dynamiek, hoe een doeltreffende alomvattende benadering van het land kan worden ingesteld en met alle instellingen en de lidstaten eensgezindheid qua doel en initiatief te tonen om de samenhang van de maatregelen van alle betrokken actoren te garanderen, als onderdeel van een bredere regionale strategie;
- g) hun aanwezigheid, zichtbaarheid en begrip van de complexiteit van de situatie in het land te vergroten door de EU-delegatie opnieuw in Tripoli te vestigen en opnieuw vast EU-personeel naar de delegatie te sturen;
- h) te blijven benadrukken dat er geen militaire oplossing kan zijn voor de crisis in Libië en opnieuw te bevestigen dat alle partijen en gewapende groeperingen in Libië zich moeten houden aan artikel 42 van het politieke akkoord over Libië, de beginselen van het internationale humanitaire recht en het internationaal recht inzake de mensenrechten moeten eerbiedigen en zich moeten onthouden van gewelddadige retoriek en van het gebruik van geweld, en dat er gedemobiliseerd moet worden en dat er gestreefd moet worden naar een vreedzame oplossing voor het conflict om zo verdere schade en verder verlies van mensenlevens te vermijden; is van mening dat de onderhandelingen erop gericht moeten zijn om de Libische veiligheidskrachten uit alle regio's samen te brengen om een door burgers gecontroleerde nationale veiligheidsstructuur te bouwen onder de inclusieve internationaal erkende Libische regering, met waarborging van transparantie en verantwoordingsplicht en met eerbiediging van de internationale verplichtingen op het gebied van de mensenrechten, en moeten leiden tot de ondertekening van een protocol waarin alle gewapende groeperingen zich ertoe verbinden het gebruik van dwang en geweld af te zweren, in het kader van een coherent en alomvattend proces voor ontwapening, demobilisatie en re-integratie en hervorming van de veiligheidssector uitgaande van de Skhirat-beginselen van non-discriminatie en transparantie; is van mening dat de ondertekening van zo'n protocol de tenuitvoerlegging van de vredesovereenkomst die het pad effent naar vrije en eerlijke verkiezingen mogelijk moet maken en economische en financiële stimulansen met zich mee moet brengen en de ondertekenaars ertoe moet aanzetten aan de opbouw van nieuwe staatsinstellingen te werken;
- i) in gedachten te houden dat er op maat gesneden programma's moeten worden ontwikkeld om individuele personen, en niet groepen, uit milities te integreren in het reguliere veiligheidsapparaat, zodat verdeelde loyaliteit wordt beperkt;
- j) de inspanningen van de VN te steunen die beogen om tegen eind 2018, en pas nadat er een nieuwe grondwet is aangenomen, verkiezingen in Libië te houden; in het bijzonder de inspanningen te steunen om kiezers in te schrijven aangezien momenteel slechts ongeveer 50 % van de kiesgerechtigden is geregistreerd; ervoor te zorgen dat overeenkomst over een overgangsregeling vóór de verkiezingen wordt bereikt om het vertrouwen terug te winnen en bijgevolg de internationale en nationale legitimiteit van de nieuwe regering te versterken; het proces voor het instellen van een valide constitutioneel kader en van het gehele verkiezingsproces te ondersteunen, ook in technisch opzicht, door mogelijke financiële bijdragen van Europa te verbinden aan het invoeren van een kieswet die formeel en in essentie de internationale beginselen aanvaardt die zijn vastgesteld door de Commissie van Venetië;
- k) druk uit te oefenen op degenen die de politieke vredesbesprekingen belemmeren en het VN-wapenembargo op doeltreffende wijze tegen Libië af te dwingen; het invoeren van nieuwe sancties tegen degenen die illegale olieafspraken steunen, te overwegen;

Donderdag 31 mei 2018

- l) de samenwerking met alle internationale organisaties en andere actoren ter plaatse te intensiveren ter versterking van de samenhang en convergentie van de internationale actie; de diplomatieke inspanningen met alle regionale actoren en buurlanden op te voeren om ervoor te zorgen dat zij bijdragen tot een positieve oplossing voor de crisis in Libië in overeenstemming met het VN-actieplan, het enige mogelijke kader voor een oplossing van de crisis; zich te scharen achter het aan de gang zijnde proces van de nationale conferentie in Libië met als doel een overeenkomst te bereiken tussen de verschillende Libische partijen over de volgende stappen om de overgang te voltooien; regionale actoren, waaronder Egypte, te weerhouden van unilateraal of multilateraal militair optreden zonder enige rechtsgrondslag of zonder de politieke goedkeuring van de Libische regering;
- m) steun te verlenen middels het inzetten van wetgevers, rechters en gespecialiseerde aanklagers in Libië die bijstand kunnen verlenen bij de herziening van wetten inzake terrorismebestrijding en ervoor te zorgen dat zij van het nodige worden voorzien om zaken van terrorismebestrijding voor te zetten en uit te voeren overeenkomstig het rechtssysteem;
- n) in een bredere, regionale en pan-Afrikaanse context na te denken over de crisis in Libië, rekening houdend met het feit dat Libië essentieel is voor de stabiliteit van Noord-Afrika, de Sahel en het Middellandse Zeegebied; Libische samenwerking met de buurlanden in de Sahel te bevorderen en te vergemakkelijken; als deel van dit proces, rekening te houden met de impact van de situatie in Libië op de dynamiek en de uitdagingen waarmee de EU wordt geconfronteerd; een alomvattend beleid voor Libië te ontwikkelen waarin rekening wordt gehouden met het regionale en pan-Afrikaanse perspectief dat een breder ontwikkelings-, veiligheids- en migratiebeleid, de bescherming van de mensenrechten en de fundamentele vrijheden en de bestrijding van terrorisme, slavernij en uitbuiting omvat; ervoor te zorgen dat dit beleid wordt ondersteund door gepaste en voldoende financiering voor de uitvoering ervan, met inbegrip van het volgende meerjarig financieel kader, zodat concrete resultaten kunnen worden verwezenlijkt; waar mogelijk banden tussen Operation Sea Guardian van de NAVO en EUNAVFOR Med operation Sophia voort te zetten en te intensiveren;
- o) te zorgen voor een permanente en actieve betrokkenheid bij inspanningen op het gebied van terrorismebestrijding en bestrijding van mensenhandel, niet alleen middels slimme integratie, financiële samenwerking en tactische ondersteuning, maar ook met behulp van sociale en onderwijsprogramma's voor de gezondheidszorg en het onderwijs die de opleiding en de inzet van sociale actoren en belangrijke opinieleiders ondersteunen om gewelddadig extremisme te bestrijden, en een boodschap van co-existentie en vreedzame samenwerking bevorderen;
- p) er rekening mee te houden dat er in Libië, hoewel Daesh/IS er misschien aanzienlijk is verzwakt, nieuwe vormen van extremisme, zoals het madkhalisme, de kop opsteken; in gedachten te houden dat het meest doeltreffende antwoord op de aanwezigheid van radicale milities in het land uiteindelijk in de oprichting van inclusieve binnenlandse instellingen ligt die de rechtsstaat kunnen handhaven, in openbare diensten en lokale veiligheid kunnen voorzien en de groeperingen die de stabiliteit van het land en de hele regio bedreigen, doeltreffend kunnen bestrijden;
- q) krachtens de Verklaring van Parijs van 25 juli 2017 ervoor te zorgen dat de EU-middelen doeltreffend worden ingezet om intergouvernementele coördinatie in het herstel van de openbare infrastructuur via de stabilisatiefaciliteiten van de EU te waarborgen; prioriteit te verlenen aan de financiering voor projecten die actoren steunen die verantwoordingsplicht en democratische verandering bevorderen en die verzoening en een lokaal ingebedde dialoog en regelingen voor geschillenbeslechting bevorderen, waarbij jongeren en vrouwen worden betrokken om hen ervan te weerhouden zich schuldig te maken aan criminele activiteiten, zoals zich aansluiten bij milities die zich bezighouden met makkelt en illegale handel; het maatschappelijk middenveld, met name mensenrechtenactivisten, te blijven versterken en het politieke proces, de veiligheid en bemiddelingsactiviteiten te ondersteunen via het Europees nabuurschapsinstrument (ENI) en het instrument voor bijdrage aan stabiliteit en vrede (IcSP); de uitvoering van op lokaal en nationaal niveau representatief bestuur te bevorderen om beter tegemoet te komen aan de uitdagingen ten aanzien van verzoening, stabilisatie en herstel van de veiligheid; ervoor te zorgen dat het geld in het kader van het EU-noodtrustfonds alleen wordt toegekend indien het de oorspronkelijke doelstellingen beoogt en gepaard gaat met een degelijke analyse van de lokale autoriteiten en de begunstigen en met een daaropvolgende evaluatie;
- r) gemeenten te steunen bij de verlening van essentiële diensten en het opzetten van lokaal bestuur; te zorgen voor een basislevensstandaard voor de bevolking, rekening houdend met het feit dat een beter begrip van het lokale politieke en economische systeem van cruciaal belang is om het verzoeningsproces dichterbij de bevolking te brengen en om illegale mensenhandel te bestrijden; te waarborgen dat de EU-middelen doeltreffend worden ingezet voor projecten die de Libische bevolking en het maatschappelijk middenveld helpen; communicatie tussen maatschappelijke organisaties en lokale regeringsinstanties te bevorderen;

Donderdag 31 mei 2018

- s) initiatieven te steunen zoals die van het verzoeningscomité Misrata-Tawergha, waarbij de twee steden Misrata en Tawergha op basis van een doctrine van vreedzame co-existentie tot een akkoord zijn gekomen dat de weg vrijmaakt voor de terugkeer van de ontheemde inwoners van Tawergha naar hun stad;
- t) de Libische instellingen verder aan te sporen doeltreffender en transparanter te werken aan de verbetering van de levensomstandigheden van alle Libiërs, onder meer middels het herstel van prioritaire openbare diensten en de wederopbouw van openbare infrastructuur, en het economisch bestuur van het land te verbeteren, de liquiditeitscrisis op te lossen en de nodige economische en financiële hervormingen uit te voeren, die door de internationale financiële instellingen worden vereist om economisch herstel en stabilisatie te helpen; het land bij te staan bij de totstandbrenging van een markteconomie die alle Libiërs kan dienen; er bij de Libische autoriteiten op aan te dringen ervoor te zorgen dat inkomsten uit natuurlijke hulpbronnen en daaruit voortvloeiende voordelen worden geëxploiteerd ten gunste van de gehele bevolking, ook op lokaal niveau; de Libische autoriteiten te verzoeken hoge normen van transparantie in de binnenlandse winningsindustrie na te leven en in het bijzonder de vereisten van het initiatief inzake transparantie van winningsindustrieën (EITI) zo snel mogelijk na te leven; de Libische autoriteiten te helpen bij de strijd tegen elke onwettige activiteit die de nationale economie belemmert, zoals onlangs vermeld in het tussentijds verslag van het panel van deskundigen dat is opgericht naar aanleiding van resolutie 1973 (2011) betreffende Libië;
- u) mensenrechtenschendingen en schendingen van het internationaal humanitair recht met klem te blijven veroordelen en de inspanningen om humanitaire bijstand te verlenen aan de bevolking in nood en alle delen van het land, met name ten aanzien van de volksgezondheid en energiefaciliteiten, te intensiveren; de doeltreffendheid van humanitaire bijstand te verhogen en de steun voor en samenwerking met de humanitaire organisaties ter plaatse te versterken; de talrijke, voortdurend toeneemende pogingen om de ruimte voor het maatschappelijk middenveld te beperken, met name via een repressief juridisch kader, aanvallen op mensenrechtenactivisten en de rechterlijke macht, te veroordelen; de AU, de VN en de EU te vragen te blijven samenwerken en sterke maatregelen te nemen voor een onmiddellijke beëindiging van deze mensenrechtenschendingen; het maatschappelijk middenveld te versterken en steun te geven aan de ontwikkeling en onafhankelijkheid van de lokale media;
- v) de inspanningen op te voeren ten aanzien van het door de EU gefinancierde noodevacuatiemechanisme van het UNHCR dat het mogelijk heeft gemaakt ongeveer 1 000 zeer kwetsbare vluchtelingen die bescherming nodig hadden uit Libië te evacueren; de Libische tegenhangers aan te sporen het huidige aantal nationaliteiten waar het UNHCR momenteel van Libië mee mag samenwerken, uit te breiden;
- w) de kwestie van onregelmatige migratie via en uit Libië aan te pakken, rekening houdend met het feit dat een duurzame, doeltreffende en werkbare oplossing is vereist die de dieperligende oorzaken van migratie in Afrika in de landen van herkomst en transit moet aanpakken en de wettelijke basis voor internationale migratieprocessen te definiëren, die momenteel zijn gebaseerd op hervestiging via het noodtransitmechanisme of directe hervestiging; de inspanningen van de EU te richten op de bescherming van migranten in Libië; de Libische autoriteiten bij te staan om te zorgen voor de terugkeer van intern ontheemden naar hun huizen en bij de ondersteuning van lokale gemeenschappen om de uitdagingen aan te pakken en daarbij ervoor te zorgen dat de terugkeer van intern ontheemden niet slechts een eenvoudige uitruil vormt tussen een geldelijke vergoeding ten voordele van de verschillende milities en het recht op terugkeer; de internationale gemeenschap te wijzen op de noodzaak van maatregelen om ontwikkelings-, mensenrechten- en veiligheidsproblemen in Libië en de Sahel-/Sahararegio aan te pakken, met inbegrip van middelen om mensenhandel en de smokkel van migranten te bestrijden; te waarborgen dat maatregelen om mensenhandel te bestrijden niet in de weg staan van het vrije verkeer met het oog op de economische ontwikkeling van de regio;
- x) de gezamenlijke inspanningen van de EU, de Afrikaanse Unie en de VN om de bescherming van migranten en vluchtelingen in Libië op te voeren, waarbij bijzondere aandacht wordt besteed aan kwetsbare individuen; onmiddellijk een diepgaand onderzoek in te stellen naar de aantijgingen van mishandeling en onmenselijke behandeling van migranten en vluchtelingen in Libië door criminele groepen, alsook naar klachten wegens slavernijpraktijken; initiatieven te ontwikkelen om ervoor te zorgen dat dergelijke incidenten zich in de toekomst niet meer voordoen; de omstandigheden van vluchtelingen en migranten in detentiecentra te verbeteren en er bij de Libische autoriteiten op aan te dringen de voorzieningen die niet in overeenstemming met internationale normen blijken te zijn, zo spoedig mogelijk te sluiten; de in samenwerking met de VN en de Afrikaanse Unie geleverde inspanningen op het gebied van begeleide vrijwillige terugkeer en hervestiging te blijven voortzetten en op te voeren en in deze context het belang niet uit het oog te verliezen van de afschaffing van de Libische vereiste van "uitreisvisa"; de Libische autoriteiten aan te moedigen een halt toe te roepen aan willekeurige detentie en de detentie van kwetsbare personen, met name kinderen, te vermijden; ervoor te zorgen dat migranten worden behandeld op een manier die overeenstemt met de relevante internationale mensenrechtennormen en de noodzakelijke financiering van de EU-begroting eraan toe te kennen; Libië te verzoeken het Verdrag van Genève betreffende de status van vluchtelingen van 1951 en het protocol daarbij van 1967 te tekenen en te ratificeren; ervoor te zorgen dat de EU-missie voor bijstandverlening inzake grensbeheer (EUBAM) in Libië en EUNAVFOR MED (operation Sophia) zich gezamenlijk richten op hoe een halt kan worden toegevoerd aan illegale activiteiten, waaronder de smokkel van migranten, mensenhandel en terrorisme in het centrale Middellandse Zeegebied; ervoor te zorgen dat EUBAM, overeenkomstig haar mandaat, actief blijft samenwerken met en bijstand verleent aan de Libische instanties op prioritaire gebieden ten aanzien van grensbeheer, wetshandhaving en het bredere strafrechtssysteem;

Donderdag 31 mei 2018

- y) inspanningen te blijven leveren om alle daden met betrekking tot mensensmokkel en -handel in, via en uit het Libische grondgebied en voor de kust van Libië tegen te gaan, omdat deze daden het proces van stabilisatie van Libië ondermijnen en het leven van duizenden mensen in gevaar brengen; in dat opzicht te waarborgen dat de EU haar bijdrage blijft verlenen om deze problemen te bestrijden door de Libische tegenhangers bij te staan bij de opbouw van de reeds lang vereiste capaciteit om de lands- en zee grenzen veilig te stellen en met de Libische autoriteiten samen te werken om een alomvattende strategie voor grensbeheer in te stellen;
- z) steun te verlenen aan een duurzame oplossing voor de meer dan 180 000 binnenlands ontheemden in Libië, waaronder ongeveer 40 000 voormalige inwoners van Tawargha, middels mogelijkheden op het gebied van hervestiging of vergemakkelijking van een veilige terugkeer naar hun huizen en middels meer steun aan het UNHCR en de IOM hiervoor;
- aa) het fenomeen van hybridisatie tussen de activiteiten van internationale criminele groepen en terroristische groepen aan te pakken door grondig onderzoek te verrichten naar met name mensenhandel en seksueel geweld tijdens conflicten;
- ab) steun te verlenen aan de samenwerking met de Libische kustwacht waardoor tussen januari en eind oktober 2017 bijna 19 000 migranten in Libische territoriale wateren konden worden gered; de Libische autoriteiten bij te staan bij het formeel bekendmaken van hun opsporings- en reddingsgebied (SAR), een reeks duidelijke operationele standaardprocedures voor ontschepping in te stellen en te zorgen voor een goed werkend monitoringsysteem van de Libische kustwacht teneinde een duidelijk en transparant register op te zetten van alle personen die aan de Libische kust worden ontscheept, en erop toe te zien dat zij naar behoren worden opgevangen overeenkomstig de internationale humanitaire normen; nauwer samen te werken met de Libische autoriteiten om de voorbereidende werkzaamheden voor een maritiem reddingscoördinatiecentrum in Libië op te voeren met het oog op het verbeteren van hun opsporings- en reddingscapaciteit; te zorgen voor de voortzetting van door de IOM en het UNHCR geboden gespecialiseerde opleiding aan de Libische kustwacht op het gebied van internationale bescherming, vluchtelingenrecht en mensenrechten;
- ac) hun humanitaire en civiele hulp te intensiveren om het lijden van de Libische bevolking te verlichten en te voorzien in de meest urgente behoeften van personen die ernstig te lijden hebben onder het conflict in Libië, met name in de meest getroffen gebieden, en klaar te staan om te reageren op een verslechtering van de situatie; ervoor te zorgen dat de EU zich inzet voor een sterkere positie van maatschappelijke organisaties, met name vrouwenorganisaties, die niet-gewelddadige oplossingen zoeken voor de meervoudige crises in het land;
- ad) alle vereiste financiële en personele middelen vrij te maken om vluchtelingen te helpen en passende humanitaire hulp te bieden aan ontheemden om het hoofd te bieden aan de humanitaire crisis in Libië, die duizenden mensen ertoe heeft genoopt het land te verlaten;
- ae) internationale inspanningen op te voeren om netwerken op het gebied van migrantensmokkel en mensenhandel op te rollen en inspanningen ter bestrijding van deze misdrijven te intensiveren en de daders voor de rechter te brengen; de activiteiten van EUNAVFOR MED (operation Sophia) voort te zetten en te intensiveren om het bedrijfsmodel van mensenhandelaars en -smokkelaars te verstoren, de capaciteit van de Libische kustwacht te vergroten en de uitvoering van de resoluties van de VN-Veiligheidsraad over het wapenembargo en illegale handel in olie te ondersteunen; Libië te blijven ondersteunen door middel van civiele GVDB-missies; aan te dringen op een grotere opsporings- en reddingscapaciteit voor personen in nood, de inzet van een grotere capaciteit door alle staten en de erkenning van de ondersteuning door particuliere actoren en ngo's bij het uitvoeren van reddingsoperaties op zee en op het land, rekening houdend met het bestaande internationale rechtskader en veiligheidskwesties;
- af) opnieuw hun volledige steun te betuigen aan het mandaat van het Internationaal Strafhof inzake aanhoudende schendingen van de mensenrechten in Libië en niet uit het oog te verliezen dat internationale mechanismen voor verantwoordingsplicht zoals het ICC en universele rechtsmacht een belangrijke rol spelen in de tenuitvoerlegging van het vredesplan in een kader dat stappen naar verantwoordingsplicht en de eerbiediging van mensenrechten in Libië uiteenzet; het Internationaal Strafhof te steunen bij zijn inspanningen om daders van gruweldaden voor de rechter te brengen; de speciale vertegenwoordiger van de VN voor Libië te steunen bij zijn verzoek van november 2017 aan de internationale gemeenschap om Libië bij te staan bij het bestrijden van straffeloosheid voor oorlogsmisdaden en mogelijkheden op het gebied van gezamenlijke rechtbanken te bekijken; de EU en de lidstaten te verzoeken internationale mechanismen te steunen om het nationale rechtssysteem te voorzien van alle nodige middelen om een onderzoek in te stellen naar eerdere en actuele ernstige schendingen en de toekomstige legitieme Libische autoriteiten te steunen om zelf deze taak te volbrengen; in acht te nemen dat een eerlijke rechtsgang gerechtigdheid voor alle slachtoffers van mensenrechtenschendingen op het Libische grondgebied zou bieden en dat dit het pad naar duurzame verzoening en vrede zal effenen;

Donderdag 31 mei 2018

- ag) gehoor te geven aan de bezorgdheid van het Parlement over de toenemende aanwezigheid van Daesh en andere terroristische groeperingen in Libië, hetgeen het land destabiliseert en een bedreiging vormt voor de buurlanden en de EU;
 - ah) met name de Libische overheid en milities te verzoeken om externe instanties toegang te verschaffen tot detentiecentra, met name die voor migranten;
 - ai) de situatie te verduidelijken ten aanzien van de uitkering van dividenden uit aandelen, inkomsten uit obligaties en rente over de bevroren activa in de EU van de Libische investeringsautoriteit; een uitvoerig verslag te verstrekken over de totale rente over de activa van Kadhafi nadat zij in 2011 zijn bevroren, alsook een lijst van de individuen of entiteiten die van deze rentebetalingen hebben geprofiteerd; het zorgpunt wat betreft een mogelijke lacune in het EU-sanctiebeleid ten aanzien van deze kwestie als prioriteit te stellen;
 - aj) projecten te bevorderen die zijn gericht op de economische ontwikkeling van de regio van Fezzan en van de legale economie door nauw samen te werken met de verschillende gemeenten, met name degene langs de migratieroutes, om de illegale activiteiten van criminele en het gewelddadige extremisme van terroristische groepen tegen te gaan door het scheppen van alternatieve inkomstenbronnen, met name voor jongeren;
 - ak) het embargo op de export van wapens naar Libië in stand te houden, om zo te voorkomen dat wapens in handen blijven vallen van extremisten en gewapende groepen, een factor die uiteindelijk de onveiligheid en de instabiliteit van het gehele Libische grondgebied vergroot;
 - (al) dringend diplomatieke actie te ondernemen om de burgerbevolking te beschermen en de humanitaire situatie in Derna aan te pakken;
2. verzoekt zijn Voorzitter deze aanbeveling te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de vicevoorzitter van de Commissie/hoge vertegenwoordiger van de Unie voor buitenlandse zaken en veiligheidsbeleid en, ter informatie, aan de Libische regering van nationale eenheid.
-

Dinsdag 29 mei 2018

III

(Voorbereidende handelingen)

EUROPEES PARLEMENT

P8_TA(2018)0205

Bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 wat betreft de bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee (COM(2017)0774 – C8-0446/2017 – 2017/0348(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2020/C 76/25)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2017)0774),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0446/2017),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 14 februari 2018 ⁽¹⁾,
 - gezien de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 8 mei 2018 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A8-0149/2018),
1. stelt onderhavig standpunt in eerste lezing vast;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ Nog niet in het Publicatieblad verschenen.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TC1-COD(2017)0348

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1139 wat betreft de bandbreedtes voor de visserijsterfte en het vrijwaringsniveau voor bepaalde haringbestanden in de Oostzee

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2018/976.)

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0206

Statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren (codificatie) *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren (codificatie) (COM(2017)0545 – C8-0337/2017 – 2017/0256(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure – codificatie)

(2020/C 76/26)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2017)0545),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 338, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0337/2017),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 20 december 1994 voor een versnelde werkmethode voor de officiële codificatie van wetteksten ⁽¹⁾,
 - gezien de artikelen 103 en 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie juridische zaken (A8-0154/2018),
- A. overwegende dat het voorstel in kwestie volgens de adviesgroep van de juridische diensten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie louter een codificatie van de bestaande teksten behelst, zonder inhoudelijke wijzigingen;
1. stelt zijn standpunt in eerste lezing vast zoals hierna is opgenomen;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 102 van 4.4.1996, blz. 2.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TC1-COD(2017)0256

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad betreffende de statistiek van het goederenvervoer over de binnenwateren

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2018/974.)

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0207

Overeenkomst tussen de EU en Zwitserland inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de EU, Zwitserland, Noorwegen en Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 betreffende het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, de Zwitserse Bondsstaat, het Koninkrijk Noorwegen en de Republiek Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties (05882/2/2017 – C8-0241/2017 – 2016/0328(NLE))

(Goedkeuring)

(2020/C 76/27)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (05882/2/2017),
 - gezien de ontwerpovereenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en de Zwitserse Bondsstaat inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, Zwitserland, Noorwegen en Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties van de Europese Unie (05803/2017),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 207, lid 4, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), v), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C8-0241/2017),
 - gezien artikel 99, leden 1 en 4, en artikel 108, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie internationale handel (A8-0151/2018),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en de Zwitserse Bondsstaat.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0208

Overeenkomst tussen de EU en Noorwegen inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de EU, Zwitserland, Noorwegen en Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties ***

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 betreffende het ontwerp van besluit van de Raad tot sluiting van een overeenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, de Zwitserse Bondsstaat, het Koninkrijk Noorwegen en de Republiek Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties (05883/2/2017 – C8-0240/2017 – 2016/0329(NLE))

(Goedkeuring)

(2020/C 76/28)

Het Europees Parlement,

- gezien het ontwerp van besluit van de Raad (05883/2/2017),
 - gezien de ontwerpovereenkomst in de vorm van een briefwisseling tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen inzake de cumulatie van de oorsprong tussen de Europese Unie, Zwitserland, Noorwegen en Turkije in het kader van het stelsel van algemene preferenties van de Europese Unie (05814/2017),
 - gezien het verzoek om goedkeuring dat de Raad heeft ingediend krachtens artikel 207, lid 4, en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder a), v), van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (C8-0240/2017),
 - gezien artikel 99, leden 1 en 4, en artikel 108, lid 7, van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling van de Commissie internationale handel (A8-0152/2018),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en het Koninkrijk Noorwegen.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0209

Overeenkomst tussen de EU en Noorwegen betreffende administratieve samenwerking, bestrijding van fraude en invordering van schuldvorderingen op het gebied van de btw *

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van de Raad inzake de sluiting namens de Europese Unie van de overeenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen betreffende administratieve samenwerking, bestrijding van fraude en invordering van schuldvorderingen op het gebied van de btw (COM(2017)0621 – C8-0407/2017 – 2017/0272(NLE))

(Raadpleging)

(2020/C 76/29)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel voor een besluit van de Raad (COM(2017)0621),
 - gezien de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Koninkrijk Noorwegen betreffende administratieve samenwerking, bestrijding van fraude en invordering van schuldvorderingen op het gebied van de btw (14390/2017),
 - gezien de artikel 113 en artikel 218, lid 6, tweede alinea, onder b), en lid 8, tweede alinea, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het Parlement door de Raad is geraadpleegd (C8-0407/2017),
 - gezien artikel 78 quater en artikel 108, lid 8, van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie economische en monetaire zaken (A8-0147/2018),
1. hecht zijn goedkeuring aan de sluiting van de overeenkomst;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten en het Koninkrijk Noorwegen.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0212

Meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad (COM(2016)0493 – C8-0336/2016 – 2016/0238(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2020/C 76/30)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2016)0493),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0336/2016),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien de officiële kennisgeving van 29 maart 2017 van de regering van het Verenigd Koninkrijk, overeenkomstig artikel 50 van het Verdrag betreffende de Europese Unie, van het voornemen zich uit de Europese Unie terug te trekken,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 14 december 2016 ⁽¹⁾,
 - gezien het overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 7 maart 2018 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A8-0263/2017),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽²⁾;
 2. hecht zijn goedkeuring aan de bij deze resolutie als bijlage gevoegde gezamenlijke verklaringen van het Parlement en de Raad, die samen met de definitieve wetgevingshandeling zullen worden gepubliceerd in de L-reeks van het *Publicatieblad van de Europese Unie*;

⁽¹⁾ PB C 75 van 10.3.2017, blz. 109.

⁽²⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen die zijn aangenomen op 14 september 2017 (Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0357).

Dinsdag 29 mei 2018

3. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.
-

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TC1-COD(2016)0238

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van een meerjarenplan voor demersale bestanden in de Noordzee en de visserijen die deze bestanden exploiteren, tot vastlegging van nadere bepalingen ter uitvoering van de aanlandingsverplichting in de Noordzee en tot intrekking van Verordeningen (EG) nr. 676/2007 en (EG) nr. 1342/2008 van de Raad

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2018/973.)

Dinsdag 29 mei 2018

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

GEZAMENLIJKE VERKLARINGEN

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad inzake verboden soorten

De verordening die moet worden goedgekeurd op basis van het Commissievoorstel betreffende de instandhouding van visbestanden en de bescherming van mariene ecosystemen door middel van technische maatregelen (2016/0074(COD)) moet onder andere bepalingen omvatten inzake de soorten die niet mogen worden bevestigd. Om deze reden zijn beide instellingen overeengekomen in deze verordening geen lijst inzake de Noordzee op te nemen (2016/0238(COD)).

Gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement en de Raad inzake controle

Het Europees Parlement en de Raad zullen de volgende controlebepalingen opnemen in de komende herziening van de controleverordening (Verordening (EG) nr. 1224/2009), wanneer van toepassing op de Noordzee: voorafgaande kennisgevingen, logboekvoorschriften en andere controlebepalingen.

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0213

Terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten ***I

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 1996 betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten (COM(2016)0128 – C8-0114/2016 – 2016/0070(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2020/C 76/31)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2016)0128),
- gezien artikel 294, lid 2, artikel 53, lid 1, en artikel 62 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0114/2016),
- gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
- gezien de gemotiveerde adviezen die in het kader van protocol nr. 2 betreffende de toepassing van de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid zijn uitgebracht door het Bulgaarse parlement, de Tsjechische kamer van afgevaardigden en de Tsjechische Senaat, het Deense parlement, het Estse parlement, het Kroatische parlement, het Letse parlement, het Litouwse parlement, het Hongaarse parlement, de Poolse Nationale Vergadering en de Poolse Senaat, de Roemeense Kamer van Afgevaardigden en de Roemeense Senaat en het Slowaakse parlement, en waarin wordt gesteld dat het ontwerp van wetgevingshandeling niet strookt met het subsidiariteitsbeginsel,
- gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 14 december 2016 ⁽¹⁾,
- gezien het advies van het Comité van de Regio's van 7 december 2016 ⁽²⁾,
- gezien het overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 11 april 2018 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
- gezien artikel 59 van zijn Reglement,
- gezien het verslag van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken en de adviezen van de Commissie interne markt en consumentenbescherming en de Commissie juridische zaken (A8-0319/2017),

1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast;
2. neemt kennis van de aan deze resolutie gehechte verklaring van de Commissie;

⁽¹⁾ PB C 75 van 10.3.2017, blz. 81.

⁽²⁾ PB C 185 van 9.6.2017, blz. 75.

Dinsdag 29 mei 2018

3. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.
-

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TC1-COD(2016)0070

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Richtlijn (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 96/71/EG betreffende de terbeschikkingstelling van werknemers met het oog op het verrichten van diensten)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Richtlijn (EU) 2018/957.)

Dinsdag 29 mei 2018

BIJLAGE BIJ DE WETGEVINGSRESOLUTIE

VERKLARING VAN DE COMMISSIE

Artikel 3, lid 7, tweede alinea, van Richtlijn 96/71/EG, als gewijzigd bij de vandaag vastgestelde richtlijn, bepaalt dat de toeslagen in verband met de terbeschikkingstelling als een deel van de bezoldiging worden beschouwd, voor zover deze niet uitgekeerd worden als vergoeding van daadwerkelijk in verband met de terbeschikkingstelling gemaakte onkosten, zoals reiskosten, verblijfkosten en kosten voor voeding. Het bepaalt ook dat de werkgever, onverminderd lid 1, eerste alinea, onder h), die kosten aan de ter beschikking gestelde werknemer terugbetaalt volgens het voor het dienstverband geldende nationaal recht en/of de voor het dienstverband geldende nationale praktijk.

De Commissie gaat ervan uit dat de "het voor het dienstverband geldende nationaal recht en/of de voor het dienstverband geldende nationale praktijk" in beginsel het nationaal recht en/of de nationale praktijk van de lidstaat van herkomst zijn, tenzij anders is bepaald overeenkomstig de EU-regels inzake internationaal privaatrecht. In het licht van het arrest van het Hof in zaak C-396/13 (punt 59) heeft terugbetaling ook betrekking op de situatie waarin de werkgever de kosten van de werknemers voor zijn rekening neemt zonder dat zij de bedragen in kwestie hoeven voor te schieten of om teruggaaf ervan hoeven te verzoeken.

De Commissie merkt op dat in de vandaag vastgestelde richtlijn is voorzien dat, gezien de zeer mobiele aard van werk in het internationaal wegvervoer, de herziene regels inzake terbeschikkingstelling pas op de sector wegvervoer van toepassing zullen zijn vanaf de datum van toepassing van een wetgevingshandeling tot wijziging van Richtlijn 2006/22/EG wat betreft de handhavingsvoorschriften en tot vaststelling van specifieke regels met betrekking tot Richtlijn 96/71/EG en Richtlijn 2014/67/EU voor de terbeschikkingstelling van bestuurders in de wegvervoersector.

De Commissie vraagt de Raad en het Europees Parlement deze wetgevingshandeling spoedig vast te stellen, zodat de regels kunnen worden afgestemd op de specifieke behoeften van ter beschikking gestelde werknemers in de sector en er tegelijkertijd wordt gezorgd voor de goede werking van de interne markt voor wegvervoer.

Tot de datum van toepassing van de sectorspecifieke wetgevingshandeling blijven Richtlijn 96/71/EG en Richtlijn 2014/67/EU van kracht in het wegvervoer. Deze wetgevingshandelingen zijn niet van toepassing op wegvervoersactiviteiten die geen terbeschikkingstelling behelzen.

De Commissie zal de behoorlijke handhaving van de huidige regels van nabij blijven volgen, vooral in de sector wegvervoer, en waar passend optreden."

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TA(2018)0214

Beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan *I**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 29 mei 2018 over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO) (COM(2017)0128 – C8-0121/2017 – 2017/0056(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2020/C 76/32)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2017)0128),
 - gezien artikel 294, lid 2, en artikel 43, lid 2, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C8-0121/2017),
 - gezien artikel 294, lid 3, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het advies van het Europees Economisch en Sociaal Comité van 31 mei 2017 ⁽¹⁾,
 - gezien het overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord en de door de vertegenwoordiger van de Raad bij brief van 21 maart 2018 gedane toezegging om het standpunt van het Europees Parlement overeenkomstig artikel 294, lid 4, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie goed te keuren,
 - gezien artikel 59 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A8-0377/2017),
1. stelt onderstaand standpunt in eerste lezing vast ⁽²⁾;
 2. verzoekt de Commissie om hernieuwde voorlegging aan het Parlement indien zij haar voorstel vervangt, ingrijpend wijzigt of voornemens is het ingrijpend te wijzigen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 288 van 31.8.2017, blz. 129.

⁽²⁾ Dit standpunt vervangt de amendementen die zijn aangenomen op 16 januari 2018 (Aangenomen teksten, P8_TA(2018)0001).

Dinsdag 29 mei 2018

P8_TC1-COD(2017)0056

Standpunt van het Europees Parlement in eerste lezing vastgesteld op 29 mei 2018 met het oog op de vaststelling van Verordening (EU) 2018/... van het Europees Parlement en de Raad tot vaststelling van de beheers-, instandhoudings- en controlemaatregelen die gelden in het verdragsgebied van de regionale organisatie voor het visserijbeheer in het zuidelijke deel van de Stille Oceaan (SPRFMO)

(Aangezien het Parlement en de Raad tot overeenstemming zijn geraakt, komt het standpunt van het Parlement overeen met de definitieve rechtshandeling: Verordening (EU) 2018/975.)

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0217

Beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor steun aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor bijstand aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal (COM(2018)0150 – C8-0039/2018 – 2018/2029(BUD))

(2020/C 76/33)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2018)0150 – C8-0039/2018),
 - gezien Verordening (EG) nr. 2012/2002 van de Raad van 11 november 2002 tot oprichting van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie ⁽¹⁾,
 - gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014–2020 ⁽²⁾, en met name artikel 10,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer ⁽³⁾, en met name punt 11,
 - gezien de brief van de Commissie regionale ontwikkeling,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A8-0175/2018),
1. verwelkomt het besluit als een teken van solidariteit van de Unie met de burgers en regio's van de Unie die door natuurrampen zijn getroffen;
 2. betreurt het aantal mensenlevens dat in 2017 bij natuurrampen in de Unie verloren is gegaan; dringt er bij de lidstaten op aan te investeren in de preventie van rampen door de nodige middelen beschikbaar te stellen en de Europese structuur- en investeringsfondsen aan te wenden om te voorkomen dat er in de toekomst mensenlevens verloren gaan;
 3. steunt de lidstaten die de Europese structuur- en investeringsfondsen aanwenden voor de wederopbouw van de getroffen regio's; verzoekt de Commissie om de financiële herschikking van de partnerschapsovereenkomsten waar de lidstaten om hebben verzocht, te steunen en snel goed te keuren;
 4. dringt er bij de lidstaten op aan de financiële bijdrage uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie (SFEU) op transparante wijze aan te wenden, om een eerlijke verdeling onder de getroffen regio's te garanderen;
 5. is verheugd over het voorstel van de Commissie voor een nieuw EU-mechanisme voor civiele bescherming om natuurrampen te voorkomen en om handelend op te treden bij natuurrampen; is van mening dat het EU-mechanisme voor civiele bescherming gestalte geeft aan de solidariteit in de Unie, in overeenstemming met het SFEU; herinnert er in dit verband aan dat de bijzondere voorwaarden voor toegang tot het SFEU voor ultraperifere regio's gehandhaafd moeten worden zodat zij de problemen als gevolg van hun grote blootstelling aan natuurrampen kunnen aanpakken; dringt er tevens op aan dat, in situaties waar het verzamelen van informatie gevoelig ligt en afhankelijk van de intensiteit van het klimaatverschijnsel, flexibeler wordt omgegaan met de termijnen voor het indienen van de aanvraag tot beschikbaarstelling en voor het gebruik van de SFEU-fondsen;

⁽¹⁾ PB L 311 van 14.11.2002, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

⁽³⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

Woensdag 30 mei 2018

6. hecht zijn goedkeuring aan het bij deze resolutie gevoegde besluit;
 7. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit samen met de voorzitter van de Raad te ondertekenen en zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 8. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie, met inbegrip van de bijlage, te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.
-

Woensdag 30 mei 2018

BIJLAGE

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor bijstand aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal

(De tekst van de bijlage wordt hier niet weergegeven, aangezien deze overeenkomt met de definitieve handeling: Besluit (EU) 2018/846.)

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0218

Ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018 in samenhang met het voorstel voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de EU voor bijstand aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018 van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2018 in samenhang met het voorstel voor de beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor steun aan Griekenland, Spanje, Frankrijk en Portugal (08109/2018 – C8-0181/2018 – 2018/2030(BUD))

(2020/C 76/34)

Het Europees Parlement,

- gezien artikel 314 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien artikel 106 bis van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie,
 - gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad ⁽¹⁾, en met name artikel 41,
 - gezien de algemene begroting van de Europese Unie voor het begrotingsjaar 2018, definitief vastgesteld op 30 november 2017 ⁽²⁾,
 - gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 ⁽³⁾ (MFK-verordening),
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer ⁽⁴⁾,
 - gezien Besluit 2014/335/EU, Euratom van de Raad van 26 mei 2014 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Unie ⁽⁵⁾,
 - gezien het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018, dat de Commissie op 22 februari 2018 heeft goedgekeurd (COM(2018)0155),
 - gezien het standpunt inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018, vastgesteld door de Raad op 14 mei 2018 en dezelfde dag toegezonden aan het Europees Parlement (08109/2018 – C8-0181/2018),
 - gezien de artikelen 88 en 91 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A8-0176/2018),
- A. overwegende dat ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018 betrekking heeft op de voorgestelde beschikbaarstelling van middelen uit het Solidariteitsfonds van de Europese Unie voor het verlenen van bijstand aan Griekenland voor de aardbevingen op Lesbos, aan Frankrijk voor de orkanen op Sint-Maarten en Guadeloupe, en aan Portugal en Spanje voor de bosbranden in Centro en Galicië in 2017;
- B. overwegende dat de Commissie derhalve voorstelt de Uniebegroting voor 2018 te wijzigen en begrotingsartikel 13 06 01 "Bijstand aan lidstaten in het geval van een grote natuurramp die ernstige gevolgen heeft voor de levensomstandigheden van de burgers, het natuurlijke milieu of de economie" te verhogen met 97 646 105 EUR aan vastleggings- en betalingskredieten;

⁽¹⁾ PB L 298 van 26.10.2012, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 57 van 28.2.2018.

⁽³⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

⁽⁴⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁽⁵⁾ PB L 168 van 7.6.2014, blz. 105.

Woensdag 30 mei 2018

- C. overwegende dat het Solidariteitsfonds van de Europese Unie een speciaal instrument is in de zin van de MFK-verordening en dat de desbetreffende vastleggings- en betalingskredieten buiten de MFK-plafonds om moeten worden gebudgetteerd;
1. keurt het standpunt van de Raad inzake het ontwerp van gewijzigde begroting nr. 1/2018 goed;
 2. verzoekt zijn Voorzitter te constateren dat de gewijzigde begroting nr. 1/2018 definitief is vastgesteld en zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 3. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Rekenkamer en de nationale parlementen.
-

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0219

Bescherming tegen invoer met dumping en subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de EU *II**

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 betreffende het standpunt van de Raad in eerste lezing met het oog op de vaststelling van een Verordening van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Verordening (EU) 2016/1036 betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie en Verordening (EU) 2016/1037 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie (05700/1/2018 – C8-0168/2018 – 2013/0103(COD))

(Gewone wetgevingsprocedure: tweede lezing)

(2020/C 76/35)

Het Europees Parlement,

- gezien het standpunt van de Raad in eerste lezing (05700/1/2018 – C8-0168/2018),
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt ⁽¹⁾ inzake het voorstel van de Commissie aan het Parlement en de Raad (COM(2013)0192),
 - gezien artikel 294, lid 7, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,
 - gezien het overeenkomstig artikel 69 septies, lid 4, van zijn Reglement door de bevoegde commissie goedgekeurde voorlopig akkoord,
 - gezien artikel 67 bis van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie internationale handel (A8-0182/2018),
1. hecht zijn goedkeuring aan het standpunt van de Raad in eerste lezing;
 2. constateert dat de handeling is vastgesteld overeenkomstig het standpunt van de Raad;
 3. verzoekt zijn Voorzitter de handeling samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 297, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie te ondertekenen;
 4. verzoekt zijn secretaris-generaal de handeling te ondertekenen, nadat is nagegaan of alle procedures naar behoren zijn uitgevoerd, en met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en aan de Commissie alsmede aan de nationale parlementen.

⁽¹⁾ PB C 443 van 22.12.2017, blz. 934.

Woensdag 30 mei 2018

P8_TA(2018)0220

Beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering aanvraag EGF/2018/000 TA 2018 - Technische bijstand op initiatief van de Commissie

Resolutie van het Europees Parlement van 30 mei 2018 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (aanvraag EGF/2018/000 - Technische bijstand op initiatief van de Commissie) (COM(2018)0165 – C8-0131/2018 – 2018/2048(BUD))

(2020/C 76/36)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2018)0165 – C8-0131/2018),
 - gezien Verordening (EU) nr. 1309/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (2014-2020) en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1927/2006 ⁽¹⁾ (EFG-verordening),
 - gezien Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 ⁽²⁾, en met name artikel 12,
 - gezien het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013 tussen het Europees Parlement, de Raad en de Commissie betreffende de begrotingsdiscipline, de samenwerking in begrotingszaken en een goed financieel beheer ⁽³⁾ (IIA van 2 december 2013), en met name punt 13,
 - gezien zijn resolutie van 5 april 2017 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (EGF/2017/000 TA 2017 - Technische bijstand op initiatief van de Commissie) ⁽⁴⁾,
 - gezien de dialoogprocedure als bedoeld in punt 13 van het Interinstitutioneel Akkoord van 2 december 2013,
 - gezien de brief van de Commissie werkgelegenheid en sociale zaken,
 - gezien de brief van de Commissie regionale ontwikkeling,
 - gezien het verslag van de Begrotingscommissie (A8-0172/2018),
- A. overwegende dat de Unie wetgevings- en begrotingsinstrumenten in het leven heeft geroepen om extra steun te geven aan werknemers die de gevolgen van grote structurele veranderingen in de wereldhandelspatronen of de wereldwijde financiële en economische crisis ondervinden, en hen te helpen bij hun terugkeer op de arbeidsmarkt;
- B. overwegende dat steun van de Unie aan ontslagen werknemers flexibel moet zijn en zo snel en efficiënt mogelijk ter beschikking moet worden gesteld, overeenkomstig de gezamenlijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie die is goedgekeurd tijdens het overleg van 17 juli 2008, en met inachtneming van het IIA van 2 december 2013 met betrekking tot het nemen van besluiten om middelen beschikbaar te stellen uit het Europees fonds voor aanpassing aan de globalisering (EFG);

⁽¹⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 855.

⁽²⁾ PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884.

⁽³⁾ PB C 373 van 20.12.2013, blz. 1.

⁽⁴⁾ Aangenomen teksten, P8_TA(2017)0116.

Woensdag 30 mei 2018

- C. overwegende dat de vaststelling van de EFG-verordening vorm geeft aan de overeenkomst tussen het Parlement en de Raad om het criterium "crisisafwijking" opnieuw in te voeren, de financiële bijdrage van de Unie te verhogen tot 60 % van de totale geraamde kosten van de voorgestelde maatregelen, de efficiëntie voor de behandeling van EFG-aanvragen in de Commissie en door het Parlement en de Raad te verhogen door de termijn voor beoordeling en goedkeuring te verkorten, de subsidiabele maatregelen en begunstigden uit te breiden door zelfstandigen en jongeren toe te voegen en stimuleringsmaatregelen voor de oprichting van een eigen bedrijf te financieren;
- D. overwegende dat het maximale jaarlijkse bedrag dat voor het EFG beschikbaar is 150 miljoen EUR bedraagt (prijzen van 2011) en dat in artikel 11, lid 1, van de EFG-verordening wordt bepaald dat op initiatief van de Commissie jaarlijks maximaal 0,5 % van dit bedrag (d.w.z. 861 515 EUR in 2018) kan worden gebruikt voor technische bijstand, ter financiering van de voorbereiding van, het toezicht op, de gegevensverzameling voor en het creëren van een kennisbasis, administratieve en technische bijstand, informatie- en communicatieactiviteiten als ook boekhoudkundige, controle- en evaluatiewerkzaamheden die nodig zijn voor de tenuitvoerlegging van de EFG-verordening;
- E. overwegende dat het Europees Parlement herhaaldelijk heeft gewezen op de noodzakelijke verbetering van de meerwaarde, de doeltreffendheid en de inzetbaarheid van begunstigden van het EFG als instrument van de Unie ter ondersteuning van werknemers die zijn ontslagen;
- F. overwegende dat het voorgestelde bedrag van 345 000 EUR overeenkomt met circa 0,2 % van het beschikbare jaarlijkse maximumbedrag voor het EFG in 2018;
1. stemt ermee in dat de door de Commissie voorgestelde maatregelen gefinancierd worden als technische bijstand, in overeenstemming met artikel 11, leden 1 en 4, en artikel 12, leden 2, 3 en 4, van de EFG-verordening;
2. wijst op het belang van monitoring en gegevensverzameling; wijst op het belang van een reeks degelijke statistieken die zijn opgesteld in een praktisch bruikbare vorm, zodat ze makkelijk toegankelijk en begrijpelijk zijn; verwelkomt de geplande toekomstige terbeschikkingstelling van de tweejaarlijkse verslagen van 2019 en verzoekt om een openbare en brede verspreiding van deze verslagen in de hele Unie;
3. herinnert aan het belang van een specifieke website over het EFG die toegankelijk voor alle burgers van de Unie moet zijn en verzoekt om meer zichtbaarheid; benadrukt het belang van meertaligheid bij de communicatie met het brede publiek; is ingenomen over het voornemen van de Commissie om nieuwe informatie op de EFG-website te vertalen in alle officiële talen van de Unie; vraagt om een gebruikersvriendelijker opzet van de internetpagina's en spoort de Commissie aan tot verbetering van de inhoudelijke waarde van haar publicaties en audiovisuele activiteiten als voorzien in artikel 11, lid 4, van het EFG-verordening; stelt voor dat de Commissie beter communiceert via de sociale media en verschillende platforms;
4. verwelkomt het voortgezette werk aan de gestandaardiseerde procedures voor EFG-aanvragen en -beheer, gebruikmakend van de functies van het systeem voor elektronische gegevensuitwisseling (SFC 2014), wat een vereenvoudiging en snellere verwerking van aanvragen mogelijk maakt, alsmede een betere verslaglegging; verzoekt om betere informatie-uitwisseling over de processen tussen de Commissie en de lidstaten en de lidstaten onderling; wijst erop dat de Commissie de financiële verrichtingen van het EFG heeft vereenvoudigd door de invoering van een interface tussen SFC en het boekhoudkundige en financiële informatiesysteem ABAC; wijst erop dat alleen nog verdere verfijningen en aanpassingen voor eventuele wijzigingen nodig zijn, waarmee de EFG-bijdrage feitelijk wordt beperkt tot dat soort uitgaven;
5. wijst erop dat de Commissie voornemens is 105 000 EUR van het beschikbare bedrag voor technische bijstand te gebruiken voor het houden van drie vergaderingen van de Deskundigengroep van contactpersonen van het EFG; wijst op het nut van het houden van een extra vergadering van de Deskundigengroep van contactpersonen in het kader van de voorbereiding voor het volgende meerjarig financieel kader; wijst tevens op het voornemen van de Commissie om 120 000 EUR te gebruiken voor het bevorderen van netwerken tussen de lidstaten door middel van seminars, EFG-uitvoeringsorganen en sociale partners; roept de Commissie andermaal op het Parlement, binnen redelijke termijnen, uit te nodigen voor vergaderingen en seminars van de Deskundigengroep, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen van het Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie ⁽⁵⁾;

⁽⁵⁾ PB L 304 van 20.11.2010, blz. 47.

Woensdag 30 mei 2018

6. is verheugd dat de Commissie bereid is leden van haar EFG-werkgroep uit te nodigen om, indien mogelijk, deel te nemen aan het EFG-netwerkseminar; roept de Commissie op het Parlement te blijven uitnodigen voor dergelijke vergaderingen en seminars, overeenkomstig de relevante bepalingen van het Kaderakkoord over de betrekkingen tussen het Europees Parlement en de Europese Commissie; verwelkomt het feit dat de sociale partners ook zijn uitgenodigd om hieraan deel te nemen;
7. wijst nogmaals op het belang van netwerken en de uitwisseling van informatie over het EFG, om de verspreiding van beste praktijken mogelijk te maken; steunt daarom de twee netwerkseminars over de implementatie van het EFG, naast de vergaderingen van de Deskundigengroep; verwacht dat deze informatie-uitwisseling ook zal bijdragen tot een betere en gedetailleerdere verslaglegging over de mate van succes van de maatregelen in de lidstaten, in het bijzonder over het herintredingspercentage van begunstigten;
8. benadrukt dat het nodig is het contact verder te versterken tussen alle betrokkenen bij EFG-aanvragen, waaronder met name de sociale partners en de belanghebbenden op regionaal en lokaal niveau, om zo veel mogelijk synergieën tot stand te brengen; wijst erop dat de interactie tussen de nationale contactpersoon en de regionale of lokale uitvoeringspartners moet worden versterkt en dat er duidelijke afspraken moeten worden gemaakt over communicatie, ondersteuning en informatievoorziening (interne verdeling van taken en bevoegdheden), waarmee alle partners moeten instemmen;
9. onderstreept het belang van het geven van meer bekendheid en zichtbaarheid aan het EFG; herinnert de lidstaten die aanvragen indienen aan hun taak om bekendheid te geven aan de acties die met het EFG worden gefinancierd en zich daarbij te richten tot de beoogde begunstigten, de lokale en regionale autoriteiten, de sociale partners, de media en het grote publiek, zoals bepaald in artikel 12 van de verordening;
10. hecht zijn goedkeuring aan het bij deze resolutie gevoegde besluit;
11. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit samen met de voorzitter van de Raad te ondertekenen en zorg te dragen voor publicatie ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*;
12. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie, met inbegrip van de bijlage, te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Woensdag 30 mei 2018

BIJLAGE

BESLUIT VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD

**betreffende de beschikbaarstelling van middelen uit het Europees Fonds voor aanpassing aan de globalisering
(EGF/2018/000 TA 2018 – Technische bijstand op initiatief van de Commissie)**

(De tekst van de bijlage wordt hier niet weergegeven, aangezien deze overeenkomt met de definitieve handeling: Besluit (EU) 2018/845.)

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0234

Benoeming van een lid van de selectiecommissie voor het Europees Openbaar Ministerie

Besluit van het Europees Parlement van 31 mei 2018 over de benoeming van Antonio Mura tot lid van de commissie die opgericht is overeenkomstig artikel 14, lid 3, van Verordening (EU) 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("EOM") (2018/2071(INS))

(2020/C 76/37)

Het Europees Parlement,

— gezien artikel 14, lid 3, van Verordening (EU) nr. 2017/1939 van de Raad van 12 oktober 2017 betreffende nauwere samenwerking bij de instelling van het Europees Openbaar Ministerie ("EOM") ⁽¹⁾,

— gezien het voorstel van de Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken (B8-0237/2018),

— gezien zijn Reglement,

A. overwegende dat Antonio Mura voldoet aan de voorwaarden als bedoeld in artikel 14, lid 3, van Verordening (EU) nr. 2017/1939;

1. stelt voor Antonio Mura te benoemen tot lid van de commissie;
2. verzoekt zijn Voorzitter dit besluit te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

⁽¹⁾ PBL 283 van 31.10.2017, blz. 1.

Donderdag 31 mei 2018

P8_TA(2018)0236

Uniemechanisme voor civiele bescherming *I**

Amendementen van het Europees Parlement aangenomen op 31 mei 2018 op het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Besluit nr. 1313/2013/EU betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming (COM(2017)0772/2 – C8-0409/2017 – 2017/0309(COD)) ⁽¹⁾

(Gewone wetgevingsprocedure: eerste lezing)

(2020/C 76/38)

Amendement 1**Voorstel voor een besluit****Overweging 1**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(1) Het EU-mechanisme voor civiele bescherming (hierna "het mechanisme" genoemd), ingesteld bij Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾ is gericht op het versterken van de samenwerking tussen de Unie en **de lidstaten** en het faciliteren van de coördinatie op het terrein van civiele bescherming, om zodoende te komen tot een betere respons van de Unie ten aanzien van door de mens of de natuur veroorzaakte rampen.

(1) Het EU-mechanisme voor civiele bescherming (hierna "het mechanisme" genoemd), ingesteld bij Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹²⁾ is gericht op het versterken van de samenwerking tussen de Unie, **de lidstaten** en **hun regio's** en het faciliteren van de coördinatie op het terrein van civiele bescherming, om zodoende te komen tot een betere respons van de Unie ten aanzien van door de mens of de natuur veroorzaakte rampen.

⁽¹²⁾ Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 924).

⁽¹²⁾ Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 924).

Amendement 2**Voorstel voor een besluit****Overweging 3**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3) Door de mens of de natuur veroorzaakte rampen kunnen overal ter wereld plaatsvinden, vaak zonder waarschuwing. Of het nu door de mens of door de natuur veroorzaakte rampen betreft, zij komen steeds vaker voor, in steeds extremere en complexere vorm, nog versterkt door de gevolgen van de klimaatverandering, en zonder rekening te houden met nationale grenzen. De gevolgen van rampen voor de mens, het milieu en de economie kunnen **aanzienlijk** zijn.

(3) Door de mens of de natuur veroorzaakte rampen kunnen overal ter wereld plaatsvinden, vaak zonder waarschuwing. Of het nu door de mens of door de natuur veroorzaakte rampen betreft, zij komen steeds vaker voor, in steeds extremere en complexere vorm, nog versterkt door de gevolgen van de klimaatverandering, en zonder rekening te houden met nationale grenzen. De gevolgen van rampen voor de mens, het milieu, **de samenleving** en de economie kunnen **van onvoorzienbare omvang** zijn. **Helaas kan bij dergelijke rampen opzet in het spel zijn, bijvoorbeeld in het geval van terroristische aanslagen.**

⁽¹⁾ De zaak werd voor interinstitutionele onderhandelingen terugverwezen naar de bevoegde commissie op grond van artikel 59, lid 4, vierde alinea, van het Reglement (A8-0180/2018).

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 3

Voorstel voor een besluit

Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (4) Uit recente ervaring is gebleken dat door een beroep te doen op een louter vrijwillig aanbod van wederzijdse bijstand, gecoördineerd en gefaciliteerd door het Uniemechanisme, niet altijd kan worden gegarandeerd dat voldoende capaciteit beschikbaar wordt gesteld om in toereikende mate tegemoet te komen aan de fundamentele behoeften van bevolkingsgroepen die door een ramp worden getroffen, noch dat het milieu en de eigendom in voldoende mate veilig worden gesteld. Dit is speciaal het geval wanneer lidstaten tegelijk worden getroffen door herhaaldelijke rampen en collectieve capaciteit ontoereikend is.

Amendement

- (4) Uit recente ervaring is gebleken dat door een beroep te doen op een louter vrijwillig aanbod van wederzijdse bijstand, gecoördineerd en gefaciliteerd door het Uniemechanisme, niet altijd kan worden gegarandeerd dat voldoende capaciteit beschikbaar wordt gesteld om in toereikende mate tegemoet te komen aan de fundamentele behoeften van bevolkingsgroepen die door een ramp worden getroffen, noch dat het milieu en de eigendom in voldoende mate veilig worden gesteld. Dit is speciaal het geval wanneer lidstaten tegelijk worden getroffen door herhaaldelijke **en onverwachte** rampen, **of deze nu door de natuur of door de mens veroorzaakt worden**, en collectieve capaciteit ontoereikend is. **Om dergelijke tekortkomingen te verhelpen en nieuwe gevaren het hoofd te kunnen bieden, dienen alle Unie-instrumenten op geheel flexibele wijze te worden ingezet, onder meer door een actieve participatie van de civiele samenleving te bevorderen. Niettemin moeten de lidstaten passende preventieve maatregelen treffen om in nationale capaciteit te voorzien die volstaat om adequaat te kunnen optreden bij rampen.**

Amendement 4

Voorstel voor een besluit

Overweging 4 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (4 bis) **Het voorkomen van bosbranden is van wezenlijk belang in het kader van de wereldwijde inspanningen ter vermindering van de CO₂-uitstoot. De verbranding van bomen en van bodems met een hoog turfgehalte bij bosbranden leidt namelijk tot de uitstoot van CO₂. Zo blijkt uit studies dat branden de oorzaak vormen van 20 % van de wereldwijde CO₂-uitstoot, hetgeen meer is dan de totale uitstoot van alle vervoermiddelen op aarde (voertuigen, schepen en vliegtuigen).**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 5

Voorstel voor een besluit

Overweging 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (5) Preventie is van groot belang voor de bescherming tegen rampen en vraagt om verdere actie. Tot dit doel moeten de lidstaten op regelmatige basis risico-evaluaties met elkaar delen, alsook samenvattingen van hun rampenrisicobeheersplanning, met het oog op een geïntegreerde aanpak van **rampenbeheersing** waarbij preventie-, paraatheids- en responsacties aan elkaar zijn gekoppeld. Daarnaast moet de Commissie in staat worden gesteld om van de lidstaten te eisen hun specifieke preventie- en paraatheidspannen in verband met specifieke rampen mede te delen, met name om de algemene steunverlening van de Unie voor rampenrisicobeheer te maximaliseren. De administratieve rompslomp **moet worden teruggebracht** en het preventiebeleid **moet worden versterkt, met inbegrip van de noodzakelijke koppelingen** met andere essentiële beleidsacties en instrumenten van de Unie, zoals de Europese structuur- en investeringsfondsen die zijn genoemd in overweging 2 van Verordening (EU) nr. 1303/2013¹³.

Amendement

- (5) Preventie is van groot belang voor de bescherming tegen rampen en vraagt om verdere actie. Tot dit doel moeten de lidstaten op regelmatige basis risico-evaluaties met **betrekking tot hun nationale veiligheids- en beveiligingsrisico's** met elkaar delen, alsook samenvattingen van hun rampenrisicobeheersplanning, met het oog op een geïntegreerde aanpak van **de beheersing van door de natuur of door de mens veroorzaakte rampen**, waarbij preventie-, paraatheids- en responsacties aan elkaar zijn gekoppeld. Daarnaast moet de Commissie in staat worden gesteld om van de lidstaten te eisen hun specifieke preventie- en paraatheidspannen in verband met specifieke rampen, **waaronder door de mens veroorzaakte rampen**, mede te delen, met name om de algemene steunverlening van de Unie, **in het bijzonder van het Europees Milieuagentschap (EEA)**, voor rampenrisicobeheer te maximaliseren. **Het is absoluut noodzakelijk om de administratieve rompslomp terug te brengen** en het preventiebeleid **te versterken, onder meer door een sterkere koppeling en samenwerking** met andere essentiële beleidsacties en instrumenten van de Unie, zoals de Europese structuur- en investeringsfondsen die zijn genoemd in overweging 2 van Verordening (EU) nr. 1303/2013¹³.

Amendement 6

Voorstel voor een besluit

Overweging 5 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (5 bis) **Risico's vormen een negatieve prikkel voor de ontwikkeling van regio's. Preventie en risicobeheersing vereisen een bijstelling van beleidsmaatregelen en institutionele kaders en een versterking van de lokale, nationale en regionale capaciteit voor de uitwerking en tenuitvoerlegging van risicobeheersingsmaatregelen waarbij coördinatie tussen tal van actoren nodig is. Het is van essentieel belang om risicokaarten voor regio's en/of lidstaten op te stellen en de responscapaciteit en preventieve maatregelen te versterken, waarbij bijzondere nadruk moet worden gelegd op klimaatrisico's. Van essentieel belang is ook dat risicokaarten rekening houden met risico's die van de huidige onbestendigheid van het klimaat uitgaan, alsook met prognoses met betrekking tot de ontwikkeling van de klimaatverandering.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 7

Voorstel voor een besluit

Overweging 5 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (5 ter) *Bij de ontwikkeling van hun risicobeoordeling en risicobeheersplanning dienen de lidstaten rekening te houden met de specifieke risico's voor in het wild levende dieren en het dierenwelzijn. De Commissie dient de verspreiding van informatie over door rampen getroffen dieren in heel Europa te stimuleren. De opleidingsprogramma's en cursussen op dit gebied moeten verder worden ontwikkeld.*

Amendement 8

Voorstel voor een besluit

Overweging 5 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (5 quater) *Veel lidstaten kenden in 2017 een bijzonder lang en hevig bosbrandseizoen, waarbij alleen al in één lidstaat meer dan honderd doden te betreuren waren. Het gebrek aan beschikbare capaciteit, zoals beschreven in het verslag inzake de tekorten van de responscapaciteit ^(1bis), en het onvermogen van de Europese responscapaciteit in noodsituaties (EERC, of de vrijwillige pool) om tijdig te reageren op alle 17 verzoeken voor bijstand bij bosbranden, hebben aangetoond dat het vrijwillige karakter van de bijdrage van de lidstaten ontoereikend is in het geval van noodsituaties met een grote impact die meerdere lidstaten tegelijk treffen.*

- ^(1bis) *Verslag van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad over de vorderingen en resterende tekorten van de Europese responscapaciteit in noodsituaties, 17.2.2017.*

Amendement 9

Voorstel voor een besluit

Overweging 5 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (5 quinquies) *Buurlanden die over dezelfde deskundigheid en structuren beschikken en doorgaans te maken hebben met dezelfde rampen en risico's, zijn de meest aangewezen partners voor een verdieping van de samenwerking.*

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 68

Voorstel voor een besluit

Overweging 5 sexies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(5 sexies) *De veiligheid van de watervoorraden is van essentieel belang voor de klimaatbestendigheid. De lidstaten moeten de bestaande watervoorraden in kaart brengen om de aanpassing aan de klimaatverandering te vergemakkelijken en de veerkracht van de bevolking te vergroten als het erom gaat het hoofd te bieden aan klimaatbedreigingen zoals droogte, branden of overstromingen. Het in kaart brengen van de watervoorraden moet bijdragen aan de ontwikkeling van maatregelen om de kwetsbaarheid van de bevolking te verminderen.*

Amendement 10

Voorstel voor een besluit

Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6) Er bestaat een noodzaak om het collectieve vermogen tot rampenparaatheid en rampenrespons te versterken met name door wederzijdse steunverlening in Europa. Naast een versterking van de mogelijkheden die reeds worden geboden door de Europese responscapaciteit voor noodsituaties (EERC, of de vrijwillige pool), vanaf heden de "Europese pool voor civiele bescherming" genoemd, moet de Commissie ook rescEU opzetten. De samenstelling van rescEU moet noodresponscapaciteit omvatten inzake bosbranden, grootschalige overstromingen en aardbevingen, alsook een veldhospitaal en medische teams volgens de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie die snel kunnen worden ontplooid.

(6) Er bestaat een noodzaak om het collectieve vermogen tot rampenparaatheid en rampenrespons te versterken met name door wederzijdse steunverlening in Europa. Naast een versterking van de mogelijkheden die reeds worden geboden door de Europese responscapaciteit voor noodsituaties (EERC, of de vrijwillige pool), vanaf heden de "Europese pool voor civiele bescherming" genoemd, moet de Commissie ook rescEU opzetten. De samenstelling van rescEU moet noodresponscapaciteit omvatten inzake bosbranden, grootschalige overstromingen en aardbevingen, **terroristische aanslagen en chemische, biologische, radiologische en nucleaire aanslagen**, alsook een veldhospitaal en medische teams volgens de normen van de Wereldgezondheidsorganisatie die snel kunnen worden ontplooid. **In dit verband moet worden benadrukt hoe belangrijk het is om de specifieke capaciteit van de lokale en regionale autoriteiten te versterken en hierbij te betrekken, aangezien zij als eerste bij rampen optreden. Deze autoriteiten moeten samenwerkingsmodellen ontwikkelen waarbinnen gemeenschappen beste praktijken kunnen uitwisselen, waardoor hun de mogelijkheid wordt geboden zelf bij te dragen aan de ontwikkeling van hun weerbaarheid tegen natuurrampen.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 11

Voorstel voor een besluit

Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6 bis) *De regionale en lokale autoriteiten spelen een belangrijke rol bij rampenpreventie en -beheersing en hun responscapaciteit moet op passende wijze worden geïntegreerd in de in het kader van dit besluit uitgevoerde coördinatie- en inzetactiviteiten, in overeenstemming met het institutioneel en juridisch kader van de lidstaten, teneinde overlappingsen zoveel mogelijk te voorkomen en interoperabiliteit te bevorderen. Deze autoriteiten kunnen een belangrijke preventieve rol vervullen en moeten tevens als eersten reageren in de nasleep van een ramp, tezamen met hun vrijwilligerscapaciteit. Er is dan ook behoefte aan doorlopende samenwerking op lokaal, regionaal en grensoverschrijdend niveau met het doel gemeenschappelijke waarschuwingssystemen in te voeren voor snelle interventie vóór de rescEU wordt gemobiliseerd, evenals regelmatige voorlichtingscampagnes over maatregelen voor een eerste respons.*

Amendement 12

Voorstel voor een besluit

Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7) De Unie moet in staat zijn om de lidstaten bij te staan indien de beschikbare capaciteit niet volstaat voor een doeltreffende respons op rampen, door bij te dragen aan de financiering van leasing- of verhuringsregelingen, met het oog op een snelle toegang tot dergelijke capaciteit, of door de financiering van de aankoop ervan. Hierdoor zou de doeltreffendheid van het Uniemechanisme aanzienlijk worden vergroot, door de beschikbaarheid te garanderen van capaciteit in gevallen waar een effectieve rampenrespons **in andere situaties niet zou kunnen worden verzekerd**, met name bij rampen die een wijdverbreide impact hebben of een aanzienlijk aantal lidstaten treffen. **Het verstrekken van deze capaciteit door de Unie moet schaalvoordelen opleveren en leiden tot een betere coördinatie bij rampenrespons.**

(7) De Unie moet in staat zijn om de lidstaten bij te staan indien de beschikbare **materiële en technische** capaciteit niet volstaat voor een doeltreffende respons op rampen, **ook in het geval van grensoverschrijdende gebeurtenissen**, door bij te dragen aan de financiering van leasing- of verhuringsregelingen, met het oog op een snelle toegang tot dergelijke capaciteit, of door de financiering van de aankoop ervan. Hierdoor zou de doeltreffendheid **en inzetbaarheid** van het Uniemechanisme aanzienlijk worden vergroot, door de beschikbaarheid te garanderen van **materiële en technische capaciteit, waaronder capaciteit voor het redden van ouderen of personen met een handicap**, in gevallen waar een effectieve rampenrespons **anders niet gewaarborgd zou zijn**, met name bij rampen die een wijdverbreide impact hebben of een aanzienlijk aantal lidstaten treffen, **zoals grensoverschrijdende epidemieën**. Het verstrekken van specifieke passende uitrusting en van capaciteit door de Unie moet schaalvoordelen opleveren en leiden tot een betere coördinatie bij rampenrespons. **Er moet voor een optimaal en transparant gebruik van de financiële middelen worden gezorgd.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 13

Voorstel voor een besluit

Overweging 7 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 bis) **Veel lidstaten worden geconfronteerd met een gebrek aan materiële en technische uitrusting wanneer zich onverwachte rampen voordoen. Het Uniemechanisme moet het daarom mogelijk maken dat de hoeveelheid materiële en technische uitrusting indien nodig wordt uitgebreid, met name om personen met een handicap, ouderen of zieken te redden.**

Amendement 14

Voorstel voor een besluit

Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9) **Met het oog op *grotere* efficiëntie en doelmatigheid van opleiding en oefeningen en *op grotere* samenwerking tussen de nationale civiele-beschermingsautoriteiten en -diensten van de lidstaten is het noodzakelijk een kennisnetwerk op het gebied van Europese civiele bescherming op te zetten dat is gebaseerd op bestaande structuren.**

(9) **Opleiding, onderzoek en innovatie zijn essentiële aspecten van de samenwerking op het gebied van civiele bescherming. De efficiëntie en doelmatigheid van opleiding en oefeningen, de bevordering van innovatie en dialoog alsmede samenwerking tussen de nationale civiele-beschermingsautoriteiten en -diensten van de lidstaten moeten op basis van bestaande structuren worden versterkt, met participatie van en uitwisseling van informatie met kenniscentra, universiteiten, onderzoekers en andere expertise die in de lidstaten aanwezig is.**

Amendement 15

Voorstel voor een besluit

Overweging 9 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9 bis) **Aangezien de versterking van de civiele bescherming in het licht van de evolutie van rampen, zowel aan het weer gerelateerde rampen als rampen die verband houden met interne veiligheid, een van de belangrijkste prioriteiten in de hele Europese Unie is, is het van essentieel belang om de instrumenten van de Unie een sterkere territoriale en vanuit de gemeenschap geleide dimensie te geven, omdat actie vanuit de lokale gemeenschap de snelste en meest effectieve manier is om door rampen veroorzaakte schade te beperken.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 16

Voorstel voor een besluit

Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (10) Om het functioneren van de rescEU-capaciteit te verzekeren moeten extra financiële toewijzingen beschikbaar worden gesteld voor financiële acties in het kader van het Uniemechanisme.

- (10) Om het functioneren van de rescEU-capaciteit te verzekeren moeten extra financiële toewijzingen beschikbaar worden gesteld voor financiële acties in het kader van het Uniemechanisme, **maar niet ten koste van de financiële middelen die zijn toegewezen aan andere belangrijke beleidsterreinen van de Unie.**

Amendement 17

Voorstel voor een besluit

Overweging 10 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (10 bis) **Voor het herziene Uniemechanisme moeten afzonderlijke financiering en begrotingstoewijzingen worden gegarandeerd. Aangezien negatieve gevolgen voor de financiering van bestaande meerjarenprogramma's moeten worden voorkomen, dient de verhoging van de financiering voor de gerichte herziening van het Uniemechanisme in de jaren 2018, 2019 en 2020 uitsluitend afkomstig te zijn van alle middelen die beschikbaar zijn op grond van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013^(1bis) van de Raad, waarbij met name een beroep moet worden gedaan op het flexibiliteitsinstrument.**

- ^(1bis) Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014-2020 (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884).

Amendement 18

Voorstel voor een besluit

Overweging 11

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (11) Er bestaat behoefte aan **een vereenvoudiging** van de procedures van het Uniemechanisme om **de toegang van de** lidstaten **te verzekeren** tot de steun en de capaciteit die nodig zijn om zo spoedig mogelijk te **antwoorden** op natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen.

- (11) Er bestaat behoefte aan **vereenvoudiging en stroomlijning alsmede meer flexibiliteit** van de procedures van het Uniemechanisme om **ervoor te zorgen dat** lidstaten **snel toegang hebben** tot de steun en de capaciteit die nodig zijn om zo spoedig **en efficiënt** mogelijk te **reageren** op natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 19

Voorstel voor een besluit

Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (12) Met het oog op een zo groot mogelijk gebruik van de bestaande financieringsinstrumenten en steun voor de lidstaten bij de hulpverlening, **meer bepaald** bij rampen buiten de Unie, dient te worden voorzien in een afwijking van artikel 129, lid 1, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾, in gevallen waarin financiering wordt **toegestaan** uit hoofde van de artikelen 21, 22, en 23 van Besluit nr. 1313/2013/EU.

- ⁽¹⁴⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PBL 298 van 26.10.2012, blz. 1).

Amendement

- (12) Met het oog op een zo groot mogelijk gebruik van de bestaande financieringsinstrumenten en steun voor de lidstaten bij de hulpverlening, **waaronder** bij rampen buiten de Unie, dient te worden voorzien in een afwijking van artikel 129, lid 1, van Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾, in gevallen waarin financiering wordt **toegestaan** uit hoofde van de artikelen 21, 22, en 23 van Besluit nr. 1313/2013/EU. **Ondanks deze afwijking moet, in welke toekomstige financiële architectuur van de Unie dan ook, de financiering van activiteiten voor civiele bescherming en in het bijzonder humanitaire hulp, duidelijk gescheiden blijven en volledig in lijn zijn met de verschillende doelstellingen en wettelijke vereisten van de architectuur in kwestie.**

- ⁽¹⁴⁾ Verordening (EU, Euratom) nr. 966/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van de financiële regels van toepassing op de algemene begroting van de Unie en tot intrekking van Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad (PBL 298 van 26.10.2012, blz. 1).

Amendement 20

Voorstel voor een besluit

Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst

- (13) Het is van belang te garanderen dat de lidstaten alle noodzakelijke maatregelen treffen om door de natuur of de mens veroorzaakte rampen doeltreffend te voorkomen en hun gevolgen te verminderen. De bepalingen moeten het verband versterken tussen acties voor preventie, paraatheid en respons in het kader van het Uniemechanisme. Er moet ook worden gezorgd voor samenhang met andere relevante wetgeving van de Unie inzake de preventie en het beheer van rampenrisico's, met inbegrip van grensoverschrijdende preventie-activiteiten en respons op bedreigingen zoals ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de volksgezondheid ⁽¹⁵⁾. **Evenzo moet de samenhang worden verzekerd** met internationale verbintenissen zoals het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030, de overeenkomst van Parijs en de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling.

- ⁽¹⁵⁾ Besluit nr. 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 over ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de gezondheid en houdende intrekking van Beschikking nr. 2119/98/EG (PBL 293 van 5.11.2013, blz. 1).

Amendement

- (13) Het is van belang te garanderen dat de lidstaten alle noodzakelijke maatregelen treffen om door de natuur of de mens veroorzaakte rampen doeltreffend te voorkomen en hun gevolgen te verminderen. De bepalingen moeten het verband versterken tussen acties voor preventie, paraatheid en respons in het kader van het Uniemechanisme. Er moet ook worden gezorgd voor samenhang met andere relevante wetgeving van de Unie inzake de preventie en het beheer van rampenrisico's, met inbegrip van grensoverschrijdende preventie-activiteiten en respons op bedreigingen zoals ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de volksgezondheid ⁽¹⁵⁾. **De programma's voor territoriale samenwerking in het kader van het cohesiebeleid voorzien in specifieke acties inzake weerbaarheid tegen rampen, risicopreventie en risicobeheersing, evenals verdere inspanningen voor sterkere integratie en verhoogde synergieën. Verder moeten alle acties samenhangen met en actief bijdragen aan het nakomen van** internationale verbintenissen zoals het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering 2015-2030, de overeenkomst van Parijs en de Agenda 2030 voor duurzame ontwikkeling.

- ⁽¹⁵⁾ Besluit nr. 1082/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2013 over ernstige grensoverschrijdende bedreigingen van de gezondheid en houdende intrekking van Beschikking nr. 2119/98/EG (PBL 293 van 5.11.2013, blz. 1).

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 21

Voorstel voor een besluit

Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (13 bis) Het is van essentieel belang dat de tot dusver bij het gemeenschappelijk noodcommunicatie- en informatiesysteem ("Common Emergency Communication and Information System" – CECIS) aangemelde modules worden gehandhaafd opdat op verzoeken om bijstand kan worden gereageerd en deelname aan het opleidingsstelsel in de thans gebruikelijke vorm mogelijk blijft.

Amendement 22

Voorstel voor een besluit

Overweging 13 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (13 ter) Het is eveneens van belang om het Uniemechanisme, dat zich beperkt tot de periode vlak na een ramp, te koppelen met andere EU-instrumenten die gericht zijn op het herstel van schade, zoals het Solidariteitsfonds.

Amendement 23

Voorstel voor een besluit

Overweging 13 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- (13 quater) Het is van essentieel belang dat het Solidariteitsfonds wordt aangepast door de verplichting in te voeren om milieuschade te herstellen en het bbp per inwoner van de regio of de lidstaat in plaats van het mondiale bbp als indicator te gebruiken voor de goedkeuring ervan, teneinde te voorkomen dat grote dichtbevolkte regio's met een laag welvaartspeil niet in aanmerking komen voor middelen uit het fonds. Het is van groot belang om de door een ramp aan het milieu berokkende schade op economische wijze te waarderen, met name als het om gebieden met een hoge natuurwaarde gaat, zoals beschermde gebieden of gebieden die deel uitmaken van het Natura 2000-netwerk, teneinde die getroffen gebieden te herstellen.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 24**Voorstel voor een besluit****Overweging 13 quinquies (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 quinquies) *De Unie moet tevens aandacht besteden aan technische bijstand en opleiding, zodat de zelfredzaamheid van gemeenschappen kan worden verbeterd en zij beter voorbereid zijn om snel te reageren en de gevolgen van een ramp binnen de perken te houden. Specifieke opleidingen en training voor personen die taken uitoefenen op het gebied van de openbare veiligheid, zoals gemeenschapsleiders, personeel in de sociale en medische sector, de reddingsdiensten en de brandweer alsmede lokale vrijwilligersgroepen die snel beschikbaar interventiemateriaal paraat hebben, kunnen helpen de gevolgen van een ramp binnen de perken te houden en het aantal dodelijke slachtoffers zowel tijdens als in de nasleep van een crisis te beperken.*

Amendement 25**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 1 – letter a**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 3 – lid 1 – punt e

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

e) het vergroten van de beschikbaarheid en het gebruik van wetenschappelijke kennis over rampen.

e) het vergroten van de beschikbaarheid en het gebruik van wetenschappelijke kennis over rampen, **ook in de ultraperifere regio's en de landen en gebieden overzee (LGO);**

Amendement 26**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 1 – letter a bis (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 3 – lid 1 – punt e bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

a bis) in lid 1 wordt het volgende punt toegevoegd:

"e bis) het beperken van de mogelijke onmiddellijke gevolgen van rampen voor mensenlevens en het cultureel en natuurlijk erfgoed;"

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 27

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1 – letter a ter (nieuw)

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 3 – alinea 1 – punt e ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

a ter) in lid 1 wordt het volgende punt toegevoegd:

”e ter) het intensiveren van de samenwerkings- en coördinatie-activiteiten op grensoverschrijdend niveau.”

Amendement 28

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 5 – lid 1 – punt a

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

- a) verbeteren van de kennisbasis betreffende rampenrisico's en vergemakkelijken van de uitwisseling van kennis, de resultaten van wetenschappelijk onderzoek, **informatie** en beste praktijken, met name onder lidstaten die met dezelfde risico's worden geconfronteerd.

- a) verbeteren van de kennisbasis betreffende rampenrisico's en **verder** vergemakkelijken **en bevorderen** van **samenwerking** en de uitwisseling van kennis, de resultaten van wetenschappelijk onderzoek **en innovatie**, beste praktijken **en informatie**, met name onder lidstaten die met dezelfde risico's worden geconfronteerd;

Amendement 29

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 bis (nieuw)

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 5 – lid 1 – punt a bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

3 bis) In artikel 5, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

”a bis) harmoniseren van informatie en richtsnoeren inzake waarschuwingssystemen, ook op grensoverschrijdend niveau;”

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 30**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 3 ter (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 5 – lid 1 – punt f

*Bestaande tekst**Amendement*

- f) bundelen en verspreiden van door de lidstaten verstrekte informatie; organiseren van de uitwisseling van ervaring in verband met de beoordeling van het risicobeheersingsvermogen; samen met de lidstaten en uiterlijk 22 december **2014** opstellen van richtsnoeren betreffende de inhoud, de methode en de structuur van deze beoordelingen; en faciliteren van de uitwisseling van goede praktijken op het gebied van preventie en paraatheidsplanning, onder meer door middel van vrijwillige collegiale toetsingen;

- 3 ter) In artikel 5, lid 1, wordt punt f) vervangen door het volgende:**

- ”f) bundelen en verspreiden van door de lidstaten verstrekte informatie; organiseren van de uitwisseling van ervaring in verband met de beoordeling van het risicobeheersingsvermogen; samen met de lidstaten en uiterlijk **per** 22 december **2019** opstellen van **nieuwe** richtsnoeren betreffende de inhoud, de methode en de structuur van deze beoordelingen; en faciliteren van de uitwisseling van goede praktijken op het gebied van preventie en paraatheidsplanning, onder meer door middel van vrijwillige collegiale toetsingen;”

Amendement 31**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – letter a**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 6 – alinea 1 – punt a

*Door de Commissie voorgestelde tekst**Amendement*

- a) uiterlijk op 22 december 2018 en vervolgens om de drie jaar opstellen van risicobeoordelingen op nationaal of passend subnationaal niveau en deze aan de Commissie ter beschikking stellen;

- a) uiterlijk op 22 december 2018 en vervolgens om de drie jaar opstellen van risicobeoordelingen op nationaal of passend subnationaal niveau, **in overleg met relevante lokale en regionale autoriteiten en in overeenstemming met het kader van Sendai voor rampenrisicovermindering**, en deze aan de Commissie ter beschikking stellen, **op basis van een met de Commissie overeengekomen model, met gebruikmaking van de bestaande nationale informatiesystemen**;

Amendement 32**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – letter a bis (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 6 – alinea 1 – letter d

*Bestaande tekst**Amendement*

- d) **op** vrijwillige basis deelnemen aan collegiale toetsingen **van de beoordeling van het risicobeheersingsvermogen.**

- a bis) het bepaalde onder d) wordt vervangen door:**

- ”d) **op** vrijwillige basis deelnemen aan collegiale toetsingen **betreffende het risicobeheersingsvermogen met het oog op de vaststelling van maatregelen om bestaande lacunes te dichten.**”

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 33

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – letter b

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 6 – alinea 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

Een samenvatting van de relevante elementen van de risicobeheersingsplanning dient uiterlijk op 31 januari 2019, en vervolgens om de drie jaar, bij de Commissie te worden ingediend, met inbegrip van informatie over de uitgekozen preventie- en paraatheidsmaatregelen. Daarnaast kan de Commissie van de lidstaten vragen specifieke preventie- en paraatheidsplannen mede te delen die zowel de inspanningen op de korte als op de lange termijn moeten bestrijken. **De Unie onderzoekt terdege de vooruitgang die door de lidstaten wordt geboekt inzake rampenpreventie en rampenparaatheid als onderdeel van elke toekomstige toepasselijke ex-antevoorwaarde in het kader van de Europese structuur- en investeringsfondsen.**

Amendement

Een samenvatting van de relevante elementen van de risicobeheersingsplanning dient uiterlijk op 31 januari 2019, en vervolgens om de drie jaar, bij de Commissie te worden ingediend, met inbegrip van informatie over de uitgekozen preventie- en paraatheidsmaatregelen **en overeenkomstig een door middel van een uitvoeringshandeling vastgesteld model. Deze uitvoeringshandeling wordt volgens de in artikel 33, lid 2, bedoelde onderzoeksprocedure vastgesteld.** Daarnaast kan de Commissie van de lidstaten vragen specifieke preventie- en paraatheidsplannen mede te delen die zowel de inspanningen op de korte als op de lange termijn moeten bestrijken. **Deze inspanningen kunnen maatregelen van de lidstaten omvatten om investeringen op basis van risico-beoordelingen te bevorderen en om een betere wederopbouw na rampen te waarborgen. Er moet voor worden gezorgd dat de komende lasten voor de nationale of subnationale overheidsdiensten tot een minimum worden beperkt.**

Amendement 34

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 – letter b

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 6 – alinea 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

De Commissie kan tevens een specifiek overlegmechanisme opzetten om passende preventie- en paraatheidsplanning en -coördinatie tussen de lidstaten die vaak door rampen worden getroffen, te bevorderen.

Amendement

De Commissie kan tevens, **in samenwerking met de lidstaten**, een specifiek overlegmechanisme opzetten om passende preventie- en paraatheidsplanning en -coördinatie tussen de lidstaten die vaak door rampen worden getroffen, te bevorderen. **De Commissie en de lidstaten bevorderen bovendien, waar mogelijk, de samenhang tussen rampenrisicobeheer en strategieën voor aanpassing aan de klimaatverandering.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 36**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 bis (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 8 – alinea 1 – letter k

Bestaande tekst	Amendement
k) in nauw overleg met de lidstaten uitvoeren van extra ondersteunende en aanvullende paraatheidacties teneinde de in artikel 3, lid 1, onder b), genoemde doelstelling te verwezenlijken.	4 bis) In artikel 8, lid 1, wordt letter k) vervangen door: "k) in nauw overleg met de lidstaten uitvoeren van extra ondersteunende en aanvullende paraatheidacties, onder meer door coördinatie met andere instrumenten van de Unie , teneinde de in artikel 3, lid 1, onder b), genoemde doelstelling te verwezenlijken."

Amendement 37**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 4 ter (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 9 – lid 1 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst	Amendement
	(4 ter) In artikel 9 wordt het volgende lid ingevoegd: "1 bis. De lidstaten versterken de relevante administratieve capaciteit van de bevoegde regionale en lokale overheden, in overeenstemming met hun institutioneel en juridisch kader."

Amendement 38**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 5**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 10 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst	Amendement
1. De Commissie en de lidstaten werken samen aan het verbeteren van de planning van responsoperaties bij rampen in het kader van het Uniemechanisme, onder meer door het opstellen van scenario's voor respons op rampen gebaseerd op de risicobeoordelingen als bedoeld in artikel 6, onder a), en het overzicht van risico's als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), het in kaart brengen van de beschikbare middelen en het opstellen van plannen voor de inzet van de responscapaciteit.	1. De Commissie en de lidstaten werken samen aan het verbeteren van de planning van responsoperaties bij natuurrampen of door de mens veroorzaakte rampen in het kader van het Uniemechanisme, onder meer door het opstellen van scenario's voor respons op rampen gebaseerd op de risicobeoordelingen als bedoeld in artikel 6, onder a), en het overzicht van risico's als bedoeld in artikel 5, lid 1, onder c), het in kaart brengen van de beschikbare middelen, waaronder grondverzetmachines, wagens met elektrische generatoraggregaten en mobiel brandmaterieel , en het opstellen van plannen voor de inzet van de responscapaciteit.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 39

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 – letter b

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 11 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. Er wordt een Europese pool voor civiele bescherming opgericht. Deze bestaat uit een pool van vooraf toegezegde responscapaciteit van de lidstaten en omvat modules, andere responscapaciteit en deskundigen.

Amendement

1. Er wordt een Europese pool voor civiele bescherming opgericht. Deze bestaat uit een **vrijwillige** pool van vooraf toegezegde responscapaciteit van de lidstaten en omvat modules, andere responscapaciteit en deskundigen.

Amendement 40

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 – letter b

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 11 – lid 1 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

1 bis. Aangezien de lidstaten met het oog op de beperking van veiligheids- en beveiligingsrisico's in de eerste plaats voor nationale preventie moeten zorgen, vormt de Europese pool voor civiele bescherming een aanvulling op bestaande nationale capaciteit.

Amendement 41

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 – letter b

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 11 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. Op basis van geïdentificeerde risico's bepaalt de Commissie het soort en de hoeveelheid cruciale responscapaciteit die nodig is voor de Europese pool voor civiele bescherming (hierna "capaciteitsdoelen" genoemd). De Commissie houdt de vooruitgang bij het realiseren van de capaciteitsdoelen en de resterende tekortkomingen in het oog en spoort de lidstaten aan deze aan te pakken. De Commissie kan conform artikel 20, artikel 21, lid 1, onder i), en artikel 21, lid 2, de lidstaten ondersteunen bij deze activiteiten.

Amendement

2. Op basis van **ter plekke** geïdentificeerde **behoeften en** risico's bepaalt de Commissie **in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de lidstaten** het soort en de hoeveelheid cruciale responscapaciteit die nodig is voor de Europese pool voor civiele bescherming (hierna "capaciteitsdoelen" genoemd). De Commissie houdt de vooruitgang bij het realiseren van de capaciteitsdoelen en de resterende tekortkomingen in het oog en spoort de lidstaten aan deze aan te pakken. De Commissie kan conform artikel 20, artikel 21, lid 1, onder i), en artikel 21, lid 2, de lidstaten ondersteunen bij deze activiteiten.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 42**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 – letter c**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 11 – lid 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

7. De responscapaciteit die de lidstaten beschikbaar stellen voor de Europese pool voor civiele bescherming wordt beschikbaar gesteld voor responsoperaties in het kader van het Uniemechanisme naar aanleiding van een verzoek om bijstand via het ERCC, tenzij de lidstaten worden geconfronteerd met een uitzonderlijke situatie waardoor de taken in eigen land aanzienlijk in het gedrang zouden komen.

Amendement

7. De responscapaciteit die de lidstaten beschikbaar stellen voor de Europese pool voor civiele bescherming wordt beschikbaar gesteld voor responsoperaties in het kader van het Uniemechanisme naar aanleiding van een verzoek om bijstand via het ERCC, tenzij **er sprake is van een binnenlandse noodsituatie of overmacht, of wanneer** de lidstaten worden geconfronteerd met een uitzonderlijke situatie waardoor de taken in eigen land aanzienlijk in het gedrang zouden komen. **De definitieve beslissing over de inzet ervan wordt genomen door de lidstaat die de betrokken responscapaciteit heeft geregistreerd.**

Amendement 43**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 6 – letter c**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 11 – lid 8 – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Wanneer dergelijke responscapaciteit wordt ingezet, blijft zij onder de leiding en controle van de betrokken lidstaten staan en kan zij, **wanneer een lidstaat** met een **uitzonderlijke situatie wordt** geconfronteerd **waardoor de taken in eigen land aanzienlijk in het gedrang komen en** deze responscapaciteit **niet** beschikbaar **kan worden gehouden**, worden teruggetrokken. In dergelijke gevallen wordt overleg gepleegd met de Commissie.

Amendement

Wanneer dergelijke responscapaciteit wordt ingezet, blijft zij onder de leiding en controle van de betrokken lidstaten staan en kan zij, **indien die lidstaten** met een **binnenlandse noodsituatie of overmacht worden** geconfronteerd **of indien zij op grond van een uitzonderlijke situatie niet in staat zijn** deze responscapaciteit beschikbaar **te houden**, worden teruggetrokken. In dergelijke gevallen wordt overleg gepleegd met de Commissie.

Amendement 44**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. rescEU wordt opgericht om hulp te verlenen waar de bestaande capaciteit geen doeltreffende respons op rampen mogelijk maakt.

Amendement

1. rescEU wordt opgericht om hulp te verlenen **in buitengewone omstandigheden** waar **op nationaal niveau geen capaciteit beschikbaar is of** de bestaande capaciteit geen doeltreffende respons op rampen mogelijk maakt. **De rescEU-capaciteit wordt niet gebruikt ter vervanging van de eigen capaciteit van de lidstaten en hun desbetreffende verantwoordelijkheden.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 45

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 7

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

2. rescEU is uit de **volgende** capaciteit **samengesteld**:

- a) bestrijding van bosbranden uit de lucht;
- b) pompen met hoog debiet;
- c) stedelijke zoek- en reddingsoperaties;
- d) veldhospitals en medische noodteams.

Amendement

2. rescEU is **samengesteld** uit **capaciteit die een aanvulling vormt op de bestaande capaciteit in de lidstaten, met de bedoeling om die aan te vullen en te versterken, en is bedoeld om huidige en toekomstige risico's het hoofd te kunnen bieden. De capaciteit wordt vastgesteld op basis van eventuele tekorten aan responscapaciteit op het gebied van volksgezondheid, industriële, ecologische, seismische en vulkanische rampen, overstromingen en branden, waaronder bosbranden, en terroristische aanvallen en chemische, biologische, radiologische en nucleaire dreigingen.**

Op basis van de vastgestelde tekorten omvat rescEU ten minste capaciteit op de volgende gebieden:

- a) bestrijding van bosbranden uit de lucht;
- b) pompen met hoog debiet;
- c) stedelijke zoek- en reddingsoperaties;
- d) veldhospitals en medische noodteams.

Amendement 46

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 7

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. De aard van die capaciteit blijft flexibel en kan evolueren om het hoofd te kunnen bieden aan toekomstige evoluties en uitdagingen, zoals de gevolgen van klimaatverandering.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 47**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

4. Op basis van vastgestelde risico's en uitgaande van een multirisico-aanpak is de Commissie bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 30, ten einde de vereiste typen responscapaciteit vast te stellen bovenop de responscapaciteit die bedoeld is in lid 2 van dit artikel, en om de samenstelling van rescEU dienovereenkomstig aan te passen. De samenhang met andere beleidsonderdelen van de Unie wordt gewaarborgd.

Indien dit wegens een ramp of een dreigende ramp om dwingende redenen van urgentie vereist is, is de in artikel 31 neergelegde procedure van toepassing op op grond van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Amendement

4. Op basis van vastgestelde risico's en **capaciteit, alsmede de in artikel 6 bedoelde risicobeheersingsplanning**, en uitgaande van een multirisico-aanpak is de Commissie bevoegd om gedelegeerde handelingen vast te stellen overeenkomstig artikel 30, ten einde de vereiste typen responscapaciteit vast te stellen bovenop de responscapaciteit die bedoeld is in lid 2 van dit artikel, en om de samenstelling van rescEU dienovereenkomstig aan te passen. De samenhang met andere beleidsonderdelen van de Unie wordt gewaarborgd.

Indien dit wegens een ramp of een dreigende ramp om dwingende redenen van urgentie vereist is, is de in artikel 31 neergelegde procedure van toepassing op op grond van dit artikel vastgestelde gedelegeerde handelingen.

Amendement 48**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 5

Door de Commissie voorgestelde tekst

5. De Commissie stelt kwaliteitseisen vast voor de responscapaciteit die deel uitmaakt van rescEU. De kwaliteitseisen zijn gebaseerd op erkende internationale standaarden voor zover dergelijke standaarden reeds bestaan.

Amendement

5. De Commissie stelt **in samenwerking met de lidstaten** kwaliteitseisen vast voor de responscapaciteit die deel uitmaakt van rescEU. De kwaliteitseisen zijn gebaseerd op erkende internationale standaarden voor zover dergelijke standaarden reeds bestaan.

Amendement 49**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

7. De rescEU-capaciteit is beschikbaar voor responsoperaties in het kader van het Uniemechanisme naar aanleiding van een verzoek om bijstand via het ERCC. Het besluit tot de inzet ervan wordt door de Commissie genomen, die de **bevelvoering en controle** over de rescEU-capaciteit onder haar bevoegdheid houdt.

Amendement

7. De rescEU-capaciteit is beschikbaar voor responsoperaties in het kader van het Uniemechanisme naar aanleiding van een verzoek om bijstand via het ERCC. Het besluit tot de inzet ervan wordt door de Commissie genomen, die de **strategische coördinatie** over de rescEU-capaciteit onder haar bevoegdheid houdt **en de autoriteit is ten aanzien van de inzet ervan, terwijl de operationele bevelvoering in handen blijft van de verantwoordelijke autoriteiten in de ontvangende lidstaten.**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 50**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

8. **In het geval van inzet van de rescEU-capaciteit komt de Commissie** met de verzoekende lidstaat de operationele ontplooiing overeen. De verzoekende lidstaat faciliteert de operationele coördinatie van zijn eigen capaciteit met de rescEU-activiteiten tijdens de operaties.

Amendement

8. **Wanneer de rescEU-capaciteit wordt ingezet komt de Commissie via het ERCC** met de verzoekende lidstaat de operationele ontplooiing overeen. De verzoekende lidstaat faciliteert de operationele coördinatie van zijn eigen capaciteit met de rescEU-activiteiten tijdens de operaties.

Amendement 51**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 7**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 – lid 10

Door de Commissie voorgestelde tekst

10. Indien de Commissie uitrusting ter beschikking stelt zoals voor de bestrijding van bosbranden uit de lucht, door middel van aanschaf, leasing of verhuring, worden de volgende punten gewaarborgd:

- a) In geval van aanschaf van de uitrusting, voorziet een akkoord tussen de Commissie en de lidstaat in de registratie van de uitrusting in die lidstaat.
- b) In geval van leasing of verhuring **volstaat** de registratie van de uitrusting in een lidstaat.

Amendement

10. Indien de Commissie uitrusting ter beschikking stelt zoals voor de bestrijding van bosbranden uit de lucht, door middel van aanschaf, leasing of verhuring, worden de volgende punten gewaarborgd:

- a) In geval van aanschaf van de uitrusting, voorziet een akkoord tussen de Commissie en de lidstaat in de registratie van de uitrusting in die lidstaat.
- b) In geval van leasing of verhuring **is** de registratie van de uitrusting in een lidstaat **niet verplicht**.

b bis) Het commerciële beheer van de luchtvaartuigen wordt toegewezen aan door het EASA gecertificeerde exploitanten.

Amendement 52**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 8**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 bis – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

De Commissie informeert het Europees Parlement en de Raad **om de twee jaar** over de vooruitgang met betrekking tot operaties en de vooruitgang die in verband met de artikelen 11 en 12 wordt geboden.

Amendement

De Commissie informeert het Europees Parlement en de Raad **jaarlijks** over de vooruitgang met betrekking tot operaties en de vooruitgang die in verband met de artikelen 11 en 12 wordt geboden.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 53**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 8**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 12 bis – alinea 1 bis (nieuw)

*Door de Commissie voorgestelde tekst**Amendement*

Deze informatie omvat een overzicht van de budgettaire en kostenontwikkelingen, met een gedetailleerde technische en financiële beoordeling, nauwkeurige informatie over de kostenstijgingen en wijzigingen in de vereiste typen responscapaciteit en de eventuele kwaliteitseisen van deze capaciteiten, en de redenen voor deze verhogingen of wijzigingen.

Amendement 54**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 9**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 13 – lid 1 – alinea 1

*Door de Commissie voorgestelde tekst**Amendement*

De Commissie zet een netwerk op van relevante actoren en instellingen inzake civiele bescherming en rampenbeheersing, die tezamen met de Commissie een kennisnetwerk op het gebied van Europese civiele bescherming vormen.

De Commissie zet een netwerk op van relevante actoren en instellingen inzake civiele bescherming en rampenbeheersing, **met inbegrip van kenniscentra, universiteiten en onderzoekers**, die tezamen met de Commissie een kennisnetwerk op het gebied van Europese civiele bescherming vormen. **De Commissie houdt daarbij rekening met de expertise die in de lidstaten beschikbaar is en de expertise van de organisaties die op dit gebied actief zijn.**

Amendement 55**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 9**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 13 – lid 1 – tweede alinea – inleidende zin

*Door de Commissie voorgestelde tekst**Amendement*

Het netwerk voert op het gebied van opleiding, oefeningen, geleerde lessen en kennisverspreiding de volgende taken uit, in nauwe coördinatie met de relevante kenniscentra, waar passend:

Het netwerk voert op het gebied van opleiding, oefeningen, geleerde lessen en kennisverspreiding de volgende taken uit, **daarbij strevend naar een genderevenwichtige samenstelling**, in nauwe coördinatie met de relevante kenniscentra, waar passend;

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 56

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 9 bis (nieuw)

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 13 – lid 1 – alinea 2 – punt a

Bestaande tekst	Amendement
a) het opzetten en beheren van een opleidingsprogramma voor het personeel voor civiele bescherming en crisisbeheersing inzake preventie van, paraatheid bij en respons op rampen. Het programma omvat onder meer gezamenlijke cursussen en een systeem voor de uitwisseling van deskundigen waarbij individuele personen naar een andere lidstaat kunnen worden gedetacheerd. Het opleidingsprogramma heeft ten doel de coördinatie, compatibiliteit en complementariteit van de in de artikelen 9 en 11 bedoelde capaciteiten alsmede de bekwaamheid van de in artikel 8, onder d) en f), bedoelde deskundigen te verbeteren.	9 bis) Artikel 13, lid 1, punt a), wordt vervangen door: "a) het opzetten en beheren van een opleidingsprogramma voor het personeel voor civiele bescherming en crisisbeheersing inzake preventie van, paraatheid bij en respons op rampen. Het programma omvat onder meer gezamenlijke cursussen en een systeem voor de uitwisseling van deskundigen waarbij individuele personen naar een andere lidstaat kunnen worden gedetacheerd. Er wordt een nieuw Erasmusprogramma voor civiele bescherming opgezet in overeenstemming met de regels en beginselen van Verordening (EU) nr. 1288/2013 (*); Het Erasmusprogramma voor civiele bescherming heeft eveneens ten doel de coördinatie, compatibiliteit en complementariteit van de in de artikelen 9, 11 en 12 bedoelde capaciteiten alsmede de bekwaamheid van de in artikel 8, onder d) en f), bedoelde deskundigen te verbeteren. Het Erasmusprogramma voor civiele bescherming omvat een internationale dimensie ter ondersteuning van het externe optreden van de Unie, met inbegrip van de betrokken ontwikkelingsdoelstellingen, dankzij de samenwerking tussen lidstaten en tussen partnerlanden. Verordening (EU) nr. 1288/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2013 tot vaststelling van "Erasmus+": het programma van de Unie voor onderwijs, opleiding, jeugd en sport en tot intrekking van Besluiten nr. 1719/2006/EG, nr. 1720/2006/EG en nr. 1298/2008/EG (PBL 347 van 20.12.2013, blz. 50).

Amendement 57

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 9 ter (nieuw)

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 13 – lid 1 – alinea 2 – punt f

Bestaande tekst	Amendement
f) het stimuleren en aanmoedigen van de invoering en toepassing van relevante nieuwe technologieën ten behoeve van het Uniemechanisme.	9 ter) Artikel 13, lid 1, punt f), wordt vervangen door: "f) het stimuleren van onderzoek en innovatie en het aanmoedigen van de invoering en toepassing van relevante nieuwe technologieën ten behoeve van het Uniemechanisme."

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 58**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 9 quater (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 13 – lid 3 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

9 quater) Aan artikel 13 wordt het volgende lid toegevoegd:

”3 bis. De Commissie breidt de opleidingscapaciteiten uit en bevordert de uitwisseling van kennis en ervaring tussen het kennisnetwerk op het gebied van Europese civiele bescherming en internationale organisaties en derde landen, teneinde bij te dragen aan de nakoming van internationale verbintenissen met betrekking tot rampenrisicovermindering, met name binnen de context van het kader van Sendai.”

Amendement 59**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 11 bis (nieuw)**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 16 – lid 2

Bestaande tekst

Amendement

2. 2. Interventies als bedoeld in dit artikel kunnen hetzij als autonome bijstandsinterventie, hetzij als bijdrage tot een door een internationale organisatie geleide interventie worden uitgevoerd. De coördinatie door de Unie wordt volledig geïntegreerd in de algemene coördinatie door het Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden van de Verenigde Naties (OCHA), waarbij de leidende rol van deze organisatie in acht wordt genomen.

11 bis) Artikel 16, lid 2, wordt vervangen door:

‘2. Interventies als bedoeld in dit artikel kunnen hetzij als autonome bijstandsinterventie, hetzij als bijdrage tot een internationale organisatie geleide interventie worden uitgevoerd. De coördinatie door de Unie wordt volledig geïntegreerd in de algemene coördinatie door het Bureau voor de Coördinatie van Humanitaire Aangelegenheden van de Verenigde Naties (OCHA), waarbij de leidende rol van deze organisatie in acht wordt genomen. **In het geval van door de mens veroorzaakte rampen of complexe noodsituaties definieert de Commissie, in overleg met humanitaire actoren, duidelijk de reikwijdte van de interventie en de relatie ervan met de bij de bredere humanitaire respons betrokken partijen, teneinde de samenhang met de Europese consensus over humanitaire hulp te waarborgen, evenals de eerbiediging van humanitaire beginselen.”**

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 60

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 12

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 19 – lid 1 – alinea 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

De noodzakelijke kredieten voor het Uniemechanisme worden geleidelijk door het Europees Parlement en de Raad goedgekeurd in het kader van de jaarlijkse begrotingsprocedure, rekening houdend met alle middelen die beschikbaar zijn op grond van Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad (*), waarbij met name gebruik wordt gemaakt van het flexibiliteitsinstrument, zoals vermeld in bijlage I.

(*) Verordening (EU, Euratom) nr. 1311/2013 van de Raad van 2 december 2013 tot bepaling van het meerjarig financieel kader voor de jaren 2014–2020 (PB L 347 van 20.12.2013, blz. 884).

Amendement 61

Voorstel voor een besluit

Artikel 1 – alinea 1 – punt 13

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 20 bis – alinea 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

Elke steun of financiering die wordt verstrekt uit hoofde van dit besluit, dient de nodige zichtbaarheid te geven aan de Unie, met inbegrip van het logo van de Unie voor de capaciteit die wordt genoemd onder de artikelen 11, 12 en 21, lid 2, onder c).

Elke steun of financiering die wordt verstrekt uit hoofde van dit besluit, dient de nodige zichtbaarheid te geven aan de Unie, met inbegrip van het logo van de Unie voor de capaciteit die wordt genoemd onder de artikelen 11, 12 en 21, lid 2, onder c). ***Er wordt een communicatiestrategie ontwikkeld om de concrete resultaten van de acties in het kader van het Uniemechanisme onder de aandacht van de burgers te brengen.***

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 62**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 15 – letter b**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 23 – lid 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2 bis. De financiële steun van de Unie voor het vervoer van capaciteit van de lidstaten die niet vooraf is bestemd voor de Europese pool voor civiele bescherming, bedraagt niet meer dan 55 % van de totale subsidiabele kosten. Om in aanmerking te komen voor dergelijke financiële steun, stellen de lidstaten een lijst op met de gehele capaciteit waarover zij beschikken, naast de capaciteit die vooraf is vastgelegd voor de Europese pool, evenals de betreffende beheersstructuren, om te kunnen reageren op industriële, seismische en vulkanische rampen, overstromingen, bosbranden, evenals terroristische aanvallen en chemische, biologische, radiologische en nucleaire aanslagen.

Amendement 63**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 16**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 26 – lid 2

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

2. Er **wordt gestreefd naar synergie en complementariteit** met andere instrumenten van de Unie, zoals instrumenten op het gebied van cohesiebeleid, plattelandsontwikkeling, onderzoek, gezondheids-, migratie- en veiligheidsbeleid. Bij optreden in humanitaire crises in derde landen zorgt de Commissie voor complementariteit en samenhang van acties die uit hoofde van dit besluit worden gefinancierd en acties die uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1257/96 worden gefinancierd.

2. Er **dient synergie, complementariteit en meer coördinatie te worden ontwikkeld** met andere instrumenten van de Unie, zoals instrumenten op het gebied van cohesiebeleid – **met inbegrip van het Solidariteitsfonds van de Europese Unie** –, plattelandsontwikkeling, onderzoek, gezondheids-, migratie- en veiligheidsbeleid, **zonder het nodig is de middelen van die gebieden te herschikken**. Bij optreden in humanitaire crises in derde landen zorgt de Commissie voor complementariteit en samenhang van acties die uit hoofde van dit besluit worden gefinancierd en acties die uit hoofde van Verordening (EG) nr. 1257/96 worden gefinancierd, **waarbij de onderscheiden en onafhankelijke aard van die acties en de financiering ervan in acht worden genomen en voor overeenstemming met de Europese consensus over humanitaire hulp wordt gezorgd**.

Donderdag 31 mei 2018

Amendement 64**Voorstel voor een besluit****Artikel 1 – alinea 1 – punt 18**

Besluit nr. 1313/2013/EU

Artikel 32 – lid 1 – punt g

Door de Commissie voorgestelde tekst		Amendement	
g)	het opzetten, beheren en in stand houden van rescEU, als bedoeld in artikel 12, met inbegrip van criteria voor besluiten tot inzet en operationele procedures ;	g)	het opzetten, beheren en in stand houden van rescEU, als bedoeld in artikel 12, met inbegrip van criteria voor besluiten tot inzet, operationele procedures en de voorwaarden voor de inzet van de rescEU-capaciteit op nationaal niveau door een lidstaat en de hiermee verband houdende financiële en andere regelingen ;

Amendement 65**Voorstel voor een besluit****Bijlage I (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

BIJLAGE I**INDICATIEVE EXTRA FINANCIËLE TOEWIJZINGEN VOOR DE PERIODE 2018-2020**

		2018	2019	2020	TOTAAL
Totale extra kredieten in rubriek 3 (*)	Vastleggingskredieten	19,157	115,2	122,497	256,854
	Betalingskredieten	11	56,56	115,395	182,955
Totale extra kredieten in rubriek 4 (*)	Vastleggingskredieten	2	2	2,284	6,284
	Betalingskredieten	0,8	1,8	2,014	4,614
Totale extra kredieten in de rubrieken 3 en 4 samen (*)	Vastleggingskredieten	21,157	117,2	124,781	263,138
	Betalingskredieten	11,8	58,36	117,409	187,569

(cijfers in miljoen EUR)

(*) * De volledige bedragen moeten via het flexibiliteitsinstrument beschikbaar worden gesteld.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)

ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties van de Europese Unie

L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL